

Київська Народна Республіка
Народного Уряду

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 23 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ **1929** р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 8 ЖОВТНЯ

З М І С Т

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР

(30 серпня 1929 р.)

189. Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 „Положення про сільські ради“, арт. 14 „Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“, арт. 13 „Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“ і „Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети“.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(30 августа 1929 г.)

189. Об изменении и дополнении Административного кодекса УССР и об изменении: ст. 13 „Положения о сельских советах“, ст. 14 „Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“, ст. 13 „Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“ и „Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах“.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

189. Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 „Положення про сільські ради“, арт. 14 „Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“, арт. 13 „Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“ і „Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети“.

Для дальшого розширення прав місцевих рад, обмеження вживання штрафів адміністративним порядком, уточнення розуміння маловажних правопорушень, спрощення порядку відновлення втрачених документів, а також для погодження Адміністративного ко-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

189. Об изменении и дополнении Административного кодекса УССР и об изменении: ст. 13 „Положения о сельских советах“, ст. 14 „Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“, ст. 13 „Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“ и „Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах“.

В целях дальнейшего расширения прав местных советов, ограничения применения штрафов в административном порядке, уточнения понятия маловажных правонарушений, упрощения порядка возобновления утраченных документов, а равно для согласо-

Держава Публічна

БІБЛІОТЕКА УСРР

для торгівлі та встановлення вагів, щоб користувалися вірною мірою й вагою;

15) регулювання вуличного і шляхового руху;

16) будівництва шляхів у межах, установлених законом;

17) охорони пам'яток культури й природи;

18) в інших справах, спеціально зазначених у законодавстві Союзу РСР та УРСР.

Крім того, районні виконавчі комітети видають обов'язкові постанови, щоб людина вживала мінімальні агрикультурні заходи у межах, зазначених у спеціальному законі, і відповідно до вказівок Народного комісаріату земельних справ УРСР, Ради народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів, за належністю.

Сільським радам економічно цужих і багатозалюднених сел, за постановами Ради народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів, за належністю, можна надавати право видавати обов'язкові постанови у справах, зазначених у п.п. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 16 і 18 цього артикулу.

Увага. Місцевим радам і виконавчим комітетам забороняється видавати обов'язкові постанови у справах, що їх регулюється постановами вищих органів влади.

«34. Окружні та районні виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради видають обов'язкові постанови без обмеження речення їх чинності або можуть видавати тимчасові обов'язкові постанови на певний, визначений у них реченець.

Обов'язкові постанови касується, коли в них мине потреба, а так само коли скасовано або змінено законодавчі акти, що на підставі їх видано ці обов'язкові постанови.

Окружні та районні виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради щороку переглядають видані від них обов'язкові постанови з погляду доцільності прикладання їх надалі, а так само й з погляду потреби запровадити до них зміни та доповнення».

ведених для торгівлі, а також установа- ния надзора за користуванням правильними мірами й весами;

15) регулювання порядку уличного і дорожнього движенья;

16) дорожнього строительства, в пределах, установленных законом;

17) охраны памятников культуры и природы;

18) по другим вопросам, специально указанным в законодательстве Союза ССР и УССР.

Кроме того, районные исполнительные комитеты издают обязательные постановления о применении населением минимальных агрикультурных мероприятий в пределах, указанных в специальном законе, и в соответствии с указаниями Народного комиссариата земледелия УССР, Совета народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности.

Сельским советам экономически мощных и многонаселенных сел, по постановлениям Совета народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, может быть предоставлено право издания обязательных постановлений по вопросам, указанным в п.п. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 16 и 18 настоящей статьи.

Примечание. Местным советам и исполнительным комитетам воспрещается издание обязательных постановлений по вопросам, урегулированным постановлениями вышестоящих органов власти».

«34. Окружные и районные исполнительные комитеты, городские, поселковые и сельские советы издают обязательные постановления без ограничения срока их действия или могут издавать временные обязательные постановления на известный определенный в них срок.

Обязательные постановления отменяются в случаях: минования в них потребности, а также отмены или изменения законодательных актов, на основании которых изданы эти обязательные постановления.

Окружные и районные исполнительные комитеты, городские, поселковые и сельские советы ежегодно пересматривают изданные ими обязательные постановления с точки зрения целесообразности дальнейшего их применения, а также необходимости внесения в них изменений и дополнений».

3. Арт. арт. 31, 34 і 35 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«31. Округові й районні виконавчі комітети, міські й селищні ради мають право видавати обов'язкові постанови в таких справах:

1) охорони революційного ладу, громадського спокою й безпеки та ще охорони державного, громадського й приватного майна;

2) боротьби з нияцтвом і незаконним гуральництвом;

3) впорядкування;

4) комунального господарства, зокрема, як користуватися й берегти комунальні транспортні засоби загального користування (трамвай, автобуси, таксомотори тощо);

5) запобігання й боротьби з пожежами, повіддю та іншими злигоднями;

6) народного здоров'я (боротьби з пошестями, з антисанітарним станом місць громадського користування, забруднення джерел питної води тощо);

7) жестокого поводження з тваринами;

8) житлових;

9) розквартирування проходящих військ;

10) встановлення такс для осіб, що обслуговують потреби широких мас трудящих, а саме: для перукарів, візників, володільців карет і перевозів, водовозів, володільців приватних асепізаційних валок, володільців гостиниць, заїздів, мебльованих кімнат і нічліжок;

11) боротьби із шкідниками сільського та лісового господарства, із шкідниками садів та городів і з епізоотіями;

12) охорони корисних тварин та птахів, а так само лісів, парків, скверів, садів і деревних посадок вздовж вулиць, шляхів, річок, ставків тощо і боротьби із спалем та псуванням засівів, луків і зелених насаджень;

13) боротьби із вляманням правил щодо мисливства, а так само рибальства у водах місцевого значіння;

14) визначення місць, часу і порядку провадження торгівлі у закритих і відкритих приміщеннях, а так само на ярмарках, ринках, базарах і в інших місцях, відведених

3. Ст. ст. 31, 34 и 35 Административного кодекса УСОР изложить в следующей редакции:

«31. Окружные и районные исполнительные комитеты, городские и поселковые советы имеют право издавать обязательные постановления по вопросам:

1) охраны революционного порядка, общественной тишины и безопасности, а также охраны государственного, общественно-го и частного имущества;

2) борьбы с пьянством и незаконным винокурением;

3) благоустройства;

4) коммунального хозяйства, в частности, правила пользования и охраны коммунальных транспортных средств общего пользования (трамвай, автобусы, таксомоторы и проч.);

5) предупреждения и борьбы с пожарами, наводнениями и другими стихийными бедствиями;

6) народного здравия (борьба с эпидемиями, с антисанитарным состоянием мест общественного пользования, загрязнением источников питьевой воды и проч.);

7) жестокого обращения с животными;

8) жилищного дела;

9) расквартирования проходящих войск;

10) установления такс для лиц, обслуживающих нужды широких масс трудящихся, а именно: для парикмахеров, извозчиков, владельцев паромов и перевозов, водовозов, владельцев частных ассенизационных обозов, владельцев гостиниц, заезжих дворов, мебелированных комнат и ночлежек;

11) борьбы с вредителями сельского и лесного хозяйства, с вредителями садов и огородов и с энзоотиями;

12) охраны полезных животных и птиц, а также лесов, парков, скверов, садов и древесных насаждений вдоль улиц, дорог, рек, прудов и проч. и борьбы с погромами и порчей посевов, лугов и зеленых насаждений;

13) борьбы с нарушениями правил в отношении охоты, а также рыболовства в водах местного значения;

14) установления мест, времени и порядка производства торговли в закрытых и в открытых помещениях, а также на ярмарках, рынках, базарах и в других местах, от-

«35. Обов'язкові постанови не можуть суперечити чинним законам і розпорядженням вищих виконавчих комітетів, Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР і Української економічної наради, а так само розпорядженням народних комісаріатів і прирівнених до них центральних установ.

Обов'язкові постанови, що суперечать інструкціям, обіжникам чи розпорядженням народних комісаріатів та прирівнених до них центральних установ, касує округовий виконавчий комітет порядком арт. 38; коли ж округовий виконавчий комітет не скасує такої обов'язкової постанови, то справу передається на розв'язання Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, на подання заінтересованого урядництва або округового виконавчого комітету».

4. Уваги до арт. арт. 34 і 35 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

5. Арт. арт. 36, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46 і 47 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«36. Всі обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети і місцеві ради, для нагляду їх законності, треба протягом 48 годин від моменту їх ухвали подавати на території Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки—прокуророві АМСРР, а в округах—окреговому прокуророві.

Обов'язкові постанови, що їх видають округові виконавчі комітети і міські ради міст, які є округовими центрами, надсилається одночасно і до відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР».

«39. Протести органів прокурорського нагляду на незаконні обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради, подається до вищих виконавчих комітетів протягом двох тижнів від дня винесення постанови і їх розглядають: Всеукраїнський центральний виконавчий комітет—протягом місяця, а округові та районні виконавчі комітети—протягом двох тижнів від дня одержання протесту».

«35. Обязательные постановления не могут противоречить действующим законам и распоряжениям вышестоящих исполнительных комитетов, Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, а также распоряжениям народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений.

Обязательные постановления, противоречащие инструкциям, циркулярам или распоряжениям народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений, отменяются окружным исполнительным комитетом в порядке ст. 38; если же окружной исполнительный комитет не отменит такого обязательного постановления, то вопрос передается на разрешение Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, по представлению заинтересованного ведомства или окружного исполнительного комитета».

4. Примечания к ст. ст. 34 и 35 Административного кодекса УССР отменить.

5. Ст. ст. 36, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46 и 47 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«36. Все обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами и местными советами, для надзора за их законностью, должны представляться в течение 48 часов с момента их принятия: на территории Автономной молдавской социалистической советской республики — прокурору АМСРР, а в округах—окреговому прокурору.

Обязательные постановления, издаваемые окружными исполнительными комитетами и городскими советами городов, являющихся окружными центрами, направляются одновременно и в отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР».

«39. Протесты органов прокурорского надзора на незаконные обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами, городскими, поселковыми и сельскими советами, подаются в вышестоящие исполнительные комитеты в двухнедельный срок со дня вынесения постановления и рассматриваются: Всеукраинским центральным исполнительным комитетом — в месячный срок, а окружными и районными исполнительными комитетами—в двухнедельный срок со дня получения протеста».

«40. Коли скасується, змінюється або доповнюється обов'язкову постанову, то виконавчий комітет, міська, селищна або сільська рада, за належністю, оповіщує про це до загального відома встановленим порядком.

Питання про застосування заходів адміністративного впливу за зламання скасованої або зміненої обов'язкової постанови в незайнятих справах розв'язується за кожного окремого випадку постановою відповідного виконавчого комітету, міської, селищної або сільської ради.

Виконання заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкової постанови, що скасована, як незаконна, припиняється, а стягнені штрафи вертається.

41. Обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети й місцеві ради, поширюється так само на територію шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землі, надані транспортові, за винятком обов'язкових постанов у справах, що по них право видавати обов'язкові постанови належить Народному комісаріату шляхів, Уповноваженому Народного комісаріату шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР і начальникам морських торгових портів.

Увагу до арт. 41 скасувати.

«42. Наглядати виконання зазначених у арт. 41 обов'язкових постанов, що мають чинність на території шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспортові, а так само складати протоколи за їх зламання покладається на органи транспортного відділу Державного політичного управління. Ці протоколи надсилається встановленим порядком для застосування заходів адміністративного впливу до округових або міських адміністративних відділів, начальників міської міліції округових центрів, до адміністративних відділів районних виконавчих комітетів, до селищних рад або сільських рад, за належністю, а про зламання, що їх вчинили військові службовці й військово-зобов'язані, які перебувають у лавах Робітни-

«40. В случае отмены, изменения или дополнения обязательного постановления, исполнительный комитет, городской, поселковый или сельский совет, по принадлежности, оповещает об этом во всеобщее сведение установленным порядком.

Вопрос о применении мер административного воздействия за нарушение отмененного или измененного обязательного постановления по оконченным производством делам разрешается в каждом отдельном случае постановлением соответствующего исполнительного комитета, городского, поселкового или сельского совета.

Приведение в исполнение мер административного воздействия за нарушение обязательного постановления, отмененного, как незаконное, превращается, а взысканные штрафы подлежат возврату.

41. Обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами и местными советами, распространяются также на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на земли, предоставленные транспорту, за исключением обязательных постановлений по вопросам, по которым право издания обязательных постановлений принадлежит Народному комиссариату путей сообщения, Уполномоченному Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при Правительстве УССР и начальникам морских торговых портов.

Примечание к ст. 41 отменить.

«42. Наблюдение за исполнением указанных в ст. 41 обязательных постановлений, действующих на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, а также составление протоколов за их нарушение возлагается на органы транспортного отдела Государственного политического управления. Эти протоколы направляются в установленном порядке для применения мер административного воздействия в окружные или городские административные отделы, начальникам городской милиции окружных центров, в административные отделения районных исполнительных комитетов, в поселковые советы или сельские советы, по принадлежности, а о нарушениях, совершенных военнослужа-

о-селянської червоної армії,—до відповідного командира військової частини.

Увага. Випадки і порядок коли і як мають органи міліції складати протоколи на території шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспорту, регулюється спеціальною інструкцією, що її видає Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Державним політичним управлінням УСРР і Народним комісаріатом юстиції УСРР.

43. Спеціальними правилами регулюється порядок, як видавати обов'язкові постанови та застосовувати заходи адміністративного впливу за таких-от випадків:

1) видання обов'язкових постанов у справах охорони революційного ладу і безпеки за чинності воєнного та виняткового стану і надзвичайних заходів охорони революційного ладу на залізницях, заводах, фабриках, інших закладах і склепах, що мають військове значіння (постанова ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 квітня 1925 р. «Положення про надзвичайні заходи охорони революційного порядку».—36. Зак. СРСР 1925 р. № 25, арт. 167 і 1929 р. № 8, арт. 74);

2) видання обов'язкових постанов від Народного комісаріату шляхів Союзу РСР і, з його дозволу, від Уповноваженого Народного комісаріату шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР, а так само начальниками морських торгових портів у справах: а) охорони порядку й безпеки руху, б) охорони транспортного майна, в) запобігання й перешкоди випадків незаконного використання транспорту, г) провадження санітарних і протипожежних заходів на шляхах сполучення та морських торгових портах, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспорту, з вилученнями, що їх устанавлюється погодженням Народного комісаріату шляхів з Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР (постанова ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народним комісаріатом шляхів обов'язкових постанов і про накладення на їх зламання

щими і військообязанними, состоящими в рядах Рабоче-крестьянской Красной армии,—соответствующему командиру воинской части.

Примечание. Случаи и порядок составления органами милиции протоколов на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, регулируются особой инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом внутренних дел УСРР по соглашению с Государственным политическим управлением УСРР и Народным комиссариатом юстиции УСРР.

43. Специальными правилами регулируется порядок издания обязательных постановлений и применение мер административного воздействия в следующих случаях:

1) издания обязательных постановлений по вопросам охраны революционного порядка и безопасности во время действия воєнного и исключительного положений и чрезвычайных мер охраны революционного порядка на железных дорогах, заводах, фабриках, иных заведениях и складах, имеющих военное значение (постановление ЦИК и СНК Союза ССР от 3 апреля 1925 г. «Положение о чрезвычайных мерах охраны революционного порядка».—С. 3. СССР 1925 г. № 25, ст. 167 и 1929 г. № 8, ст. 74);

2) издания обязательных постановлений Народным комиссариатом путей сообщения Союза ССР и с его разрешения, Уполномоченным Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при Правительстве УСРР, а также начальниками морских торговых портов, по вопросам: а) охраны порядка и безопасности движения, б) охраны транспортного имущества, в) предупреждения и пресечения случаев незаконного использования транспорта, г) проведения санитарных и противопожарных мероприятий на путях сообщения и морских торговых портах, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, за изъятиями, устанавливаемыми соглашением Народного комиссариата путей сообщения с Народным комиссариатом внутренних дел УСРР (постановление ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным комиссариатом путей сообще-

адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325).

«45. Склавши протоколи, їх негайно повинно надсилати до відповідного округового або міського адміністративного відділу, до начальника міської міліції округового центру, до районного адміністративного відділу, селищної або сільської ради, за належністю, а про зламання, що їх вчинили військові службовці і військово-зобов'язані, які перебувають у лавах Робітниче-селянської червоної армії,—до відповідного командира військової частини, згідно з арт. 229 постанови ЦВК і РНК СРСР з 8 серпня 1928 р. «Закон про обов'язкову військову службу» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449).

46. За зламання обов'язкових постанов можна встановлювати такі заходи адміністративного впливу:

1) в обов'язкових постановах, що їх видають народні комісаріати і інші прирівнені до них центральні органи влади: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш сто карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш один місяць, г) арешт на реченець найбільш два тижні;

2) в обов'язкових постановах, що їх видає Рада народних комісарів АМСРР, округові виконавчі комітети, міські ради міст, що є округовими центрами, і міські ради адміністративного центру АМСРР: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф за зламання, вчинювані в містах, найбільш 100 карбованців і за зламання, вчинювані в сільських місцевостях, найбільш десять карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш один місяць, г) арешт на реченець найбільш два тижні;

3) в обов'язкових постановах, що їх видають районні виконавчі комітети, міські ради неокругових міст і селищні ради: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш три карбованці, в) примусові роботи на реченець найбільш сім днів, г) арешт на реченець найбільш три доби;

ния обязательных постановлений и о изъяснении за нарушение их изъяснений в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 36, ст. 325).

«45. Протоколы немедленно по их составлении должны представляться в соответствующий окружной или городской административный отдел, начальнику городской милиции окружного центра, в районное административное отделение, поселковый или сельский совет, по принадлежности, а о нарушениях, совершонных военнослужащими и военнообязанными, состоящими в рядах Рабоче-крестьянской Красной армии,—соответствующему командиру воинской части, согласно ст. 229 постановления ЦИК и СНК СССР от 8 августа 1928 г. «Закон об обязательной военной службе» (С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 449).

46. За нарушение обязательных постановлений могут быть устанавливаемы следующие меры административного воздействия:

1) в обязательных постановлениях, издаваемых народными комиссариатами и иными приравненными к ним центральными органами власти: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше ста рублей, в) принудительные работы на срок не более одного месяца, г) арест на срок не более двух недель;

2) в обязательных постановлениях, издаваемых Советом народных комиссаров АМСРР, окружными исполнительными комитетами, городскими советами городов, являющихся окружными центрами, и городским советом административного центра АМСРР: а) выражение общественного порицания, устно или через печать, б) штраф за нарушения, совершаемые в городах, не свыше ста рублей, и за нарушения, совершаемые в сельских местностях, не свыше десяти рублей, в) принудительные работы на срок не более одного месяца, г) арест на срок не более двух недель;

3) в обязательных постановлениях, издаваемых районными исполнительными комитетами, городскими советами неокружных городов и поселковыми советами: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше трех рублей, в) принудительные работы на срок не более семи дней, г) арест на срок не более трех суток;

4) в обов'язкових постановах сільських рад, що їм надано право видавати їх: а) вислів промадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш один карб., в) примусові роботи на реченець найбільш два дні.

Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на випадки видання обов'язкових постанов за силою спеціальних декретів та постанов Союзу РСР і УСРР, де встановлено інші види і розміри заходів адміністративного впливу».

«47. Право застосовувати заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов належить:

1) Народному комісарові внутрішніх справ АМСРР—за зламання обов'язкових постанов Ради народних комісарів АМСРР і міської ради адміністративного центру АМСРР, а так само за зламання чинних на території АМСРР обов'язкових постанов народних комісаріатів і прирівнених до них центральних органів влади Союзу РСР і УСРР;

2) завідавачам окружних адміністративних відділів за вчинені на території окружного міста зламання обов'язкових постанов народних комісаріатів і прирівнених до них центральних органів влади, окружного виконавчого комітету і міської ради окружного міста за тих випадків, коли в даному окружному місті нема ні міського адміністративного відділу, ні міського управління міліції, а так само за вчинені на території округу зламання обов'язкових постанов окружного виконавчого комітету й вищих органів влади за випадків, коли питання про застосування заходів адміністративного впливу передають на їхнє розв'язання районні виконавчі комітети порядком арт. 48.

3) завідавачам міських адміністративних відділів, де їх буде зорганізовано, а там, де їх нема, начальникам міської робітничо-селянської міліції окружних міст, за вчинені на території окружних міст зламання обов'язкових постанов міських рад, окружних виконавчих комітетів і вищих органів влади;

4) в обов'язкових постановленнях сільських советов, которым предоставлено право издания таковых: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше одного рубля, в) принудительные работы на срок не более двух дней.

Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на случаи издания обязательных постановлений в силу специальных декретов и постановлений Союза ССР и УСРР, в которых установлены иные виды и размеры мер административного воздействия».

«47. Право применения мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений принадлежит:

1) Народному комиссару внутренних дел АМСРР—за нарушение обязательных постановлений Совета народных комиссаров АМСРР и городского совета административного центра АМСРР, а также за нарушение действующих на территории АМСРР обязательных постановлений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных органов власти Союза ССР и УСРР;

2) заведывающим окружными административными отделами за совершенные на территории окружного города нарушения обязательных постановлений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных органов власти, окружного исполнительного комитета и городского совета окружного города в тех случаях, когда в данном окружном городе нет ни городского административного отдела, ни городского управления милиции, а также за совершенные на территории округа нарушения обязательных постановлений окружного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти в случаях, когда вопрос о применении мер административного воздействия будет передан на их разрешение районными исполнительными комитетами в порядке ст. 48;

3) заведывающим городскими административными отделами, где таковые будут организованы, а там, где их нет, начальникам городской рабоче-крестьянской милиции окружных городов, за совершенные на территории окружных городов нарушения обязательных постановлений городских советов, окружных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

4) завідаючим адміністративних відділів районних виконавчих комітетів за зламання обов'язкових постанов міських рад міст, що є районними центрами, районних виконавчих комітетів і вищих органів влади;

5) президіям міських районних рад за зламання обов'язкових постанов, що їх видає окружний виконавчий комітет і міська рада, коли це право буде надано їм в самій обов'язковій постанові;

6) президіям селищних рад за зламання обов'язкових постанов цих селищних рад, районних і окружних виконавчих комітетів і вищих органів влади;

7) сільським радам і їхнім президіям, де такі організовані, за зламання обов'язкових постанов районного і окружного виконавчих комітетів, крім тих, де буде зазначено про заборону сільським радам застосовувати заходи адміністративного впливу за їх зламання, а так само за зламання обов'язкових постанов самої сільської ради, коли їй надано право видавати їх.

Увага. Заходи адміністративного впливу не може застосовувати одноособово голова сільської ради.

8) начальникам міських районів міліції окружних центрів за зламання обов'язкових постанов міської ради, окружного виконавчого комітету і вищих органів влади;

9) урядовим особам органів міліції, крім зазначених у п.п. 3 і 8, за зламання чинних на території міста або селища обов'язкових постанов виконавчих комітетів і місцевих рад у царині охорони громадського ладу і впорядкування у містах громадського користування, коли це право їм буде надане в самій обов'язковій постанові;

10) іншим урядовим особам, що їм це право надане спеціальними законами».

6. Додати до Адміністративного кодексу УРСР арт. арт. 47¹—47² такої редакції:

4) заведующим адміністративними отделениями районных исполнительных комитетов за нарушение обязательных постановлений городских советов городов, являющихся районными центрами, районных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

5) президиумам городских районных советов за нарушения обязательных постановлений, издаваемых окружным исполнительным комитетом и городским советом, если это право будет предоставлено им в самом обязательном постановлении;

6) президиумам поселковых советов за нарушения обязательных постановлений этих поселковых советов, районных и окружных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

7) сельским советам и их президиумам, где таковые организованы, за нарушения обязательных постановлений районного и окружного исполнительных комитетов, за исключением тех, в которых будет указано запрещение сельским советам применять меры административного воздействия за их нарушение, а также за нарушение обязательных постановлений самого сельского совета, если ему предоставлено право издания таковых.

Примечание. Меры административного воздействия не могут быть применяемы единолично председателем сельского совета.

8) начальникам городских районов милиции окружных центров за нарушения обязательных постановлений городского совета, окружного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти;

9) должностным лицам органов милиции, кроме указанных в п.п. 3 и 8, за нарушение действующих на территории города или поселка обязательных постановлений исполнительных комитетов и местных советов в области охраны общественного порядка и благоустройства в местах общественного пользования, если это право будет им предоставлено в самом обязательном постановлении;

10) иным должностным лицам, которым это право предоставлено специальными законами».

6. Дополнить Административный кодекс УССР ст. ст. 47¹—47² в следующей редакции:

«47¹. Зазначені в арт. 47 органи власти застосовують заходи адміністративного впливу в таких межах:

1) Народний комісар внутрішніх справ АМОРР, завідателі округових і міських адміністративних відділів і начальники міської міліції округових міст мають право застосовувати всякий захід адміністративного впливу, передбачений в обов'язковій постанові;

2) завідателі адміністративних відділів районних виконавчих комітетів і президії селищних рад, застосовуючи заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов районних виконавчих комітетів, міських рад неокругових центрів і селищних рад, мають право застосовувати всякий захід, передбачений в обов'язковій постанові; а за зламання обов'язкових постанов вищих органів влади такі заходи: а) вислів громадської догани, б) штраф найбільш десять карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш два тижні, г) арешт на реченець найбільш сім діб;

3) президії міських районних рад мають право застосовувати такі заходи адміністративного впливу: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш п'ятдесят карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш два тижні, г) арешт на реченець найбільш сім діб;

4) сільські ради і їхні президії мають право застосовувати такі заходи адміністративного впливу: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш один карбованець, в) примусові роботи на реченець найбільш два дні;

5) начальники міських районів міліції округових центрів мають право застосовувати, як захід адміністративного впливу, штраф найбільш десять карбованців;

6) інші урядові особи органів міліції за зламання обов'язкових постанов у царині охорони громадського ладу і впорядкування у місцях громадського користування накладають штрафи: в округових містах найбільш один карбованець, в інших містах і селищах найбільш 50 коп.;

«47¹. Указанные в ст. 47 органы власти применяют меры административного воздействия в следующих пределах:

1) Народный комиссар внутренних дел АМССР, заведывающие окружными и городскими административными отделами и начальники городской милиции окружных городов в праве применять любую меру административного воздействия, предусмотренную в обязательном постановлении;

2) заведывающие административными отделениями районных исполнительных комитетов и президиумы поселковых советов при применении мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений районных исполнительных комитетов, городских советов неокружных центров и поселковых советов в праве применять любую меру, предусмотренную в обязательном постановлении, а за нарушение обязательных постановлений вышестоящих органов власти—следующие меры: а) выражение общественного порицания, б) штраф не свыше десяти рублей, в) принудительные работы на срок не более двух недель, г) арест на срок не более семи суток;

3) президиумы городских районных советов в праве применять следующие меры административного воздействия: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше пятидесяти рублей, в) принудительные работы на срок не более двух недель, г) арест на срок не более семи суток;

4) сельские советы и их президиумы в праве применять следующие меры административного воздействия: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше одного рубля, в) принудительные работы на срок не более двух дней;

5) начальники городских районов милиции окружных центров в праве применять в виде меры административного воздействия штраф не свыше десяти рублей;

6) прочие должностные лица органов милиции за нарушение обязательных постановлений в области охраны общественного порядка и благоустройства в местах общественного пользования налагают штрафы; в окружных городах не свыше одного рубля, в прочих городах и поселках не свыше 50 копеек;

7) урядові особи, що їм право застосовувати заходи адміністративного впливу надане спеціальними законами, застосовують ці заходи в межах, встановлених цими спеціальними законами.

Увага 1. За зламання обов'язкової постанови можна застосовувати тільки один із заходів адміністративного впливу, зазначених в обов'язковій постанові. Об'єднувати декілька видів і застосовувати додаткові заходи адміністративного впливу забороняється.

Увага 2. Запорізькому округовому виконавчому комітетові, на вилучення з правил цього артикулу, надається право в своїх обов'язкових постановах про набранні зламання громадського ладу уповноважувати урядових осіб органів міліції с. Кічкасу накладати адміністративним порядком штраф до п'ятих карбованців за зламання цих постанов.

47². Заходи адміністративного впливу, встановлені цим кодексом за зламання обов'язкових постанов, за маловажні і лісові правопорушення (арт. арт. 46, 72 і 74), не можна застосовувати до малолітніх до 14 років.

47³. Щодо неповнолітніх від 14 до 18 років заходи адміністративного впливу застосовується з вилученнями, зазначеними в арт. арт. 47⁴—47⁷.

47⁴. До неповнолітніх до 16 років арешта, як заходу адміністративного впливу, не застосовується.

47⁵. До неповнолітніх від 14 до 16 років заходи адміністративного впливу застосовується тільки в тому разі, коли комісія в справах неповнолітніх визнає за неможливе обмежитися медично - педагогічними заходами.

В цьому разі вищі заходи адміністративного впливу, встановлені за дане правопорушення, зменшуються наполовину, а конкретні заходи адміністративного впливу (арт. 52) вибирається в цих зменшених межах.

47⁶. До неповнолітніх від 16 до 18 років застосовується заходи адміністративного впливу, як до неповнолітніх, але вищі заходи адміністративного впливу, встановлені за дане правопорушення, зменшуються на одну третину, а конкретні заходи адміністратив-

7) должностные лица, которым право применения мер административного воздействия предоставлено специальными законами, применяют эти меры в пределах, установленных этими специальными законами.

Примечание 1. За нарушение обязательного постановления может быть применена только одна из мер административного воздействия, указанных в обязательном постановлении. Объединять несколько видов и применять дополнительные меры административного воздействия воспрещается.

Примечание 2. Запорозькому окружному исполнительному комитету, в изъятие из правил настоящей статьи, предоставляется право в своих обязательных постановлениях о мелких нарушениях общественного порядка уполномочивать должностных лиц органов милиции с. Кичаса налагать в административном порядке штраф до пяти рублей за нарушение этих постановлений.

47². Меры административного воздействия, установленные настоящим кодексом за нарушение обязательных постановлений, за маловажные и лесные правонарушения (ст. ст. 46, 72 и 74), не могут быть применяемы в отношении малолетних до 14 лет.

47³. В отношении несовершеннолетних от 14 до 18 лет меры административного воздействия применяются с изъятиями, указанными в ст. ст. 47⁴—47⁷.

47⁴. К несовершеннолетним до 16-ти лет арест, как мера административного воздействия, не применяется.

47⁵. К несовершеннолетним от 14 до 16 лет меры административного воздействия применяются только в том случае, если комиссия по делам несовершеннолетних признает невозможным ограничиться мерами медико-педагогического характера.

В этом случае высший предел мер административного воздействия, установленных за данное правонарушение, понижается на половину, а конкретная мера административного воздействия (ст. 52) избирается в этих пониженных пределах.

47⁶. К несовершеннолетним от 16 до 18 лет, применяются меры административного воздействия, как к совершеннолетним, но высший предел мер административного воздействия, установленных за данное правонарушение, понижается на одну треть, а

ного впливу (арт. 52) вибирається в цих зменшених межах.

За постановою адміністративних органів до неповнолітніх від 16 до 18 років можна застосовувати медично - педагогічні заходи в тому разі, коли адміністративні органи визнають це за потрібне.

47'. Коли неповнолітні, що зламали обов'язкові постанови або вчинили маловажні чи лісові правопорушення (арт. 72 і 74), не мають коштів, то, як заходи адміністративного впливу, до таких злочинців вибирається примусові роботи. При цьому вищу межу примусових робіт знижується щодо неповнолітніх від 14 до 16 років наполовину, а щодо неповнолітніх від 16 до 18 років — на одну третину.

47". Якщо виявивши: а) зламання обов'язкової постанови, б) маловажне правопорушення вчинили неповнолітні, які не дійшли (арт. 74) буде встановлено, що правопорушення вчинили неповнолітні, які не дійшли 16 років, під безпосереднім впливом і за вказівками дорослих або в інтересах цих дорослих, або буде встановлено, що дорослі свідомо користалися наслідками правопорушення неповнолітніх, то за цих випадків дорослих притягається до відповідальності і до них застосовується заходи адміністративного впливу, як до осіб, що вчинили правопорушення».

7. Частина 2 арт. 48 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Начальники міських районів міліції округових центрів, вважаючи за потрібне застосувати заходи адміністративного впливу розміром, що перевищує їхні повноваження, не застосовуючи заходів адміністративного впливу, вдаються з поданням про це до начальника міської міліції (завідателя міського адміністративного відділу, де такий організовано)».

8. Пункт «а» арт. 49 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«а) завідателі міських адміністративних відділів, начальники міської робітничо-се-

кретная мера административного воздействия (ст. 52) избирается в этих пониженных пределах.

По постановлению административных органов, к несовершеннолетним от 16 до 18 лет могут применяться меры медико-педагогического характера в тех случаях, когда административные органы признают это необходимым.

47'. В случае отсутствия средств у несовершеннолетних, нарушивших обязательные постановления или совершивших маловажные или лесные правонарушения (ст. 72 и 74), мерой административного воздействия в отношении таких нарушителей избираются принудительные работы. При этом высший предел принудительных работ понижается в отношении несовершеннолетних от 14 до 16 лет — на половину, а в отношении несовершеннолетних от 16 до 18 лет — на одну треть.

47". Если при обнаружении: а) нарушения обязательного постановления; б) маловажного правонарушения (ст. 72) и в) лесного правонарушения (ст. 74) будет установлено, что правонарушение совершено несовершеннолетним, не достигшим 16 лет, под непосредственным влиянием и по указанию взрослых или в интересах этих последних, или же будет установлено, что взрослые сознательно пользовались последствиями правонарушения несовершеннолетних, то в таких случаях взрослые привлекаются к ответственности и к ним применяются меры административного воздействия, как к лицам, совершившим правонарушение».

7. Часть 2 ст. 48 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Начальники городских районов милиции округных центров, считая необходимым применение меры административного воздействия в размере, превышающем их полномочия, делают представление об этом, не принимая меры административного воздействия, начальнику городской милиции (заведывающему городским административным отделом, где таковой организован)».

8. Пункт «а» ст. 49 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«а) заведывающими городскими административными отделами, начальниками го-

лянської міліції, завідателі адміністративних відділків районних виконавчих комітетів, міських районних рад, начальники міських районів міліції, селищні і сільські ради — протягом місяця від дня зламання обов'язкової постанови».

9. Артикул 53 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«53. Постанова про застосування заходу адміністративного впливу повинна містити в собі: точну вказівку на особу, що зламала обов'язкову постанову, в чому саме полягає зламання обов'язкової постанови, розмір заходу адміністративного впливу, а так само вказівку, що робити з речовими доказами, коли вони є, додержуючи правил Кримінально-процесуального кодексу УСРР».

10. Пункт «б» арт. 55 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«б) на постанови завідача округового адміністративного відділу — до голови округового виконавчого комітету або міської ради округового центру, за належністю, а на постанови завідача міського адміністративного відділу — до голови міської ради округового центру».

11. Додати до арт. 55 Адміністративного кодексу УСРР новий пункт «е» такої редакції:

«е) на постанови президії міської районної ради — президії міської ради».

12. В абзаці 1 уваги до арт. 51 Адміністративного кодексу УСРР покликання на арт. 46 замінити покликанням на арт. 47, в увазі 2 до арт. 55 покликання на п.п. «е» та «з» арт. 46 замінити покликанням на відповідні п.п. 9 і 10 арт. 47 і в артикулі 66 покликання на п. «е» арт. 46 замінити покликанням на п. 6 арт. 47¹.

13. Артикул 58 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

14. Артикул 72 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«72. Народному комісаріатові внутрішніх справ АМСРР, адміністративним відділам округових виконавчих комітетів, міським адміністративним відділам, начальникам

городской рабоче-крестьянской милиции, заведывающими административными отделениями районных исполнительных комитетов, городскими районными советами, начальниками городских районов милиции, поселковыми и сельскими советами — в течение месяца со дня нарушения обязательного постановления».

9. Статью 53 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«53. Постановление о применении меры административного воздействия должно содержать в себе: точное указание лица, нарушившего обязательное постановление, в чем именно заключается нарушение обязательного постановления, размер меры административного воздействия, а также указание, как поступить с вещественными доказательствами, если они есть, руководствуясь правилами Уголовно-процессуального кодекса УСРР».

10. Пункт «б» ст. 55 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«б) на постановления заведывающего окружным административным отделом — председателю окружного исполнительного комитета или городского совета окружного центра, по принадлежности, а на постановления заведывающего городским административным отделом — председателю городского совета окружного центра».

11. Дополнить ст. 55 Административного кодекса УСРР новым пунктом «е» в следующей редакции:

«е) на постановления президиума городского районного совета — президиуму городского совета».

12. В абзаце 1 примечания к ст. 51 Административного кодекса УСРР ссылку на ст. 46 заменить ссылкой на ст. 47, в примечании 2 к ст. 55 ссылки на п.п. «е» и «з» ст. 46 заменить ссылками на соответствующие п.п. 9 и 10 ст. 47 и в статье 66 ссылку на п. «е» ст. 46 заменить ссылкой на п. 6 ст. 47¹.

13. Статью 58 Административного кодекса УСРР отменить.

14. Ст. 72 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«72. Народному комиссариату внутренних дел АМСРР, административным отделам окружных исполнительных комитетов, городским административным отделам, начальни-

міської міліції округових центрів, начальникам міліції міських районів округових центрів, адміністративним відділкам районних виконавчих комітетів і президіям селищних рад надається право, в межах наданих їм прав у царині застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов, вживати заходів адміністративного впливу за такі маловажні правопорушення:

1) за виготовлення самогону, за схов його на власний спожиток, за збут самогону не в характері промислу, за виготовлення, схов, ремонт і збут не в характері промислу апаратів, що спеціально правлять до виготовлення самогону;

Увага. Правила про преміювання за викриття злочинів і правопорушень, сплучених з виробленням і продажем трупів, викладено в додаткові 2 до цього кодексу.

2) за хуліганство, тобто за бешкетні чинності, поєднані з очевидною неповагою до Республіки або суспільства, і коли ці чинності не обтяжуються буйством чи іншими обставинами, передбаченими в арт. 70 Кримінального кодексу УСРР;

3) за мисливство на території УСРР без відповідного на те свідоцтва, або за мисливство з чужим свідоцтвом, або в заборонений час, або в заборонених місцях, чи забороненими способами, за зламання правил мисливства, що їх видає Народний комісаріят земельних справ, зокрема, за руйнування гнізд, збирання пташиних яєць, нищення молодняку дичини, а так само за нищення дичини підчас лісових пожеж, у великі морози, ожеледицю, підчас заметів тощо;

4) за зламання встановлюваних від Народного комісаріату земельних справ правил рибальства у водах місцевого значення, а так само за зламання правил рибальства у водах загальнодержавного значення, якщо це зламання відбулося при непромисловому рибальстві;

Увага 1. Знаряддя незаконного мисливства і рибальства, а так само незаконно здобуті дичину, яйця й рибу—конфіскуються.

Увага 2. Правила преміювання робітників рибопромислового нагляду, мілі-

кам городской милиции окружных центров, начальникам милиции городских районов окружных центров, административным отделением районных исполнительных комитетов и президиумам поселковых советов предоставляется право, в пределах предоставленных им прав в области применения мер административного воздействия за нарушения обязательных постановлений, налагать меры административного воздействия за нижеследующие маловажные правонарушения:

1) за изготовление самогона, за хранение его для собственного потребления, за сбыт самогона не в виде промысла, за изготовление, хранение, ремонт и сбыт не в виде промысла аппаратов, специально служащих для изготовления самогона;

Примечание. Правила премирования за раскрытие преступлений и правонарушений, связанных с выделкой и продажей спиртных напитков, изложены в приложении 2 к настоящему кодексу.

2) за хулиганство, т. е. озорные, сопряженные с явным неуважением к Республике или обществу, действия, если эти действия не осложнялись буйством или другими обстоятельствами, предусмотренными ст. 70 Уголовного кодекса УСОР;

3) за охоту на территории УСОР без соответствующего на то свидетельства, или за охоту с чужим свидетельством, или в запрещенное время, или в запрещенных местах, или запрещенными способами, за нарушение правил охоты, издаваемых Народным комиссариатом земледелия, в частности, за разрушение гнезд, собиранье птичьих яиц, уничтожение молодняка дичи, а также за уничтожение дичи во время лесных пожаров, в большие морозы, гололедицу, во время снежных заносов и т. п.;

4) за нарушение устанавливаемых Народным комиссариатом земледелия правил рыболовства в водах местного значения, а также за нарушение правил рыболовства в водах общегосударственного значения, если это нарушение совершено при непромышленном рыболовстве;

Примечание 1. Орудия незаконной охоты и рыболовства, а также незаконно добытые дичь, яйца и рыба—конфискуются.

Примечание 2. Правила премирования работников рыбопромышленного

ції і сільських рад, а так само членів Всеукраїнської спілки мисливців і рибалок за виявлення зламаних правил рибальства у водах загальнодержавного і місцевого значення викладено у додаткові 3 до цього кодексу.

5) за те, що особи, вислані судовим або адміністративним порядком, не прибудуть на реєстрацію до органів міліції в обраному ними або призначеному їм місці перебування і за те, що вони не заявлять про переміну місця свого перебування, а так само за самовільне залишення призначеного з розпорядження судових або адміністративних органів місця перебування та за неприбуття в реченець до призначеного від тих самих органів місця перебування;

Увага. Заходи адміністративного впливу щодо осіб, виявлених у місцевостях, де цим особам перебувати заборонено, застосовують: Народній комісаріат внутрішніх справ АМСРР, округові або міські адміністративні відділи, за належністю, порядком арт. 280⁴.

6) за те, що особи до того зобов'язані, не повідомити належних органів влади про заразливі захворювання людей або про заразливі захворювання чи падіж худоби, крім неповідомлення за випадків, передбачених в арт. 193 Кримінального кодексу УСРР;

7) за зламання встановлених від Української курортної управи правил про охорону джерел, лиманів і санітарного впорядкування курортів;

8) за зламання правил, установлених для обліку військово-зобов'язаних, а так само за ухиляння від допризывної підготовки та перевірчих зборів;

Увага. Якщо праводомства, зазначені у цьому пункті, вчинив командний склад, то заходи адміністративного впливу застосовує округовий військовий комісар.

9) за те, що військові службовці перемінного рядового й молодшого начальницького складу територіальних частин не з'являться на короткочасні збори, що тривають менш як дві доби, а так само за те, що вони самовільно відлучаються протягом останніх двох діб, встановленого для них тримісячного навчання й зборів, якщо вони до закін-

надзора, міліції і сільських совєтов, а також членів Всеукраїнського союзу охотників і рибалок за обнаружение нарушений правил рыболовства в водах общегосударственного и местного значения изложены в приложении 3 к настоящему кодексу.

5) за неявку лиц, высланных в судебном или административном порядке, для регистрации в органы милиции в избранном ими или назначенном им месте жительства и за незаявление ими о перемене места своего жительства, а также за самовольное оставление назначенного распоряжением судебных или административных органов места пребывания и за неявку в срок в назначенное теми же органами место жительства;

Примечание. Меры административного воздействия в отношении лиц, обнаруженных в местностях, где этим лицам пребывание запрещено, применяются Народным комиссариатом внутренних дел АМСРР, окружными или городскими административными отделами, по принадлежности, в порядке ст. 280⁴.

6) за неизвещение подлежащих органов власти лицами, к тому обязанными, о заразных заболеваниях людей или о заразных заболеваниях или падеже скота, за исключением неизвещения в случаях, предусмотренных ст. 193 Уголовного кодекса УСРР;

7) за нарушение установленных Украинским курортным управлением правил об охране источников, лиманов и санитарного благоустройства курортов;

8) за нарушение правил, установленных для учета военнообязанных, а равно за уклонение от допризывной подготовки и поверочных сборов;

Примечание. В случае совершения правонарушений, указанных в настоящем пункте, командным составом — меры административного воздействия применяются окружным военным комиссаром.

9) за неявку военнослужащих переменного рядового и младшего начальствующего состава территориальных частей на краткосрочные сборы, продолжающиеся менее двух суток, а также за самовольную отлучку их в течение последних двух суток, установленных для них трехмесячного обучения и сборов, если они до окончания этого

чення цього навчання або зборів не повернуться до частини;

Увага. Заходів адміністративного впливу за п. 9 вживається на повідомлення відповідних військових начальників.

10) за те, що військово-зобов'язані не подають відомостей про зміну складу родини, що позбавляє права на пільгу або змінює розряд пільг через родинно-майновий стан, а так само за подання неправдивих відомостей про зазначені обставини, якщо ці чинності заподіяно не з метою ухилитися від виконання обов'язків військової служби;

11) за зламання правил про військовий облік тяглової худоби (коней, волів, верблюдів тощо), возів, збруї, тракторів, автомобілів, мотоциклів, велосипедів тощо та справилля або запасних частин до цих машин, а так само за неподачу їх без уважливих причин на переоблік, перепис та підчас сиробних і перевірчих мобілізацій;

12) за відмову поодиноких громадян виконати натуральні й трудові відбутки або виконати обов'язкові роботи загальнодержавного значіння, якщо за зламання їх не встановлено судової відповідальності (арт. 58 Кримінального кодексу УСРР);

13) за ухил фахівців від обліку й реєстрації, що їх встановлюють відповідні органи влади для певних груп фахівців;

14) за зламання встановлених від Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР правил про обов'язки домоуправ та домоволодільців;

15) за незаконну відмову взяти на себе обов'язки опіки;

16) за те, що особи, які не мають на те права, носять встановлену форму одягу, а так само за те, що особи, які не мають на те права, носять ордени Трудового прапора або Червоного прапора чи користуються знаками Червоного хреста та Червоного півмісяця;

Увага. Незаконно ношені ордени відбирається й, коли особи, яким вони належать, невідомі, то їх передається до відповідних комісій нагороди цими орденами.

обучення або зборів не повертались в часть;

Примечание. Меры административного воздействия по п. 9 применяются по сообщениям соответствующих военных начальников.

10) за несообщение военнообязанными сведений об изменении состава семьи, влекущем за собою лишение права на льготу или изменение разряда льгот по семейно-имущественному положению, а также за сообщение ложных сведений об указанных обстоятельствах, если эти действия совершены не в целях уклонения от исполнения обязанностей военной службы;

11) за нарушение правил о военном учете: рабочего скота (лошадей, волков, верблюдов и т. д.), повозок, упряжи, тракторов, автомобилей, мотоциклов, велосипедов и т. д. и принадлежащих им запасных частей к этим машинам, а также за непредставление их без уважительных причин на переучет, перепись и при опытных или проверочных мобилизациях;

12) за отказ отдельных граждан от исполнения натуральных и трудовых повинностей, либо от проведения обязательных работ общегосударственного значения, если за нарушение их не установлена судебная ответственность (ст. 58 Уголовного кодекса УССР);

13) за уклонение специалистов от учета и регистрации, устанавливаемых соответствующими органами власти для определенных групп специалистов;

14) за нарушение установленных Народным комиссариатом внутренних дел УССР правил об обязанностях домоуправлений и домовладельцев;

15) за незаконный отказ от принятия на себя опекунских обязанностей;

16) за ношение установленной форменной одежды лицами, не имеющими на то права, а также за ношение орденов Трудового знамени или Красного знамени или за пользование знаками Красного креста и Красного полумесяца лицами, не имеющими на то права;

Примечание. Незаконно носимые ордена отбираются и, если не известны лица, которым они принадлежат, передаются в соответствующие комиссии по награждению этими орденами.

17) за неподання або невчасне подання без уважливих причин особами, що законом до того зобов'язані, відомостей про народження або смерть, а так само за неподання відомостей про знайдення немовляти;

18) за подання зазнаки неправдивих відомостей державним установам, підприємствам і організаціям або урядовим особам під час вступу на посаду, коли в справі нема ознак складу злочину, передбаченого Кримінальним кодексом УРСР;

19) за користування чужими документами для реєстрації в адресовому бюро і для засвідчення своєї особовості перед адміністративними органами;

20) за відкриття чинностей товариств, спілок і їхніх об'єднань до зареєстрування їхніх статутів, за запровадження до життя змін статутів до їх зареєстрування, а так само за об'єднання кількох товариств і спілок, ламаючи встановлені правила;

Увага. Заходи адміністративного впливу за зламання, передбачені у цьому пункті, застосовують органи влади тих округ або районів, де були зареєстровані або де треба було зареєструвати статут.

21) за відкриття клубів перед зареєструванням їхніх статутів в окружних адміністративних відділах, за винятком клубів, що їх організують державні установи й підприємства, професійні організації, а так само громадські організації, коли право останніх відкривати клуби передбачено в статуті цих громадських організацій;

22) за скликання з'їздів, нарад, конференцій, зборів громадськими й приватними організаціями та приватними особами без дозволу відповідних адміністративних органів, за випадків, коли одержання такого дозволу вимагається законом;

23) за влаштування без дозволу відповідних адміністративних органів походів і маніфестацій, коли одержувати такий дозвіл слід за законом, а так само за зламання правил, що з умовою додержувати їх зазначені походи і маніфестації були дозволені;

24) за влаштування релігійних походів, крім похорону, або за виконання на дворі релігійних обрядів поза межами огорожі мо-

17) за непредставлення или несвоевременное представление без уважительных причин лицами, законом к тому обязанными, сведений о рождении или смерти, а равно за непредставление сведений о нахождении младенца;

18) за сообщение заведомо ложных сведений государственным учреждениям, предприятиям и организациям или должностным лицам при поступлении на службу, если в деле нет признаков состава преступления, предусмотренного Уголовным кодексом УССР;

19) за пользование чужими документами для регистрации в адресном столе и для удостоверения своей личности перед административными органами;

20) за открытие действий обществ, союзов и их объединений ранее регистрации их уставов, за проведение в жизнь изменений уставов до их регистрации, а также за объединение нескольких обществ и союзов с нарушением установленных правил;

Примечание. Меры административного воздействия за нарушения, предусмотренные настоящим пунктом, применяются органами власти тех округов или районов, в которых были зарегистрированы или подлежали регистрации уставы.

21) за открытие клубов до регистрации их уставов в окружных административных отделах, за исключением клубов, организуемых государственными учреждениями и предприятиями, если право последних на открытие клубов предусмотрено в уставе этих общественных организаций;

22) за созыв съездов, совещаний, конференций, собраний общественными и частными организациями и частными лицами без разрешения соответствующих административных органов, в случаях, если получение этого разрешения требуется законом;

23) за устройство без разрешения соответствующих административных органов шествий или манифестаций, в случаях, если получение такого разрешения требуется законом, а также за нарушение правил, при условии соблюдения которых указанные шествия и манифестации разрешены;

24) за устройство религиозных процессий, кроме похорон, или исполнение религиозных обрядов под открытым небом вне

лтовень або поза територією, що безпосередньо прилягає до молитовень, без спеціального кожного окремого разу дозволу округового адміністративного відділу або районного виконавчого комітету, за належністю (арт. 349);

25) за прилюдне порушення чи перенесення релігійними обрядами або культовими церемоніями волі руху інших громадян, всупереч законів або розпорядженню влади;

26) за скликання загальних зборів релігійної громади без попереднього повідомлення або з повідомленням, але ламаючи встановлені для цього реченці (арт. 361);

27) за провадження релігійною громадою добродітного збору поза складом її членів без дозволу округового або районного виконавчого комітету, за належністю, або ламаючи умови, на яких було дано дозвола (арт. 364);

28) за провадження будь-яких добродітних зборів або збирання пожертв без дозволу на те встановленим порядком, а так само за інші зламання законів про порядок провадження добродітних зборів і пожертв;

29) за відкриття підприємств для улаштування прилюдних видовищ і розваг, без спеціального про те повідомлення адміністративних органів (арт. 377), а так само за вламання правил, установлених для влаштування прилюдних видовищ і розваг;

30) за влаштування або користування радіо-установ і трансляційним устаткуванням, ламаючи обов'язки, встановлені законом і правилами, виданими на його розвиток від Народного комісаріату пошти і телеграфу, а так само за невиконання від будинководильців, орендарів будинків та домоуправ покладених на них законом і виданими на його розвиток інструкціями Народного комісаріату пошти і телеграфу обов'язків щодо окладання списків радіо-установ, які є в будинках, і щодо лізування документів про радіо-установи;

31) за улаштування лотерей без дозволу належних органів влади;

32) за відкриття закладів для платної гри в негасардові ігри, не реєструючи їх у місцевих органах міліції, а так само за влаштування всупереч законів гасардових ігор;

пределов ограды молитвенных зданий или вне территории, непосредственно примыкающей к молитвенным зданиям, без особого в каждом отдельном случае разрешения окружного административного отдела или районного исполнительного комитета, по принадлежности (ст. 349);

25) за публичное нарушение или стеснение религиозными обрядами или культовыми церемониями свободы передвижения других граждан, вопреки закону или распоряжению властей;

26) за созыв общего собрания религиозного общества без предварительного уведомления или с уведомлением, но с нарушением установленных для этого сроков (ст. 361);

27) за производство добровольного сбора религиозным обществом вне круга членов последнего без разрешения окружного или районного исполнительного комитета, по принадлежности, либо с нарушением условий, на которых было дано разрешение (ст. 364);

28) за производство каких-либо добровольных сборов или собиранье пожертвований без разрешения на то в установленном порядке, а также за иные нарушения законов о порядке производства добровольных сборов и пожертвований;

29) за открытие предприятий по устройству публичных зрелищ и увеселений, без особого о том уведомления административных органов (ст. 377), а также за нарушение правил, установленных для устройства публичных зрелищ и увеселений;

30) за устройство или пользование радио-установками и трансляционным оборудованием с нарушением установленных законом и правилами, изданными в его развитие Народным комиссариатом почт и телеграфов обязанностей, а также за неисполнение домо-владельцами, арендаторами домов и домоуправлениями возложенных на них законом и изданными в его развитие инструкциями Народного комиссариата почт и телеграфов обязанностей по составлению списков радио-установок, находящихся в домовладениях, и по выизированию документов, касающихся радиоустановок;

31) за устройство лотерей, без разрешения надлежащих органов власти;

32) за открытие заведений для платной игры в неазартные игры без регистрации их в местных органах милиции, а также за устройство вопреки закону азартных игр;

33) за невивішування прапору встановленого зразку в дні революційних свят, а за належних випадків—жальбного прапору обов'язаними до того представниками державних установ, професійних, кооперативних і інших громадських установ та організацій;

34) за те, що підприємства, організації, об'єднання та поодинокі особи користуються печаткою або штампами, не маючи на те права;

Увага. Зазначені в цьому пункті печатки та штампи відбирається та знищується, склавши про це відповідного акта.

35) за те, що різбарні та інші майстерні, які виготовляють печатки, виготовляють без дозволу округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділу печатки з державним гербом (арт. 415);

36) за те, що поліграфічні підприємства не подають належним органам влади щомісячного звіту в 2 примірниках про всі одержані і виконані замовлення;

37) за зламання будівельних і протипожежних правил, правил охорони народного здоров'я та ветеринарних правил, що їх встановили законодавчі або інші центральні органи влади, якщо зламання цих правил не спричинило тяжких наслідків;

38) за заподіяння шкоди через недбале поводження з вогнем або через інші ненавмисні загальнонебезпечні діяльності;

39) за невиконання або зламання правил, установлених для одвернення пошкодження морського телеграфного кабеля;

40) за зламання правил про торгівлю, якщо за зламання їх не встановлено судової відповідальності (арт. 135 Кримінального кодексу УСРР), або іншої відповідальності адміністративним порядком на підставі спеціальних законів;

41) за таємний заріз худоби і продаж м'яса без встановлених пломб або тавра;

42) за відкриття промислових підприємств без дозволу відповідних органів влади або без попереднього повідомлення їх в установлені реченні й установленім порядком, а так само за зламання правил цього кодексу про спеціальні галузі промисловості, або виданих на розвиток його інструкцій центральних органів, якщо зазначені правомом-

33) за невывешивание флага установленного образца в дни революционных праздников, а в надлежащих случаях—траурного флага обязанными к этому представителями государственных учреждений, профессиональных, кооперативных и других общественных учреждений и организаций;

34) за пользование предприятиями, организациями, объединениями и отдельными лицами печатью или штампами, на которые они не имеют права;

Примечание. Указанные в настоящем пункте печати и штампы отбираются и уничтожаются с составлением об этом соответствующего акта.

35) за изготовление без разрешения окружного административного отдела или районного административного отделения печати с государственным гербом гравированными или иными мастерскими, изготавливающими печати (ст. 415);

36) за непредставление полиграфическими предприятиями подлежащим органам власти ежемесячного отчета в 2-х экземплярах всех полученных и выполненных заказов;

37) за нарушение строительных и противопожарных правил, правил охраны народного здоровья и ветеринарных правил, установленных законодательными или иными центральными органами власти, если нарушение этих правил не повлекло за собой тяжелых последствий;

38) за причинение ущерба вследствие небрежного обращения с огнем или вследствие иных неумышленных общеопасных действий;

39) за невыполнение или нарушение правил, установленных для устранения порчи морского телеграфного кабеля;

40) за нарушение правил о торговле, если за нарушение их не установлена судебная ответственность (ст. 135 Уголовного кодекса УССР) или иная ответственность в административном порядке на основании специальных законов;

41) за тайный убой скота и продажу мяса без установленных пломб или клейм;

42) за открытие промышленных предприятий без разрешения надлежащих органов власти или без предварительного их уведомления в установленные сроки и установленным порядком, а также за нарушение правил настоящего кодекса о специальных отраслях промышленности, либо изданных в развитие его инструкций центральных орга-

ства не мають однак кримінального впливу або не спричинили таких наслідків, за які встановлено судову відповідальність;

43) за зламання правил про влаштування механічних двигунів;

44) за те, що приватні особи, голови й члени правлінь товариств, спілок й організацій не виконують покладеного на них законом обов'язку — друкувати своїм коштом в офіційних виданнях публікації, а так само за неоголошення за визначених у законі випадків статутів та звітів про діяльність товариств, спілок й організацій;

45) за провадження торгівлі в залюдних місцях з наметів, будок, лотків, кіосків без дозволу на те відповідного органу, що видає місцевим (комунальним) господарством, а в сільських місцевостях — сільської ради (арт. 433);

46) за схов пальної зброї невійськового зразку і січної зброї військового зразку без дозволу чи реєстрації встановленим порядком, а так само за схов пороку в кількості, що сягає понад потреби мисливця;

Увага. Пальну зброю невійськового зразку, переховувану без дозволу чи реєстрації встановленим порядком, та порох кількістю понад потреби мисливця можна відібрати від правоземця й продати з прилюдних торгів за постановою відповідних органів влади (арт. 72) з тим, що уторговані від продажу гроші треба вернути володільцеві, вивернувши видатки на торги та накладений штраф. Січну зброю військового зразку за цих випадків конфіскується й передається в розпорядження військових органів.

47) за ухилення неписьменних осіб віком 18—19 років, допризывників і осіб змінного складу територіальних частин Робітничо-селянської червоної армії від реєстрації або відвідування шкіл ліквідації неписьменності або поодиноким-групового навчання».

15. Додати до Адміністративного кодексу УСРР артикула 72¹ такої редакції:

нов, если указанные правонарушения не имеют признаков уголовного деяния или не повлекли за собой последствий, за которые установлена ответственность в судебном порядке;

43) за нарушение правил об установке механических двигателей;

44) за неисполнение частными лицами, председателями и членами правлений обществ, союзов и организаций возложенной на них законом обязанности помещения за их счет в официальных изданиях публикаций, а равно за неопубликование в определенных законом случаях уставов и отчетов о деятельности обществ, союзов и организаций;

45) за производство торговли в населенных местах из палаток, будок, лотков, киосков без разрешения на то соответствующего органа, ведающего местным (коммунальным) хозяйством, а в сельских местностях — сельского совета (ст. 433);

46) за хранение огнестрельного оружия невоенного образца и холодного оружия военного образца без разрешения или регистрации в установленном порядке, а также за хранение пороха в пределах, превышающих потребности охотника;

Примечание. Огнестрельное оружие невоенного образца, хранимое без разрешения или регистрации в установленном порядке, а также порох в пределах, превышающих потребность охотника, могут быть отобраны у правонарушителя и проданы с публичных торгов по постановлению соответствующих органов власти (ст. 72), причем вырученные от продажи деньги подлежат выдаче владельцу, с удержанием расходов по производству торгов и наложенного штрафа. Холодное оружие военного образца в этих случаях конфискуется и передается в распоряжение военных органов.

47) за уклонение неграмотных лиц в возрасте 18—19 лет, допризывников и лиц переменного состава территориальных частей Рабоче-крестьянской красной армии от регистрации или посещения школ ликвидации неграмотности или одиночно-группового обучения».

15. Дополнить Административный Кодекс УССР статьей 72¹ в следующей редакции:

«72¹. Сільським радам надається право застосовувати заходи адміністративного впливу у формі вислову громадської думки (на словах або через пресу), штрафу найбільш один карбованець або примусові роботи на реченець найбільш два дні за такі праволомства:

- 1) за несвоєчасну реєстрацію актів громадянського стану;
- 2) за перешкоду дітям відвідувати школу, на заяву про це завідателя школи;

3) за відмову сільських виконавців виконувати свої обов'язки».

16. Арт. арт. 73 і 74 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«73. За праволомства, перелічені в арт. 72, заходи адміністративного впливу застосовуються у межах прав, наданих адміністративним органам щодо застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов (арт. 47¹). Сільські і селищні ради, завідателі адміністративними відділками районних виконавчих комітетів та начальники міських районів міліції округових центрів, вважаючи за потрібне застосовувати заходи адміністративного впливу розміром, що перевищує їхні повноваження, чинять порядком, установленим арт. 48.

74. Крім випадків, передбачених в арт. 72, адміністративні відділки районних виконавчих комітетів мають право застосовувати заходи адміністративного впливу за зламання законів та правил, встановлених в інтересах охорони від загарбання і нищення лісів, парків, скверів, садів і деревинних насаджень уздовж вулиць, шляхів, річок, ставків тощо, коли заподіяна шкода, вирахована за нормальними таксами, не перевищує 15 карбованців, і коли це зламання вчинено вперше.

Увага. Заходи адміністративного впливу за зламання, передбачені у цьому артикулі, можна застосовувати, коли від часу вчинення зламання до його виявлення минуло не більш як рік, а постанову про застосування заходів адміністративного впливу повинно виносити найпізніше за два місяці від дня виявлення праволомства».

«72¹. Сельским советам предоставляется право применять меры административного воздействия в форме выражения общественного порицания (устно или через печать), штрафа не свыше одного рубля или принудительных работ на срок не более двух дней за нижеследующие правонарушения.

- 1) за несвоевременную регистрацию актов гражданского состояния;
- 2) за препятствие детям посещать школу, по заявлению об этом заведывающего школой;

3) за отказ сельских исполнителей от исполнения своих обязанностей».

16. Ст. ст. 73 и 74 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«73. За правонарушения, перечисленные в ст. 72, меры административного воздействия применяются в пределах предоставленных административным органам прав по применению мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений (ст. 47¹). Сельские и поселковые советы, заведывающие административными отделениями районных исполнительных комитетов и начальники городских районов милиции окружных центров, считая «необходимым» применение меры административного воздействия в размере, превышающем их полномочия, действуют в порядке, установленном ст. 48.

74. Кроме случаев, предусмотренных в ст. 72, административные отделения районных исполнительных комитетов имеют право применять меры административного воздействия за нарушение законов и правил, установленных в интересах охраны от хищения и истребления лесов, парков, скверов, садов и древесных насаждений вдоль улиц, дорог, рек, прудов, и проч., если причиненный убыток, исчисленный по нормальным таксам, не превышает 15 рублей, и если это нарушение совершено впервые.

Примечание. Меры административного воздействия за нарушения, предусмотренные настоящей статьей, могут быть применены, если со времени совершения нарушения до его обнаружения прошло не более года, а постановление о применении меры административного воздействия должно быть вынесено не позднее двух месяцев со дня обнаружения правонарушения».

17. В арт. 75 Адміністративного кодексу УССР слова: «районові виконавчі комітети» замінити на слова: «адміністративні відділи районних виконавчих комітетів».

18. Частину 2 арт. 77 Адміністративного кодексу УССР ухвалити в такій редакції:

«Відібрані речі, добуті самовільним користуванням в лісах, продає лісова адміністрація, з тим, що 30 % від сум, уторгованих від продажу відібраного лісу, лісових матеріалів та продуктів побічного користування в лісах, йдуть до фонду преміювання».

19. Додати до арт. 78 Адміністративного кодексу УССР увагу такої редакції:

«Увага. Фонд преміювання, зазначений в арт. арт. 77 і 78, звертається на видачу винагороди лісовій сторожі, міліції, членам сільських комісій допомоги збереженню лісів або уповноваженим від них громадянам за виявлення осіб, що самовільно рубують і незаконно користуються лісом та лісовими відходами, а так само за розшук самовільно зрубленого лісу та лісових матеріалів».

Порядок схову і видаткування фонду преміювання визначається в інструкції, що її видає Народний комісаріат земельних справ, порозумівшись з Народним комісаріатом внутрішніх справ та фінансів УССР».

20. Артикул 78¹ Адміністративного кодексу УССР ухвалити в такій редакції:

«78¹. За затайння об'єктів оподаткування єдиним сільсько - господарським податком, коли це зробила вперше поодинокі особа без попередньої з будь-ким згоди, районні виконавчі комітети мають право накладати штраф розміром не вищим від п'ятиразової суми податку, що припадає на знов виявлену суму прибутку».

21. Додати до підлогу III Адміністративного кодексу УССР арт. 78² такої редакції:

«78². Порядок застосування заходів адміністративного впливу за вгамування постанов про працю визначається спеціальним законом».

17. В ст. 75 Адміністративного кодексу УССР слова: «районные исполнительные комитеты» заменить словами: «административные отделения районных исполнительных комитетов».

18. Часть 2 ст. 77 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Продажа отобранных предметов, добытых путем самовольных пользования в лесах, производится лесной администрацией, при чем 30 % от сумм, вырученных от продажи отобранных леса, лесных материалов и продуктов побочного пользования в лесах, обращается в фонд премирования».

19. Дополнить ст. 78 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Фонд премирования, указанный в ст. ст. 77 и 78, обращается на выдачу вознаграждения лесной страже, милиции, членам сельских комиссий содействия сбережению лесов или уполномоченным ими гражданам за обнаружение лиц, производящих самовольные порубки и незаконное пользование лесом и лесными угодьями, а равно за разыскание самовольно срубленного леса и лесных материалов».

Порядок хранения и расходования фонда премирования определяется инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия по соглашению с Народными комиссариатами внутренних дел и финансов УССР».

20. Статью 78¹ Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«78¹. За сокрытие объектов обложения единым сельскохозяйственным налогом, если это сделано впервые отдельным лицом без предварительного с кем-либо соглашения, районные исполнительные комитеты имеют право налагать штраф в размере не свыше пятикратной суммы налога, падающей на вновь выявленную сумму дохода».

21. Дополнить раздел III Административного кодекса УССР ст. 78² в следующей редакции:

«78². Порядок применения мер административного воздействия за нарушение постановлений о труде определяется особым законом».

22. Пункт «и» арт. 83 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«и) військових службовців та військово-зобов'язаних, що перебувають у лавах Робітниче-селянської червоної армії, без додержання таких умов:

затриманих негайно направляється до військової частини, до якої вони належать, а коли не можна направити до неї, то—до найближчої військової частини або до найближчого органу місцевого військового управління. У разі віддаленості військових частин і органів місцевого військового управління, військових службовців та військово-зобов'язаних можна тимчасово затримувати, негайно повідомивши про це командира частини, до якої належить затриманий, або орган місцевого військового управління».

23. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. арт. 87¹, 97¹—97¹⁰ такої редакції:

«87¹. Голови сільських рад, особи, що їх заступають, або члени сільських рад, за дорученням голови сільської ради, мають право провадити трус і виїмання за випадків і порядком, зазначених в арт. арт. 97¹—97¹⁰».

«97¹. В тих сільських місцевостях, де нема органів міліції, коли є підстави побоюватися, що потрібні для справи речові докази можуть бути приховані, а сліди злочину або праволомства знищені, голови сільських рад, особи, що їх заступають, або члени сільських рад, за дорученням голови сільської ради, можуть провадити трус і виїмання за таких випадків: 1) коли є достатні підстави запідозрювати, що в будь-якому приміщенні чи у будь-якої особи є речі, які можуть мати значіння для виявлення: а) грабіжу чи крадіжу, зокрема, крадіжу коней, волів або іншої худоби і б) виготовлення самотону як на продаж, як і для власного споживання; 2) коли злочинця або праволомця захоплено безпосередньо підчас вчинення злочину, або праволомства чи безпосередньо після його вчинення.

97². До трусу й виїмання голови сільських рад або особи, що їх заступають, або члени

22. Пункт «и» ст. 83 Адміністративного кодексу УССР изложить в следующей редакции:

«и) военнослужащих и военнообязанных, состоящих в рядах Рабоче - крестьянской красной армии, без соблюдения следующих условий:

задержанные подлежат немедленному направлению в воинскую часть, к которой они принадлежат, а при невозможности направить в нее — в ближайшую воинскую часть или в ближайший орган местного военного управления. В случае отдаленности воинских частей и органов местного военного управления, военнослужащие и военнообязанные могут быть подвергнуты временному задержанию с немедленным уведомлением об этом командира части, к которой принадлежит задержанный, либо органа местного военного управления».

23. Дополнить Административный кодекс УССР ст. ст. 81¹, 97¹—97¹⁰ в следующей редакции:

«87¹. Председатели сельских советов, лица, их заменяющие, или члены сельских советов, по поручению председателя сельского совета, имеют право производить обыски и выемки в случаях и в порядке, указанных в ст. ст. 97¹—97¹⁰».

«97¹. В тех сельских местностях, где нет органов милиции, при наличии оснований для опасения, что необходимые для дела вещественные доказательства могут быть скрыты, а следы преступления или правонарушения уничтожены, председатели сельских советов, лица, их заменяющие, или члены сельских советов, по поручению председателя сельского совета, могут производить обыски и выемки в следующих случаях: 1) если есть достаточные основания подозревать о наличии в каком-либо помещении или у какого-либо лица предметов, могущих иметь значение для обнаружения: а) грабежа или кражи, в частности, кражи лошадей, волков или иного скота, и б) изготовления самотона, как для продажи, так и для собственного потребления; 2) если преступник или правонарушитель захвачены непосредственно при совершении преступления или правонарушения или непосредственно после его совершения.

97². К обыску и выемке председатели сельских советов или лица, их заменяющие,

сільської ради, з доручення голови, приступають, склавши мотивовану постанову, у разі відмови від добровільної видачі тих, що мають або що можуть мати значіння для справи речей, коли є зазначені в арт. 97¹ умови.

97². Починаючи трус або виїмання, особа, що робить їх, повинна оголосити відповідну постанову.

97⁴. Особа, що робить трус та виїмання, повинна керуватися, крім спеціальних правил, передбачених арт. арт. 97¹—97³, так само і загальними правилами про трус та виїмання, встановленими в арт. арт. 92, 95, 96 і 97 цього кодексу.

97⁵. Про переведений трус або виїмання, особа, що робила його, складає протокол, де зазначається: а) час та місце переведення трусу чи виїмання, хто робив трус або виїмання й осіб, що були при трусі і виїманні; б) підстави переведення трусу; в) точно перераховується та описується за зовнішньою ознакою й формою знайдені речі, що є в справі речовими доказами; г) де власне і за яких умов речові докази виявлено; д) підстави, що за ними ті чи інші речі визнаються за речові в справі докази і вважаються за такі, що належать даній особі.

97⁶. Різні зауваження з приводу трусу або виїмання обов'язково заносяться до протоколу.

97⁷. Протокола підписує особа, що провадить трус або виїмання, поняті й особа, що у неї робилося трус чи виїмання.

97⁸. Всі відібрані підчас трусу чи виїмання документи й інші речі показується понятим та іншим присутнім особам і перераховується в протоколі або в окремому описі, що його складається на місці трусу чи виїмання та додається до протоколу.

97⁹. Складеного протокола і відібрані речі разом з описом надсилається найпізніше через 24 години до органу міліції для дальшого провадження дізнання.

97¹⁰. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції УСРР, видає інструкцію про застосування арт. арт. 97¹—97⁹.

24. У пункті 4 арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР покликання на арт. 7 і

или члены сельского совета, по поручению председателя, — приступают, составив мотивированное постановление, в случае отказа от добровольной выдачи имеющих или могущих иметь значение для дела предметов, при наличии указанных в ст. 97¹ условий.

97². Приступая к обыску или выемке, лицо, производящее их, обязано огласить соответствующее постановление.

97⁴. Лицо, производящее обыск или выемку, обязано руководствоваться, кроме специальных правил, предусмотренных ст. ст. 97¹—97³, также и общими правилами об обысках и выемках, установленными ст. ст. 92, 95, 96 и 97 настоящего кодекса.

97⁵. О произведенном обыске или выемке лицо, производящее его, составляет протокол, в котором обозначаются: а) время и место производства обыска или выемки, кем производится обыск или выемка и лица, присутствующие при обыске и выемке; б) основания производства обыска; в) предметы, являющиеся по делу вещественными доказательствами; г) где собственно и при каких условиях вещественные доказательства обнаружены; д) основания, по которым те или иные предметы признаются вещественными по делу доказательствами и считаются принадлежащими данному лицу.

97⁶. Разного рода замечания по поводу обыска или выемки обязательно заносятся в протокол.

97⁷. Протокол подписывается лицом, производящим обыск или выемку, понятыми и лицом, у которого производится обыск или выемка.

97⁸. Все отобранное при обыске или выемке документы и иные предметы предъявляются понятым и явным присутствующим лицам и должны быть перечислены в протоколе или в отдельной описи, составляемой на месте обыска или выемки и прилагаемой к протоколу.

97⁹. Составленный протокол и отобранные вещи с описью отсылаются не позже 24 часов органу милиции для дальнейшего ведения дознания.

97¹⁰. Народный комиссариат внутренних дел УССР, по согласовании с Народным комиссариатом юстиции УССР, издает инструкцию о применении ст. ст. 97¹—97⁹.

24. В пункте 4 ст. 103 Административного кодекса УССР ссылки на ст. 7 и приме-

увагу до нього постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 жовтня 1926 р. «Про заходи до місцевого шляхового будівництва» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 63, арт. 414) замінити покликанням на арт. 10 і увагу до нього постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 27 лютого 1929 р. «Про трудовий шляховий відбук» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

25. Пункт 10 арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«10) штрафи, що їх накладають належні органи Народного комісаріату шляхів на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народним комісаріатом шляхів обов'язкових постанов і про накладення за їх зламання справлянь адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325)».

26. Додати до арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР п.п. 17^а, 17^б, 17^в, 17^г і 17^д такої редакції:

«17^а. Оплату з справ, що їх розглядається на житлових єднально-конфліктних комісіях, коли сторона, що проти неї відбулася постанова комісії, не внесе належної з неї оплати протягом встановленого від комісії речення, а так само штраф за невиконання постанови комісії (арт. арт. 10 і 16 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 квітня 1928 р. «Про житлові єднально-конфліктні комісії» — Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 10, арт. 92).

17^б. Штрафи, що їх накладає Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР і окружні відділи торгівлі за зламання правил про торгову реєстрацію на підставі постанови РНК УСРР з 29 грудня 1928 р. «Про заходи адміністративного впливу за недодержання реченців торгової реєстрації» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 21).

17^в. Штрафи, що їх накладає Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР і окружні відділи торгівлі за зламання постанови РНК УСРР з 7 січня 1929 року «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 29).

17^г. Штрафи, що їх накладають уповноважені на це органи Народного комісаріату

чання к неї постановлення ВУЦВК и СНК УССР от 20 октября 1926 г. «О мероприятиях по местному дорожному строительству» (Зб. Уз. УСРР 1926 г., № 63, ст. 414) заменить ссылкой на ст. 10 и примечание к ней постановления ВУЦВК и СНК УССР от 27 февраля 1929 г. «О трудовой дорожной повинности» (Зб. Уз. УСРР 1929 р., № 7, ст. 63).

25. Пункт 10 ст. 103 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«10) штрафы, налагаемые надлежащими органами Народного комиссариата путей сообщения на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным комиссариатом путей сообщения обязательных постановлений и о наложении за нарушение их взысканий в административном порядке» (С. 3. ССР 1928 р., № 36, ст. 325).

26. Дополнить ст. 103 Административного кодекса УССР пунктами 17^а, 17^б, 17^в, 17^г и 17^д в следующей редакции:

«17^а. Сбор по делам, рассматриваемым в жилищных примирительно-конфликтных комиссиях, если сторона, против которой состоялось постановление комиссии, не внесет причитающегося с нее сбора в течение установленного комиссией срока, а также штраф за неисполнение постановлений комиссии (ст. ст. 10 и 16 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 4 апреля 1928 г., «О жилищных примирительно-конфликтных комиссиях» — Зб. Уз. УСРР 1928 г., № 10, ст. 92).

17^б. Штрафы, налагаемые Народным комиссариатом торговли УССР, Народным комиссариатом торговли АМСРР и окружными отделами торговли за нарушение правил о торговой регистрации, на основании постановления СНК УССР от 29 декабря 1928 года «О мерах административного воздействия за несоблюдение сроков торговой регистрации» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 4, ст. 21).

17^в. Штрафы, налагаемые Народным комиссариатом торговли УССР, Народным комиссариатом торговли АМСРР и окружными отделами торговли за нарушение постановления СНК УССР от 7 января 1929 г., «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г., № 4, ст. 29).

17^г. Штрафы, налагаемые уполномоченными на это органами Народного комиссари-

пошти й телеграфу за зламання обов'язкових постанов в НКПТ про охорону ліній і споруджень зв'язу загального користування й радіомовлення (арт. 12 пост. РНК Союзу РСР з 15 лютого 1929 р. «Сатут поштового, телеграфного, телефонного й радіозв'язку Союзу РСР; 36. Зак. Союзу РСР 1929 р. № 22, арт. 194).

17. Штрафи, що їх накладають земельні органи за зламання арт. арт. 1, 3 і 5 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 травня 1929 р. «Як реєструвати та перевласнювати трактори» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 102).

27. Арт. арт. 110 *) і 114 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«110. Безспірно стягання неподаткових сум не можна звертати:

1) на готівку, потрібну щоб задовольнити заробітною платою робітників та службовців за минулий час та за 2 тижні вперед, а так само, щоб заплатити внески на соціальне страхування й аліменти за той самий час;

2) на пайові вклади членів кооперативних організацій усіх видів та ступенів, товариств взаємного та сільсько-господарського кредиту і трудових артелів;

3) на суми, що належать недоплатникові з обов'язкового окладного та неокладного страхування;

4) на державне майно, що за чинним законодавством, не підлягає вивласненню і заставі тим же органами, у віданні яких воно є;

5) на сировину та паливо, потрібне для фактичної роботи підприємства протягом трьох місяців;

6) на будинки державних установ і підприємств;

7) на знаряддя виробництва та струмент, потрібний для ремесла або кустарного промисла недоплатників тих категорій, які користуються податковими пільгами, передбаченими чинним законодавством, а так само на знаряддя виробництва, струмент, підруч-

ата пошт и телеграфов за нарушение обязательных постановлений НКПТ об охране линий и сооружений связи общего пользования и радиовещания (ст. 12 пост. СНК Союза ССР от 15 февраля 1929 г. «Устав почтовой, телеграфной, телефонной и радио связи Союза ССР» — С. 3. СССР 1929 г., № 22, арт. 194).

17. Штрафы, налагаемые земельными органами за нарушение ст. ст. 1, 3 и 5 постановления ВУЦИК и СНК от 17 мая 1929 г. «О порядке регистрации тракторов и о порядке перехода прав собственности на тракторы» (36. Зак. УСРР 1929 р., № 15, арт. 102).

27. Ст. ст. 110 *) и 114 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«110. Взыскание сумм неналогового характера в беспорном порядке не может быть обращено:

1) на наличные суммы, необходимые для удовлетворения заработной платой рабочих и служащих за истекшее время и за две недели вперед, а также для уплаты взносов на социальное страхование и алиментов за то же время;

2) на паевые взносы членов кооперативных организаций всех видов и степеней, общества взаимного и сельского-хозяйственного кредита и трудовых артелей;

3) на суммы, причитающиеся недоимщику по обязательному окладному и неокладному страхованию;

4) на государственное имущество, не подлежащее, согласно действующему законодательству, отчуждению и залогу теми органами, в ведении которых оно состоит;

5) на сырье и топливо, необходимое для фактической работы предприятия в течение трех месяцев;

6) на строения государственных учреждений и предприятий;

7) на орудия производства и инструменты, необходимые для ремесла или кустарного промысла недоимщиков тех категорий, которые пользуются налоговыми льготами, предусмотренными действующим законодательством, а также на орудия производства,

*) Арт. 110 — в редакции постановления ВУЦВК і РНК УСРР з 28 вересня 1929 р. («Вісті ВУЦВК» з 29 вересня 1929 р. № 226).

*) Ст. 110 — в редакции постановления ВУЦИК и СНК УСРР с 28 сентября 1929 г. («Вісті ВУЦВК» с 29 сентября 1929 г. № 226).

мики та книжки, потрібні для персональних професійних занять недоплатника;

8) на потрібні для недоплатника та осіб, що є на його утриманні, носильний зимовий та літній одяг—по одному комплекту, білизни—по три зміни, взуття—по одній парі, ліжка—по одному, стільці—по одному, стіл—один для всієї родини, а так само речі, потрібні для приготування їжі та прання білизни—в потрібній кількості;

9) на запаси палива, потрібні на 3 місяці з розрахунку на один місяць: 250 кілограмів каменного вугілля, або 500 кілограмів дров, або 750 кілограмів соломи, або 700 кілограмів торфу на все господарство;

10) на продукти харчування для селян, що живуть із трудового сільського господарства, в кількості, потрібній до нового врожаю, відповідно до числа членів господарства двору, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР та окружних виконавчих комітетів, від кого належить.

На продукти харчування, потрібні для інших недоплатників та осіб, що живуть разом із недоплатником на його утриманні, до нового врожаю, але в кожному разі найбільше на 3 місяці, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР, або окружних виконавчих комітетів, від кого належить;

11) на сільсько-господарський живий та мертвий реманент кількістю на одне господарство: один плуг, одну соху, одну борону, одну корову, одного коня, або пару волів, чи відповідну кількість іншої тяглової худоби, а так само на папу худоби в кількості, потрібній до вигону худоби на папу, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів, від кого належить.

12) на бугаїв, коли вони обслуговують громадську череду, а так само на молодняк тяглової худоби віком до трьох років і телят до півтора роки в кількості, не більш від одної голови будь-якої породи на господарство, та потрібну кількість папи для кожної голови на реченець, зазначений у попередньому пункті;

13) на житло та господарські будівлі, що є невід'ємною приналежністю сільського

інструменти, учебники і книги необхідні для личних професійних занять недоплатника;

8) на необходимые для недоплатников и лиц, состоящих на его иждивении, носильное зимнее и летнее платье—по одному комплекту, белье—по три смены, обувь—по одной паре, кровати—по одной, стулья—по одному, стол—один для всей семьи, а также предметы, необходимые для приготовления пищи и стирки белья—в потребном количестве;

9) на запасы топлива, необходимые на 3 месяца из расчета на 1 месяц: 250 килограмм каменного угля или 500 килограмм дров, или 750 килограмм соломы, или 700 килограмм торфа на все хозяйство;

10) на продукты питания для селян, живущих от трудового сельского хозяйства, в количестве, необходимом до нового урожая, в соответствии с количеством членов хозяйства (двора) по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами, по принадлежности.

На продукты питания, необходимые для других недоплатников и лиц, живущих вместе с недоплатником на его иждивении, до нового урожая, но во всяком случае не более чем на 3 месяца по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР или окружными исполнительными комитетами, по принадлежности;

11) на сельскохозяйственный живой и мертвый инвентарь, в количестве на 1 хозяйство: один плуг, одну соху, одну борону, одну корову, одну лошадь или пару волков, или соответственное количество иного рабочего скота, а также на корм для скота, в количестве, необходимом до выгона его на пастбище, по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами, по принадлежности;

12) на быков - производителей, если они обслуживают общественное стадо, а также на молодняк рабочего скота в возрасте до трех лет и телят до полутора лет в количестве не более одной головы какой-либо породы на хозяйство и необходимое количество корма для каждой головы на срок, указанный в предыдущем пункте;

13) на составляющие неотъемлемую принадлежность сельского хозяйства жилые и

господарства, як-от: потрібний для прожовтання родини недоплатника один будинок, одну комору або клуню, два хліви та одні льох;

14) на незнятий врожай, крім врожаю промислових садів та городів, що не належать трудовим комунам і кооперативним організаціям;

15) на насіння для майбутнього засіву землі, що її оброблює недоплатник у поточному сільсько-господарському році, у потрібній кількості за нормами, встановленими від Ради народних комісарів АМСРР і округових виконавчих комітетів, за належністю;

16) на майно осіб, що живуть з недоплатником, але не є на його утриманні, незалежно від того, чи є вони членами родини недоплатника, чи ні;

17) на майно, продане недоплатникові порядком закону «Про роздрібову купівлю-продаж з розстрочкою виплати» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 40, арт. 261) і закону «Про роздрібову купівлю-продаж з розстрочкою виплати сільсько-господарських машин та знаряддя, що його набувають селяни» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 2, арт. 12) та ще цілком не виплачене, коли є докази цих зобов'язань;

18) на натуральне постачання, що його одержують особи рядового і старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії, а так само на грошове постачання, що його одержують особи рядового складу Робітничо-селянської червоної армії (арт. 223 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 8 серпня 1928 р. «Закон про обов'язкову військову службу» — Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449);

19) на такі грошові суми, що належать трудящим:

а) пенсії та запови́ги в порядку соціального страхування та соціального забезпечення;

б) плату за громадські роботи, що їх організують комісії громадських робіт або комітети бірж праці, з умовою, коли оплата праці трудящого не перевищує розміру заробітної плати, встановленої для даної місцевості для громадських робіт;

в) за роботу в колективах безробітних, що їх організують біржі праці, та в колективах інвалідів, що їх організують органи

хозяйственные постройки, а именно: одно здание для проживания семьи недоимщика, один амбар или клуня, два сарая и один погреб;

14) на незнятий урожай, крім урожаїв промислових садів і огоро́дов, не прина́длежащих трудовым коммуна́м и кооперативным организация́м;

15) на семена для будущего засе́ва земли, обрабатываемой недоимщиком в текущем сельскохозяйственном году, в необходимом количестве, по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМОСР и окружными исполнительными комитетами, по принадлежности;

16) на имущество лиц, проживающих с недоимщиком, но не состоящих на его иждивении, независимо от того, являются ли они членами семьи недоимщика или нет;

17) на имущество, проданное недоимщику в порядке закона «О купле-продаже в розницу с рассрочкой платежа» (С. У. УСРР 1924 г. № 40, ст. 261) и закона «О купле-продаже в розницу с рассрочкой платежа сельскохозяйственных машин и орудий, приобретаемых селянами» (С. У. УСРР 1925 г. № 2, ст. 12) и еще полностью не оплаченное, если имеются доказательства этих обязательств;

18) на натуральное довольствие, получаемое лицами рядового и начальствующего состава Рабоче-крестьянской красной армии, а также на денежное довольствие, получаемое лицами рядового состава рабоче-крестьянской красной армии (ст. 223 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 8 августа 1928 г. «Закон об обязательной военной службе» — С. З. СССР 1928 г. № 51 ст. 449);

19) на нижеследующие денежные суммы, причитающиеся трудящимся:

а) пенсии и пособия в порядке социального страхования и социального обеспечения;

б) плату за общественные работы, организованные комиссиями общественных работ или комитетами бирж труда, при условии, если оплата труда трудящегося не превышает размера заработной платы, установленной для данной местности для общественных работ;

в) за работу в коллективах безработных, организуемых биржами труда, и в коллективах инвалидов, организуемых органами

Народного комісаріату соціального забезпечення, з умовою, коли оплата праці трудящого не перевищує розміру заробітної плати, встановленого для даної місцевості для громадських робіт;

г) стипендії слухачам робітничих факультетів, комуністичних університетів та вищих шкіл;

д) запомоги, позики та насіннєві позики від сільських товариств взаємодопомоги, а так само на запомоги і позики від міських товариств взаємодопомоги чи товариств допомоги;

е) вибувну допомогу при звільненні із служби чи роботи;

ж) компенсацію за невикористану відпустку;

з) відрядні, добові та запомоги, давані при відрядженнях та переводах, згідно з арт. 81 і 82 Кодексу законів про працю;

и) за зношування належного робітникам струменту, а так само за набутий ними спеціальний одяг та спеціальне харчування (арт. 85, 86 та увага до арт. 142 Кодексу законів про працю);

20) на нижченаведене майно, що належить професійним організаціям:

а) страйкові і культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі допомоги безробітним членам спілки;

б) будинки й устаткування, потрібне для нормальної і безперешкодної роботи організації.

Увага. Предмети устаткування фабрик, заводів та майстерень можна арештовувати не окремо, а тільки в разі звернення стягання на підприємство в цілому, коли на підставі чинного законодавства, на це підприємство можна звернути стягання».

«114. Стягати з грошового постачання осіб середнього, старшого і вищого, а так само молодшого понадреченцевої служби старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії провадиться порядком, зазначеним в частині 2 арт. 223 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 8 серпня 1928 р. «Закон про обов'язкову військову службу» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449)».

Народного комиссариата социального обеспечения, при условии, если оплата труда трудящегося не превышает размера заработной платы, установленной для данной местности для общественных работ;

г) стипендии слушателям рабочих факультетов, коммунистических университетов и высших учебных заведений;

д) пособия, ссуды и семенные ссуды от сельских обществ взаимопомощи, а также на пособия и ссуды от городских обществ взаимопомощи или обществ помощи;

е) выходное пособие при увольнении со службы или работы;

ж) компенсацию за неиспользованный отпуск;

з) командировочные, суточные и пособия, выдаваемые при командировках и переводах, согласно ст. ст. 81 и 82 Кодекса законов о труде;

и) за изнашивание принадлежащего, рабочим инструмента, а также за приобретенные ими специальную одежду и специальное питание (ст. ст. 85 и 86 и примечание к ст. 142 Кодекса законов о труде);

20) на нижеследующее имущество, принадлежащее профессиональным организациям:

а) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза;

б) здания и оборудование, необходимое для нормальной и беспрепятственной работы организации.

Примечание. Предметы оборудования фабрик, заводов и мастерских могут быть подвергнуты аресту не отдельно, а лишь в случае обращения взыскания на предприятие в целом, если, на основании действующего законодательства, на данное предприятие можно обратить взыскание».

«114. Взыскание из денежного довольствия лиц среднего, старшего и высшего, а также младшего сверхсрочной службы начальствующего состава Рабоче-крестьянской красной армии производится в порядке, указанном в части 2 ст. 223 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 8 августа 1928 г. «Закон об обязательной военной службе» (С. З. СССР 1928 г., № 51, ст. 449)».

28. Частину 2 арт. 115 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«Обмеження розмірів стягання, встановлені п. п. «а» і «б» цього артикулу, не поширюється на заохотливі винагороди, видавані згідно з чинним законодавством особам провідного персоналу державних підприємств та акційних товариств (пайових товариств) з переважною участю державного капіталу, а так само торговим службовцям державних і кооперативних підприємств та акційних товариств (пайових товариств) з переважною участю державного і кооперативного капіталу».

29. Додати до арт. 115 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

«Увага. Примусове стягання штрафів, накладених на робітників та службовців адміністративним порядком за зламання інструкції та обов'язкових постанов, не можна звертати на належну від наймачів робітникам та службовцям заробітну плату».

30. Арт. арт. 150, 151 і 152 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«150. Коли торги не відбулися, то правіжники протягом сімох днів можуть заявити, щоб продаване майно залишити за ними в сумі оцінювання. Переважне право залишити за собою продаване майно мають правіжники, що їм належать найбільші претензії.

Правіжник, що залишив майно за собою, повинен протягом двох місяців виплатити суму, що становить різницю між сумою оцінювання і сумою, яка за рахунком належних кожному правіжникові сум, що його складає виконавець, припадає на його частку. Виплачену суму розподіляється на загальних підставах (арт. 152); решту суми після задоволення стягання вертається довжникові.

151. Якщо торги не відбулися і ніхто з правіжників не залишив майно за собою, призначається другі торги найраніше через тиждень. Ці другі торги відбуваються за правилами, встановленими для перших тор-

28. Часть 2 ст. 115 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Ограничения размеров взыскания, установленные п.п. «а» и «б» настоящей статьи, не распространяются на поощрительные вознаграждения, выдаваемые согласно действующему законодательству, лицам руководящего персонала государственных предприятий и акционерных обществ (паевых товариществ) с преобладающим участием государственного капитала, а также торговым служащим государственных и кооперативных предприятий и акционерных обществ (паевых товариществ) с преобладающим участием государственного и кооперативного капитала».

29. Дополнить ст. 115 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Принудительное взыскание штрафов, наложенных на рабочих и служащих в административном порядке за нарушение инструкций и обязательных постановлений, не может быть обращено на причитающуюся рабочим и служащим от нанимателей заработную плату».

30. Ст.ст. 150, 151 и 152 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«150. В случае, если торги не состоялись, взыскатели в течение семи дней могут заявить об оставлении за ними продаваемого имущества в сумме оценки. Преимущественное право на оставление за собой продаваемого имущества имеют взыскатели, которым принадлежат наибольшие претензии.

Взыскатель, оставивший имущество за собою, должен в течение двух месяцев уплатить сумму, составляющую разницу между суммой оценки и суммой, которая по расчету следуемых каждому взыскателю сумм, составляемому исполнителем, падает на его долю. Уплаченная сумма распределяется на общих основаниях (ст. 152); остаток суммы после удовлетворения взыскания возвращается должнику.

151. В случае, если торги не состоялись и никто из взыскателей не оставил имущества за собою, назначаются вторичные торги не ранее, чем через неделю. Эти вторичные торги производятся по прави-

гів, але з тією ріжницею, що їх починається з першої запропонованої на цих торгах суми і майно можна продати й нижче від оцінювання.

Якщо другі торги не відбудуться і ніхто з правіжників на умовах, зазначених в арт. 150, не залишить майна за собою, то особа, що провадить стягання, реалізує описане майно всіма законними способами протягом двох місяців після других торгів.

Коли ж у реченець, зазначений у другій частині цього артикулу, майно не буде реалізоване, особа, що провадить стягання, зносить арешт, накладений на це майно, і воно підлягає передачі неплатієві під його управління, а правіжники можуть направити стягання на інше неплатієве майно або на те саме на загальних підставах.

152. Коли сум, що надійшли від продажу арештованого майна, не вистачає на задоволення всіх звернених на неплатіа стягань, то насамперед покривається видатки на арешт, схов і приставку майна, що сталися при стяганні, а решту суми розподіляється між правіжниками порядком, зазначеним в Цивільному процесуальному кодексі УРСР.

31. Арт. арт. 153, 154 і 155 Адміністративного кодексу УРСР скасувати.

32. Арт. 159 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«159. Коли домоволодільці чи володільці торгових і промислових підприємств або їхні завідателі, а так само орендарі домоволодінь чи підприємств настільки небайдливо будуватимуть нові будівлі й споруди цивільного будівництва чи перебудовуватимуть існуючі, або настільки небайдливо утримуватимуть існуючі домоволодіння чи підприємства, що це очевидячки запрожує громадській безпеці або народньому здоров'ю,—то округові і міські адміністративні відділи, районні адміністративні відділки або селищні ради мають право кооптом зазначених осіб і організацій вживати потрібних заходів до усунення виявленого небайдільства, якщо ці небайдільства не буде зліквідовано на реченець, призначений від адміністративного органу».

лам, установленим для перших торгів, не с тем различием, что они начинаются с первой предложенной на этих торгах суммы и имущество может быть продано и ниже оценки.

Если вторичные торги не состоятся и никто из взыскателей на условиях, указанных в ст. 150, не оставит имущества за собою, лицо, производящее взыскание, реализует описанное имущество всеми законными способами в течение двух месяцев после вторичных торгов.

Если же в срок, указанный во второй части настоящей статьи, имущество не будет реализовано, лицо, производящее взыскание, снимает арест, наложенный на это имущество, и оно подлежит передаче плательщику в его управление, а взыскатели могут направить взыскание на другое имущество плательщика или на то же самое на общих основаниях.

152. В случае, если поступившие от продажи арестованного имущества суммы недостаточны для удовлетворения всех обращенных на плательщика взысканий, то первоначально покрываются расходы по аресту, хранению и доставке имущества, понесенные при производстве взысканий, а остающаяся сумма распределяется между взыскателями в порядке, указанном Гражданским процессуальным кодексом УССР.

31. Ст.ст. 153, 154 и 155 Административного кодекса УССР отменить.

32. Ст. 159 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«159. В случаях, когда домовладельцами или владельцами торговых и промышленных предприятий или их заведывающими, а также орендаторами домовладений или предприятий будут допущены такие упущения при постройке новых строений и сооружений гражданского строительства или при переоборудовании существующих, либо будут допущены такие упущения по содержанию существующих домовладений или предприятий, которые явно угрожают общественной безопасности или народному здоровью,—окружные и городские административные отделы, районные административные отделения или поселковые советы, имеют право принимать за счет указанных лиц и организаций необходимые меры к устранению обнаруженных упущений, если эти упущения не будут устранены в назначенному административным органом срок».

33. Додати до арт. 193 Адміністративного кодексу УСРР увагу 4 такої редакції:

«Увага 4. Притягнення людної до трудового відбутку для робіт щодо утримання, відбудування, поліпшення й прокладення нових шосових та ґрунтових шляхів, збудування й ремонт шляхових споруд провадиться на підставі постанови ВУЦВК і РНК УСРР, з 27 лютого 1929 р. «Про трудовий шляховий відбуток» (Зб. Уз. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

34. Частина 2 арт. 249 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Сільські і селищні ради видають особі посвідки на реченець до трьох років безплатно, на словні заяви, усім громадянам, що постійно перебувають на території даної сільської або селищної ради».

35. Розділ 2 поділу VIII Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

РОЗДІЛ 2.

Відновлення втрачених документів.

256. Особи, що живуть у містах, де є офіційний орган преси, у разі, коли вони втратили особові посвідки, обліковий військовий білет, або інші документи, що свідчать їхню особовість (арт. 248), або службові права, а так само у разі втрати обліково-кінського квитка, повинні негайно, як виявлять втрату, зробити про це своїм коштом публікацію в місцевому офіційному органі преси, або в іншому будь-якому органі преси за вказівкою окружного адміністративного відділу. В публікації треба зазначити: назву втраченого документу, орган, що видав його, по змозі — дату видачі і номер документу, а так само особу, що їй видано документ (якщо документ іменний).

257. Особи, що живуть у сільських місцевостях або у закладених пунктах, де організовано селищні ради, а так само в містах, де нема органів преси, зазначеної в арт. 256, публікації не роблять, а повинні заявити про це сільській, селищній або міській раді, які вивішують відповідну об'яву.

33. Дополнить ст. 193 Административного кодекса УССР примечанием 4 в следующей редакции:

«Примечание 4. Привлечение населения к трудовой повинности для работ по содержанию, возобновлению, улучшению и проведению новых шоссе и грунтовых дорог, сооружению и ремонту дорожных сооружений производится на основании постановления ВУЦИК и СНК УССР от 27 февраля 1929 г. «О трудовой дорожной повинности» (Зб. Зак. УССР 1929 г., № 7, ст. 63).

34. Часть 2 ст. 249 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Сельские и поселковые советы выдают удостоверения личности на срок до трех лет бесплатно, по словесным заявлениям, всем гражданам, постоянно проживающим на территории данного сельского или поселкового совета».

35. Изложить главу 2 раздела VIII Административного кодекса УССР в следующей редакции:

ГЛАВА 2.

Возобновление утраченных документов.

256. Лица, проживающие в городах, где имеется официальный орган печати, в случае утраты ими удостоверения личности, учетного военного билета или иных документов, удостоверяющих их личность (ст. 248) или служебные права, а также в случае утраты учетного военного билета, обязаны немедленно, по обнаружении утраты, сделать об этом за собственный счет публикацию в местном официальном органе печати, либо в ином каком-либо органе печати по указанию окружного административного отдела. В публикации должны быть указаны: название утраченного документа, орган, выдавший его, по возможности — дата выдачи и номер документа, а также лицо, которому документ выдан (если документ именной).

257. Лица, проживающие в сельских местностях или в населенных пунктах, где организованы поселковые советы, а также в городах, где нет органов печати, публикации, указанной в ст. 256, не делают, а обязаны сделать об этом заявление в сельский, поселковый или городской совет, которые вывешивают соответствующие объявления.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР

№ 665024

258. У разі втрати документів особливой важливості, використання яких людиною, що їх знайшла, може завдати шкоду державі, а так само обліково-військових й обліково-кінських документів, громадяни, що втратили такі документи, повинні одночасно з публікацією або з заявою місцевій раді (арт. арт. 256 і 257), заявити про втрату тій установі, що видала цього документа.

259. Як мине 7 день, відколи оголошено публікацію або вивішено об'яву про втрату, відповідна установа по пред'явленні публікації може видати особі, що втратила документ, інший документ замість втраченого, з тим, що на видаваному документі обов'язково робиться напис: «Дублікат видано замість утраченого».

260. Особа, що знайшла втрачені документи, повинна негайно подати їх до сільської або селищної ради або до місцевого органу міліції, за належністю, а ці направляють документи особі, що їх втратила, коли адреса її відома.

Коли місця перебування особи, що втратила документа, невідомо, документа надсилається до тієї установи, що видала його».

36. Додати до поділу VIII Адміністративного кодексу УСРР розділ 7 такої редакції:

«РОЗДІЛ 7.

Про обмеження права пересуви соціально-небезпечних осіб на території УСРР.

280¹. Особам, що їх вислано на підставі постанов органів Союзу РСР, на підставі вироків судів інших союзних республік або на підставі постанов адміністративних органів інших союзних республік, в'їжджати до УСРР і перебувати на території її забороняється.

Увага. Особам, зазначеним у цьому артикулі, що прибули на територію УСРР до встановлення заборони в'їзду в УСРР, Державне політичне управління УСРР, коли є компрометуючі дані про цих осіб, мають право заборонити далі перебувати в УСРР і вислати їх за її межі.

280². Особам, що їх вислано на підставі вироків судів УСРР або на підставі постанов адміністративних органів УСРР, заборо-

258. В случае утраты документов особой важности, использование которых лицом, их нашедшим, может нанести вред государству, а также учетно-военных и учетно-конских документов, граждане, утратившие такие документы, обязаны одновременно с публикацией или с заявлением местному совету (ст.ст. 256 и 257), заявить об утрате тому учреждению, которое выдало этот документ.

259. По истечении 7 дней со дня публикации или вывешивания объявления об утрате, соответствующее учреждение после пред'явления публикации, может выдать лицу, утратившему документ, другой документ взамен утраченного, причем на выдаваемом документе обязательно делается надпись: «Дубликат выдан взамен утраченного».

260. Лицо, нашедшее утраченные документы, обязано немедленно представить их в сельский или поселковый совет или в местный орган милиции, по принадлежности, которые направляют документ лицу, их утратившему, если известен его адрес.

Если местонахождение лица, утратившего документ, неизвестно, документ направляется тому учреждению, которым он был выдан».

36. Дополнить раздел VIII Административного кодекса УССР главой 7 в следующей редакции:

«ГЛАВА 7.

Об ограничении права передвижения социально-опасных лиц на территории УССР.

280¹. Лицам, высланным по постановлениям органов Союза ССР по приговорам судов иных союзных республик или по постановлениям административных органов иных союзных республик, въезд в УССР и пребывание на ее территории воспрещается.

Примечание. Лицам, указанным в настоящей статье, прибывшим на территорию УССР до установления, воспрещения въезда в УССР, Государственное политическое управление УССР, при наличии компрометирующих данных об этих лицах, имеет право запретить дальнейшее пребывание в УССР и выслать их за ее пределы.

280². Лицам, высланным по приговорам судов УССР или по постановлениям административных органов УССР, воспрещает-

няється на час застосування до них зазначених заходів жити на території АМСРР і таких округ: Харківської, Київської, Коростенської, Волинської, Шепетівської, Проскурівської, Кам'янецької, Могилівської, Тульчинської, Вінницької, Одеської, Миколаївської, Херсонської, Маріупольської, Артемівської, Луганської, Сталінської і Криворізької.

280³. Особи, що їх вислано на підставі вироків судів або на підставі постанов адміністративних органів, повинні найпізніше протягом трьох днів від моменту прибуття до обраного ними або призначеного їм місця перебування прибути на реєстрацію: в окружних центрах—до окружного або міського управління міліції, а в інших місцевостях—до районного управління міліції.

Коли зазначені особи міняють місце перебування, вони повинні заявити про це органам міліції в місці свого перебування і прибути на реєстрацію до відповідних органів міліції у новому місці свого перебування.

280⁴. Коли особи, що їм заборонено в'їжджати до УСРР (арт. 280¹), прибудуть на територію УСРР, а так само, коли особи, що їх вислали судові або адміністративні органи УСРР (арт. 280²), прибудуть в місцевості, де їм перебувати заборонено, то на них, за постановою Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР або окружного чи міського адміністративного відділу в місці їх виявлення накладається штраф до ста карбованців з висланням їх етапним порядком.

37. Увагу до арт. 281 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на професійні організації, що їх об'єднує Всеукраїнська рада професійних спілок, а так само на кооперативні товариства й артілі та на інші об'єднання, що діють на підставі спеціальних законів».

38. Додати до розділу 1 поділу IX Адміністративного кодексу УСРР арт. 282¹ такої редакції:

«282¹. У тих місцевостях, де утворено місцеві адміністративні відділи, реєструвати статuti товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиску, діяльність яких не виходить за межі даного міста, наглядати

ся на время применения к ним указанных мер проживать на территории АМСРР в следующих округах: Харьковского, Киевского, Коростенского, Волинского, Шепетовского, Проскурковского, Каменецкого, Могилевского, Тульчинского, Винницкого, Одесского, Николаевского, Херсонского, Мариупольского, Артемовского, Луганского, Сталинского и Криворожского.

280³. Лица, высланные по приговорам судов или по постановлениям административных органов, обязаны не позднее трех дней с момента прибытия в избранное ими или назначенное им место жительства, явиться для регистрации: в окружных центрах—в окружное или городское управление милиции, а в прочих местностях — в районное управление милиции.

В случае перемены указанными лицами места жительства, они обязаны заявить об этом органам милиции по месту своего жительства и явиться для регистрации в соответствующие органы милиции в новом месте своего жительства.

280⁴. Лица, которым воспрещен въезд в УСРР (ст. 280¹), в случае прибытия их на территорию УСРР, а равно лица, высланные судебными или административными органами УСРР (ст. 280²), в случае прибытия их в местности, где им пребывание запрещено, подвергаются, по постановлению Народного комиссариата внутренних дел АМСРР либо окружного или городского административного отдела в месте их обнаружения, штрафу до ста рублей с высылкой их этапным порядком».

37. Примечание к ст. 281 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на профессиональные организации, объединяемые Всеукраинским советом профессиональных союзов, а также на кооперативные товарищества и артели и на другие объединения, действующие на основании специальных законов».

38. Дополнить главу 1 раздела IX Административного кодекса УСРР статьей 282¹ в следующей редакции:

«282¹. В тех городах, где образованы городские административные отделы, регистрация уставов обществ и союзов, не преследующих целей извлечения прибыли, деятельность которых не выходит за преде-

за чинними на території міста товариствами і спілками, а так само здійснювати інші, передбачені в арт. 285 обов'язки окружних адміністративних відділів, покладається на міські адміністративні відділи».

39. Додати до арт. 286 Адміністративного кодексу УСРР частину 4 такої редакції:

«Коли заінтересоване урядництво не погоджується з постановою міського адміністративного відділу про реєстрацію товариства або спілки, справу, на протест урядництва, протягом тижня, передається на розв'язання до окружного адміністративного відділу, що постанови його можна опротестовувати до Центральної міжурядницької комісії при Народному комісаріаті внутрішніх справ УСРР».

40. В артикулах 288, 294, 296, 298, 299, 303, 304 і 308 Адміністративного кодексу УСРР після слів: «окружний адміністративний відділ» додати слова: «міський адміністративний відділ».

41. До арт. 306 Адміністративного кодексу УСРР додати частину 4 такої редакції:

«Скарги на постанови міських адміністративних відділів про відмову в реєстрації статутів, а так само про закриття товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиску, можна подавати до відповідного окружного адміністративного відділу, що вирішення його є остаточні».

42. Додати до поділу IX Адміністративного кодексу УСРР розділ 1^а такої редакції:

«РОЗДІЛ 1^а.

Нагрудні значки членів товариств і спілок.

309^а. Товариства, спілки та інші організації можуть установлювати особні для своїх членів нагрудні значки тільки в умову, коли таке право передбачено в статутах цих об'єднань.

309^б. Всі товариства, спілки й організації, що діють на території УСРР, за винятком партійних і професійних організацій, можуть виготовляти і випускати зазначені в арт. 309^а нагрудні значки тільки після того, як зразок цих значків затвердить — для всеукраїнських об'єднань — Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, для об'єднань АМСРР — Народний комісаріат

ли данного города, надзор за действующими на территории города обществами и союзами, а также осуществление иных, предусмотренных ст. 285, обязанностей окружных административных отделов, возлагается на городские административные отделы».

39. Дополнить ст. 286 Административного кодекса УССР частью 4 в следующей редакции:

«При несогласии заинтересованного ведомства с постановлением городского административного отдела о регистрации общества или союза, вопрос, по протесту ведомства, в недельный срок передается на разрешение в окружной административный отдел, постановления которого могут быть опротестованы в Центральную межведомственную комиссию при Народном комиссариате внутренних дел УССР».

40. В статьях 288, 294, 296, 298, 299, 303, 304 и 308 Административного кодекса УССР после слов: «окружной административный отдел» добавить слова: «городской административный отдел».

41. Статью 306 Административного кодекса УССР дополнить частью 4 в следующей редакции:

«Жалобы на постановления городских административных отделов об отказе в регистрации уставов, а также о закрытии обществ и союзов, не преследующих целей извлечения прибыли, могут быть поданы в соответствующий окружной административный отдел, решения которого являются окончательными».

42. Дополнить раздел IX Административного кодекса УССР главой 1^а в следующей редакции:

«ГЛАВА 1^а.

Нагрудные значки членов обществ и союзов.

309^а. Общества, союзы и иные организации могут устанавливать отличительные для своих членов нагрудные значки лишь при условии, если такое право предусмотрено в уставах этих объединений.

309^б. Все общества, союзы и организации, действующие на территории УССР, за исключением партийных и профессиональных организаций, могут изготовлять и выпускать указанные в ст. 309^а нагрудные значки лишь после утверждения образцов этих значков: для объединений всеукраинского характера — Народным комиссариатом внутренних дел УССР, для объеди-

внутрішніх справ АМСРР, а для округових об'єднань — відповідний округовий адміністративний відділ.

Увага 1. Чинність арт. 309² не поширюється на ті нагрудні значки, що зразки їх затверджено у всесоюзному масштабі або законодавчим порядком.

Увага 2. Зразки нагрудних значків з виображенням на них В. І. Леніна (Ульянова) затверджує Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР тільки після того, як їх ухвалить комісія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету для увічнення пам'яті В. І. Леніна (Ульянова).

309³. Своїм виглядом і змістом зазначені нагрудні значки мають відповідати тій меті, для якої їх випущено, і не повинні скидатися на значки державного або урядницького зразку.

309⁴. Різні організації можуть випускати з благої метою значки, тільки одержавши на те дозвола порядком постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 5 вересня 1924 р. «Про порядок роблення добровільних зборів та пожертв» (Зб. Зак. СРСР 1924 р. № 8, арт. 81).

309⁵. Значки, що їх випускає Центральний комітет ленинської комуністичної спілки молоді України й Центральний комітет допомоги дітям при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті, розповсюджується й продається без особливого на те дозволу.

309⁶. Право виготовляти, розповсюджувати й продавати ті чи інші нагрудні значки належить тільки об'єднанням, зазначеним в арт. арт. 309¹, 309⁴ і 309⁵, або особам та підприємствам, що одержали дозвола на це від зазначених об'єднань.

309⁷. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР видає інструкцію про прикладання цього розділу.

43. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. 310¹ такої редакції:

«310¹. Клуби робітників і службовців, що мають за мету об'єднання робітників, службовців та членів їхніх родин навколо завдань професійних спілок, організується на підставі і порядком, встановлених від Всесоюзної центральної ради професійних

робітників АМСРР — Народним комісаріатом внутрішніх справ АМСРР, а для об'єднань округового характеру — відповідним округовим адміністративним відділом.

Примечание 1. Действие ст. 309² не распространяется на нагрудные значки, образцы которых утверждены во всесоюзном масштабе или в законодательном порядке.

Примечание 2. Образцы нагрудных значков с изображением на них В. И. Ленина (Ульянова) утверждаются Народным комиссариатом внутренних дел СССР лишь после одобрения их комиссией Всеукраинского центрального исполнительного комитета по увековечению памяти В. И. Ленина (Ульянова).

309³. Своим видом и содержанием указанные нагрудные значки должны соответствовать той цели, для которой их выпускают, и не должны быть похожими на значки государственного или ведомственного образца.

309⁴. Выпуск с благотворительной целью различными организациями значков может последовать лишь по получении на то разрешения в порядке постановления ЦИК и СНК СССР от 5 сентября 1924 г. «О порядке производства добровольных сборов и пожертвований» (С. З. СССР 1924 г. № 8, ст. 81).

309⁵. Выпускаемые Центральным комитетом ленинского коммунистического союза молодежи Украины и Центральным комитетом помощи детям при Всеукраинском центральном исполнительном комитете значки распространяются и продаются без особого на то разрешения.

309⁶. Право изготовления, распространения и продажи тех или иных нагрудных значков принадлежит только объединениям, указанным в ст. ст. 309¹, 309⁴ и 309⁵, или лицам и предприятиям, получившим разрешение на это от указанных объединений.

309⁷. Народный комиссариат внутренних дел СССР издает инструкцию по применению этой главы.

43. Дополнить Административный кодекс УСРР ст. 310¹ в следующей редакции:

«310¹. Клубы рабочих и служащих, преследующие цель сплочения рабочих, служащих и членов их семей вокруг задач профессиональных союзов, организуются на основании и в порядке, установленных Всесоюзным центральным советом профес-

спілок на підставі постанови ЦВК і РНК УСРР з 2 січня 1929 року «Про клуби робітників і службовців» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 24).

Від моменту реєстрації у відповідних органах професійних спілок клуби робітників і службовців мають права юридичної особи і можуть усіма законними способами набувати і перевласнювати всіляке майно, укладати правочини, позивати й відповідати на суді».

44. Арт. 315 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«315. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, Народний комісаріат внутрішніх справ АМСРР, округові адміністративні відділи та адміністративні відділки районних виконавчих комітетів закривають клуби, відкриті без реєстрації їх статутів, коли реєстрацію вимагається законом, притягаючи осіб, що відкрили клуб, до відповідальності адміністративним порядком за п. 21 арт. 72».

45. Додати до розділу 3 поділу IX Адміністративного кодексу УСРР арт. 322¹ такої редакції:

«322¹. Нагляд за проведенням з'їздів, нарад і конференцій, що для їх скликання потрібний дозвіл відповідних адміністративних органів, ці органи здійснюють порядком, передбаченим у розділі 4 поділу IX щодо нагляду за прилюдними зборами».

46. Арт. арт. 379 і 394 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«379. Дозволи на постанову театральних вистав, концертів, кіно, прилюдних доповідей, диспутів, лекцій і на інші культурно-освітні прилюдні вистави, видають органи Народного комісаріату освіти УСРР встановленим порядком, про що повідомляється міський адміністративний відділ, міську міліцію або районний адміністративний відділок, за належністю.

Увага. У дні жалоби — 21 січня в день смерті В. І. Леніна (Ульянова) та 22 січня в день спогадів про 9 січня 1905 року — забороняється: а) влаштовувати різні вечори та концерти й інші видовища, що мають на меті добувати комерційний зиск; б) продавати з благодійною метою всілякі марки, значки тощо».

сиональних союзів на основани постановлення ЦВК і РНК Союзу ССР от 2 января 1929 г. «О клубах рабочих и служащих» (С. З. СССР 1929 г. № 3, ст. 24).

С момента регистрации в соответствующих органах профессиональных союзов, клубы рабочих и служащих пользуются правами юридического лица и могут всеми законными способами приобретать и отчуждать всякого рода имущество, совершать сделки, искать и отвечать на суде».

44. Ст. 315 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«315. Народный комиссариат внутренних дел УССР, Народный комиссариат внутренних дел АМСРР, окружные и городские административные отделы и административные отделения районных исполнительных комитетов закрывают клубы, открытые без регистрации их уставов, когда таковая требуется законом, с привлечением лиц, открывших клуб, к ответственности в административном порядке согласно п. 21, ст. 72».

45. Дополнить главу 3 раздела IX Административного кодекса УССР ст. 322¹ в следующей редакции:

«322¹. Надзор за проведением съездов, совещаний и конференций, для созыва которых требуется разрешение соответствующих административных органов, эти органы осуществляют в порядке, предусмотренном главой 4 раздела IX в отношении надзора за публичными собраниями».

46. Ст.ст. 379 и 394 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«379. Разрешения на постановку театральных представлений, концертов, кино, публичных докладов, диспутів, лекцій и на прочие культурно-просветительные публичные постановки выдаются органами Народного комиссариата просвещения УССР в установленном порядке, о чем сообщается городскому административному отделу, городской милиции или районному административному отделению, по принадлежности.

Примечание. В траурные дни — 21 января в день смерти В. И. Ленина (Ульянова) и 22 января в день воспоминания о 9 января 1905 года — воспрещается: а) устраивать различные вечера и концерты и прочие зрелища, преследующие извлечение коммерческой выгоды; б) продавать с благотворительной целью всякого рода марки, значки и пр.»

394. Відкривати заклади для заплатної гри в негazarдові ігри, як-от: біліярд, кеглі тощо, допускається без особливого щоразу дозволу адміністративних органів, але з наступною реєстрацією їх у місцевих органах міліції.

Увага. Відкривати заклади для гazarдової гри, як-от: лото, механічний гіпподром, рулетку, карти тощо, забороняється».

47. Арт. арт. 395 і 396 Адміністративного кодексу УССР скасувати.

48. Арт. 398 Адміністративного кодексу УССР ухвалити в такій редакції:

«398. Коли ламається правила, вазначені в арт. 394, а так само буде встановлено злочинний характер гри або порушено громадський лад у закладах для заплатного гравня в негazarдову гру, праволомців притягається до відповідальности, а заклади, з розпорядження адміністративних відділів, судових і слідчих органів або прокуратури, можна закрити».

49. Додати до арт. 403 Адміністративного кодексу УССР увагу такої редакції:

«Увага. Державні й громадські установи та організації, а так само приватні установи, підприємства, організації й приватні особи в загальносоюзній республіканській дні жалоби повинні вивішувати жалобні прапори червоного коліру з чорними кряями».

50. Додати до Адміністративного кодексу УССР арт. арт. 406¹—406⁴, ухваливши арт. 406 Адміністративного кодексу УССР в такій редакції:

«406. Всі державні установи й урядовці УССР, що їм надане право користуватися печатками з державним гербом, користуються печатками з державним гербом УССР, за правилами цього розділу.

406¹. Державні установи Союзу РСР, що перебувають на території УССР, яким установленням порядком надано право користуватися печаткою з державним гербом, користуються нею на підставі відповідних постанов органів Союзу РСР.

406². Державні установи Автономної молдавської соціалістичної радянської респуб-

«394. Открытие заведений для платной игры в неазартные игры, как-то: биллиард, кегли и т. п., допускается без особого каждый раз на то разрешения административных органов, но с последующей регистрацией их в местных органах милиции.

Примечание. Открытие заведений для азартной игры, как-то: лото, механический ипподром, рулетка, карты и т. п., воспрещается».

47. Ст.ст. 395 и 396 Административного кодекса УССР отменить.

48. Ст. 398 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«398. В случаях нарушения правил, указанных в ст. 394, а также установлении преступного характера игры или нарушения общественного порядка в учреждениях для платной игры в неазартные игры, нарушители привлекаются к ответственности, а заведения, по распоряжению административных отделов, судебных и следственных органов или прокуратуры, могут быть закрыты».

49. Дополнить ст. 403 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Государственные и общественные учреждения и организации, а также частные учреждения, предприятия, организации и частные лица в общесоюзные и республиканские дни траура обязаны вывешивать траурные флаги красного цвета с черной каймой».

50. Дополнить Административный кодекс УССР ст.ст. 406¹—406⁴, изложив ст. 406 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«406. Все государственные учреждения и должностные лица УССР, которым предоставлено право пользоваться печатями с государственным гербом, пользуются печатями с государственным гербом УССР на основании правил, изложенных в настоящей главе.

406¹. Государственные учреждения Союза ССР, находящиеся на территории УССР, которым в установленном порядке предоставлено право пользоваться печатью с государственным гербом, пользуются таковой на основании соответствующих постановлений органов Союза ССР.

406². Государственные учреждения Автономной молдавской социалистической совет-

ліки користуються печаткою з державним гербом АМСРР, відповідно до Конституції АМСРР.

406³. Філії державних установ і підприємств інших союзних радянських республік, що працюють на території УСРР, користуються печаткою з державним гербом, згідно з законодавством відповідних республік.

406⁴. Чужоземні державні установи на території УСРР щодо користування печаткою керуються правилами, звичайно прийнятими за таких випадків у міжнародних стосунках.

51. Арт. арт. 411, 412, 413, 414, 415 і 416 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

411. Коли мине потреба в печатці з державним гербом тому, що вона зіпсується або її змінюється чи замінюється на нову, або ліквідується установа, тоді печатку знищується в присутності особи, що стоїть на чолі установи, складаючи про це акта. Копію цього акта надсилається до відомо відповідному округовому адміністративному відділові або районному адміністративному відділку, кому слід.

412. Коли треба замовити печатку з державним гербом, установа обов'язана дістати на це дозвола від округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, від кого слід.

Увага 1. Коли треба замовити печатку з державним гербом в іншій окрузі, то установа, одержавши дозвола виготовити печатку від округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку у місці свого перебування, повинна зареєструвати цей дозвіл в округовому адміністративному відділі або районному адміністративному відділку у місці виготовлення печатки.

Увага 2. Коли треба замовити печатку з державним гербом Союзу РСР або одної з союзних республік, крім УСРР, установи та підприємства, що замовляють ці печатки, подають до округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, за належністю, для одержання дозволу відпо-

свої республіки користуються печаткою з державним гербом АМСРР, согласно Конституции АМСРР.

406³. Действующие на территории УССР отделения государственных учреждений и предприятий других союзных советских республик пользуются печатью с государственным гербом, согласно законодательству соответствующих республик.

406⁴. Иностранные государственные учреждения на территории УССР относительно пользования печатью руководствуются правилами, обычно принятыми в таких случаях в международных отношениях.

51. Ст. ст. 411, 412, 413, 414, 415 и 416 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

411. По миновании надобности в печати с государственным гербом вследствие порчи, изменения или замены новой либо при ликвидации учреждения, печать уничтожается в присутствии лица, возглавляющего учреждение, с составлением об этом акта. Копия этого акта направляется для сведения в соответствующий окружной административный отдел или районное административное отделение, по принадлежности.

412. В случае необходимости изготовить печать с государственным гербом, учреждение обязано получить на это разрешение от окружного административного отдела или районного административного отделения, по принадлежности.

Примечание 1. В случае необходимости заказать печать с государственным гербом в другом округе, учреждение, по получении разрешения на изготовление печати от окружного административного отдела или районного административного отделения по месту своего нахождения, обязано зарегистрировать это разрешение в окружном административном отделе или районном административном отделении по месту изготовления печати.

Примечание 2. В случае необходимости заказать печать с государственным гербом Союза ССР или одной из союзных республик, кроме УССР, учреждения и предприятия, заказывающие эти печати, представляют в окружной административный отдел или районное административное отделение, по принадлежности, для получения разрешения соот-

відну довідку, що свідчить про право на таку печатку.

413. Видаючи дозвола на виготовлення печатки з державним гербом, округовий адміністративний відділ або районний адміністративний відділок повинні упевнитися, за переліком, складеним від Народнього комісаріату внутрішніх справ УРСР, чи має дана установа або урядовець право користуватися печаткою з державним гербом.

Увага. Заяву про видачу дозволу на виготовлення печатки з державним гербом повинний підписати керівник установи або його заступник.

414. Усі дозволи, що їх видає округовий адміністративний відділ або районний адміністративний відділок, на виготовлення печаток з державним гербом, записується в окрему книгу. Всі заяви про видачу дозволів на виготовлення печаток переховуються в окремій справі, до цієї справи підшивається так само копії актів про знищення старих і зайвих печаток.

415. Різбарні та інші майстерні, що виготовляють печатки, не можуть виконувати замовлень на виготовлення печаток з державним гербом, коли їм не буде подано дозволу округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, від кого слід.

416. Зазначені в передущому артикулі майстерні повинні вести книги замовлень на виготовлення печаток, переховувати при книгах усі виправдані документи і щомісяця подавати до округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, у місці свого перебування, відомості про замовлення на виготовлення печаток, що їх вони виконали, для перевірки та порівняння з виданими дозволами».

52. Додати до поділу XII Адміністративного кодексу УРСР розділ 3 такої редакції:

РОЗДІЛ 3.

Вивіски.

418¹. Встановити єдину форму написів (вивісок) на будинках, де містяться державні радянські установи.

ветствующую справку, свидетельствующую о праве на такую печать.

413. При выдаче разрешений на изготовление печати с государственным гербом окружной административный отдел или районное административное отделение обязаны удостовериться по перечню, составленному Народным комиссариатом внутренних дел УССР, имеет ли данное учреждение или должностное лицо право пользоваться печатью с государственным гербом.

Примечание. Заявление о выдаче разрешения на изготовление печати с государственным гербом должно быть подписано руководителем учреждения или его заместителем.

414. Все выданные окружным административным отделом или районным административным отделением разрешения на изготовление печатей с государственным гербом, записываются в особую книгу. Все заявления о выдаче разрешений на изготовление печатей хранятся в особом деле, к которому подшиваются также копии актов об уничтожении старых и излишних печатей.

415. Граверные и другие мастерские, изготовляющие печати, не могут исполнять заказов на изготовление печатей с государственным гербом без представления им разрешения окружного административного отдела или районного административного отделения, по принадлежности.

416. Указанные в предыдущей статье мастерские обязаны вести книги заказов на изготовление печатей, сохранять при них все оправдательные документы и ежемесячно подавать в окружной административный отдел или районное административное отделение, по месту своего нахождения, сведения о выполненных ими заказах на изготовление печатей для проверки и сравнения с выданными разрешениями».

52. Дополнить раздел XII Административного кодекса УССР главой 3-й в следующей редакции:

ГЛАВА 3.

Вывески.

418¹. Установить единообразную форму надписей (вывесок) на зданиях, занимаемых государственными советскими учреждениями.

418². Написи (вивіски) повинні мати повну назву (без скорочення слів) установи.

На написах (вивісках) установ УСРР не нижче від районного масштабу має бути обов'язково намальований державний герб Української соціалістичної радянської республіки.

Увага. Щодо мови написів (вивісок), то додержується правил, установлених у постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 р. «Про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвитку української культури» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 34, арт. 157).

418³. Форму написів (вивісок) для радянських установ АМСРР встановлює Центральний виконавчий комітет АМСРР відповідно до цього розділу.

418⁴. Вивіски державних, кооперативних, громадських і приватних промислових та торгових підприємств мають відповідати правилам, встановленим у постанові ЦВК і РНК Союзу РСР з 22 червня 1927 р. «Устава про фірму» (Зб. Зак. Союзу РСР 1927 р. № 40, арт. 395). Приватні підприємства не мають права привласнювати скорочені назви, що нагадують назви державних підприємств.

418⁵. Вказівки про розмір та зразковий малюнок написів (вивісок) державних радянських установ дає Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР.

53. Додати до арт. 419 Адміністративного кодексу УСРР увагу такої редакції:

«Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на фотографічні підприємства, проте, їх конче треба зареєструвати в округовому адміністративному відділі або в районних адміністративних відділках, за належністю, порядком, встановленим від Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР, в спеціальній інструкції, погодженій з заінтересованими урядництвами».

54. Додати до арт. 425 Адміністративного кодексу УСРР увагу такої редакції:

«Увага. Штампово-різбярні майстерні подають звіти про виконані за-

418². Надписи (вывески) должны содержать полное наименование (без сокращения слов) учреждения.

На надписях (вывесках) учреждений УСРР не ниже районного масштаба должен быть обязательно изображен государственный герб Украинской социалистической советской республики.

Примечание. В отношении языка надписей (вывесок) соблюдаются правила, установленные постановлением ВУЦВК и СНК УСРР от 6 июля 1927 г. «Об обеспечении равноправия языков и о содействии развитию украинской культуры» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 34, ст. 157).

418³. Форма надписей (вывесок) для советских учреждений АМСРР устанавливается Центральным исполнительным комитетом АМСРР в соответствии с настоящей главой.

418⁴. Вывески государственных, кооперативных, общественных и частных промышленных и торговых предприятий, должны соответствовать правилам, установленным постановлением ЦИК и СНК Союза ССР от 22 июня 1927 г. «Положение о фирме» (С. З. СССР 1927 г. № 40, ст. 395). Частные предприятия не имеют права присваивать сокращенные названия, напоминающие названия государственных предприятий.

418⁵. Указания о размере и образе рисунка надписей (вывесок) государственных советских учреждений дает Народный комиссариат внутренних дел УСРР.

53. Дополнить ст. 419 Административного кодекса УСРР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на фотографические предприятия, но последние должны быть обязательно зарегистрированы в окружном административном отделе или в районных административных отделениях, по принадлежности, в порядке, установленном Народным комиссариатом внутренних дел УСРР в особой инструкции, согласованной с заинтересованными ведомствами».

54. Дополнить ст. 425 Административного кодекса УСРР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Штамповально-гравёрные мастерские представляют отчеты

мовлення, порядком, передбаченим в арт. 416».

55. Арт. арт. 434, 445, 446, 447, 452 і 453 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«434. Право торгувати, за винятком видів торгівлі, спеціально передбачених цим кодексом та іншими законами, набувається вибраним реєстраційної посвідки на право торгувати порядком, установленим спеціальними законами».

«445. Виявивши провадження торгівлі: а) без акцизного патенту, б) товарами, не оплаченими акцизом, в) ламаючи чинні закони та розпорядження по фінансовому урядництву, органи міліції складають протокол, що його надсилається до відповідного фінансового органу для вжиття передбачених у законі заходів».

446. Наглядати, щоб правильно вибиралося реєстраційні посвідки, акцизні патенти та інші торгові документи мають виключно Народний комісаріат фінансів УСРР і Народний комісаріат фінансів АМСРР та їхні місцеві органи.

Увага 1. Наглядати, щоб у місцях розташування базарної торгівлі у межах ринку не торгували без реєстраційних посвідок та акцизних патентів, повинні так само й комітети ринкових торгівців.

Увага 2. Митниці наглядають торгівлю виключно з метою боротися з продажем пачварських товарів, а так само тих чужоземних товарів, що їх випустили митниці, за силою Митного кодексу Союзу РСР, без права продавати їх.

447. Наглядати додержання від осіб і організацій, що торгують, етикетних цін на товари, повинні органи Народного комісаріату торгівлі УСРР і Народного комісаріату торгівлі АМСРР».

«452. Коли буде викрито, що ярам продано за ціну дорожчу за етикетну, то представники органів Народного комісаріату торгівлі УСРР або АМСРР складають про це відповідний протокол, а коли етикетних цін

об исполненных заказах в порядке, предусмотренном ст. 416».

55. Изложить ст.ст. 434, 445, 446, 447, 452 и 453 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«434. Право на производство торговли, за исключением видов торговли, особо оговоренных настоящим кодексом и другими законами, приобретает путем выборки регистрационного удостоверения на право торговли в порядке, установленном особыми законами».

«445. В случае обнаружения органами милиции производства торговли: а) без акцизного патента, б) товарами, не оплаченными акцизными сборами, в) с нарушением действующих законов и распоряжений по финансовому ведомству, органы милиции составляют об этом протокол, который направляется в соответствующий финансовый орган для принятия предусмотренных законом мер».

446. Наблюдение за правильной выборкой регистрационных удостоверений, акцизных патентов и других торговых документов лежит исключительно на обязанности Народного комиссариата финансов УССР и Народного комиссариата финансов АМСРР и их местных органов.

Примечание 1. Наблюдение за тем, чтобы в местах расположения базарной торговли в пределах рынка не производилась торговля без регистрационных удостоверений и акцизных патентов, возлагается также на комитеты рыночных торговцев.

Примечание 2. Таможенные учреждения имеют наблюдение за торговлей исключительно в целях борьбы с продажей контрабандных товаров, а также тех иностранных товаров, которые выпущены таможенными, на основании Таможенного кодекса Союза ССР, без права обращения их в продажу.

447. Надзор за соблюдением торгующими лицами и организациями этикетных цен на товары возлагается на органы Народного комиссариата торговли УССР и Народного комиссариата торговли АМСРР».

«452. При обнаружении продажи по цене выше этикетной, представители органов Народных комиссариатов торговли УССР или АМСРР составляют соответствующий о том протокол, а в случае повторного наруше-

недодержано повторно—проводять дізнання порядком Кримінально-процесуального кодексу УСРР.

Протоколи надсилається за належністю до Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР, округового чи міського адміністративного відділу, начальника міської міліції округового центру, начальника міліції міського району округового центру, до адміністративного відділку районного виконавчого комітету або до президії селищної ради, а матеріали дізнання—до належного суду.

453. Зазначені у попередньому артикулі адміністративні органи найпізніше у три дні після одержання від органів Народного комісаріату торгівлі протоколу про недодержання етикетних цін, ухвалюють постанови про накладення штрафу, керуючися арт. 450 і правилами про застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов (арт. арт. 44—61), оскільки ці правила не перечать спеціальним правилам про нагляд додержання етикетних цін на товари (арт. арт. 450—452).

Про накладення штрафу зазначені адміністративного кодексу УСРР ст. 466¹ та Народного комісаріату торгівлі, що вони надіслали протокола про недодержання етикетних цін на товари».

Уваги до арт. арт. 452 і 453 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

56. Додати до розділу 3 поділу XIV Адміністративного кодексу УСРР ст. 466¹ такої редакції:

«466¹. Чинність арт. арт. 462—466 поширюється і на спеціальні види промисловості».

57. Арт. арт. 468, 471, 475, 480, 481, 485, 487 і 490 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«468. Особи, що бажають відкрити торгівлю зброєю, вибуховим надіб'ям, а також фейєрверковими (піротехнічними) виробами, повинні подати заяву до округового або міського адміністративного відділу у місті, де гадається відкрити торгівлю, додержуючи виравил, викладених в арт. арт. 457 і 458.

«471. Мисливську зброю реєструється таким порядком:

1) зброєю, що належить членам Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок, які

нія етикетних цін—производят дознания в порядке Уголовно-процессуального кодекса УСРР.

Протоколи направляются по принадлежности в Народный комиссариат внутренних дел АМСРР, окружной или городской административный отдел, начальнику городской милиции окружного центра, начальнику милиции городского района окружного центра, в административное отделение районного исполнительного комитета или в президиум поселкового совета, а материалы дознания—в подлежащий суд.

453. Указанные в настоящей статье административные органы не позднее трех дней по получении от органов Народного комиссариата торговли протокола о нарушении етикетных цен, выносят постановления о наложении штрафа, руководствуясь ст. 450 и правилами о применении мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений (ст.ст. 44—61), поскольку эти правила не противоречат специальным правилам о надзоре за соблюдением етикетных цен на товары (ст. ст. 450—452).

О наложении штрафа указанные административные органы сообщают органам Народного комиссариата торговли, приславшим протокол о нарушении етикетных цен на товары».

Примечания в ст.ст. 452 и 453 Административного кодекса УСРР отменить.

56. Дополнить главу 3 раздела XIV Административного кодекса УСРР ст. 466¹ в следующей редакции:

«466¹. Действие ст.ст. 462—466 распространяется и на специальные виды промышленности».

57. Ст.ст. 468, 471, 475, 480, 481, 485, 487 и 490 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«468. Лица, желающие открыть торговлю оружием, взрывчатыми веществами, а также фейерверочными (пиротехническими) изделиями, должны подать в окружной или городской административный отдел по месту нахождения предполагаемой в открытии торговли заявлению с соблюдением правил, изложенных в ст.ст. 457 и 458».

«471. Регистрация охотничьего оружия производится в таком порядке:

1) оружие, принадлежащее членам Всеукраинского союза охотников и рыболовов.

живуть в округових містах та районних центрах, реєструють відповідні округові або районні філії цієї спілки;

2) зброю, що належить промацям, які не є членами Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок і живуть у містах, реєструють органи міської міліції;

3) за всіх інших випадків мисливську зброю реєструють селищні або сільські ради, за належністю.

Філії Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок надсилають списки мисливців, що їхню зброю вони зареєстрували, до відповідних органів міської міліції або до адміністративних відділів районних виконавчих комітетів.

Селищні і сільські ради надсилають списки осіб, що їхню зброю вони зареєстрували, до відповідних адміністративних відділів районних виконавчих комітетів.

Увага. Усіляку іншу зброю реєструється в органах Державного політичного управління».

Увагу 2 до арт. 471 скасувати.

«475. Торгівлю, в тому числі й тимчасову, виноградним, плодово-ягідним, — редвинковим вином, хлібним вином (горілкою), наливками, настійками, пивом та іншими тринками міцністю, що не перевищує встановленої законом норми, допускається, крім випадків, зазначених в арт. 485, в округових містах — з дозволу округового або міського адміністративного відділу, а в інших місцевостях — з дозволу адміністративного відділу районного виконавчого комітету.

Увага 1. Центроспирт або броварні відкривають місця гуртової торгівлі (підвали) без спеціального дозволу адміністративних органів. За цих випадків місця продажу повинно зареєструвати в округових фінансових відділах, повідомивши про те відповідний округовий адміністративний відділ і місцевий орган санітарного нагляду.

проживаючим в окружных городах и районных центрах, регистрируют соответствующие окружные или районные отделения указанного союза;

2) оружие, принадлежащее гражданам, не состоящим членами Всеукраинского союза охотников и рыболовов и проживающим в городах, регистрируют органы городской милиции;

3) во всех прочих случаях охотничье оружие регистрируют поселковые или сельские советы, по принадлежности.

Отделения Всеукраинского союза охотников и рыболовов препровождают списки охотников, оружие которых зарегистрировано ими, соответствующим органам городской милиции или административным отделениям районных исполнительных комитетов.

Поселковые и сельские советы препровождают списки лиц, оружие которых зарегистрировано ими, в соответствующие административные отделения районных исполнительных комитетов.

Примечание. Регистрация всякого иного оружия производится в органах Государственного политического управления».

Примечание 2 к ст. 471 отменить.

«475. Торговля, в том числе и временная, виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами, хлебным вином (водкой), наливками, настоянками, пивом и прочими спиртосодержащими напитками, крепости не свыше установленной законом нормы, допускается, за исключением случаев, указанных в ст. 485, в окружных городах — с разрешения окружного или городского административного отдела, а в прочих местностях — с разрешения административного отделения районного исполнительного комитета.

Примечание 1. Открытие Центроспиртом или пивоваренными заводами оптовых мест торговли (подвалы), производится без особого разрешения административных органов. В этих случаях места продажи должны быть зарегистрированы в окружных финансовых отделах, с сообщением о том соответствующему окружному административному отделу и местному органу санитарного надзора.

Увага 2. Відкривати заклади, що на розлив продають хлібне вино (горілку), виноградну горілку, горілчані вироби і кон'як довільними мірами та в налив з карафок у місцевостях, віднесених до 4 і 5 класу щодо брання акцизної патентної оплати (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 49, арт. 438), допускається з спеціального дозволу окружних адміністративних відділів, погодженого з окружними фінансовими відділами».

«480. Забороняється продавати на виніс трунки, крім виноградного, плодово-ягідного і родзинкового вина і пива, із закладів, що провадять розливний продаж напоїв, як от: в їдальнях, вокзальних буфетів, ресторанів тощо.

481. Забороняється продавати трунки, крім виноградних, плодово-ягідних і родзинкових вин та пива, в буфетах при клубах, театрах, кіно, селянських будинках, а так само в закритих їдальнях при установах і промислових підприємствах».

«485. У районах винарства виноградарям і винарям та їх об'єднанням, а так само радянським господарствам, надається право вільно, не вибираючи дозволу, продавати гуртом та в роздріб на виніс свої вина при своїх виноградниках та садах, а на базарах—з возів, в місцях, відведених для цієї торгівлі. Таке саме право на всій території УСРР надається і особам, що виробляють при своїх садибах плодово-ягідні та родзинкові вина».

1 і 2 уваги до арт. 485 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

«487. Одержавши заяву про видачу дозволу на право торгувати хлібним вином (горілкою), пивом та іншими трунками, округові і міські адміністративні відділи або районні адміністративні відділки, якщо вони не матимуть перешкод до видачі такого дозволу, відбирають від заявника підписку в тому, що приміщення, призначене для торгівлі, відповідає вимогам закону і санітарним правилам».

«490. Гуртові склади або підвали вина та трунків повинні мати відповідні вивіски».

Примечание 2. Открытие заведений, производящих расливочную продажу хлебного вина (водки), виноградной водки, водочных изделий и коньяка, произвольными мерами и в налив из графинов в местностях, отнесенных к 4 и 5 классам по взиманию акцизного патентного сбора (С. З. СССР 1928 г., № 49, ст. 438), допускается с особого разрешения окружных административных отделов, согласованного с окружными финансовыми отделами».

«480. Воспрещается продажа на вынос спиртных напитков, за исключением виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и пива, из заведений, производящих расливочную продажу напитков, как-то: из столовых, стационарных буфетов, ресторанов и т. п.

481. Воспрещается продажа спиртных напитков, за исключением виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и пива, в буфетах при клубах, театрах, кинематографах, селянских будинках, а также в закрытых столовых при учреждениях и промышленных предприятиях».

«485. В районах виноделия виноградарям и виноделам и их объединениям, а также советским хозяйствам предоставляется право свободной, без выборки разрешения, продажи оптом и в розницу на вынос своих вин при своих виноградниках и садах, а на базарах—с возов в местах, предназначенных для такой торговли. Такое же право на всей территории СССР предоставляется и лицам, производящим при своих усадьбах плодово-ягодные и изюмные вина».

Примечание 1 и 2 к ст. 485 Административного кодекса УСРР отменить.

«487. По получении заявления о выдаче разрешения на право торговли хлебным вином (водкой), пивом и прочими спиртосодержащими напитками, окружные и городские административные отделы или районные административные отделения, если с их стороны не будет препятствий к выдаче такого разрешения, отбирают от заявителя подписку в том, что помещение, предназначенное для торговли, отвечает требованиям закона и санитарным правилам».

«490. Оптовые склады или подвалы вина и спиртных напитков должны иметь соответствующие вывески».

58. Увагу до арт. 492 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«Увага. Пиво, а так само виноградні, плодово-ягідні та родзинкові вина можна відпускати в місця роздрібного продажу і нерозлиті».

59. Додати до арт. 493 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

«Увага. Заборона службовцям торгових винних закладів жити в приміщеннях, що мають внутрішнє сполучення з торговими закладами, не поширюється на крамниці Центроспирту для роздрібного продажу трунків».

60. Арт. 494 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«494. Відпускати й держати трунки, крім виноградних, плодово-ягідних і родзинкових вин, у місцях роздрібного продажу, що торгують на виніс і розлив у запечатаному посуді, можна виключно розлити в шклянний посуд, а за належних випадків—і обандеролені».

Увага 1. Продаж пива в місцях розливного продажу можна провадити і в закупорюваних пляшках і кувалами із забитих барил.

Увага 2. Продавати виноградні, плодово-ягідні і родзинкові вина з роздрібних крамниць дозволяється як в розлив, в посуд покупця, довільною мірою, як і в пляшках або в іншому посуді».

61. Арт. 497 Адміністративного кодексу УРСР та увагу до нього ухвалити в такій редакції:

«497. Державні установи й підприємства, а так само партійні і професійні організації мають право відеривати торг друкуваннями творами й зображеннями (літературою, жетонами, ювілейними знаками, поштовими, барельєфами тощо), не беручи на те спеціального дозволу адміністративних органів, а тільки повідомляючи перед початком торгу про відкриття його: в округових містах—округові чи міські адміністративні відділи, а в інших місцевостях—адміністративні відділи районних виконавчих комітетів у місці торгу».

58. Изложить примечание к ст. 492 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«Примечание. Пиво, а также виноградные, плодово-ягодные и изюмные вина могут быть отпускаемы в места розничной продажи и не в разлитом виде».

59. Дополнить ст. 493 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Запрещение служащим торговых винных заведений жить в помещениях, имеющих внутреннее сообщение с торговыми заведениями, не распространяется на магазины Центроспирта для розничной продажи спиртных напитков».

60. Изложить ст. 494 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«494. Отпуск и хранение спиртосодержащих напитков, кроме виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин, местами розничной продажи, торгующими на вынос и распивочно, в запечатанной посуде может производиться исключительно в разлитом виде в стеклянной посуде, а в подлежащих случаях—и в обандероленном виде».

Примечание 1. Отпуск пива в местах распивочной продажи может производиться как в закупоренных бутылках, так и кружками из закрытых бочек.

Примечание 2. Продажа виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин из розничных лавок разрешается, как в разлив, в посуде покупателя, произвольными мерами, так и в бутылках или в иной посуде».

61. Изложить ст. 497 Административного кодекса УССР с примечанием к ней в следующей редакции:

«497. Государственные учреждения и предприятия, а также партийные и профессиональные организации имеют право открывать торговлю произведениями печати и изображениями (литературой, жетонами, юбилейными значками, бюстами, барельефами и т. д.) свободно, без получения на это особого разрешения административных органов и лишь доводят об открытии такой торговли, до начала ее производства, до сведения: в окружных городах—окружным или городским административным отделам, а в прочих местностях—административных отделений районных исполнительных комитетов по месту торговли».

Усі інші організації і приватні особи, щоб торгувати друкованими творами й виображеннями, повинні наперед одержати дозвола відповідного у місці торгу округового чи міського адміністративного відділу або адміністративного відділку районного виконавчого комітету.

Зазначеного дозвола видається після висновку органів Народного комісаріату торгівлі УССР, додержавши правил, встановлених цим Кодексом.

Увага. Книгоноші, агенти й уповноважені для розповсюдження друкованих творів і зображень, а так само інших речей, що торгівлю ними віднесено до спеціальних галузей, повинні реєструвати свої посвідки в окружних адміністративних відділах, міських адміністративних відділах, або районних адміністративних відділках, у місці своєї діяльності, як перед початком своєї роботи, як і по скінченні її.

62. Додати до арт. 504 Адміністративного кодексу УССР увагу такої редакції:

Увага. Державні установи мають право набувати для власного вжитку скляграфи й інші множильні апарати, не беручи для цього спеціального дозволу адміністративних органів, але повинні зареєструвати їх у зазначених органах негайно після набуття їх.

63. В усіх артикулах Адміністративного кодексу УССР назву «Адміністративний відділ Народного комісаріату внутрішніх справ — замінити на: «Адміністративна управа Народного комісаріату внутрішніх справ і назву: «адміністративно-міліційний відділок районного виконавчого комітету» замінити на: «адміністративний відділок районного виконавчого комітету».

64. Доповнити Адміністративний кодекс УССР додатком 2 (до п. 1 арт. 72) такої редакції:

«Про преміювання за розкриття злочинів і праволоств, зв'язаних з виготовленням і продажем трупків.

1. Штрафні суми, що їх стягається судовим і адміністративним порядком за не-

Все остальные организации и частные лица для производства торговли произведений печати и изображениями должны получить разрешение от соответствующего по месту торговли окружного или городского административного отдела или административного отделения районного исполнительного комитета.

Указанное разрешение выдается по заключению органов Народного комиссариата торговли УССР с соблюдением правил, установленных настоящим кодексом.

Примечание. Книгоноши, агенты и уполномоченные по распространению произведений печати и изображений, а также иных предметов, торговля которыми относится к специальным видам, обязаны регистрировать свои удостоверения в окружных административных отделах, городских административных отделах или районных административных отделениях, по месту своей деятельности как перед началом своей работы, так и по ее окончании.

62. Дополнить ст. 504 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

Примечание. Государственные учреждения имеют право приобретать для собственного употребления скляграфи и другие множильные аппараты, не беря для этого специального разрешения административных органов, но обязаны зарегистрировать их в указанных органах немедленно после их приобретения.

63. Во всех статьях Административного кодекса УССР название: «Административный отдел Народного комиссариата внутренних дел» заменить на: «Административное управление Народного комиссариата внутренних дел» и название: «административно-милиционное отделение районного исполнительного комитета» заменить на: «административное отделение районного исполнительного комитета».

64. Дополнить Административный кодекс УССР приложением 2 (к п. 1 ст. 72) в следующей редакции:

«О премировании за раскрытие преступлений и правонарушений, связанных с изготовлением и продажей спиртных напитков.

1. Штрафные суммы, взыскиваемые в судебном и административном порядке за не-

законне виготовлення, схов і збут самого-ну та самогонних апаратів, за ремонт самогонних апаратів, а так само за незаконний збут спиртових напоїв, розподіляється таким порядком: 50% іде на преміювання співробітників міліції й загальне поліпшення становини міліції, 25%—на винагороду інших осіб, що допомагали виявити місця виготовлення, схову і збуту самогону та самогонних апаратів або ремонту самогонних апаратів чи збуту спиртових напоїв, і 25% на прибутки місцевих виконавчих комітетів або рад, кому належить.

2. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, має видати інструкцію про порядок використання фонду преміювання».

65. Як додатки 3 і 4 до Адміністративного кодексу УСРР внести: а) постанову Ради народних комісарів УСРР з 17 травня 1928 р. «Про преміювання робітників рибпромислового нагляду, міліції та сільських рад, а так само членів Всеукраїнської спілки мисливців і рибалок (ВУСМР) за виявлення зламів правил рибальства у водах загальнодержавного і місцевого значіння» (36. Уз. УСРР 1928 р. № 17, арт. 146) і б) постанову Ради Народних Комісарів УСРР з 19 червня 1926 р. «Про порядок розв'язання скарг, поданих від селян і робітників до центральних установ» (36. Уз. УСРР 1926 р. № 40—41, арт. 279).

66. Додати літ. «А» додатку до арт. 3 постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету «Про надання чинності Адміністративному кодексові УСРР».—«Перелік законів, що втратили силу і змінені з наданням чинності Адміністративному кодексові УСРР» пунктами 58—69 такої редакції:

«58. Постанова ВУЦВК з 4 січня 1922 р. «Про невжиток до неповнолітніх арешту, як способу дисциплінарної й адміністративної кари» (36. Уз. УСРР 1922 р. № 1, арт. 9).

59. Арт. арт. 4 і 5 постанови РНК УСРР з 29 травня 1922 р. «Декрет про охорону, зелених насаджень у містах та інших населених пунктах України» (36. Уз. УСРР 1922 р. № 27, арт. 405).

законное изготовление, хранение и сбыт самогона и самогонных аппаратов, за ремонт самогонных аппаратов, а также за незаконный сбыт спиртных напитков распределяются в следующем порядке: 50% идет на премирование сотрудников милиции и общее улучшение положения милиции, 25%—на вознаграждение иных лиц, способствовавших обнаружению мест изготовления, хранения и сбыта самогона и самогонных аппаратов, или сбыта спиртных напитков, и 25% в доход местных исполнительных комитетов или советов, по принадлежности.

2. Народному комиссариату внутренних дел УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР издать инструкцию о порядке использования фонда премирования».

65. В качестве приложений 3 и 4 к Административному кодексу УССР внести: «а) постановление Совета народных комиссаров УССР от 17 мая 1928 г. «О премировании работников рыбопромышленного надзора, милиции и сельских советов, а также членов Всеукраинского союза охотников и рыболовов (ВУСОП) за обнаружение нарушений правил рыболовства в водах общегосударственного и местного значения» (36. Уз. УСРР 1928 г. № 17, ст. 146) и б) постановление Совета народных комиссаров УССР от 19 июня 1926 г. «О порядке разрешения жалоб, подаваемых крестьянами и рабочими в центральные учреждения» (36. Уз. УСРР 1926 г. № 40—41, ст. 279).

66. Дополнить лит. «А» приложения к ст. 3 постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета «О введении в действие Административного кодекса УССР».—«Перечень законов, утрачивших силу и изменяемых с введением в действие Административного кодекса УССР» пунктами 58—69 в следующей редакции:

«58. Постановление ВУЦИК от 4 января 1922 г. «О неприменении к несовершеннолетним ареста, как меры дисциплинарного и административного взыскания» (С. У. УССР 1922 г. № 1, ст. 9).

59. Ст. ст. 4 и 5 постановления СНК УССР от 29 мая 1922 г. «Декрет об охране зеленых насаждений в городах и других населенных пунктах Украины» (С. У. УССР 1922 г. № 27, ст. 405).

60. Постанова РНК УСРР з 30 січня 1923 р. «Про встановлення преміювання за виявлення злочинів, що зв'язані з виробленням та продажем спиртового питва та спиртосодержащих речовин» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 4, арт. 79).

61. Постанова ВУЦВК з 30 березня 1923 р. «Про надання УпНКШС права видання обов'язкових постанов на забезпечення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 12, арт. 213).

62. Постанова РНК УСРР з 19 лютого 1924 р. «Про преміювання за викриття осіб, що свавільно рубають і беззаконно користаються з лісів і лісових ділянок» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 6, арт. 49).

63. Постанова ВУЦВК з 13 січня 1925 р. «Про заборону продажу в день роковин смерті В. І. Леніна (Ульянова) усякого роду добродійних марок, значків та інш.» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 3, арт. 18).

64. Постанова ВУЦВК з 30 квітня 1925 р. «Про порядок виготовлення, розповсюдження, продажу й носіння різних нагрудних відзнак» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 24, арт. 183).

65. Постанова РНК УСРР з 21 вересня 1925 р. «Про вживання державними установами й підприємствами на території УСРР печаток з державним гербом» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 70, арт. 399).

66. Постанова РНК УСРР з 10 жовтня 1925 р. «Про форму написів (вывесок) на будинках, де містяться радянські установи» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 78, арт. 448).

67. Арт. арт. 61, 62, ч. 1 арт. 63 і ч. 3 арт. 65 Кримінального Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132).

68. Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1928 р. «Про заборону суспільно-небезпечним особам перебувати в певних місцевостях УСРР і про реєстрацію осіб, висланих судовим або адміністративним порядком» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 28).

69. Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 10 квітня 1928 р. «Про зміну постанови ВУЦВК «Про надання УпНКШС права видання обов'язкових постанов для забезпе-

60. Постановление СНК УССР от 30 января 1923 г. «Об установлении премирования за раскрытие преступлений, связанных с выделкой и продажей спиртных напитков и спиртосодержащих веществ» (С. У. УССР 1923 г. № 4, ст. 79).

61. Постановление ВУЦИК от 30 марта 1923 г. «О предоставлении УпНКШС права издания обязательных постановлений в обеспечении порядка на железнодорогах» (С. У. УССР 1923 г. № 12, ст. 213).

62. Постановление СНК УССР от 19 февраля 1924 г. «О премировании за обнаружение лиц, производящих самовольные порубки и незаконное пользование лесами и лесными угодьями» (С. У. УССР 1924 г. № 6, ст. 49).

63. Постановление ВУЦИК от 13 января 1925 г. «О воспрещении продажи в день годовщины смерти В. И. Ленина (Ульянова) всякого рода благотворительных марок, значков и прочее» (С. У. УССР 1925 г. № 3, ст. 18).

64. Постановление ВУЦИК от 30 апреля 1925 г. «О порядке изготовления, распространения, продажи и ношения различных нагрудных значков» (С. У. УССР 1925 г. № 24, ст. 183).

65. Постановление СНК УССР от 21 сентября 1925 г. «О пользовании государственными учреждениями и предприятиями на территории УССР печатами с государственным гербом» (С. У. УССР 1925 г. № 70, ст. 399).

66. Постановление СНК УССР от 10 октября 1925 г. «О форме надписей (вывесок) на зданиях, занимаемых советскими учреждениями» (С. У. УССР 1925 г. № 78, ст. 448).

67. Ст. ст. 61, 62, ч. 1 ст. 63 и ч. 3 ст. 65 Уголовного кодекса УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 26—27, ст. 132).

68. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 января 1928 г. «О воспрещении общественно-опасным лицам пребывания в определенных местностях УССР и о регистрации лиц, высланных в судебном или административном порядке» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 3, ст. 28).

69. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 10 апреля 1928 г. «Об изменении постановления ВУЦИК «О предоставлении УпНКШС права издания обязательных поста-

чення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УССР 1928 р. № 9, арт. 87).

67. Доповнити літеру «Б» додатку до арт. 3 постанови ВУЦВК «Про надання чинності Адміністративному Кодексові УССР» — «Перелік узаконень, що втратили силу й змінювані з наданням чинності Адміністративному Кодексові УССР» пунктом 3 такої редакції:

«3. Арт. 10 постанови РНК УССР з 14 листопада 1922 р. «Про заріз худоби і торгівлю м'ясними продуктами» (Зб. Уз. УССР 1922 р. № 47, арт. 705), змінений п. 40 арт. 72 Адміністративного кодексу УССР».

II.

68. Вступну частину й пункти «а», «б» і «в» арт. 13 «Положення про сільські ради», що його затвердив Всеукраїнський центральний виконавчий комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УССР 1927 р. № 47—48, арт. 212) ухвалити в такій редакції:

«13. В галузі адміністративній сільські ради:

а) складають проекти обов'язкових постанов, що стосуються до життя села (самоохорони, впорядкування, санітарії тощо) і подають їх на затвердження до районного виконавчого комітету, а сільські ради економічно могутніх і багатозалюднених сел, яким це право надасть окружний виконавчий комітет, самостійно видають обов'язкові постанови, додержуючи правил Адміністративного кодексу УССР;

б) застосовують, згідно з правилами Адміністративного кодексу УССР, заходи адміністративного впливу: 1) за зламання виданих від вищих виконавчих комітетів обов'язкових постанов, за винятком тих, де буде зазначено, що сільським радам забороняється застосовувати заходи адміністративного впливу; 2) за зламання обов'язкових постанов самої сільської ради, коли їй надано право видавати їх; 3) за нижченаведені правопорушення: за несвоєчасну реєстрацію актів громадянського стану, за перешкоду дітям відвідувати школу, на заяву про це завідателя школи, і за відмо-

вовлений в забезпечення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УССР 1928 г. № 9, ст. 87).

67. Дополнить литеру «Б» приложения к ст. 3 постановления ВУЦИК «О введении в действие Административного Кодекса УССР» — «Перечень узаконений, утративших силу и изменяемых с введением в действие Административного Кодекса УССР» пунктом 3 в следующей редакции:

«3. Ст. 10 постановления СНК УССР от 14 ноября 1922 года «Об убойе скота и торговле мясными продуктами» (С. У. УССР 1922 г. № 47, ст. 705), измененная п. 40 ст. 72 Административного кодекса УССР».

II.

68. Вступительную часть и пункты «а», «б», и «в» ст. 13 «Положения о сельских советах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 47—48, ст. 212) изложить в следующей редакции:

«13. В отрасли административной сельские советы:

а) составляют проекты обязательных постановлений, относящихся к жизни села (самоохрана, благоустройство, санитария и т. п.) и представляют их на утверждение районного исполнительного комитета, а сельские советы экономически мощных и многонаселенных сел, которым такое право будет предоставлено окружным исполнительным комитетом, самостоятельно издают обязательные постановления с соблюдением правил Административного кодекса УССР;

б) применяют, согласно правилам Административного кодекса УССР меры административного воздействия: 1) за нарушение изданных вышестоящими исполнительными комитетами обязательных постановлений за исключением тех, в которых будет указано запрещение сельским советам применять меры административного воздействия; 2) за нарушение обязательных постановлений самого сельского совета, если ему предоставлено право издания таковых; 3) за нижеследующие правонарушения: за несвоевременную регистрацию актов гражданского состояния, за препятствова-

ву сільських виконавців виконувати свої обов'язки.

Увага. Постанову сільської ради про застосування заходів адміністративного впливу можна оскаржити до президії районного виконавчого комітету, постанови якої є остаточні. Ці скарги подаються через сільську раду протягом трьох днів від дня повідомлення особи, притягнутої до відповідальності.

Подання скарги в зазначений реченець зупиняє виконання постанови сільської ради».

«е) провадять справляння, додержуючи правил Цивільного процесуального кодексу УСРР, за виконавчими листами судових установ на суму до 50 крб., а за спеціальною пропозицією суду—на всяку суму і виконують свої постанови про розв'язання спорів між трудовими рішницькими господарствами та поодинокими членами господарств (п. «у» арт. 15), незалежно від розмірів спірної суми, а так само провадять стягання безспірним порядком, згідно з правилами Адміністративного кодексу УСРР, неподаткових сум, зокрема, штрафів, що їх наклали адміністративним порядком вищі органи влади».

69. Пункт «б» арт. 14 «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», що його затвердив Всеукраїнський центральний виконавчий комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 49—50, арт. 213) ухвалити в такій редакції:

«б) застосовують, згідно з правилами Адміністративного кодексу УСРР, заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов селищної ради і вищих органів влади, а так само за маловажні правопорушення.

Увага. Заходи адміністративного впливу як у тих селищах, що є районними центрами, як і в усіх інших, де утворено селищні ради, застосовують президії селищних рад».

70. Пункт «в» арт. 14 зазначеного «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» скасувати.

ние детям посещать школу, по заявлениям об этом заведывающей школой, и за отказ сельских исполнителей от исполнения своих обязанностей.

Примечание. Постановление сельского совета о применении меры административного воздействия может быть обжаловано в президиум районного исполнительного комитета, постановление которого является окончательным. Эти жалобы подаются через сельский совет в трехдневный срок со времени уведомления лица, привлеченного к ответственности.

Подача жалобы в указанный срок приостанавливает приведение в исполнение постановления сельского совета».

«е) производят взыскания, с соблюдением правил Гражданского процессуального кодекса УСРР, по исполнительным листам судебных утвреждений на сумму до 50 рублей, а по особому предложению суда—на всякую сумму, и приводят в исполнение свои постановления по разрешению споров между трудовыми сельскохозяйственными хозяйствами и отдельными членами хозяйств (п. «у» ст. 15) независимо от размеров спорной суммы, а также производят взыскания в бесспорном порядке, согласно правилам Административного Кодекса УСРР, сумм неналогового характера, в частности, штрафов, наложенных в административном порядке вышестоящими органами власти».

69. Пункт «б» ст. 14 «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР, 1927 г. № 49—50, ст. 213) изложить в следующей редакции:

«б) применяют, согласно правилам Административного кодекса УСРР, меры административного воздействия за нарушение обязательных постановлений поселкового совета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные правонарушения.

Примечание. Меры административного воздействия как в тех поселках, которые являются районными центрами, так и во всех остальных, где образованы поселковые советы, применяются президиумами поселковых советов».

70. Пункт «в» ст. 14 указанного «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» отменить.

71. Пункт «б» арт. 13 «Положения про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 51—52, арт. 214) ухвалити в такій редакції:

«б) застосовують заходи адміністративного впливу, згідно з правилами Адміністративного Кодексу УСРР, через міські адміністративні відділи, де вони є, через начальників міської міліції в округових містах або через округові адміністративні відділи, чи через районні адміністративні відділки, за належністю, за зламання обов'язкових постанов міської і вищих органів влади, а так само за маловажні правопомста».

72. Пункти «а» і «г» арт. 17 «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 56—57, арт. 231) ухвалити в такій редакції:

«а) видають обов'язкові постанови на території району у справах і порядку, передбачених у Адміністративному Кодексі УСРР»;

«г) застосовують, згідно з правилами Адміністративного Кодексу УСРР, заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов районного виконавчого комітету і вищих органів влади, а так само за маловажні й лісові правопомста».

73. В усіх артикулах «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 року (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 56—57, арт. 231) і в інших узаконеннях УСРР назву «адміністративно-міліційний відділок» замінити на назву «адміністративний відділок».

III.

74. Цю постанову видається, відповідно до нижчезазначених законів Союзу РСР:

1) постанови Центрального Виконавчого Комітету й Ради Народних Комісарів Союзу

71. Пункт «б» ст. 13 «Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», утвержденного Всеукраинским Центральным Исполнительным Комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 51—52, ст. 214) изложить в следующей редакции:

«б) применяют меры административного воздействия, согласно правилам Административного Кодекса УСОР, через городские административные отделы, где таковые есть, через начальников городской милиции в окружных городах либо через окружные административные отделы или через районные административные отделения, по принадлежности, за нарушения обязательных постановлений городского совета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные правонарушения».

72. Пункты «а» и «г» ст. 17 «Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 56-57, ст. 231) изложить в следующей редакции:

«а) издают обязательные постановления на территории района по вопросам и в порядке, предусмотренных Административным кодексом УСОР»;

«г) применяют, согласно правилам Административного кодекса УСОР, меры административного воздействия за нарушения обязательных постановлений районного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные и лесные правонарушения».

73. Во всех статьях «Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 56—57, ст. 231) и в иных узаконениях УСРР наименование «административно-милиционное отделение» заменить наименованием: «административное отделение».

III.

74. Настоящее постановление издается в соответствии с нижеследующими узаконениями Союза ССР:

1) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных ко-

РСР з 4 січня 1928 р. «Про обмеження накладення штрафів адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 5, арт. 42);

2) арт. 19 постанови Президії Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР від 8 лютого 1928 р. «Засади організації міських рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів в Союзі РСР» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 10, арт. 86);

3) постанов Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР від 25 квітня 1928 р. «Про скасування акцизу з виноградних, плодово-ягідних та родзинкових вин і про акциз з виноградного й кон'якового спирту» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 270) і «Про скасування окремої патентної оплати за право виробляти і торгувати виноградними, плодово-ягідними і родзинковими винами і про зміну постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР від 23 жовтня 1925 р. «Про ставки окремої патентної оплати за право торгівлі хлібним вином (горілкою), горілками виробами, кон'яком, виноградними, плодово-ягідними і родзинковими винами й пивом» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 271);

4) Арт. 6 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР від 23 травня 1928 р. «Про персональний облік інженерів, техніків, агрономів та інших фахівців народнього господарства» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 275);

5) арт. 17 постанови Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 14 травня 1928 р. «Про радіоустановки і трансляційне устаткування» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 33, арт. 293);

6) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народнім Комісаріатом Шляхів обов'язкових постанов і про накладення за їх зламання справлянь адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325);

7) уваги 1 до арт. 1 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 1 серпня 1928 р. «Про акцизну патентну оплату за право торгівлі хлібним вином (горілкою), вино-

миссаров Союзу ССР от 4 января 1928 г. «Об ограничении наложения штрафов в административном порядке» (С. 3. СССР 1928 г. № 5, ст. 42);

2) ст. 19 постановления Президиума Центрального исполнительного комитета Союза ССР от 8 февраля 1928 г. «Основные положения об организации в Союзе ССР городских советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» (С. 3. СССР 1928 г. № 10, ст. 86);

3) постановлениями Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 25 апреля 1928 г. «Об отмене акциза с виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и об акцизе с виноградного и коньячного спирта» (С. 3. СССР 1928 г. № 31, ст. 270) и «Об отмене особого патентного сбора за право производства и торговли виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами и об изменении постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 23 октября 1925 г. «О ставках особого патентного сбора за право торговли хлібным вином (водкою), водочными изделиями, коньяком, виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами и пивом» (С. 3. СССР 1928 г. № 31, ст. 271);

4) ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 23 мая 1928 г. «О персональном учете инженеров, техников, агрономов и иных специалистов народного хозяйства» (С. 3. СССР 1928 г. № 31, ст. 275);

5) ст. 17 постановления Совета народных комиссаров Союза ССР от 14 мая 1928 г. «О радиоустановках и трансляционных устройствах» (С. 3. СССР 1928 г. № 33, ст. 293);

6) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным Комиссариатом Путей Сообщения обязательных постановлений и о наложении за нарушение их выданных в административном порядке» (С. 3. СССР 1928 г. № 36, ст. 325);

7) примечанием 1 к ст. 1 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 1 августа 1928 г. «Об акцизном патентном сборе за право торговли хлібным вином

градною горілкою, горілочними виробами, кон'яком, пивом, тютюном і тютюновими виробами» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 49, арт. 438);

8) арт. 6 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 10 серпня 1928 р. «Про надання чинності уставі про державний промисловий податок» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 50, арт. 442);

9) арт. VIII постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 3 серпня 1928 р. «Про надання чинності законові про обов'язкову військову службу» в новій редакції (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 448);

10) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 5 вересня 1928 р. «Про доповнення арт. 2 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 4 січня 1928 р. «Про обмеження накладання штрафів адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 60, арт. 536);

11) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 19 вересня 1928 р. «Про зміну арт. 1 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 11 січня 1928 р. «Про догляд за додержанням ярликівих цін на товари» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 61, арт. 547);

12) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 2 січня 1929 р. «Про клуби робітників і службовців» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 3, арт. 24);

13) арт. 82 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 20 лютого 1929 р. «Устава про єдиний сільсько-господарський податок» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 12, арт. 103);

14) арт. 4 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 23 січня 1929 р. «Про майнову відповідальність професійних спілок» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 7, арт. 63);

(водкой), випограндой водкой, водочными изделиями, коньяком, пивом, табаком и табачными изделиями» (С. З. СССР 1928 г. № 49, ст. 438);

8) ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 10 августа 1928 г. «О введении в действие положения о государственном промышленном налоге» (С. З. СССР 1928 г. № 50, ст. 442);

9) ст. VIII постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 8 августа 1928 г. «О введении в действие закона об обязательной военной службе в новой редакции» (С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 448);

10) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 5 сентября 1928 г. «О дополнении ст. 2 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 4 января 1928 г. «Об ограничении наложения штрафов в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 60, ст. 536);

11) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 19 сентября 1928 г. «Об изменении ст. 1 постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 11 января 1928 г. «О надзоре за соблюдением этикетных цен на товары» (С. З. СССР 1928 г. № 61, ст. 547);

12) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 2 января 1929 г. «О клубах рабочих и служащих» (С. З. СССР 1929 г. № 3, ст. 24);

13) ст. 82 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 20 февраля 1929 г. «Положение о едином сельскохозяйственном налоге» (С. З. СССР 1929 г. № 12, ст. 103);

14) ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 23 января 1929 г. «Об имущественной ответственности профессиональных союзов» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 63);

14) арт. 3 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 3 травня 1929 р. «Про відповідальність адміністративним порядком військових службовців перемінного складу територіальних частин за деякі випадки неявок на збори й самовільні відлучки» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 33, арт. 291).

Харків, 30 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

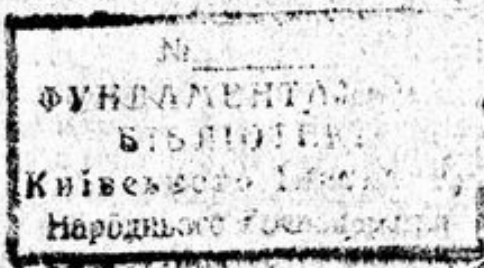
15) ст. 3 постановлення Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров СССР от 3 мая 1929 г. «Об ответственности в административном порядке военнослужащих переменного состава территориальных частей за некоторые случаи неявок на сборы и самовольные отлучки» С.З. СССР 1929 г. № 33, ст. 291).

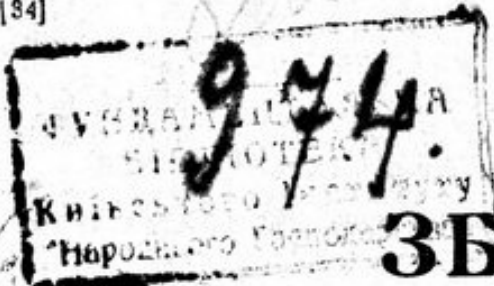
Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных
комиссаров УСРР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 24 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 30 ЖОВТНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР

(30 серпня—28 вересня 1929 р.)

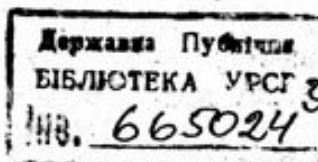
190. Про організацію спробно-показової округи.
191. Зміна постанови „Про затвердження Устави про векселі“.
192. Устава про Народній комісаріат юстиції УСРР.
193. Про утворення на території Запорізької округи Хортицького району з переважною німецькою людністю.
194. Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю.
195. Про зміну арт. 201 Кримінального кодексу УСРР.
196. Про об'єднання робіт у царині статистики праці.
197. Про зміну арт. 57 та додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР.
198. Про ради й бюро професійної консультації і професійного добору.
199. Про комісію будівництва нових міст у Донецькому басейні.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(30 августа—28 сентября 1929 г.)

190. Об организации опытно-показательного округа.
191. Изменение постановления „Об утверждении Положения о векселях“.
192. Положение о Народном комиссариате юстиции УССР.
193. Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением.
194. Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде.
195. Об изменении ст. 201 Уголовного кодекса УССР.
196. Об объединении работ в области статистики труда.
197. Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УССР.
198. О советах и бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору.
199. О комиссии по строительству новых городов в Донецком бассейне.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

190. Про організацію спробно-показової округи.

Для поліпшення роботи радянських органів, підготівлі їх до запровадження в життя заходів, що впливають з п'ятирічного плану розвитку народного господарства Союзу РСР, наближення органів влади до люду, рішучої боротьби з бюрократизмом та більшого втягнення широких мас трудящих у роботу рад—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Провести в Зинов'ївській округі, як спробу, реорганізацію системи управління, передавши оперативні обов'язки районним виконавчим комітетам, міським, селищним і сільським радам, зосередивши увагу округового виконавчого комітету на плановому керівництві роботою зазначених комітетів і рад, систематично допомагаючи місцевим радянським органам виконувати завдання Уряду і систематично перевіряючи якість їхньої роботи.

Реорганізацію треба провести через: поширення прав низових радянських органів, утворення фінансово-матеріальної бази для їх роботи, підсилення кадрів робітників та поліпшення їх матеріального становища.

2. Для проведення реорганізації округового районного радянського апарату в Зинов'ївській округі підсилити провідні кадри робітників, що забезпечили б сміливе й рішуче проведення реорганізації.

3. Утворити в Зинов'ївській округі один зразковий район, доручивши округовому виконавчому комітетові зразково поставити в цьому районі все культурно-господарське будівництво.

4. Реорганізацію округового апарату Зинов'ївської округи провести на таких засадах:

1) ліквідувати такі відділи округового виконавчого комітету: фінансовий, земель-

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

190. Об организации опытно-показательного округа.

В целях улучшения работы советских органов, подготовки их к проведению в жизнь мероприятий, вытекающих из пятилетнего плана развития народного хозяйства Союза ССР, приближения органов власти к населению, решительной борьбы с бюрократизмом и большего вовлечения широких масс трудящихся в работу советов—Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Провести в Зиновьевском округе, в виде опыта, реорганизацию системы управления путем передачи оперативных обязанностей районным исполнительным комитетам, городским, поселковым и сельским советам сосредоточения внимания окружного исполнительного комитета на плановом руководстве работой указанных комитетов и советов, систематической помощи местным советским органам по выполнению ими заданий Правительства и систематической проверке качества их работы.

Реорганизация должна быть проведена путем расширения прав низовых советских органов, создания финансово-материальной базы для их работы, усиления кадров работников и улучшения их материального положения.

2. Для проведения реорганизации окружного и районного советского аппарата в Зиновьевском округе усилить руководящие кадры работников, которые могли бы обеспечить смелое и решительное проведение реорганизации.

3. Образовать в Зиновьевском округе один образцовый район, поручив окружному исполнительному комитету поставить образцово в этом районе все культурно-хозяйственное строительство.

4. Реорганизацию окружного аппарата Зиновьевского округа провести на следующих основах:

1) ликвидировать следующие отделы окружного исполнительного комитета: финан-

ний, шляхів, комунального господарства, місцевої промисловості, торгівлі, адміністративний, а так само інструкторсько-організаційний відділ секретаріату президії окрутового виконавчого комітету.

Зліквідувати так само, як окремі самостійні структурні одиниці в апараті, такі інспектури: народної освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення і праці;

2) замість зліквідованих відділів та інспектур при президії ОВК утворюються такі інспекції (інспектори): фінансів, промисловості, сільського господарства, земле-впорядкування, будівельно-комунальну, шляхів, транспорту й зв'язку, торгівлі, народної освіти, праці, охорони здоров'я, соціального забезпечення і міліції.

Інспекції ОВК комплектуються з відповідальних і кваліфікованих робітників в різних галузях радянського будівництва. Інспектори мають за своє завдання: від імені ОВК безпосередньо інструктувати місцеві ради, райвиконкоми та допомагати організовувати, а так само перевіряти виконання завдань усіх органів радянської влади. Інспектори так само беруть участь і в роботі окрутового планового бюро.

Інспектори інформують президію ОВК про наслідки перевірки роботи на місцях та в разі потреби вносять на затвердження пропозиції в найважливіших питаннях;

3) всю планову роботу зліквідованих відділів та інспектур зосередити в окрутовому плановому бюро, апарат якого відповідно поширити. У складі окрутового планового бюро організувати такі секції: а) фінансову, б) сільсько-господарську, в) товарообігу й кооперації, г) промислову, д) комунально-будівельну, е) культурно-соціальну, ж) шляхово-транспортну й зв'язку;

4) округове статистичне бюро, виконуючи завдання Центральної статистичної управи і поточну (оперативну) роботу, так само виконує статистичні роботи щодо збирання і розроблення звітності про виконання планів окрутового виконавчого комітету, районних виконавчих комітетів, міських рад і оперативних установ. Округове статистичне бюро щодо встановлення прог-

новий, земельний, дорожний, комунального господарства, місцевої промисловості, торгівлі, адміністративної, а також інструкторсько-організаційний відділ секретаріату президіума окружного виконавчого комітету.

Ліквідувати так же, як окремі самостійні структурні одиниці з апаратом, наступні інспектури: народного просвіщення, здравоохранения, социального обеспечения и труда;

2) взамен ликвидированных отделов и инспектур при президиуме ОИК создаются следующие инспекции (инспекторы): финансов, промышленности, сельского хозяйства, землеустройства, строительного-коммунального, дорог, транспорта и связи, торговли, народного просвещения, труда, здравоохранения, социального обеспечения и милиции.

Инспекции ОИК комплектуются из ответственных и квалифицированных работников в разных отраслях советского строительства. Инспекторы имеют своей задачей: от имени ОИК непосредственно инструктировать местные советы, райисполкомы и помогать организовывать, а также проверять исполнение заданий всех органов советской власти. Инспекторы также принимают участие и в работе окружного планового бюро.

Инспекторы информируют президиум ОИК о результатах проверки работы на местах и вносят на утверждение предложения по важнейшим вопросам в случае необходимости;

3) всю плановую работу ликвидированных отделов и инспектур сосредоточить в окружном плановом бюро, аппарат которого соответственно расширить. В составе окружного планового бюро организовать следующие секции: а) финансовую, б) сельскохозяйственную, в) товарооборота и кооперации, г) промышленную, д) коммунально-строительную, е) культурно-социальную, ж) дорожно-транспортную и связи;

4) окружное статистическое бюро, выполняя задания Центрального статистического управления и текущую (оперативную) работу, также выполняет статистические работы по сбору и разработке отчетности по исполнению планов окружного исполнительного комитета, районных исполнительных комитетов, городских советов и оперативных учреждений. Окружное статистическое

рам і форм звітності по окрузі підлягає округовому плановому бюро;

5) всю роботу президії округового виконавчого комітету, округового планового бюро і інспекцій (інспекторів) технічно обслуговує одна загальна канцелярія (технічне бюро);

6) при секретаріаті округового виконавчого комітету утворюється єдина бухгалтерія, що на неї покладається роз'яснювати кошти за округовим бюджетом і робити облік видаткам на утримання апарату округового виконавчого комітету;

7) щоб більше притягти до провідної роботи робітників та селян з виробництва і підсилити керівництво у зв'язку з переходом на систему роботи відповідальних виконавців, склад президії Зинов'ївського округового виконавчого комітету збільшити до 19 членів і 6 кандидатів до них;

8) оперативно-адміністративні функції, що їх виконували ліквідовані відділи та інспектури Зинов'ївського округового виконавчого комітету, передається відповідно міським радам і районним виконавчим комітетам. Для виконання технічних землепорядних робіт, при президії ОВК утворюється землепорядно-технічне бюро, а для виконання будівельних і будівельно-шляхових робіт можна утворювати відповідні будівельні контори;

9) складання бюджету округового виконавчого комітету і бюджету округу покладається на округове планове бюро. Нарахування і стягання державних та місцевих податків покладається на міські, селищні й сільські ради та районні виконавчі комітети;

10) функції і апарат державної фінансової контролі передається округовому відділові робітничо-селянської інспекції; на цей же відділ покладається і керувати районними ревізійними комісіями;

11) реорганізацію існуючих і організацію нових філіалів підприємств загально-союзного і республіканського значення, що діють на засадах господарського розрахунку, провадять центральні органи цих підприємств, порозумівшись з Зинов'ївським округовим виконавчим комітетом;

бюро в отношении установления программ и форм отчетности по округу подчиняется окружному плановому бюро;

5) всю работу президиума окружного исполнительного комитета, окружного планового бюро и инспекций (инспекторов) технически обслуживает одна общая канцелярия (техническое бюро);

6) при секретариате окружного исполнительного комитета создается единая бухгалтерия, на которую возлагается разъяснение средств по окружному бюджету и учет расходов на содержание аппарата окружного исполнительного комитета;

7) для большего привлечения к руководящей работе рабочих и крестьян с производства и для усиления руководства в связи с переходом на систему работы ответственных исполнителей, состав президиума Зиновьевского окружного исполнительного комитета увеличить до 19 членов и 6 кандидатов к ним;

8) оперативно-административные функции, выполнявшиеся ликвидированными отделами и инспектурами Зиновьевского окружного исполнительного комитета, передаются соответственно городским советам и районным исполнительным комитетам. Для выполнения технических землеустроительных работ при президиуме ОИК образуется землеустроительно-техническое бюро, а для выполнения строительных и строительно-дорожных работ могут быть образованы соответствующие строительные конторы;

9) составление бюджета окружного исполнительного комитета и бюджета округа возлагается на окружное плановое бюро. Начисление и взимание государственных и местных налогов возлагаются на городские, поселковые и сельские советы и районные исполнительные комитеты;

10) функции и аппарат государственного финансового контроля передаются окружному отделу рабоче-крестьянской инспекции; на этот же отдел возлагается и руководство районными ревизионными комиссиями;

11) реорганизация существующих и организация новых филиалов предприятий общесоюзного и республиканского значения, действующих на началах хозяйственного расчета, производится центральными органами этих предприятий по соглашению с Зиновьевским окружным исполнительным комитетом;

12) на Зінов'ївський округовий виконавчий комітет покладатися наглядали за ув'язкою будівельних планів підприємств місцевого значення з будівельними планами підприємств загально-союзного і республіканського значення, що розташовані на території округу;

13) поручити Народному комісаріату юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом робітничо-селянської інспекції УСРР, змінити для Зінов'ївської округи підсудність у земельних, цивільних і кримінальних справах, в напрямкові розширення компетенції народних судів; так само встановити категорії справ, що вироки по них не підлягають оскарженню касаційним порядком та вжити заходів до спрощення розгляду порядком нагляду справ, що їх розв'язали судові органи, і до усунення рівнобжності в роботі цих органів.

5. Реорганізацію районного апарату Зінов'ївської округи провести на таких засадах:

1) у районних виконавчих комітетах зосереджується виконання всіх оперативно-адміністративних функцій, зв'язаних з економічним, господарським і культурно-соціальним будівництвом та всіма потребами по обслуговуванню людини, у зв'язку з чим права районних виконавчих комітетів відповідно розширюється;

2) існуючі відділки районних виконавчих комітетів ліквідується, і роботу районних виконавчих комітетів організується за системою відповідальних виконавців у кожній галузі роботи;

3) роботу районних виконавчих комітетів проводиться за єдиним оперативним планом всіх господарських і культурно-соціальних заходів у районі;

4) президії районних виконавчих комітетів, що на них покладається керувати роботою апарату та координувати роботу на території району, а так само інструктувати сільські ради й перевіряти їхню роботу, розширюється;

5) так само розширюється існуючі штати районних виконавчих комітетів, підсилюється склад провідних робітників та фахівців і уніфікується заробітна платня всього апарату району.

12) на Зиновьевский окружной исполнительный комитет возлагается наблюдение за увязкой строительных планов предприятий местного значения со строительными планами предприятий общесоюзного и республиканского значения, расположенных на территории округа;

13) поручить Народному комиссариату юстиции УСРР, по соглашению с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УСРР, изменить для Зиновьевского округа подсудность по земельным, гражданским и уголовным делам в направлении расширения компетенции народных судов; установить также категории дел, приговоры по которым не подлежат обжалованию в кассационном порядке, а равно принять меры по упрощению рассмотрения в порядке надзора дел, разрешенных судебными органами и к устранению параллелизма в работе этих органов.

5. Реорганизацию районного аппарата Зиновьевского округа произвести на следующих основах:

1) в районных исполнительных комитетах сосредотачивается выполнение всех оперативно-административных функций, связанных с экономическим, хозяйственным и культурно-социальным строительством и всеми потребностями по обслуживанию населения, в связи с чем права районных исполнительных комитетов соответственно расширяются;

2) существующие отделения районных исполнительных комитетов ликвидируются, и работа районных исполнительных комитетов организуется по системе ответственных исполнителей в каждой отрасли работы;

3) работа районных исполнительных комитетов проводится по единому оперативному плану всех хозяйственных и культурно-социальных мероприятий в районе;

4) президиумы районных исполнительных комитетов, на которые возлагается руководство работой аппарата и координация работы на территории района, а равно инструктирование сельских советов и проверка их работы расширяются;

5) расширяются также существующие штаты районных исполнительных комитетов, усиливается состав руководящих работников и специалистов и унифицируется заработная плата всего аппарата района.

6. Реорганізацію роботи сільських рад у Зінов'ївській окрузі провести на таких засадах:

1) існуючі за положенням комісії при сільрадах реорганізуються в секції; всього утворюється 5 секцій: фінансова, сільсько-господарська, адміністративно-господарська, культурно-соціальна, і робітничо-селянської інспекції; ці секції повинні стати основним робочим апаратом сільських рад. Надати право секціям сільрад самостійно розв'язувати частину питань, що їх буде передбачено окремою інструкцією. Всі тимчасові комісії, що їх утворено для проробітку періодичних питань, ліквідується, а роботу передається відповідним секціям. Робота, права і обов'язки голів сільрад та окремих керівників секцій передбачається спеціальною інструкцією;

2) у всіх сільських радах Зінов'ївської округи в 1929-30 році треба утворити самостійні сільські бюджети.

7. Здійснення керівництва відповідними галузями роботи Зінов'ївського окрвиконкому народні комісаріати проводять через президію окрвиконкому.

8. Здійснення загального керівництва роботою по реорганізації апарату Зінов'ївської округи проводить Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Рівночасно Зінов'ївська округа є під спеціальним доглядом Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР, а здійснення реорганізації покладається на Зінов'ївський ОВК під безпосереднім керівництвом Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР.

Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР доручається проробити і внести на затвердження Президії ВУЦВК питання про потрібні для Зінов'ївської округи вилучення з чинного законодавства та зміни відповідних директивних розпоряджень, у зв'язку з реорганізацією.

Так само Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР нада-

6. Реорганизацию работы сельских советов в Зиновьевском округе провести на следующих основах:

1) существующие по положению комиссии при сельсоветах реорганизуются в секции; всего создается 5 секций: финансовая, сельско-хозяйственная, административно-хозяйственная, культурно-социальная и рабоче-крестьянской инспекции; эти секции должны стать основным рабочим аппаратом сельских советов. Предоставить право секциям сельсоветов самостоятельно разрешать часть вопросов, которые будут предусмотрены особой инструкцией. Все временные комиссии, созданные для проработки периодических вопросов, ликвидируются, а работа передается соответствующим секциям. Работа, права и обязанности председателей сельсоветов и отдельных руководителей секций предусматриваются специальной инструкцией;

2) во всех сельских советах Зиновьевского округа в 1929-30 году должны быть образованы самостоятельные сельские бюджеты.

7. Осуществление руководства соответствующими отраслями работы Зиновьевского окружного исполнительного комитета проводится народными комиссариатами через президиум окружного исполнительного комитета.

8. Осуществление общего руководства работой по реорганизации аппарата Зиновьевского округа проводится Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Вместе с тем Зиновьевский округ находится под особым наблюдением Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УСРР, а осуществление реорганизации возлагается на Зиновьевский ОИК под непосредственным руководством Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УСРР.

Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УСРР поручается проработать и внести на утверждение Президиума ВУЦИК вопрос о необходимых для Зиновьевского округа изъятиях из действующего законодательства и изменениях соответствующих директивных распоряжений, в связи с реорганизацией.

Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УСРР предоставляется также право производить все необходимые

ється право робити всі потрібні зміни в структурі апарату на території округу.

9. Доручити Оргінструві Всеукраїнського центрального виконавчого комітету розробити в місячний реченець за погодженням з Народним комісаріатом робітничо-селянської інспекції та подати на затвердження Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету відповідні зміни до Устави про окривиконкоми, райвиконкоми, міські, селищні й сільські ради по Зінов'ївській та Вінницькій округах, використавши для цього досвід підготовчої роботи.

У той же реченець встановити нову структуру міських та селищних рад по цих округах, стосовно до цього.

10. Доручити Державній плановій комісії УСРР разом з відповідними народними комісаріатами протягом місяця розробити певні вказівки про заходи в галузі господарського і культурно-соціального будівництва, потрібні для перетворення одного з районів Зінов'ївської округи на вразковий, виділивши такий район.

11. Зобов'язати Зінов'ївський округовий виконавчий комітет внести до свого бюджету кошти, потрібні на підсилення апарату районних виконавчих комітетів. Народному комісаріату фінансів УСРР окремо забезпечити потрібні видатки по проведенню реорганізації Зінов'ївської округи в спробо-показову та видатки на утворення вразкового району.

12. Підготовчу роботу щодо передбаченої цією постановою реорганізації закінчити до 15 жовтня 1929 року.

Реченці для звітів Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР і Зінов'ївського округового виконавчого комітету про хід роботи щодо реорганізації округи встановити такі: 15 листопада 1929 року, 20 лютого і 20 червня 1930 року.

13. Щоб порівняти наслідки спроб реорганізації радянського апарату в різних умовах, зазначену в цій постанові реорганізацію округового і районного апарату провести так само і у Вінницькій окрузі з тим, щоб зазначену спробу було б проведено в цій окрузі коштами самої Вінницької округи, без спеціальної видачі коштів з державного бюджету.

изменения в структуре аппарата на территории округа.

9. Поручить Оргинстру Всеукраинского центрального исполнительного комитета разработать в месячный срок по соглашению с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УССР и подать на утверждение Президиума Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета соответствующие изменения к положению об окрисполкомах, райисполкомах, городских, поселковых и сельских советах по Зиновьевскому и Винницкому округам, использовав для этого опыт подготовительной работы.

В тот же срок установить новую структуру городских и поселковых советов по этим округам в соответствии с этим.

10. Поручить Государственной плановой комиссии УССР совместно с соответствующими народными комиссариатами в течение месяца разработать определенные указания о мероприятиях в отрасли хозяйственного и культурно-социального строительства, необходимых для преобразования одного из районов Зиновьевского округа в образцовый с выделением такого района.

11. Обязать Зиновьевский окружной исполнительный комитет внести в свой бюджет средства, необходимые для усиления аппарата районных исполнительных комитетов. Народному комиссариату финансов УССР особо обеспечить необходимые расходы по проведению реорганизации Зиновьевского округа в опытно-показательный и расходы по образованию образцового района.

12. Подготовительную работу по предусмотренной настоящим постановлением реорганизации закончить к 15 октября 1929 года.

Установить нижеследующие сроки отчетов Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УССР и Зиновьевского окружного исполнительного комитета о ходе работ по реорганизации округа: 15 ноября 1929 г., 20 февраля и 20 июня 1930 года.

13. Для сравнения результатов опыта реорганизации советского аппарата в различных условиях, указанную в настоящем постановлении реорганизацию окружного и районного аппарата провести также и в Винницком округе с тем, чтобы в этом округе указанный опыт был проведен на средства самого Винницкого округа, без специальной выдачи средств из государственного бюджета.

II.

14. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 року «Про спробно-показові округи» (Зб. Зак. СРСР 1929 року № 45, арт. 389).

Харків, 30 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народніх
комісарів УСРР **Сербиченко.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого комітету
Н. Горлинський.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 17 вересня
1929 р., № 215

II.

14. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «Об опытно-показательных округах» (С. З. СССР 1929 г. № 45, ст. 389).

Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 сентября
1929 г., № 215

191. Про зміну постанови «Про затвердження Устави про векселі».

- Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Затвердженій 26 червня 1929 р. «Уставі про векселі» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 148) надати чинності з 1 грудня 1929 року.

2. Поробити в зазначеній уставі такі зміни:

1) Арт. 1 ухвалити в такій редакції:

«1. Вексель є грошове зобов'язання, що його одна сторона (векселедавець) видає другій стороні (векселедержавцю) на письмі, додержуючи вимог цієї устави.

Векселі бувають прості й переказові».

2) Пункт 5 арт. 2 ухвалити в такій редакції:

«5) зазначити літерами термін виплати».

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського централь-
ного виконавчого комітету
Г. Петровський.

Заст. Голови Ради народніх комі-
сарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 17 вересня
1929 р., № 215.

191. Об изменении постановления «Об утверждении Положения о векселях».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Утвержденное 26 июня 1929 г. Положение о векселях (С. З. УССР 1929 г. № 18, ст. 148) ввести в действие с 1 декабря 1929 г.

2. Внести в указанное Положение следующие изменения:

1) Статью 1 изложить в следующей редакции:

«1. Векселем называется денежное обязательство, выданное одной стороной (векселедателем) другой стороне (векселедержателем) в письменной форме с соблюдением требований настоящего положения.

Векселя бывают простые и переводные».

2) Пункт 5 ст. 2 изложить в следующей редакции:

«5) указание прописью срока платежа».

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 сентября
1929 г., № 215

192. Устава про Народний комісаріат юстиції УСРР.

I.

1. Народний комісаріат юстиції УСРР в межах наданих йому повноважень видає:

- 1) провадженням на території УСРР єдиної судової політики;
- 2) організацією, загальним керівництвом та інструктуванням судових установ, прокуратури, органів слідства і допоміжних при органах юстиції установ;
- 3) наглядом від імені держави за законністю чинностей усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, органів влади в УСРР, державних господарських установ і громадських організацій, а так само вжиттям встановлених законом заходів до приватних організацій і осіб, якщо вони заподіють незаконні чинності;
- 4) наглядом і керівництвом діяльністю органів дізнання у царині боротьби із злочинністю;
- 5) розробленням, спільно Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР, відповідних заходів у царині поправно-трудої справи і наглядом за поправно-трудоими установами;
- 6) попереднім розглядом подаваних до законодавчих органів законопроектів, систематизацією, кодифікацією та тлумаченням чинного законодавства і оголошенням законів та інших офіційних актів.

2. На чолі Народного комісаріату юстиції УСРР стоїть Народний комісар юстиції і Генеральний прокурор республіки. При народньому комісарі юстиції є колегія в складі заступника народнього комісара і членів колегії числом, що його визначає Рада народніх комісарів УСРР.

Права та обов'язки Народнього комісара юстиції, заступника Народнього комісара юстиції і членів колегії, а так само порядок настановлення і звільнення їх з посади визначається «Загальним Положенням про народні комісаріати УСРР».

3. Народний комісаріат юстиції УСРР складається з таких відділів:

- 1) загального відділу;

192. Положение о Народном комиссариате юстиции УССР.

I.

1. Народный комиссариат юстиции УССР ведет в пределах предоставленных ему полномочий:

- 1) проведением на территории УССР единой судебной политики;
- 2) организацией, общим руководством и инструктированием судебных учреждений, прокуратуры, органов следствия и подсобных при органах юстиции учреждений;
- 3) надзором от имени государства за законностью действий всех, кроме Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР, органов власти в УССР, государственных хозяйственных учреждений и общественных организаций, а также принятием установленных законом мер в отношении частных организаций и лиц, в случае совершения ими незаконных действий;
- 4) надзором и руководством деятельностью органов дознания в области борьбы с преступностью;
- 5) разработкой, совместно с Народным комиссариатом внутренних дел УССР, соответствующих мероприятий в области исправительно-трудоустройства и надзором за исправительно-трудоустройственными учреждениями;
- 6) предварительным рассмотрением вносимых в законодательные органы законопроектів, систематизацией, кодификацией и толкованием действующего законодательства, а также опубликованием законов и других официальных актов.

2. Во главе Народного комиссариата юстиции УССР стоит Народный комиссар юстиции и Генеральный прокурор Республики. При Народном Комиссаре юстиции состоит коллегия в составе заместителя Народного комиссара и членов коллегии в числе, определяемом Советом народных комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного комиссара юстиции, заместителя Народного комиссара юстиции и членов коллегии, а также порядок назначения и освобождения их от должности, определяются «Общим Положением о народных комиссариатах УССР».

3. Народный комиссариат юстиции УССР состоит из следующих отделов:

- 1) общего отдела;

2) організаційно-інструкторського відділу;

3) відділу обліку, розподілу і підготовки персонального складу;

4) відділу прокуратури;

5) відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів.

4. При народньому комісаріаті юстиції УСРР є інститути науково-судової експертизи, центральне довідкове бюро, юридичні курси і юридичне видавництво. Інститути науково-судової експертизи діють на підставі правил Устави про судоустрій, а центральне довідкове бюро і юридичні курси — на підставі устав, що їх затверджує Рада народніх комісарів УСРР. Юридичне видавництво діє на засадах господарського розрахунку, на підставі статуту, що його затверджує Народній комісар юстиції УСРР.

5. До відання Народнього комісаріату юстиції по загальному відділу належить:

1) розробляти структуру і штати центрального апарату Народнього комісаріату юстиції та чинних установ при ньому;

2) розробляти і здійснювати заходи до запровадження в центральному апараті народнього комісаріату юстиції режиму економії і наглядати провадження цієї роботи місцевими органами юстиції;

3) завідувати технічним бюро, таємною частиною і архівом Народнього комісаріату юстиції, контролювати, щоб відділи Народнього комісаріату юстиції і місцеві органи юстиції виконували завдання вищих урядових органів і Народнього комісаріату юстиції;

4) складати проєкти кошторисів Народнього комісаріату юстиції, керувати роботою місцевих органів юстиції щодо складання проєктів кошторисів, розподіляти кредити, видані за кошторисом Народнього комісаріату юстиції, між місцевими органами юстиції, а так само контролювати видаткування цих коштів;

5) підготовляти та провадити в судових і інших установах УСРР та інших союзних республік справи, що в них Народній комісаріат юстиції або підурядний йому орган виступає як позовник або зацікавлений;

2) организационно-инструкторского отдела;

3) отдела учета, распределения и подготовки личного состава;

4) отдела прокуратуры;

5) отдела законодательных предположений и кодификации законов.

4. При Народном комиссариате юстиции УССР существуют институты научно-судебной экспертизы, центральное справочное бюро, юридические курсы и юридическое издательство.

Институты научно-судебной экспертизы действуют на основании правил Положения о судоустройстве, а центральное справочное бюро и юридические курсы — на основании положений, утверждаемых Советом народных комиссаров УССР. Юридическое издательство действует на началах хозяйственного расчета, на основании устава, утверждаемого Народным комиссаром юстиции УССР.

5. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по общему отделу относятся:

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и учреждений, действующих при нем;

2) разработка и осуществление мероприятий по проведению в центральном аппарате Народного комиссариата юстиции режима экономии и наблюдение за проведением этой работы местными органами юстиции;

3) заведывание техническим бюро, секретной частью и архивом Народного комиссариата юстиции, контроль за исполнением отделами Народного комиссариата юстиции и местными органами юстиции заданий высших правительственных органов и Народного комиссариата юстиции;

4) составление проектов смет Народного комиссариата юстиции, руководство работой местных органов юстиции по составлению проектов смет, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного комиссариата юстиции, между местными органами юстиции, а также контроль за израсходованием указанных средств;

5) подготовка и проведение в судебных и иных учреждениях УССР и других союзных республик дел, по которым Народный комиссариат юстиции или подведомственный ему орган выступает в качестве истца или ответчика;

6) господарсько обслуговувати Народний комісаріат юстиції;

7) розробляти і проводити заходи щодо внутрішнього ладу, робіт Народного комісаріату юстиції.

6. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по організаційно-інструкторському відділу належить:

1) організовувати, загально керувати, інструктувати, наглядати й ревізувати судові установи УСРР, органи прокуратури, нотаріальні органи, судових перекладачів, судових виконавців та інститути науково-судової експертизи;

2) загально керувати, інструктувати, наглядати і ревізувати органи юридичної допомоги людині (колегії оборонців, юридичні консультації тощо); проводити облік членів колегії оборонців і регулювати розподіл їх на території УСРР; розробляти питання юридичної допомоги людині;

3) видавати накази та інструкції у справах оперативної діяльності й управління судових органів, органів прокуратури й інших місцевих органів та установ юстиції;

4) загально наглядати і брати участь, безпосередньо або через відповідні місцеві органи юстиції, в організації спеціальних судів і інших органів, що виконують судові функції, зокрема, — товариських судів і єдиних камер для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ, а так само інструктувати зазначені суди і органи в межах і порядку, встановлених законом;

5) загально керувати масовою роботою місцевих органів юстиції щодо притягнення до їхньої роботи широких верств трудящих та щодо наближення до трудящих самих органів юстиції;

6) брати участь у розробці законопроектів та в тлумаченні законів у галузі судочинства й судоустрою;

7) вивчати судову практику судових установ УСРР;

8) розробляти поточний інформаційний матеріал про роботу Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції та складати періодичні звіти про цю роботу;

9) складати збірний план роботи Народного комісаріату юстиції, керувати місце-

6) хозяйственное обслуживание Народного комиссариата юстиции;

7) разработка и проведение мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного комиссариата юстиции.

6. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по организационно-инструкторскому отделу относятся:

1) организация, общее руководство, инструкторство, наблюдение и ревизия судебных учреждений УССР, органов прокуратуры, нотариальных органов, судебных переводчиков, судебных исполнителей и институтов научно-судебной экспертизы;

2) общее руководство, инструкторство, надзор и ревизия органов юридической помощи населению (коллегии защитников, юридических консультаций и т. п.); учет членов коллегий защитников и регулирование их распределения на территории УССР; разработка вопросов юридической помощи населению;

3) издание приказов и инструкций по вопросам оперативной деятельности и управления судебных органов, органов прокуратуры и иных местных органов и учреждений юстиции;

4) общее наблюдение и участие, непосредственное или через соответствующие местные органы юстиции, организация специальных судов и иных органов, выполняющих судебные функции, в частности, — товарищеских судов и примирительных камер для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел, а также инструкторство указанных судов и органов в пределах и порядке, установленных законом;

5) общее руководство массовой работой местных органов юстиции по привлечению к их работе широких слоев трудящихся и по приближению к трудящимся самих органов юстиции;

6) участие в разработке законопроектов и в толковании законов в отрасли судопроизводства и судостроительства;

7) изучение судебной практики судебных учреждений УССР;

8) разработка текущего информационного материала о работе Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции и составление периодических отчетов об этой работе;

9) составление сводного плана работы Народного комиссариата юстиции, руководство

ними органами юстиції щодо складання планів їх роботи і контролювати запровадження цих планів до життя;

10) розробляти заходи до раціоналізації структури центрального апарату Народного комісаріату юстиції і місцевих органів й установ юстиції, а так само до раціоналізації їх роботи;

11) брати участь у складанні проєктів конторисів Народного комісаріату юстиції;

12) розробляти статистичні матеріали про роботу Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції, зокрема, — розробляти судовий статистичний матеріал;

13) листуватися у справах судових установ УСРР з вищими органами влади, а так само з судами чужоземних держав, порядком, встановленим у законі;

14) організовувати з'їзди робітників юстиції.

Увага. При організаційно-інструкторському відділі є бюро раціоналізації, що діє на підставі устави, яку затверджує Народний комісар юстиції УСРР.

7. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу обліку, розподілу і готуванню персонального складу належить:

1) провадити облік відповідальних робітників центрального апарату Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції;

2) керувати роботою облікових осередків місцевих органів юстиції;

3) систематично і планово вивчати якість відповідальних робітників Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції та давати їм атестації;

4) настановлювати, звільняти і переміщати відповідальних робітників органів юстиції;

5) розробляти заходи до систематичного й планового втягнення в органи юстиції нових робітничих і селянських кадрів і до використання на роботі в органах юстиції осіб, щокінчають юридичні факультети вищих шкіл;

6) організувати, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР, юридичні курси, керувати і наглядати за ними, організовувати і керувати заочною юридичною освітою, брати участь у розробці програм і

местными органами юстиции по составлению планов их работы и контроль над проведением указанных планов в жизнь;

10) разработка мероприятий по рационализации структуры центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и местных органов и учреждений юстиции, а также по рационализации их работы;

11) участие в составлении проектов смет Народного комиссариата юстиции;

12) разработка статистических материалов о работе Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции, в частности, — разработка судебного статистического материала;

13) переписка по делам судебных учреждений УСРР с высшими органами власти, а также с судами иностранных государств, в порядке, установленном в законе;

14) организация съездов работников юстиции.

Примечание. При организационно-инструкторском отделе состоит бюро рационализации, действующее на основании положения, утверждаемого Народным комиссаром юстиции УСРР.

7. К ведению Народного комиссариата юстиции УСРР по отделу учета, распределения и подготовки личного состава относятся:

1) учет ответственных работников центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции;

2) руководство работой учетных ячеек местных органов юстиции;

3) систематическое и плановое изучение качества ответственных работников Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции и дача им аттестаций;

4) назначение, увольнение и перемещение ответственных работников органов юстиции;

5) разработка мероприятий по систематическому и плановому вовлечению в органы юстиции новых рабочих и селянских кадров и по использованию на работе в органах юстиции лиц, окончивающих юридические факультеты высших учебных заведений;

6) организация, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УСРР, юридических курсов, руководство и надзор за ними, организация и руководство заочным юридическим образованием, участие в разработке программ и учебных планов юри-

навчальних плянів юридичних факультетів вищих шкіл;

7) розробляти інші заходи до підвищення кваліфікації робітників юстиції;

8. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу прокуратури належать:

1) наглядати від імені держави законність чинностей усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, органів влади в УСРР, державних господарських установ і громадських організацій, опротестовувати встановленим законом порядком постанови, накази, обіжники і розпорядження, що ламають Конституцію Союзу РСР, Конституцію УСРР або чинні закони, а так само вживати встановлених законом заходів до приватних організацій і осіб, якщо вони заподіють незаконні чинності;

2) наглядати і керувати оперативною діяльністю органів дізнання і слідства та інститутів науково-судової експертизи в царині викриття злочинів і виявлення осіб, що їх вчинили, а так само наглядати діяльність органів Державного політичного управління;

3) наглядати через окружних прокурорів законність і правильність тримання в'язнів під вартою;

4) здійснювати всі функції прокурорського нагляду, що їх передбачено Кримінально-процесуальним кодексом і Цивільним процесуальним кодексом УСРР;

5) здійснювати всі функції прокурорського нагляду щодо комісій: судово-земельних, арбітражних, у справах про неповнолітніх і інших спеціальних судів та органів, що виконують судові функції;

6) наглядати через місцевих прокурорів діяльність дозорчих комісій при поправно-трудових установах;

7) керувати наглядом окружних прокурорів за виконанням вироків судів;

8) наглядати провадження пенітенціарної політики й режиму у поправно-трудових установах;

9) провадити у важливіших справах слідства на пропозицію Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народ-

дических факультетів вищих учених заведень;

7) разработка иных мероприятий по повышению квалификации работников юстиции.

8. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по отделу прокуратуры относятся:

1) надзор от имени государства за законностью действий, всех, кроме Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР, органов власти в УССР, государственных и хозяйственных учреждений и общественных организаций, опротестование в установленном порядке постановлений, приказов, циркуляров и распоряжений, нарушающих Конституцию Союза ССР, Конституцию УССР или действующие законы, а также принятие установленных законом мер в отношении частных организаций и лиц, в случае совершения ими незаконных действий;

2) надзор и руководство оперативной деятельностью органов дознания и следствия и институтов научно-судебной экспертизы в области раскрытия преступлений и обнаружения совершивших таковые лиц, а также надзор за деятельностью органов Государственного политического управления;

3) осуществление через окружных прокуроров надзора за законностью и правильностью содержания заключенных под стражей;

4) осуществление всех функций прокурорского надзора, предусмотренных Уголовно-процессуальным кодексом и Гражданским процессуальным кодексом УССР;

5) осуществление всех функций прокурорского надзора в отношении комиссий: судебно-земельных, арбитражных, по делам о несовершеннолетних и других специальных судов и органов, выполняющих судебные функции;

6) наблюдение через местных прокуроров за деятельностью наблюдательных комиссий при исправительно-трудовых учреждениях;

7) руководство надзором окружных прокуроров за исполнением приговоров судов;

8) наблюдение за проведением пенитенциарной политики и режима в исправительно-трудовых учреждениях;

9) производство по важнейшим делам следствия по предложению Всеукраинского центрального исполнительного комитета,

ніх комісарів УСРР і Української економічної наради;

10) здійснювати інші функції, покладені на прокуратуру Республіки Уставом про судоустрій та іншими законами.

9. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів належить:

1) наперед розглядати законодавчі проєкти окремих урядових та давати на них висновки і самим урядовцям і Раді народних комісарів УСРР;

2) давати висновки Раді народних комісарів УСРР на проєкти загальносоюзних законодавчих актів, надісланих за висновком Уряду УСРР;

3) розробляти й давати висновки у справах Конституції Союзу РСР та Конституції УСРР, а так само порушувати встановленням порядком справи про перегляд суперечних Конституції Союзу РСР і Конституції УСРР декретів і постанов законодавчих органів Союзу РСР;

4) розробляти законопроєкти на доручення Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР, Української економічної наради та з власної ініціативи;

5) тлумачити закони, Конституцію Союзу РСР і Конституцію УСРР на окремі запитання центральних органів влади і місцевих виконавчих комітетів, а так само—на пропозицію Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР, Української економічної наради та з власної ініціативи;

6) систематизувати та кодифікувати закони;

7) оголошувати затверджені від Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР і Української економічної наради постанови, урядові постанови й інші акти та матеріали, що оголошення їх до загального відома встановлено законом, а так само оголошувати роз'яснення Пленуму Найвищого суду УСРР;

Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания;

10) осуществление других функций, возложенных на прокуратуру Республики Положением о судостроительстве и иными законами.

9. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по отделу законодательных предположений и кодификации законов относится:

1) предварительное рассмотрение законодательных предположений отдельных ведомств и дача по ним заключений как самим ведомствам, так и Совету народных комиссаров УССР;

2) дача заключений Совету народных комиссаров УССР по проектам общесоюзных законодательных актов, присылаемых на заключение Правительства УССР;

3) разработка и дача заключений по вопросам Конституции Союза ССР и Конституции УССР, а также возбуждение в установленном порядке вопросов о пересмотре противоречащих Конституции Союза ССР и Конституции УССР декретов и постановлений законодательных органов Союза ССР;

4) разработка законопроектів по поручениям Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, а также по собственной инициативе;

5) толкование законов, Конституции Союза ССР и Конституции УССР по отдельным запросам как центральных органов власти, так и местных исполнительных комитетов, а также по предложению Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания и по собственной инициативе;

6) систематизация и кодификация законов;

7) опубликование утвержденных Всеукраїнским центральным исполнительным комитетом, Советом народных комиссаров УССР и Украинским экономическим совещанием постановлений, ведомственных постановлений и иных актов и материалов, опубликование которых во всеобщее сведение установлено законом, а также опубликование раз'яснений Пленума Верховного суда УССР;

8) редагувати офіційну частину «Вістей ВУЦВК» і Збірник законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України;

9) наглядати приватні видання законів та розпоряджень Уряду УСРР і Союзу РСР.

10. При відділі законодавчих проєктів і кодифікації законів Народного комісаріату юстиції УСРР є комісія для розгляду справ тлумачення законів і для погодження законопроєктів до їхньої діяльності органів юстиції, у складі представників по одному від відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів, організаційно-інструкторського відділу, відділу прокуратури та двох представників від Найвищого суду УСРР. Комісія має право запрошувати на свої засідання з правом дорадчого голосу представників різних урядових установах, що стосуються цих урядових установ.

11. Вказівки Народного комісаріату юстиції УСРР щодо форми проєктів декретів і постанов, їхнього кодифікаційного погодження й термінології є обов'язкові для всіх урядових установ.

12. Загальне тлумачення законів Народного комісаріату юстиції УСРР має обов'язкову силу, для всіх чинних на території УСРР судів, для народних комісаріатів та інших органів і приватних осіб.

13. Всі народні комісаріати та прирівнені до них установи проєкти своїх протестів на постанови й розпорядження народних комісаріатів Союзу РСР подають до Всеукраїнського центрального виконавчого комітету через Народний комісаріат юстиції УСРР по відділу прокуратури.

II.

Цю постанову видається на підставі постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з 12 жовтня 1924 р. «Про затвердження загального Положення про народні комісаріати УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 43, арт. 273) і на скасування арт. 9 цієї постанови, а так само на скасування постанов ВУЦВК: з 1 серпня 1923 р. «Положення про Народний комісаріат юстиції» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 29, арт. 433), з 15 серпня 1923 р. «Про зміну п. «в» арт. 9 «Положення про Народний комісаріат юстиції» (Зб. Уз. УСРР 1923 р.

8) редакция официальной части «Вестей ВУЦВК» и Собрания Законов и Распоряжений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины;

9) надзор за частными изданиями законов и распоряжений Правительства УССР и Союза ССР.

10. При отделе законодательных предположений и кодификации законов Народного комиссариата юстиции УССР состоит комиссия для рассмотрения вопросов толкования законов и для согласования законопроектов, касающихся деятельности органов юстиции, в составе представителей по одному от отдела законодательных предположений и кодификации законов, организационно-инструкторского отдела, отдела прокуратуры и двух представителей от Верховного суда УССР. Комиссия имеет право приглашать на свои заседания с правом совещательного голоса представителей разных ведомств по вопросам, имеющим к ним отношение.

11. Указания Народного комиссариата юстиции УССР в отношении формы проектов декретов и постановлений, их кодификационного согласования и терминологии обязательны для всех ведомств.

12. Общее истолкование законов Народного комиссариата юстиции УССР имеет обязательную силу как для всех действующих на территории УССР судов, так и для народных комиссариатов и других органов и частных лиц.

13. Всенародные комиссариаты и приравненные к ним учреждения проєкты своих протестов на постановления и распоряжения народных комиссариатов Союза ССР представляют Всеукраинскому центральному исполнительному комитету через Народный комиссариат юстиции УССР по отделу прокуратуры.

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета от 12 октября 1924 г. «Об утверждении общего положения о народных комиссариатах УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 43, ст. 273) и в отмену ст. 9 этого постановления, а также в отмену постановлений ВУЦИК от 1 августа 1923 г. «Положение о Народном комиссариате юстиции» (С. У. УССР 1923 г. № 29, ст. 433), от 15 августа 1923 г. «Об изменении п. «в» ст. 9 «Положения о Народном комиссариате юстиции» (С. У. УССР

№ 30, арт. 448) і з 21 листопада 1923 р. «Про доповнення Положення про НКЮ» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 38, арт. 523) та постанов ВУЦВК і РНК УСРР з 26 листопада 1924 р. «Про зміну й доповнення Положення про Народний комісаріат юстиції УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 50, арт. 305) і з 29 вересня 1926 р. «Про зорганізування у складі відділу судустрою і догляду Народного комісаріату юстиції підвідділів: юридичної допомоги населенню й нотаріального» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 57, арт. 381).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

1923 г. № 30, ст. 448) и от 21 ноября 1923 г. «О дополнении Положения о НКЮ» (С. У. УССР 1923 г. № 38, ст. 523) и постановлений ВУЦВК и СНК УССР от 26 ноября 1924 г. «Об изменении и дополнении Положения о Народном комиссариате юстиции УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 50, ст. 305) и от 29 сентября 1926 г. «Об организации в составе отдела судостроения и надзора Народного комиссариата юстиции подотделов: юридической помощи населению и нотариального» (Зб. Уз. УСРР 1926 г. № 57, ст. 381).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

193. Про утворення на території Запорізької округи Хортицького району з переважною німецькою людністю.

Щоб здійснити на практиці національну політику й створити умовини вільного господарського і культурно-соціального розвитку німецьких трудящих мас, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Утворити на території Запорізької округи Хортицький район з переважною німецькою людністю, з центром у селі Верхня Хортиця, в складі Верхне-Хортицької, Нижне-Хортицької, Кічкаської, Широчанської, Павлівської, Бабурської, Смолянської, Михайлівської, Веселівської, Лукашівської, Ново-Запорізької та Зеленогайської сільських рад сучасного Хортицького району Запорізької округи.

2. Решту сільських рад сучасного Хортицького району Запорізької округи віднести до складу таких районів:

1) Розумівську, Мар'ївську, Ново-Сергіївську, Білянську, Августинівську, Федорівську, Івангороднівську та Ново-Олександрівську сільські ради—Запорізького району Запорізької округи;

2) Михайлівську, Жмеринську, Гарбузівську та Ганнівську сільські ради—Томаківського району Запорізької округи;

193. Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением.

В целях практического осуществления национальной политики и создания условий свободного хозяйственного и культурно-социального развития немецких трудящихся масс, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Образовать на территории Запорожского округа Хортицкий район с преобладающим немецким населением с центром в селе Верхняя Хортица, в составе Верхне-Хортицкого, Нижне-Хортицкого, Кичкасского, Широчанского, Павловского, Бабурского, Смолянского, Николаипольского, Веселовского, Лукашевского, Ново-Запорожского и Зеленогайского сельских советов нынешнего Хортицкого района Запорожского округа.

2. Остальные сельские советы нынешнего Хортицкого района Запорожского округа отнести к составу следующих районов:

1) Разумовский, Марьевский, Ново-Сергеевский, Белянский, Августиновский, Федоровский, Ивановгородневский и Ново-Александровский сельские советы—Запорожского района Запорожского округа;

2) Михайловский, Жмеринский, Гарбузовский и Ганновский сельские советы—Томаковского района Запорожского округа;

3) Любимівську сільську раду—Солонянського району Дніпропетровської округи.

3. Вважати Хортицький район за національно-німецьким.

Харків, 18 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено у Вістях ВУЦВК* 4 жовтня 1929 р. № 230

3) Любимовский сельский совет—Солонянского района Днепропетровского округа.

3. Считать Хортицкий район национально-немецким.

Харьков, 18 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 октября 1929 г. № 230

194. Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Увагу до арт. 106 Кодексу законів про працю (36. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751 і 1928 р. № 27, арт. 240) ухвалити в такій редакції:

«Увага. В окремих галузях господарства, що мають сезонний характер, число позачергових робіт може збільшити Народний комісаріат праці УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок, понад установлену в арт. 106 крайню норму».

2. Постанову свою з 10 жовтня 1928 р. «Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю» (36. Уз. УСРР 1928 р. № 27, арт. 240)—скасувати.

Харків, 18 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 4 жовтня 1929 р. № 230

194. Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Изложить примечание к ст. 106 Кодекса законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751 и 1928 г. № 27, ст. 240) в следующей редакции:

«Примечание. В отдельных отраслях хозяйства, имеющих сезонный характер, количество сверхурочных работ может быть увеличено Народным комиссариатом труда УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов, сверх установленной в ст. 106 предельной нормы».

2. Постановление свое от 10 октября 1928 г. «Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1928 г. № 27, ст. 240)—отменить.

Харьков, 18 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 октября 1929 г. № 230

195. Про зміну арт. 201 Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Арт. 201 Кримінального кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132) ухвалити в такій редакції:

«201. За повідомлення зазнаки неправдивих відомостей державним органам, іншим організаціям та урядовим особам за тих випадків, коли подання цих відомостей є обов'язкове за силою закону або за постановою вищих органів влади й коли за це з'ясування не встановлено відповідальності адміністративним порядком,—

примусова праця на реченець до трьох місяців або штраф до трьохсот карбованців».

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 8 жовтня 1929 р. № 234.

195. Об изменении ст. 201 Уголовного кодекса УССР.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Изложить ст. 201 Уголовного кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 26—27, ст. 132) в следующей редакции:

«201. Сообщение заведомо ложных сведений государственным органам, иным организациям и должностным лицам в тех случаях, когда представление этих сведений обязательно в силу закона или постановления высших органов власти, и когда за это нарушение не установлена ответственность в административном порядке,—

принудительные работы на срок до трех месяцев или штраф до трехсот рублей».

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 9 октября 1929 г. № 234.

196. Про об'єднання робіт у царині статистики праці.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Об'єднати роботи в царині статистики праці, що їх виконує Центральна статистична управа УСРР, Народний комісаріят праці УСРР і Всеукраїнська рада професійних спілок, а так само місцеві органи зазначених установ та відповідні установи АМСРР.

2. Здійснення зазначеного об'єднання робіт покласти на Всеукраїнське об'єднане бюро статистики праці, об'єднане бюро статистики праці АМСРР та округові об'єднані бюро статистики праці; зазначені бюро чинять на підставі спеціальної про них устави.

196. Об объединении работ в области статистики труда.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Объединить работы в области статистики труда, исполняемые Центральным статистическим управлением УССР, Народным комиссариатом труда УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов, а также местными органами указанных учреждений и соответствующими учреждениями АМСРР.

2. Осуществление означенного объединения работ возложить на Всеукраинское объединенное бюро статистики труда, Обединенное бюро статистики труда АМСРР и окружные объединенные бюро статистики труда; указанные бюро действуют на основании особого о них положения.

3. Усі роботи щодо статистики праці, передбачені у республіканському плані статистичних робіт УСРР, незалежно від органів, що проводять ці роботи, оплачується, починаючи з 1 жовтня 1929 р. за кошторисом Центральної статистичної управи УСРР.

Роботи щодо статистики праці, передбачені у загальносоюзному плані статистичних робіт і виконувані органами УСРР, у тому числі й органами АМСРР, починаючи з 1 жовтня 1929 р. оплачується за кошторисами центральних статистичних управлінь Союзу РСР або УСРР, за належністю.

Увага. Роботи щодо статистики праці, що їх виконує Народний комісаріат праці УСРР, оплачується за кошторисом цього комісаріату на загальних підставах:

II.

4. На підставі правил поділу 1 цієї постанови додати до арт. 5 «Устави про Центральну статистичну управу УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 68) другий абзац такої редакції:

«Крім того, при Центральній статистичній управі УСРР є Всеукраїнське об'єднане бюро статистики праці, що чинить на підставі спеціальної устави».

5. П. 4 арт. 129 «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18)—виключити.

6. Додати до арт. 129 «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18) увагу такої редакції:

«Увага. Роботу щодо статистики праці в окрузі проводить округове об'єднане бюро статистики праці при окрстатбюро, що чинить на підставі спеціальної устави».

III.

7. Цю постанову видається на підставі постанови Центрального виконавчого комітету і ради народних комісарів Союзу РСР з 26 червня 1929 р. «Про об'єднання робіт у

3. Все работы по статистике труда, предусмотренные республиканским планом статистических работ УССР, независимо от органов, производящих эти работы, оплачиваются, начиная с 1 октября 1929 г. по смете Центрального статистического управления УССР.

Работы по статистике труда, предусмотренные общесоюзным планом статистических работ и исполняемые органами УССР, в том числе и органами АМСРР, начиная с 1 октября 1929 г. оплачиваются по сметам центральных статистических управлений Союза ССР или УССР, по принадлежности.

Примечание. Работы по статистике труда, исполняемые Народным комиссариатом труда УССР, оплачиваются по смете этого комиссариата на общих основаниях.

II.

4. На основании правил раздела I настоящего постановления дополнить ст. 5 «Положения о Центральном статистическом управлении УССР» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 9, ст. 68) абзацем вторым в следующей редакции:

«Кроме того, при Центральном статистическом управлении УССР состоит Всеукраинское объединенное бюро статистики труда, действующее на основании особого положения».

5. П. 4 ст. 129 «Положения об окружных с'ездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 3, ст. 18)—исключить.

6. Дополнить ст. 129 Положения об окружных с'ездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 3, ст. 18) примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Работу в отношении статистики труда в округе проводит окружное объединенное бюро статистики труда при окрстатбюро, действующее на основании особого положения».

III.

7. Настоящее постановление издается на основании постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 26 июля 1929 г.

царині статистичних праці» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 47, арт. 406) і вона набуває сили з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Г. Петровський.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР Сербиченко.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Н. Горинський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 жовтня 1929 р. № 236.

«Об объединении работ в области статистики труда» (С. З. СССР 1929 г. № 47, ст. 406) и вступает в силу с 1 октября 1929 года.

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета Г. Петровский.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР Сербиченко.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета Н. Горинский.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 октября 1929 г. № 236.

197. Про зміну арт. 57 і додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. 57 Кримінального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«57. За масову, з попередньої змови, відмову або ухиляння платити податки, або відбувати повинності (зокрема, військову, авто-транспортну, військово-кінську, військово-повозову, військово-судову), від муштрових зборів, від підприємничої підготовки, від перевірних зборів військово-зобов'язаних запасу, від опробних і перевірних мобілізацій, застосовується—

позбавлення волі на реченець не менший як шість місяців з конфіскацією всього або частини майна або штраф в десятиразовому розмірі невиплачених платежів.

2. Увагу до п. 8 додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР, 1928 р. № 11, арт. 104) ухвалити в такій редакції:

«Увага. Кількість і рід речей, що не підлягають конфіскації за п.п. 1, 2, 3, 4, 6 і 7 цього переліку, визначається в перелікові майна, що на нього не можна повертати стягання за арт. 110 Адміністративного кодексу УСРР, або за правилами, зазначеними у спеціальному законі».

197. Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Ст. 57 Уголовного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«57. Массовый, по предварительному сговору, отказ или уклонение от внесения налогов или от выполнения повинностей (в частности, военной, авто-транспортной, военно-конской, военно-повозочной, военно-судовой), от учебных сборов, от допризывной подготовки, от поверочных сборов военно-обязанных запаса, от опытных и поверочных мобилизаций влекут за собой— лишение свободы на срок не ниже шести месяцев с конфискацией всего или части имущества, либо штраф в десятикратном размере неуплаченных платежей».

2. Примечание к п. 8 приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР (С. У. УСРР 1928 г. № 11, ст. 104) изложить в следующей редакции:

«Примечание. Количество и род предметов, не подлежащих конфискации, согласно п. п. 1, 2, 3, 4, 6 и 7 настоящего перечня, определяется перечнем имущества, на которое не может быть обращено взыскание на основании ст. 110 Административного кодекса УСРР или правил, указанных в специальном законе».

II.

3. Артикул 2 постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 4 листопада 1927 р. «Про обмеження застосування виключного заходу соціальної оборони (розстріл) і про зміну арт. арт. 57 і 67 Кримінального кодексу УСРР» (Зб. Уз. УСРР, 1927 р. № 55, арт. 230),—скасувати.

4. Цій постанові надати чинності радіо-телеграфом.

Харк в, 23 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 29 вересня 1929 р. № 226.

**ПОСТАНОВИ
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

198. Про ради й бюро професійної консультації і професійного добору.

Для керівництва й регулювання справою професійної консультації й професійного добору безробітних підлітків, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Організувати центральну й окружні ради професійної консультації й професійного добору.

2. Центральна рада професійної консультації й професійного добору перебуває при Народному комісаріаті праці УСРР.

3. До складу центральної ради увходять: представник Народного комісаріату праці УСРР (голова) й по одному представнику: від Народного комісаріату освіти УСРР, Вищої ради народного господарства УСРР, Всеукраїнської ради професійних спілок, Ленінської комуністичної спілки молоді України, Українського науково-дослідного інституту педагогіки, Всеукраїнського інституту патології й гігієни праці при Народ-

II.

3. Статью 2 постановлення Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 4 ноября 1927 г. «Об ограничении применения исключительной меры социальной защиты (расстрела) и об изменении ст. ст. 57 и 67 Уголовного кодекса УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 55, ст. 230),—отменить.

4. Настоящее постановление ввести в действие по радио-телеграфу.

Харьков, 28 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 сентября 1929 г. № 226.

**ПОСТАНОВЛЕНИЯ
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

198. О советах и бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

Для руководства и регулирования делом профессиональной консультации и профессионального отбора безработных подростков, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Организовать центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

2. Центральный совет по профессиональной консультации и профессиональному отбору состоит при Народном Комиссариате Труда УССР.

3. В состав центрального совета входят: представитель Народного комиссариата труда УССР (председатель) и по одному представителю: от Народного комиссариата просвещения УССР, Высшего совета народного хозяйства УССР, Всеукраинского совета профессиональных союзов, Ленинского коммунистического союза молодежи Украины, Украинского научно-исследовательского института педагогики, Всеукраинского института

ньому комісаріаті охорони здоров'я УСРР, Всеукраїнського інституту праці й бюро психотехніки при Управлінні південних залізниць.

4. Окружні ради професійної консультації й професійного добору організуються при окружних відділах (інспектурах) праці в містах за вказівкою Народного комісаріату праці УСРР, в складі голови, що його настановлює завідаючий окружного відділу (інспектури) праці і по одному представнику від окружної ради професійних спілок, окружного відділу місцевої промисловості або місцевого господарства, окружного комітету Ленінської комуністичної спілки молоді України й відповідних науково-дослідних або методологічних органів Народного комісаріату освіти УСРР і Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР.

5. На ради професійної консультації й професійного добору покладається:

1) брати на облік досягнення різних науково-дослідних установ у царині професійної консультації і професійного добору;

2) обмінюватися досвідом у справах професійної консультації і професійного добору;

3) встановлювати методи й форми практичної роботи в царині професійної консультації й професійного добору безробітних підлітків;

4) погоджувати питання щодо розмежування функцій різних науково-дослідних установ, що проводять роботу в царині професійної консультації й професійного добору, щоб уникнути рівнобіжності в роботі цих установ.

Увага. На центральну раду покладається крім того, керувати роботою місцевих рад професійної консультації й професійного добору.

6. Для практичної роботи в справі професійної консультації і професійного добору організуються окружні бюро професійної консультації й професійного добору при окружних відділах (інспектурах) праці. Окружні бюро діють на підставі спеціальної

патології і гігієни труда при Народном комиссариате здравоохранения УССР, Всеукраинского института труда и бюро психотехники при Управлении южных железных дорог.

4. Окружные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору организуются при окружных отделах (инспектурах) труда в городах по указанию Народного комиссариата труда УССР, в составе председателя, назначаемого заведывающим окружным отделом (инспектурой) труда и по одному представителю от окружного совета профессиональных союзов, окружного отдела местной промышленности или местного хозяйства, окружного комитета Ленинского коммунистического союза молодежи Украины и соответствующих научно-исследовательских или методологических органов Народного комиссариата просвещения УССР и Народного комиссариата здравоохранения УССР.

5. На советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору возлагается:

1) учет достижений разных научно-исследовательских учреждений в области профессиональной консультации и профессионального отбора;

2) обмен опытом по вопросам профессиональной консультации и профессионального отбора;

3) установление методов и форм практической работы в области профессиональной консультации и профессионального отбора безработных подростков;

4) согласование вопросов по разграничению функций разных научно-исследовательских учреждений, проводящих работу в области профессиональной консультации и профессионального отбора, в целях устранения параллелизма в работе этих учреждений.

Примечание. На центральный совет возлагается, кроме того, руководство работой местных советов по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

6. Для практической работы по вопросам профессиональной консультации и профессиональному отбору организуются окружные бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору при окружных отделах (инспектурах) труда. Окружные

устави, що її видає Народний комісаріат праці УСРР, і в своїй роботі керуються станом ринку праці та встановленими методами професійного добору.

Увага. Центральна й округові ради професійної консультації і професійного добору не мають права втручатися в оперативну діяльність зазначених в цьому артикулі бюр, а так само в науково-практичну роботу відповідних установ Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР і Народного комісаріату освіти УСРР у царині професійної консультації і професійного добору.

7. Центральна і округові ради професійної консультації й професійного добору своїх окремих апаратів не мають і їх обслуговують апарати Народного комісаріату праці УСРР або округових відділів (інспектур) праці за належністю.

Харків, 20 вересня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий Справ Ради народних комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 26 вересня 1929 р. 223.

бюро действуют на основании особого положения, издаваемого Народным комиссариатом труда УССР и в своей работе руководствуются состоянием рынка труда и установленными методами профессионального отбора.

Примечание. Центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору не вправе вмешиваться в оперативную деятельность указанных в настоящей статье бюро, а также в научно-практическую работу соответствующих учреждений Народного комиссариата здравоохранения УССР и Народного комиссариата просвещения УССР в области профессиональной консультации и профессионального отбора.

7. Центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессионального отбора отдельных аппаратов при себе не имеют и обслуживаются аппаратами Народного комиссариата труда УССР или окружных отделов (инспектур) труда, по принадлежности.

Харьков, 20 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касьян.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 26 сентября 1929 г. № 223.

199. Про Комісію будівництва нових міст у Донецькому Басейні.

Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

1. Для складання генерального плану будівництва нових міст у Донецькому Басейні і здійсненні цього будівництва, утворити при Раді народних комісарів УСРР Комісію в справах будівництва нових міст у Донецькому Басейні в складі голови Комісії, його заступника і членів, що їх персонально настановлює Рада народних комісарів УСРР.

2. На Комісію покладається:

1) збирати й вивчати наявні матеріали, потрібні для виконання поставлених перед Комісією завдань, а так само організувати

199. О Комиссии по строительству новых городов в Донецком Бассейне.

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Для составления генерального плана строительства новых городов в Донецком Бассейне и осуществления этого строительства, образовать при Совете народных комиссаров УССР Комиссию по строительству новых городов в Донецком Бассейне в составе председателя Комиссии, его заместителя и членов, персонально назначаемых Советом народных комиссаров УССР.

2. На Комиссию возлагается:

1) собираніе и изученіе имеющихся в наличии материалов, необходимых для выполнения поставленных перед Комиссией

№ 665024

вишукування і розвідки для поповнення цих матеріалів та керувати цими роботами;

2) виробляти схему розміщення житлових масивів на території Донецького Басейну, ґрунтуючись на перспективах його розвитку;

3) детально виробляти завдання й програми для розробки планів окремих міст, як матеріали для організації конкурсу на проектування нових міст у Донецькому Басейні;

4) розробляти і подавати на розгляд Уряду фінансовий план будівництва нових міст у Донецькому Басейні;

5) організаційно керувати й контролювати виконання усіх робіт, зв'язаних із будівництвом нових міст у Донецькому Басейні;

3. Для виконання покладених на неї завдань, Комісія має право вимагати від усіх державних установ і господарських органів УССР потрібні відомості й матеріали.

4. Постанови і вирішення Комісії в межах покладених на неї завдань (арт. 2) обов'язкові для всіх державних установ і господарських органів УССР.

5. Комісії надається право організувати спеціальний технічний апарат для виконання покладених на неї завдань, а так само використовувати для цього інші організації й поодинокі осіб, на основі спеціальних з ними угод.

6. Кошти на провадження своїх робіт Комісія одержує від заінтересованих в цих роботах державних установ і господарських органів, а так само з асигнувань з державного бюджету. Зазначені кошти витрачається за кошторисом, що його затверджує Голова ради народних комісарів УССР.

7. Про хід своїх робіт Комісія періодично доповідає Раді народних комісарів УССР.

Харків, 25 вересня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УССР **Сербиченко**.

Керівничий справ Ради народних комісарів УССР **Насян**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 28 вересня 1929 р. № 225.

задач, а також організація пошуків і изысканий для поповнення этих материалов и руководство этими работами;

2) выработка схемы размещения жилищных массивов на территории Донецкого Басейна на основе перспектив развития последнего;

3) детальная выработка заданий и программ по разработке планов отдельных городов, как материалов по организации конкурса на проектирование новых городов в Донецком Басейне.

4) разработка и представление на рассмотрение Правительства финансового плана строительства новых городов в Донецком Басейне;

5) организационное руководство и контроль над выполнением всех работ, связанных со строительством новых городов в Донецком Басейне.

3. Для выполнения возложенных на нее задач, Комиссия имеет право требовать от всех государственных учреждений и хозяйственных органов УССР представления необходимых сведений и материалов.

4. Постановления и решения Комиссии в пределах возложенных на нее задач (ст. 2) обязательны для всех государственных учреждений и хозяйственных органов УССР.

5. Комиссии предоставляется право организовать специальный технический аппарат для выполнения возложенных на нее задач, а также использовать для этого иные организации и отдельных лиц на основе особых с ними соглашений.

6. Средства на ведение своих работ Комиссия получает от заинтересованных в этих работах государственных учреждений и хозяйственных органов, а также путем ассигнований из государственного бюджета. Указанные средства расходуются по смете, утверждаемой Председателем Совета народных комиссаров УССР.

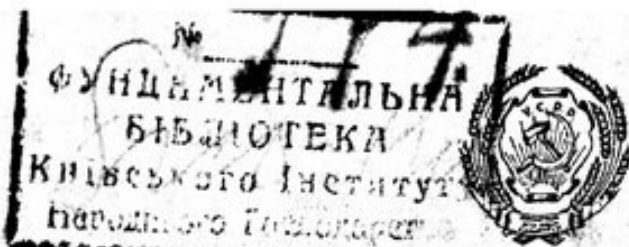
7. О ходе своих работ Комиссия периодически докладывает Совету народных комиссаров УССР.

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Насян**.

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 28 сентября 1929 г. № 225.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 25 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 21 ЛИСТОПАДА

ЗМІСТ

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР
(11 вересня 1929 р.)

200. Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 року.
201. Цивільний процесуальний кодекс УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР
(11 сентября 1929 г.)

200. Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УССР 1929 года.
201. Гражданский процессуальный кодекс УССР

ПОСТАНОВА

**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ
НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

200. Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 року.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Затвердити й надати чинності від 1 грудня 1929 року Цивільному процесуальному кодексові УСРР 1929 року.

2. У зв'язку з падінням чинності Цивільного процесуального кодексові УСРР 1929 року поробити в законодавстві УСРР нижченаведені зміни:

1. Арт. 101 Цивільного кодексу УСРР (36. зак. УСРР 1922 р., № 55, арт. 780), ухвалити в такій редакції:

«101. У разі всього незаставленого зставникового майна не вистачить на повне задоволення заявлених до нього претензій,

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

**ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ
УССР.**

200. Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УССР 1929 года.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Утвердить и ввести в действие с 1 декабря 1929 года Гражданский процессуальный кодекс УССР 1929 года.

2. В связи с введением в действие Гражданского Процессуального Кодекса УССР 1929 года внести в законодательство УССР нижеследующие изменения:

1. Статью 101 Гражданского кодекса УССР (С. з. УССР 1922 г. № 55, ст. 780), изложить в следующей редакции:

«101. Если всего незаложенного имущества залогодателя недостаточно для полного удовлетворения предъявленных к нему пре-

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР

треба додержувати такої черги задоволення:

1) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій Державного банку Союзу РСР з цінності заставленого майна задовольняється: а) претенсії робітників і службовців, що виникають із законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії про відшкодування за каліцтво і смерть, у тому числі й капіталізовані встановленим порядком платежі; в) претенсії на аліменти, за нормами, що їх установлює Народний комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись із Народним комісаріатом соціального забезпечення УСРР; г) претенсії авторів і їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їх виключного права; д) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб), а так само їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шість тисяч карбованців; е) претенсії старателів, передбачені арт. 17 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 22 червня 1928 р. «Про умови вживання праці старателів, що працюють над здобутком благородних металів і дорогоцінного каміння» (Зб. зак. СРСР 1928 р. № 40, арт. 365); ж) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів;

2) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій інших кредитових установ, у тому числі державних трудових ощадниць, з цінності заставленого майна задовольняється: всі претенсії, перелічені у лит. лит. «а»—«ж» пун. «1», а так само претенсії за соціальним страхуванням з належною пенею, та стягання за акцизом, що лежить на заставленому майні, якщо воно було заставлено підчас знаходження в місці виробництва на базисному складі або на митниці;

3) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій інших заставоємців з цінності заставленого майна задовольняється: всі претенсії, зазначені в пунктах 1 і 2, а так само: а) претенсії на задовження за загально-державними і місцевими

тензий, соблюдается следующая очередность удовлетворения:

1) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий Государственного банка Союза ССР из ценности заложенного имущества удовлетворяются: а) претензии рабочих и служащих, возникающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии по алиментам по нормам, установленным Народным комиссариатом юстиции УССР, по соглашению с Народным комиссариатом социального обеспечения УССР; г) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное отчуждение их исключительного права; д) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников за вознаграждение за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; е) претензии старателей, предусмотренные ст. 17 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 22 июня 1928 г. «Об условиях применения труда старателей, занятых добычей благородных металлов и драгоценных камней» (С. з. СССР 1928 г. № 40, ст. 365); ж) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов;

2) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий прочих кредитных учреждений, в том числе государственных трудовых сберегательных касс, из ценностей заложенного имущества удовлетворяются: претензии, перечисленные в лит. лит. «а» «ж» п. 1, а также претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней и взыскания по акцизу, лежащему на заставленном имуществе, если оно было заложено во время нахождения в месте производства на базисном складе или в таможене;

3) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий иных залогодержателей из ценности заложенного имущества удовлетворяются: все претензии, указанные в пунктах 1 и 2, а также: а) претензии о должностях по общегосударственным и

податками з належною пенєю, б) претенсії на задоволеність за тими неподатковими прибутками, на які законом поширений порядок стягання, встановлений для податків, з належною за цією задоволеністю пенєю, а так само претенсії на задоволеність за банківськими позиками, забезпеченими гарантійними листами НКФ Союзу РСР, НКФ УСРР і НКФ інших союзних республік, і в) забезпечені заставою претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями.

Заставоємець, що залишив за собою встановленим у законі порядком непродане з прилюдних торгів заставлене майно, повинен задовольнити претенсії, що мають за цим артикулом перевагу перед його претенсією, проте, в розмірі, не більшому від встановленої для прилюдних торгів оцінки цього майна.

Взаємна черговість задоволення претенсій, що мають перевагу перед претенсіями заставоємців, визначається в правилах про виконання судових вироків, викладених у Цивільному процесуальному кодексі УСРР.

У в а г а 1. Зазначена в цьому артикулі черговість задоволення претенсій не касує: 1) передбаченого спеціальними законами (Сатутом залізниць Союзу РСР—36. зак. СРСР 1927 р. № 30, арт. 308—і постановою РНК Союзу РСР з 26 вересня 1925 р. «Про порядок огляду й затримання вантажів, багажу та ручної кладі, що їх перевозяться залізничними і водними шляхами»—36. зак. СРСР 1925 р. № 66, арт. 497) права відповідних підприємств на переважне перед усіма іншими кредиторами задоволення відповідних претенсій з цінності перевозимого вантажу; 2) прав органів, що проводять продаж з прилюдних торгів на покриття з уторгованих від продажу сум витрат на арешт, схов, доставку й продаж зазначеного майна; 3) передбаченого постановою ЦВК і РНК СРСР з 4 вересня 1925 р. «Про документи, що видаються товарними складами при прийомі товарів для переховування» (36. зак. СРСР 1925 р. № 60, арт. 445) права названих складів на одержання належних їм за схов товарів сум; 4) передбачених Митним кодексом прав митниць на одержан-

ням налогам с причитающейся пеней, б) претензии о задолженности по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов с причитающейся по этой задолженности пеней, а также претензии о задолженности по банковским ссудам, обеспеченным гарантийными письмами НКФ СССР, НКФ УССР и НКФ иных союзных республик, и в) обеспеченные залогом претензии Государственного банка Союза СССР по его кредитным операциям.

Залогодержатель, оставивший за собою в установленном законом порядке не проданное с публичных торгов заложенное имущество, обязан удовлетворить претензии, пользующиеся согласно настоящей статье преимущественно перед его претензией, однако, в размере, не превышающем установленной для публичных торгов оценки этого имущества.

Взаимная очередность удовлетворения претензий, пользующихся преимущественно перед претензиями залогодержателей, определяется правилами об исполнении судебных решений, изложенными в Гражданском процессуальном кодексе УССР.

Примечание 1. Указанная в настоящей статье очередность удовлетворения претензий не отменяет: 1) предусмотренного специальными законами (Уставом железных дорог Союза ССР—Соб. зак. СССР 1927 г., № 30, ст. 308—и постановлением СНК СССР от 26 сентября 1925 г. «О порядке осмотра и задержания грузов, багажа и ручной клади, перевозимых по железнодорожным и водным путям сообщения»—Соб. зак. СССР 1925 г. № 66, ст. 497) права соответствующих предприятий на преимущественное перед всеми другими кредиторами удовлетворение из ценности перевозимого груза соответствующих претензий; 2) прав органов, производящих продажу с публичных торгов, на покрытие из вырученных от продажи сумм расходов по аресту, хранению, доставке и продаже указанного имущества; 3) предусмотренного постановлением ЦИК и СНК СССР от 4 сентября 1925 года «О документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение» (С. з. СССР 1925 г. № 60, ст. 445) права названных складов на по-

ня мита та інших оплат, що припадають на вантаж підчас випуску вантажу з відання митних установ; 5) окремого порядку задоволення претензій установ довгореченщевому кредиту за незабезпеченими заставами довгореченщевими позиками, передбаченого спеціальними законами; 6) встановлених законами про право забудови переважних прав на задоволення претензій до забудовників від органів, що здають ділянки під забудову; 7) порядку задоволення претензій, що його встановлено арт. арт. 182—191 Кодексу торгового мореплавства Союзу РСР.

Увага 2. Коли заставлено майно кредитово-кооперативної організації, то за випадків, зазначених у п.п. 2 і 3 арт. 101, переважно перед претензіями заставосців, задовольняється крім того: 1) вимоги про повернення внесків і 2) вимоги за позиками, одержаними від державних установ для видачі позик сільським господарям, кустарям і ремісникам (крім позик до основного і спеціального капіталів).

2) Поробити в Нотаріальній уставі (36. зак. УСРР 1928 р. № 20, арт. 183), такі зміни:

1) абзац 1 арт. 37 ухвалити в такій редакції:

«Дії нотарів і інших органів, що виконують нотаріальні функції, а так само відмову перевести дії можна оскаржити порядком, установленим у Цивільному процесуальному кодексі УСРР для оскарження дій нотарів і органів, що виконують нотаріальні функції».

2) Арт. 49 ухвалити в такій редакції:

«49. Виконавчі написи на зазначених в арт. 48 цієї Устави документах не учиняються, коли виконання зобов'язання, що на ньому оснований вимогу, поставлено в самому документі залежно від умов, що їх настання належить довести».

лучение причитающихся им за хранение товаров сумм; 4) предусмотренных Таможенным кодексом прав таможен на получение пошлины и прочих сборов, числящихся на грузе при выпуске груза из ведения таможенных учреждений; 5) особого порядка удовлетворения претензий учреждений долгосрочного кредита по необеспеченным залогом долгосрочным ссудам, предусмотренного специальными законодательствами; 6) установленных законами о праве застройки преимущественных прав на удовлетворение претензий к застройщикам органов, сдающих участки земли под застройку; 7) порядка удовлетворения претензий, установленного ст.ст. 182—191 Кодекса торгового мореплавания Союза ССР.

Примечание 2. Когда заложенным является имущество кредитно-кооперативной организации, то в случаях, указанных п.п. 2 и 3 ст. 101, преимущественно перед претензиями залогодержателей, удовлетворяются сверх того: 1) требования о возврате вкладов и 2) требования по ссудам, полученным от государственных учреждений для выдачи ссуд сельским хозяйствам, кустарям и ремесленникам (кроме ссуд в основной и специальные капиталы).

2) Внести в Нотариальное положение (С. з. УСРР 1928 г. № 20, ст. 183) нижеследующие изменения:

1) абзац 1 ст. 37 изложить в следующей редакции:

«Действия, совершенные нотариусами, либо иными органами, выполняющими нотариальные действия, а также отказ в совершении действий могут быть обжалованы в порядке, установленном в Гражданском процессуальном кодексе УСРР для обжалования действий нотариусов и органов, выполняющих нотариальные действия».

2) Ст. 49 изложить в следующей редакции:

«49. Исполнительные надписи на указанных в ст. 48 настоящего Положения документах не учиняются, если исполнение обязательства, на котором основано требование, поставлено в самом документе в зависимости от условий, наступление которых должно быть доказано».

3) Арт. 52 ухвалити в такій редакції:

«52. На вчинення нотарем виконавчих написів можна подавати скарги порядком, встановленим Цивільним процесуальним кодексом УСРР для оскарження судових наказів».

4) Арт. 64 ухвалити в такій редакції:

«64. У разі потреби виконати вирок полюбовного суду примусово, нотаріальний орган вчиняє на вироків виконавчий напис за правилами цієї Устави».

Увага. Вчиняючи виконавчий напис, нотаріальна контора має упевнитися, що вирок не суперечить чинним законам».

5) Арт. 87 ухвалити в такій редакції:

«87. Нотаріальні контори вручають заяви за правилами Цивільного процесуального кодексу УСРР, встановленими для вручення повідомлень, що їх надсилають судові органи».

3. Від дня надання чинності Цивільному процесуальному кодексу УСРР у редакції 1929 р. скасувати такі закони УСРР:

1) Постанову ВУЦВК з 3 вересня 1924 р. «Про надання чинності Цивільному процесуальному кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1924 р. № 16—17, арт. 156).

2) Арт. арт. 1 і 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1925 р. «Про доповнення арт. арт. 46, 210 і 271 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 6—7, арт. 56).

3) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 30 квітня 1925 р. «Про доповнення арт. 304 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 24, арт. 174).

4) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 липня 1925 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. 289» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 45—46, арт. 299).

5) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 4 листопада 1925 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. 300¹, 300², 300³» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 81, арт. 483).

6) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 7 липня 1926 р. «Про доповнення арт. 271

3) Ст. 52 изложить в следующей редакции:

«52. На учинение нотариусом исполнительных надписей могут быть приносимы жалобы в порядке, установленном Гражданским процессуальным кодексом УССР для обжалования судебных приказов».

4) Ст. 64 изложить в следующей редакции:

«64. В случае надобности привести принудительно в исполнение решение третейского суда, нотариальный орган учиняет на решении исполнительную надпись по правилам настоящего Положения».

Примечание. При учинении исполнительной надписи нотариальная контора должна удостовериться в том, что решение не противоречит действующим законам».

5) Ст. 87 изложить в следующей редакции:

«87. Заявления вручаются нотариальными конторами по правилам Гражданского процессуального кодекса УССР, установленных для вручения извещений, посылаемых судебными органами».

3. Со дня введения в действие Гражданского процессуального кодекса УССР в редакции 1929 г. отменить нижеследующие законы УССР:

1) Постановление ВУЦИК от 3 сентября 1924 г. «О введении в действие Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1924 г. № 16—17, ст. 156).

2) Ст. ст. 1 и 3 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 25 февраля 1925 г. «О дополнении ст. ст. 46, 210 и 271 Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1925 г. № 6—7, ст. 56).

3) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 30 апреля 1925 года «О дополнении ст. 304 Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1925 г. № 24, ст. 174).

4) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 1 июля 1925 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР ст. 289» (С. з. УССР 1925 г. № 45—46, ст. 299).

5) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 4 ноября 1925 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР ст. ст. 300¹, 300², 300³» (С. з. УССР 1925 г. № 81, ст. 483).

6) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 7 июля 1926 г. «О дополнении ст. 271 Граж-

Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 42, арт. 288).

7) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 29 вересня 1926 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 57, арт. 382).

8) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 5 січня 1927 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. 235²» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 2—3, арт. 5).

9) Арт. 1 розділу V постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 27 червня 1927 р. «Про розширення прав місцевих органів влади і спрощення порядку управління» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 29, арт. 139).

10) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 33, арт. 156).

11) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про доповнення арт. 210 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 43, арт. 193).

12) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про доповнення арт. 266 і 266¹ Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 32).

13) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 11 липня 1928 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 17, арт. 156).

14) Пункти 1, 2 і 3 арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 серпня 1928 р. «Про увільнення органів Робітниче-селянської міліції УСРР від обов'язків, що не впливають з їхніх безпосередніх функцій» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 21, арт. 186).

15) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 8 серпня 1928 р. «Про врегулювання порядку управління кооперативного» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 21, арт. 189).

16) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 29 серпня 1928 р. «Про зміну і доповнення арт. 43, 187, 210, 266, 266¹ і 271 Цивільного процесуального кодексу УСРР та про доповнення його арт. 291¹» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 25, арт. 214).

17) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про витрати на розсилання від судових органів повісток у цивільних справах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 37).

данського процесуального кодексу УСРР» (С. з. УСРР 1926 г. № 42, ст. 288).

7) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 29 сентября 1926 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УСРР» (С. з. УСРР 1926 г. № 57, ст. 382).

8) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 5 января 1927 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УСРР ст. 235²» (С. з. УСРР 1927 г. № 2—3 ст. 5).

9) Ст. 1 главы V постановления ВУЦИК и СНК УСРР от 27 июня 1927 г. «О расширении прав местных органов власти и упрощении порядка управления» (С. з. УСРР 1927 г. № 29, ст. 139).

10) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 6 июля 1927 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УСРР» (С. з. УСРР 1927 г. № 33, ст. 156).

11) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 31 августа 1927 г. «О дополнении ст. 210 Гражданского процессуального кодекса УСРР» (С. з. УСРР 1927 г. № 43, ст. 193).

12) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 1 февраля 1928 г. «О дополнении ст. ст. 266 и 266¹ Гражданского процессуального кодекса УСРР» (С. з. УСРР 1928 г. № 3, ст. 32).

13) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 11 июля 1928 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УСРР» (С. з. УСРР 1928 г. № 17, ст. 156).

14) Пункты 1, 2 и 3 ст. 3 постановления ВУЦИК и СНК УСРР от 1 августа 1928 г. «Об освобождении органов Рабочей-крестьянской милиции УСРР от обязанностей, не вытекающих из них прямых функций» (С. з. УСРР 1928 г. № 21, ст. 186).

15) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 8 августа 1928 г. «Об урегулировании порядка взыскания квартирной платы» (С. з. УСРР 1928 г. № 21 ст. 189).

16) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 29 августа 1928 г. «Об изменении и дополнении ст. ст. 43, 187, 210, 266, 266¹ и 271 Гражданского процессуального кодекса УСРР и о дополнении его ст. 291¹» (С. з. УСРР 1928 г. № 25, ст. 214).

17) Постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 12 января 1929 г. «О расходах по рассылке судебными органами повесток по гражданским делам» (С. з. УСРР 1929 г. № 5, ст. 37).

18) Поділ II постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про оплати за судово-виконавчі дії» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 38).

19) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 3 квітня 1929 р. «Про відшкодування втрат активним робітникам села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10 арт. 82).

20) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 28 вересня 1929 р. «Про зміну арт. 271^а Цивільного процесуального кодексу УСРР та про доповнення цього Кодексу арт. 271^а» «Вісті ВУЦВК» № 226 з 29 вересня 1929 р.

4. У зв'язку із зміною редакції арт. 101 Цивільного кодексу УСРР скасувати такі закони УСРР:

1) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 2 серпня 1926 р. «Про зміну арт. 101 Цивільного кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 47, арт. 314);

2) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 13 липня 1927 р. «Про доповнення арт. 101 Цивільного кодексу УСРР увагою 4» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 35, арт. 163);

3) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про зміну і доповнення арт. 101 Цивільного кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 31).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

18) Раздел II постановления ВУЦИК и СНК УССР от 12 января 1929 г. «О сборах за судебно-исполнительные действия» (С. з. УССР 1929 г. № 5, ст. 38).

19) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 3 апреля 1929 г. «О возмещении убытков активным работникам села лицами, которые на почве классовой борьбы уничтожили их имущество путем поджогов» (С. з. УССР 1929 г. № 10, ст. 82).

20) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 28 сентября 1929 г. «Об изменении ст. 271^а Гражданского процессуального кодекса УССР и о дополнении этого Кодекса ст. 271^а» «Вісті ВУЦВК» № 226 от 29 сентября 1929 г.

4. В связи с изменением редакции ст. 101 Гражданского кодекса УССР отменить ниже следующие законы УССР:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 2 августа 1926 г. «Об изменении ст. 101 Гражданского кодекса УССР» (С. з. УССР 1926 г. № 47, ст. 314);

2) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 13 июля 1927 г. «О дополнении ст. 101 Гражданского кодекса УССР примечанием 4» (С. з. УССР 1927 г. № 35, ст. 163);

3) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 1 февраля 1928 г. «Об изменении и дополнении ст. 101 Гражданского кодекса УССР» (С. з. УССР 1928 г. № 3, ст. 31).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

И. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

201. Цивільний процесуальний кодекс УСРР.

ЧАСТИНА ПЕРША.

Розділ 1.

Засади.

1. Правила провадження цивільного процесу, викладені в цьому Кодексі, є обов'язковими для всіх установ єдиної судової системи УСРР (народного суду, окружного суду, Головного суду АМСРР і Найвищого суду).

201. Гражданский процессуальный кодекс УССР.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

Глава 1.

Основные положения.

1. Правила ведения гражданского процесса, изложенные в настоящем Кодексе, обязательны для всех учреждений единой судебной системы УССР (народного суда, окружного суда, Главного суда АМСРР и Верхов-

в так само для установ, що їм надано судові функції на підставі спеціальних про них устав, з тими виключеннями, які установлені у цих уставах і в спеціальних правилах, що регулюють діяльність цих установ.

2. Суд розпочинає розгляд справи не інакше, як на заяву заінтересованої в тому сторони.

Позивач має право протягом усього часу присутнього розгляду справи змінити підставу і об'єкт позову, збільшити або зменшити свої позовні вимоги. Відмовитися від позову або вчинити мирову із зацікавленим позивач може у всякому стані справи.

Суд приймає відмову сторони від належних їй прав, а так само такі заяви про зміну підстав позову або його розміру, що є відмовою від своїх прав, якщо ця відмова не суперечить законові, інтересам держави або інтересам трудящих. Коли суд таку відмову прийме, то це позбавляє сторону права вдатися до суду знову з тим самим позовом.

3. Прокурор має право і почати справу, і вступити у справу в усякій стадії процесу, коли на його думку цього потребує охорона інтересів держави або трудящих.

В кожній справі суд має право визнати за бажану участь у справі прокурора, повідомляючи про це прокурора; неприбуття прокурора не перешкоджає проте далі розглядати справу.

4. Справи, де за позивачів є державні органи або кооперативні організації всіх видів і ступенів, суд може закрити в усякому їх стані, коли в процесі розгляду справи виявиться нецільовість дальшого провадження справи, зокрема—з причини явної неможливості вибачити випроку, що може бути винесений, або коли витрати на провадження справи явно перевищуватимуть позовну суму.

5. Суд зобов'язаний розв'язувати справи на підставі чинних законів Робітниче-селянського уряду, а так само на підставі виданих у межах чинних законів постанов центральних і місцевих органів влади.

6. Суд не може відмовити розв'язати справу під приводом неповноти, неясності

ного суда), а также для учреждений, снабженных судебными функциями на основании особых о них положений, с теми изъятиями, какие установлены в этих положениях и в специальных правилах, регулирующих деятельность этих учреждений.

2. Суд приступает к рассмотрению дела не иначе, как по заявлению заинтересованной в том стороны.

Истец имеет право в течение всего времени рассмотрения дела по существу изменить основание и предмет иска, увеличить или уменьшить свои исковые требования. Отказаться от иска либо заключить мировое соглашение с ответчиком истец может во всяком положении дела.

Суд принимает отказ стороны от принадлежащих ей прав, а также такие заявления об изменении оснований иска либо его размера, которые являются отказом от своих прав, если этот отказ не противоречит закону, интересам государства или интересам трудящихся. Принятие судом такого отказа лишает сторону права обратиться к суду вновь с тем же самым иском.

3. Прокурор вправе как начать дело, так и вступить в дело в любой стадии процесса, если по его мнению этого требует охрана интересов государства или трудящихся.

По каждому делу суд может признать желательным участие в деле прокурора, уведомляя его об этом; неявка прокурора не препятствует однако дальнейшему рассмотрению дела.

4. Дела, в которых истцами являются государственные органы или кооперативные организации всех видов и степеней, могут быть прекращены судом во всяком положении дела, если в процессе рассмотрения дела обнаружится нецелесообразность дальнейшего производства дела, в частности—в виду явной невозможности исполнения решения, которое может быть вынесено, либо в виду того, что расходы по производству дела явно превысят сумму иска.

5. Суд обязан разрешать дела на основании действующих законов Рабоче-крестьянского правительства, а также на основании изданных в пределах действующих законов постановлений центральных и местных органов власти.

6. Суд не может отказать в решении дела под предлогом неполноты, неясности или про-

чи суперечності закону й розв'язує справу, керуючись загальними засадами радянського законодавства та загальною політикою Робітничо-селянського уряду.

7. Суд зобов'язаний всяким способом намагатися з'ясувати дійсні права та взаємини сторін, тому, не обмежуючись поданими поясненнями та матеріалами, він повинен, через поставлені сторонам запитання, допомагати з'ясувати присутні для розв'язання справи обставини та ствердити їх доказами. Трудящим, що вдаються до суду, суд активно допомагає боронити їхні права та законні інтереси, щоб юридичну неосвідомість, малописьменність та інші такі обставини не можна було використати на їхню шкоду. Суд також пояснює сторонам, що до нього вдаються, їхні процесуальні права та потрібні формальності, попереджуючи про наслідки, що походять з процесуальних дій чи з недодержання їх.

8. Сторони зобов'язані сумлінно користуватися з усіх належних їм процесуальних прав. Всіляким зловживанням та заявам, що мають на меті затримати чи заплутати процес, суд негайно кладе кінець.

9. Розглядаючи договори та акти, укладені закордоном, суд бере на увагу закони, що мають чинність на місці укладення договору чи акту, коли такі договори чи акти дозволено на підставі законів Союзу РСР або УСРР чи на підставі угод Союзу РСР, УСРР і інших союзних республік з тою державою, що в її межах зазначені акти укладено.

10. У разі ускладнення щодо застосування чужоземних законів, суд вдається до Народного комісаріату юстиції, що безпосередньо дає судові потрібні довідки та роз'яснення, а коли треба — просить Народний комісаріат закордонних справ Союзу РСР порозумітися з належними чужоземними урядами про надіслання висновку на виниклу справу.

11. Судочинство в судах провадиться українською мовою. В судових установах національних адміністративно-територіальних одиниць та в окремих національних суду-

тиворечня закону и решает дело, руководствуясь общими началами советского законодательства и общей политикой Рабоче-крестьянского правительства.

7. Суд обязан всемерно стремиться к выяснению действительных прав и взаимоотношений сторон, почему, не ограничиваясь представленными объяснениями и материалами, он должен, посредством предложенных сторонами вопросов, способствовать выяснению существенных для разрешения дела обстоятельств и подтверждению их доказательствами. Трудящимся, обращающимся к суду, суд оказывает активное содействие к ограждению их прав и законных интересов, чтобы юридическая неосведомленность, малограмотность и подобные тому обстоятельства не могли быть использованы во вред им. При этом суд разъясняет обращающимся к нему сторонам их процессуальные права и необходимые формальности, предупреждая о последствиях, связанных с процессуальными действиями или упущением их.

8. Стороны обязаны добросовестно пользоваться принадлежащими им процессуальными правами. Всякие злоупотребления и заявления, имеющие целью затянуть или затемнить процесс, немедленно пресекаются судом.

9. При рассмотрении судом договоров и актов, совершенных за границей, принимаются во внимание законы, действующие в месте совершения договора или акта, если такие договоры или акты допускаются на основании законов Союза ССР либо УССР или на основании соглашений Союза ССР, УССР и иных союзных республик с тем государством, в пределах которого указанные акты совершены.

10. В случае затруднения в применении иностранных законов суд обращается в Народный комиссариат юстиции, который дает суду непосредственно необходимые справки и разъяснения, а в случаях необходимости — просит Народный комиссариат иностранных дел Союза ССР войти в сношение с подлежащими иностранными правительствами о доставлении заключения по возникшему вопросу.

11. Судопроизводство ведется в судах на украинском языке. В судебных учреждениях национальных административно-территориальных единиц и в отдельных национальных

вих камерах судочинство провадиться мовою відповідної національності.

В разі сторони, свідки або експерти не володіють мовою, що нею ведеться судочинство в даній судовій установі, суд, коли і він не володіє тією мовою, якою володіють сторони, свідки або експерти, повинен запрошувати перекладача і освідомлювати заінтересованих осіб про кожну судову дію через перекладача. В разі суд володіє відповідною мовою, перекладача не запрошують і суд сам повинен освідомлювати заінтересованих осіб про кожну судову дію.

Усілякі заяви й папери заінтересованих осіб можуть подавати своєю рідною мовою.

На бажання заінтересованих осіб, всі постанови, документи та інші матеріали в судовій справі належить писати й оголошувати заінтересованим особам, крім мови, якою провадиться судочинство в даній судовій установі, також рідною мовою даних осіб.

12. Цивільний позов про втрати, заподіяні злочинном, коли його не розв'язано підчас самого розгляду справи в кримінальному порядку, можна подати в порядку цивільного судочинства.

13. Сторони, прокуратура, треті особи, допущені до участі в справі, та їхні представники мають право в кожному стані справи оглядати оригінали справ, робити з них витяги та діставати копії паперів та документів, що є в справі, заплативши за належних випадків установлені оплати.

Розділ 2.

Представництво на суді.

14. Сторони можуть вести справи в суді особисто або через своїх представників.

15. В справах осіб, оголошених за недієздатних або обмежених за силою закону в своїй дієздатності (арт. 7, 8 та 9 Цивільного кодексу), позови вчиняють їхні законні представники, а позивати можна їхніх законних представників.

16. Державні установи, що є на державному або місцевому бюджетах і є самостійними бюджетово-кошторисними одиницями (народні комісаріати, відділи та інспек-

судебних камерах судопроизводство ведеться на мові відповідної національності.

Если стороны, свидетели или эксперты не владеют языком, на котором ведется судопроизводство в данном судебном учреждении, суд, если он не владеет тем языком, которым владеют стороны, свидетели или эксперты, обязан пригласить переводчика и через переводчика осведомлять заинтересованных лиц о каждом судебном действии. Если суд владеет соответствующим языком, переводчик не приглашается и суд непосредственно осведомляет заинтересованных лиц о каждом судебном действии.

Всякого рода заявления и бумаги могут быть подаваемы заинтересованными лицами на их родном языке.

По желанию заинтересованных лиц, все постановления, документы и иные материалы по судебному делу должны быть изложены и объявлены заинтересованным лицам, кроме языка, на котором ведется судопроизводство в данном судебном учреждении, также на родном языке данных лиц.

12. Гражданский иск об убытках, причиненных преступным деянием, если он не был разрешен при самом разборе дела в уголовном порядке, может быть предъявлен в порядке гражданского судопроизводства.

13. Стороны, прокуратура, третьи лица, допущенные к участию в деле, и представители их могут во всяком положении дела знакомиться с подлинными производствами, делать из них выписки и получать копии находящихся в деле бумаг и документов, с уплатой в подлежащих случаях установленных сборов.

Глава 2.

Представительство на суде.

14. Стороны могут вести дела в суде лично или через своих представителей.

15. По делам лиц, объявленных недееспособными или ограниченными в силу закона в своей дееспособности (ст. ст. 7, 8 и 9 Гражданского кодекса), иски предъявляются их законными представителями или к их законным представителям.

16. Государственные учреждения, состоящие на государственном или местном бюджетах и являющиеся самостоятельными бюджетно-сметными единицами (народные

тури округових виконавчих комітетів, лікарні, школи, дослідні станції тощо), вчиняють позови і відповідають за ними від свого імені через своїх керівників.

Державні установи і підприємства, кооперативні та громадські організації, а також інші об'єднання, що мають права юридичної особи, вчиняють позови і відповідають за ними через установлені законом або статутом органи.

17. Представництво на суді може бути: 1) добровільно обраним стороною, 2) законним представництвом за невіддатних, 3) представництвом за арт. 16 Цивільного кодексу.

18. За представників сторін можуть бути: 1) члени колегії оборонців; 2) професійні організації в особі своїх уповноважених—у справах робітників та службовців;

3) комітети незаможних селян в особі своїх уповноважених—у справах незаможних селян;

4) керівники та постійні співробітники установ та об'єднань, передбачених у арт. 16,—у справах цих установ та об'єднань;

5) особи, допущені судом, що розглядає справу, до представництва в даній справі;

6) кооперативні спілки в особі уповноважених від них на те осіб—у справах кооперативних організацій, що ввійшли до кооперативної системи, об'єднаної цією спілкою;

7) інші організації, що їм за спеціальним законом надано право обороняти інтереси своїх членів, в особі своїх уповноважених.

19. Представники сторін повинні мати відповідні повноваження. Таке повноваження сторона дає або словесно на суді, а суд записує його до протоколу, або особливою довіреністю, засвідченою за правилами Нотаріальної установи. Робітники й службовці можуть засвідчувати довіреність на ведення справи в своїй установі чи підприємстві, а червоноармійці—у своїй військовій частині.

Для членів колегій оборонців у справах, прийнятих через юридичні консультації за повноваження на ведення справи править

комисариаты, отделы и инспектуры окружных исполнительных комитетов, больницы, школы, опытные станции и т. п.) предъявляют иски и отвечают по ним от своего имени через своих руководителей.

Государственные учреждения и предприятия, кооперативные и общественные организации, а также иные объединения, имеющие права юридического лица, предъявляют иски и отвечают по ним через установленные законом или уставом органы.

17. Представительство на суде может быть: 1) добровольно выбранным стороной, 2) законным представительством за недееспособных, 3) представительством согласно статье 16 Гражданского кодекса.

18. Представителями сторон могут быть: 1) члены коллегии защитников; 2) профессиональные организации в лице своих уполномоченных—по делам рабочих и служащих;

3) комитеты незаможных селян в лице своих уполномоченных—по делам незаможных селян;

4) руководители и постоянные сотрудники учреждений и объединений, предусмотренных ст. 16,—по делам этих учреждений и объединений;

5) лица, допущенные судом, разбирающим дело, к представительству по данному делу;

6) кооперативные союзы в лице уполномоченных ими на то лиц—по делам кооперативных организаций, входящих в кооперативную систему, объединяемую этим союзом;

7) иные организации, которым специальным законом предоставлено право защищать интересы своих членов, в лице своих уполномоченных.

19. Представители сторон должны быть снабжены соответствующими полномочиями. Эти полномочия даются стороной либо в суде устно с занесением судом в протокол, либо особой доверенностью, удостоверенной в соответствии с правилами Нотариального положения. Рабочие и служащие могут удостоверить доверенность на ведение дела в своем учреждении или предприятии, красноармейцы—в своей воинской части.

Для членов колегий защитников по делам, принятым через юридические консультации, полномочием на ведение дела служит ордер

ордер на дану справу, видаваний їм від відповідної юридичної консультації.

20. Коли повноваження урядової особи на судове представництво передбачено в законі або у відповідному статуті, такій особі особливого повноваження не потрібно. Коли ці особи уповноважують на судове представництво будьяких інших осіб, то вони видають довіреності на загальних підставах.

Для членів органів управи юридичних осіб за уповноваження править витяг з протоколу засідання належного органу управи, що уповноважив їх на судове представництво.

21. Повноваження надає представникові право провадити всі процесуальні дії, окрім закінчення справи мировою, передавання спору до полюбовного суду, відмовлення в цілому чи частково від позовної вимоги або її визнання, передавання повноваження іншій особі та одержання майна чи грошей. Зазначені права представника треба спеціально застерігати в повноваженнях. Спори про фальшування можна заявляти тільки на підставі спеціального на те повноваження в даній справі.

22. Професійні спілки, в особі своїх уповноважених, мають право у справах, що випливають з трудових взаємин, провадити всі процесуальні дії без спеціальної на те довіреності від заінтересованих осіб. В цьому разі уповноважені професійних спілок чинять за загальними правилами на підставі довіреності, що її видає професійна спілка; таку довіреність нотаріально засвідчувати не треба.

23. За представників сторін не можуть бути: 1) особи, що не дійшли 18 років; 2) особи, обмежені в правах за судовим вироком за арт. 29 Кримінального кодексу УСРР, на весь час обмеження; 3) особи, що є під опікою; 4) особи, виключені з колегії оборонців; 5) народні судді, члени суду, слідчі та прокурори.

Розділ 3.

Підсудність.

24. До відання народного суду в складі народного судді та двох народних засідателів належать:

по данному делу, выдаваемый им соответствующей юридической консультацией.

20. В случае, если полномочие должностного лица на судебное представительство предусмотрено в законе либо в соответствующем уставе, такое лицо в особом уполномочии не нуждается. Если эти лица уполномочивают на судебное представительство каких-либо иных лиц, то они выдают доверенности на общих основаниях.

Для членов органов управления юридических лиц уполномочием служит выписка из протокола заседания надлежащего органа управления, уполномочившего их на судебное представительство.

21. Полномочие дает представителю право на совершение всех процессуальных действий, кроме окончания дела миром, передачи спора в третейский суд, отказа полностью или частично от искового требования или признания его, передачи полномочия другому лицу и получения имущества или денег. Указанные права представителя должны быть специально оговорены в полномочии. Спор о подлоге может быть заявлен только по специальному на то полномочию по данному делу.

22. Профессиональные союзы, в лице своих уполномоченных, имеют право по делам, вытекающим из трудовых взаимоотношений, производить все процессуальные действия без специальной на то доверенности заинтересованных лиц. При этом уполномоченные профессиональных союзов действуют по общим правилам на основании доверенности, выдаваемой профессиональным союзом; такая доверенность в нотариальном удостоверении не нуждается.

23. Не могут быть представителями сторон: 1) лица, не достигшие 18-ти лет; 2) лица, ограниченные в правах по судебному приговору, согласно ст. 29 Уголовного кодекса УССР, на все время ограничения; 3) лица, состоящие под опекой; 4) лица, исключенные из коллегии защитников; 5) народные судьи, члены суда, следователи и прокуроры.

Глава 2.

Подсудность.

24. Ведению народного суда в составе народного судьи и двух народных заседателей подлежат:

- 1) позови на суму від 50 карбованців до 3.000 крб.;
- 2) справи про аліменти, незалежно від позовної суми;
- 3) всі позови, що не підлягають оцінці.

З числа справ, зазначених у п.п. 1 і 3, народному суду не підсудні справи, що на підставі нижченаведених артикулів, а так само на підставі спеціальних законів підсудні народному суду одноособово, а так само справи, підсудні Головному суду АМСРР, окружним судам та арбітражним комісіям і іншим установам, що мають судові функції.

Увага. Коли під час розгляду справи в народному суді виявиться, що справа за позовною ціною народному суду не підсудна, то розгляд справи повинно закінчити в цьому суді, крім випадків, коли народний суд визнає за потрібне передати справу до вищого суду, якому вона підсудна.

25. До відання трудових сесій народного суду належать індивідуальні й групові спори між наймачами, з одного боку, та робітниками й службовцями, з другого боку, що виникають з причин невиконання законів про працю, колективних і трудових договорів та правил внутрішнього розпорядку або з неправильного прикладення табелі заходів впливу, за випадків:

- 1) коли конфлікт, що підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії, на цій комісії не був розв'язаний;
- 2) коли конфлікт за чинним законодавством не підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії й не був переданий на цю комісію на бажання робітника;
- 3) коли постанову розціночно-конфліктної комісії скасував орган праці порядком нагляду.

Трудовим сесіям так само підсудні справи про встановлення розміру грошових сум, належних робітникам або професійним опілкам на підставі постанов розціночно-конфліктних комісій, єднальних камер і полюбовних судів, коли в цих постановах точно не встановлено, які суми належить справити.

- 1) дела по искам на сумму от 50 рублей до 3.000 рублей;
- 2) дела об алиментах—независимо от суммы иска;
- 3) дела по всем искам, не подлежащим оценке.

Из числа дел, указанных в п.п. 1 и 3, народному суду не подсудны дела, которые на основании нижеследующих статей, а равно на основании специальных законов подсудны народному суду единолично, а также дела, подсудные Главному суду АМСРР, окружным судам, а равно арбитражным комиссиям и иным учреждениям, снабженным судебными функциями.

Примечание. Если при рассмотрении дела в народном суде окажется, что дело не подсудно народному суду по цене иска, дело заканчивается рассмотрением в этом суде, кроме случаев, когда народный суд признает необходимым передать дело в вышестоящий суд, по подсудности.

25. Ведению трудовых сессий народного суда подлежат индивидуальные и групповые споры между нанимателями, с одной стороны, и рабочими и служащими, с другой стороны, возникающие вследствие неисполнения законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка, или вследствие неправильного применения табели взысканий в случаях:

- 1) когда конфликт, подлежащий обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии, при рассмотрении в этой комиссии не получил разрешения;
- 2) когда конфликт не подлежит по действующему законодательству обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии и не был передан в эту комиссию по желанию работника;
- 3) когда решение расценочно-конфликтной комиссии было отменено органом труда в порядке надзора.

Трудовым сессиям также подсудны дела об установлении размера денежных сумм, причитающихся работникам или профессиональным союзам на основании постановлений расценочно-конфликтных комиссий, примирительных камер и третейских судов, если в данных постановлениях подлежащие взысканию суммы точно не определены.

Всі вищезазначені справи підсудні трудовим сесіям, незалежно від позовної ціни.

У місцях, де трудових сесій нема, підсудні їм справи розглядають народні суди звичайного складу (арт. 24), додержуючи правил, встановлених для трудових сесій.

26. До відання народнього судді одноособово належать:

1) позови на суму до 50 крб., крім справ, підсудних єдиальним камерам для розгляду деяких кримінальних і цивільних справ;

2) позови між державними установами і підприємствами на суму до 100 крб.;

3) справи про видачу судових наказів, за тих випадків, коли ці справи, на підставі правил про видачу судових наказів, не належать до відання Головного суду АМСРР і окружних судів;

4) інші справи окремого судочинства, окрім справ про звільнення від військової служби через релігійні переконання і скарги на нотареві дії.

27. До відання Головного суду АМСРР по Цивільній судовій колегії та окружних судів по цивільному відділові належать:

1) позови на суму понад 3.000 карбованців;

2) незалежно від позовної ціни:

а) позови, що випливають з договорів різних товариств, крім простого товариства;

б) позови, що випливають із прав на промислові винаходи, на товарні знаки, промислові зразки і фірму;

в) позови, що випливають з авторського права, крім позовів про справлення авторського гонорару за прилюдне виконання творів;

г) позови Народнього комісаріату земельних справ АМСРР і окружних земельних відділів на товариства і об'єднання селянської трудової людності про відібрання від них переданих на їхнє користування лісів;

д) позови на державні установи і урядових осіб про втрати, заподіяні незаконними або неправильними діями при виконанні функцій влади, а так само про повернення неправильно відібраного майна;

Все вышеуказанные дела подсудны трудовым сессиям независимо от цены иска.

В местах, в которых не учреждено трудовых сессий, подсудные им дела рассматриваются народными судами обычного состава (ст. 24), с соблюдением правил, установленных для трудовых сессий.

26. Ведению народного судьи единолично подлежат:

1) дела по искам на сумму до 50 рублей, за исключением дел, подсудных примирительным камерам по разрешению некоторых уголовных и гражданских дел;

2) дела по искам между государственными учреждениями и предприятиями на сумму до 100 рублей;

3) дела о выдаче судебных приказов, в тех случаях, когда эти дела, на основании правил о выдаче судебных приказов, не подлежат ведению Главного суда АМСРР и окружных судов;

4) дела по прочим особым производствам, за исключением дел об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям и по жалобам на действия нотариусов.

27. Ведению Главного суда АМСРР по Гражданской судебной коллегии и окружных судов по гражданскому отделу подлежат дела:

1) по искам на сумму свыше 3.000 рублей;

2) независимо от суммы иска:

а) по искам, вытекающим из договоров разного вида товариществ, за исключением простого товарищества;

б) по искам, вытекающим из прав на промышленные изобретения, на товарные знаки, промышленные образцы и фирму;

в) по искам, вытекающим из авторского права, за исключением исков о взыскании авторского гонорара за публичное исполнение произведений;

г) по искам Народного комиссариата земледеления АМСРР и окружных земельных отделов к обществам и объединениям селянского трудового населения об отобрании от них переданных в их пользование лесов;

д) по искам к государственным учреждениям и должностным лицам об убытках, причиненных незаконными или неправильными действиями, произведенными при осуществлении функций власти, а также о возврате неправильно отобранного имущества;

3) справи про видачу судових наказів за випадків, зазначених у п.п. 14—19 арт. 219, коли сума вимоги перевищує 3.000 карбованців, і справи окремого судочинства про звільнення від військової служби та скарги на нотареві дії;

4) справи про неспроможність приватних осіб.

28. До відання особливих сесій Головного суду АМСРР і округових судів у справах про неспроможність кооперативних організацій належать справи про неспроможність кооперативних організацій усіх видів і ступенів, крім справ про неспроможність кооперативних центрів УСРР.

29. Справи про неспроможність кооперативних центрів УСРР усіх видів кооперації належать до відання Найвищого суду УСРР у спеціальному складі, передбаченому в уставі про судоустрій УСРР для розгляду справ як суду першої інстанції.

30. Позови належить подавати до суду, в районі якого записаний має постійне місце осідку або постійну працю.

Позови про утримання (аліменти), позови робітників і службовців, що випливають з трудових і колективних договорів, та позови про відшкодування за каліцтво і смерть можна вчиняти так само в місці осідку позивача.

31. Позови, підсудні Головному судові АМСРР або округовому судові як першій інстанції, коли за сторону в них є Головний суд АМСРР або округовий суд, вчиняється на загальних підставах. Проте, коли сторона заперечуватиме проти того, щоби Головний суд АМСРР або округовий суд розглядали дану справу, то він повинен такі позови протягом трьох днів від дня вчинення передати до найближчого округового суду.

Такого самого порядку треба додержувати й за касаційного розгляду справи, які розглянув народний суд, що в них Головний суд АМСРР або округовий суд є стороною.

32. Позови про повернення втрат, заподіяних оутичкою суден, вчиняється на бажання позивача або в місці постійного осідку записаного, або в місці, де є судно, що на нього падає відповідальність за втрати

3) дела о выдаче судебных приказов в случаях, указанных в п.п. 14—19 ст. 219, если сумма требования превышает 3.000 рублей, и дела по особым производствам об освобождении от военной службы и по жалобам на действия нотариусов;

4) дела о несостоятельности частных лиц.

28. Ведению особых сессий Главного суда АМСРР и окружных судов по делам о несостоятельности кооперативных организаций подлежат дела о несостоятельности кооперативных организаций всех видов и степеней, за исключением дел о несостоятельности кооперативных центров УСРР.

29. Дела о несостоятельности кооперативных центров УСРР всех видов кооперации подлежат ведению Верховного суда УСРР в специальном составе, предусмотренном положением о судоустройстве УСРР для рассмотрения дел в качестве суда первой инстанции.

30. Иски предъявляются суду, в районе которого ответчик имеет постоянное жительство или постоянное занятие.

Иски о содержании (алиментах), иски рабочих и служащих, вытекающие из трудовых и коллективных договоров, и иски о вознаграждении за увечье и смерть могут предъявляться также по месту жительства истца.

31. Иски, подсудные Главному суду АМСРР либо окружному суду в качестве первой инстанции, если стороной в них является Главный суд АМСРР либо окружной суд, предъявляются на общих основаниях. Если однако, сторона возражает против того, чтобы Главный суд АМСРР либо окружной суд рассматривали данное дело, то последний обязан такие иски в течение трех дней со дня предъявления представить в ближайший окружной суд.

Тот же порядок применяется при рассмотрении в кассационном порядке дел, рассмотренных народным судом, в коих Главный суд АМСРР либо окружной суд являются стороной.

32. Иски о возмещении убытков, причиненных столкновением судов, предъявляются по желанию истца либо по месту постоянного жительства ответчика, либо по месту нахождения судна, на которое падает ответ-

від сутички, або в місці, де є порт, до якого приписано зазначене судно.

33. Позови на записаного, що його постійний осідок є невідомим, вчиняється в місці, де знаходиться майно, або в місці тимчасового осідку чи перебування, або в останньому відомому місці постійного осідку чи праці записаного.

Позови на записаного, що не має в Союзі РСР місця осідку або тимчасового перебування, можна вчинити в місці, де знаходиться майно, або в останньому відомому місці осідку чи праці записаного.

Місце, де знаходиться майно, та останнє відоме місце осідку чи праці записаного, в кожному разі, належить певно встановити.

34. Позови на державні установи та на воляні об'єднання, що мають права юридичної особи, належить вчиняти в місці осідку центрального органу або-ж у місці осідку місцевого органу, коли позов впливає з правочину, учиненого з цим місцевим органом.

Позови на залізницю належить вчиняти до управ залізниць у місцях їхнього осідку, додержуючи відповідних правил Статуту залізниць Союзу РСР.

Позови на Державний банк в усіх справах Всеукраїнської контори Державного банку, філій та агентств Державного банку в УССР, що впливають з їхніх операцій, належить вчиняти в місці осідку Всеукраїнської контори Державного банку в м. Харкові.

35. Позови, що впливають з договорів, де зазначено місце виконання, або коли їхнє виконання можна перевести, через їхні особливості, тільки в певному місці, можна вчиняти в місці виконання.

36. Позови про право на будівлі, земельні ділянки, підприємства, позови про увільнення майна від опису та продажу, позови на майно, залишене після смерті власника, належить вчиняти в місці, де знаходиться це майно або його основна частина.

37. Вибір поміж кількома судами, що їм справа підсудна, належить позивачеві.

ственность за убытки от столкновения, либо по месту нахождения порта, к которому приписано указанное судно.

33. Иски к ответчику, место постоянного жительства которого неизвестно, предъявляются по месту нахождения имущества или по месту временного жительства или нахождения, или по последнему известному месту постоянного жительства или занятия ответчика.

Иски к ответчику, не имеющему в Союзе ССР местожительства или временного пребывания, могут быть предъявлены по месту нахождения имущества или по последнему известному месту жительства или занятия ответчика.

Местонахождение имущества и последнее известное место жительства или занятия ответчика должны быть, во всяком случае, достоверно установлены.

34. Иски к государственным учреждениям и ко всякого рода объединениям, имеющим права юридического лица, предъявляются по месту нахождения центрального органа или же по месту нахождения местного органа, если иск вытекает из сделки, заключенной с этим местным органом.

Иски к железным дорогам предъявляются к правлениям железных дорог в местах их нахождения с соблюдением соответствующих правил Устава железных дорог Союза ССР.

Иски к Государственному банку по всем делам Всеукраинской конторы Государственного банка, отделений и агентств Государственного банка в УССР, возникающие из их операций, предъявляются по месту нахождения Всеукраинской конторы Государственного банка в г. Харькове.

35. Иски, возникающие из договоров, в которых означено место исполнения, или исполнение которых, по их свойству, может последовать только в определенном месте, могут быть предъявлены по месту исполнения.

36. Иски о праве на строения, земельные участки, предприятия, иски об освобождении имущества от описи и продажи, иски к имуществу, оставшемуся после смерти собственника, предъявляются по месту нахождения этого имущества или основной его части.

37. Выбор между несколькими судами, которым дело подсудно, принадлежит истцу.

Сторонам надається право встановити за позовами договірну місцеву підсудність, крім позовів на залізниці, на Державний банк за його операціями та позовів, що їх належить вчинити в місці, де знаходиться майно або його основна частина (арт. 36).

38. Коли народний суддя, член Головного суду АМСРР чи, відповідно, член окружного суду, визнають, що справа не підсудна даному суду, то вони повертають позивачеві подану від нього позовну заяву з усіма додатками до неї й з копією своєї постанови про неприйняття позовної заяви для подання до належного суду.

Якщо позовну заяву надіслано поштою або якщо її неподсудність даному суду виявлено не за самого її прийому, суд, що одержав позовну заяву, безпосередньо пересилає її до належного суду, повідомивши про це позивача.

Постанову суду про неприйняття позовної заяви через неподсудність можна оскаржити, подавши окрему скаргу до Найвищого суду УСРР, до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду.

39. Найвищий суд УСРР по Цивільній касаційній колегії може на прохання сторін чи на пропозицію прокурорського нагляду або з власної ініціативи, залежно від особливих обставин справи, постановити перенести розгляд справи до іншого суду або передати справу на розгляд до Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції.

Головний суд АМСРР у межах території АМСРР, за постановою Цивільної касаційної колегії, або округові суди, в межах території своєї округи, за постановою цивільного відділу, можуть за тих самих випадків переносити справи з одного народного суду до іншого.

40. Народний комісар юстиції та Генеральний прокурор республіки має право, на прохання сторін або з власної ініціативи, вимогти кожну цивільну справу, що є в справуванні будьякої судової установи, і передати її на розгляд іншого відповідного суду або на розгляд до Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції.

41. Суперечок поміж судами про підсудність не дозволяється.

Сторонам предоставляется право установить по искам договорную местную подсудность, за исключением исков к железным дорогам, к Государственному банку по его операциям и исков, которые должны быть предъявлены по месту нахождения имущества либо основной его части (ст. 36).

38. Если народный судья, член Главного суда АМСРР либо член окружного суда, по принадлежности, признают дело неподсудным данному суду, они возвращают истцу поданное им исковое заявление со всеми приложениями к нему и с копией своего постановления о неприятии искового заявления для представления в надлежащий суд.

Если исковое заявление было прислано по почте или если его неподсудность данному суду обнаружилась не при самом его приеме, суд, получивший исковое заявление, непосредственно пересылает его в надлежащий суд, уведомив об этом истца.

Постановление суда о неприятии искового заявления по неподсудности может быть обжаловано путем подачи частной жалобы в Верховный суд УССР, в Главный суд АМСРР или в окружной суд, по принадлежности.

39. Верховный суд УССР по Гражданской кассационной коллегии может по просьбе сторон, или по предложению прокурорского надзора, или по собственной инициативе, в зависимости от особых обстоятельств дела, постановить о переносе рассмотрения дела в другой суд или передать дело на рассмотрение Верховного суда УССР в качестве суда первой инстанции.

Главный суд АМСРР в пределах территории АМСРР, по постановлению Гражданской кассационной коллегии, или окружные суды в пределах территории своего округа, по постановлению гражданского отдела, могут в этих же случаях переносить дела из одного народного суда в другой.

40. Народный комиссар юстиции и Генеральный прокурор республики имеет право, по просьбе сторон или по собственной инициативе, затребовать всякое гражданское дело, находящееся в производстве любого судебного учреждения, и передать таковое на рассмотрение другого соответствующего суда либо на рассмотрение Верховного суда УССР в качестве суда первой инстанции.

41. Пререкания о подсудности между судами не допускаются.

Розділ 4.

Судові витрати.

42. Судові видатки на провадження справи становлять:

1) судова оплата; 2) гербова оплата; 3) канцелярського збору; 4) расходов по провадженню справи.

43. З кожної первісної й зустрічної позовної заяви треба брати судову оплату за позовної ціни від 10 до 50 крб.—в розмірі 1%, за ціни від 50 до 500 крб.—2% і за ціни понад 500 крб.—3% позовної ціни. З кожної касаційної скарги на судовий вирок треба брати судову оплату в половинному проти зазначених розмірів, вираховуючи її із спірної за скаргою суми. Позови ціною менш як 10 карбованців, а так само немайнові позови від судової оплати звільнено.

44. Суд, що до нього подано позов, може постановити, коли є вважливі обставини, про відкладення або розкладення належної судової оплати на реченець не далі закінчення справи в суді першої інстанції, але в кожному разі не далі 3 місяців від дня вчинення позову.

Як мине термін внести оплату або справа буде закінчена, недовнесена сума повинно стягнути безспірним порядком, з тим, що до заплати усього належного недоплату виконавчого листа видавати не можна.

45. Позовну ціну треба визначати:

1) в позовах за гроші та за майно—справлюваною сумою або вартістю справлюваного майна, що її первісно встановлює позивач;

2) в позовах, що складаються з декількох самостійних позовних вимог, загальною сумою всіх вимог;

3) в позовах про термінові видачі та виплати—сукупністю всіх виплат або видач, але не більше від десятирічного їхнього розміру;

4) в позовах про видачу утримання неможливим та непрацездатним батькам, дітям та дружині—сукупністю виплат та видач за один рік, а в позовах про безтермінові або довічні виплати та видачі—за три роки;

5) в позовах про розірвання або продовження чинності арендного договору—сумою

Глава 4.

Судебные расходы.

42. Судові витрати на провадження справи складаються із:

1) судової пошлини; 2) гербового збору; 3) канцелярського збору; 4) расходов по производству дела.

43. С кожного первонаачального и встречного искового заявления взыскивается судебная пошлина при цене иска от 10 до 50 руб.—в размере 1%, при цене от 50 до 500 руб.—2% и при цене свыше 500 руб.—3% цены иска. С каждой кассационной жалобы на решение суда взыскивается судебная пошлина в половинном против указанных ставок размере, исчисляемая со спорной по жалобе суммы. Иски ценой менее 10 рублей, а также иски неимущественного характера от обложения судебными пошлинами освобождаются.

44. Суд, в котором предъявлен иск, может постановить, при наличии уважительных обстоятельств, об отсрочке или рассрочке причитающейся судебной пошлины на срок не далее окончания дела в суде первой инстанции, но во всяком случае не далее 3-х месяцев со дня предъявления иска.

При наступлении сроков уплаты пошлины или по окончании дела, недовнесенная сумма взыскивается бесспорным порядком, при этом до уплаты всей причитающейся недоимки исполнительный лист не может быть выдан.

45. Цена иска определяется:

1) в исках о взыскании денежных сумм и об имуществе—отыскиваемой суммой или стоимостью отыскиваемого имущества, первоначально определяемой истцом;

2) в исках, состоящих из нескольких самостоятельных исковых требований,—общей суммой всех требований;

3) в исках о срочных выдачах и платежах—совокупностью всех платежей или выдач, но не свыше десятилетней сложности их;

4) в исках о выдаче содержания неимущим и нетрудоспособным родителям, детям и супругу—совокупностью платежей и выдач за один год, а в исках о бессрочных или пожизненных платежах и выдачах—за три года;

5) в исках о прекращении или продолжении силы арендного договора—суммой аренд-

арендної плати за реченець, що лишається до кінця чинності договору.

46. Позовну ціну встановлює позивач. Коли зазначена ціна явно не відповідає дійсній вартості справлюваного, то позовну ціну встановлює суд.

47. В позовах, що їх оцінити в момент вчинення позову важко, розмір судової оплати заздалегідь встановлює суд, проте цей розмір не може бути менший від 10 крб., з наступним справленням оплати відповідно до позовної ціни, встановленої від суду при розв'язанні справи.

В справах окремого судочинства оплата береться з волі суду, але найбільш 2 крб., крім окремо зазначених випадків.

48. У разі зменшення позовних вимог внесена судову оплату не повертають. У разі збільшення позову недоплачену суму судових оплат належить внести одночасно з заявою збільшених вимог. В цьому разі від суду залежить відкласти або розкласти за плату судової оплати за арт. 44.

49. Від судової та інших оплат і витрат у справі звільнено:

1) державні установи та державні підприємства, звільнені від промислового податку, і організації, що їх, за спеціальними законами, прирівнено до таких брання податків і оплат до установ, які є на державному бюджеті, коли позовна ціна вища за 1.000 крб.;

2) професійні спілки, трудові каси взаємодопомоги і робітничі клуби, зареєстровані у відповідних органах професійних спілок, комітети незаможних селян, а так само товариства взаємодопомоги та товариства допомоги в містах і селищах міського типу;

3) позивачів у позовах працюючих, що виникають з колективних та трудових договорів, у позовах про справляння коштів на утримання (аліменти) та авторів і їх спадкоємців у позовах про справляння плати за повне чи часткове відчуження авторського права;

4) винахідників, авторів промислових зразків і їх спадкоємців (крім юридичних осіб) у позовах про плату за використання

ной плати за остаючийся срок действия договора.

46. Цена иска показывается истцом. В случае явного несоответствия указанной цены действительной стоимости отыскиваемого цену иска определяет суд.

47. По искам, по которым оценка представляется затруднительной в момент предъявления иска, размер судебной пошлины предварительно определяется судом, но не может быть ниже 10 рублей, с последующим довысканием пошлины сообразно цене иска, определенной судом при решении дела.

По делам особого производства пошлины взыскивается по усмотрению суда, но не свыше 2 рублей, за исключением особо указанных случаев.

48. При уменьшении исковых требований внесенная судебная пошлина не возвращается. При увеличении иска недостающая сумма судебной пошлины вносится одновременно с заявлением увеличенных требований, при этом от суда зависит допустить отсрочку или рассрочку уплаты судебной пошлины в порядке ст. 44.

49. Судебная пошлина и иные сборы и расходы по делу не взыскиваются:

1) с государственных учреждений и государственных предприятий, освобожденных от промышленного налога, и с организаций, которые согласно специальным законам приравнены в отношении взимания налогов и сборов к учреждениям, состоящим на государственном бюджете, если сумма иска выше 1.000 рублей;

2) с профессиональных союзов, с трудовых касс взаимопомощи и с рабочих клубов, зарегистрированных в соответствующих органах профессиональных союзов, с комитетов незаможных селян, а также с обществ взаимопомощи и обществ помощи в городах и поселениях городского типа;

3) с истцов по искам трудящихся, основанным на коллективных и трудовых договорах, по искам о взыскании средств на содержание (алиментов) и с авторов и их наследников по искам о взыскании вознаграждения за полное или частичное отчуждение авторского права;

4) с изобретателей, авторов промышленных образцов и их наследников (за исключением юридических лиц) по искам о вознагра-

зареєстрованих винаходів та промислових зразків, в частині позову, що не перевищує 6.000 крб.;

5) трудящих та їхні об'єднання, що їх за постановою народного судді або суду, що розглядає справу, визнано за таких, що не мають потрібних коштів заплатити судові оплати;

6) інші установи, організації і осіб, увільнених від судових оплат на підставі спеціальних законів.

50. Гербову оплату повинно брати за правилами Статуту про державну гербову оплату.

51. За всі видавані на прохання сторін копії, довідки, листи, свідоцтва, протоколи і подібні документи треба брати канцелярську оплату в 10 копійок зі сторінки.

52. За викликаними на суд свідками зберігається їхній пересічний заробіток на місці служби або роботи.

Свідок, що бажає дістати плату за відірвання його від роботи, виконуваної не на підставі трудового договору, а також безробітний, повинен про це заявити судові після допиту; розмір плати в цьому разі встановлює суд, проте вона не повинна бути вища за пересічну заробітну плату в даній місцевості. Коли свідок живе поза районом даного суду, йому треба повернути й вартість переїзду.

Установи та підприємства, що заплатили робітникам та службовцям, викликаним на суд за свідків, заробітну плату за цим артикулом, мають право протягом місяця заявити судові, яку суму вони заплатили, для повернення її через заведення до судових витрат, передбачених в арт. 56. Коли така заява надійде після розв'язання справи, суд виносить додаткову постанову порядком судового наказу.

53. Плату експертові суд встановлює тоді, коли його викликає.

54. Кошти на виклик сторін, свідків, експертів, на видатки на послиання повісток, оплату експертів, переїзд експертів та суду за місцевого огляду, вносить наперед сторона, що просила про виклик або про місцевий огляд. У разі ж виклику чи виїзду з

гражданин за використання зареєстрованих изобретений и промышленных образцов, в части иска, не превышающей 6.000 рублей;

5) с трудящихся и их объединений, признанных постановлением народного судьи или суда, разбирающего дело, не имеющими достаточных средств для уплаты судебных пошлин;

6) с иных учреждений, организаций и лиц, освобожденных от внесения судебных пошлин на основании специальных законов.

50. Гербовый сбор взыскивается по правилам Устава о государственном гербовом сборе.

51. За все выдаваемые по просьбе сторон копии, справки, листы, свидетельства, протоколы и т. п. документы взыскивается канцелярский сбор в размере 10 коп. со страницы.

52. За вызванными в суд свидетелями сохраняется их средний заработок по месту службы или работы.

Свидетель, желающий получить вознаграждение за отвлечение его от работы, выполняемой не по трудовому договору, а также безработный, должен об этом заявить суду после допроса; размер вознаграждения в этом случае устанавливается судом, но оно не может быть выше средней заработной платы в данной местности. В случае если свидетель живет вне района данного суда, ему возмещается и стоимость проезда.

Учреждения и предприятия, выплачившие рабочим и служащим, вызванным в суд в качестве свидетелей, заработную плату, согласно настоящей статье, в праве в месячный срок заявить суду о выплаченных ими суммах для возмещения их путем включения в число судебных расходов, предусмотренных ст. 56. Если такое заявление поступит после разрешения дела, суд выносит обязательное постановление в порядке судебного приказа.

53. Вознаграждение эксперта определяется судом при его вызове.

54. Суммы, необходимые для вызова сторон, свидетелей, экспертов, и расходы по посылке повесток, вознаграждение экспертов, проезд экспертов и суда при местном осмотре, вносятся вперед стороной, просившей о вызове или о местном осмотре. В слу-

ініціативи суду, гроші вносять наперед обидві сторони порівну.

55. Кошти на розіслання повісток беруться з сторін в розмірі, встановленому загальним поштовим тарифом для оплати рекомендованих листів з поворотною розпискою. Ці кошти зараховуються: на прибуток державного бюджету, якщо судовий орган, що надсилає повістку, є на державному бюджеті, і на прибуток місцевого бюджету, якщо судовий орган є на місцевому бюджеті.

56. Судові оплати й усі інші витрати в справі, що їх заплатила сторона, яка вчиняла позов, належить справити з зацікавленої сторони відповідно до розміру позовних вимог, задоволених судовим вирок. Зацікавлений також має право на повернення своїх витрат, відповідно до тієї частини позову, в якій суд відмовив.

Понад оплати, витрачені від сторін, до витрат на справу додається також втрачена сторонами, у наслідок участі в справі, заробітна плата в розмірі, передбаченому в арт. 52.

Понад оплати, витрачені на справу, включаючи також заробітну плату, суд має право присудити стороні, що на її користь розв'язано справу, винагороду за провадження справи в розмірі до 5 % тієї частини позову, стосовно якої вирок ухвалено на користь цієї сторони.

57. Витрати, що їх зробив суд, розглядаючи цивільні справи, зокрема на виклик свідків та експертів та на оплату експертизи, належить справити з кожної сторони відповідно до тієї частини позову, стосовно якої вирок ухвалено проти неї, на прибуток місцевого бюджету в справах, розглянутих народними судами, і на прибуток державного бюджету — у справах, розглянутих окружними судами і Головним судом АМСРР.

58. Коли за сторону є установа або особа, звільнена від судових витрат, а за другу сторону є установа або особа, не звільнена від них, то у разі розв'язання справи в цілому або в частині на користь особи, звільненої від витрат, сторона, не звільнена від витрат, повинна внести на прибуток дер-

чає вызова или выезда по инициативе суда, деньги вносятся вперед поровну обеими сторонами.

55. Суммы, необходимые для рассылки повесток, взыскиваются со сторон в размере, установленном общим почтовым тарифом для оплаты заказных писем с обратной распиской. Суммы эти зачисляются: в доход государственного бюджета, если судебный орган, посылающий повестку, состоит на государственном бюджете, и в доход местного бюджета, если судебный орган состоит на местном бюджете.

56. Судебная пошлина, а равно все прочие расходы по делу, понесенные стороной, заявившей иск, подлежат взысканию с ответной стороны пропорционально размеру исковых требований, удовлетворенных решением суда. Ответчик также имеет право на возмещение своих расходов, пропорционально той части иска, в которой судом отказано.

Сверх пошлин и сборов, понесенных сторонами, в расходы по делу включается также утраченная сторонами, вследствие участия в деле, заработная плата в размере, предусмотренном ст. 52.

Сверх пошлин и сборов, понесенных по делу, включая также заработную плату, суд в праве присудить стороне, в пользу которой решено дело, вознаграждение за ведение дела в размере до 5 % той части иска, в отношении которой решение состоялось в ее пользу.

57. Расходы, произведенные судом при рассмотрении гражданских дел, в частности по вызову свидетелей и экспертов и уплате вознаграждения за экспертизы, подлежат взысканию с каждой из сторон пропорционально той части иска, в отношении которой решение состоялось против нее, и зачисляются в доход местного бюджета по делам, рассмотренным народными судами, и в доход государственного бюджета — по делам, рассмотренным окружными судами и Главным судом АМСРР.

58. Когда стороной является учреждение или лицо, освобожденное от уплаты судебных расходов, а другой стороной является учреждение или лицо, не освобожденное от их уплаты, то в случае разрешения дела в целом, либо в части в пользу лица, освобожденного от сборов, сторона, не освобожден-

жави або на прибуток місцевих коштів, куди належить, кошти на оплату витрат у справі, не справлені з сторони, звільненої від витрат, у розмірі, встановлюваному за арт. 56.

Решта витрат приймається за рахунок держави або місцевих коштів.

59. Коли сума належних до справлення з одної сторони на користь державного або місцевого бюджету судових витрат і тих коштів, що їх витратив суд на провадження справи (арт. 58) за тих випадків, коли позивача звільнено від них за арт. 49 Цивільного процесуального кодексу УСРР, а так само зроблених від суду витрат на провадження справи (арт. 57) менша, як один карбованець, то цієї суми не справляється, а зроблені від суду витрати приймається за рахунок держави.

60. На неправильне встановлення від суду позовної ціни та вирахування встановлених оплат можна подати окрему скаргу.

Розділ 5.

Штрафи.

61. Коли викликаний на суд свідок не з'явиться з причин, що їх суд визнає за неповажні, то його повинно штрафувати за першим разом від 3 крб. до 10 крб., залежно від майнового стану, за другим разом його припроваджують примусово та штрафують у подвійному розмірі.

62. В разі свідок відмовиться свідчити з причин, що їх суд визнає за неповажні, його суд штрафує в розмірі до 50 крб.

63. В разі нез'явлення або за відмову дати висновок з причин, що їх визнає суд за неповажні, експерта штрафується від 3 крб. до 10 крб.

64. В разі відмови на вимогу суду подати документи, що є у них, третіх осіб, які не беруть участі в справі, штрафується до 50 крб.

За явно несумлінне провадження справи сторін та їхніх представників можна поштрафувати до 50 крб.

65. На постанови про штрафи, передбачені в цьому розділі, можна подавати окремі скарги.

ная от сборов, обязана внести в доход государства либо в доход местных средств, по принадлежности, пошлины, сборы и расходы по делу, не взысканные со стороны, освобожденной от расходов, в размере, определяемом в порядке ст. 56.

Остальная часть расходов принимается за счет государства либо местных средств.

59. Если сумма подлежащих взысканию с одной стороны в пользу государственного либо местного бюджета судебных пошлин и понесенных судом расходов по производству дела (ст. 58) в тех случаях, когда истец был освобожден от них, согласно ст. 49 Гражданского процессуального кодекса УССР, а также понесенных судом расходов по производству дела (ст. 57), менее одного рубля, взыскания этой суммы не производится, а понесенные судом расходы принимаются за счет государства.

60. На неправильное определение судом цены иска и исчисление установленных сборов может быть принесена частная жалоба.

Глава 5.

Штрафы.

61. Если вызванный судом свидетель не явится по причинам, признанным судом не уважительными, то он подвергается в первый раз денежному штрафу от 3 рублей до 10 рублей, в зависимости от имущественного положения, во второй раз принудительному приводу и денежному штрафу в двойном размере.

62. В случае отказа давать показания по причинам, признанным судом не уважительными, свидетель подвергается штрафу в размере до 50 рублей.

63. В случае неявки или отказа от дачи заключений по причинам, признанным судом не уважительными, эксперт подвергается штрафу в размере от 3 рублей до 10 рублей.

64. В случае отказа по требованию суда представить находящиеся у них документы, третьи лица, не участвующие в деле, подвергаются штрафу в размере до 50 рублей.

За явно недобросовестное ведение дела стороны и их представители могут быть подвергнуты штрафу в размере до 50 руб.

65. На постановления о штрафах, предусмотренных настоящей главой, допускается принесение частных жалоб.

66. Якщо за представників сторін є урядовці або члени колегії оборонців, то вони за несумлінне провадження справи відповідають дисциплінарним або кримінальним порядком.

Розділ 6.

Процесуальні реченні.

67. Реченні в процесі, в тому разі, коли їх не встановлено в законі, призначає суд.

68. Реченні, встановлені в законі або призначувані від суду, вираховується місяцями, тижнями й днями.

69. Реченець, вираховуваний місяцями, закінчується в відповідний день останнього місяця. Коли кінець реченця, вираховуваного місяцями, припадає на такий місяць, що відповідного дня не має, то він кінчається в останній день цього місяця.

70. Реченець, вираховуваний тижнями, закінчується в відповідний день останнього тижня. Коли реченець вираховувано днями, то вираховування починається з дня, наступного після того, що з нього починається реченець.

71. Коли кінець реченця за загальним розрахунком припадав би на день неробочий, то за останній день реченця вважається перший після того робочий день.

72. Останній день реченця тягнеться до 12 годин ночі, але коли в цей реченець належало щось учинити в суді, де урядування кінчається раніш, то реченець кінчається в момент припинення цього урядування.

73. Реченець не вважається за проганий, коли скаргу або вимаганий судом папір здано на пошту перед скінченням реченця.

74. З зупиненням судочинства зупиняються й усі біжучі, але ще не закінчені за ним реченні. Зупинення реченців починається з того випадку, що в наслідок його судочинство припинено.

75. Реченні, призначені від суду, на прохання заінтересованої сторони можна продовжувати.

76. Стороні, що прогала встановлений у законі або призначений від суду реченець з

66. Если представителями сторон являются должностные лица либо члены коллегии защитников, то таковые за недобросовестное ведение дела отвечают в дисциплинарном или уголовном порядке.

Глава 6.

Процессуальные сроки.

67. Назначение сроков в процессе, в тех случаях, когда они не установлены законом, производится судом.

68. Сроки, определенные законом или назначаемые судом, исчисляются месяцами, неделями и днями.

69. Срок, исчисляемый по месяцам, истекает в соответствующее число последнего месяца. Если конец срока, исчисляемого по месяцам, приходится в таком месяце, который соответствующего числа не имеет, то он оканчивается в последний день этого месяца.

70. Срок, исчисляемый по неделям, истекает в соответствующий день последней недели. Если срок исчисляется днями, то исчисление начинается со дня, следующего за тем, с которого начинается течение срока.

71. Когда окончание срока по общему расчету пришлось бы в день неробочий, то последним днем срока считается первый за тем рабочий день.

72. Предельный день срока продолжается до 12 часов ночи, но если в этот срок надлежало что-либо совершить в суде, где занятия заканчиваются раньше, то срок оканчивается в момент прекращения таковых занятий.

73. Срок не считается пропущенным, если жалоба или требуемая судом бумага сдана до истечения срока на пошту.

74. С приостановлением производства останавливаются и все текущие, но еще не истекшие по нему сроки. Приостановление сроков начинается с того события, вследствие которого приостановлено было производство.

75. Сроки, назначенные судом, могут быть по просьбе заинтересованной стороны продлены.

76. Стороне, пропустившей установленный законом или назначенный судом срок по

причин, визваних судом за вважливі, суд може відновити проганий реченець.

77. Питання про відновлення проганого речення розв'язується в тім суді, що в ньому належало вчинити прогану дію або до якого належало подати папера. Ці питання розв'язує без виклику сторін народній суддя одноособово, а в Головному суді АМСРР та округовому суді—член суду. Ухвали народнього судді та члена суду в цих питаннях є остаточні й оскарженню не підлягають.

78. Одночасно з проханням про відновлення речення належить провести ту дію чи подати той папір, що про них порушено прохання.

79. Папери, подані по скінченні встановлених для них у законі реченців, залишаються без розгляду.

Розділ 7.

Виклик до суду та інші судові повідомлення.

80. Судові повідомлення надсилається рекомендованим листом з поворотною розпискою або через посильних; можна так само передавати судові повідомлення через належний районний виконавчий комітет або сільську раду; у разі утруднення вручити повідомлення таким порядком, його можна видати на руки стороні для вручення другій стороні.

81. Усі зносини суду з особами та установами, що є поза межами Союзу радянських соціалістичних республік, провадиться через Народний комісаріят закордонних справ Союзу РСР.

82. В повістках про виклик до суду належить зазначити: 1) назву суду; 2) місце та час засідання, сторін та в якій справі кого викликають; 3) за кого викликають дану особу; 4) пропозицію подати всі докази в справі і реченець, що протягом його їх треба подати, а так само 5) наслідки нез'явлення. Повістку про виклик до суду зазіваного належить йому надсилати з таким розрахунком, щоб він міг одержати її не пізніше, як за сім днів до судового засідання в справі.

83. Повістки та судові повідомлення належить вручати самим викликуваним осо-

причинам, признаним судом уважливими, пропущений срок может быть восстановлен судом.

77. Вопрос о восстановлении пропущенного срока разрешается в том суде, в котором должно быть совершено просроченное действие или в который надлежало подать бумагу. Вопросы эти разрешает без вызова сторон народный судья единолично, а в Главном суде АМСРР и в окружном суде—член суда. Определения народного судьи и члена суда по этим вопросам являются окончательными и обжалованию не подлежат.

78. Одновременно с просьбой о восстановлении срока должно быть совершено то действие или подана та бумага, в отношении которых возбуждается просьба.

79. Бумаги, подаваемые по истечении установленных для них законом сроков, оставляются без рассмотрения.

Глава 7.

Вызов в суд и другие извещения суда.

80. Извещения суда доставляются заказным пакетом с обратной распиской или через рассылных; допускается также передача извещений суда через подлежащий районный исполнительный комитет или сельский совет; при затруднительности вручения извещения таким порядком, оно может быть выдано на руки стороне для вручения другой стороне.

81. Все сношения суда с лицами и учреждениями, находящимися за границами Союза советских социалистических республик, производятся через Народный комиссариат иностранных дел Союза ССР.

82. Повестки о вызове в суд должны содержать: 1) наименование суда; 2) указание места и времени заседания, сторон и дела, по которому производится вызов; 3) указание, в качестве кого вызывается данное лицо; 4) предложение представить все доказательства по данному делу и срок, в течение которого они должны быть представлены, а также 5) указание последствий неявки. Повестку о вызове в суд ответчика надлежит посылать ему с таким расчетом, чтобы он мог получить ее не позже, чем за 7 дней до судебного заседания по делу.

83. Повестки и извещения суда вручаются лично вызываемым лицам. Время вру-

бам. Час вручення повинно відмічати на вручуваному повідомленні й на розписці про одержання, що її належить повертати до суду.

Коли повідомлення для вручення буде видане стороні на руки (арт. 80), підпис особи, що його дістала, належить засвідчити в сільській раді, міліції або в адміністрації будинку чи установи, де повідомлюваний живе чи має постійну працю.

84. Коли урядовець, що доставляє повідомлення, не застане викликуваного вдома, то він вручає повідомлення комусь з членів родини, що живуть разом із ним, адміністрації будинку чи установи, де повідомлювана особа живе чи постійно працює.

85. Коли особа, що їй доставлено повідомлення суду, відмовиться прийняти його, доставник відмічає про те на розписці про одержання.

86. Коли місце фактичного перебування зацікавленого невідоме, суд не обов'язаний чекати повідомлення, що викликуваний дійсно одержав повістку, а призначає справу на розгляд після того, як до суду надійде копія повістки з написом поштового органу або районного виконавчого комітету чи сільської ради в місці, де знаходиться майно зацікавленого або домової управи останнього відомого місця перебування зацікавленого, що зазначені органи чи домова управа одержали повістку.

Коли ж невідоме місце фактичного перебування зацікавленого в справах про заробітну плату, про аліменти на всяку суму, а також за позовів державних органів на приватних осіб на суму, більшу за 1.000 крб., суд має право запропонувати органам міліції розшукати зацікавленого та повідомити суд про його місце перебування.

87. Повідомлення суду належить доставляти відповідній особі на адресу, що її подала сторона.

88. Сторони зобов'язані самі повідомляти суд про зміну своєї адреси під час провадження справи. Коли нема такої заяви, повістку належить надсилати на останню відому судові адресу, що за нею вручувано повістки, й її вважається за доставлену, навіть коли б адресат за цією адресою більш не жив.

чення отмечается на вручаемом извещении и на подлежащей возврату в суд расписке в получении.

При вручении извещения, выданного стороне на руки (ст. 80), подпись лица, получающего таковое, должна быть удостоверена сельским советом, милицией или администрацией дома или учреждения, в котором извещаемый проживает или имеет постоянное занятие.

84. Если должностное лицо, доставляющее извещение, не застанет вызываемого, то вручает извещение кому-нибудь из совместно с ним проживающих членов семьи, администрации дома или учреждения, в котором извещаемое лицо имеет жительство или постоянное занятие.

85. В случае отказа лица, которому представляется извещение суда, принять таковое, доставляющий делает об этом отметку на расписке в получении.

86. При неизвестности фактического местопребывания ответчика суд не обязан ожидать извещения о действительном получении повестки вызываемым, а назначает дело к слушанию по поступлении в суд копии повестки с надписью почтового органа или районного исполнительного комитета или сельского совета по месту нахождения имущества ответчика, или домоуправления последнего известного местожительства ответчика, о состоявшемся получении повестки указанными органами или домоуправлением.

В случае неизвестности фактического местопребывания ответчика по делам о заработной плате, об алиментах на всякую сумму, а также по искам государственных органов к частным лицам на сумму более 1.000 рублей, суд имеет право предложить органам милиции разыскать ответчика и известить суд о его местопребывании.

87. Извещение суда доставляется подлежащему лицу по адресу, указанному стороной.

88. Стороны обязаны сами уведомлять суд о перемене своего адреса во время производства дела. При отсутствии такового заявления повестка посылается по последнему известному суду адресу, по которому вручались повестки, и считается доставленной, хотя бы адресат по этому адресу более не проживал.

ЧАСТИНА ДРУГА.

ПОЗОВНЕ СУДОЧИНСТВО.

Розділ 8.

Вчинення позову.

89. Суд стає до розгляду справи на писану заяву; словесну заяву можна робити тільки в справах, підсудних народньому суду.

90. Повози на державні органи і кооперативні організації всіх видів і ступенів у справах про відшкодування за каліцтво чи смерть суд приймає до розгляду тільки після того, як відповідну вимогу розглянув державний орган або кооперативна організація, що є зацікавлені в справі, і коли за цього задовольнити вимогу відмовлено або коли протягом місяця позивач не одержав остаточної відповіді на свою заяву.

До позовної заяви в зазначених у цьому статті справах треба додавати довідку про відмову зацікавленого задовольнити претензії позивача, або довідку про час, коли позивач заявив претензію, що вказує на те, що місячний реченець від дня подання претензії до зацікавленого вийшов. Коли до суду надійде поштою подібна позовна заява без відповідної довідки, суд не приймає справи до свого справування, а повинен післати заяву до відповідного державного органу чи кооперативної організації для розгляду претензії позивача вищенаведеним порядком; про це суд повідомляє позивача.

91. Позовна заява повинна містити в собі:

1) точну назву позивача, тобто особи, що заявляє позовну вимогу, а також його представника, коли він подає позовну заяву; 2) точну назву зацікавленого, тобто особи, що її притягається до відповідальності за позовом; 3) точне означення постійного осідку або місця постійної праці позивача та зацікавленого; 4) виклад обставин, що становлять підстави позову, та зазначення доказів, що стверджують позов; 5) вимогу позивача з зазначенням позовної ціни; 6) перелік додаваних до заяви документів; 7) підпис позивача.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ.

ИСКОВОЕ ПРОИЗВОДСТВО.

Глава 8.

Предъявление иска.

89. Суд приступает к разбору дела по письменному заявлению; устное заявление допускается только по делам, подсудным народному суду.

90. Иск к государственным органам и кооперативным организациям всех видов и степеней по делам о вознаграждении за увечье или смерть принимается к рассмотрению судом лишь после того, как соответствующее требование было рассмотрено государственным органом либо кооперативной организацией, которые являются ответчиками по делу и если притом в удовлетворении требования было отказано, либо если в течение месячного срока истец не получил окончательного ответа на свое заявление.

К исковому заявлению по указанным в настоящей статье делам должна быть приложена справка об отказе ответчика от удовлетворения претензии истца, либо справка о времени заявления истцом претензии, указывающая на то, что месячный срок со дня подачи претензии ответчику истек. В случае, если в суд поступит по почте подобного рода исковое заявление без соответствующей справки, суд не принимает дела к своему производству и обязан послать заявление соответствующему государственному органу или кооперативной организации для рассмотрения претензии истца в указанном выше порядке; при этом суд уведомляет о такой отсылке истца.

91. Исковое заявление должно содержать в себе:

1) точное наименование истца, т. е. лица, заявляющего исковое требование, а также его представителя, если исковое заявление подается им; 2) точное наименование ответчика, т. е. лица, привлекаемого к ответу по иску; 3) точное указание постоянного местожительства или места постоянного занятия истца и ответчика; 4) изложение обстоятельств, служащих основанием иска, и указание доказательств, подтверждающих иск; 5) требование истца с обозначением цены иска; 6) перечисление прилагаемых к заявлению документов; 7) подпись истца.

До позовних заяв, поданих від представника, треба додавати довіреність чи уповноваження.

Увага. Під висловом «особа» в цьому артикулі треба розуміти осіб і фізичних і юридичних.

92. Словесну заяву народній суддя або, з його доручення, секретар записує до протоколу, зачитує позивачеві, й її підписують суддя та позивач.

93. У справах, що підлягають розглядові в окружних судах, у Головному суді АМСРР і Найвищому суді, позовні заяви й усі документи треба подавати з копіями відповідно до числа учасників другої сторони.

Народній суддя має право, коли він визнає це за потрібне, залежно від складності справи, вимагати від позивача копії позовної заяви та всіх доданих до неї документів, відповідно до числа учасників у справі на стороні зацікавленого.

Якщо позова вчиняється в народному суді і зацікавленим є державна установа або підприємство, то з писаною позовною заявою належить подати тільки копію її для зацікавленої сторони, а подавати копії документів, доданих до заяви, не обов'язково.

Правило цього артикулу не шириться на позовні заяви про заробітну плату й про відшкодування за каліцтво або смерть; вчиняючи такі позови, подавати копій не треба.

94. Поданий у справі оригінал документу можна забрати назад, залишивши при справі копію, яку має засвідчити сторона, що її подала. В цьому разі на оригіналі документу, що є за підставу позову, належить зробити напис про те, що на підставі його провадиться позовна справа, а в разі одержання оригіналу документу після закінчення справи—також і про ухваленій в справі вирок.

95. Суддя може до першого судового засідання в справі задовольнити окремі прохання сторін про виклик свідків, видання свідоцтв на одержання документів або довідок тощо, або сам вимагати їх, якщо вони потрібні для розв'язання справи.

96. Зацікавлений в справі може, не пізніше першого судового засідання для присутнього

К исковым заявлениям, поданным представителем, прилагается доверенность или уполномочие.

Примечание. Под выражением «лицо» в настоящей статье разумеются лица как физические, так и юридические.

92. Словесное заявление заносится народным судьей или, по его поручению, секретарем в протокол, прочитывается истцу и подписывается судьей и истцом.

93. По делам, подлежащим разбору в окружных судах, в Главном суде АМСРР и Верховном суде, исковые заявления и все документы представляются с копиями по количеству участников другой стороны.

Народный судья имеет право, в случае, если, он признает это необходимым, в зависимости от сложности дела, потребовать от истца представления копий искового заявления и всех приложенных к нему документов в числе, соответствующем числу участвующих в деле на стороне ответчика.

Если иск предъявляется в народном суде и ответчиком является государственное учреждение или предприятие, то при письменном исковом заявлении должна быть представлена копия такого для ответной стороны, представление же копий документов, приложенных к заявлению, не обязательно.

Правило настоящей статьи не распространяется на исковые заявления о заработной плате и о вознаграждении за увечье или смерть; при предъявлении таких исков представления копий не требуется.

94. Представленный к делу подлинный документ может быть взят обратно с оставлением в деле копии, засвидетельствованной представившей его стороной, при этом на подлиннике документа, служащего основанием иска, должна быть сделана надпись о том, что на основании его производится исковое дело, а в случае получения подлинного документа по окончании дела—также и какое по нему состоялось решение.

95. Судья может до первого судебного заседания по делу удовлетворить отдельные просьбы сторон о вызове свидетелей, выдаче свидетельств для получения документов или справок и т. п., или сам затребовать таковые, если они необходимы для разрешения дела.

96. Ответчик по делу может не позже первого судебного заседания, рассматриваю-

розгляду справи, вчинити протиписов. Прийняти протиписов, вчинений після закінчення цього речення, залежить від волі суду.

97. Суд приймає протиписов для спільного розгляду з основним позовом, зважаючи на взаємну зв'язаність обидвох цих позовів і доцільність спільно їх розглядати.

Коли протиписов за родовою підсудністю є підсудний вищому суду, ніж той, що йому підсудний основний позов, то суд, визнавши за доцільне спільно розглядати основний і протиписов, передає обидва ці позови до належного вищого суду.

98. Коли позову заяву подано без держання вимог, викладених у арт. арт. 91 і 93, або не сплачено судовою оплатою, крім випадків, коли суд дозволив її розкласти чи відкласти, або подано без оплати гербовим, чи у разі невнесення коштів, потрібних на виклик сторін, свідків та експертів, суд залишає таку заяву без руху. Про це суд повинен повідомити позивача й дати йому речення для виправлення зазначених хиб.

Якщо протягом зазначеного речення хиб позовної заяви не буде виправлено, то її вважається за неподану.

Ті самі правила прикладаються до касаційних і окремих скарг та до протиписов. Всі хиб позовної заяви мають бути виправлені не далі дня першого засідання для посутнього розгляду справи, інакше вчиненого протиписову в даному процесі не розглядається.

99. Трудові справи в першій і касаційній інстанціях повинні призначати на розгляд найпізніше через 7 днів від дня їхнього надходження до відповідного суду.

Розділ 9.

Забезпечення позову.

100. У кожному стані справи, доки не винесено вирока, позивач може просити про забезпечення позову.

У справах про справлення аліментів, заробітної плати та відшкодування за каліцтво або смерть, а так само про спростання авторами та їх спадкоємцями плати за повне або часткове відчуження автор-

ського дела по существу, предъявить встречный иск. Принятие встречного иска, предъявленного по истечении этого срока зависит от усмотрения суда.

97. Суд принимает встречный иск для совместного рассмотрения с основным иском, руководствуясь взаимной связанностью обоих этих исков и целесообразностью их совместного рассмотрения.

Если встречный иск по родовой подсудности подсуден высшему суду, чем тот, которому подсуден основной иск, то суд, признав целесообразным совместное рассмотрение основного и встречного исков, передает оба эти иска соответствующему высшему суду.

98. При подаче искового заявления без соблюдения требований, изложенных в ст. ст. 91 и 93, либо неоплаченного судебного пошлиною, за исключением случаев, когда суд дал разрешение на ее рассрочку или отсрочку, либо неоплаченного гербовым сбором, либо при невнесе сумм, необходимых для вызова сторон, свидетелей или экспертов, суд оставляет такое заявление без движения. Об этом суд обязан известить истца и предоставить ему срок для исправления указанных недостатков.

Если в течение назначенного срока недостатки искового заявления не будут устранены, оно считается неподанным.

Те же правила применяются к кассационным и частным жалобам и к встречным искам. Все недостатки встречного искового заявления должны быть устранены не позже дня первого заседания по существу дела; в противном случае предъявленный встречный иск в данном процессе не рассматривается.

99. Трудовые дела в первой и в кассационной инстанциях должны быть назначены к слушанию не позже 7 дней со дня их поступления в соответствующий суд.

Глава 9.

Обеспечение иска.

100. Во всяком положении дела, пока не вынесено решение, истец может просить об обеспечении иска.

По делам о взыскании алиментов, заработной платы и вознаграждения за смерть либо увечье, а также по делам о взыскании авторами и их наследниками вознаграждения за полное или частичное отчуждение ав-

ського права, суд повинен, приймаючи такі справи до свого справування, з власної ініціативи поставити на своє обговорення і розв'язати справу про забезпечення позову.

Такого самого порядку належить дотримуватися у справах про справляння винахідниками і авторами промислових зразків та їх спадкоємцями (крім юридичних осіб), плати за користування зареєстрованими винаходами і промисловими зразками, в частині, що не перебільшує 6.000 крб.

101. Забезпечувати позов можна:

1) коли позов достатньо обґрунтований поданими документами;

2) коли невіджиття заходів до забезпечення позову може унеможливити позивачеві дістати задоволення або коли за самим характером вимоги провадження утруднить або унеможливить виконання вирока.

102. Суд, допускаючи забезпечення позову, може вимагати від позивача подати зі свого боку забезпечення можливих для зацікавленого втрат.

103. Суд може забезпечити позов повністю або тільки в тих частинах, що їх визнає за достатньо обґрунтованими.

104. Прохання про забезпечення позовів розв'язує народний суддя або член Головного суду АМСРР чи член окружного суду, кому це належить, в той самий день, не викликаючи супротивну сторону.

105. Позови забезпечуються:

1) арештуванням майна, належного зацікавленому, або грошей, що є в нього чи в сторонніх осіб, або

2) заборобою провадити певні дії.

Забезпечувати позов через арештування заробітної плати не можна.

106. У позовах кредитних установ, що випливають з їхніх банківських операцій, на державні органи, можна застосовувати всі способи забезпечення позову, зазначені в арт. 105.

У всіх інших позовах на державні органи забезпечувати позов можна тільки у формі заборони провадити певні чинності.

107. Забезпечуючи позов, що його вчинила державна установа чи державне під-

торського права, суд зобов'язаний, при приємє таких дел к своему производству, по собственной инициативе поставить на свое обсуждение и разрешить вопрос об обеспечении иска.

Тот же порядок должен соблюдаться по делам о взыскании изобретателями и авторами промышленных образцов и их наследниками (за исключением юридических лиц) вознаграждения за пользование зарегистрированными изобретениями и промышленными образцами, в части, не превышающей 6.000 рублей.

101. Обеспечение иска допускается:

1) когда иск достаточно обоснован представленными документами;

2) когда непринятие мер обеспечения иска может повлечь за собой для истца невозможность получить удовлетворение, или когда по самому характеру требования промедление сделает затруднительным или невозможным исполнение решения.

102. Суд, допуская обеспечение иска, может потребовать от истца, в свою очередь, представления обеспечения возможных для ответчика убытков.

103. Суд может обеспечить иск полностью или только в тех частях, которые он признает достаточно обоснованными.

104. Просьбы об обеспечении исков разрешаются народным судьей или членом Главного суда АМСРР либо членом окружного суда, по принадлежности, в тот же день без вызова противной стороны.

105. Обеспечение иска может состоять:

1) в наложении ареста на принадлежащее ответчику имущество или на денежные суммы, находящиеся у него или у посторонних лиц, либо

2) в запрещении производить определенные действия.

Обеспечение иска путем наложения ареста на заработную плату не допускается.

106. По искам кредитных учреждений, вытекающим из их банковских операций, к государственным органам, допускается применение всех способов обеспечения иска, указанных в ст. 105.

По иным искам к государственным органам обеспечение иска допускается лишь в форме запрещения производить определенные действия.

107. При обеспечении иска, предъявленного государственным учреждением или го-

приємство на володільця приватного підприємства, суд може дозволити позивачеві призначити свого представника для нагляду за правильним функціонуванням підприємства.

108. Народний суддя, член Головного суду АМСРР чи окружного суду, кому це належить, можуть, на заяву однієї із сторін і вважаючи на заперечення супротивної сторони, допустити заміну одного виду забезпечення на інший, та допустити декілька забезпечень з тим, щоб загальна сума забезпечення не сягала понад позовну суму.

Коли забезпечується грошовий позов, записаний може, замість допущеного від суду забезпечення, внести до депозиту позовну суму.

109. Ухвали про забезпечення позовів виконуються порядком, встановленим для виконання судових вироків.

110. Судові ухвали в справі про забезпечення позовів можна оскаржити, подавши окрему скаргу; коли ухвалу складено за відсутності скажника, семиденний речення на подання окремої скарги починається з дня одержання повістки судового виконавця. Подання скарги не зупиняє виконання ухвали про забезпечення. Подання скарги не є перешкодою до дальшого розгляду справи.

111. Суд може протягом усього часу провадження справи скасувати раніш дозволене ним забезпечення позову. Скарга на ухвалу про скасування вжитого заходу забезпечення зупиняє виконання цієї ухвали.

112. Записаний, що на його користь розв'язано справу, може справляти з позивача втрати, заподіяні йому забезпеченням позову.

Розділ 10.

Розгляд справи.

113. Розгляд справи відбувається прилюдно й словесно.

Коли з обставин справи прилюдний розгляд може бути не бажаний з погляду охорони публічного інтересу, а так само, коли обставини справи стосуються суто особистого життя сторони, суд, на свій почин або на заяву сторін, постановляє розглянути

сударственным підприємством к владельцу частного предприятия, суд может допустить назначение истцом своего представителя для наблюдения за правильным ходом предприятия.

108. Народный судья, член Главного суда АМСРР либо окружного суда, по принадлежности, могут, по заявлению одной из сторон и сообразуясь с возражением противной стороны, допустить замену одного вида обеспечения другим, а также допустить несколько обеспечений, с тем, чтобы общая их сумма не превышала суммы иска.

При обеспечении денежного иска ответчик может взамен допущенного судом обеспечения внести в депозит исковую сумму.

109. Определения об обеспечении исков приводятся в исполнение в порядке, установленном для исполнения судебных решений.

110. Определения суда по делам об обеспечении исков могут быть обжалованы путем частной жалобы. Если определение состоялось в отсутствии жалобщика, течение семидневного срока на подачу частной жалобы начинается со дня получения повестки судебного исполнителя. Подача жалобы не приостанавливает приведения определения об обеспечении в исполнение. Подача жалобы не препятствует дальнейшему рассмотрению дела.

111. Суд может в течение всего времени производства дела отменить ранее допущенное им обеспечение иска. Жалоба на определение об отмене принятой меры обеспечения приостанавливает исполнение этого определения.

112. Ответчик, в пользу которого решено дело, может отыскивать с истца убытки, причиненные ему обеспечением иска.

Глава 10.

Разбирательство дела.

113. Разбирательство дела происходит публично и устно.

Если по обстоятельствам дела публичность разбирательства может оказаться нежелательной с точки зрения охраны публичного интереса, а также, если обстоятельства дела касаются интимной жизни стороны, суд, по своему усмотрению или по

справу або окремі її частини при закритих дверях.

Розглядаючи справу при закритих дверях, суд допускає тільки сторін та їхніх представників, свідків і експертів. Судовий вироки в усякому разі оголошуються прилюдно.

114. Голова судового засідання керує судовим засіданням і видає розпорядження, потрібні для додержання порядку на засіданні, навіть видаляючи з зали судового засідання тих осіб що беруть участь у справі, а також сторонніх, що не слухатимуться його розпорядження. Окрім того, на зазначених осіб можна накладати штраф не більше 50 крб. чи арешт на реченець до двох тижнів.

Постанову про видалення з зали судового засідання не можна поширювати на представників прокуратури. Про їхні неправильні дії суд повідомляє відповідні установи прокуратури для порушення дисциплінарної справи і, в разі потреби, ухвалює відкласти справу.

115. Починаючи розглядати справу, суд з'ясовує, хто з викликаних осіб став на суд та які є відомості про причини нестання інших.

116. Коли будь-яка сторона на суд не стане, а судові відомо, що їй повістку вручено, то суд може розглядати справу й без неї.

В разі не стануть обидві сторони, а судові відомо, що повістки їм вручено, від суду залежить, відповідно до обставин справи, або розглянути справу без сторін, або, коли докази у справі будуть визнані за недостатні чи суд визнає причини нестання сторін за вважливі, відкласти розгляд справи або зупинити судочинство.

Справи, що їх зупинено зазначеним вище порядком і про відновлення яких сторона не вимагатиме протягом місяця, закриваються. Таке закриття не позбавляє позивача права вчинити в межах позовної давності новий позов у тій самій справі. Зупиняючи судочинство, суд протягом семи днів

заявленню сторін, постановляє розбирати дело или отдельные его части при закрытых дверях.

При слушании дела при закрытых дверях, суд допускает только стороны и их представителей, свидетелей и экспертов. Решение суда во всяком случае объявляется публично.

114. Председательствующий в судебном заседании управляет ходом судебного заседания и делает распоряжения, необходимые для поддержания порядка в заседании, вплоть до удаления из зала судебного заседания участвующих в деле лиц, а также посторонних, не подчиняющихся его распоряжениям. Сверх того, на означенных лиц может быть наложен штраф не свыше 50 рублей или арест сроком до двух недель.

Постановление об удалении из зала судебного заседания не может распространяться на представителей прокуратуры. О неправильных действиях последних суд сообщает надлежащим учреждениям прокуратуры для возбуждения дисциплинарного дела и, в случае необходимости, выносит определение об отложении дела.

115. Приступая к рассмотрению дела, суд выясняет, кто из вызванных в суд лиц явился и какие имеются сведения о причинах неявки остальных.

116. При неявке стороны, относительно которой суду известно, что повестка ей была вручена, суд может рассмотреть дело в ее отсутствие.

В случае неявки обеих сторон, относительно которых суду известно, что повестка им была вручена, суд может, в зависимости от обстоятельства дела, либо рассмотреть дело в отсутствие сторон, либо, если доказательства по делу будут признаны недостаточными или если суд признает причины неявки сторон уважительными, отложить рассмотрение дела либо приостановить производство дела.

Дела, производство которых приостановлено в указанном выше порядке и о возобновлении которых сторона не будет просить в течение месяца, прекращаются. Такое прекращение не лишает истца права на предъявление в пределах исковой давности нового иска по тому же делу. Приоста-

повідомляє про це сторони, а так само про наслідки такого зупинення.

117. В разі суд визнає за потрібне, щоб сторона, що не з'явилась, дала особисті пояснення, він відкладає розгляд справи. Викликати позивача або зацікавленого для особистих пояснень можна й тоді, коли в справі бере участь їхній представник.

118. В разі нез'явлення без поважних причин на другий виклик з зазначенням потреби дати особисті пояснення, справу розв'язується на підставі готових даних.

119. В справах про управління утримання неможлими та непрацездатним дружині й дітям (аліменти) та про заробітну плату, а так само відшкодування за смерть або каліцтво, суд має право постановити припинити зацікавленого, проте тільки в разі суд вважає за потрібне, щоб він з'явився особисто, та після другого виклику з відповідним попередженням.

120. Перед початком посутнього розгляду справи сторони мають право показати заяви про неможливість розглядати справу в даному суді або за даного складу суду.

121. Суд може постановити перенести справу до іншого суду або до іншої установи за таких випадків: 1) коли суд визнає, що даний позов з обставин справи можна найзручніше розв'язати в місці переведення найголовніших перевірок дій або взагалі в іншому суді, а не в суді, обраному позивачем; 2) коли прохання зацікавленого, що його осідок не був відомий, про перенесення справи в місце його дійсного осідку буде визнано за уважливе; 3) коли після відставлення народного судді замінити його в даному суді буде важко.

122. В разі заінтересованості в наслідках закінчення справи або особливих відносин з суперечниками, суддю або народного засідателя відставляється від участі в розгляді справи, так на заяву сторін, як і на власну заяву, що її суддя чи засідатель зобов'язані зробити судові навіть коли б не було заяви сторін.

123. Посутній розгляд справи починається доповіддю одного з членів судового за-

навлявая производство дела, суд в течение семи дней извещает стороны об этом, а равно о последствиях такого приостановления.

117. В случае признания судом необходимости личных объяснений неявившейся стороны, он откладывает разбирательство. Вызов истца или ответчика для личных объяснений допускается и в тех случаях, когда в деле участвует их представитель.

118. В случае неявки без уважительных причин по вторичному вызову с указанием на необходимость личных объяснений, дело разрешается на основании имеющихся данных.

119. По делам об истребовании содержания неимущим и нетрудоспособным супругу и детям (алименты), о заработной плате, а равно о вознаграждении за смерть или увечье, суд может постановить о приходе ответчика, однако только в случае признания судом необходимости его личной явки и после вторичного вызова с соответственным предупреждением.

120. До начала разбора дела по существу стороны могут делать заявления о невозможности разбирать дело в данном суде или при данном составе суда.

121. Суд может постановить перенести дело в другой суд или другое учреждение в следующих случаях: 1) если суд признает, что данный иск по обстоятельствам дела может быть с большим удобством разрешен по месту производства главнейших поверочных действий или вообще в другом суде, а не в суде, избранном истцом; 2) если просьба ответчика, место жительства которого не было известно, о переносе дела по месту его действительного проживания, будет признано заслуживающим удовлетворения; 3) если по устранении народного судьи замена его в данном суде явится затруднительной.

122. В случае заинтересованности в исходе дела или особых отношений с тяжущимися, судья или народный заседатель устраняются от участия в разборе дела, как по заявлению сторон, так и по собственному заявлению, которое судья или заседатель обязаны сделать суду даже при отсутствии заявления сторон.

123. Рассмотрение дела по существу начинается докладом дела одним из членов су-

сідання. Після цього суд пропонує сторонам дати пояснення, покликуючись на всі докази, що їх вони мають в справі.

Кожній стороні треба давати можливість відповісти на кожну заяву та прохання супротивної сторони.

124. Сторони повинні подати свої докази й заявити свої прохання щодо підготовки справи до розгляду не пізніше, як за три дні до першого судового засідання в справі. Прийняти докази й задовольнити прохання після цього рішення залежить від суду, відповідно до обставин справи.

125. Відкладаючи справу, суд призначає рішення на подання або перевірку доказів, а так само, коли можна, і день нового засідання. Відкладаючи справу, суд повинен допитати свідків, що прибули на суд. Тільки за виняткових випадків, за окремою ухвалою суду, свідків можна не допитувати на даному засіданні і викликати знову.

126. В разі сторони замиряться, то умови мирової затверджує суд, записуючи їх до протоколу судового засідання, а справу закривається.

Коли мирова суперечить законові або ламає інтереси держави чи трудящих, суд повинен відмовити затвердити мирову.

127. Суд, вважаючи справу за досить з'ясовану, закриває судові дебати й стає до складання вироку.

Розділ 11.

Протоколи.

128. Про кожне засідання та про кожну окрему судову дію, переведену поза засіданням, складається протокола.

129. В протоколі належить зазначити: місце та час засідання або дії, склад суду, сторін, що з'явилися, суть пояснень та заяв осіб, свідків і експертів, що беруть участь у справі, окремі прохання осіб, що беруть участь у справі, заперечення на них і постанови суду, подавані докази та документи.

130. Протоколи складаються на самому засіданні або, за проведення окремих дій поза засіданням; їх підписує голова су-

дебного присутствия, после чего суд предлагает сторонам дать объяснения со ссылкой на все имеющиеся у них по делу доказательства.

Каждой стороне должна быть дана возможность ответить на каждое заявление и просьбу противной стороны.

124. Стороны обязаны представить свои доказательства и заявить свои просьбы по подготовке дела к слушанию не позже, чем за три дня до первого судебного заседания по делу. Приятие доказательств и удовлетворение просьб после этого срока может производиться по усмотрению суда, в зависимости от обстоятельства дела.

125. Откладывая дело, суд назначает срок для представления или проверки доказательств, а также, если возможно, и день нового заседания. Откладывая дело, суд обязан допросить свидетелей, которые явились в суд. Лишь в исключительных случаях, по особому определению суда, свидетели могут быть не допрошены в данном заседании и вызваны вновь.

126. При примирении сторон условия мировой сделки утверждаются судом и записываются в протокол судебного заседания, а дело производством прекращается.

Если мировая сделка противоречит закону или нарушает интересы государства или трудящихся, суд обязан отказать в утверждении мировой сделки.

127. Суд, признавая дело достаточно выясненным, прекращает судопроизводство и приступает к вынесению решения.

Глава 11.

О протоколах.

128. О каждом заседании и о каждом отдельном судебном действии, совершаемом вне заседания, составляется протокол.

129. В протоколе должны быть указаны: место и время заседания или действия, состав суда, явившиеся стороны, сущность объяснений и заявлений участвующих в деле лиц, свидетелей и экспертов, частные просьбы участвующих в деле лиц, возражения по ним и постановления суда, представляемые доказательства и документы.

130. Протоколы составляются в самом заседании или, при совершении отдельных действий вне заседания, подписываются

БІБЛІОТЕКА УРСР

№ 665024

дового засідання або суддя, що переводить окрему дію, та секретар.

131. Особи, що беруть участь у справі можуть оглядати протокол й можуть не далі трьохденного речення з дня його підпису подавати до нього зауваження. Від голови залежить, з приводу якихся зауважень на протокол, внести в нього відповідні зміни.

Розділ 12.

Зупинення судочинства.

132. Суд зобов'язаний зупинити судочинство в разі: 1) смерті сторони; 2) потреби встановити оцінку над стороною або іншого обмеження права позовати та відповідати на суді; 3) припинення існування юридичної особи, що є за сторону в справі; 4) призову сторони до дієвої частини Червоної армії; 5) коли дану справу не можна розв'язати раніш розв'язання іншої справи, що її розглядається цивільним, кримінальним чи адміністративним порядком.

133. Окрім того, суд може зупинити судочинство в разі: 1) взаємного погодження сторін; 2) призову одної із сторін до Червоної армії або до відбування обов'язкової повинності, що замінює обов'язкову військову службу; 3) неприбуття обидвох сторін (арт. 116).

134. Справи, зупинені за п. 1 арт. 133 і не відновлені на прохання будь-якої із сторін на протязі шістьох місяців з дня зупинення, вважається за закриті й про це треба повідомляти сторін, коли відбирається від них заяву про зупинення. Закриття справи в такому випадкові не позбавляє права позивача вчинити позов у тій самій справі в межах позовної давності.

135. За випадків, передбачених у пп. 1, 2 і 3 арт. 132, судочинство зупиняється надалі аж до вступу в справу або до припинення супротивною стороною до справи правонаступника або законного представника вибулої сторони.

136. Давнісний реченець (арт. 51 Цивільного кодексу) починається для справ, зупинених через причини, зазначені в п.п.

председательствующим в судебном заседании либо судьей, производящим отдельное действие, и секретарем.

131. Участвующие в деле лица допускаются к обозрению протокола и могут не позднее трехдневного срока со дня подписания его представлять замечания на него. От председателя зависит по поводу тех или иных замечаний на протокол внести в него соответствующие изменения.

Глава 12.

Приостановление производства.

132. Суд обязан приостановить производство в случае: 1) смерти стороны; 2) в случае необходимости учреждения опеки над стороной или иного ограничения в праве искать и отвечать на суде; 3) прекращения существования юридического лица, являющегося стороной в деле; 4) призыва стороны в действующую часть Красной армии; 5) когда данное дело не может быть решено ранее разрешения другого дела, рассматриваемого в гражданском, уголовном или административном порядке.

133. Сверх того, производство может быть приостановлено судом: 1) по взаимному соглашению сторон; 2) в случае призыва одной из сторон в Красную армию или для отбывания заменяющих обязательную воинскую службу видов обязательной повинности; 3) в случае неявки обеих сторон (ст. 116).

134. Дела, приостановленные по п. 1 ст. 133 и не возобновленные по просьбе какой-либо из сторон в течение шести месяцев со дня приостановления, считаются прекращенными, о каковых последствиях объявляется сторонам при приеме от них заявлений о приостановлении. Прекращение дела в таком случае не лишает права истца на предъявление иска по тому же делу в пределах исковой давности.

135. В случаях, предусмотренных п. п. 1, 2, и 3 ст. 132, производство приостанавливается впредь до вступления в дело или привлечения противной стороной к делу правонаступника или законного представителя выбувшей стороны.

136. Течение давностного срока (ст. 51 Гражданского кодекса) начинается для дел, приостановленных по причинам, указанным

1, 2 і 3 арт. 132, від дня зупинення судочинства, а за випадків, передбачених у п. 4 того самого артикулу, — від моменту припинення перебування сторони в дієвій частині Червоної армії.

137. В разі відновлення судочинства суд викликає сторін на загальних підставах.

Розділ 13.

Докази.

138. Кожна сторона повинна довести ті обставини, що на них вона покликається, як на підставу своїх вимог та заперечень. Докази подають сторони, і суд може збирати їх із своєї ініціативи. Коли поданих доказів недостатньо, суд може запропонувати сторонам подати додаткові докази.

139. Допустити будь-які докази, подані від сторін, залежить від того, чи суд уважатиме їх за важливі для справи.

140. Суд може визнати певну обставину за таку, що не потребує доказів.

141. Суд може на свій почин або на заяву сторін переводити потрібні перевірки дії щодо поданих доказів через огляд на місці, виклик знавців (експертів), виклик та допит свідків і перевірку писаних документів.

142. Сторін повідомляється про перевірку доказів і в тому разі, коли її переводиться поза місцем судового засідання.

Розділ 14.

Забезпечення доказів.

143. Особи, що мають підстави побоюватися, що подання потрібних для них доказів стане згодом неможливо або дуже утруднено, мають право просити суд забезпечити ці докази так підчас судочинства, як і перед вчиненням позову.

144. Заяви про забезпечення доказів розглядає одноособово народний суддя, що в

в ш. п. 1, 2 и 3 ст. 132, со дня приостановления производства, а в случае, предусмотренном п. 4 той же статьи, — с момента прекращения пребывания стороны в действующей части Красной армии.

137. В случае возобновления производства суд вызывает стороны на общих основаниях.

Глава 13.

О доказательствах.

138. Каждая сторона должна доказать те обстоятельства, на которые она ссылается, как на основание своих требований и возражений. Доказательства представляются сторонами, а также могут быть собираемы по инициативе суда. Если представленные доказательства недостаточны, суд может предложить сторонам представить дополнительные доказательства.

139. Допущение тех или иных доказательств, представленных сторонами, зависит от того, найдет ли их суд существенными для дела.

140. Суд может признать известное обстоятельство не нуждающимся в доказательствах.

141. Суд может, по собственной инициативе или по заявлению сторон, производить необходимые поверочные действия по представленным доказательствам с помощью осмотра на месте, вызова сведущих лиц (экспертов), вызова и допроса свидетелей и проверки письменных документов.

142. Стороны уведомляются о проверке доказательств и в том случае, когда она производится вне места судебного заседания.

Глава 14.

Обеспечение доказательств.

143. Лица, имеющие основание опасаться, что представление необходимых для них доказательств сделается впоследствии невозможным или весьма затруднительным, могут просить суд об обеспечении этих доказательств как во время производства дела, так и до предъявления иска.

144. Заявление об обеспечении доказательств рассматривается единолично тем

його районі належить перевести дії для забезпечення доказів.

145. Заява про забезпечення доказів повинна містити в собі: 1) суть та форму потрібних доказів; 2) зазначення обставин, що їхнім ствердженням є ці докази; 3) підставу, що через неї просять забезпечити докази.

146. За невідкладних випадків, а так само за випадків, коли не можна встановити, на кого позивач може згодом вчинити позов, заяви про забезпечення доказів можна розглядати й забезпечення доказів можна провадити, не викликаючи зацікавленої сторони.

147. В ухвалі про допущення забезпечення доказів суд зазначає порядок та спосіб його переведення. На ухвали народного судді про допущення забезпечення доказів подавати окремої скарги не можна.

Розділ 15.

Окремі види доказів.

1. Свідчення свідків.

148. Свідчення свідків допускається за усіх випадків, крім тих, коли в законі для певних чинностей та відносин встановлено обов'язкову писану форму.

149. Ніхто не має права відмовлятися від свідчення на суді, крім випадків, коли подання потрібних фактів спов'язано з порушенням державної чи службової таємниці.

150. В разі сторона заявить про заінтересованість свідка в наслідках справи або в разі особливих відносин між свідками та сторонами, суд може не дозволити допитувати цього свідка.

151. Сторона, що покликається на свідка, зобов'язана зазначити ці обставини, що їх він повинен ствердити, та його ім'я призиває й осідок.

152. Свідків допитується після попередження про кримінальну відповідальність за кривосвідчення.

153. Кожного свідка допитується окремо.

народним суддям, в районі которого должны быть произведены действия по обеспечению доказательств.

145. Заявление об обеспечении доказательств должно заключать в себе: 1) сущность и форму требуемых доказательств; 2) указание обстоятельств, в подтверждение которых послужат эти доказательства; 3) основание, по которому испрашивается обеспечение доказательств.

146. В случаях, не терпящих отлагательства, а также в случаях, когда нельзя определить, к кому истец может впоследствии предъявить иск, заявления об обеспечении доказательств могут рассматриваться и обеспечение доказательств может производиться без вызова ответной стороны.

147. В определении о допущении обеспечения доказательств, суд указывает порядок и способ его производства. На определение народного судьи о допущении обеспечения доказательств частная жалоба не допускается.

Глава 15.

Отдельные виды доказательств.

1. Показания свидетелей.

148. Свидетельские показания допускаются во всех случаях, кроме тех, когда закон для определенных действий и отклонений устанавливает обязательную письменную форму.

149. Никто не имеет права отказываться от свидетельства на суде, за исключением случаев, когда сообщение требуемых фактов сопряжено с нарушением государственной или служебной тайны.

150. В случае заявления стороны о заинтересованности свидетеля в исходе дела или в случае особых отношений между свидетелем и стороной, суд может не допустить допроса этого свидетеля.

151. Сторона, ссылающаяся на свидетеля, обязана указать те обстоятельства, которые он должен подтвердить, и обозначить его имя, фамилию и местожительство.

152. Свидетели допрашиваются с предупреждением об ответственности за ложные показания в уголовном порядке.

153. Каждый свидетель допрашивается отдельно.

154. Свідки, що не дали ще свідчень, не можуть бути в залі засідання під час розгляду справи.

155. Чергу допиту свідків устанолює голова судового засідання.

156. Кожен допитаний свідок повинен лишатися на засіданні суду до закінчення допиту всіх свідків, коли суд не дозволить йому відійти раніш.

157. Свідка можна допитувати вдруге за тому ж чи на наступному засіданні на його власну заяву, на заяву сторін або з ініціативи суду.

158. Суд може призначити звести свідків для пояснення розбіжностей в їхніх свідченнях.

159. Свідків, що постійно живуть поза містом або сільським районом народного суду, в якому розглядається справа, може допитувати на місці їхнього проживання, з доручення суду, що розглядає справу, член суду чи народний суддя на судовому засіданні, проте коли вони прибудуть на суд, що розглядає справу, їх допускається до допиту.

Свідок, викликаний на суд поза містом чи поза сільським районом народного суду, де він має осілок, має право вимагати допиту через народний суд свого району.

2. Писані докази.

160. Писані докази, а саме: всілякі писані акти, документи, листування ділове й приватне, подають на суд самі сторони або їх може вимагати суд.

161. Сторона, що вимагає через суд від іншої сторони або від осіб, що не беруть участі в справі, подання документу, повинна докладно визначити вимаганий документ і зазначити підстави, що через них вона вважає, що документ має супротивна сторона або ці особи, й обставини, що їх він може встановити.

162. Документи, що їх вимагає суд від державних установ та приватних осіб, слід надіслати безпосередньо до суду. Суд може видати сторонам свідоцтво на одержання документів, копій та всіляких довідок від державних установ та приватних осіб для подання судові.

154. Свидетели, не давшие еще показания, не могут присутствовать в зале заседания во время разбора дела.

155. Очередь допроса свидетелей определяется председательствующим в судебном заседании.

156. Каждый допрошенный свидетель должен оставаться в заседании суда до окончания допроса всех свидетелей, если суд не позволит ему удалиться раньше.

157. Свидетель может быть вторично допрошен в том же или последующем заседании по собственному заявлению, по заявлению сторон или по инициативе суда.

158. Суд может назначить свидетелям очную ставку для разъяснения разногласия в их показаниях.

159. Свидетели, имеющие постоянное жительство вне города или сельского района народного суда, в котором разбирается дело, могут допрашиваться по месту жительства, по поручению суда, разбирающего дело, членом суда или народным судьей в судебном заседании, но в случаях явки их в суд, разбирающий дело, допускаются к допросу.

Свидетель, вызванный в суд вне города или сельского района народного суда, в котором он имеет место жительства, вправе требовать допроса через народный суд своего района.

2. Письменные доказательства.

160. Письменные доказательства, как: всякие письменные акты, документы, переписка делового и частного характера, представляются в суд самими сторонами или могут быть истребованы судом.

161. Сторона, требующая через суд от другой стороны или от не участвующих в деле лиц представления документа, должна подробно означить требуемый документ и указать основания, по которым она предполагает, что документ находится у противной стороны или у этих лиц, и обстоятельства, которые могут быть им установлены.

162. Документы, требуемые судом от государственных учреждений и частных лиц, направляются непосредственно в суд. Сторонам суд может выдать свидетельство на получение документов, копий и всякого рода справок от государственных учреждений и частных лиц для представления в суд.

163. Згадані в попередньому артикулі установи та особи, що не мають змоги в установленій від суду реченці подати вимаганий документ, зобов'язані повідомити про те суд, зазначивши причину. В разі неповажності причини, а також в разі неповідомлення, суд може накласти штраф за арт. 64 цього Кодексу.

164. Коли подання документів до суду є утруднене, наприклад, через їхню численність або внаслідок того, що тільки частина з них має значення для суду, суд може вимагати подати належно засвідчені витяги або оглянути документи на місці.

165. Документи, писані іншою мовою, ніж та, що нею провадиться судові дебати, сторона повинна подати з належним перекладом.

166. Писані документи можна заперечувати, крім випадків, спеціально зазначених у законі.

167. Писані документи вважаються за доказ і в тому разі, коли їх укладено із зламанням правил про гербові, але суд негайно після подання такого документу виносить ухвалу про стягнення з осіб, що зламали Статут про державну гербову оплату, всіх належних оплат та штрафів. Цю постанову можна оскаржити через подання окремої скарги.

Увага. Поданий документ, не оплачений гербовим, без оплати гербовим назад не видається.

168. В разі заяви од супротивної сторони, що поданий до справи документ є фальшивий, сторона-подавець цього документу має право, відмовившись від ужиття його, як доказу в справі, просити суд провадити далі розгляд справи на підставі інших доказів.

169. Коли на вимогу сторони, що подала запідозрений документ (арт. 168), його залишається в справі як доказ, то сторона, що заявила про фальшивість документу, зобов'язана в установленій від суду реченці подати докази про фальшивість документу.

163. Упомянутые в предыдущей статье учреждения и лица, не имеющие возможности в установленный судом срок представить требуемый документ, обязаны известить об этом суд с указанием причины. В случае неуважительности причины, а также в случае неизвещения, суд может наложить штраф согласно ст. 64 настоящего Кодекса.

164. Если представление в суд документов является затруднительным, например, вследствие их многочисленности или вследствие того, что только часть из них имеет значение для суда, суд может потребовать представления надлежащим образом засвидетельствованных выписок или произвести осмотр документов на месте.

165. Документы, представленные на ином языке, нежели тот, на котором происходит судебное разбирательство, представляются стороной с надлежащим переводом.

166. Письменные доказательства могут быть оспариваемы, за исключением случаев, особо в законе указанных.

167. Письменные документы принимаются в доказательство и в том случае, когда они совершены с нарушением правил о гербовом сборе, но суд немедленно по представлении такого документа выносит определение о взыскании с лиц, нарушивших Устав о государственном гербовом сборе, всех следуемых сборов и штрафов. Это постановление может быть обжаловано в частном порядке.

Примечание. Представленный документ, не оплаченный гербовым сбором, без оплаты гербовым сбором обратно не выдается.

168. В случае заявления противной стороны, что представленный в дело документ является подложным, представившая документ сторона может, отказавшись от пользования им, как доказательством по делу, просить суд продолжать рассмотрение дела на основании иных доказательств.

169. Если по требованию стороны, представившей заподозренный документ (ст. 168), таковой оставляется в деле в качестве доказательства, то сторона, заявившая о подложности документа, обязана в установленный судом срок представить доказательства подложности документа.

170. В разі заяви про фальшивість документу, суд, що розглядає цивільну справу, перевіряє правдивість документу одним з таких способів:

- 1) через огляд документу та порівняння його з іншими документами;
- 2) через допит свідків, зазначених у документі або що на них покликаються сторони, а так само викликаних судом з його ініціативи;
- 3) через порівняння письма та підпису на запідозреному документі з підписом тої самої особи на інших безспірних документах;
- 4) через експертизу.

171. Коли суд переконається, що документ фальшивий, він усуває його з числа доказів і порушує кримінальну справу.

Розділ 16.

Експертиза та огляд на місці.

172. Для з'ясування питань, що виникають за розгляду справи та потребують спеціального знання, суд може призначити експертів.

173. Сторони мають право відставляти осіб, призначених за експертів, на тих самих підставах, що й свідків.

174. В ухвалі про призначення експертів належить зазначити, на які обставини потрібні їхні висновки.

175. Експерти дають свої висновки словесно або на письмі, з уподоби суду. Словесні висновки записуються до протоколу, і їх підписує експерт. В разі давання писаного висновку суд має право зобов'язати експертів дати словесне пояснення свого висновку.

176. Експерти для з'ясування суттєвих для них обставин мають право ставити запитання сторонам та свідкам і брати участь у місцевому огляді та перевірці доказів.

177. Висновки експертів повинні мати в собі обґрунтування всіх тверджень.

178. В разі потреби доповнити дослід чи пояснити висновки експертів, а так само в разі суперечності висновків кількох експертів, суд може вимагати від них подати

170. В случае заявления о подложности документа, суд рассматривающий гражданское дело, производит проверку подлинности документа одним из следующих способов:

- 1) путем освидетельствования документа и сравнения его с другими документами;
- 2) путем допроса свидетелей, указанных в документе или на которых ссылаются стороны, а равно вызванных судом по своей инициативе;
- 3) путем сличения почерка и подписи на заподозренном документе с подписью того же лица на других бесспорных документах;
- 4) путем экспертизы.

171. В случае, если суд придет к убеждению в подложности документа, он устраняет его из числа доказательств и возбуждает дело в уголовном порядке.

Глава 16.

Об экспертизе и осмотре на месте.

172. Для разъяснения возникающих при разборе дела вопросов, требующих специальных познаний, суд может назначить экспертов.

173. Стороны могут заявлять отвод лиц, назначенных в качестве экспертов, на тех же основаниях, как и свидетелей.

174. В определении о назначении экспертов должно быть указано, по каким обстоятельствам требуется их заключение.

175. Эксперты дают свои заключения устно или письменно, по усмотрению суда. Устные заключения записываются в протокол и подписываются экспертом. В случае дачи письменного заключения эксперты могут быть обязаны судом дать устное разъяснение своего заключения.

176. Эксперты для выяснения интересующих их обстоятельств могут задавать вопросы сторонам и свидетелям и участвовать в местном осмотре и проверке доказательств.

177. Заключение экспертов должно содержать в себе обоснование всех выводов.

178. В случае необходимости дополнить исследование или разъяснить заключение экспертов, а также в случае противоречия заключений нескольких экспертов, суд мо-

додаткові пояснення, або як призначити інших експертів.

179. Експертизу проводять на суді чи поза судом, коли це потрібно з характеру досліду або коли трудно приставити об'єкт досліджу на суд.

180. Огляд на місці суд проводить або в цілому складі або сам голова судового з'їзду.

181. На місцевому огляді бувають присутні сторони, коли вони з'являються.

182. Про місцевий огляд та переведені за огляду дії складається протокола, якого підписують всі особи, що беруть участь в огляді. До протоколу додається разом з описом усі складені чи порівнені під час огляду плани, рисунки, знімки тощо.

Розділ 17.

Участь в процесі декількох позивачів або заповідачів та участь третіх осіб.

183. Позов можуть учинити спільно декілька позивачів, а позивати можна декількох заповідачів.

184. Кожен з позивачів або заповідачів супроти другої сторони виступає в процесі самостійно, і дії одного з співучасників у позові на суді не йдуть ні на користь, ні на шкоду іншим, крім позовів, що випливають з солідарних зобов'язань.

185. Співучасники можуть доручити вести справу одному зі співучасників, хоч би він взагалі і не мав права вести чужі справи.

186. Коли під час судочинства виявиться, що позов учинила не та особа, що має право на даний позов, або заповідає не ту особу, що мала бути заповідає, то суд може, не закриваючи справи, дозволити замінити першого позивача або заповідає, що вибувають зі справи, належним позивачем або заповідає.

187. Позивач і заповідає можуть притягати на свій бік третіх осіб, коли вирок у даній справі може створити для останніх права та обов'язки супроти одної із сторін.

188. Треті особи можуть вступати в справу на боці позивача чи заповідає, коли вирок у даній справі може створити

жет потребовать от них дополнительных объяснений или же назначить других экспертов.

179. Экспертиза производится в суде или вне суда, если это необходимо по характеру исследования или в силу затруднительности доставить предмет исследования в суд.

180. Осмотр на месте производится судом либо в полном составе либо председательствующим в судебном заседании.

181. При местном осмотре присутствуют стороны, если они явятся.

182. О местном осмотре и совершаемых во время осмотра действиях составляется протокол, подписываемый всеми участвующими в осмотре лицами. К протоколу прилагаются вместе с описью все составленные или сличенные при осмотре планы, чертежи, снимки и т. п.

Глава 17.

Об участии в процессе нескольких истцов или ответчиков и об участии третьих лиц.

183. Иск может быть предъявлен совместно несколькими истцами или к нескольким ответчикам.

184. Каждый из истцов или ответчиков по отношению к противной стороне выступает в процессе самостоятельно, и действия одного из соучастников по иску на суде не служат ни в пользу, ни во вред остальным, за исключением исков, вытекающих из солидарных обязательств.

185. Соучастники могут поручить ведение дела одному из соучастников, хотя бы он вообще и не имел права ведения чужих дел.

186. Если во время производства дела обнаружится, что иск предъявлен не тем лицом, которое имеет право на данный иск, или не к тому лицу, которое отвечает по нему, то суд может, не прекращая дела, допустить замену выбывающего из дела первоначального истца или ответчика надлежащим истцом или ответчиком.

187. Истец и ответчик могут привлекать на свою сторону третьих лиц, если решение по данному делу может создать для последних права и обязанности по отношению к одной из сторон.

188. Третьи лица могут вступать в дело на стороне истца или ответчика, если решение по данному делу может создать для них

для них права та обов'язки сувороти одної із сторін.

189. Суд має право, з'ясувавши за розгляду справи взаємини сторін з третіми особами, винести вирок на користь або проти третіх осіб.

190. Треті особи, що мають самостійні права на об'єкт спору, вступають у справу через вчинення позову на загальних підставах на одну з суперечних сторін або на обох разом.

191. В заявах сторін про притягнення третіх осіб та в заявах третіх осіб про вступ у справу на боці позивача або зацікавленого повинно точно зазначати, на яких підставах третіх осіб належить притягти або допустити до справи.

192. Третім особам вчиняти самостійні позови на сторін, а так само вступати в заведену справу можна тільки підчас присутнього розгляду справи.

193. Коли підчас судочинства в справі виявиться, що в її наслідках заінтересована державна установа чи підприємство, що не бере участі в справі, суд зобов'язаний повідомити про заведену справу державну установу чи державне підприємство та прокурорський нагляд.

194. Коли суд провадить декілька справ, що в них беруть участь ті самі особи на стороні позивача чи зацікавленого, суд може злучити ці справи в одну і постановити розглядати ці справи разом.

Розділ 18.

Винесення вироків.

195. Вирок постановляється більшістю голосів. Ніхто з судів не має права утримуватися від подання свого голосу. Кожний суддя може додати до справи свою окрему думку.

Коли виносять вирок, в особливій кімнаті (карацій) ніхто не має права бути присутнім, окрім складу суду в даній справі.

права и обязанности по отношению к одной из сторон.

189. Суд имеет право, выяснив при рассмотрении дела взаимоотношения сторон с третьими лицами, вынести решение в пользу либо против третьих лиц.

190. Третьи лица, имеющие самостоятельные права на предмет спора, вступают в дело путем предъявления иска на общих основаниях к одной из тяжущихся сторон или к обоим вместе.

191. Заявления сторон о привлечении третьих лиц и заявления третьих лиц о вступлении в дело на стороне истца или ответчика должны содержать в себе точные указания на основания, по которым третьи лица должны быть привлечены или допущены к делу.

192. Предъявления самостоятельных исков третьих лиц к сторонам, а также вступление третьих лиц в производящееся дело, допускается лишь во время рассмотрения дела по существу.

193. Если во время производства дела обнаружится, что в исходе его заинтересовано государственное учреждение или предприятие, не принимающее участия в деле, суд обязан известить о производящемся деле государственное учреждение или государственное предприятие, а также и прокурорский надзор.

194. Если в суде производится несколько дел, в которых участвуют одни и те же лица на стороне истца или ответчика, суд может соединить эти дела в одно производство и постановить о совместном разборе этих дел.

Глава 18.

Внесение решений.

195. Решение постановляется большинством голосов. Никто из судей не может воздержаться от подачи своего голоса. Каждый судья может приложить к делу свое особое мнение.

При постановлении решения в особой комнате (совещательной) никто не должен присутствовать, кроме состава суда по данному делу.

196. Винесений вирок викладає в письмій формі голова чи один зі складу суддів, а підписують його усі судді.

197. Винесений вирок має містити в собі: 1) час винесення; 2) склад суду та назву сторін; 3) зазначення об'єкту спору; 4) підстави вироку та закону, що ними суд керувався; 5) зміст винесеного в справі вироку та порядок його виконання; 6) порядок оскарження; 7) розподіл судових витрат.

Увага. Коли записаний визнає позов, суд може вирок про задоволення позову вилучити, не зазначаючи мотивів.

198. За виняткових випадків, коли справа є складна й виготовлення вироку потребує багато часу або попередньої підготовки, суд має право, після особливої ухвали, оголошуваної прилюдно, відкласти оголошення вироку на реченець не довший від трьох днів.

199. Винесений судовий вирок оголошується прилюдно ім'ям Української соціалістичної радянської республіки.

200. Коли через непередбачені обставини хтось із членів суду не може підписати вирока, то про це робиться нотатка за підписом голови.

201. Вироки й ухвали в трудових справах, незалежно від їх оголошення, повинно протягом трьох днів від дня їх оголошення надсилати в копіях сторонам, що брали участь у справі.

202. Коли розмір позовних вимог не встановлено законом (вексель, тарифи тощо), то суд, виносячи вирок у справі, залежно від зазначених на суді обставин, може вийти за межі вимог, заявлених позивачем.

203. Коли присуджено передати майно натурою або перевести певні дії, суд зазначає в самому вироці реченець для виконання вироку.

204. Кожна із сторін, протягом сімох днів від дня винесення вироку, має право просити суд винести додатковий вирок: 1) коли достатньо якоїсь позовної вимоги, що про неї сторони подавали докази та давали пояснення, не винесено вироку суду та 2) коли суд, розв'язавши питання про право, не зазна-

196. Постановленное решение излагается в письменной форме председателем или одним из состава судей и подписывается всеми судьями.

197. Постановленное решение должно содержать в себе: 1) время постановления; 2) состав суда и наименование сторон; 3) указание предмета спора; 4) основания решения и закон, которыми суд руководствовался; 5) содержание вынесенного по делу решения и порядок его исполнения; 6) порядок обжалования; 7) распределение судебных расходов.

Примечание. В случае признания ответчиком иска суд может решение об удовлетворении иска изложить без указания мотивов.

198. В исключительных случаях, если в силу сложности дела изготовление решения требует продолжительного времени или предварительной подготовки, суд может, по особому определению, публично объявляемому, отложить объявление решения на срок не свыше трех дней.

199. Вынесенное судебное решение объявляется публично именем Украинской социалистической советской республики.

200. Если в силу непредвиденных обстоятельств кто-либо из членов суда не может подписать решения, то об этом делается отметка за подписью председателя.

201. Решения и определения по трудовым делам, независимо от их объявления, посылаются в копии в течение трех дней со дня их объявления сторонам, принимавшим участие в деле.

202. Если размер исковых требований не определен законом (вексель, тарифы и т. п.), то суд, вынося решение по делу, в зависимости от выяснившихся на суде обстоятельств, может выйти за пределы заявленных истцом требований.

203. В случае присуждения к передаче имущества натурой или к совершению определенных действий, суд указывает в самом решении срок для исполнения решения.

204. Каждая из сторон в течение семи дней со дня вынесения решения может просить суд о вынесении дополнительного решения в случае: 1) если по какому-либо исковому требованию, по которому стороны представляли доказательства и давали объяснения, не последовало решения суда

тив точно розміру присудженого справляння або речі, що її належить передати чи виправити, або дій, що їх треба виконати.

205. За ухвали вироку, суд, встановлюючи порядок виконання вироку, має право відкласти або розкласти його виконання, вважаючи на майновий стан сторін та на інші обставини справи.

206. Коли вирок видано на користь або проти кількох співучасників процесу, суд зазначає, в якій частині вирок стосується кожного з них і чи є відповідальність або право справляння солідарним.

207. Вирок виносять тільки судді, що брали участь на засіданні, на якому закінчено розгляд справи.

208. Роз'яснювати і тлумачити вирок має суд, що розв'язав справу. Подання прохання про тлумачення вироку жодним реченням не обмежено, коли вирок ще не виконано або він не втратив сили через скінчення трьохрічної давності.

Розділ 19.

Попереднє виконання і видача виконавчих листів.

209. Вирок суду набуває чинності і підлягає виконанню з моменту закінчення речення на оскарження вироку касаційним порядком, а коли подано касаційну скаргу, то з моменту розв'язання справи касаційною інстанцією.

210. Суд, що виніс вирок, може дозволити попереднє виконання вироку за таких випадків: 1) коли від затримання виконання вироку може статися значна шкода для сторони, що на її користь вирок видано, 2) коли є підстави гадати, що виконання вироку згодом може стати неможливим або буде дуже утруднене, 3) за інших випадків, на заяву сторони, що на її користь винесено вирок, з умовою, що вона забезпечить втрати противній стороні в разі скасування вироку.

В разі порушення питання про попереднє виконання вироку суд пропонує залізаному

и 2) если суд, разрешив вопрос о праве, не указал в точности размера присужденного взыскания или предмета, подлежащего передаче или истребованию, или действий, подлежащих исполнению.

205. При постановлении решения суд, определяя порядок исполнения решения, может отсрочить или расорочить его исполнение, исходя из имущественного положения сторон или иных обстоятельств дела.

206. Если решение состоялось в пользу или против нескольких соучастников, процесса, суд указывает, в какой доле решение относится к каждому из них и является ли ответственность или право взыскания солидарными.

207. Решения постановляются только судьями, участвовавшими в заседании, в котором закончено рассмотрение дела.

208. Раз'яснение и толкование решений принадлежит суду, которым решено дело. Подача просьб об истолковании решения никаким сроком не ограничена, если решение еще не приведено в исполнение или не утратило силы вследствие истечения трехлетней давности.

Глава 19.

Предварительное исполнение и выдача исполнительных листов.

209. Решение суда вступает в силу и подлежит исполнению с момента истечения срока на обжалование решения в кассационном порядке, если же подана кассационная жалоба, то с момента разрешения дела кассационной инстанцией.

210. Суд, постановивший решение, может допустить предварительное исполнение решения в следующих случаях: 1) когда от замедления исполнения решения может произойти значительный ущерб для стороны, в пользу которой вынесено решение, 2) когда есть основание предполагать, что исполнение решения впоследствии окажется невозможным или крайне затруднительным, 3) в иных случаях, по заявлению стороны, в пользу которой постановлено решение, при условии представления ею обеспечения убытков противной стороне на случай отмены решения.

В случае возбуждения вопроса о предварительном исполнении решения суд пред-

дати свої пояснення в справі про допущення попереднього виконання та про потребу виконувати його частинами.

211. Попереднє виконання є обов'язкове:

1) в справах, що їх розв'язали трудові сесії, про справляння на користь робітника грошей у межах місячного заробітку робітника;

2) у справах про справляння авторами і їхніми спадкоємцями плати за повне або часткове відчуження авторського права, а так само у справах про справляння винахідниками, авторами промислових зразків і їх спадкоємцями (крім юридичних осіб) плати за користування зареєстрованими винаходами або промисловими зразками в частині, що не перевищує 6.000 карбованців;

3) у справах про відшкодування за каліцтво або смерть—в межах найбільш місячного заробітку пошкодованого або померлого;

4) у справах про аліменти—в межах коштів, потрібних на прожиття позивачеві.

212. Попереднього виконання не допускається:

1) у справах, що в них зацікавленим є державні установи або підприємства, крім справ, у яких у цілому чи в частині, за арт. 211, попереднє виконання є обов'язкове; крім того, коли є загальні умови для допущення попереднього виконання (арт. 210), попереднє виконання можна допускати за позовів кредитових установ на вимоги до державних установ і підприємств, що впливають з банківських операцій кредитових установ;

2) коли попереднє виконання може спричинитися до таких змін в майні, що після того вернути його до попереднього стану зі скасуванням вироку буде неможливим або дуже утрудненим;

3) у справах про виселення трудящих з приміщень.

213. Замість попереднього виконання суд має право вжити заходів до забезпечення виконання вироку. Для цього суд або зберігає

лагає відповіднику представити свої об'ясненні по вопросу о допущении предварительного исполнения и о необходимости рассрочки его.

211. Допущение предварительного исполнения является обязательным:

1) по разрешенным трудовыми сессиями делам о взыскании в пользу работника денежных сумм в пределах месячного заработка работника;

2) по искам о взыскании авторами и их наследниками вознаграждения за полное или частичное отчуждение авторского права, а также по искам о взыскании изобретателями, авторами промышленных образцов и их наследниками (за исключением юридических лиц) вознаграждения за пользование зарегистрированными изобретениями или промышленными образцами в части, не превышающей 6.000 рублей;

3) по делам о вознаграждении за увечье или смерть—в пределах не свыше месячного заработка потерпевшего или умершего;

4) по делам об алиментах—в пределах сумм, необходимых для существования истца.

212. Предварительное исполнение не допускается:

1) по делам, в которых ответчиком являются государственные учреждения или предприятия, за исключением дел, по которым в целом либо в части, согласно ст. 211, предварительное исполнение является обязательным; кроме того, при наличии общих условий для допущения предварительного исполнения (ст. 210), предварительное исполнение может быть допущено по искам кредитных учреждений по требованиям к государственным учреждениям и предприятиям, вытекающим из банковских операций кредитных учреждений;

2) когда предварительное исполнение может вызвать такие изменения в имуществе, после которых приведение последнего в прежнее состояние, в случае отмены решения, будет невозможно или крайне затруднительно;

3) по делам о выселении трудящихся из помещений.

213. Взамен предварительного исполнения суд имеет право принять меры к обеспечению исполнения решения. Для этого

забезпечення позову, допущено під час розгляду справи, або, коли раніш не було допущено забезпечення позову, вживає заходів до забезпечення виконання.

Ухвалу суду про збереження раніш вжитих заходів забезпечення, а так само про вжиття нових заходів забезпечення, можна оскаржити тільки разом з поданням касаційної скарги.

214. У позовах про призначення утримання одному з подружжя або дітям суд, у разі потреби, до посутнього розв'язання справи, має право видати ухвалу про те, в якому розмірі один з подружжя повинен тимчасово надавати утримання другому з подружжя, а так само, хто з подружжя та в якому розмірі повинен тимчасово давати кошти на утримання та виховання дітей. Ухвалу цю виконується негайно, й для цього суд видає позивачеві виконавчого листа.

Питання про видання такої ухвали розв'язує одноособово народний суддя або член Головного суду АМСРР чи окружного суду, кому це належить, на прилюдному засіданні.

215. Щоб виконати судовий вирок або ухвалу про забезпечення позову, суд, відповідно до заяви сторони, або видає їй виконавчого листа на руки, або надсилає його безпосередньо до судового виконавця з пропозицією виконати, або, за належних випадків, надсилає должникові.

216. Коли на підставі винесеного вироку належить передати майно, що є в кількох місцях, або коли вирок видано на користь кількох позивачів або проти кількох заповідачів, суд має право на заяву правіжників видати кілька виконавчих листів, точно визначивши ту частину вироку, що їй за даним листом належить виконати.

217. Замість загубленого оригіналу виконавчого листа суд, що виніс вирок, має право видати дубліката; заяву про видачу дублікату розглядається з викликом сторін.

суд либо оставляет в силе обеспечение иска, допущенное при рассмотрении дела, либо, если ранее не было допущено обеспечение иска, принимает вновь меры к обеспечению исполнения.

Определение суда о сохранении ранее принятых мер обеспечения, а также о применении новых мер обеспечения, может быть обжаловано лишь одновременно с подачей кассационной жалобы.

214. В исках о назначении содержания одному из супругов или детям суд, в случае надобности, до разрешения дела по существу, вправе вынести определение о том, в каком размере один из супругов должен временно выплачивать средства на содержание другому супругу, а также—кто из супругов и в каком размере должен временно давать средства на содержание и воспитание детей. Определение это приводится в исполнение немедленно, а для этого суд выдает истцу исполнительный лист.

Вопрос о вынесении такого определения разрешается единолично народным судьей или членом Главного суда АМСРР либо окружного суда, по принадлежности, в публичном заседании.

215. Для приведения в исполнение судебного решения или определения об обеспечении иска суд, согласно заявлению стороны, либо выдает ей исполнительный лист на руки, либо направляет его непосредственно судебному исполнителю с предложением о приведении в исполнение, либо, в надлежащих случаях, направляет должнику.

216. Если по состоявшемуся решению подлежит передаче имущество, находящееся в нескольких местах, или если решение состоялось в пользу нескольких истцов или против нескольких ответчиков, суд может по заявлению взыскателей выдать несколько исполнительных листов с точным обозначением той части решения, которая по данному листу подлежит исполнению.

217. Взамен утерянного подлинника исполнительного листа суд, постановивший решение, может выдать дубликат; заявление о выдаче дубликата рассматривается с вызовом сторон.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ.

ОКРЕМЕ СУДОЧИНСТВО.

Розділ 20.

Засади.

218. До окремого судочинства належать справи: 1) про видачу судових наказів; 2) про видачу дозволів на звернення безспірних справлянь на біжучі рахунки та вклади в кредитових установах; 3) про встановлення обставин, що від них залежить виникнення публичних прав громадян; 4) про поновлення прав на загублені цінні папери на подавця (виключне судочинство); 5) про увільнення від військової служби через релігійні переконання; 6) за скаргами на дії нотарів.

Розділ 21.

Видача судових наказів.

219. Судових наказів уживається, встановленим в цьому розділі порядком, за прошевих справлянь і вимог про повернення або передання майна, оснований на таких документах:

- 1) мирових, затверджених судовою;
- 2) угодах про розмір утримання дітям чи дружині, укладених передбаченим у законі порядком;
- 3) розрахункових книжках на заробітну плату або розрахункових листах, що замінюють їх;
- 4) зобов'язаннях, виданих должниками державним і кооперативним організаціям, в тому числі зобов'язаних селян і селянських організацій за договорами купівлі-продажу на виплат;
- 5) документах, що встановлюють пропуск терміну встановлених виplat за індивідуальне товарове кредитування, що його одержали должники в споживчих товариствах та їх спілках;
- 6) договорах про державне обов'язкове ненакладне страхування у справах справляння платежів із страхувачів;
- 7) зобов'язаннях, що їх видали трудовим касам взаємодопомоги члени цих кас;
- 8) вимогах кредитових установ, які виникають з документів, що встановлюють про-

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ.

ОСОБЫЕ ПРОИЗВОДСТВА.

Глава 20.

Общие положения.

218. В делах особого производства относятся дела: 1) о выдаче судебных приказов; 2) о выдаче разрешений на обращение в беспорядном порядке взысканий на текущие счета и вклады в кредитных учреждениях; 3) об установлении обстоятельств, от наличия которых зависит возникновение публичных прав граждан; 4) о восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя (вызовное производство); 5) об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям; 6) по жалобам на действия нотариусов.

Глава 21.

О выдаче судебных приказов.

219. Судебные приказы применяются, в установленном в настоящей главе порядке, к денежным взысканиям и к требованиям о возвращении или передаче имущества, основанным на следующих документах:

- 1) мировых соглашениях, утвержденных в судебном порядке;
- 2) соглашениях о размере содержания детям или супругу, заключенных предусмотренным в законе порядком;
- 3) расчетных книжках на заработную плату или расчетных листах, заменяющих их;
- 4) обязательствах, выданных должниками государственным и кооперативным организациям, в том числе обязательствах селян и селянских организаций по договорам купли-продажи с рассрочкой платежа;
- 5) документах, устанавливающих просрочку установленных платежей по индивидуальному товарному кредитованию, полученному должниками в потребительских обществах и их союзах;
- 6) договорах государственного обязательного неокладного страхования по делам о взыскании платежей со страхователей;
- 7) обязательствах, выданных трудовым кассам взаимопомощи членам этих касс;
- 8) требованиях кредитных учреждений, возникающих из документов, устанавливаю-

пуск терміну платежів, належних їм за їхніми кредитовими операціями, в тому числі за вимогами Центрального сільсько-господарського банку Союзу РСР і Центрального банку комунального господарства та житлового будівництва, що основуються на договорах і зобов'язаннях, укладених або виданих за позиковими операціями, а також само за комісійними операціями цих банків;

9) розрахункових книжках або писаних трудових договорах за пред'явлення вимоги про виселення домового робітника (робітниці) із обсадженого наймачевого помещення;

10) видавничих договорах;

11) розрахунках, подаваних від ліквідаційних комісій кооперативних організацій, оголошених за неспроможних, щодо справляння з членів цих організацій сум порядком додаткової відповідальності членів за довги цих організацій;

12) особових картках (особових рахунках) абонентів телефонних мереж;

13) наємних зобов'язань на музичні інструменти, видаваних державним установам й підприємствам;

14) нотаріально-засвідчених правочинах, крім договорів застави;

15) договорах, укладених органами, що видають комунальним господарством, на оренду торгових, промислових і складових приміщень, за вимогами зазначених органів до орендарів приміщень, що основуються на цих договорах;

16) рахунках, прийнятих та підписаних обома сторонами;

17) колективних або трудових договорах на вимоги професійних спілок до наймачів про справляння з них відсотків на утримання комітетів професійних спілок і на освітню роботу серед робітників та службовців;

18) витягах з торгових книг державних органів і кооперативних організацій, — за розрахунками цих органів і організацій між собою;

19) розрахунках належної з довжника суми комирного, плати за комунальні послуги та опалення, подаваних від домоуправ або власників будинків.

аких просрочку платежів, причитающихся їм по кредитним операціям, в том числе по требованиям Центрального сельскохозяйственного банка Союза ССР и Центрального банка коммунального хозяйства и жилищно-строительства, вытекающим из договоров и обязательств, совершенных или выданных по ссудным операциям, а также комиссионным операциям этих банков;

9) расчетных книжкам или письменных трудовых договорах при пред'явлении требования о выселении домашнего работника (работницы) из занимаемого у нанимателя помещения;

10) издательских договорах;

11) расчетах, пред'являемых ликвидационными комиссиями кооперативных организаций, объявленных несостоятельными, по взысканию с членов этих организаций сумм в порядке дополнительной ответственности членов по долгам этих организаций;

12) личных карточках (личных счетах) абонентов телефонных сетей;

13) прокатных обязательствах на музыкальные инструменты, выданных государственным учреждениям и предприятиям;

14) нотариально-удостоверенных сделках, за исключением договоров о залоге;

15) договорах, заключенных органами, ведающими коммунальным хозяйством, на сдачу в аренду торговых, промышленных и складских помещений, по вытекающим из этих договоров требованиям указанных органов к арендаторам помещений;

16) счетах, принятых и подписанных обеими сторонами;

17) коллективных или трудовых договорах по требованиям профессиональных союзов к нанимателям о взыскании с них процентных отчислений на содержание комитетов профессиональных союзов и на просветительную работу среди рабочих и служащих;

18) выписках из торговых книг государственных органов и кооперативных организаций, — по расчетам этих органов и организаций между собой;

19) расчетах причитающейся с должника суммы квартирной платы, платы за коммунальные услуги и отопление, представляемых домоуправлениями или собственниками домов.

Увага. За всіх інших випадків, не зазначених в цьому артикулі, судовий наказ можна видавати тоді, коли це встановлено в спеціальних законах.

220. Заяви про видачу судового наказу треба подавати до відповідного суду в місці осідку должника, або в місці, де знаходиться вимагане майно, або в місці виконання, зазначеному в документі.

На вимоги, зазначені в п. 11 арт. 219, заяви про видачу судового наказу треба подавати до народного суду у місці осідку ліквідаційної комісії.

Питання про видачу судового наказу розв'язує народний суддя або член Головного суду АМСРР чи окружного суду одноособово, не викликаючи супротивної сторони.

221. За документами, зазначеними в п.п. 1—13 арт. 219, незалежно від суми справління, судового наказу видає народний суддя протягом трьох днів після подання відповідних документів.

222. За документами, зазначеними в п.п. 14—19 арт. 219, якщо сума справління не перевищує підсудності народного суду, судового наказу видає народний суддя, а за інших випадків—член Головного суду АМСРР або окружного суду, кому належить, дотримуючи правил, викладених в арт. арт. 225—227 цього Кодексу.

223. Подаючи заяву про справління порядком судового наказу, належить подавати оригінали документів, що на підставі їх подається вимогу, а так само засвідчені підписом заявника копії з них.

У справах про справління пропущених платежів за індивідуальний товарний кредит, що його должниками одержали в споживчих товариствах та їх спілках, крім того належить подати витяг з особистого должникового рахунку.

У справах про виселення домового робітника (робітниця) з наймачевого помешкання належить подати розрахункову книжку або написаний трудовий договір з нотаткою на ньому про розірвання трудового договору, з якої можна встановити вплив речення на звільнення звільненим робітником (робітницею) наймачевого помешкання.

У справах про справління авторської плати належить подавати написані видавничі

Примечание. Во всех иных случаях, не указанных в настоящей статье, судебный приказ может быть выдан в случае, если это установлено специальными законами.

220. Заявления о выдаче судебного приказа подаются в соответствующий суд по месту жительства должника, или по месту нахождения требуемого имущества, или по месту исполнения, указанному в документе.

По требованиям, указанным в п. 11 ст. 219, заявления о выдаче судебного приказа подаются в народный суд по месту нахождения ликвидационной комиссии.

Вопрос о выдаче судебного приказа разрешается народным судьей или членом Главного суда АМСРР или окружного суда единолично, без вызова противной стороны.

221. По документам, указанным в п.п. 1—13 ст. 219, независимо от суммы взыскания, судебный приказ выдается народным судьей в течение трех дней после представления соответствующих документов.

222. По документам, указанным в п.п. 14—19 ст. 219, если сумма взыскания не превышает подсудности народного суда, судебный приказ выдается народным судьей, а в прочих случаях—членом Главного суда АМСРР или окружного суда, по принадлежности, с соблюдением правил, изложенных в ст.ст. 225—227 настоящего Кодекса.

223. При заявлении о взыскании в порядке судебного приказа представляются подлинные документы, на основании которых предъявляется требование, а также заверенные подписью заявителей копии их.

По делам о взыскании просроченных платежей по индивидуальному товарному кредиту, полученному должником в потребительских обществах и их союзах, сверх того должна быть представлена выписка из личного счета должника.

По делам о выселении домашнего работника (работницы) из помещения нанимателя должна быть представлена расчетная книжка или письменный трудовой договор с отметкой на нем о расторжении трудового договора, из которой может быть установлено истечение срока на освобождение уволенным работником (работницей) помещения у нанимателя.

По делам о взыскании вознаграждения авторам должны быть представлены пись-

договори, де повинно бути зазначено характер і умови використання авторського права, а так само визначена належна авторів або його правонаступникові плата за повне або часткове відчуження авторського права. За тих випадків, коли в законі обов'язкової писаної форми для видавничого договору не встановлено, належить подавати примірники друкованого твору або копії рукопису, чи інші документи, які свідчать, що рукопис видавництво прийняло для надрукування.

У справах про справляння комуального, плати за комунальні послуги, та опалення належить подати розрахунок належних з довжника платежів.

224. Судового наказу, незалежно від виду документу, не видається:

1) коли для встановлення прав позивача на подання вимоги треба подати додаткові докази;

2) коли відповідальність довжника не випливає з самого тексту поданих документів;

3) коли виникання зобов'язання, що на ньому оснований вимогу, поставлено в самому документі залежно від умов, що їхню настання належить перед тим довести.

225. У справах про видачу судового наказу за документами, зазначеними в п.п. 14—19 арт. 219, народний суддя або член суду на протязі трьох днів після одержання від позивача відповідної заяви надсилає її копію зацікавленому.

Зацікавлений протягом семи днів від дня одержання копії заяви позивача має право подати народному судді або членові суду писане заперечення проти заявленої вимоги.

226. Коли протягом семи днів по одержанні копії заяви позивача зацікавлений не подасть заперечень на вимогу позивача або коли подане в речені заперечення суддя визнає за неповне, суддя видає позивачеві судового наказу на загальних підставах.

227. Коли подане від зацікавленого заперечення суддя визнає за повне, він виносить ухвалу про відмову видати судового наказу та передає справу на розгляд загальнопозовним порядком.

менные издательские договоры, в которых указан характер и условия использования авторского права, а также определено следующее автору или его проваприемнику вознаграждение за полное или частичное отчуждение авторского права. В тех же случаях, когда законом обязательная письменная форма для издательского договора не установлена, должны быть представлены экземпляры печатного произведения или копии рукописей либо иные документы, удостоверяющие, что рукопись принята издательством для напечатания.

По делам о взыскании квартирной платы, платы за коммунальные услуги и отопление должен быть представлен расчет следующих с должника платежей.

224. Судебный приказ, независимо от вида документа, не выдается:

1) если для установления прав истца на предъявление требования необходимо представление дополнительных доказательств;

2) если ответственность должника не явствует из самого текста представляемых документов;

3) если исполнение обязательства, на котором основано требование, поставлено в самом документе в зависимости от условий, наступление которых должно быть предварительно доказано.

225. По делам о выдаче судебного приказа по документам, указанным в п.п. 14—19 ст. 219, народный судья либо член суда в течение трех дней после получения от истца соответствующего заявления посылает копию заявления ответчику.

Ответчик в течение семи дней со дня получения копии заявления истца имеет право подать народному судье либо члену суда в письменной форме возражение против заявленного требования.

226. Если в течение семи дней после получения копии заявления истца ответчик не представит возражений по требованиям истца либо если поданное в срок возражение будет признано судьей не заслуживающим уважения, судья выдает истцу судебный приказ на общих основаниях.

227. Если представленное ответчиком возражение будет признано судьей заслуживающим уважения, судья выносит определение об отказе в выдаче судебного приказа и передает дело на рассмотрение в общем порядке.

Коли записаний подать заперечення тільки проти частини поданої до нього вимоги й це заперечення суддя визнає за понашене, то судовий наказ видається у безспірній частині вимоги, а в останньому спір розв'язується загальнопозовним порядком, й про це суддя виносить окрему ухвалу.

228. Разом з заявою про видачу судового наказу повинно вносити й судову оплату в розмірі $\frac{1}{4}$ оплати, встановленої для позовів, вчинюваних загальнопозовним порядком, від суми, зазначеної в заяві про видачу судового наказу. Заперечення, що їх подають записані проти вимог про видачу судового наказу (арт. 226), судовою оплатою не оплачуються.

Якщо вимогу про видачу судового наказу передається на розгляд загальнопозовним порядком, з позивача береться повністю судову оплату, встановлену для вимог, заявлених загальнопозовним порядком, віднявши суми, що їх позивач вніс, подаючи заяву про видачу судового наказу.

Якщо для розгляду загальнопозовним порядком буде передано тільки частину вимоги заперечену записаним (арт. 226), з позивача береться судову оплату тільки від спірної суми. Судову оплату, що її вніс позивач разом із заявою про видачу судового наказу, за цих випадків зараховується пропорційно до тої частини вимоги, яку передається для розгляду загальнопозовним порядком.

229. Судовий наказ повинен містити в собі: 1) номер, під яким записано в справах суду заяву про видачу судового наказу; 2) рік, місяць і день, коли винесено ухвалу про видачу судового наказу; 3) суд, що виніс ухвалу, та місце його осідку; 4) назву та місце осідку позивача й записаного; 5) точну назву та визначення документів (час та місце їх вчинення, назву установи, що їх засвідчила, день та номер засвідчення; 6) визначення реченців, за які провадиться справляння реченцевих виплат (за часткових справлянь—за певні реченці); 7) суму або речі, що їх належить справити; 8) судові витрати, що припадають на записаного; 9) відсотки, коли вони припадають;

Если ответчик представит возражение только против части предъявленного к нему требования и это возражение будет признано уважительным, судебный приказ выдается по бесспорной части требования, а в остальной части спор передается на разрешение в общем порядке, о чем судья выносит особое определение.

228. Одновременно с заявлением о выдаче судебного приказа должны быть представлены также и суммы судебной пошлины в размере $\frac{1}{4}$ пошлины, установленной для исков, заявляемых в общем порядке, с сумм, указанной в заявлении о выдаче судебного приказа. Возражения, представляемые ответчиками против требований о выдаче судебного приказа (ст. 226), судебной пошлиной не оплачиваются.

Если требование о выдаче судебного приказа будет передано на рассмотрение в общем порядке, с истца взыскивается полностью судебная пошлина, установленная для требований, заявляемых в общем порядке, за вычетом сумм, внесенных истцом при подаче заявления о выдаче судебного приказа.

Если для рассмотрения в общем порядке будет передана лишь часть требования, оспоренная ответчиком (ст. 226), с истца взыскивается пошлина только со спорной суммы. Судебная пошлина, внесенная истцом при подаче заявления о выдаче судебного приказа, в этих случаях зачитывается пропорционально той части требования, которая передается для рассмотрения в общем порядке.

229. Судебный приказ должен содержать: 1) номер, под которым в делах суда значится заявление о выдаче судебного приказа; 2) год, месяц и день, когда вынесено определение о выдаче судебного приказа; 3) обозначение суда, вынесшего определение, и места его пребывания; 4) наименование и место жительства истца и ответчика; 5) точное наименование и обозначение документов (время и место их совершения, наименование учреждения, их удостоверившего, день и номер удостоверения); 6) обозначение сроков, за которые производится взыскание срочных платежей (при частичных взысканиях—за определенные сроки); 7) сумму или предметы, подлежащие взысканию;

10) підпис народного судді або члена суду й печатку суду.

230. Оригінал документу з викладенням на ньому судовим наказом повертається позивачеві, а копію його залишається при справах суду.

231. У разі відмови видати судового наказу, коли справу не передано на розгляд загальною судовим порядком, суддя повертає позивачеві всі подані від нього документи.

232. Судовий наказ має силу виконавчого листа.

233. Про вчинення справлення судовий виконавець робить напис на оригіналі документу; коли вчиненням справлення зобов'язання, що є в документі, уморюється цілком, довжинкові видається оригінал документу.

234. Судовий наказ можна оскаржити (опротестувати) загальним касаційним порядком до Найвищого суду УСРР, Головного суду АМСРР або до окружного суду, куди належить.

Реченець для оскарження судового наказу вираховується з моменту одержання повідомлення про виконання.

Оскарження (опротестування) судового наказу не зупиняє його виконання.

За касаційні скарги на судові накази оплату береться від суми скарги в половинному розмірі оплати, що її береться підчас подання заяви про видачу судового наказу.

235. Ухвали про відмову розв'язати справу через видачу судового наказу, а за належних випадків—про передання справи на розгляд загальною судовим порядком, оскарженню не підлягають.

Розділ 22.

Порядок видання дозволу на звернення безспір-ного справляння на біжучі рахунки та вклади в кредитних установах.

236. Коли підчас справляння введовлат з податків та сум неподаткового характеру, що їх за законом справляється безспірним порядком, виникає потреба звернути це справляння на біжучі рахунки та вклади у

8) судебные расходы, причитающиеся с ответчика; 9) проценты, если таковые причитаются; 10) подпись народного судьи либо члена суда и печать суда.

230. Подлинный документ с изложенным на нем судебных приказов возвращается истцу, а копия его остается в делах суда.

231. В случае отказа в выдаче судебного приказа, если дело не передано на рассмотрение в общесудовом порядке, истцу возвращаются все представленные им документы.

232. Судебный приказ имеет силу исполнительного листа.

233. О произведенных взысканиях судебный исполнитель делает надпись на подлинном документе; если произведенным взысканием обязательство, содержащееся в документе, погашается полностью, должнику выдается подлинный документ.

234. Судебный приказ может быть обжалован (опротестован) в общем кассационном порядке в Верховный суд УССР, в Главный суд АМСРР или в окружной суд, по принадлежности.

Срок для обжалования судебного приказа исчисляется с момента получения уведомления об исполнении.

Обжалование (опротестование) судебного приказа не приостанавливает приведения его в исполнение.

По кассационным жалобам на судебные приказы пошлины взыскиваются с суммы жалобы в размере половины пошлины, взыскиваемой при подаче заявления о выдаче судебного приказа.

235. Определения об отказе от разрешения дела путем выдачи судебного приказа, а в надлежащих случаях, о передаче дела на рассмотрение в общесудовом порядке, обжалованию не подлежат.

Глава 22.

О порядке выдачи разрешения на обращение взысканий в бесспорном порядке на текущие счета и вклады в кредитных учреждениях.

236. Если при взыскании недоимок по налогам и суммам неналогового характера, которые по закону взыскиваются в бесспорном порядке, возникает необходимость обратиться эти взыскания на текущие счета и

кредитових установках, то орган, що направляє справляння, надсилає свою постанову про вчинення справляння до суду, щоб одержати дозвіл на звернення справляння.

237. У подаваних до суду постановках має бути зазначено: 1) з кого саме справляється; 2) на якій підставі справляється; 3) в якому розмірі справляється; 4) в якій кредитовій установі знаходяться суми, що на них звертається справляння.

238. Дозвола судді у формі ухвали надсилається до установи, що провадить справляння, а установа на підставі цього дозволу звертається безпосередньо з вимогою до належної кредитової установи.

Розділ 23.

Встановлення обставин, що від них залежить виникнення публічних прав громадян.

239. Справи про встановлення обставин, що від них залежить виникнення публічних прав громадян за випадків, коли за чинними законами обставини ці може засвідчити суд, розглядає народний суддя одноособово, на прилюдному засіданні, на заяви заінтересованих осіб, викликаючи за сторону представника заінтересованого урядництва.

До зазначених справ належать:

1) справи про встановлення прізвища, імені, по батькові, часу народження і родинного стану особи, якщо нема змоги для неї дістати будь-який документ, що може правити за підставу для видачі від адміністративних органів особової посвідки;

2) справи про встановлення фактів народження, одруження, розводу, смерті або іншого факту, що його належить записати в книгах запису актів громадянського стану, за випадків, зазначених в Уставі про реєстрацію актів громадянського стану;

3) справи про встановлення неправильностей запису в книгах актів громадянського стану і про виправлення таких неправильностей (арт. 15 Уставу про реєстрацію актів громадянського стану);

4) справи про встановлення безвісної відсутності, про визнання безвісно відсутнього

вклади в кредитних установах, орган, що направляє справляння, надсилає свою постанову про вчинення справляння до суду, щоб одержати дозвіл на звернення справляння.

237. В представляемых в суд постановках указывается: 1) с кого именно взыскивается сумма; 2) на основании чего происходит взыскание; 3) в каком размере производится взыскание; 4) в каком кредитном учреждении находятся суммы, на которые обращается взыскание.

238. Разрешение судьи в форме определения направляется учреждению, производящему взыскание, каковое на основании этого разрешения обращается непосредственно с требованием в подлежащее кредитное учреждение.

Глава 23.

Об установлении обстоятельств, от которых зависит возникновение публичных прав граждан.

239. Дела об установлении обстоятельств, от которых зависит возникновение публичных прав граждан в случаях, когда по действующему законодательству обстоятельства эти могут быть удостоверены судом, рассматриваются народным судьей единолично, в публичном заседании, по заявлению заинтересованных лиц, с вызовом в качестве стороны представителя заинтересованного ведомства.

К указанным делам относятся:

1) дела об установлении фамилии, имени, отчества, времени рождения и семейного положения лица, в случае невозможности для него получить какой-либо из документов, могущих служить основанием для выдачи административными органами удостоверения личности;

2) дела об установлении событий рождения, брака, развода, смерти или иного события, подлежащего записи в книгах записей актов гражданского состояния, в случаях, указанных в Положении о регистрации актов гражданского состояния;

3) дела об установлении неправильностей записей в книгах актов гражданского состояния и об исправлении таких неправильностей (ст. 15 Положения о регистрации актов гражданского состояния);

4) дела об установлении безвестного отсутствия, о признании безвестно отсутствующим

за померлого, а також про встановлення факту, що особа, яка явилася по тому, як судово її визнано за померлу, перебувала невідомо де з непереможних для неї причин (арт. 150, 155 і 162 Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану);

5) справи про встановлення наявності або відсутності законних перешкод до реєстрації подружжя, за випадку, передбаченого в арт. 42 Устави про реєстрацію актів громадянського стану;

6) справи за скаргами на відмову органів запису актів громадянського стану зареєструвати подію, що їй належить записати в книгах запису актів громадянського стану (арт. 16 Устави про реєстрацію актів громадянського стану);

7) справи про встановлення факту перебування на військовій службі й набуття в зв'язку з нею інвалідності, що їх провадиться за увагою до арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про порядок встановлення трудового стажу інвалідам праці й встановлення факту перебування громадян на військовій службі та набуття в зв'язку з нею інвалідності»;

8) справи про встановлення факту одержання освіти в тій чи іншій школі;

9) справи про встановлення інших обставин, що їх на підставі спеціальних законів може засвідчити суд.

Увага. Заяви в зазначених в цьому артикулі справах подається до народного суду в місці, де живе заявник, крім:

1) справ, зазначених у п. 4 цього артикулу, що їх розглядає народний суд у місці, де востаннє жив той, хто перебуває невідомо де або що його визнано за померлого;

2) справ, зазначених у п. 6 цього артикулу, що їх розглядає народний суд у місці, де має осідок орган запису актів громадянського стану, що відмовив зареєструвати факт, що його належало записати;

3) справ, зазначених у п.п. 7 і 8 цього артикулу, що їх розглядається в місці осідку відповідного органу соціального забезпечення чи школи, де належить.

щого умершим, а також об установленні факта, що лице, явившись после судебного признания его умершим, было в отсутствии по непреодолимым для него причинам (ст. 150, 155 и 162 Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния);

5) дела об установлении наличия или отсутствия законных препятствий к регистрации брака, в случае, предусмотренном ст. 42 Положения о регистрации актов гражданского состояния;

6) дела по жалобам на отказ органов записи актов гражданского состояния в регистрации события, подлежащего записи в книгах записи актов гражданского состояния (ст. 16 Положения о регистрации актов гражданского состояния);

7) дела об установлении факта нахождения на военной службе и получения в связи с нею инвалидности, производимые в порядке примечания к ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР «О порядке установления трудового стажа инвалидов труда и установления факта нахождения граждан на военной службе и получения ими в связи с нею инвалидности»;

8) дела об установлении факта получения образования в том или ином учебном заведении;

9) дела об установлении иных обстоятельств, которые на основании специальных законов могут быть удостоверены судом.

Примечание. Заявления по указанным в настоящей статье делам подаются в народный суд по месту жительства заявителя, за исключением:

1) дел, указанных, в п. 4 настоящей статьи, которые рассматриваются народным судом в месте последнего жительства безвестно отсутствующего или признанного умершим;

2) дел, указанных в п. 6 настоящей статьи, которые рассматриваются народным судом в месте нахождения органа записи актов гражданского состояния, отказавшего в регистрации подлежащего записи события;

3) дел, указанных в п.п. 7 и 8 этой статьи, которые рассматриваются в месте нахождения соответствующего органа социального обеспечения или учебного заведения, по принадлежности.

240. В ухвалі суду належить точно зазначати, яку саме встановив суд обставину, на якій підставі та на яку потребу.

Розділ 24.

Відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця (викличне судочинство).

241. Для відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця особи, що втратили їх, подають до народного суду у місці осідку установи або особи, що видала цінного папера, заяву, що містить: 1) точну назву заявника і вказівку, де він має осідок; 2) копію втраченого цінного паперу або назву й відмінні ознаки його (число, серія тощо); 3) вказівку про ті обставини, за яких папера втрачено; 4) прохання визнати цінний папір за втрачений.

242. Народний суддя, коли визнає заяву за поважну, виносить постанову: 1) зробити публікацію про виклик держців цінного паперу до народного суду, до якого подано заяву про втрату, і 2) про заборону провадити будь-яке виконання за цінним папером і вчиняти правочини з ним.

Увага. Зобов'язані за втраченим цінним папером установи і особи можуть від моменту публікації вносити належні з них платежі в депозит нотаріальних органів.

243. На відмову народного судді задовольнити зазначене в п. 4 арт. 241 прохання можна подавати окрему скаргу до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду.

244. Публікацію, передбачену в п. 1 арт. 242, робиться коштом заявника один раз у «Вістях ВУЦВК».

В публікації про втрату цінного папера повинні подавати: 1) ім'я, по батькові, прізвище й місце осідку заявника, 2) назву і відмінні ознаки паперу, що про втрату його подано до суду заяву; 3) протягом якого рішення держці паперу, про втрату якого заявлено, повинні подати до суду заяву про

240. В определении суда должно быть точно означено устанавливаемое судом обстоятельство, основания для его установления, а также для какой надобности необходимо установление этого обстоятельства.

Глава 24.

О восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя (вызывное производство).

241. Для восстановления прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя лица, утратившие их, подают в народный суд по месту нахождения учреждения или лица, выдавшего ценную бумагу, заявление, содержащее: 1) точное наименование заявителя и указание места его жительства; 2) копию утерянной ценной бумаги или название и отличительные признаки ее (номер, серия и т. п.); 3) указание тех обстоятельств, при которых бумага утрачена; 4) просьбу о признании ценной бумаги утраченной.

242. Народный судья, если признает заявление уважительным, выносит постановление: 1) о производстве публикации о вызове держателей ценной бумаги в народный суд, в который подано заявление об утрате и 2) о запрещении производить какое-либо исполнение по ценной бумаге и совершать сделки с нею.

Примечание. С момента публикации обязанные по утраченной ценной бумаге учреждения и лица могут вносить подлежащие с них платежи в депозит нотариальных органов.

243. На отказ народного судьи в удовлетворении указанного в п. 4 ст. 241 просьбы может быть принесена частная жалоба в Главный суд АМСРР или окружный суд, по принадлежности.

244. Публикация, предусмотренная п. 1 ст. 242, производится за счет заявителя один раз в «Вістях ВУЦВК».

Публикации об утрате ценной бумаги должны содержать в себе: 1) имя, отчество, фамилию и место жительства заявителя; 2) название и отличительные признаки бумаги, об утрате коей подано в суд заявление; 3) указание срока, в течение которого держатели бумаги, об утрате коей заявлено,

свої права на нього (п. 1 арт. 242); 4) заборону, передбачену в п. 2 арт. 242.

245. Держець втраченого цінного папера повинен подати до зазначеного в оголошенні суду заяву про те, що він є держець папера, і подати оригінал зазначеного папера або засвідчену копію його.

Для подання такої заяви держцем квитанції на подавця, виданої від кредитової установи, про вкладення на схов і про заставу цінних паперів, встановлюється річний реченець від дня оголошення про те, що до суду надійшла заява про втрату квитанції. Для подання заяви держцем інших цінних паперів, що до них прикладається правила викличного судочинства, встановлюється трьохмісячний реченець від того самого моменту.

246. Якщо заяву держця цінного папера одержить народний суд протягом встановленого реченця (арт. 245), то народний суддя виносить постанову про надання особи, що заявила про втрату цінного папера, реченця на вчинення загальним порядком на держця зазначеного цінного папера позову про відібрання від нього цього цінного папера.

Зазначений реченець не може бути більший як два місяці.

247. Якщо протягом встановленого в арт. 245 реченця заява держця цінного папера не надійде до належного народного суду, то він виносить постанову про визнання втраченого цінного папера за недійсний і про обов'язок установи або особи, що його видала, видати заявникові дублікат цінного папера замість втраченого, або про обов'язок установи чи особи, що видали папера, виконати те зобов'язання, яке в ньому є, коли настануть умови, що за них можна вимагати виконання.

Увага. Права сумлінного заставодержця, передбачені в арт. 86 Цивільного кодексу УСРР, лишаються в силі.

248. Про слухання справи за позовом заявника на держця цінного папера, а також про слухання справи про визнання папера за недійсний, у разі не надійде заяви від держця, повідомляється заявника, установу або особу, що видали втраченого цінного па-

должны подать суду заявление о своих правах на нее (п. 1 ст. 242); 4) запрещение, предусмотренное п. 2 ст. 242.

245. Держатель утраченной ценной бумаги должен подать указанному в объявлении суду заявление о том, что он является держателем бумаги и представить оригинал указанной бумаги или заверенную копию ее.

Для подачи такого заявления держателем квитанции на предъявителя, выданной кредитным учреждением по вкладам на хранение и по залого ценных бумаг, устанавливается годичный срок со дня публикации о поступившем в суд заявлении об утрате квитанции. Для подачи заявления держателем прочих ценных бумаг, к которым применяются правила вызывного производства, устанавливается трехмесячный срок с того же момента.

246. Если заявление держателя ценной бумаги будет получено народным судом в течение установленного срока (ст. 245), народный судья выносит постановление о предоставлении лицу, заявившему об утрате ценной бумаги, срока для предъявления в общем порядке к держателю указанной ценной бумаги иска об изъятии от него этой ценной бумаги.

Указанный срок не может быть больше двух месяцев.

247. Если в течение установленного в ст. 245 срока заявление держателя ценной бумаги не поступит в подлежащий народный суд, последний выносит постановление о признании утраченной ценной бумаги недействительной и об обязанности учреждения или лица, ее выдавшего, выдать заявителю дубликат ценной бумаги вместо утраченной или же об обязанности учреждения или лица, выдавших бумагу, исполнить то обязательство, которое в ней содержится, если наступили условия, при которых исполнение может быть потребовано.

Примечание. Права добросовестного залогодержателя, предусмотренные ст. 86 Гражданского кодекса УСРР, остаются в силе.

248. О слушании дела по иску заявителя к держателю ценной бумаги, а также о слушании дела о признании бумаги недействительной, в случае непоступления заявления от держателя, извещаются заявитель, учреждение или лицо, выдавшее утраченную

пера, а за належних випадків і держця цінного папера, що заявив про свої права на нього. Нестання зазначених осіб не припиняє розгляду справи.

249. Ухвалу народного суду, винесену за арт. арт. 246 і 247, можна оскаржити касаційним порядком до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду.

250. Якщо заявник не вчинить на держця цінного папера позову протягом установленого від суду речення, то заходи, вжиті від суду порядком викличного судочинства (п. 2 арт. 242), втрачають силу, а держець цінного папера має право справляти з заявника втрати, що він мав через вжиття від суду зазначених заходів.

251. Держець втраченого цінного папера, що не заявив вчасно з будь-яких причин про свої права на нього (арт. 245) по тому, як набрала сили ухвала суду про визнання цінного папера за недійсний, може подати в суд позов про безпідставне збагачення на особу, що за нею визнано право одержати дублікат цінного папера замість загубленого.

252. Правила цього розділу застосовується виключно до тих категорій цінних паперів, що на них порядок викличного судочинства поширено спеціальними законами.

Розділ 25.

Звільнення від військової служби через релігійні переконання.

253. Особи, що бажають на підставі закону про обов'язкову військову службу (постанова ЦВК і РНК СРСР з 8 серпня 1928 р.—Зб. зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449) порушити справу про звільнення їх від військової служби через релігійні переконання, подають про те заяву до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду. Справи ці розглядається з викликом заявника та з обов'язковою участю представника прокуратури.

254. У таких справах участі представників не допускається.

255. Виносячи вирок, суд вислухує висновки експертів про те, чи дійсно релігійне вчення секти, що до неї належить, на його твердження, заявник, забороняє тепер і за-

ценну бумажу, а в належних випадках, держатель цінної бумажки, заявивши о своїх правах на неї. Наявка указаних лиц не приостанавливает рассмотрение дела.

249. Определение народного суда, вынесенное в порядке ст.ст. 246 и 247, может быть обжаловано в кассационном порядке в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности.

250. Если заявитель не предъявит к держателю ценной бумаги иска в течение установленного судом срока, меры, принятые судом в порядке вызывного производства (п. 2 ст. 242), теряют силу, а держатель ценной бумаги имеет право взыскивать с заявителя убытки, понесенные им вследствие принятия судом указанных мер.

251. Держатель утраченной ценной бумаги, не заявивший своевременно по каким-либо причинам о своих правах на нее (ст. 245), после вступления в силу определения суда о признании ценной бумаги недействительной может предъявить в суд иск о неосновательном обогащении к лицу, за которым признано право на получение дубликата ценной бумаги вместо утраченной.

252. Правила настоящей главы применяются исключительно к тем категориям ценных бумаг, на которые порядок вызывного производства распространен специальными законами.

Глава 25.

Об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям.

253. Лица, желающие на основании закона об обязательной военной службе (постановление ЦИК и СНК СССР от 8 августа 1928 г.—С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 449) возбудить дело об освобождении их от военной службы по религиозным убеждениям, подают о том заявление в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности. Дела эти слушаются с вызовом заявителя и при обязательном участии представителя прокуратуры.

254. По делам этого рода участие представителей не допускается.

255. При постановлении решения суд заслушивает заключение экспертов о том, действительно ли религиозное учение секты, к которой принадлежит по его утверждению

бороняло до 1917 року відбувати військову службу зі зброєю в руках, і розв'язує справу, чи дійсно до цього вчення належить заявник з народження й виховання (арт. 233 Закону про обов'язкову військову службу).

256. Незалежно від висновків експертів, запрошених судом, суд має право вимагати на всі обставини справи висновку компетентних установ і осіб.

257. В ухвалі суду про звільнення від військової служби зі зброєю в руках мають бути наведені мотиви звільнення. Копію ухвали суду про звільнення від військової служби належить надсилати до народніх комісаріятів внутрішніх справ УРСР й АМРСР або, відповідно, до адміністративного відділу округового виконавчого комітету та до місцевого військового комісаріату.

Розділ 26.

Скарги на дії нотаря й інших органів, що виконують нотаріальні функції.

258. Скарги на неправильно вчинені від нотаря, народнього судді або районного виконавчого комітету нотаріальні дії або на відмову вчинити дію розглядають Цивільна касаційна колегія Головного суду АМРСР або, відповідно, цивільні відділи окружних судів, на судовому засіданні, яке виносить у справі окрему ухвалу. Окрему ухвалу можна оскаржити до Найвищого суду, подавши окрему скаргу.

Скарги на неправильно вчинені від селищних або сільських рад нотаріальні дії, або на їх відмову вчинити покладені на них дії, розглядає одноособово на судовому засіданні той народній суддя, що в районі його є сільська або селищна рада, на дію якої подано скаргу. Ухвали народнього судді в цих справах можна оскаржити до окружного суду або, відповідно, до Головного суду АМРСР, подавши окрему скаргу.

259. Реченець на подання скарги встановлюється двотижневий від дня, коли оскаржувачеві стало відоме розпорядження нотаря або органу, що виконує нотаріальні функції.

заявитель, запрещает ныне и запрещало до 1917 года отбывание военной службы с оружием в руках, и разрешает вопрос, действительно ли к этому учению принадлежит заявитель по рождению и воспитанию (ст. 233 Закона об обязательной военной службе).

256. Независимо от заключений экспертов, приглашенных судом, суд вправе требовать по всем обстоятельствам дела заключения компетентных учреждений и лиц.

257. В определении суда об освобождении от военной службы с оружием в руках должны быть приведены мотивы освобождения. Копия определения суда об освобождении от военной службы должна быть направлена в народные комиссариаты внутренних дел УССР и АМОСР или административные отделы окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, и в местный военный комиссариат.

Глава 26.

Жалобы на действия нотариусов и иных органов, выполняющих нотариальные действия.

258. Жалобы на неправильно совершенные нотариусом, народным судьей либо районным исполнительным комитетом нотариальные действия, или на отказ в совершении действия, рассматриваются Гражданской кассационной коллегией Главного суда АМОСР или гражданскими отделами окружных судов, по принадлежности, в судебном заседании, которое выносит по делу частное определение. Последнее может быть обжаловано в Верховный суд в порядке частной жалобы.

Жалобы на неправильно совершенные поселковыми или сельскими советами нотариальные действия либо на их отказ в совершении возложенных на них действий рассматриваются единолично в судебном заседании тем народным судьей, в районе которого расположен сельский либо поселковый совет, на действие которого подана жалоба. Определения народного судьи по этим делам могут быть обжалованы в окружной суд либо в Главный суд АМОСР, по принадлежности, в порядке частной жалобы.

259. Срок на принесение жалоб устанавливается двухнедельный со дня, когда жалующемуся стало известно распоряжение нотариуса либо органа, выполняющего нотариальные действия.

260. Скарги подається нотареві або органі, що його дії оскаржено, а він їх подає до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду чи до народного судді, не далі трьох днів від дня надходу скарги, з поясненням щодо суті скарги й поданням оригіналу справи або копій потрібних документів.

Скарги можна подавати так само безпосередньо до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду чи до народного судді.

261. Нотарі й органи, що виконують нотаріальні функції, повертають скарги, подані з проганням речення, повідомляючи про це Головний суд АМСРР або, відповідно, окружний суд чи народний судді.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА.

ОСКАРЖЕННЯ ТА ПЕРЕГЛЯД ВИРОКІВ.

Розділ 27.

Оскарження вироків.

262. На вирок суду особи, що беруть участь у справі, можуть подати касаційну скаргу, а органи прокуратури можуть подати касаційний протест до відповідного окружного суду, до Головного суду АМСРР або до Найвищого суду, куди належить. Скаргу (протеста) подається через суд, що виніс вирок. До касаційної скарги (протеста) додається копія скарги (протеста) відповідно до числа учасників супротивної сторони.

263. Вироки Найвищого суду в цивільних справах, що він їх ухвалив як суд першої інстанції, не можна оскаржувати касаційним порядком. Генеральному прокуророві республіки та Голові Найвищого суду надається право опротестовувати вироки Найвищого суду до Пленуму Найвищого суду протягом семи днів від дня оголошення вироку.

Так само не можна оскаржувати касаційним порядком вироки у справах, закритих за арт. 4. На ці вироки органи прокуратури можуть подати касаційний протест на загальних підставах.

264. На вироки арбітражних комісій при товарних і фондових біржах особи, що бе-

260. Жалобы подаются нотариусу либо органу, действия которого обжалованы, какой представляет их в Главный суд АМСРР или окружной суд, либо народному судье, по принадлежности, не позже трех дней со дня поступления жалобы, с объяснением по существу жалобы и с представлением подлинного дела или копий необходимых документов.

Жалобы могут быть поданы также непосредственно в Главный суд АМСРР или в окружной суд либо народному судье, по принадлежности.

261. Нотариусы и органы, выполняющие нотариальные действия, возвращают жалобы, поданные с пропуском срока, сообщая об этом в Главный суд АМСРР, в окружной суд либо народному судье, по принадлежности.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТАЯ.

ОБЖАЛОВАНИЕ И ПЕРЕСМОТР РЕШЕНИЙ.

Глава 27.

Обжалование решений.

262. На решение суда лицами, участвующими в деле, может быть подана кассационная жалоба, а органами прокуратуры может быть подан кассационный протест в соответствующий окружной суд или в Главный суд АМСРР либо в Верховный суд, по принадлежности. Жалоба (протест) подается через суд, постановивший решение. К кассационной жалобе (протесту) прилагаются копии жалобы (протеста) по числу участников противной стороны.

263. Решения Верховного суда по гражданским делам, вынесенные им в качестве суда первой инстанции, не подлежат обжалованию в кассационном порядке. Генеральному прокурору республіки и Председателю Верховного суда предоставляется право опротестования решений Верховного суда в Пленум Верховного суда в семидневный срок со дня объявления решения.

Не могут быть обжалуемы в кассационном порядке решения по делам, прекращенным в порядке ст. 4. На эти решения может быть однако подан органами прокуратуры кассационный протест на общих основаниях.

264. На решения арбитражных комиссий при товарных и фондовых биржах участвующи-

руть участь у справі, можуть подавати касаційні скарги до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду.

Скарги подається запальним порядком через арбітражну комісію, що винесла вирок.

265. Не можна касаційно оскаржувати вирок у справах державних органів між собою, якщо позовна ціна не перевищує 1.000 крб.

266. Не можна касаційно оскаржувати, а так само опротестовувати вирок трудових сесій народного суду: 1) в справах про життя заходів впливу за табеллю, крім випадків звільнення з посади; 2) в грошових позовах на суму, що не перебільшує місячного заробітку робітника, не зв'язаних із звільненням робітника з посади; 3) у справах, що розглядалися вдруге після скасування першого вироку, якщо другого вироку винесено відповідно до вказівок касаційної інстанції.

267. В скарзі повинно зазначати: 1) вирок, що його скаргник вважає за неправильний, 2) в чому саме полягає неправильність вироку, 3) прохання скаргника про повне чи часткове скасування вироку.

268. Підставою до скасування вироку може бути: 1) зламання або хибне прикладення чинних законів, зокрема артикулу 7 цього Кодексу, або 2) очевидна суперечність вироку до фактичних обставин справи, встановлених від суду під час розв'язання справи.

269. Касаційні скарги й протести на вирок народних судів, Головного суду АМСРР і окружних судів належить подавати протягом 14 днів від дня оголошення вироку.

270. Суд передає подану скаргу й усю справу до суду вищої інстанції не далі, як через три дні з дня її одержання і рівночасно з тим надсилає копію учасникам супротивної сторони.

271. Протягом тижня з дня одержання копії скарги друга сторона має право подати до суду, що виніс вирок, пояснення на касаційну скаргу, додавши копію. Пояснення це направляється до суду вищої інстанції, а копію надсилається подавцеві скарги.

щими в деле лицами могут быть поданы кассационные жалобы в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности.

Жалобы подаются в общем порядке через постановившую решение арбитражную комиссию.

265. Не могут быть обжалованы в кассационном порядке решения по делам государственных органов между собой, если цена иска не превышает 1.000 рублей.

266. Не могут быть обжалованы и опротестованы в кассационном порядке решения трудовых сессий народного суда: 1) по делам о наложении взысканий, согласно табели, за исключением случаев увольнения; 2) по денежным искам на сумму не более месячного заработка работника, не связанным с увольнением работника; 3) по делам, рассмотренным вторично после отмены первого решения, если вторичное решение вынесено в соответствии с указаниями кассационной инстанции.

267. Жалоба должна содержать в себе: 1) указание на решение, которое жалобщик считает неправильным; 2) указание, в чем заключается неправильность решения; 3) просьбу жалобщика о полной или частичной отмене решения.

268. Основанием к отмене решения может служить: 1) нарушение или неправильное применение действующих законов, в частности, статьи 7 настоящего Кодекса или 2) явное противоречие решения фактическим обстоятельствам дела, установленным при разрешении дела судом.

269. Кассационные жалобы и протесты на решения народных судов, Главного суда АМСРР и окружных судов должны быть поданы в течение 14 дней со дня объявления решения.

270. Суд препровождает поданную жалобу и все производство по делу в суд высшей инстанции не позже, как через три дня со дня ее получения и одновременно препровождает копию участникам противной стороны.

271. В недельный срок со дня получения копии жалобы другая сторона может подать в суд, постановивший решение, объяснение на кассационную жалобу с приложением копии. Объяснение это направляется в суд высшей инстанции, а копия — лицу, подавшему жалобу.

272. Співучасники в процесі мають право не далі першого засідання в справі в суді вищої інстанції приєднатися до скарги, поданої від сторони, що на ній вони беруть участь.

273. Сторін викликається на слухання справи в касаційній інстанції з розсуду суду. Якщо сторони прибудуть на суд до розгляду справи з власної ініціативи, то питання про допущення їх для подання пояснень у справі розв'язує суд після доповіді справи.

Список справ, призначених на розгляд у касаційній інстанції, вивіщується в самому будинку суду за сім днів до судового засідання.

274. Якщо сторони, повідомлені про день розгляду справи, не з'являться, то це не становить перешкоди до її розгляду.

275. Коли розглядається справу касаційним порядком, прокурор має право дати в справі свій висновок на письмі чи словесно на судовому засіданні.

276. Суд вищої інстанції, розглядаючи касаційну скаргу (протеста), має право розглянути справу в цілому ревізійним порядком.

277. Касаційна інстанція, визнавши скаргу (протеста) за безпідставну, залишає її без наслідків. Визнавши скаргу (протеста) за слушну, суд вищої інстанції касає вирок у цілому чи частково, а справу або закриває, коли вона не підлягає судовому розсудові чи коли нема права на позов, або повертає її на новий розгляд у цілому чи в скасованій частині до іншого суду чи до того самого суду з іншим складом.

Касаційна інстанція може сама змінити вирок, не повертаючи справу для пересуду в тому разі, коли вирок має хиби, що впливають з неправильного прикладення тої чи іншого закону, і ці хиби можна виправити через виводи із самого вироку та встановлених у ньому обставин справи. Касаційна інстанція може так само змінити вирок першої інстанції посутньо, в разі очевидної суперечності вироку фактичним обставинам справи, встановленим судом першої інстанції.

272. Соучастники в процессе могут не позже первого заседания по делу в суде высшей инстанции присоединиться к жалобе, поданной стороной, на которой они участвуют.

273. Стороны вызываются к слушанию дела в кассационной инстанции по усмотрению суда. Если стороны придут в суд к рассмотрению дела по собственной инициативе, то вопрос о допущении их к даче объяснений разрешается судом после доклада дела.

Список дел, назначенных к слушанию в кассационной инстанции, вывешивается в здании суда за семь дней до судебного заседания.

274. неявка сторон, извещенных о дне слушания дела, не является препятствием к рассмотрению его.

275. При рассмотрении дела в кассационном порядке прокурор может дать по делу свое заключение как в письменной форме, так и словесно в судебном заседании.

276. Суд высшей инстанции при рассмотрении кассационной жалобы (протеста), имеет право рассмотреть дело в целом в реви́зионном порядке.

277. Кассационная инстанция, признав жалобу (протест) неосновательной, оставляет ее без последствий. В случае признания жалобы (протеста) заслуживающей уважения, суд высшей инстанции отменяет решение полностью или частично, а дело либо прекращает производством, когда оно не подлежит разрешению в судебном порядке либо при отсутствии права на иск, или возвращает его на новое рассмотрение в полном объеме или в отмененной части в иной суд либо в тот же суд в ином составе.

Кассационная инстанция может самостоятельно изменить решение, не возвращая дела для пересмотра в том случае, когда решение имеет недостатки, вытекающие из неправильного применения того или иного закона, причем эти недостатки могут быть исправлены путем выводов из самого решения и установленных в нем обстоятельств дела. Кассационная инстанция может также изменить решение первой инстанции по существу в случае очевидного противоречия решения фактическим обстоятельствам дела, установленным судом первой инстанции.

278. Розглядаючи скарги (протести) у справах трудових сесій, касаційна інстанція керується правилами арт. 277 та, крім того, має право змінити вирок повністю, не повертаючи справи для перегляду за тих випадків, коли це можна зробити за достатньої ясності фактичної сторони справи, базуючись на матеріалах, що є в справі, не притягаючи нових доказів або даних.

Так само, касаційна інстанція має право винести вирок щодо суті справи, не передаючи її на новий розгляд до трудової сесії за випадків, коли трудова сесія за другого розгляду справи зламала вказівки касаційної інстанції, які вона дала, касуючи першого вирока трудової сесії в справі.

Увага. Питання про те, чи правильно застосувала трудова сесія вказівки касаційної інстанції, переглядаючи справу, може бути порушено через подання до касаційної інстанції окремої скарги на загальних підставах.

279. Коли Касаційна колегія Найвищого суду, розглядаючи справу, вважає за потрібне одержати керівниче з'ясування розуміння закону, то розгляд справи відкладається до з'ясування розуміння закону на Пленумі Найвищого суду.

280. В ухвалі касаційної інстанції належить зазначати ті міркування, що через них вирок скасовано або скаргу залишено без наслідків. Ці зазначення обов'язкові для суду, що переглядає справу.

281. Ухвали Касаційної колегії Найвищого суду може опротестувати Генеральний прокурор республіки, Голова Найвищого суду та Прокурор Найвищого суду до Пленуму Найвищого суду протягом семи днів від моменту винесення ухвали. Так само, голова засідання Касаційної колегії, протягом трьох днів від моменту винесення ухвали, має право перенести справу на розгляд до Пленуму Найвищого суду, подавши разом з тим в писаній формі свою мотивовану окрему думку. Опротестування ухвали Касаційної колегії зупиняє її виконання.

278. При рассмотрении жалоб (протестов) по делам трудовых сессий кассационная инстанция руководствуется правилами ст. 277 и, сверх того, имеет право изменить решение по существу, не возвращая дела для пересмотра в тех случаях, когда это может быть сделано при достаточной ясности фактической стороны дела, исходя из материалов, находящихся в деле, без привлечения новых доказательств или данных.

Кассационная инстанция имеет также право вынести решение по существу дела, не передавая его на новое рассмотрение в трудовую сессию, в случаях, когда трудовая сессия при вторичном рассмотрении дела нарушила указания кассационной инстанции, данные последней при отмене первого решения трудовой сессии по делу.

Примечание. Вопрос о правильности применения трудовой сессией указаний кассационной инстанции при пересмотре дела может быть возбужден путем подачи в кассационную инстанцию частной жалобы на общих основаниях.

279. Если при рассмотрении дела Кассационной коллегией Верховного суда она находит необходимым получить руководящее разъяснение смысла закона, то разбирательство дела откладывается до разъяснения смысла закона в Пленуме Верховного суда.

280. В определении кассационной инстанции должны быть указаны те соображения, по которым решение отменено или жалоба оставлена без последствий. Указания эти обязательны для суда, пересматривающего дело.

281. Определения Кассационной коллегии Верховного суда могут быть опротестованы Генеральным прокурором республики, Председателем Верховного суда и Прокурором Верховного суда в Пленум Верховного суда в течение семи дней с момента вынесения определения. Равным образом, председательствовавший в заседании Кассационной коллегии, в течение трех дней с момента вынесения определения, вправе перенести дело на рассмотрение в Пленум Верховного суда, представив при этом в письменном виде свое мотивированное особое мнение. Опротестование определения Кассационной коллегии приостанавливает приведение его в действие.

Член Касаційної колегії, що брав участь у винесенні ухвали й не погодився з нею, має право висласти на письмі свою окрему думку. Цю окрему думку протягом трьох днів від моменту винесення ухвали той, хто заявив її, має доповісти Голові Найвищого суду, який на протязі того самого рішення має або залишити окрему думку без руху або направити справу на розгляд до Пленуму Найвищого суду.

282. Окремо від касаційної скарги можна подавати окремі скарги так за випадків, спеціально передбачених у цьому Кодексі, як і за тих випадків, коли оскаржувана окрема ухвала закінчує судочинство в справі. Ці скарги подаються протягом семи днів від дня винесення ухвали, що підлягає оскарженню; до цих скарг прикладається правила цього розділу.

Розділ 28.

Перегляд судових вироків.

283. Генеральному прокуророві республіки належить право вимагати на перегляд всі справи, розв'язані на території УСРР, а також і в АМСРР, що в них вирокі набули правової сили, а Прокуророві АМСРР і окружним прокурорам—справи, розв'язані в межах АМСРР або відповідної округи, за належністю.

284. Розв'язувати питання про перегляд судових вироків, що на них касаційну скаргу залишено без наслідків або що для них закінчився касаційний рішенець, належить виключно Найвищому суду, а в АМСРР щодо вироків народних судів—Головному суду АМСРР.

285. Питання про перегляд судових вироків можна порушувати перед Найвищим судом по Цивільній касаційній колегії і на заяву сторони в процесі і з ініціативи Генерального прокурора республіки або Прокурора Найвищого суду, а так само Прокурора АМСРР або окружної прокуратури, кого належить, через Генерального прокурора республіки.

Питання про перегляд вироків народних судів АМСРР можна порушувати перед Го-

Член Кассационной коллегии, участвовавший в вынесении определения и не согласный с таковым, вправе изложить в письменном виде свое особое мнение. Это особое мнение в течение трех дней с момента вынесения определения докладывается заявителем его Председателю Верховного суда, который в течение того же срока либо оставляет особое мнение без движения, либо направляет дело на рассмотрение в Пленум Верховного суда.

282. Отдельно от кассационной жалобы могут подаваться частные жалобы, как в случаях, специально предусмотренных настоящим Кодексом, так и в тех случаях, когда обжалуемым частным определением заканчивается производство по делу. Эти жалобы подаются в семидневный срок со дня вынесения определения, подлежащего обжалованию; по отношению к этим жалобам применяются правила настоящей главы.

Глава 28.

Пересмотр судебных решений.

283. Генеральному прокурору республіки належить право вистребовання для проєкту всіх дел, разрешенных на территории УССР, в том числе и в АМСРР, решения по которым вступили в законную силу, а Прокурору АМСРР и окружным прокурорам—дел, разрешенных в пределах АМСРР или соответствующего округа, по принадлежности.

284. Разрешение вопроса о пересмотре судебных решений, по которым кассационная жалоба была оставлена без последствий или для которых истек кассационный срок, принадлежит исключительно Верховному суду, а в АМСРР в отношении решений народных судов—Главному суду АМСРР.

285. Вопрос о пересмотре судебных решений может быть возбуждаем перед Верховным судом по Гражданской кассационной коллегии как по заявлению стороны в процессе, так и по инициативе Генерального прокурора республіки или Прокурора Верховного суда, а также Прокурора АМСРР либо окружной прокуратуры, по принадлежности, через Генерального прокурора республіки.

Вопрос о пересмотре решений народных судов АМСРР может быть возбуждаем перед

ловним судом АМСРР по Цивільній касаційній колегії і на заяву сторін у процесі, і з ініціативи Прокурора АМСРР або Генерального прокурора республіки.

286. Вирок можна переглянути тільки за таких випадків: 1) коли виявлено нові обставини, що мають посутнє для справи значення і що були невідомі якійсь стороні, 2) коли в справі, що в ній видано вирока, судово встановлено неправдиві свідчення свідків, злочинні вчинки сторін, їхніх представників чи експертів, або злочинні вчинки членів суду, що брали участь у справі, та 3) коли вирок оснований на документах, визнаних згодом на підставі судового вироку в кримінальній справі за підроблені, або коли скасовано постанову суду, взяту за основу даного вироку.

287. Заяви про перегляд судових вироків сторона може подавати не пізніше як протягом одного місяця від дня, коли встановлено обставини, що стали за підставу для заяви про перегляд вироку.

288. Генеральний прокурор республіки, а так само округові прокурори через Генерального прокурора республіки мають право протесту перед Найвищим судом УССР у кожній закінченій судовій справі, якщо вирок суперечить загальним засадам радянського законодавства, загальній політиці Робітничо-селянського уряду, або взагалі ламає інтереси Робітничо-селянської держави і трудящих.

З тих самих мотивів Прокурор АМСРР має право протесту перед Головним судом АМСРР у кожній закінченій у народному суді АМСРР судовій справі, а в судовій справі, закінченій у Головному суді АМСРР—перед Найвищим судом через Генерального прокурора республіки.

289. У справах, опротестованих за артикулом 288, Генеральному прокуророві республіки належить право зупиняти виконання вироків усіх судів УССР, в тому числі і АМСРР, а Прокуророві АМСРР—народних судів АМСРР.

290. Вироки щодо суті справи, що їх виніс Головний суд АМСРР і округові суди, як касаційна інстанція у справах трудових сесій, а так само вироки трудових сесій у

Главным судом АМСРР по Гражданской кассационной коллегии как по заявлению сторон в процессе, так и по инициативе Прокурора АМСРР или Генерального прокурора республики.

286. Решение может быть пересмотрено лишь в следующих случаях: 1) когда открылись новые обстоятельства, имеющие существенное для дела значение, которые не были известны той или иной стороне; 2) когда по делу, по которому состоялось решение, установлены судебным приговором ложные показания свидетелей, преступные деяния сторон, их представителей или экспертов, или преступные деяния членов суда, участвовавших в деле, и 3) когда решение основано на документах, признанных впоследствии по приговору суда по уголовному делу подложными, или когда отменено постановление суда, положенное в основание данного решения.

287. Заявления о пересмотре судебных решений могут подаваться стороной не позднее одного месяца с того дня, когда установлены обстоятельства, служащие основанием для заявления о пересмотре решения.

288. Генеральный прокурор республики, а также окружные прокуроры через Генерального прокурора республики имеют право протеста перед Верховным судом УССР по любому законченному производством делу, если решение противоречит общим началам советского законодательства или общей политике Рабоче-крестьянского правительства, или вообще нарушает интересы Рабоче-крестьянского государства и трудящихся.

По тем же мотивам Прокурор АМСРР имеет право протеста перед Главным судом АМСРР по любому законченному производством в народном суде АМСРР делу, а по делу, законченному производством в Главном суде АМСРР—перед Верховным судом через Генерального прокурора республики.

289. По делам, опротестованным в порядке, изложенном в ст. 288, Генеральному прокурору республики принадлежит право приостанавливать исполнение решений всех судов УССР, в том числе и АМСРР, а Прокурору АМСРР—народных судов АМСРР.

290. Решения по существу дела, вынесенные Главным судом АМСРР и окружными судами в качестве кассационной инстанции по делам трудовых сессий, а также решения

справах, переглянути після скасування першого вироку в справі, якщо ці вирокі складено відповідно до вказівок касаційної інстанції, не можна опротестувати за арт. 288.

Інші вирокі трудових сесій можна опротестувати за артикулом 288 тільки протягом трьох місяців від дня їх винесення і тільки за виняткових випадків.

291. У разі скасування порядком нагляду або за нових обставин вироків у трудових справах, суми, виплачені робітникам на підставі цих вироків, можна справити з робітника тільки за випадку, коли ці вирокі були основані на поданих від робітника фальшивих документах або неправдивих відомостях.

292. На пропозицію Генерального прокурора республіки або Голови Найвищого суду УСРР Пленум Найвищого суду повинен переглядати вирокі і ухвали Найвищого суду, що набули правної сили, коли ці вирокі або ухвали на думку Голови або Прокурора Найвищого суду Союзу РСР суперечать загальносоюзному законодавству, або коли вони порушують інтереси інших союзних республік.

ЧАСТИНА П'ЯТА.

ВИКОНАННЯ СУДОВИХ ВИРОКІВ ТА УХВАЛ.

Розділ 29.

Засади.

293. Виконувати за нижченаведеними артикулами належить:

1) ті, що їх виносять суди в цивільних справах, вирокі, ухвали окремого судочинства, ухвали про забезпечення позовів і ухвали про накладення штрафів, а так само судові накази, видавані у цивільних справах;

2) вирокі і ухвали, з числа зазначених у п. 1, що їх виносять арбітражні комісії, розв'язуючи майнові спори між державними установами й підприємствами, а так само судові накази, видавані від цих комісій;

3) вирокі загальних полюбовних судів;

4) вирокі арбітражних комісій при товарних і фондових біржах;

трудовах сесіях по делах, пересмотренным после отмены первого решения по делу, если эти решения вынесены в соответствии с указаниями кассационной инстанции, не могут быть опротестованы в порядке ст. 288.

Прочие решения трудовых сессий могут быть опротестованы в порядке ст. 288 лишь в течение трех месяцев со дня вынесения и лишь в исключительных случаях.

291. В случае отмены в порядке надзора либо по вновь открывшимся обстоятельствам решений по трудовым делам, суммы, уплаченные работнику на основании таких решений, могут быть взысканы с работника лишь в случае, если решения были основаны на представленных работником подложных документах либо неправильных сведениях.

292. По предложению Генерального прокурора республики или Председателя Верховного суда УССР, Пленум Верховного суда обязан пересматривать решения и определения Верховного суда, вступившие в законную силу, если эти решения либо определения по суждению Председателя либо Прокурора Верховного суда Союза ССР противоречат общесоюзному законодательству либо когда они затрагивают интересы иных союзных республик.

ЧАСТЬ ПЯТАЯ.

ИСПОЛНЕНИЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ И ОПРЕДЕЛЕНИЙ.

Глава 29.

Общие положения.

293. Исполнению в порядке, определенном в нижеследующих статьях, подлежит:

1) выносимые судами по гражданским делам решения, определения по особым производством, определения об обеспечении исков и определения о наложении штрафов, а также выдаваемые по гражданским делам судебные приказы;

2) решения и определения, из числа указанных в п. 1, выносимые арбитражными комиссиями по разрешению имущественных споров между государственными учреждениями и предприятиями, а также выдаваемые этими комиссиями судебные приказы;

3) решения общих третейских судов;

4) решения арбитражных комиссий при товарных и фондовых биржах;

5) виконавчі написи, що їх учиняють нотаріальні органи відповідно до правил Нотаріальної устави;

6) постанови відповідних органів Народного комісаріату праці про виконання постанов розціночно-конфліктних комісій, єдиних комісій при районних виконавчих комітетах, сільських і селищних радах для розв'язання трудових конфліктів у селянських господарствах, єдиних камер і полюбовних судів у трудових справах;

7) постанови житлових єдиного-конфліктних комісій за випадків, зазначених в уставі про них;

8) постанови слідчих і судів у кримінальних справах: про забезпечення цивільного позову у кримінальному процесі, про вжиття заходів забезпечення проти затайня майна винуваченого, про справлення з майна засудженого штрафу або судових витрат (арт. арт. 118, 119 і 388 Кримінально-процесуального кодексу).

294. Вироки судово-земельних комісій виконуються порядком, передбаченим у законі про них та в інструкціях Народного комісаріату земельних справ і Народного комісаріату юстиції, видаваних відповідно до правил цього кодексу.

295. Порядок виконання вироків чужоземних судів встановлюється спеціальними угодами з відповідними державами.

296. Виконувати вирок і ухвали, накази та постанови, перелічені в арт. 293, покладатися на судових виконавців.

297. Справляння на суму до 50 карбованців включно за виконавчими листами судових установ провадять у межах своєї території так само сільські ради. На прохання позивача суд може доручити сільській раді так само провадити справляння на суму понад 50 карбованців. За особливо складних справлянь народний суддя може провадження справляння у межах території села на суму до 50 карбованців передати судовому виконавцеві.

298. До виконавчих дій судовий виконавець стає на усну чи писану заяву правника або на безпосередню пропозицію суду

5) исполнительные надписи, совершаемые нотариальными органами в соответствии с правилами Нотариального положения;

6) постановления соответствующих органов Народного комиссариата труда об исполнении постановлений расценочно-конфликтных комиссий, примирительных комиссий при районных исполнительных комитетах, сельских и поселковых советах по разрешению трудовых конфликтов в селянских хозяйствах, примирительных камер и третейских судов по трудовым делам;

7) постановления жилищных примирительно-конфликтных комиссий в случаях, указанных положением о них;

8) постановления следователей и судов по уголовным делам: об обеспечении гражданского иска в уголовном процессе, о принятии мер обеспечения против сокрытия имущества обвиняемого, о взыскании с имущества осужденного штрафа или судебных расходов (ст.ст. 118, 119 и 388 Уголовно-процессуального кодекса).

294. Решения судебно-земельных комиссий приводятся в исполнение в порядке, предусмотренном законом о них и инструкциями Народного комиссариата земледелия и Народного комиссариата юстиции, издаваемыми в соответствии с правилами настоящего кодекса.

295. Порядок исполнения решений иностранных судов определяется специальными соглашениями с подлежащими государствами.

296. Исполнение решений и определений, приказов и постановлений, перечисленных в ст. 293, возлагается на судебных исполнителей.

297. Взыскания на сумму до 50 рублей включительно по исполнительным листам судебных учреждений производятся в пределах своей территории также сельскими советами. По просьбе истца суд может поручить сельскому совету также производство взыскания на сумму более 50 рублей. При особо сложных взысканиях народный судья может производство взыскания в пределах территории села на сумму до 50 рублей передать судебному исполнителю.

298. К производству исполнительных действий судебный исполнитель приступает по устным и письменным заявлениям взыска-

ти слідчого, на підставі належно виданих виконавчих документів.

299. Починаючи виконувати вирок, судовий виконавець посилає должникові повістку про виконання за загальними правилами вручення повісток.

300. Коли должник брав участь у справі особисто чи через представника, повістку про виконання можна на протязі місяця від дня винесення вироку надіслати на адресу должника, яка є в суді, і її вважається за вручену, коли б навіть должник і не перебував в цьому місці.

301. Коли місце осідку чи місце праці должника невідомі й повістку вручити не можна, правник має право просити суд, за місцем виконання, призначити офіційного представника должникові.

302. Коли для добровільного виконання не призначено в судовому вирокі особливого речення, судовий виконавець одночасно з поданням або надісланням должникові повістки призначає йому речення не довший від семи днів на виконання.

303. Виконання провадить судовий виконавець, в районі чинності якого знаходиться должникове майно, що його належить справити. В разі потреби судовий виконавець продовжує виконавчі дії й поза своїм районом, але в межах того самого міста чи округи; коли виконавчі дії треба провадити поза межами округи, судовий виконавець надсилає окрему вимогу відповідному судовому виконавцеві дотичної округи.

304. Після закінчення виконання судовий виконавець повертає виконавчого листа до належної судової установи з написом на листі про виконання.

305. Вчиняючи виконання, судовий виконавець може, коли це потрібно для вчинення справляння, оглянути должникове помешкання й сховища. Огляд, а в разі потреби — відкриття помешкання і сховищ, робиться при представникові домової адміністрації або сільської ради.

306. В неробочі дні і серед ночі виконувати вирок можна тільки за невідкладних ви-

тея або непосредственному предложению суда или следователя, на основании надлежаще выданных исполнительных документов.

299. Приступая к исполнению решения, судебный исполнитель доставляет должнику повестку об исполнении по общим правилам вручения повесток.

300. В том случае, когда должник принимал лично или через представителя участие в деле, повестка об исполнении может быть в течение месяца со дня вынесения решения послана по имеющемуся в деле суда адресу должника и считается врученной, хотя бы должник в этом месте и не находился.

301. Если место жительства или место занятия должника неизвестно и повестка вручена быть не может, взыскатель может просить суд, по месту исполнения, о назначении официального представителя должника.

302. Если для добровольного исполнения не назначено судебным решением особого срока, судебный исполнитель одновременно с предъявлением или посылкою должнику повестки назначает ему срок не более семи дней для исполнения.

303. Исполнение производится судебным исполнителем, в районе действия которого находится имущество должника, подлежащее взысканию, но в случае необходимости судебный исполнитель продолжает исполнительные действия вне своего района; в пределах того же города или округа; если исполнительные действия должны быть произведены вне пределов округа, судебный исполнитель посылает особое требование соответствующему судебному исполнителю другого округа.

304. По окончании исполнения судебный исполнитель возвращает исполнительный лист по принадлежности судебному учреждению с надписью на листе об исполнении.

305. При совершении исполнительных действий судебный исполнитель может, если это необходимо для производства взыскания, произвести осмотр помещения должника и его хранилищ. Осмотр, а в случае необходимости — вскрытие помещения и хранилищ, производится в присутствии представителя домовой администрации или сельского совета.

306. В нерабочие дни и в ночное время исполнение решений допускается лишь в

надійш, з дозволу народного судді, що в його районі провадиться виконання.

307. Судовий виконавець не має права відкладати або припиняти виконання інакше, як на заяву правозахисника або за спеціальною судовою ухвалою чи постановою Генерального прокурора республіки, а в АМСРР—за виконання вироків народних судів АМСРР, крім того, на підставі постанови Прокурора АМСРР.

308. Судовий виконавець відкладає справляння: 1) у разі довжикової смерті; 2) у разі потреби настановити над довжником опіку; 3) у разі визнання довжника за неспроможного; 4) у разі призову довжника до дієвої частини Робітничо-селянської червоної армії. В цьому разі виконання відкладається до вступу довжникових правонаступників чи до призначення законного представника його, або до закінчення ліквідації, або до закінчення військових дій чи до повернення довжника з Червоної армії раніш, ніж закінчатися військові дії.

309. Судовий виконавець зупиняє виконання за силою мирової помір сторонами. Складену між сторонами мирову подають судовому виконавцеві, який не пізніш як протягом трьох днів передає її судові на затвердження.

310. Органи, уповноважені законом на справляння або розподіл справлених сум, а так само всілякі ліквідаційні органи, в разі збирання претенсій кредиторів, задовольняють ці претенсії з довжикового майна, додержуючи такої черги:

1) до першого розряду належать: а) претенсії робітників і службовців, що виникають із законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії на відшкодування за каліцтво і смерть, у тому числі у формі капіталізованих установленим порядком платежів; в) претенсії на аліменти за нормами, що їх установлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом соціального забезпечення УСРР; г) претенсії авторів та їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їх

случаях, не терпящих отлагательств, с разрешения народного судьи, в районе которого производится исполнение.

307. Судебный исполнитель не вправе отлагать или прекращать исполнение иначе, как по заявлению взыскателя, по специальному определению суда или по постановлению Генерального прокурора республики, а в АМССР—при исполнении решений народных судов АМССР, сверх того, по постановлению Прокурора АМССР.

308. Судебный исполнитель откладывает взыскание: 1) в случае смерти должника; 2) в случае необходимости установить над должником опеку; 3) в случае признания должника несостоятельным; 4) в случае призыва должника в действующие части Рабоче-крестьянской красной армии. При этом исполнение откладывается до вступления правопреемников должника или до назначения его законного представителя, либо до окончания ликвидационного производства, либо до прекращения военных действий или до возвращения должника из Красной армии до окончания военных действий.

309. Судебный исполнитель приостанавливает исполнение в силу мирового соглашения между сторонами. Заключенное сторонами мировое соглашение представляется судебному исполнителю, каковой передает его не позже трех дней суду на утверждение.

310. Органы, уполномоченные законом на производство взысканий либо на распределение взысканных сумм, а также всякого рода ликвидационные органы, в случае стечения претензий кредиторов, удовлетворяют эти претензии из имущества должника в соответствии со следующим порядком очередности:

1) к первому разряду относятся: а) претензии рабочих и служащих, вытекающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии по алиментам по нормам, установленным Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом социального обеспечения УССР; г) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное

виключного права; д) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб), а так само їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шість тисяч карбованців; е) претенсії старателів, передбачені арт. 17 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 22 червня 1928 року «Про умови застосування праці старателів, що заняті добучею благородних металів і коштовних каміннів» (Зб. зак. СРСР 1928 р., № 40, арт. 365); ж) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів; з) претенсії з соціального страхування з належною пенєю;

2) до другого розряду належать: а) задовженість за загальнодержавними і місцевими податками з належною пенєю; б) задовженість за тими «неналоговими» прибутками, на які законом поширено порядок справляння, встановлений для податків, з належною за цією задовженістю пенєю, а так само задовженість за банківськими позиками, забезпеченими гарантійними листами НКФ Союзу РСР, НКФ УСРР і НКФ інших союзних республік; в) претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями; г) претенсії держстраху й організацій взаємного кооперативного страхування за страхуванням майна у суспільного сектора;

3) до третього розряду належать: а) претенсії державних установ і підприємств, мішаних акційних товариств, а так само акційних товариств з перевагою кооперативного капіталу; б) штрафи за зламання законів про соціальне страхування, а так само штрафи за загальнодержавними і місцевими податками і всі інші штрафи, що їх стягають державні органи; в) претенсії професійних спілок, крім зазначених у літ. «ж» пункт 1 цього артикулу; г) претенсії кооперативних організацій; д) претенсії всіх кредитових установ за їх кредитовими операціями, крім претенсій Державного банку за його кредитовими операціями (літ. «в» п. 2); е) претенсії вкладників за їхніми реченцевими і безреченцевими вкладами і біжучими рахунками у кредитових установах з перева-

отчуждение их исключительного права; д) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников по вознаграждению за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; е) претензии старателей, предусмотренные ст. 17 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 22 июня 1928 года «Об условиях применения труда старателей, занятых добычей благородных металлов и драгоценных камней» (С. З. СССР 1928 г. № 40, ст. 365); ж) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов; з) претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней;

2) ко второму разряду относятся: а) задовженість по общегосударственным и местным налогам с причитающейся пеней; б) задовженість по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов, с причитающейся по этой задовженности пеней, а также задовженість по банковским ссудам, обеспеченным гарантийными письмами НКФ Союза ССР, НКФ УСРР и НКФ иных союзных республик; в) претензии Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям; г) претензии госстраха и организаций взаимного кооперативного страхования по страхованию имущества общественного сектора.

3) к третьему разряду относятся: а) претензии государственных учреждений и предприятий, смешанных акционерных обществ, а также акционерных обществ с преобладанием кооперативного капитала; б) штрафы за нарушение законов о социальном страховании, а также штрафы по общегосударственным и местным налогам и все прочие штрафы, взыскиваемые государственными органами; в) претензии профессиональных союзов, кроме указанных в лит. «ж» п. 1 настоящей статьи; г) претензии кооперативных организаций; д) претензии всех кредитных учреждений по их кредитным операциям, кроме претензий Государственного банка по его кредитным операциям (лит. «в» п. 2); е) претензии вкладчиков по их срочным и бессрочным

гою державного і кооперативного капіталу; ж) подавані до кооперативної організації претенсії її членів; з) претенсії інших громадських організацій, залучених до цього розряду спеціальними постановами законодавчих органів УСРР;

4) до четвертого розряду належать всі інші претенсії.

Вимоги про повернення внесків до складникового (статутного) капіталу в разі ліквідації повних товариств, товариств на віру, товариств з обмеженою відповідальністю, синдикатів і кооперативних організацій задовольняються тільки після повної сплати або забезпечення всіх довгів ліквідованого підприємства або організації.

311. Коли справляння звертається на майно, належне кредитно-кооперативній організації, в разі збігання претенсій кредиторів, органи, уповноважені на справляння або розподіл справлених сум, задовольняють ці претенсії з довгів майна, додержуючи такої черги задоволення:

1) до першого розряду належать: а) претенсії робітників і службовців, що випливають з законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії на відшкодування за каліцтво і смерть, в тому числі і про капіталізовані встановленим порядком платежі; в) претенсії авторів і їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їхнього виключного права; г) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб) та їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шости тисяч карбованців; д) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів; е) претенсії за соціальним страхуванням з належного шеню;

2) до другого розряду належать вимоги про повернення вкладів;

3) до третього розряду належить задоволеність за позиками, одержаними від кредитових установ на видачу позик сільським

вкладам и текущим счетам в кредитных учреждениях с преобладанием государственного и кооперативного капитала; ж) предъявленные к кооперативной организации претензии ее членов; з) претензии других общественных организаций, отнесенные к настоящему разряду специальными постановлениями законодательных органов УСРР;

4) к четвертому разряду относятся все остальные претензии.

Требования о возврате взносов в складочный (уставный) капитал в случае ликвидации полных товариществ, товариществ на вере, товариществ с ограниченной ответственностью, синдикатов и кооперативных организаций удовлетворяются лишь после полного погашения или обеспечения всех долгов ликвидируемого предприятия или организации.

311. В тех случаях, когда взыскание обращается на имущество, принадлежащее кредитно-кооперативной организации при стечении претензий кредиторов, органы, уполномоченные на производство взыскания либо на распределение взысканных сум, удовлетворяют эти претензии из имущества должника, с соблюдением следующей очередности удовлетворения:

1) к первому разряду относятся: а) претензии рабочих и служащих, вытекающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное отчуждение их исключительного права; г) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников по вознаграждению за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; д) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов; е) претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней;

2) ко второму разряду относятся требования о возврате вкладов;

3) к третьему разряду относится задолженность по ссудам, полученным от кредитных учреждений для выдачи ссуд сельским

господарям, кустарям і ремісникам (крім позик в основний і спеціальний капітал);

4) до четвертого розряду належить: а) задовженість за загально-державними і місцевими податками з належною пенєю; б) задовженість за тими неподатковими прибутками, на які законом поширено порядок справляння, встановлений для податків, з належною за цією задовженістю пенєю; в) претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями; г) претенсії держстраху й організацій взаємного кооперативного страхування за страхуванням майна усунутого сектора;

5) до п'ятого розряду належать: а) претенсії державних установ і підприємств, мішаних акційних товариств, а так само акційних товариств з перевагою кооперативного капіталу; б) штрафи за зламання законів про соціальне страхування, а так само штрафи за загально-державними і місцевими податками і всі інші штрафи, що їх стягають державні органи; в) претенсії професійних спілок, крім зазначених у літ. «д» п. 1 цього артикулу; г) претенсії кооперативних організацій; д) претенсії всіх кредитових установ за їх кредитовими операціями, крім претенсій Державного банку за його кредитовими операціями (літ. «в» п. 4); е) подані до кредитово-кооперативної організації претенсії її членів, крім претенсій про повернення паїв і вкладів; ж) претенсії інших громадських організацій, що їх віднесено до цього розряду спеціальними постановами законодавчих органів УССР;

6) до шостого розряду належать претенсії, не зазначені в інших пунктах цього артикулу;

7) до сьомого розряду належать вимоги про задовженість за позиками в основний і спеціальні капітал;

8) до восьмого розряду належать вимоги про повернення паїв.

312. Зазначена в артикулах 310 і 311 черга задоволення претенсій не касує: 1) передбаченого спеціальними законами (статутом залізниць Союзу РСР—Зб. зак. СРСР 1927 р. № 30, арт. 308—і постановою РНК Союзу РСР з 26 вересня 1925 р. «Про порядок огляду й затримання вантажів, бага-

жованам, вустарям и ремесленникам (кроме ссуд в основной и специальные капиталы);

4) к четвертому разряду относятся: а) задолженность по общегосударственным и местным налогам с причитающейся пеней; б) задолженность по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов, с причитающейся по этой задолженности пеней; в) претензии Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям; г) претензии госстраха и организаций взаимного кооперативного страхования по страхованию имущества обобществленного сектора;

5) к пятому разряду относятся: а) претензии государственных учреждений и предприятий, смешанных акционерных обществ, а также акционерных обществ с преобладанием кооперативного капитала; б) штрафы за нарушение законов о социальном страховании, а также штрафы по общегосударственным и местным налогам и все прочие штрафы, взыскиваемые государственными органами; в) претензии профессиональных союзов, кроме указанных в лит. «д» пун. 1 настоящей статьи; г) претензии кооперативных организаций; д) претензии всех кредитных учреждений по их кредитным операциям кроме претензий Государственного банка по его кредитным операциям (лит. «в» пун. 4); е) предъявленные к кредитно-кооперативной организации претензии ее членов, за исключением претензий о возвращении паев и вкладов, ж) претензии других общественных организаций, отнесенные к настоящему разряду специальными постановлениями законодательных органов УССР;

6) к шестому разряду относятся претензии, не указанные в иных пунктах настоящей статьи;

7) к седьмому разряду относятся требования о задолженности по ссудам в основной и специальные капиталы;

8) к восьмому разряду относятся требования о возврате паев.

312. Указанная в статьях 310 и 311 очередность удовлетворения претензий не отменяет: 1) предусмотренного специальными законами (Уставом железных дорог Союза ССР—С. З. СССР 1927 г. № 30, ст. 308—и постановлением СНК СССР от 26 сентября 1925 г. «О порядке осмотра и задер-

жу та ручної кладі, що їх перевозяться залізничними й водними шляхами»—36. зак. СРСР 1925 р. № 66, арт. 497) права відповідних підприємств на переважне перед усіма іншими кредиторами задоволення відповідних претенсій з цінності перевозимого вантажу; 2) прав органів, що провадять продаж з прилюдних торгів, на покриття з виторгованих від продажу сум вдатків на арешт, схов, доставку й продаж зазначеного майна; 3) передбаченого у постанові ЦВК і РНК СРСР з 4 вересня 1925 р. «Про документи, що видаються товарними складами при прийомі товарів для переоховування» (36. зак. СРСР 1925 р. № 60, арт. 445) права названих складів на одержання належних їм за схов товарів сум; 4) передбачених Митним кодексом прав митниць на одержання мита і інших оплат, що припадають на вантаж підчас випуску вантажу з відання митних установ; 5) окремого порядку задоволення претенсій установ довгореченцевого кредиту за незабезпеченнями заставою довгореченцевими позиками за випадків, передбачених спеціальними законами; 6) установлених законами про право забудови переважних прав на задоволення претенсій до забудовників від органів, що дають земельні ділянки під забудову; 7) порядку задоволення претенсій, що його встановлено арт. арт. 182—191 Кодексу торгового мореплавства Союзу РСР.

313. Задоволення претенсій кожного з наступних розрядів черговості, зазначених в арт. арт. 310 і 311, провадиться після повної оплати претенсій попереднього розряду. За претенсіями, віднесеними до першого розряду, задоволення провадиться в перших призначених на розподіл сум, відповідно до їхнього надходження, не чекаючи на скінчення будь-яких реченців.

314. В разі недостатності суми на задоволення претенсій будь-якого із зазначених в арт. арт. 310 і 311 розрядів, претенсій цього розряду задовольняється помірно. Проте, в разі недостатності суми на повне сплатення всіх претенсій першого розряду, поперед задовольняється претенсії, зазначені у літ. літ. «а»—«ж» пун. 1 арт. 310, або в літ. «а» — «д» пун. 1 арт. 311, і та частину претенсій за соціальним страхуван-

жання грузів, багажа и ручной кладі, перевозимых по железнодорожным и водным путям сообщения»—Соб. зак. СССР 1925 г., № 66, ст. 497) права соответствующих предприятий на преимущественное перед всеми другими кредиторами удовлетворение из ценности перевозимого груза соответствующих претензий; 2) прав органов, производящих продажу с публичных торгов, на покрытие из вырученных от продажи сумм расходов по аресту, хранению, доставке и продаже указанного имущества; 3) предусмотренного постановлением ЦИК'а и СНК СССР от 4 сентября 1925 г. «О документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение» (С. з. СССР 1925 г., № 60, ст. 445) права названных складов на получение причитающихся им за хранение товаров сумм; 4) предусмотренных Таможенным кодексом прав таможен на получение пошлин и прочих сборов, числящихся на грузе при выпуске груза из ведения таможенных учреждений; 5) особого порядка удовлетворения претензий учреждений долгосрочного кредита по необеспеченным залогом долгосрочным ссудам в случаях, предусмотренных специальными законами; 6) установленных законами о праве застройки преимущественных прав на удовлетворение претензий к застройщикам органов, сдающих участки земли под застройку; 7) порядка удовлетворения претензий, установленного ст. ст. 182—191 Кодекса торгового мореплавания Союза ССР.

313. Удовлетворение претензий каждого из последующих разрядов очередности, указанных в ст. ст. 310 и 311, производится после полной оплаты претензий предыдущего разряда. По претензиям, отнесенным к первому разряду, удовлетворение производится из первых предназначенных к распределению сумм, по мере их поступления, не ожидая истечения каких-либо сроков.

314. В случае недостаточности суммы для удовлетворения претензий какого-нибудь из разрядов, указанных в ст. ст. 310 и 311, претензии этого разряда удовлетворяются по соразмерности. Однако, в случае недостаточности суммы для полного погашения всех претензий первого разряда, сначала удовлетворяются претензии, указанные в лит. лит. «а»—«ж» пун. 1. ст. 310, либо в лит. лит. «а»—«д», пун. 1, ст. 311, и та часть пре-

ням, що припадає на заробітну плату, не виплачену до оголошення неспроможності або до розподілу за арт. 310 і 311. Іншу ж частину задоволеності за соціальним страхуванням задовольняється тільки з коштів, що залишилися після задоволення інших претензій першого розряду.

315. Претензії, забезпечені заставою, задовольняються з цінності заставленого майна порядком, визначеним в арт. 101 Цивільного кодексу УСРР.

316. Коли на протязі трьох днів від дня складення розрахунку не надійде заперечень з боку правіжників або з боку довжника, судовий виконавець видає всім правіжникам гроші за розрахунком. В разі заперечень судовий виконавець подає розрахунок народному судді на затвердження. Постанова народного судді про затвердження розрахунку оскарженню не підлягає. Постанову про зміну розрахунку можна оскаржити, подавши окрему скаргу.

317. Суми, призначені на задоволення правіжників за виконавчими листами, виданими на прохання про забезпечення позову, передається правіжникові не раніше подання ним виконавчого листа, виданого на підставі вироку в справі. В разі відмови в позові суми ці розкладається додатково загальним порядком між усіма правіжниками, що брали участь у початковому розподілі, або видається назад довжникові, коли інші справляння вже сплачено.

318. Всі кошти за виконання вносять правіжники підчас виконання кожної дії, в розмірі, передбаченому такою оплат за судово-виконавчі дії. Таксу що встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись із Народним комісаріатом фінансів УСРР. Кошти, що їх має правіжник, повертається із справлених сум і повертається правіжникові.

Правіжників, звільнених від судових оплат і інших оплат та витрат у справі, звільняється від витрат на виконання судових вироків. Вийняток становлять державні органи, звільнені від судових оплат. Ці органи вносять кошти на витрати виконан-

тенизій по соціальному страхуванню, котра причитається з заробітної плати, не виплаченної до об'явлення неспроможності или производства распределения в порядке ст. ст. 310 и 311. Остальная же часть задолженности по социальному страхованию удовлетворяется лишь из сумм, оставшихся после удовлетворения прочих претензий первого разряда.

315. Требования, обеспеченные залогом, удовлетворяются из ценности заложенного имущества в порядке, указанном в ст. 101 Гражданского кодекса УССР.

316. Если в течение трех дней со дня составления расчета не поступит возражений со стороны взыскателей или со стороны должника, судебный исполнитель выдает всем взыскателям деньги, согласно расчета. В случае возражений судебный исполнитель представляет расчет народному судье на утверждение. Постановление народного судьи об утверждении расчета обжалованию не подлежит. Постановление об изменении расчета может быть обжаловано в порядке частной жалобы.

317. Суммы, предназначенные на удовлетворение взыскателей по исполнительным листам, выданным по просьбам об обеспечении иска, передаются взыскателю не ранее предъявления им исполнительного листа, выданного на основании решения по делу. В случае отказа в иске суммы эти распределяются дополнительно в общем порядке между всеми взыскателями, участвовавшими в первоначальном распределении, или выдаются обратно должнику, если другие взыскания уже погашены.

318. Все расходы по исполнению вносятся взыскателем при совершении каждого действия в размере, предусмотренном такою сборов за судебные исполнительные действия. Такса эта устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. Расходы, внесенные взыскателем, удерживаются из взысканных сумм и возвращаются взыскателю.

Взыскатели, освобожденные от уплаты судебных пошлин и прочих сборов и расходов по делу, освобождаются от расходов по исполнению судебных решений. Исключения составляют государственные органы, освобожденные от судебных сборов и по-

ня вироків в розмірі і порядку, визначуваним такою оплат за судово-виконавчі дії.

В разі, правісника звільнено від витрат на виконання, витрати ці справляється з довжника літчас виконання вироку.

319. Скарги на процесуальні дії судового виконавця належить подавати до народнього суду того району, де виконується вирок, протягом трьох днів від дня вчинення оскаржуваної дії або від моменту, коли про ньо дізнався скажник.

Скарги на дії судових виконавців розв'язує сам народній суддя на судових засіданнях, перевіряючи докази та викликаючи заінтересованих осіб, коли це потрібно. Вироки народнього судді, винесені з приводу зазначених скарг, можуть бути оскаржені через подання окремої скарги.

Подання скарги не зупиняє виконавчих дій, проте народній суддя, коли він вважає, що це потрібно, може ці дії зупинити.

Розділ 30.

Звернення справляння на майно

320. Справляння провадиться через заарештування довжникового майна, вчинення опісу, опечатання й продажу.

Справляння не можна звертати на:

1) потрібну для довжника і його утриманців одогу, білизну, взуття і інші речі хатнього вжитку;

2) харчі й запаси палива, потрібні самому довжникові і його утриманцям, що живуть при ньому, на речевець найбільш шість місяців;

3) житлові й господарські будинки, що є на землях трудового користування і потрібні для мешкання довжникові й іншим членам господарства й для ведення трудового сільського господарства, а так само на будівельний ліс, що його одержано від державних органів безплатно або на пільгових умовах для збудування будівель, потрібних для ведення трудового господарства;

шми. Эти органы вносят расходы по исполнению решений в размере и в порядке, определяемом такой сборов за судебные исполнительные действия.

В случаях, когда взыскатель освобожден от несения расходов по исполнению, расходы эти взыскиваются с должника при исполнении решения.

319. Жалобы на процессуальные действия судебного исполнителя подаются в народный суд того района, в котором исполняется решение, в течение трех дней со дня совершения обжалуемого действия или с момента, когда оно стало известным жалобщику.

Жалобы на действия судебных исполнителей рассматриваются народным судьей единолично в судебных заседаниях, с проверкою доказательств и с вызовом заинтересованных лиц, если это окажется необходимым. Решения народного судьи, вынесенные по указанным жалобам, могут быть обжалованы путем частной жалобы.

Подача жалобы не приостанавливает исполнительных действий, однако народный судья, если он сочтет это необходимым, может эти действия приостановить.

Глава 30.

Обращение взыскания на имущество

320. Взыскание производится путем наложения на имущество должника ареста, производства описи, опечатания и продажи.

Взыскание не может быть обращено:

1) на необходимые для должника и для находящихся на его иждивении лиц платье, белье, обувь и иные предметы домашнего обихода;

2) на предметы питания и запасы топлива, необходимые должнику и лицам, находящимся на его иждивении и проживающим совместно с ним, на срок не более шести месяцев;

3) на жилые и хозяйственные строения, находящиеся на землях трудового пользования и необходимые для проживания должника и иных членов хозяйства и для ведения трудового сельского хозяйства, а также на строительный лес, полученный от государственных органов бесплатно либо на льготных условиях для возведения строений, необходимых для ведения трудового хозяйства;

4) потрібний для ведення трудового сільськогосподарського мертвий реманент і роботу худобу з потрібною для неї кількістю паші;

5) насіння в кількості, потрібній для чергового (весняного чи осіннього) засіву оброблюваної довжником землі;

6) виробничі знаряддя і струмент, потрібні для професійної праці, ремесла чи дрібного кустарного промислу довжника, коли суд не позбавив його права працювати в даному ремеслі, промислі або професії;

7) виплати, що належать довжникові за договором контракції сільськогосподарських культур від державних органів і кооперативних організацій, а так само законтрактоване насіння або іншу сільськогосподарську продукцію;

8) пайові внески довжника до кооперативних організацій усіх видів і ступенів, товариств сільськогосподарського кредиту, а так само внески членів до трудових кас взаємодопомогти;

9) авторське право, через його примусове відчуження;

10) натуральні пожитки, що їх одержують особи рядового та старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії, і на грошові пожитки, що їх одержують особи рядового складу Робітничо-селянської червоної армії;

11) суми страхової плати, належні страхувачам за обов'язковим накладним і не накладним страхуванням, призначені на відновлення загиблих або ушкоджених об'єктів страхування, крім випадків звернення справляння за претенсіями робітників і службовців, що повстають з колективних і трудових договорів, за претенсіями на аліменти та на відшкодування за каліцтво і смерть, а так само за претенсіями, забезпеченими заставою застрахованого майна.

Увага 1. Точний перелік речей, що на них не можна звертати справляння за п. п. 1—6 цього артикулу, встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

Увага 2. Обмеження, встановлені у п. 7 цього артикулу, не прикладається за справлянь державних органів і коопера-

4) на необхідний для ведення трудового сільського господарства мертвий інвентарь и рабочий скот с необходимым для него количеством корма;

5) на семена в количестве, необходимом для очередного (весеннего либо осеннего) посева обрабатываемой должником земли;

6) на орудия производства и инструменты, необходимые для профессионального занятия, ремесла или мелкого кустарного промысла должника. если судом он не лишен права заниматься данным ремеслом, промыслом либо профессией;

7) на платежи, которые причитаются должнику по договору контракции сельскохозяйственных культур от государственных органов и кооперативных организаций, а также законтрактованные семена либо иную сельскохозяйственную продукцию;

8) на паевые взносы должника в кооперативные организации всех видов и степеней, в общества сельскохозяйственного кредита, а также членские взносы в трудовые кассы взаимопомощи;

9) на авторское право путем его принудительного отчуждения;

10) на предметы натурального довольствия, получаемого лицами рядового и начальствующего состава Рабоче-крестьянской красной армии и на денежное довольствие, получаемое лицами рядового состава Рабоче-крестьянской красной армии;

11) на суммы страхового вознаграждения, причитающиеся страхователям по обязательному окладному и неокладному страхованию, предназначенные на восстановление погибших или поврежденных объектов страхования, за исключением случаев обращения взысканий по претензиям рабочих и служащих, вытекающим из коллективных и трудовых договоров, по претензиям об алиментах и по вознаграждению за увечье и смерть, а также по претензиям, обеспеченным залогом застрахованного имущества.

Примечание 1. Точный перечень предметов, на которые не может быть обращено взыскание по п. п. 1—6 настоящей статьи, устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

Примечание 2. Ограничения, установленные п. 7 настоящей статьи, не применяются при взысканиях государ-

тивних організацій, що законфрактували продукцію, на яку звертається справляння.

Увага 3. Накладати арешт і звертати стягнення на майно, що належить чужоземній державі, можна тільки з попереднього кожного окремого разу дозволу Ради народних комісарів Союзу РСР. Правило це стосується проте тільки майна тих чужоземних держав, що додержують стотно майна, належного Союзові РСР, засад взаємності.

321. Справляння коштів, що їх присудив кримінальний або цивільний суд на покриття розтраченого, загарбаного або привласненого майна державних установ і підприємств, кооперативних, професійних і громадських організацій, можна звертати на все майно засудженого (запівзаного), крім такого:

1) безумовно потрібних для засудженого (запівзаного) і осіб, що є на його утримання, вбрання, білизни, взуття і речей хатнього вжитку;

2) одної житлової хати, найпростішого сільсько-господарського знаряддя і будівель, потрібних для ведення трудового сільського господарства;

3) насіння для наступного засіву в кількості, потрібній для провадження трудового сільського господарства;

4) найпростішого знаряддя особистої праці засудженого (запівзаного), коли його суд не позбавив права працювати в даній професії;

5) пайових внесків у кооперативні організації;

6) заробітної плати в розмірі, що його визначає суд, але не нижчому від встановленого для даної місцевості державного мінімуму заробітної плати, а так само пенсій та запитом, видаваних від страхових кас, запитом у разі народження дитини (на догляд і годування) та в разі смерті членів родини (на похорон).

Увага. Назву й число речей, що на них не можна звертати справляння за п.п. 1, 2, 3, і 4 цього артикулу, встановлюється в передкові, що його видає Народ-

ствених органів і кооперативних організацій, законфрактувавших продукцію, на которую обращается взыскание.

Примечание 3. Наложение ареста и обращение взыскания на имущество, принадлежащее иностранному государству, может быть произведено лишь с предварительного, в каждом отдельном случае, разрешения Совета народных комиссаров Союза ССР. Правило это применяется однако лишь к имуществу тех иностранных государств, которые придерживаются в отношении имущества, принадлежащего Союзу ССР, начала взаимности.

321. Взыскание присужденных уголовным или гражданским судом сумм в возмещение растрченного, похищенного или присвоенного имущества государственных учреждений и предприятий, кооперативных, профессиональных и общественных организаций, может быть обращено на все имущество осужденного (ответчика), кроме нижеследующего:

1) безусловно необходимых для осужденного (ответчика) и лиц находящихся на его иждивении одежды, белья, обуви и предметов домашнего обихода;

2) одной жилой избы, простейших сельскохозяйственных орудий и построек, необходимых для ведения трудового сельского хозяйства;

3) семян для предстоящего посева в количестве, необходимом для ведения трудового сельского хозяйства;

4) простейших орудий личного труда осужденного (ответчика), если он не лишен судом права на занятие данной профессией;

5) паевых взносов в кооперативные организации;

6) заработной платы в размере, определяемом судом, но не ниже установленного для данной местности государственного минимума заработной платы, а также пенсий и пособий, выдаваемых страховыми кассами, пособий по случаю рождения ребенка (на уход и кормление) и по случаю смерти членов семьи (на погребение).

Примечание. Наименование и количество предметов, на которые не может быть обращено взыскание согласно п.п. 1, 2, 3 и 4 настоящей статьи, устанавли-

ній комісаріят юстиції, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

322. Справляння коштів, що їх присудив кримінальний або цивільний суд активним робітникам села з осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами, можна звертати на все майно засудженого (запідваного), навіть і на те, що на нього за інших випадків за чинним законодавством не можна звертати справляння, зокрема, на одяг, речі хатнього вжитку, знаряддя виробництва, живий і мертвий реманент, насіння, а так само на страхову плату (п.п. 1—6 та 11 арт. 320), за винятком найпотрібніших речей. Перелік цих речей встановлює Народний комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

Справляння штрафів, що їх присудив кримінальний суд за відмову здати хліб, що сталася з попередньої змови групи господарств, або за опір переведенню хлібозаготовного плану, так само можна звертати на все майно засудженого, навіть і на те, що зазначено в п.п. 1—6 та 11 арт. 320, за винятком найпотрібніших речей. Описок речей, що на них за цих випадків не можна звертати справляння, встановлює Народний комісаріят торгівлі УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції та Народним комісаріатом земельних справ УСРР.

323. За випадків, зазначених в арт. 322, та в межах, у ньому встановлених, справляння можна звертати й на все майно селянського господарства (двору), що до нього належить засуджений (запідваний), а так само на спільне майно подружжя.

Звертати справляння на усе майно селянського господарства (двору) або на спільне майно подружжя можна тільки тоді, коли про це є відповідна вказівка у вироконі кримінального або цивільного суду.

324. Забороняється звертати справляння на належні професійним організаціям: 1) страйкові та культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі запомогі безробітним членам спілки і 2) будинки та устат-

вуються в переліку, издаваному Народним комісаріатом юстиції по погодженню з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

322. Взыскание сумм, присужденных уголовным или гражданским судом активным работникам села с лиц, которые на почве классовой борьбы уничтожили их имущество путем поджогов, может быть обращено на все имущество осужденного (ответчика), даже и на то, на которое в иных случаях по действующему законодательству не может быть обращено взыскание, в частности, на одежду, предметы домашнего обихода, орудия производства, живой и мертвый инвентарь, семена, а также на страховое вознаграждение (п.п. 1—6 и 11, ст. 320), за исключением самых необходимых вещей. Перечень этих предметов устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УСРР.

Взыскание штрафов, присужденных уголовным судом за отказ от сдачи хлеба по предварительному сговору группы хозяйств или за противодействие проведению хлебозаготовительного плана, также может быть обращено на все имущество осужденного, даже на перечисленное в п.п. 1—6 и 11, ст. 320, за исключением самых необходимых предметов. Описок предметов, на которые в этом случае не допускается обращение взыскания, устанавливается Народным комиссариатом торговли УСРР по соглашению с Народным комиссариатом юстиции и Народным комиссариатом земледелия УСРР.

323. В случаях, указанных в ст. 322, и в установленных этой статьей пределах взыскание может быть обращено и на все имущество селянского хозяйства (двора), к которому принадлежит осужденный (ответчик), а также на общее имущество супругов.

Обращение взыскания на все имущество селянского хозяйства (двора) или на общее имущество супругов может производиться только тогда, когда об этом есть соответствующее указание в приговоре уголовного суда либо в решении гражданского суда.

324. Взыскание не может быть обращено на принадлежащие профессиональным организациям: 1) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза

ковання, потрібні для нормальної й безперешкодної роботи професійних організацій.

325. Речі устаткування фабрик, заводів та майстерень можна заарештовувати не окремо кожну, а лише в разі звернення справляння на підприємство в цілому, коли за чинним законодавством на це підприємство загалом можна звернути справляння.

326. Майно, що є в приміщенні, в якому мешкає dłużник разом з іншими особами, не підлягає арештові тільки в тому разі, коли воно очевидно належить іншій особі.

327. Коли майно арештовується за відсутності dłużника, то обов'язково повинен бути представник домової адміністрації або сільської ради.

328. Арешт накладається через вчинення акту про опис майна й оголошення dłużникові заборони розпоряджатися ним.

329. Опис майна повинен містити в собі:

- 1) назву особи, що провадить опис;
- 2) час і місце складення акту;
- 3) підстави арешту;
- 4) назву правління і dłużника;
- 5) назву та опис кожної заарештованої речі;
- 6) відмітки про особливі якості чи рідкість зазначених речей;
- 7) оцінку кожної заарештованої речі;
- 8) назву охоронця, пояснення обов'язків щодо охорони та підпис охоронця;
- 9) зауваження сторін та осіб, що були при описі, й розпорядження на них судового виконавця;
- 10) підписи усіх присутніх.

330. Коли під час арешту треті особи заявляють на заарештоване майно свої права, що виключають можливість звернення на нього справляння за довги dłużника, то про це зазначається в описі.

331. Судовий виконавець, на вимгу правління, має право опечатати описані речі, зазначаючи про це в акті опису.

и 2) здания и оборудование, необходимые для нормальной и беспрепятственной работы профессиональных организаций.

325. Предметы оборудования фабрик, заводов и мастерских могут подлежать аресту не в отдельности, а лишь при обращении взыскания на предприятие в целом, если по действующему законодательству на это предприятие вообще может быть обращено взыскание.

326. Имущество, находящееся в помещении, занимаемом должником совместно с другими лицами, не подлежит аресту лишь в том случае, если оно явно принадлежит другому лицу.

327. Если арест имущества производится в отсутствии должника, обязательно присутствие представителя домовой администрации или сельского совета.

328. Арест налагается посредством совершения акта об описи имущества и объявления должнику запрета распоряжения им.

329. Опись имущества должна содержать в себе:

- 1) наименование лица, совершающего опись;
- 2) время и место составления акта;
- 3) основание ареста;
- 4) наименование взыскателя и должника;
- 5) наименование и описание каждого арестованного предмета;
- 6) отметки об особых качествах или редкости означенных предметов;
- 7) оценку каждого арестованного предмета;
- 8) наименование хранителя, разъяснение обязанностей по хранению и подпись хранителя;
- 9) замечания сторон и лиц, присутствовавших при описи и распоряжении по ним судебного исполнителя;
- 10) подписи всех присутствовавших.

330. Если во время наложения ареста третьи лица предъявляют на арестуемое имущество свои права, исключающие возможность обращения на него взыскания за долги должника, то об этом делается в описи отметка.

331. Судебный исполнитель по требованию взыскателя может опечатать описанные предметы, о чем упоминает в акте описи.

332. Разом з описом судовий виконавець описує описане майно за пересіченими ринковими цінами. В разі потреби для оцінки можна запросити експерта.

333. Описане майно передається на схов должнику. В разі відмови должника переховувати або в разі його відсутності охоронця призначає судовий виконавець. Судовий виконавець має право призначити охоронця й на заяву правіжника, коли він уважатиме цю заяву за поважну.

334. Охоронець, коли на нього призначено не должник, дістає за схов плату за таксою, встановленою від Народного комісаріату юстиції; крім того, йому вертається за належних випадків фактично зроблені витрати на схов.

335. Должник, що йому передано на схов майно, має право з нього користатися, коли через особливості переховуваного майна користування з майна не зменшує його цінності.

Розділ 31.

Справляння за виконавчими листами з державних установ та державних підприємств, кооперативних і громадських організацій

336. Коли справляється за виконавчими листами з державних установ і державних підприємств, кооперативних та громадських організацій, то встановлюється такі винятки із загальних правил справляння.

337. Правіжник або, на його заяву, суд, що виніс вирок, направляє виконавчого листа безпосередньо до должника.

338. Должник повинен протягом двох тижнів від дня одержання виконавчого листа виконати вирок. Якщо протягом цього речення вирок не буде виконано, а должником є державне підприємство, переведене на господарський розрахунок, або кооперативна чи громадська організація, то судовий виконавець, на заяву правіжника, виконує вирок примусово.

339. За справляння з державного підприємства, що є на комерційному (господар-

332. Одновременно с описью производится оценка описанного имущества судебным исполнителем по средним рыночным ценам. В случае необходимости для оценки может быть приглашен эксперт.

333. Описанное имущество отдается на хранение должнику. В случае отказа должника от хранения или отсутствия его хранитель назначается судебным исполнителем. Судебный исполнитель может также назначить хранителя и по заявлению взыскателя, если найдет это заявление уважительным.

334. Хранитель, если таковым назначается не должник, получает за хранение вознаграждение по таксе, установленной Народным комиссариатом юстиции; кроме того, ему возмещается в подлежащих случаях фактически понесенные по хранению расходы.

335. Должник, коему сдано на хранение имущество, может им пользоваться, если по свойствам охраняемого имущества пользование им не сопряжено с уменьшением ценности имущества.

Глава 31.

Взыскание по исполнительным листам с государственных учреждений и государственных предприятий, кооперативных и общественных организаций

336. При взыскании по исполнительным листам с государственных учреждений и государственных предприятий, кооперативных и общественных организаций устанавливаются следующие изъятия из общих правил взыскания.

337. Взыскатель либо, по его заявлению, суд, который вынес решение, направляет исполнительный лист непосредственно должнику.

338. Должник обязан в двухнедельный срок со дня получения исполнительного листа исполнить решение. Если в течение этого срока не будет приведено в исполнение решение, по которому должником является государственное предприятие, переведенное на хозяйственный расчет, либо кооперативная или общественная организация, то судебный исполнитель, по заявлению взыскателя, приводит решение в исполнение в принудительном порядке.

339. При взыскании с государственного предприятия, состоящего на коммерческом

ському) розрахувкові, описати, арендувати та продати можна тільки те майно, що на нього, за чинним законодавством, можна звертати справляння.

Не можна звертати справляння на кошти державних установ і підприємств, кооперативних і промислових організацій, потрібні на видання заробітної плати за минулий час та два тижні наперед.

340. На майно, яке належить державній установі або підприємству, що є на державному або місцевому бюджеті, справляння не звертається, але, у разі невиплати, заявником надається право подати скаргу.

Керівник державної установи або підприємства за чинимими платежами або за невжиття потрібних заходів до випускання коштів на покриття справлянь відповідає, як за урядові правопомешта.

341. Справляння коштів, присуджених з державних установ або підприємств, що є на державному або місцевому бюджеті, за позовами трудящих і професійних спілок, розгляненими порядком, установленим для розв'язання трудових конфліктів, а так само справляння з тих самих установ і підприємств коштів, що їх стично порядку справляння прирівнено законом до заробітної плати, провадиться таким порядком:

Зазначені установи або підприємства, у разі звернення до них справляння, коли за відповідним підподілом кошторису нема кредитів на задоволення прайвжника, повинні протягом тижня від дня звернення справляння погодити з Народним комісаріатом фінансів УСРР або АМСРР чи з окружним фінансовим відділом справу про те, з яких кошторисних підподілів кредитів даної установи або підприємства треба сплатити задоволеність.

Коли протягом зазначеного речення довгу не буде заплачено, прайвжник може подати скаргу до Народного комісаріату фінансів УСРР чи АМСРР або до відповідного окружного фінансового відділу. В цьому разі Народний комісаріат фінансів УСРР чи АМСРР або окружний фінансовий відділ для сплатення довгу вивертає кошти з кошторису відповідної установи або підприєм-

(хозяйственном) расчете, опись, арест и продажа может быть совершена только в отношении того имущества, на которое по действующему законодательству может быть обращено взыскание.

Не может быть обращено взыскание на средства государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций, необходимые для выплаты заработной платы за истекшее время и за две недели вперед.

340. На имущество, принадлежащее государственному учреждению или предприятию, находящемуся на государственном или местном бюджете, взыскание не обращается, но, в случае неплатежа, заявителю предоставляется право подачи жалобы.

Уклонение заведывающего государственным учреждением или предприятием от платежа или непринятие необходимых мер к изысканию средств на покрытие взысканий влечет за собой ответственность, как за должностные правонарушения.

341. Взыскания сумм, присужденных с государственных учреждений или предприятий, состоящих на государственном или местном бюджете, по искам трудящихся и профессиональных союзов, рассмотренным в порядке, установленном для разрешения трудовых конфликтов, а равно взыскание с тех же учреждений и предприятий сумм, которые в отношении порядка взыскания приравнены законом к заработной плате, производится в следующем порядке:

Указанные учреждения или предприятия, при обращении к ним взыскания, если по соответствующим подразделениям нет кредитов для удовлетворения изыскателя, обязаны в течение недели со дня обращения взыскания согласовать с Народным комиссариатом финансов УСРР или АМСРР либо с окружным финансовым отделом вопрос о том, из каких сметных подразделений кредитов данного учреждения или предприятия надлежит оплатить задолженность.

В случае неуплаты задолженности в указанный срок взыскатель может подать жалобу в Народный комиссариат финансов УСРР или АМСРР либо в соответствующий окружной финансовый отдел. В этом случае Народный комиссариат финансов УСРР или АМСРР либо окружной финансовый отдел для оплаты задолженности удерживают средства из сметы соответствующего учре-

ства. Це вивертання належить перевести протягом тижня від дня подання скарги.

Для задоволення таких претензій вивертання можна робити не тільки з коштів, асигнованих у відповідних розділах і параграфах конторису, але й з коштів, асигнованих у всіх інших розділах і параграфах конторису.

Розділ 32.

Звернення справляння на заробітну плату робітників й службовців

342. Справляння із заробітної плати робітників і службовців державних установ та підприємств, кооперативних і громадських організацій провадить адміністрація цих установ, підприємств та організацій, дотримуючи правил цього розділу.

Виконавчі листи на справляння з робітників і службовців у цьому разі направляє правіжник або, на його заяву, суд, що винес вирок, безпосередньо до тієї установи, підприємства або організації, де повинен працювати.

Якщо на заробітну плату зазначених вище робітників і службовців звернуто декілька справлянь, справлені гроші адміністрація надсилає судовому виконавцеві того району, де провадиться справляння, для розподілу справлених коштів між правіжниками на загальних підставах.

343. Для справляння із заробітної плати робітників і службовців приватних організацій, підприємств та осіб судовий виконавець вимагає від цих організацій, підприємств і осіб відомості про те, чи має в них повинник посаду та яка сума всіх видів утримання та одноразових видач припадає йому за біжучий місяць. На дані відомостей дається речення з розсуду судового виконавця.

344. Судовий виконавець, одержавши зазначені в арт. 343 відомості, негайно робить обрахунок і зобов'язує того, хто дав відомості, вивертати відповідну суму й передавати її судовому виконавцеві.

345. У разі неподання судовому виконавцеві відомостей про роботу і заробіток повин-

ження или підприємства. Таке удержання должно быть произведено в течение недели со дня подачи жалобы.

Для удовлетворения претензий этого рода удержание может быть произведено не только из средств, ассигнованных по соответствующим главам и параграфам сметы, но и из средств, ассигнованных по всем другим главам и параграфам сметы.

Глава 32.

Обращение взыскания на заработную плату рабочих и служащих

342. Взыскание с заработной платы рабочих и служащих государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций производится администрацией этих учреждений, предприятий и организаций с соблюдением правил настоящей главы.

Исполнительные листы по взысканию с рабочих и служащих направляются в этих случаях взыскателем либо, по его заявлению, судом, вынесшим решение, непосредственно тому учреждению, предприятию либо организации, в которой работает должник.

Если на заработную плату указанных выше рабочих и служащих обращено несколько взысканий, администрация направляет взысканные суммы судебному исполнителю того района, в котором производится взыскание, для распределения взысканных сумм между взыскателями на общих основаниях.

343. Для взыскания с заработной платы рабочих и служащих частных организаций, предприятий и лиц судебный исполнитель требует от этих организаций, предприятий и лиц сообщения сведений о том, состоит ли должник у них на службе и какова сумма причитающихся ему в текущем месяце всех видов постоянного довольствия и единовременных выдач. На сообщение сведений дается срок по усмотрению судебного исполнителя.

344. Судебный исполнитель, по получении указанных в ст. 343 сведений, немедленно производит исчисление и обязывает давшего сведения, производить удержание соответственной суммы и представлять таковую судебному исполнителю.

345. В случае непредставления судебному исполнителю сведений о работе и заработке

ника (арт. 343) або у разі невиконання наказу судового виконавця про вивертання із заробітної плати сум та про направлення їх судовому виконавцеві (арт. 344) та в разі уникання провадити безпосередньо справляння (арт. 342)—особи, установи, підприємства та організації, що в них має посаду або працює довжик, відповідають перед правіжником в розмірі суми, що їй належить справити.

Незалежно від цієї відповідальності, на керівників відповідних установ, підприємств і організацій та на приватних осіб за невиконання наказу судового виконавця про дання відомостей про заробіток чи про вивертання із заробітної плати або за уникання провадити безпосередньо справляння, народній судді, що в районі його провадиться справляння, на подання судового виконавця або на заяву правіжника, може накласти штраф не більший як 100 карбованців.

346. Справляння з заробітної плати провадиться на таких підставах:

1) зовсім увільнюється від справляння частину заробітної плати, рівну встановленому за арт. 59 Кодексу законів про працю для даної місцевості загально-обов'язковому мінімуму заробітної плати;

2) із зайвиши, одержуваної понад мінімум заробітної плати, можна утримувати не більш як 50 % на сплату сум, справляваних на утримання членів родини, і 20 % на сплату всіх інших справлянь.

Установлювані пунктами 1 і 2 цього артикулу обмеження розмірів справляння не поширюються на заохотну винагороду, що її одержують особи провідного персоналу державних підприємств та змішаних акційних (пайових) товариств, а так само на заохотну винагороду, видавану торговим службовцям державних і кооперативних підприємств, а так само акційних товариств з переважною участю державного і кооперативного капіталу, порядком, встановлюваним у спеціальних законах.

Увага. Справляючи разом на утримання членів родини та за іншими довгами, за робітниками та службовцями в

должника (ст. 343), а равно в случае невыполнения предписания судебного исполнителя об удержании из заработной платы сумм и о направлении их судебному исполнителю (ст. 344), а также в случае уклонения от производства непосредственного взыскания (ст. 342)—лица, учрежденные, предприятия и организации, у которых состоит на службе либо имеет работу должник, несут перед взыскателем ответственность в размере сумм, которые подлежат взысканию.

Независимо от этой ответственности, на руководителей соответствующих учреждений, предприятий и организаций, а равно на частных лиц, за невыполнение предписания судебного исполнителя о даче сведений о заработке, или об удержании из заработной платы либо за уклонение от производства непосредственного взыскания, народным судьей, в районе действия которого производится взыскание, по представлению судебного исполнителя либо по заявлению взыскателя, может быть наложен штраф в размере до 100 рублей.

346. Взыскания из заработной платы производятся на следующих основаниях:

1) совершенно освобождается от взыскания часть заработной платы, равная установленному, согласно ст. 59 Кодекса законов о труде для данной местности общеобязательному минимуму заработной платы;

2) с излишка, получаемого сверх минимума заработной платы, может быть удерживаемо не свыше 50 % на погашение сумм, взыскиваемых на содержание членов семьи, и 20 % на погашение всех остальных видов взысканий.

Устанавливаемые пунктами 1 и 2 настоящей статьи ограничения размеров взыскания не распространяются на поощрительное вознаграждение, выдаваемое руководящему персоналу государственных предприятий и смешанных акционерных обществ (паевых товариществ), а равно на поощрительное вознаграждение, выдаваемое торговым служащим государственных и кооперативных предприятий, а также акционерных обществ с преобладающим участием государственного и кооперативного капитала, в порядке, определяемом специальными законами.

Примечание. При взыскании совместно на содержание членов семьи и по иным долгам за рабочими и служащими

можному разі належить залишити 50% їхнього заробітку.

347. Справляння не можна звертати на належні трудящим нижченаведені платежі:

1) видавані порядком соціального страхування і забезпечення;

2) виплачувані за переведення громадських робіт, установлених від відповідних комісій громадських робіт або комітетів бірж праці, якщо працю найманцеву оплачується не вище від норм, встановлених для громадських робіт;

3) виплачувані за працю в колективах безробітних, що їх організують біржі праці і в колективах інвалідів, що їх організують органи Народного комісаріату соціального забезпечення, якщо ці платежі не перевищують розмірів заробітної плати, встановленої в даній місцевості для громадських робіт;

4) одержувані слухачами робфаків, комуністичних університетів і вищих шкіл як стипендії;

5) видавані для селянських товариств взаємодопомоги як заповоги, позики, насіннєві позики;

6) видавані при звільненні як вибувна заповога;

7) видавані як компенсація за невикористану відпустку;

8) видавані при відрядженнях і переводах відрядні, добові й заповоги;

9) видавані за зношування інструменту, що належить робітникам, а також за придбаний ними спеціальний одяг і спеціальні харчі (арт. арт. 85, 86 і увага до арт. 142 Кодексу законів про працю).

Належних найманцеві платежів, передбачених цим артикулом, не можна також зараховувати за противного наймача.

Справляючи на утримання членів родин, можна робити вивертання й вираховання в розмірі, установленому для вивертання із заробітної плати з платежів, передбачених п. п. 1, 2, 3, 6 і 7 цього артикулу.

348. Правила справляння, встановлені в арт. арт. 342—346, поширюються й на випадки, коли справляння звертається:

1) на плату, належну авторам за відчуження своїх авторських прав, а так само за зламання цих прав;

во всяком случае должно быть сохранено 50% их заработка.

347. Взыскание не может быть обращено на причитающиеся трудящимся нижеследующие платежи:

1) выдаваемые в порядке социального страхования и обеспечения;

2) выплачиваемые за производство общественных работ, учрежденных соответствующими комиссиями общественных работ или комитетами бирж труда, при условии оплаты труда нанявшегося не свыше норм, установленных для общественных работ;

3) выплачиваемые за работу в коллективах безработных, организуемых биржами труда, и в коллективах инвалидов, организуемых органами Народного комиссариата социального обеспечения, если эти платежи не превышают размеров заработной платы, установленной для данной местности для общественных работ;

4) получаемые слушателями робфаков, коммунистических университетов и высших учебных заведений в качестве стипендий;

5) выдаваемые селянскими обществами взаимопомощи в качестве пособий, ссуд, ссудных ссуд;

6) выдаваемые при увольнении, как выходное пособие;

7) выдаваемые в качестве компенсации за неиспользованный отпуск;

8) выдаваемые при командировках и переводах командировочные, суточные и пособия;

9) выдаваемые за изнашивание принадлежащего рабочим инструмента, а также за приобретенные ими специальную одежду и специальное питание (ст. ст. 85, 86 и примечание к ст. 142 Кодекса законов о труде).

Платежи, причитающиеся нанявшемуся, предусмотренные настоящей статьей, не могут быть также предметом зачета встречных требований нанимателя.

При взысканиях на содержание членов семьи допускаются удержания и вычеты в размере, установленном для удержаний из заработной платы с платежей, предусмотренных п. п. 1, 2, 3, 6 и 7 настоящей статьи.

348. Правила взыскания, установленные ст. ст. 342—346, распространяются также на случаи, когда взыскание обращается:

1) на вознаграждение, причитающееся авторам за отчуждение их авторских прав, а равно за нарушение этих прав;

2) на заробітки членів промислових кооперативних товариств (артілей), що працюють у сільських майстернях, якщо ці товариства (артілі) увходять до системи промислової кооперації.

Розділ 33.

Звернення справляння на довжникові гроші та майно, яке знаходиться у третіх осіб, а так само на гроші, що належать довжникові від третіх осіб

349. Звертаючи справляння на довжникові гроші або майно, що знаходиться у третіх осіб, або на гроші, що належать довжникові від третіх осіб, судовий виконавець надсилає тій третій особі (державній установі або підприємству, кооперативній або громадській організації чи приватній особі), у якій знаходиться майно довжника або з якої належать довжникові гроші, запитання про те, чи є у неї майно довжника і на якій підставі та на який реченець його передано третій особі, або чи належать з неї довжникові будь-які гроші і на якій підставі.

У запитанні цьому так само дається припис, що:

1) від моменту одержання запитання довжникове майно і гроші, що є у третіх осіб, вважається заарештованим на суму справляння;

2) що від того самого часу треті особи повинні усі належні з них довжникові платежі вносити не йому, а судовому виконавцеві аж до сплати справляння.

Увага. Звертати справляння й арештувати вклади та передані на слов'янці папери до установ Державного банку Союзу РСР, Всеукраїнського сільсько-господарського банку, Всеукраїнського кооперативного банку, Центрального банку комунального господарства й житлового будівництва Союзу РСР, Центрального сільсько-господарського банку Союзу РСР та інших кредитових установ, що в уставах про них або їхніх статутах спеціально про те зазначено, можна тільки на підставі спеціальних про те за кожного конкретного випадку постанов судових або слідчих органів.

2) на заработок членов промисловых кооперативных товариществ (артелей), работающих в общих мастерских, если эти товарищества (артели) входят в систему промышленной кооперации.

Глава 33.

Обращение взыскания на денежные суммы и имущество должника, находящиеся у третьих лиц, а также на суммы, причитающиеся должнику от третьих лиц

349. При обращении взыскания на денежные суммы либо имущество должника, находящиеся у третьих лиц, либо на суммы, причитающиеся должнику от третьих лиц, судебный исполнитель посылает тому третьему лицу (государственному учреждению или предприятию, кооперативной или общественной организации либо частному лицу), у которого находится имущество должника или с которого причитаются должнику денежные суммы, запрос о том, имеется ли у него имущество должника, на каком основании и на какой срок оно передано третьему лицу, либо причитаются ли с него должнику какие-либо суммы и на каком основании.

В запросе этом дается также предписание о том,

1) что с момента получения запроса на имеющиеся у третьих лиц имущество и суммы должника считается наложенным арест в сумме взыскания;

2) что с того же времени третьи лица обязаны все причитающиеся с них должнику платежи вносить не ему, а судебному исполнителю вперед до погашения взыскания.

Примечание. Обращение взыскания и наложение ареста на вклады и переданные на хранение ценные бумаги в учреждениях Государственного Банка Союза ССР, Всеукраинского Сельско-Хозяйственного банка, Всеукраинского кооперативного банка, Центрального банка, коммунального хозяйства и жилищного строительства Союза ССР, Центрального сельско-хозяйственного банка Союза ССР и в иных кредитных учреждениях, в положениях о которых или в уставах которых особо о том указано, допускается лишь на основании особых в каждом отдельном случае постановлений судебных или следственных органов.

Звертати справляння й арештувати вклади та гроші, внесені на «рахунок для перерахувань», в державних трудових ощадницях можна тільки за постановами за кожного конкретного випадку судових та слідчих органів в кримінальних справах.

350. Треті особи (державні установи або підприємства, кооперативні або громадські організації та приватні особи), що одержали зазначене в арт. 349 запитання, повинні подати судовому виконавцеві в призначений їм цього речення відомості про те, які у них є гроші, цінності й інше майно, належне должникам, або які кошти належать від них должникам. Від дня одержання запитання треті особи не мають права без дозволу судового виконавця звертати должникові майно і видавати йому гроші, у межах арешту.

351. Діставши від третіх осіб відомості про наявність майна у них, судовий виконавець описує зазначене майно і цінності, з тим, що передачу грошей або продаж майна з прилюдних торгів призначається залежно від тих умов, на яких майно і цінності знаходились у третіх осіб.

Коли должникове майно або цінності знаходяться у державних установ і державних підприємств, то опису судовий виконавець не провадить і передавати гроші або продавати майно можна виключно від моменту, коли це майно належало б передати должникові.

352. За уникання третіх осіб дати відомості про должникове майно і цінності, що знаходяться у них, і належні з них должникові платежі, а так само за невиконання наказу про арешт должникового майна та про невидання йому грошей, можна, за ухвалою народного суду у місці провадження справляння, накласти штраф у розмірі до 100 карбованців.

Розділ 34.

Звернення справляння на будинки та право за будови

353. Звертаючи справляння на будинки й право за будови, судовий виконавець, одночасно з надісланням повістки должникові, запитує відповідний орган, що видає кому-

Обращение изыскания и наложение ареста на вклады и на суммы, внесенные на «счета для перечислений», в государственных трудовых сберегательных кассах допускается лишь по постановлениям в каждом отдельном случае судебных и следственных органов по уголовным делам.

350. Третьи лица (государственные учреждения или предприятия, кооперативные либо общественные организации и частные лица), получившие указанный в ст. 349 запрос, обязаны сообщить судебному исполнителю в назначенный им срок сведения о том, какие у них имеются суммы, ценности и другое имущество, принадлежащее должнику, или какие суммы причитаются от них должнику. Со дня получения запроса третьи лица не имеют права без разрешения судебного исполнителя возвращать должнику имущество и выдавать ему денежные суммы, в пределах наложенного ареста.

351. По получении от третьих лиц сведений о наличии имущества у них судебный исполнитель производит опись указанного имущества и ценностей, при чем передача денег или продажа имущества с публичного торга назначается в зависимости от тех условий, на которых имущество и ценности находились у третьих лиц.

В случае нахождения имущества или ценностей должника у государственных учреждений и государственных предприятий, опись судебным исполнителем не производится и передача денег или продажа имущества может иметь место исключительно с момента, когда это имущество подлежало бы передаче должнику.

352. За уклонение третьих лиц от дачи сведений о находящихся у них имуществе и ценностях должника и причитающихся с них должнику платежах, а равно за неисполнение предписания об аресте имущества должника и о невыдаче ему денежных сумм, может быть, по определению народного суда по месту производства изыскания, наложен штраф в размере до 100 рублей.

Глава 34.

Обращение изыскания на строения и право застройки

353. При обращении изыскания на строения и право застройки судебный исполнитель одновременно с посылкой повестки должнику, запрашивает соответствующий ор-

наліним господарством або що дав ділянку правом забудови, про приналежність довжників будинку або права забудови, на які звертається управління, і вимагає у цих органів надіслати йому витяг із реєстру будинків або ділянок, даних правом забудови.

354. Одночасно з діями, зазначеними в арт. 353, судовий виконавець надсилає нотаріальний конторі окружного центру, де реєструють арешти будинків і права забудови:

- 1) вимогу дати відомості про арешти, що лічаються вже на даному будинку або праві забудови;
- 2) пропозицію заарештувати будинок або право забудови в межах управління.

355. Заборона, накладена за цим розділом, зберігає силу стосовно всіх осіб, що набувають права на будинок або на право забудови, після відмітки в нотаріальній конторі про арештування, крім осіб, що набувають будинок або право забудови з прилюдних торгів.

Розділ 35.

Продаж майна, описаного за судового управління

356. Майно, описане за судового управління, належить продавати з прилюдних торгів. За згодою довжника і правжника товари можна продавати через біржового маклера на товарній біржі.

357. Продаж описаного майна, що на нього звернено управління, оціненого на суму понад 300 карбованців, належного державним органам і кооперативним організаціям, що складається з речей, визначених родовими ознаками, провадиться, коли надійде про це вимога від названих органів і організацій, через біржового маклера на товарній біржі, найближчий від місця знаходження майна, що його треба продати. Продавати можна за зразками, прейс-курантами і за точним описом товарів, що його подали названі органи й організації.

358. За зазначених в арт. 357 випадків біржовий маклер береться до продажу майна, одержавши від судового виконавця опис майна із зазначенням місця його схову. Біржовим маклерам надається право відмовля-

ган, ведаючий комунальним господарством или сдавший участок на праве застройки, о принадлежности должнику строения или права застройки, на которые обращается взыскание, и требует у этих органов сообщения ему выписки из реестра строений либо участков, сданных на праве застройки.

354. Одновременно с действиями, указанными в ст. 353, судебный исполнитель посылает нотариальной конторе окружного центра, в которой регистрируются аресты, налагаемые на домостроения и право застройки:

- 1) требование о представлении сведений о числящихся уже на данном домостроении либо праве застройки арестах;
- 2) предложение наложить на домостроение либо право застройки арест в пределах взыскания.

355. Запрещение, наложенное в порядке настоящей главы, сохраняет силу по отношению ко всем лицам, которые приобретают права на домостроения или на право застройки после отметки в нотариальной конторе о наложении ареста, за исключением лиц приобретающих строение или право застройки с публичных торгов.

Глава 35.

Продажа имущества, описанного по судебному взысканию

356. Имущество, описанное по судебному взысканию, подлежит продаже с публичных торгов. С согласия должника и взыскателя товары могут быть проданы через биржевого маклера на товарной бирже.

357. Продажа описаного по взысканию имущества, оцененного на сумму свыше 300 рублей, принадлежащего государственным органам и кооперативным организациям и состоящего из предметов, определяемых родовыми признаками, производится, если поступит об этом требование от названных органов и организаций, через биржевого маклера на товарной бирже, ближайшей от места нахождения подлежащего продаже имущества. Продажа может быть произведена по образцам, прейс-курантам и по точному описанию товаров, представленному названными органами и организациями.

358. В указанных в ст. 357 случаях биржевой маклер приступает к продаже имущества после получения им от судебного исполнителя описи имущества с указанием места, где оно хранится. Биржевым маклерам пре-

тися від продажу на біржі майна, коли воно не має обороту на даній біржі, або своєю властивістю потребує негайної ліквідації (скоропортящі продукти), або коли продаж не міг відбутися протягом двох тижнів від дня, коли біржовий маклер одержав відповідну пропозицію про продаж.

359. Біржовий маклер найпізніше другого дня по скінченні продажу надсилає відповідному судовому виконавцеві з торговані суми, крім витрат на продаж у встановленому для судових виконавців розмірі, і свою закінчену справу. Дії біржового маклера щодо продажу майна можна оскаржити до суду порядком, установленим для оскарження дій судових виконавців.

360. Звертаючи справляння на дефіцитні товари, що значаться у списках, установлюваних від Народного комісаріату торгівлі УССР, товари ці не продаються з приватних торгів, а передаються державним торговим підприємствам або кооперативним організаціям, за вказівками місцевих органів торгівлі за цінами, що їх встановлюють ті самі місцеві органи торгівлі.

361. Продаж майна з торгів, що на нього звернено справляння, проводиться в тому місці, де знаходиться майно.

362. Перевозити майно й переносити продаж дозволяється тільки в разі взаємної згоди правісника і должника, з умовою внесення потрібних на витрати коштів за їхній рахунок та під їхню відповідальність.

В разі на майно звернено справляння за претензіями, що випливають з колективних і трудових договорів, за претензіями на аліменти і на відшкодування за смерть або каліцтво та за претензіями державних установ або підприємств, судовий виконавець має право, коли перші торги на продаж майна не відбулися, перевезти майно для продажу з торгів у другу місцевість і без згоди на те должника. Витрати на перевіз долучаються до загальної суми витрат на вчинення торгів.

363. Термін продажу призначає судовий виконавець. Між арештуванням і продажем повинно минути найменш сім днів і найбільш один місяць, за винятком продажу

доставляється право **отказаться от продажи** на бирже имущества, если таковое не имеет обращения на данной бирже или по свойству своему требует быстрой ликвидации (скоропортящиеся продукты), или если продажа не могла состояться в течение двух недель со дня получения биржевым маклером соответствующего предложения о производстве продажи.

359. Биржевой маклер не позже следующего дня по окончании продажи направляет соответствующему судебному исполнителю вырученные суммы, за исключением расходов по продаже, в определенном для судебных исполнителей размере, и свое законченное производство. Действия биржевого маклера по продаже имущества подлежат обжалованию в суд в порядке, установленном для обжалования действий судебных исполнителей.

360. При обращении взыскания на дефицитные товары, значащиеся в списках, устанавливаемых Народным комиссариатом торговли УССР, товары эти не подвергаются продаже с публичных торгов, а передаются государственным торговым предприятиям или кооперативным организациям, согласно указаниям местных органов торговли по ценам, устанавливаемым теми же местными органами торговли.

361. Продажа с торгов имущества, на которое обращено взыскание, производится в том месте, где находится имущество.

362. Перевозка имущества и перенесение продажи допускается только в случае обоюдного согласия взыскателя и должника, при условии внесения необходимых на расходы сумм за их счет и под их ответственность.

В случае, если на имущество обращено взыскание по претензиям, вытекающим из коллективных и трудовых договоров, по претензиям об алиментах и о вознаграждении за смерть или увечье и по претензиям государственных учреждений или предприятий, судебный исполнитель имеет право, в случае, если первые торги на продажу имущества не состоялись, перевезти имущество для продажи с торгов в иную местность и без согласия на то должника. Расходы по такой перевозке причисляются к общей сумме расходов по производству торгов.

363. Срок продажи назначается судебным исполнителем. Между наложением ареста и продажей должен быть промежуток времени не менее семи дней и не более одного меся-

скоропсуїних продуктів, що їх можна продавати і перед цим терміном.

364. Про наступний продаж з прилюдних торгів судовий виконавець оголошує, не пізній як за три дні перед тим, у місцевій офіційній газеті, а на прохання правління або довжника—і в інших газетах. Оголошення про продаж вивішується також у місці, де повинні відбутися торги, і в канцелярії судового виконавця не пізній як за три дні перед продажем.

Якщо ціна продаваного майна менша ніж 300 карбованців, оголошувати про продаж у місцевій офіційній газеті не є обов'язковим.

365. В оголошенні повинно подавати:

1) яке майно продається (перелік), зазначивши чие майно продається та яка його оцінка;

2) місце та час продажу (місто, вулиця та будинок).

366. Коли майно заставлено, про день продажу повинно повідомляти й заставодержця. Про день продажу будинку або права забудови повинно повідомити орган, що видає місцевим (комунальним) господарством.

367. Довжник має право визначати чергу, відповідно до якої майно належить продавати. У разі від продажу частини майна буде вторгнано суму, достатню для задоволення правління та для покриття всіх витрат на управління, дальший продаж припиняється.

368. Покупець повинний негайно, слідом за записанням за ним продаваної речі, внести суму не меншу від первісної оцінки, а решту не далі наступного дня. Покупця, що не вніс негайно першу із зазначених сум, можна за постановою судового виконавця, затвердженою від народного судді за місцем торгів, опірафувати в розмірі до 100 карбованців. У цьому разі торги провадяться далі.

369. Всі, хто бажає взяти участь у торгах на будинки, зобов'язані подати судовому виконавцеві довідку органу, що видає місцевим (комунальним) господарством, про те, що ні вони, ні їхня дружина, ні їхні неповнолітні діти не володіють у даній місцевості будинками в кількості, що перевищує

один, за виключенням случаев продажу предметів скоропортящихся, продажа которых может происходить и ранее этого срока.

364. О предстоящей продаже с публичных торгов судебный исполнитель объявляет не позднее, чем за три дня, в местной официальной газете, а по просьбе истрежателя или должника—и в других газетах. Объявление о продаже вывешивается также в месте, где должны состояться торги, и в канцелярии судебного исполнителя не позднее, чем за три дня до продажи.

При цене продаваемого имущества менее 300 рублей помещение объявления о продаже в местной официальной газете не обязательно.

365. Публикация должна содержать в себе указания:

1) продаваемого имущества (перечисление), с указанием, чье имущество продается и какова его цена;

2) места и времени продажи (город, улица и дом).

366. Если имущество заложено, о дне продажи извещается также залогодержатель. О дне продажи строения или права застройки извещается орган, выдающий местным (коммунальным) хозяйством.

367. Должник имеет право указывать очередь, в какой имущество должно продаваться. В случае поступления от продажи части имущества суммы, достаточной для удовлетворения истрежателя и покрытия всех расходов по взысканию, дальнейшая продажа прекращается.

368. Покупщик обязан внести немедленно вслед за оставлением за ним продаваемого предмета, сумму не ниже первоначальной оценки, а остальную часть не позднее следующего дня. Покупщик, не внесший немедленно первую из означенных сумм, может быть по постановлению судебного исполнителя, утвержденному народным судьей по месту производства торгов, подвергнут штрафу в размере до 100 рублей. В этом случае торги продолжаются далее.

369. Все желающие принять участие в торгах на строения, обязаны представить судебному исполнителю справку органа, выдающего местным (коммунальным) хозяйством о том, что ни они, ни их супруг, ни их несовершеннолетние дети не владеют в данной местности строениями в количестве, ко-

жала б набути будинок з торгів (арт. 182 Цивільного кодексу УСРР).

Крім того, вони повинні дати підписку про те, що і в інших місцевостях у них і в членів їхніх родин нема будинків в кількості, що перешкоджає набути будинки з торгів.

370. Крім зазначених у попередньому артикулі довідок та підписок, ті особи, що бажають брати участь в торгах на будинки або права забудови, повинні внести перед торгами судовому виконавцеві, що провадить торги, заставу в сумі 10% оцінки будинку або права забудови. Правило це не поширюється на державні установи та підприємства.

371. Заставу, внесеною особою, що за нею залишено проданий будинок чи право забудови, зараховується до купівельної суми. Іншим учасникам торгів заставу вертається негайно після закінчення торгів. Коли покупець не внесе всієї належної з нього суми протягом сімох днів після торгів, застава повертається на поповнення справляння; крім того, на особу, що не внесла відповідної суми, можна накласти штраф у розмірі до 100 карбованців, за постановою народного суду, в районі якого провадиться справляння.

372. Покупцеві з прилюдних торгів будинку чи права забудови видається копія з акту про продаж з прилюдних торгів.

На підставі цієї копії нотаріальна контора видає покупцеві свідоцтво про набуття будинку чи права забудови; це свідоцтво під нейдійністю належить зареєструвати в органах, що видають місцевим (комунальним) господарством.

373. Торги вважається за невідбулі:

- 1) коли ніхто не прибуде торгуватися або прибуде тільки одна особа;
- 2) коли ніхто з прибулих не зробить набавлення проти оцінки;
- 3) коли по скінченні торгів покупець не заплатить у реченець повністю належної з нього суми (арт. 368). У цьому разі внесеної від покупця частину купівельної суми не вертається, а повертається на поповнення справляння.

374. Коли торги не відбулися, правіжники протягом сімох днів можуть заявити, щоб

торгов перешкоджало б придбання строєння с торгов (ст. 182 Гражданского кодекса СССР).

Кроме того, они должны дать подписку в том, что и в других местностях у них и у членов их семьи нет строений в количестве, препятствующем приобретению строения с торгов.

370. Кроме указанных в предыдущей статье справок и подписок, желающие торговаться по поводу приобретения строения или права застройки, обязаны внести перед торгами судебному исполнителю, производящему торги, залог в сумме 10% оценки строения или права застройки. Правило это не распространяется на государственные учреждения и предприятия.

371. Залог, внесенный лицом, за которым осталось проданное строение или право застройки, зачисляется в счет покупной суммы. Остальным участвовавшим в торгах лицам залог возвращается немедленно по окончании торгов. Если покупатель не внесет всей следуемой с него суммы в течение семи дней после торгов, залог поступает на пополнение взыскания; сверх того на лицо, не внесшее соответствующей суммы, может быть наложен штраф в размере до 100 рублей, по постановлению народного суда, в районе которого производится взыскание.

372. Купившему с публичных торгов строение или право застройки выдается копия с акта о продаже с публичных торгов.

На основании этой копии нотариальная контора выдает купившему удостоверение о приобретении строения или права застройки; это удостоверение под страхом недействительности должно быть зарегистрировано в органах, ведающих местным (коммунальным) хозяйством.

373. Торги признаются несостоявшимися:

- 1) если никто не явится торговаться или явится только одно лицо;
- 2) если никто из прибывших не сделает надбавки к сумме оценки;
- 3) если после окончания торгов покупатель не внесет в срок полностью следуемой с него суммы (ст. 368). В этом случае внесенная покупателем часть покупной суммы не подлежит возврату, а обращается на пополнение взыскания.

374. Если торги не состоялись, взыскатели в течение семи дней могут заявить об

продаване майно залишити за ними на суму оцінки. Переважне право на залишення за собою продаваного майна мають правіжники, що їм належать найбільші претенсії.

Правіжник, що залишив майно за собою, повинен в реченець, що його встановлює судовий виконавець, внести в депозит різницю між сумою оцінки і сумою, що припадає на його частку за розрахунком належних кожного правіжникові сум, що його складає судовий виконавець. Внесену в депозит суму розподілюється на загальних підставах.

375. Якщо правіжник, що залишив майно за собою, в призначений від судового виконавця реченець не внесе в депозит належної з нього суми, він підлягає штрафу до 100 карбованців, за постановою судового виконавця, що її затверджує народний суддя, в районі якого відбулися торги. В цьому разі за арт. 376 призначається другі торги для продажу того самого майна.

376. Коли торги не відбулися й ніхто з правіжників не залишив майна за собою, судовий виконавець призначає другі торги не раніш, як через тиждень. У разі потреби та за умов, зазначених в арт. 362, другі торги призначається в іншому місці. Ці другі торги провадяться за правилами, що встановлені для перших торгів, проте, з тією різницею, що їх починається з першої запропонованої на цих торгах суми, і майно можна продати за ціну вижчу від оцінки.

Якщо й другі торги не відбудуться й ніхто з правіжників не залишить за собою майна, судовий виконавець, що провадить справляння, реалізує описане майно всіма способами, що їх він визнає за доцільні, протягом двох місяців після других торгів.

Коли ж протягом реченця, зазначеного в другій частині цього артикулу, майно не буде реалізовано, судовий виконавець зносить арешт, накладений на це майно, а саме майно передає в управління довжника. Правіжники можуть в цьому разі звернути справляння на інше довжникове майно або на те саме майно на загальних підставах.

377. З одержаної від продажу майна суми покривається витрати на арешт, слов, доотаву й продаж майна, а решта надходить

оставленні продаваного имущества за ними в сумме оценки. Преимущественное право на оставление за собой продаваемого имущества имеют взыскатели, которым принадлежат наибольшие претензии.

Взыскатель, оставивший имущество за собой, должен в срок, устанавливаемый судебным исполнителем, внести в депозит разницу между суммой оценки и суммой, которая по расчету следуемых каждому взыскателю сумм, составляемому судебным исполнителем, падает на его долю. Внесенная в депозит сумма распределяется на общих основаниях.

375. Если взыскатель, оставивший имущество за собою, в назначенный судебным исполнителем срок не внесет в депозит следуемой с него суммы, он может быть подвергнут штрафу в размере до 100 рублей по постановлению судебного исполнителя, утверждаемому народным судьей, в районе которого произведены торги. В этом случае в порядке ст. 376 назначаются вторичные торги для продажи того же имущества.

376. В случае, если торги не состоялись и никто из взыскателей не оставил имущества за собой, судебный исполнитель назначает вторичные торги не ранее чем через неделю. В случае необходимости и при наличии условий, указанных в ст. 362, вторичные торги назначаются в ином месте. Эти вторичные торги производятся по правилам, установленным для первых торгов, но с тем различием, что они начинаются с первой предложенной на этих торгах суммы, и имущество может быть продано по цене и ниже оценки.

Если и вторичные торги не состоятся и никто из взыскателей не оставит имущества за собой, судебный исполнитель, производящий изъятие, реализует описанное имущество всеми способами, которые он признает целесообразными, в течение двух месяцев после вторичных торгов.

Если же в срок, указанный во второй части настоящей статьи имущество не будет реализовано, судебный исполнитель снимает арест, наложенный на это имущество, а самое имущество передается в управление должника. Взыскатели могут в этом случае направить взыскание на другое имущество должника или на то же имущество на общих основаниях.

377. Из полученной от продажи имущества суммы покрываются расходы по аресту, хранению, доставке и продаже иму-

на задоволення звернених на майно справ-
лян.

ЧАСТИНА ШОСТА

СУДОЧИНСТВО В СПРАВАХ НЕСПРОМОЖНОСТИ

Розділ 36.

Засади

378. Правила цієї частини прикладається до всіх приватних осіб (фізичних і юридич-
них), що їхні підприємства належить запи-
сати до торгового реєстру.

Правила ці не прикладається за тих ви-
падків, коли за всіма довгами даної особи
кредитором є тільки одна особа.

Державні підприємства, мішані акційні
товариства, а так само кооперативні органі-
зації ліквідується у разі неспроможності на
підставі спеціальних про те правил.

379. Довжник, що припинив виплату дов-
гів на суму понад три тисячі карбованців
або за станом своїх справ буде змушений
припинити їх на зазначену суму, може бу-
ти визнаний за неспроможного, коли суд
встановить нездатність його цілком оплатити
грошові вимоги кредиторів.

Відповідальність членів товариства з об-
меженою відповідальністю і членів товари-
ства взаємного кредиту у справах товари-
ства не береться на увагу за встановлення
нездатності цих товариств сповна оплатити
довг.

Розділ 37.

Підсудність і порядок судочинства у справах про неспроможність

380. Справи про неспроможність підляга-
ють віданню Головного суду АМСРР та, від-
повідно, окружних судів. Справи ці порушу-
ється:

- 1) стосовно юридичних осіб за місцем осід-
ку їхніх органів управління;
- 2) стосовно фізичних осіб—за загальними
правилами про місцеву підсудність, передба-
чену цим Кодексом.

Увага. Коли справу про неспромож-
ність порушено в різних судах, то всі
справи передається до того суду, в якому

щесства, а остаток поступає на удовлет-
ворення обращенных на имущество взыска-
ний.

ЧАСТЬ ШЕСТАЯ

ПРОИЗВОДСТВО ПО ДЕЛАМ О НЕСОСТОЯТЕЛЬНОСТИ

Глава 36.

Основные положения

378. Правила настоящей части приме-
няются ко всем частным лицам (физиче-
ским и юридическим), предприятия которых
должны быть внесены в торговый реестр.

Правила эти не применяются к тем слу-
чам, когда по всем долгам данного лица
кредитором является лишь одно лицо.

Государственные предприятия, смешан-
ные акционерные общества, а равно коопе-
ративные организации ликвидируются в
случае несостоятельности на основании осо-
бых о том правил.

379. Должник, прекративший платежи по
долгам на сумму свыше трех тысяч рублей
либо по состоянию своих дел должностую-
щий прекратить их на эту сумму, может
быть признан несостоятельным, если судом
будет установлена неспособность его к пол-
ной оплате денежных требований кредито-
ров.

Ответственность членов товарищества с
ограниченной ответственностью и членов
общества взаимного кредита по делам това-
рищества или общества не принимается во
внимание при установлении неспособности
товарищества или общества к полной опла-
те долгов.

Глава 37.

О подсудности и порядке производства дел по делам о несостоятельности

380. Дела о несостоятельности подлежат
ведению Главного суда АМСРР и окружных
судов по принадлежности. Дела эти возбуж-
даются:

- 1) в отношении юридических лиц—по ме-
сту нахождения их органов управления;
- 2) в отношении физических лиц—по об-
щим правилам о местной подсудности, пре-
дусмотренным настоящим Кодексом.

Примечание. В случае, если дело
о несостоятельности возбуждено в раз-
ных судах, то все дела передаются в тот

должника впервые признано за неспособного або де впервые порушено справу про відкриття неспроможности.

381. Справи про неспроможність розглядаються на судових засіданнях Цивільної судової колегії Головного суду АМСРР або цивільних відділів окружних судів. Справи: 1) про арештування должникового майна до вирішення справи про визнання неспроможности (арт. 385), 2) про віднесення претенсій, заявлених від кредиторів, не до той черги задоволення, до якої їх віднесли ліквідатори, та про відмову провести зарахування за випадків, зазначених в частині 3 арт. 406, розглядає одноособово член Головного суду АМСРР або окружного суду.

Судові вироків у справах про неспроможність можна оскаржити загальним порядком протягом двох тижнів від дня оголошення вироку. Ухвали у справах про неспроможність, що їх виносить одноособово член Головного суду АМСРР або окружного суду, можна оскаржити порядком, установленим для подання окремих скарг.

382. Право порушувати справи про визнання неспроможности належить: 1) кредиторів; 2) должникові; 3) народному комісаріатові або прирівненій до нього центральній установі, а так само відділам (інспектурам) відповідного виконавчого комітету, що до компетенції їх належить регулювати ту галузь господарства, до якої належить должникове підприємство; 4) судові, коли за справляння виявляться ознаки неспроможности; 5) прокурорів.

383. Особи й установи, що порушують справи про визнання неспроможности, повинні подати судові: должник—список своїх кредиторів і должників із зазначенням їхнього місця осідку, а так само відомості про стан свого майна; кредитор—докази своїх вимог і дані про припинення должником виплат або докази про приступлення до фактичної ліквідації должникового підприємства в тому разі, коли термін виплати за вимогою кредитора ще не настав; інші органи—відомості про припинення должником виплат.

384. Справу про визнання неспроможности суд розглядає, викликавши відомих йому должникових кредиторів, самого должника і

суд, в котором должник впервые признан несостоятельным либо где впервые возбуждено дело об открытии несостоятельности.

381. Дела о несостоятельности рассматриваются в судебных заседаниях Гражданской судебной коллегии Главного суда АМСРР или гражданских отделов окружных судов. Вопросы: 1) о наложении на имущество должника ареста до решения дела об открытии несостоятельности (ст. 385), 2) об отнесении претензий, заявленных кредиторами, не к той очередности удовлетворения, к которой они отнесены ликвидаторами, и об отказе в производстве зачета в случаях, указанных в абз. 3 ст. 406, разрешаются единолично членом Главного суда АМСРР или окружного суда.

Решения суда по делам о несостоятельности могут быть обжалованы в общем порядке в течение двух недель со дня объявления решения. Определения по делам о несостоятельности, выносимые единолично членом Главного суда АМСРР либо окружного суда, могут быть обжалованы в порядке, установленном для подачи частных жалоб.

382. Право возбуждения дела об открытии несостоятельности принадлежит: 1) кредитору, 2) должнику, 3) народному комисариату либо приравненному к нему центральному учреждению, а равно отделам (инспектурам) соответствующего исполнительного комитета, в компетенцию которых входит регулирование той отрасли хозяйства, к которой относятся предприятия должника; 4) суду в случае, если при производстве взыскания обнаружатся признаки несостоятельности; 5) прокурору.

383. Лица и учреждения, возбуждающие дела об открытии несостоятельности, обязаны представить суду: должник—список своих кредиторов и должников с указанием их местожительства, а также сведения о состоянии своего имущества; кредитор—доказательства своих требований и данные о прекращении должником платежей либо доказательства о приступе к фактической ликвидации предприятия должника в том случае, когда срок платежа по требованию кредитора еще не наступил; прочие органы—сведения о прекращении должником платежей.

384. Дела об открытии несостоятельности рассматриваются судом с вызовом известных ему кредиторов должника, самого

представників відповідних урядових або відділів (інспектур) відповідних виконавчих комітетів.

За тих випадків, коли справу про визнання неспроможності порушив не довжник, то суд вимагає від нього подати до суду список кредиторів та довжників і відомості про-стан його майна. Відомості ці належить подавати не пізніше як за сім днів до судового засідання.

385. На заяву установ і осіб, що порушили справу про неспроможність, суд може до розв'язання справи арештувати довжникове майно за правилами, установленими для забезпечення позову. Таке арештування вживається за тих випадків, коли почато фактично ліквідацію довжникового підприємства.

386. Оголошуючи довжника за неспроможного, суд пропонує відповідному урядовому відділу (інспектурі) відповідного виконавчого комітету, що регулює ту галузь народного господарства, до якої належить довжникове підприємство: 1) призначити протягом трьох днів одного або кількох ліквідаторів, залежно від величини зліквідованого підприємства, і 2) призначити спеціальну особу, що на неї покладається тимчасова охорона і управління майном підприємства доти, доки ліквідатори не почнуть виконувати свої обов'язки.

Одночасно суд встановлює реченець для ліквідації; реченець цей належить встановлювати в межах до одного року. Подовжувати цей реченець можна тільки за виняткових випадків, за спеціальною судовою ухвалою.

387. Про оголошення довжника за неспроможного суд негайно публікує в газеті «Вісті ВУЦВК» і в місцевому офіційному органі преси.

Крім того, суд повідомляє про це той орган торгової реєстрації, де зареєстровано підприємство особи, оголошеної за неспроможну.

В публікації про оголошення неспроможності повинно зазначати, який саме суд виніс вирок про визнання неспроможності, а так само точну назву довжника, місце його осідку і зазначати реченець ліквідації. Публікацію робиться коптом довжника.

должника и представителей соответствующих ведомств либо отделов (инспектур) соответствующих исполнительных комитетов.

В тех случаях, когда дело об открытии несостоятельности возбуждено не должником, суд требует от последнего представления в суд списка кредиторов и должников, а также сведений о состоянии его имущества. Сведения эти должны быть представлены не позднее чем за семь дней до судебного заседания.

385. По заявлению учреждений и лиц, возбуждавших дело о несостоятельности, суд может до разрешения дела наложить арест на имущество должника, по правилам, установленным для обеспечения иска. Такой арест налагается в тех случаях, когда началась фактическая ликвидация предприятия должника.

386. Объявляя должника несостоятельным, суд предлагает соответствующему ведомству или отделу (инспектуре) соответствующего исполнительного комитета, регулирующему ту отрасль народного хозяйства, к которой относится предприятие должника: 1) назначить в течение трех дней одного или нескольких ликвидаторов в зависимости от обширности подлежащего ликвидации предприятия и 2) назначить специальное лицо, на которое возлагается временная охрана и управление имуществом предприятия до тех пор, пока ликвидаторы не приступят к исполнению своих обязанностей.

Одновременно суд устанавливает срок для ликвидации; срок этот должен быть установлен в пределах до одного года. Продление этого срока допускается лишь в исключительных случаях, по особому определению суда.

387. Об объявлении должника несостоятельным суд немедленно производит публикацию в газете «Вісті ВУЦВК» и в местном официальном органе печати.

Кроме того, суд извещает об этом тот орган торговой регистрации, в котором зарегистрировано предприятие лица, объявленного несостоятельным.

Публикация об объявлении несостоятельности должна содержать в себе указание на то, какой именно суд вынес решение о признании несостоятельности, а также точное наименование должника, места его жительства и обозначение срока ликвидации. Публикация производится за счет должника.

Розділ 38.

Глава 38.

Наслідки неспроможности

388. Від моменту винесення судового вироку про визнання боржника за неспроможного настають такі наслідки:

1) управління й розпорядження боржниковим майном переходить до ліквідаторів; до них переходить також право позовати і відповідати на суді в боржникових справах, за винятком тих справ, що на ведення їх ліквідатори видадуть боржникові спеціальний дозвіл;

2) чинність невиконаних обома сторонами повністю або частково двосторонніх договорів, що їх укладено від імені боржника до моменту оголошення неспроможности, припиняється; проте, якщо ліквідатори визнають це за доцільне, вони мають право залишити в силі зазначені договори, повідомивши про це контрагентів протягом місяця від дня, коли ліквідатори почали виконувати свої обов'язки;

3) забороняється перевласнювати й передавати майно неспроможного боржника, а так само сплачувати зобов'язання, що лежать на ньому, поза порядком, установленим правилами цього Кодексу про провадження справ про неспроможність;

4) справи, що є в справуванні суду, так за позовами на неспроможного боржника, як і за позовами неспроможного боржника на третіх осіб, зупиняється до того часу, доки не вступлять у справу ліквідатори;

5) припиняються всілякі виконавчі дії так судовим, як і безспірним порядком, стосовно з неспроможного боржника-боргів, а так само недоплат з державних і місцевих податків та оплат;

6) усе боржникове майно арештується й треті особи, що у них знаходиться боржникове майно або які повинні зробити йому будь-яку виплату, зобов'язані передати таке майно або зробити належну виплату ліквідаторам;

7) зупиняється нарахування пені і відсотків на усяку задоволеність неспроможного;

8) кредитори можуть вимагати задоволення своїх претензій тільки через заяву претензій ліквідаторам;

9) претензії кредиторів до неспроможного, термін виконання яких на день оголошення

Последствия несостоятельности

388. С момента вынесения судом решения о признании должника несостоятельным наступают следующие последствия:

1) управление и распоряжение имуществом должника переходит к ликвидаторам; к ним переходит также право исходить и отвечать на суде по делам должника, за исключением тех дел, на ведение которых ликвидаторы выдадут должнику специальное разрешение;

2) действие неисполненных обоими сторонами полностью либо частично двухсторонних договоров, заключенных от имени должника до момента объявления несостоятельности, прекращается; однако, если ликвидаторы признают это целесообразным, они имеют право оставить указанные договоры в силе, известив об этом контрагентов в течение месяца со дня приступа ликвидаторов к выполнению своих обязанностей;

3) воспрещается отчуждение и передача имущества несостоятельного должника, а также погашение лежащих на нем обязательств вне порядка, установленного правилами настоящего Кодекса о производстве дел о несостоятельности;

4) дела, находящиеся в производстве суда, как по искам к несостоятельному должнику, так и по искам несостоятельного должника к третьим лицам, приостанавливаются до вступления в дело ликвидаторов;

5) прекращаются всякого рода исполнительные действия, как в судебном, так и в бесспорном порядке по взысканию с несостоятельного должника долгов, а также недоимок по государственным и местным налогам и сборам;

6) на все имущество должника налагается арест, и третьи лица, у которых находится имущество должника либо которые обязаны произвести ему какой-либо платеж, обязаны передать такое имущество либо произвести такой платеж ликвидаторам;

7) приостанавливается начисление пеней и процентов на всякого рода задолженность несостоятельного;

8) кредиторы могут требовать удовлетворения своих претензий только путем заявления претензий ликвидаторам;

9) претензии кредиторов к несостоятельному, срок исполнения которым на день об-

неспроможности ще не настав, вважастся за платні на цей день; однак, терміни на зобов'язання ручителів за неспроможного, а також написувачів на виданих їм векселях, залишаються в силі;

10) біг позовної давности дотично претенсій кредиторів до неспроможного должника на весь час ліквідації зупиняється;

11) на час від дня оголошення неспроможности до дня публікації про закінчення ліквідації должника позбавляється права провадити будь-яку торговельну діяльність, організувати промислові і інші підприємства, що потребують вживання найманої праці, а так само брати на себе ряди та доставки.

Увага 1. Заборони, зазначені у п. п. 3 і 5 цього артикулу, не поширюються на біжучі витрати, зв'язані з переведенням ліквідації, а також на витрати щодо задоволення претенсій, віднесених до першого розряду черговости, крім претенсій органів соціального страхування. Продаж скоропортящихся продуктів і роздрібна торгівля не припиняються, коли про це не буде спеціальної заборони суду.

Увага 2. Оголошення должника за неспроможного не позбавляє кредиторів права протестувати встановленням порядком векселі должника після настання зазначених в них термінів.

Розділ 39.

Ліквідатори

389. Ліквідатори зобов'язані:

1) зробити публікацію в газеті «Вісті ВУЦВК» і в місцевому органі преси про те, що вони почали виконувати свої обов'язки, подавши свої адреси;

2) встановити точний актив і пасив неспроможного;

3) розшукати, оцінити й реалізувати майно неспроможного;

4) справити належні неспроможному довги;

5) скласти загальний ліквідаційний розрахунок, встановити порядок і розміри задоволення кредиторів і виконати цей розрахунок.

явлення несостоятельности еще не наступил, считаются срочными на этот день; однако, сроки по обязательствам поручителей за несостоятельного, а также подписателей на выданных им векселях, остаются в силе;

10) течение исковой давности в отношении претензий кредиторов к несостоятельному должнику приостанавливается на все время ликвидации;

11) на время со дня объявления несостоятельности до дня публикации об окончании ликвидации должник лишается права производить какую-либо торговую деятельность, организовать промышленные и иные предприятия, требующие применения наемного труда, а также принимать на себя подряды и поставки.

Примечание 1. Запрещения, указанные в п.п. 3 и 5 настоящей статьи не распространяются на текущие расходы, связанные с осуществлением ликвидации, а также на расходы по удовлетворению претензий, отнесенных к первому разряду очередности, кроме претензий органов социального страхования.

Продажа скоропортящихся продуктов и розничная торговля не прекращается, если об этом не будет специального запрещения суда.

Примечание 2. Объявление должника несостоятельным не лишает кредиторов права опротестовывать в установленном порядке векселя должника по наступлении указанных в них сроков.

Глава 39.

Ликвидаторы

389. Ликвидаторы обязаны:

1) произвести публикацию в газете «Вісті ВУЦВК» и в местном органе печати о том, что они приступили к выполнению своих обязанностей; при этом должны быть указаны адреса ликвидаторов;

2) установить точный актив и пассив несостоятельного;

3) разыскать, оценить и реализовать имущество несостоятельного;

4) взыскать причитающиеся несостоятельному долги;

5) составить общий ликвидационный расчет, установить порядок и размеры удовлетворения кредиторов и произвести этот расчет.

390. За випадків, коли довжник оголошено за неспроможного в той час, коли його підприємство вже було в стані ліквідації з інших причин, суд, що в його провадженні є справа про неспроможність, на подання ліквідаторів, встановлює, які саме з дій, учинених порядком ліквідації до оголошення довжника за неспроможного, повинні залишатись в силі при переведенні ліквідації з причини неспроможності.

391. В разі призначення не менш як трьох ліквідаторів вони утворюють ліквідаційну комісію за головуванням одного з них, з призначення відповідного державного органу. Незалежно від того, чи утворюють ліквідатори ліквідаційну комісію, чи ні, ліквідатори відповідають солідарно за втрати, що вони заподіяли неспроможному або його кредиторам своїми неправильними діями або запущенням.

До ліквідаторів прикладається правила, встановлені для урядовців.

392. Ліквідатори мають право вступати в зобов'язання й укладати договори, потрібні для реалізації довжиникового майна. Зобов'язуватися векселями й неустійкою, а так само вступати в зобов'язання й укладати договори, зв'язані з продовженням справ неспроможного або з відкладенням ліквідації; ліквідатори можуть тільки з дозволу державного органу, що їх призначив.

393. Державний орган, що призначив ліквідаторів, наглядає за їхньою господарчою діяльністю і, зокрема, дає ліквідаторам потрібні вказівки; ліквідатори повинні подавати цьому органу звіти.

Ліквідатори одержують щомісячну плату з коштів ліквідуваного підприємства. Розмір плати встановлює суд на підставі спеціальної інструкції; що її видає Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом праці УСРР.

Розділ 40.

Ліквідаційне майно

394. До складу ліквідаційного майна увходить все майно, що належить довжиникові на момент оголошення його за неспроможного так готове, як і у вимогах до третіх

390. В случаях, когда должник объявлен несостоятельным в то время, когда его предприятие уже находится в состоянии ликвидации по иным причинам, суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности, по представлению ликвидаторов, устанавливает, какие именно из действий, совершенных в порядке ликвидации до объявления должника несостоятельным, должны остаться в силе при проведении ликвидации вследствие несостоятельности.

391. В случае назначения не менее трех ликвидаторов они образуют ликвидационную комиссию под председательством одного из них, по назначению соответствующего государственного органа. Независимо от того, образуют ли ликвидаторы ликвидационную комиссию или нет, ликвидаторы несут солидарную ответственность за убытки, причиненные несостоятельному либо его кредиторам своими неправильными действиями либо упущениями.

К ликвидаторам применяются правила, установленные для должностных лиц.

392. Ликвидаторы имеют право вступать в обязательства и заключать договоры, необходимые для реализации имущества должника. Обязываться векселями и неустойкой, а также вступать в обязательства и заключать договоры, связанные с продолжением дел несостоятельного либо с отсрочкой ликвидации, ликвидаторы могут только с разрешения того государственного органа, который их назначил.

393. Государственный орган, назначивший ликвидаторов, ведет наблюдение за их хозяйственной деятельностью и в частности, дает ликвидаторам необходимые указания; ликвидаторы обязаны представлять этому органу отчеты.

Ликвидаторы получают ежемесячное вознаграждение из средств ликвидируемого предприятия. Размер вознаграждения устанавливается судом на основании специальной инструкции, издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом труда УССР.

Глава 40.

Ликвидационное имущество

394. В состав ликвидационного имущества входит все имущество, принадлежащее должнику в момент объявления его несостоятельным как наличное, так и в требова-

осіб, а так само всіляке майно, що може дістатися должникові до закінчення ліквідації або підлягає поверненню в наслідок визнання за недійсні правочинів, що їх учинив їх должник.

Довжникове майно, що на нього за загальними правилами виконавчого судочинства не можна звернути справляння (арт. 320), не уходить до складу ліквідаційного майна.

395. Должникове майно, заставлене у третіх осіб, передається до складу ліквідаційного майна, незалежно від термінів претенсій, забезпечених заставою, а кредитори одержують задоволення в загальному порядку, зберігаючи за цього передбачене Цивільним кодексом УРСР право на переважне задоволення в розмірі, що не перевищує суми, одержаної від реалізації заставлених речей.

Кредитові установи, що мають за законом або статутом право самостійно реалізувати майно, що є в них у заставі, можуть здійснювати це право і стично заставленого у них майна должника, оголошеного за неспроможного, в реченні на свій розсуд, але не пізніше одного місяця від дня оголошення неспроможності. Вторговані за цього від реалізації заставлених речей кошти негайно повинні передавати ліквідаторам для розподілу між кредиторами загальним порядком.

Увага. Правила цього артикула не касують передбаченого спеціальними законами (статутом залізниць, законами про водний транспорт і законами про документи, що їх видають товарні склади при прийнятті товарів на схов) права залізничних і судноплавних підприємств та товарних складів реалізувати товари і вантаж, що забезпечують їх вимоги порядком, встановленим зазначеними законами.

396. За позовом ліквідаторів суд, в якому знаходиться справа про неспроможність, може визнати за недійсні акти, вчинені від імені должника до оголошення його за неспроможного, якщо ці акти направлені:

- 1) на дотриманне задоволення поодиноких кредиторів;
- 2) на встановлення додаткового забезпечення або зміну забезпечення на користь по-

них і третім лицам, а також всяке имущество, которое может достаться должнику до окончания ликвидации или подлежит возврату вследствие признания недействительными сделок, совершенных должником.

Имущество должника, на которое по общим правилам исполнительного производства не может быть обращено взыскание (ст. 320), не входит в состав ликвидационного имущества.

395. Имущество должника, заложенное у третьих лиц, передается в состав ликвидационного имущества, независимо от сроков претензий, обеспеченных залогом, а кредиторы получают удовлетворение в общем порядке, сохраняя при этом предусмотренное Гражданским кодексом УССР право на преимущественное удовлетворение в размере, не превышающем суммы, вырученной от реализации заложенных вещей.

Кредитные учреждения, имеющие по закону или уставу право самостоятельно реалізувати имущество, находящееся у них в залоге, могут осуществлять это право также относительно заложенного у них имущества должника, объявленного несостоятельным, в сроки, по своему усмотрению, но не позднее одного месяца со дня объявления несостоятельности. Вырученные при этом от реализации заложенных вещей суммы должны быть немедленно переданы ликвидаторам для распределения между кредиторами в общем порядке.

Примечание. Правила настоящей статьи не отменяют предусмотренного специальными законами (уставом железных дорог, законами о водном транспорте и законами о документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение) права железнодорожных и судоплавных предприятий и товарных складов реалізувати товары и грузы, обеспечивающие их требования в порядке, установленном указанными законами.

396. По иску ликвидаторов суд, в котором производится дело о несостоятельности, может признать недействительными действия, совершенные от имени должника до объявления его несостоятельным, если действия эти направлены:

- 1) на досрочное удовлетворение отдельных кредиторов;
- 2) на установление дополнительного обеспечения или изменения обеспечения в пользу

одинокого кредитора за зобов'язаннями, що раніш виникли;

3) на задоволення тільки декількох кредиторів за претензіями, що їх термін уже настав.

397. Акти, зазначені у п. п. 1 і 2 арт. 396, визнаються за недійсні за умов:

1) коли їх вчинено протягом трьох місяців перед порушенням справи про неспроможність должника і коли разом з цим під час вчинення должник фактично вже був неспроможний;

2) незалежно від зазначеного трохмісячного речення, коли ці акти були здійснені должником з наміром вчинити шкоду іншим кредиторам, а должникові контрагенти знали про такий його намір. Коли за цього за должникових контрагентів були особи, йому близько споріднені або від нього залежні, то припускається, що ці особи знали про намір должника.

Акти, зазначені в п. 3 арт. 396, визнаються за недійсні, коли ними вчинено шкоду кредиторам і коли разом з цим під час їх вчинення должник вже був фактично неспроможний і сторони про це знали.

У в а г а. Цей артикул не шириться на акти, скеровані на задоволення претенсій першого і другого розряду черговості, за винятком претенсій Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями.

398. Крім випадків, зазначених в арт. арт. 396 і 397, ліквідатори мають право заперечити на загальних підставах дійсність інших должникових актів.

399. Кожний кредитор неспроможного має право до закінчення справи про неспроможність запропонувати ліквідаторам заперечити зазначені в арт. арт. 396 і 397 акти неспроможного должника. В разі відмови ліквідаторів, кожний кредитор має право від свого імені подати відповідного позова до судового органу, що в його справуванні є справа про неспроможність.

400. В разі визнання на підставі попередніх артикулів за недійсний должникового

окремого кредитора по раніш возникшим обязательствам;

3) на удовлетворение части кредиторов по претензиям, срок которым уже наступил.

397. Действия, указанные в п. п. 1 и 2 ст. 396, признаются недействительными при условии:

1) если они были совершены в течение трех месяцев до возбуждения дела о несостоятельности должника и если вместе с тем ко времени их совершения должник фактически был уже несостоятельным;

2) независимо от указанного трехмесячного срока, если эти действия были совершены должником с намерением причинить ущерб иным кредиторам, причем контрагенты должника знали о таком его намерении. Если при этом контрагентами должника были лица, находящиеся с должником в близких родственных отношениях либо находящиеся от него в зависимости, то предполагается, что эти лица были осведомлены в намерениях должника.

Действия, указанные в п. 3 ст. 396, признаются недействительными, если ими причинен ущерб кредиторам и если вместе с тем во время их совершения должник был фактически несостоятельным и стороны об этом знали.

Примечание. Настоящая статья не распространяется на действия, направленные на удовлетворение претензий первого и второго разрядов очередности, за исключением претензий Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям.

398. Кроме случаев, указанных в ст. ст. 396 и 397, ликвидаторы имеют право оспаривать на общих основаниях действительность иных действий, совершенных должником.

399. Каждый кредитор несостоятельного имеет право до окончания производства дела о несостоятельности предложить ликвидаторам оспорить указанные в ст. ст. 396 и 397 действия несостоятельного должника. В случае отказа ликвидаторов, каждый кредитор имеет право от своего имени предъявить соответствующий иск в судебном органе, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

400. В случае признания на основании предыдущих статей недействительными дей-

акта, довжників контрагент повинен повернути до ліквідаційної маси все, що він одержав на підставі цього акта, проте, в розмірі не більшому від суми, що її не вистачає для повного задоволення кредиторів. Після цього претенсії такого кредитора задовольняється на загальних підставах з іншими кредиторами.

Розділ 41.

Розподіл претенсій

401. Всі претенсії кредиторів, незалежно від їх підстави і способу забезпечення, а так само незалежно від того, настав чи ні термін виконання за ними, повинно заявити до ліквідаторів найпізніше протягом трьох місяців від дня публікації ліквідаторів про стання їх до виконання своїх обов'язків (п. 1 арт. 389). Із свого боку ліквідатори виявляють до дня закінчення речення для заяви претенсій всі довги підприємства, незалежно від того, надійдуть чи ні заяви від кредиторів.

Якщо претенсій будь-яких кредиторів у встановлений реченець не заявлять самі кредитори і в той же час не виявлять ліквідатори, то кредитори за такими претенсіями можуть заявити їх ліквідаторам протягом решти ліквідаційного речення. В цьому разі такі заявлені по скінченні речення і визнані від ліквідаторів претенсії повинно задовольняти, додержуючи встановленої черги тільки з того майна, яке на момент подання заяви буде ще не розподілено постановами ліквідаторів між іншими кредиторами.

Дотично претенсій, що їх заявлено по скінченні речення і що їх не визнали ліквідатори, прикладається правила арт. арт. 404 і 408 про порядок оскарження і забезпечення претенсій.

402. Претенсії треба заявляти на письмі, додавши документи в оригіналах. В разі нема змоги подати документи в оригіналах, замість них можна подавати засвідчені копії з тим, проте, що документи в оригіналах повинно подавати ліквідаторам до затвердження від суду розрахунку на задоволення кредиторів. Претенсії, як тільки вони надійдуть, ліквідатори записують до окремого

ствия должника, контрагент должника обязан возратить в ликвидационную массу все полученное им на основании этого действия, в размере не превышающем недостающей для полного удовлетворения кредиторов суммы. После этого претензии такого кредитора удовлетворяются на общих основаниях с прочими кредиторами.

Глава 41.

Распределение претензий

401. Все претензии кредиторов, независимо от их основания и способа обеспечения, а также независимо от того, наступил ли срок исполнения по ним или не наступил, должны быть заявлены ликвидаторам не позднее трехмесячного срока со дня публикации ликвидаторов о вступлении их в исполнение своих обязанностей (п. 1 ст. 389). Со своей стороны, ликвидаторы приводят в известность ко дню истечения срока для заявления претензий все долги предприятия, независимо от того, поступят или не поступят заявления от кредиторов.

Если претензии каких-либо кредиторов не будут к установленному сроку заявлены самими кредиторами и в то же время не будут приведены в известность ликвидаторами, то кредитеры по таким претензиям могут заявить их ликвидаторам в течение остального срока ликвидации, при чем, однако, такие заявленные по истечении срока и признанные ликвидаторами, претензии удовлетворяются с соблюдением установленного порядка очередности лишь из того имущества предприятия, которое к моменту поступления заявления окажется еще нераспределенным постановлениями ликвидаторов между другими кредиторами.

В отношении претензий, заявленных по истечении срока и не признанных ликвидаторами, применяются правила ст.ст. 404 и 408 о порядке обжалования и обеспечения претензий.

402. Претензии должны быть заявлены в письменной форме с приложением документов в подлинниках. В случае невозможности представить документы в подлинниках, вместо них могут быть представлены засвидетельствованные копии с тем, однако, что подлинные документы должны быть представлены ликвидаторам до утверждения судом расчета по удовлетворению креди-

реєстру. Заінтересовані особи мають право оглядати цей реєстр, а так само додані до нього заяви і документи.

403. Найпізніше через один місяць по скінченні речення на подання заяв про претенсії, ліквідатори складають і надсилають до кредиторів список претенсій таких, що їх визнано, як і тих, що їх не визнано, з зазначенням суми, в якій їх визнано, а так само розряду, до якого їх віднесено. За цього претенсії, які мають за підставу правосильні судові вироби, а так само претенсії, що для їх стягання встановлено безспірний порядок, якщо ці претенсії були оскаржені (арт. 405) й скарги залишені без наслідків, у всякому разі включається до списку визнаних претенсій.

Дотично претенсій, заявлених після настання терміну (ч. 2 арт. 401), установлений у цьому артикулі реченець починається від дня заяви претенсій, але закінчення його не може виходити за межі речення, встановленого для закінчення ліквідації.

404. Протягом двох тижнів від дня одержання повідомлення про віднесення претенсій до невизнаних цілком або частково, за винятком випадків, передбачених арт. 403, кредитори мають право вчинити на ліквідаторів загальним порядком підсудності позови про визнання цих претенсій.

Дотично претенсій, передбачених у другій частині арт. 401, реченець, установлений у цьому артикулі, не може виходити за межі речення, встановленого для закінчення ліквідації.

Постанову ліквідаторів про віднесення претенсій кредитора до тої чи іншої черги задоволення можна оскаржити до суду, що в його справуванні є справа про неспроможність.

405. Протягом речення, зазначеного в арт. 403, ліквідатори повинні оскаржити перед належними органами ті претенсії, що вони їх не визнали цілком або частково, для яких за законом встановлено безспірний порядок стягання і за якими до утворення ліквідаційної комісії не подано скарг.

Претензії по мере їх поступлення вносяться ліквідаторами в особий реєстр. Заінтересовані особи мають право знаходитися з цим реєстром, а також з приложенними к нему заявленнями і документами.

403. Не позднее одного месяца по истечении срока, предоставленного на заявление претензий, ликвидаторы составляют и сообщают кредиторам список претензий как признанных ими, так и не признанных, с указанием суммы, в которой они признаны, а также разряда, к которому они отнесены. При этом претензии, основанные на вступивших в законную силу судебных решениях, а также претензии, которым присвоен бесспорный порядок взысканий, если эти претензии были обжалованы (ст. 405) и жалобы оставлены без последствий, во всяком случае включаются в список признанных претензий.

В отношении претензий, заявленных после наступления срока (ч. 2 ст. 401), установленный в настоящей статье срок начинается со дня заявления претензий, но окончание его не может выходить за пределы срока, установленного для окончания ликвидации.

404. В течение двухнедельного срока со дня получения извещения об отнесении претензий к числу непризнанных полностью или частично, за исключением случаев, предусмотренных в ст. 403, кредиторы вправе предъявить к ликвидаторам в общем порядке подсудности иски о признании этих претензий.

В отношении претензий, предусмотренных во второй части ст. 401, срок, установленный в настоящей статье, не может выходить за пределы срока, установленного для окончания ликвидации.

Постановление ликвидаторов об отнесении претензий кредитора к той или иной очереди удовлетворения может быть обжаловано в суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

405. В течение срока, указанного в ст. 403, ликвидаторы обязаны обжаловать перед подлежащими органами те из непризнанных ими полностью или частично претензий, которым по закону присвоен бесспорный порядок взыскания и по которым до образования ликвидационной комиссии не было

Установлені для такого оскарження реченні для ліквідаторів не обов'язкові.

406. Встановлюючи розмір задоволеності підприємства, ліквідатори зараховують протипретенсії у повній сумі, якщо ці претенсії виникли до визнання боржника за неспроможного і якщо вони за законом підлягають зарахуванню.

Зарахування робити не можна, якщо боржник неспроможного набув вимогу від третьої особи або якщо до кредитора неспроможного довг перейшов від третьої особи після порушення судовим порядком справи про неспроможність боржника.

Постанову ліквідаторів про відмову в зарахуванні можна оскаржити за тих випадків, коли відмова відбулась через невизнання претенсій кредитора — вчинивши позов загальним порядком підсудності, а за інших випадків — подавши скаргу до суду, що в його справуванні є справа про неспроможність.

407. Розподіл претенсій кредиторів на розряди і задоволення їх провадиться на підставі загальних правил про розподіл претенсій кредиторів на розряди черговості за задоволення їх порядком виконання судових вироків.

Претенсії, що випливають з підстав, виниклих після визнання боржника за неспроможного, задовольняється на загальних підставах, наче б його й не визнано за неспроможного, крім претенсій про відшкодування за втрати, що виникли через визнання боржникових актів за недійсні (арт. 396).

408. На забезпечення претенсій, що їх не визнали ліквідатори, коли за ними вчинено позов, — аж до розв'язання справи, а так само аж до розв'язання позовів за претенсіями, зазначеними в ч. 2 арт. 407, провадиться відрахування відповідних сум на випадок визнання претенсії за таку, що їй належить задоволити. Цю суму, в разі претенсію судовим вирокіом буде визнано за таку, що належить задоволити, видається кредиторіві, а в разі відмови в позові — розподіляється між іншими кредиторами.

принесено жалоб. Установленные для такого обжалования сроки для ликвидаторов необязательны.

406. При установлении размера задолженности предприятия встречные претензии засчитываются ликвидаторами в полной сумме, если эти претензии возникли до признания должника несостоятельным и если при том они по закону подлежат зачету.

Зачет не допускается, если должник несостоятельного приобрел требование от третьего лица или если к кредитору несостоятельного перешел от третьего лица долг после возбуждения в судебном порядке дела о несостоятельности должника.

Постановление ликвидаторов об отказе в зачете может быть обжаловано: в тех случаях, когда отказ последовал ввиду непризнания претензии кредитора — путем предъявления иска в общем порядке подсудности, а в прочих случаях — путем подачи жалобы в суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

407. Распределение претензий кредиторов на разряды и удовлетворение их производится на основании общих правил о распределении претензий кредиторов на разряды очередности при удовлетворении их в порядке исполнения судебных решений.

Претензии, вытекающие из оснований, возникших после признания должника несостоятельным, удовлетворяются на общем основании, как если бы он не был признан несостоятельным, за исключением претензий о возмещении убытков, возникших вследствие признания недействительными действий должника (ст. 396).

408. В обеспечение претензий, не признанных ликвидаторами, если по ним предъявлен иск, — впредь до разрешения дела, а также впредь до разрешения исков по претензиям, указанным в ч. 2 ст. 407, производится отчисление соответствующих сумм на случай признания претензии подлежащей удовлетворению. Сумма эта, в случае, если претензия будет признана судебным решением подлежащей удовлетворению, выдается кредиторы, а в случае отказа в иске — распределяется между иными кредиторами.

Розділ 42.

Закінчення ліквідації

409. Ліквідатори реалізують майно під загальним наглядом та контролем державного органу, що їх призначив. Цей орган затверджує й порядок реалізації майна. На допомогу до цієї реалізації притягається, по змозі, кредиторів.

Коли ліквідується торгове, промислове або інше підприємство, ліквідатори повинні вжити заходів для перевласнення його в цілому. Державним установам і підприємствам та кооперативним організаціям належить переважне, за інших однакових умов, право набути ліквідоване підприємство.

410. По закінченні ліквідації всього майна та розгляду всіх претенсій кредиторів ліквідатори складають загальний розрахунок одержаних сум та остаточний розрахунок розподілу їх між кредиторами. Розрахунок одержаних сум, правильність якого має засвідчити державний орган, що під його наглядом проваджено ліквідацію майна, та розрахунок задоволення кредиторів ліквідатори подають на затвердження суду.

Після того, як суд затвердить розрахунок, ліквідатори видають у встановлений від суду реченець належні кредиторам гроші; гроші, що їх кредитори не одержали, здається на їхнє ім'я в депозит.

По затвердженні розрахунку від суду ліквідатори вносять судову оплату з сум, що їх мають одержати кредитори, в розмірі, зазначеному в арт. 43 цього Кодексу. Внесену судову оплату вивертається з належних кредиторам грошей.

З претенсій за правосильними судовими вироками, з претенсій, що їх задовольняється безспірним порядком, і з претенсій, що їх увільнено від судових оплат, судової оплати не береться.

411. Розподіливши одержані суми між кредиторами, ліквідатори повідомляють про це суд, надсилаючи йому цілу справу про ліквідацію. Суд, упевнившись, що в довжникових діях нема ознак соціальної небезпеки, виносить ухвалу про закриття ліквідації та про відновлення довжникові

Глава 42.

Окончание ликвидации

409. Ликвидаторы реализуют имущество под общим наблюдением и контролем назначившего их государственного органа. Орган этот утверждает также порядок реализации имущества. К содействию такой реализации привлекаются, по возможности, кредиторы.

В случае ликвидации торгового, промышленного или иного предприятия, ликвидаторы обязаны принять меры к отчуждению его в целом. Государственным учреждениям либо предприятиям, а также кооперативным организациям принадлежит преимущественное, при прочих равных условиях, право приобретения ликвидируемого предприятия.

410. По окончании ликвидации всего имущества и рассмотрения всех претензий кредиторов ликвидаторы составляют общий расчет полученных сумм и окончательный расчет распределения их между кредиторами. Расчет вырученных сумм, правильность которого должна быть засвидетельствована государственным органом, под руководством которого производилась ликвидация имущества, а также расчет удовлетворения кредиторов представляются ликвидаторами на утверждение суда.

После утверждения судом расчета ликвидаторы выдают в установленный судом срок кредиторам причитающиеся им суммы. Суммы не полученные кредиторами, сдаются на их имя в депозит.

После утверждения расчета судом ликвидаторы вносят судебную пошлину с сумм, которые должны получить кредиторы, в размере, указанном в ст. 43 настоящего Кодекса. Внесенная судебная пошлина вычитывается из причитающихся кредиторам сумм.

Судебная пошлина не взимается с претензий по вступившим в силу судебным решениям, по претензиям, подлежащим удовлетворению в бесспорном порядке, и по претензиям, освобожденным от судебных пошлин и сборов.

411. После распределения вырученных сумм между кредиторами ликвидаторы извещают об этом суд, препровождая ему все дело о ликвидации. Суд, убедившись в том, что в действиях должника нет признаков социальной опасности, выносит определение о прекращении ликвидации и о восстановле-

прав. Про це повідомляється належний орган торгової реєстрації. Ухвалу суду про закриття ліквідації оголошується так само, як і вирок про визнання за неспроможного.

412. Кредитори, що не одержали повного задоволення в ліквідаційному процесі, можуть на неодержану суму звертати справляння на довжникове майно, яке в нього буде згодом, у межах загального речення позовної давності.

Від моменту затвердження судом проекту розподілу сум між кредиторами поновлюється біг позовної давності, зупинений в момент винесення від суду постанови про визнання довжника за неспроможного.

ний должника в правах. Об этом извещается соответствующий орган торговой регистрации. Определение суда о прекращении ликвидации публикуется в том же порядке, как и решение об объявлении несостоятельности.

412. Кредиторы, не получившие полного удовлетворения в процессе ликвидации, имеют право в размере недополученной суммы обращать взыскание на имущество должника, которое у него окажется впоследствии, в пределах общего срока исковой давности.

Со времени утверждения судом проекта распределения сумм между кредиторами возобновляется течение исковой давности, приостановленное в момент вынесения судом постановления о признании должника несостоятельным.

Харків, 5 листопада 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраин-
ского центрального исполнитель-
ного комитета **К. Горлинский.**

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, 31

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НА 1930 РІК

Збірник законів та розпоряджень РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

Умови передплати

Відділ I і II на 1 рік 15 крб.
„ I і II на півроку 8 крб.

Абетковий покажчик

до „Збірн. Узак.“ за 1930 рік (відділ I і II)

Ціна 1 крб. 50 коп.

ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ ЗА КА-
ЛЕНДАРН. РОКОМ (з 1/I—31/XII або 1/I—30/VI)
В 1930 РОЦІ ЦЬОГО ВИДАННЯ В РОЗДРІБ-
НОМУ ПРОДАЖУ НЕМАЄ.

СИСТЕМАТИЧНИЙ ЗБІРНИК ЧИННИХ ЗАКОНІВ УСРР

Офіційне видання

7 томів в пал., 1 том—додатковий, 1 том—покажчик

Ціна 14 крб. 25 коп. (з пересилкою).

Для сілрад та райвиків—ціна 12 крб. 25 коп. (з пересилк.).

ВИЙШЛИ ДРУКОМ

Т. I—Фінансові закони

Т. VI—Закони про працю

Друкується том III.

АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

ВИЩІ ПОЗАОЧНІ ЮРИДИЧНІ КУРСИ

при НКЮ УСРР

(Уставу затвердив Держнаукметодком НКЮ
УСРР 9-XI 1928 р.).

В. П. Ю. К.

мають на меті: 1) підвищити кваліфікацію робітників юстиції, ДПУ, міліції й розшуку; 2) розповсюдити юридичну освіту серед робітників адміністративного апарату; 3) підготувати висуванців—робітників та селян до самостійної праці в органах юстиції та в адміністративному апараті.

В. П. Ю. К.

розраховані на 24 місяці. Протягом цього часу через видання друкованих лекцій та методологічних порадників, буде пройдено курс дисциплін відповідно до програми правничого факультету інституту народного господарства.

Слухачами-передплатниками В. П. Ю. К. можуть бути, робітники юстиції, ДПУ, міліції та розшуку, робітники адміністративного апарату та інші особи.

До складу авторів-викладачів запрошені кращі наукові сили.

Особи, що бажають стати слухачами-передплатниками В. П. Ю. К., повинні попередю надіслати до Юридичного Видавництва НКЮ УСРР (Харків, вул. Артема, 31) заяву з своєю адресою. Потім їм надішлють безплатно проспекти з вказівками про курс навчання, умови прийняття та передплату.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№26 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 21 ЛИСТОПАДА

ЗМІСТ

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР.

(11-го вересня 1929 року)

202. Про надання чинності Уставі про судустрой УСРР у редакції 1929 року.
203. Устава про судустрой УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление Всеукраинского Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(11-го сентября 1929 года)

202. О введении в действие Положения о судустройстве УССР в редакции 1929 года.
203. Положение о судустройстве УССР.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

202. Про надання чинності Уставі про судустрой УСРР у редакції 1929 року.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Уставі про судустрой УСРР в редакції 1929 р. надати чинності від 1-го грудня 1929 р. та подати її на затвердження Сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

2. З наданням чинності зазначеній уставі визнати, що втратили силу:

1) постанова ВУЦВК і РНК УСРР від 27 березня 1925 р. «Про зміни в організації судових установ, що діють на території АМОРР» (Зб. Зак. УСРР 1925 р. № 16 арт. 115);

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

202. О введении в действие Положения о судустройстве УССР в редакции 1929 года.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Положение о судустройстве УССР в редакции 1929 года ввести в действие с 1-го декабря 1929 г. и представить его на утверждение Сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

2. С введением в действие настоящего положения признать утратившими силу:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 27 марта 1925 г. «Об изменениях в организации судебных учреждений, действующих на территории АМССР» (С.З. УССР 1925 г. № 16, ст. 115);

Архівна Публікація
БІБЛІОТЕКА УСРР
№ 665024

2) постановва 2-ої Сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету IX скликання з 23 жовтня 1925 р. «Про надання чинності Положення про судустрой УССР, затверджену 2-ю Сесією ВУЦВК IX скликання» (Зб. Зак. УССР 1925 р. № 92-93, арт. 521);

3) положення про судустрой УССР (Зб. Зак. УССР 1925 р. № 92-93, арт. 522);

4) постановва ВУЦВК і РНК УССР з 16 червня 1926 р. «Про зміну уваги 1 до арт. 142 Положення про судустрой» (Зб. Зак. УССР 1926 р. № 32-33, арт. 257);

5) постановва ВУЦВК і РНК УССР з 10 листопада 1926 р. «Про зміну й доповнення Положення про судустрой УССР» (Зб. Зак. УССР 1926 р. № 70, арт. 443);

6) постановва ВУЦВК і РНК УССР з 15 грудня 1926 р. «Про зміну Положення про судустрой УССР» (Зб. Зак. УССР 1926 р. № 80, арт. 489);

7) постановва ВУЦВК і РНК УССР з 30 травня 1928 р. «Про внесення змін до Положення про судустрой у зв'язку з виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 21 грудня 1927 р. «Про перевід нотаріальних органів на державний бюджет» (Зб. Зак. УССР 1928 р. № 14, арт. 125).

3. П. «ж» арт. 14 Положення про місця ради робітничих, селянських та червоноармійських депутатів (Зб. Зак. УССР 1927 р. № 51-52, арт. 214)—скасувати.

4. Уваги 2 і 3 до арт. 3 Устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості (Зб. Зак. УССР 1928 р. № 29, арт. 252) ухвалити в такій редакції:

Увага 2. До членів Найвищого суду УССР, Головного суду АМСРР і окружних судів, народних судів та членів спеціальних судів і сесій, передбачених Уставом про судустрой, п. п. 6 і 7 цього артикулу не прикладається.

Увага 3. Заходи, зазначені в п. п. 6 і 7 цього артикулу, стосовно членів колегії оборонців замінюється відповідно заборонаю практикувати на реченнях до

2) постановление 2-ой Сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета IX созыва от 23 октября 1925 г. «О введении в действие Положения о судустройстве УССР, утвержденного 2-й Сессией ВУЦИК IX созыва» (С. З. УССР 1925 г. № 92-93, ст. 521);

3) положение о судустройстве УССР (С. З. УССР 1925 г. № 92-93, ст. 522);

4) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 16 июня 1926 г. «Об изменении примечания 1 к ст. 142 Положения о судустройстве» (С. З. УССР 1926 г. № 32-33, ст. 257);

5) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 10 ноября 1926 г. «Об изменении и дополнении Положения о судустройстве УССР» (С. З. УССР 1926 г. № 70, ст. 443);

6) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 15 декабря 1926 г. «Об изменении Положения о судустройстве УССР» (С. З. УССР 1926 г. № 80, ст. 489);

7) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 30 мая 1928 г. «О внесении изменений в Положение о судустройстве в связи с изданием постановления ЦИК'а и СНК Союза ССР от 21 декабря 1927 г. «О переводе нотариальных органов на государственный бюджет» (С. З. УССР 1928 г. № 14, ст. 125);

3. П. «ж» ст. 14 Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов (С. З. УССР 1927 г. № 51-52, ст. 214)—отменить.

4. Примечания 2 и 3 к ст. 3 Положения о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности (С. З. УССР 1928 г. № 29, ст. 252) изложить в следующей редакции:

Примечание 2. К членам Верховного суда УССР, Главного суда АМСРР и окружных судов, к народным судьям и членам специальных судов и сессий, предусмотренных Положением о судустройстве, п. п. 6 и 7 этой статьи не применяются.

Примечание 3. Мероприятия, указанные в п. п. 6 и 7 этой статьи, касающиеся членов коллегии защитников, заменяются соответственно запрещением

шести місяців або виключенням із колегії оборонців.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

• Вик. обов. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

практики строком до шести місяців или исключением из коллегии защитников.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

203. Устава про судоустрій УСРР.

ПОДІЛ І.

Засади.

Розділ 1.

1. Завданням суду є:

- 1) боронити здобутки пролетарської революції, робітничо-селянську владу і правний лад, від неї встановлений;
- 2) захищати інтереси і права трудящих та їх об'єднань;
- 3) зміцнювати промислово-трудову дисципліну й солідарність трудящих та їх правне виховання;
- 4) здійснювати революційну законність в особистих та майнових взаєминах громадян.

2. Для здійснення зазначених в арт. 1 завдань на території УСРР встановлено таку систему судових установ:

- 1) народні суди,
- 2) окружні суди,
- 3) Найвищий суд УСРР.

Система судових установ в АМСРР складається з народних судів і Головного суду АМСРР.

3. Для розгляду справ, що через свій особливий характер вимагають спеціального складу суду чи спеціального порядку розгляду або спеціального знання, поруч з єдиною системою судових установ встановлено такі спеціальні суди і сесії: арбітражні комісії, судово-земельні комісії, комісії в справах неопієлїтїх праволонцїв, трудові сесії народного суду, надзвичайна сесія Найвищого суду УСРР, надзвичайні сесії Головного суду АМСРР і окружних судів та їнш.

203. Положение о судоустройстве УССР.

РАЗДЕЛ І.

Основные положения.

Глава 1.

1. Задачами суда являются:

- 1) отражение завоеваний пролетарской революции, рабоче - крестьянской власти и правопорядка, ею установленного;
- 2) защита интересов и прав трудящихся и их объединений;
- 3) укрепление общественно-трудовой дисциплины и солидарности трудящихся и их правовое воспитание;
- 4) осуществление революционной законности в личных и имущественных отношениях граждан.

2. Для осуществления указанных в ст. 1 задач на территории УССР действует нижеследующая система судебных учреждений:

- 1) народные суды,
- 2) окружные суды,
- 3) Верховный суд УССР.

Система судебных учреждений в АМСРР составляется из народных судов и Главного суда АМСРР.

3. Для рассмотрения дел, которые, в силу своего особого характера требуют специального состава суда либо специального порядка рассмотрения или специальных знаний, наряду с единой системой судебных учреждений действуют следующие специальные суды и сессии: арбитражные комиссии, судебнo - земельные комиссии, комиссии по делам несовершеннолетних правонарушителей, трудовые сессии народного суда, чрезвычайная сессия Верховного суда УССР, чрезвычайные сессии Главного суда АМСРР и окружных судов и т. п.

Порядок організації трудових сесій народного суду встановлено в підділі II розділі 5 цієї устави.

Порядок організації інших спеціальних сесій та судів установлюють спеціальні закони.

Уставу про надзвичайну сесію Головного суду АМСРР видає Центральний виконавчий комітет АМСРР і затверджує Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

4. У справах про злочини, передбачені уставом про військові трибунали та військову прокуратуру, на території УСРР встановлено військові трибунали.

5. Основою системи судових установ УСРР є народний суд. Народний суд чинить колегіально—у складі народного судді й двох народних засідателів, або за випадків, що їх спеціально застережено в законі, одноособово—в особі народного судді. Свою діяльність народні суди провадять у межах встановленого для кожного з них району.

Безпосереднє адміністративно-організаційне керівництво народними судами належить: в АМСРР—Народному комісаріату юстиції АМСРР, а в округах—округовим судам.

Органами безпосереднього судового нагляду за народними судами є в АМСРР—Головний суд АМСРР, а в округах—округові суди.

6. Округовий суд ширить свою діяльність на територію тієї округи, що в ній його встановлено.

До відання округового суду належить:

1) розглядати, як судові першої інстанції, цивільні й кримінальні справи, що їх законом покладено на округовий суд;

2) переглядати, як судові другої інстанції, касаційно-ревізійним порядком вироків, ухвал й постанови в цивільних і кримінальних справах, що їх розглянули народні суди або ті спеціальні суди та сесії, що підлягають округовим судам у касаційно-ревізійному відношенні;

3) переглядати, як органи судового нагляду, підсудні народним судам кримінальні справи за випадків, зазначених у розділі 28 Кримінально-процесуального кодексу УСРР;

Порядок організації трудових сесій народного суду визначено в розділі II главі 5 настановчого положення.

Порядок організації прочих спеціальних сесій і судів визначається особливими законами.

Положення о чрезвычайной сессии Главного суда АМСРР издаются Центральным исполнительным комитетом АМСРР и утверждаются Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

4. По делам о преступлениях, предусмотренных положением о военных трибуналах и военной прокуратуре, на территории УСРР действуют военные трибуналы.

5. В основе системы судебных установлений УСРР лежит народный суд. Народный суд действует коллегиально—в составе народного судьи и двух народных заседателей или, в случаях, специально оговоренных в законе, единолично—в лице народного судьи. Свою деятельность народные суды осуществляют в пределах установленного для каждого из них района.

Непосредственное административно-организационное руководство народными судами принадлежит: в АМСРР—Народному комиссариату юстиции АМСРР, а в округах—окружным судам.

Органами непосредственного судебного надзора за народными судами являются: в АМСРР—Главный суд АМСРР, а в округах—окружные суды.

6. Округовой суд распространяет свою деятельность на территорию того округа, в котором он учрежден.

К ведению окружного суда относятся:

1) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, гражданских и уголовных дел, отнесенных законом к подсудности окружного суда;

2) пересмотр, в качестве суда второй инстанции, кассационно-ревиссионным порядком приговоров, решений, определений и постановлений по гражданским и уголовным делам, рассмотренным народными судами или теми специальными судами и сессиями, которые подчинены окружным судам в кассационно-ревиссионном отношении;

3) пересмотр, в качестве органа судебного надзора, подсудных народным судам уголовных дел в случаях, указанных в главе 28 Уголовно-процессуального кодекса УСРР;

4) безпосередньо керувати й наглядали за всіма чинними в окрузі народними судами, трудовими сесіями народного суду, нотаріальними органами, судовими виконавцями, судовими перекладачами, а так само керувати колегією оборонців, що є при окружному суді;

5) обслідувати та ревізувати чинні на території округу арбітражні комісії.

Порядок діяльності окружного суду й виконання урядовцями, що належать до його складу чи йому підлягають, покладених на них обов'язків, та порядок підлегlosti цих урядовців устанавлюється наказом окружним судам, що його видає Народний комісаріят юстиції УСРР.

7. Головний суд АМСРР ширить свою діяльність на територію цілої Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки.

До відання Головного суду АМСРР належить:

1) розглядати, як судові першої інстанції, цивільні й кримінальні справи, що їх законом покладено на Головний суд АМСРР;

2) переглядати, як судові другої інстанції, касаційно-ревізійним порядком вироків, ухвали й постанови в цивільних і кримінальних справах, що їх розглянули чинні в АМСРР народні суди або ті спеціальні суди та сесії, що підлягають Головному судові в касаційно-ревізійному відношенні;

3) переглядати, як органи судового нагляду, підсудні народним судам АМСРР цивільні та кримінальні справи за випадків, передбачених процесуальними кодексами УСРР;

4) керувати колегією оборонців, що є при Головному суді АМСРР;

5) провідно тлумачити закони АМСРР у питаннях судової практики.

Порядок діяльності Головного суду АМСРР і виконання урядовцями, що належать до його складу, покладених на них обов'язків та порядок підлегlosti цих урядовців устанавлюється в наказі Головному судові АМСРР, що його видає Народний комісаріят юстиції АМСРР.

4) непосредственное руководство и надзор за всеми действующими в округе народными судами, трудовыми сессиями народного суда, нотариальными органами, судебными исполнителями, судебными переводчиками, а также руководство коллегией защитников, находящейся при окружном суде;

5) обследование и ревизия действующих на территории округа арбитражных комиссий.

Порядок деятельности окружного суда и отправления должностными лицами, как входящими в состав его, так и подведомственными ему, возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом окружным судам, издаваемым Народным комиссариатом юстиции.

7. Главный суд АМСРР распространяет свою деятельность на территорию всей Автономной молдавской социалистической советской республики.

К ведению Главного суда АМСРР относятся:

1) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, гражданских и уголовных дел, отнесенных законом к подсудности Главного суда АМСРР.

2) пересмотр, в качестве суда второй инстанции, в кассационно - ревизионном порядке приговоров, решений, определений и постановлений по гражданским и уголовным делам, рассмотренным действующими в АМСРР народными судами или теми специальными судами и сессиями, которые подчиняются Главному суду в кассационно-ревизионном отношении;

3) пересмотр, в качестве органа судебного надзора, подсудных народным судам АМСРР гражданских и уголовных дел в случаях, предусмотренных процессуальными кодексами УСРР;

4) руководство коллегией защитников, находящейся при Главном суде АМСРР;

5) руководящее толкование законов АМСРР по вопросам судебной практики.

Порядок деятельности Главного суда АМСРР и отправления входящими в его состав должностными лицами возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом Главному суду АМСРР, издаваемым Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

8. До відання Найвищого суду УСРР належить:

1) переглядати касаційно-ревізійним порядком справи, що їх у першій інстанції розв'язали Головний суд АМСРР і округові суди, і порядком нагляду — всі справи, що їх розв'язав будь-який суд УСРР;

2) розглядати, як судові першої інстанції, кримінальні справи виняткової ваги та персональної підсудності, цивільні справи, що їх за чинним законодавством Народний комісаріат юстиції УСРР передає на розгляд Найвищого суду або сам Найвищий суд приймає до свого розсуду, а так само ті справи, що підсудні Найвищому суду на підставі спеціальних законів;

3) профічно тлумачити закони в справах судової практики.

Порядок діяльності Найвищого суду та виконання урядовцями, що належать до його складу, покладених на них обов'язків, а так само порядок підлегlosti цих урядовців установлюється наказом, що його виробляє президія Найвищого суду і затверджує Народний комісаріат юстиції УСРР.

9. Щоб наглядати за законністю дій органів радянської влади, державних та громадських установ і підприємств та приватних осіб, порушувати кримінальні справи проти осіб, що ламають закони, підтримувати державне винувачення в кримінальних справах, боронити інтереси держави та трудящих у цивільних справах, опротестовувати порядком, зазначеним у процесуальних законах, вирoki, ухвали, постанови тощо чинних в УСРР судів, та щоб безпосередньо наглядати за чиненням дізнання, розшуку та попереднього слідства, за виконанням вироків, законністю тримання під вартою та за станом і діяльністю поправно-трудових установ — встановлено державну прокуратуру.

10. Для притягнення до участі у винуваченні в кримінальних справах широких верств працюючої людности встановлюється інститут громадських винувачів.

11. Для попереднього розсліду злочинів встановлено народних слідчих.

8. К ведению Верховного суда УССР относится:

1) пересмотр в кассационно-ревизионном порядке дел, разрешенных в первой инстанции Главным судом АМСРР и окружными судами, и в порядке надзора — всех дел, разрешенных любым судом УССР;

2) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, уголовных дел исключительной важности и персональной подсудности, гражданских дел, которые, согласно действующему законодательству, передаются на рассмотрение Верховного суда Народным комиссариатом юстиции УССР или принимаются к рассмотрению самим Верховным судом, а также тех дел, которые подсудны Верховному суду на основании специальных законов;

3) руководящее толкование законов по вопросам судебной практики;

Порядком деятельности Верховного суда и отправления входящими в его состав должностными лицами возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом, вырабатываемым президиумом Верховного суда и утверждаемым Народным комиссариатом юстиции УССР.

9. Для надзора за законностью действий органов советской власти, государственных и общественных учреждений и предприятий и частных лиц, для возбуждения уголовных дел против лиц, нарушающих законы, для поддержания государственного обвинения по уголовным делам, для защиты интересов государства и трудящихся по гражданским делам, для опротестования в порядке, указанном в процессуальных законах, приговоров, решений, определений, постановлений и т. п. действующих в УССР судов, для непосредственного наблюдения за производством дознания, розыска и предварительного следствия, за исполнением приговоров, законностью содержания под стражей и за состоянием и деятельностью исправительно-трудовых учреждений — действует государственная прокуратура.

10. В целях привлечения к участию в обвинении по уголовным делам широких слоев трудящихся устанавливается институт общественных обвинителей.

11. Для предварительного расследования преступлений существуют народные следователи.

12. Для подання юридичної допомоги людині, в тому числі для виконання завдань судової оборони, встановлено колеції оборонців.

13. Для засвідчування документів, що оформлюють правочини, та для виконання інших визначених у законі функцій встановлено органи державного нотаріату.

14. Для виконання вироків, ухвал, судових наказів у цивільних справах, а так само постанов судових і слідчих органів щодо майнових справлянь у кримінальних справах, встановлено судових виконавців.

15. Для обслуговування судових установ та слідчих органів перекладами встановлено судових перекладачів.

16. Для провадження різних науково-технічних досліджень у судових справах та давання судових експертиз, крім бухгалтерських і спеціальних технічних, встановлено інститути науково-судової експертизи.

Поруч з цим інститути науково-судової експертизи провадять наукові роботи й експериментальні дослідження в царині кримінальної техніки та методології дослідження злочинів і вивчення особи правополітців.

17. Межі компетенції всіх вищезазначених установ та урядовців встановлює ця устава і спеціальні закони.

18. Організація, загальне керівництво, напрям політики, інструктування, нагляд та ревізія всіх органів юстиції УСРР покладається на Народний комісаріат юстиції УСРР, що чинить на підставі спеціальної про нього устава.

Щодо чинних в УСРР спеціальних судів, то Народний комісаріат юстиції УСРР загально наглядає за ними, бере участь в їх організації безпосередньо або через свої місцеві органи та має право інструктувати їх у межах і порядку, що встановлені в законі.

Щодо військових трибуналів та військової прокуратури, чинних на території УСРР, Народному комісарові юстиції й Генеральному прокуророві республіки належать права, що їх встановлено у законах Союзу РСР.

19. Народному комісарові юстиції УСРР належить право вживати заходів дисциплі-

12. Для оказания юридической помощи населению, в том числе в целях выполнения задач судебной защиты, действуют коллегии защитников.

13. Для засвидетельствования документов, оформляющих сделки, и для исполнения других указанных в законе функций действуют органы государственного нотариата.

14. Для исполнения решений, определенных, судебных приказов по гражданским делам, а также постановлений судебных и следственных органов по имущественным взысканиям в уголовных делах, действуют судебные исполнители.

15. Для обслуживания судебных учреждений и следственных органов переводами действуют судебные переводчики.

16. Для производства различного рода научно - технических исследований по судебным делам и дачи судебных экспертиз, за исключением бухгалтерских и специальных технических, действуют институты научно - судебной экспертизы.

Наряду с этим институты научно - судебной экспертизы производят научные работы и экспериментальные изыскания в области уголовной техники и методологии исследования преступлений и изучения личности правонарушителей.

17. Пределы компетенции всех вышеуказанных учреждений и должностных лиц определяются настоящим положением и особыми законами.

18. Организация, общее руководство, направление политики, инструктирование, надзор и ревизия всех органов юстиции УССР возлагается на Народный комиссариат юстиции УССР, действующий на основании особого о нем положения.

В отношении действующих в УССР специальных судов Народный комиссариат юстиции УССР осуществляет общее наблюдение за ними, участвует в их организации непосредственно или через свои местные органы и имеет право инструктировать их в пределах и в порядке, установленных законом.

В отношении военных трибуналов и военной прокуратуры, действующих на территории УССР Народному комиссару юстиции и Генеральному прокурору республики принадлежат права, установленные законами Союза ССР.

19. Народному комиссару юстиции УССР принадлежит право применять меры дисципли-

нарного впливу, за законами про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості, стосовно всіх урядовців, що працюють в органах юстиції УСРР, а також членів колегій оберонців та їх президій.

20. Народний комісар юстиції УСРР, як Генеральний прокурор республіки, має право вимагати й опротестовувати зазначеним у законі порядком вирок, ухвали і постанови всіх судових загальних і спеціальних установ УСРР, і ті, що набули, і ті, що не набули ще правової сили.

Дотично справ, підсудних трудовим сесіям народного суду, право вимагати й опротестовувати їх установленим у законі порядком належить так само Народному комісарові праці УСРР, з тим, що це право Народний комісар праці здійснює через органи прокуратури.

21. Дотично органів юстиції АМСРР, в тому числі Головного суду АМСРР та чинних на території АМСРР спеціальних судів, за винятком військових трибуналів і військової прокуратури, відповідні права, передбачені в арт. 18 цієї устави, належать Народному комісаріату юстиції АМСРР, а передбачені арт. арт. 19 і 20—особисто Народному комісарові юстиції й Прокуророві АМСРР.

Дотично справ, підсудних трудовим сесіям народного суду АМСРР, право вимагати й опротестовувати їх установленим у законі порядком здійснює Народний комісар праці АМСРР через Прокуратуру АМСРР.

22. Усі вирок, ухвали, постанови й судові накази судових установ Союзу РСР і союзних республік у цивільних і кримінальних справах та всілякі вимоги і постанови, що їх видали в межах своєї компетенції органи Прокуратури Найвищого суду Союзу РСР, зокрема—військової прокуратури, або органи прокуратури союзних республік, а так само постанови слідчих органів Союзу РСР і союзних республік, що їх затвердили зазначені органи прокуратури, повинні виконувати всі органи юстиції УСРР відповідно до своєї компетенції.

23. За судів, народних засідателів, постійних членів трудових сесій народного

плінарного впливу, за законами о дисциплінарній відповідальності в порядку підчиненості, в отношении всех должностных лиц, работающих в органах юстиции УССР, а также членов коллегий защитников и их президиумов.

20. Народный комиссар юстиции УССР, в качестве Генерального прокурора республики, имеет право требовать и опротестовывать указанным в законе порядком приговоры, решения, определения и постановления всех судебных общих и специальных учреждений УССР, как вступившие, так и не вступившие в законную силу.

В отношении дел, подсудных трудовым сессиям народного суда, право истребования и опротестования их установленным в законе порядком принадлежит также Народному комиссару труда УССР с тем, что это право Народный комиссар труда осуществляет через органы прокуратуры.

21. В отношении органов юстиции АМСРР, в том числе Главного суда АМСРР и действующих на территории АМСРР специальных судов, за исключением военных трибуналов и военной прокуратуры, соответствующие права, предусмотренные статьей 18 настоящего положения, принадлежат Народному комиссариату юстиции АМСРР, а предусмотренные ст. ст. 19 и 20—лично Народному комиссару юстиции и Прокурору АМСРР.

В отношении дел, подсудных трудовым сессиям народного суда АМСРР, право истребовать и опротестовывать их в установленном законом порядке осуществляется Народным комиссаром труда АМСРР через Прокуратуру АМСРР.

22. Все приговоры, решения, определения, постановления и судебные приказы судебных учреждений Союза ССР и союзных республик по гражданским и уголовным делам и всякие требования и постановления, издаваемые в пределах своей компетенции органами Прокуратуры Верховного суда Союза ССР, в частности—военной прокуратуры, или органами прокуратуры союзных республик, а также постановления следственных органов Союза ССР и союзных республик, утвержденные указанными органами прокуратуры, должны выполняться всеми органами юстиции УССР в соответствии с их компетенцией.

23. Судьями, народными заседателями, постоянными членами трудовых сессий народ-

суду, постійних членів особливих сесій у справах про неспроможність кооперативних організацій, за прокурорів, слідчих, нотаріів, судових виконавців, судових перекладачів і секретарів суду мають право бути виключно особи, не позбавлені на підставі законів УСРР виборчих прав до рад.

Крім того:

1) судді й прокурори повинні мати найменш трьохрічний стаж громадської роботи в робітничо-селянських, професійних і партійних організаціях або такий саме стаж практичної роботи в органах радянської юстиції на посаді, не нижчій як слідчого, чи в інших державних адміністративних органах — на відповідних посадах;

2) нотаріі — стаж, встановлений для суддів, і, крім того, повинні скласти спеціального іспита;

3) слідчі, секретарі судів, за винятком секретарів народного суду, і судові виконавці повинні мати найменш дворічний стаж виконавчої громадської роботи чи такий саме стаж практичної роботи в органах радянської юстиції на посаді не нижчій, як секретаря народного суду, або повинні скласти спеціального іспита;

4) секретарі народного суду й судові перекладачі повинні скласти спеціального іспита.

24. Народні засідателі, а так само постійні члени трудових сесій народного суду й особливих сесій у справах про неспроможність кооперативних організацій підчас виконання своїх судових обов'язків мають всі права суддів і відповідають за свої дії так само, як судді.

25. За членів колегії оборонців мають право бути нижченаведені особи з числа тих, що мають виборчі права до рад:

1) що скінчили радянський юридичний факультет та відбули після того встановлений стаж;

2) що мають дореволюційну вищу юридичну освіту та, крім того, найменш трьохрічний стаж юридичної роботи в державних, кооперативних і громадських організаціях;

ного суду, постійними членами особливих сесій по делам о несостоятельности кооперативных организаций, прокурорами, следователями, нотариусами, судебными исполнителями, судебными переводчиками и секретарями суда имеют право быть исключительно лица, не лишённые на основании законов УССР избирательных прав в советы.

Кроме того:

1) судьи и прокуроры обязаны иметь не менее трехгодичного стажа общественной работы в рабоче - крестьянских, профессиональных и партийных организациях или такой же стаж практической работы в органах советской юстиции на должности, не ниже следователя, или в других государственных административных органах — на соответствующих должностях;

2) нотариусы — стаж, установленный для судей и, кроме того, обязаны выдержать специальный экзамен;

3) следователи, секретари судов, за исключением секретарей народного суда, и судебные исполнители должны иметь не менее двухгодичного стажа вышеуказанной общественной работы или такой же стаж практической работы в органах советской юстиции на должности не ниже секретаря народного суда, или же обязаны выдержать специальный экзамен;

4) секретари народного суда и судебные переводчики обязаны выдержать специальный экзамен.

24. Народные заседатели, а также постоянные члены трудовых сессий народного суда и особых сессий по делам о несостоятельности кооперативных организаций при выполнении своих судебных обязанностей пользуются всеми правами судей и отвечают за свои действия также, как судьи.

25. Членами коллегии защитников имеют право быть нижеследующие лица из числа имеющих избирательные права в советы:

1) окончившие советский юридический факультет и отбывшие после того установленный стаж;

2) имеющие дореволюционное высшее юридическое образование и, кроме того, не менее трехлетнего стажа юридической работы в государственных, кооперативных и общественных организациях;

3) що не мають юридичної освіти, але склали спеціальний іспит, та що, крім того, мають найменш трьохрічний стаж практичної юридичної роботи у зазначених вище організаціях або—що їх висунули професійні чи інші відповідні громадські організації.

26. Не мають права бути за суддів, народних засідателів, прокурорів, слідчих, нотарів, судових виконавців, судових перекладачів, секретарів суду та членів колегій оборонців особи:

1) засуджені за злочини, а так само особи, що були в адміністративному засланні;

2) виключені з громадських організацій за ганебні вчинки чи поведінку.

27. Програму іспитів, передбачених в арт. арт. 23 і 24 цієї устави, та порядок їх переведення встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

Дотично урядовців органів юстиції АМСРР програму іспитів та порядок їх переведення встановлює Народний комісаріат юстиції АМСРР відповідно до правил, встановлених Народним комісаріатом юстиції УСРР.

28. Відступати від правил, установлених арт. арт. 23 і 24 цієї устави, щодо стажу або іспиту можна тільки за виняткових випадків і не інакше, як з дозволу:

1) Народного комісаріату юстиції УСРР—дотично суддів, прокурорів, слідчих, нотарів, судових перекладачів і членів колегій оборонців, на подання відповідних округових судів або округових прокурорів, кому це належить;

2) Народного комісаріату юстиції АМСРР—дотично тих самих співробітників органів юстиції АМСРР, дотично членів колегій оборонців, що є при Головному суді АМСРР, секретарів народного суду і судових виконавців АМСРР;

3) голів Найвищого суду УСРР і Головного суду АМСРР—дотично секретарів цих судів;

4) голів округових судів—дотично секретарів округового і народних судів та судових виконавців округи.

3) не имеющие юридического образования, но сдавшие специальный экзамен, и, кроме того, имеющие не менее трехгодичного стажа практической юридической работы в указанных выше организациях либо выдвинутые профессиональными или другими соответствующими общественными организациями.

26. Не имеют права быть судьями, народными заседателями, прокурорами, следователями, нотариусами, судебными исполнителями, судебными переводчиками, секретарями суда и членами коллегий защитников лица:

1) осужденные за преступления, а также лица, подвергшиеся высылке в административном порядке;

2) исключенные из общественных организаций за порочащие поступки или поведение.

27. Программа экзаменов, предусмотренных ст.ст. 23 и 24 настоящего положения, и порядок их производства устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР.

В отношении должностных лиц органов юстиции АМСРР программа экзаменов и порядок их производства устанавливается Народным комиссариатом юстиции АМСРР применительно к правилам, установленным Народным комиссариатом юстиции УСРР.

28. Отступления от правил, установленных ст.ст. 23 и 24 настоящего положения, в отношении стажа или экзамена допускаются только в исключительных случаях и не иначе, как с разрешения:

1) Народного комиссариата юстиции УСРР—в отношении судей, прокуроров, следователей, нотариусов, судебных переводчиков и членов коллегий защитников по представлению соответствующих окружных судов или окружных прокуроров—по принадлежности;

2) Народного комиссариата юстиции АМСРР—в отношении тех же сотрудников органов юстиции АМСРР, а также в отношении членов коллегии защитников, находящихся при Главном суде АМСРР, секретарей народного суда и судебных исполнителей АМСРР;

3) председателей Верховного суда УСРР и Главного суда АМСРР—в отношении секретарей этих судов;

4) председателей окружных судов—в отношении секретарей окружного и народных судов и судебных исполнителей округа.

ПОДІЛ II.

Народний суд.

Розділ 2.

Райони та камери народного суду.

29. Число та межі районів народного суду в окрузі, за винятком мережі районів народного суду окружного міста, встановлює, на подання окружного суду, окружний виконавчий комітет, а в окружному місті, таким самим чином — міська рада.

Народному комісаріатові юстиції УСРР належить право пропонувати окружному виконавчому комітету або, відповідно, міській раді, робити, відповідно до загального плану діяльності Народного комісаріату юстиції, потрібні зміни встановленого від окружного виконавчого комітету або міської ради числа та меж районів народних судів. Незгоди в цих справах між окружними виконавчими комітетами або міською радою і Народним комісаріатом юстиції УСРР розв'язується загально-встановленим порядком.

30. Мережу районів народних судів АМСРР встановлюють, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції АМСРР, в районах—районні виконавчі комітети, а в столичному місті АМСРР—міська рада. Незгоди у зазначених справах, що виникають між Народним комісаріатом юстиції АМСРР та районними виконавчими комітетами і міською радою столичного міста, розв'язує Центральний виконавчий комітет АМСРР.

31. Для обслуговування національних меншостей утворюється наведеним вище чином окремі національні камери народного суду.

32. Про місце, де є камери народного суду, оповіщується до відому всіх.

33. Типові штати канцелярій народного суду й штати окремих камер затверджуються загально-встановленим порядком.

34. Утримується народні суди на кошти місцевого бюджету.

Кредити на утримання народних судів, видавані з коштів місцевого бюджету, провадяться за спеціальним кошторисом, що його

РАЗДЕЛ II.

О народном суде.

Глава 2.

Районы и камеры народного суда.

29. Количество и границы районов народного суда в округе, за исключением сети районов народного суда окружного города, устанавливается, по представлению окружного суда, окружным исполнительным комитетом, а в окружном городе, в таком же порядке—городским советом.

Народному комиссариату юстиции УССР принадлежит право предлагать окружному исполнительному комитету или городскому совету, по принадлежности, вносить, соответственно общему плану деятельности Народного комиссариата юстиции, необходимые изменения установленных окружным исполнительным комитетом или городским советом числа и границ районов народных судов. Разногласия по этим вопросам между окружными исполнительными комитетами или городским советом и Народным комиссариатом юстиции УССР разрешаются в общеустановленном порядке.

30. Сеть районов народных судов АМСРР устанавливается, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМСРР, в районах—районными исполнительными комитетами, а в столичном городе АМСРР—городским советом. Разногласия по указанным вопросам, возникающие между Народным комиссариатом юстиции АМСРР и районными исполнительными комитетами и городским советом столичного города, разрешаются Центральным исполнительным комитетом АМСРР.

31. Для обслуживания национальных меньшинств образуются в указанном выше порядке особые национальные камеры народного суда.

32. О месте нахождения камер народного суда объявляется во всеобщее сведение.

33. Типовые штаты канцелярий народного суда, равно как и штаты отдельных камер утверждаются в общеустановленном порядке.

34. Народные суды содержатся за счет средств местного бюджета.

Кредиты, отпускаемые из средств местного бюджета на содержание народных судов, проводятся по специальной смете, представ-

подає округовий суд на затвердження округовому виконавчому комітетові. В АМСРР кредити на утримання народних судів провадяться за спеціальним кошторисом, що його подає Народний комісаріят юстиції АМСРР на затвердження Центральному виконавчому комітетові АМСРР.

35. Кожна камера народного суду має секретаря. Секретаря народного суду затверджує на посаді: в АМСРР—Народний комісаріят юстиції АМСРР на подання народного судді, а в округах—голови округових судів, на подання народного судді.

36. Форми, реченці і порядок матеріальної, грошової і всякої іншої звітності народного суду встановлює Народний комісаріят юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить.

Розділ 3.

Порядок обрання, дотермінового відклику, переводу, скинення й тимчасового відновлення народних суддів.

37. Народних суддів обирають на один рік в числі, відповідному до числа районів народних судів в даній окрузі (в АМСРР—в даному районі) або місті.

Понад це обирають народних суддів додаткових теж на рік. Число додаткових народних суддів устанавлює для округи (за винятком округового міста) округовий виконавчий комітет, а для округового міста—міська рада.

В АМСРР число додаткових суддів встановлює Центральний виконавчий комітет АМСРР, крім столичного міста АМСРР, де це число встановлює міська рада.

38. Додаткові народні судді мають всі права народних суддів. Свої обов'язки вони виконують там, де їх призначить округовий суд, а в АМСРР—де їх призначить Народний комісаріят юстиції АМСРР.

39. Народних суддів для обслуговування районів народного суду округи, за винятком районів народного суду в містах і селищах, де засновано міські і селищні ради, обирає округовий з'їзд рад на подання президії округового виконавчого комітету, окру-

льної окружним судом на утвердження окружного исполнительного комитета. В АМСРР кредити на содержание народных судов провадяться по специальной смете, представляемой Народным комиссариатом юстиции АМСРР на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР.

35. При каждой камере народного суда состоит секретарь. Секретарь народного суда утверждается в должности: в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по представлению народного судьи, а в округах—председателями окружных судов, по представлению народного судьи.

36. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности народного суда определяются Народным комиссариатом юстиции УСРР или АМСРР по принадлежности.

Глава 3.

О порядке избрания, досрочного отзыва, перевода, смещения и временного отстранения народных судей.

37. Народные судьи избираются на один год в количестве соответственно количеству районов народных судов в данном округе (в АМСРР—в данном районе) или городе.

Сверх того, избираются добавочные судьи также на год. Количество добавочных народных судей устанавливается для округа (за исключением окружного города)—окружным исполнительным комитетом, а для окружного города—городским советом.

В АМСРР количество добавочных судей устанавливается Центральным исполнительным комитетом АМСРР, за исключением столичного города АМСРР, в котором это количество устанавливается городским советом.

38. Добавочные народные судьи пользуются всеми правами народных судей. Свои обязанности они исполняют в местах по назначению окружного суда, а в АМСРР—по назначению Народного комиссариата юстиции АМСРР.

39. Народные судьи для обслуживания районов народного суда округи, за исключением районов народного суда в городах и поселках, в которых учреждены городские и поселковые советы, избираются окружным съездом советов по представлению президиума

гового суду або Народного комісаріату юстиції УСРР.

У період між округовими з'їздами рад народних судів обирає на подання тих самих установ пленум округового виконавчого комітету, подаючи обраних народних судів на затвердження найближчого округового з'їзду рад.

40. Для обслуговування районів народних судів міст і селищ, де засновано міські і селищні ради, народних судів обирають пленуми міських або селищних рад на подання президії міської або селищної ради, округового суду або Народного комісаріату юстиції УСРР.

41. Дотично всіх виславлених для обрання кандидатів на народних судів Народний комісар юстиції УСРР має необмежене реченням право відстановлення.

42. Переводити обраних народних судів у межах округи з одного району народного суду до другого можна за постановами пленуму округового суду.

43. В АМСРР народних судів обирає Центральний виконавчий комітет АМСРР, за винятком народних судів для обслуговування районів народного суду в містах і селищах АМСРР, що в них народних судів обирають відповідні міські або селищні ради.

Кандидатів на народних судів можуть подавати Президія Центрального виконавчого комітету АМСРР, президія міської і селищної ради, кому це належить, а так само Народний комісаріат юстиції АМСРР.

Переводити обраних народних судів з одного району народного суду до другого в межах АМСРР можна за постановою Народного комісаріату юстиції АМСРР.

44. Народних судів по скінченні речення їх обрання можна обирати знову.

45. Дотерміново відкликати народних судів можна виключно на підставі постанови Центрального виконавчого комітету АМСРР і округового виконавчого комітету, міської чи селищної ради, кого належить. Дотермінове відкликання робиться або з власної ініціативи вищезазначених органів, або з ініціативи Народного комісаріату юстиції

окружного исполнительного комитета, окружного суда или Народного комиссариата юстиции УССР.

В период между окружными съездами советов народные судьи избираются по представлению тех же учреждений пленумом окружного исполнительного комитета, с представлением избранных народных судей на утверждение ближайшего окружного съезда советов.

40. Для обслуживания районов народных судов городов и поселков, в которых учреждены городские и поселковые советы, народные судьи избираются пленумами городских или поселковых советов по представлению президиума городского или поселкового совета, окружного суда или Народного комиссариата юстиции УССР.

41. В отношении всех выставленных для избрания кандидатов в народные судьи Народный комиссар юстиции УССР имеет неограниченное сроком право отвода.

42. Перевод избранных народных судей в пределах округа из одного района народного суда в другой допускается по постановлению пленума окружного суда.

43. В АМСРР народные судьи избираются Центральным исполнительным комитетом АМСРР, за исключением народных судей для обслуживания районов народного суда в городах и поселках АМСРР, в которых народные судьи избираются соответствующими городскими или поселковыми советами.

Кандидаты в народные судьи представляются Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР, президиумами городского и поселкового совета, по принадлежности, а также Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

Перевод избранных народных судей из одного района народного суда в другой в пределах АМСРР производится по постановлению Народного комиссариата юстиции АМСРР.

44. Народные судьи после окончания срока их избрания могут быть избираемы вновь.

45. Досрочный отзыв народных судей возможен исключительно на основании постановления Центрального исполнительного комитета АМСРР и окружного исполнительного комитета, городского или поселкового совета, по принадлежности. Досрочный отзыв производится или по собственной инициативе вышеуказанных органов, либо по

УСРР та окружних судів чи Народного комісаріату юстиції АМСРР, кому це належить, чи з ініціативи відповідних районних виконавчих комітетів.

46. Скидати народних суддів з посади можна тільки судово.

47. Тимчасово відстановляти народного суддю від посади можна тільки за постановою пленуму Головного суду АМСРР, пленуму окружного суду або Народного комісара юстиції УСРР чи АМСРР, кому це належить, коли проти народного судді порушено кримінальну справу.

Розділ 4.

Народні засідателі й порядок закликання їх до виконання судових обов'язків

48. Народних засідателів обирають громадяни, що мають право обирати і бути обраними до рад.

49. Народних засідателів обирають щороку.

50. Якщо в спискові народних засідателів в окремих районах народного суду не залишиться до настання загального терміну перевиборів жодного народного засідателя, то в розпорядження окружного суду, а в АМСРР — з розпорядження Народного комісаріату юстиції АМСРР, у відповідних районах народного суду провадиться загальним порядком додаткові вибори народних засідателів.

51. Для керування виборами, складання й затвердження списків народних засідателів утворюється в столичному місті АМСРР, в кожному окружному місті і в кожному районі особливі комісії для виборів народних засідателів.

52. Комісії для виборів народних засідателів є:

1) в столичному місті АМСРР—при міській раді за головуванням члена президії міської ради в складі: представника від Народного комісаріату юстиції АМСРР, члена Головного суду АМСРР і представників Молдавської ради професійних спілок і Молдавського центрального комітету незаможних селян—по одному від кожної з цих організацій;

2) в окружних містах—при окружному виконавчому комітеті за головуванням члена

ініціативи Народного комісаріату юстиції УСРР и окружных судов или Народного комиссариата юстиции АМСРР—по принадлежности, а также по инициативе соответствующих районных исполнительных комитетов.

46. Смещение народных судей с должности допускается только по суду.

47. Временное отстранение народного судьи от должности может быть допущено только по постановлению пленума Главного суда АМСРР, пленума окружного суда или Народного комиссара юстиции УСРР или АМСРР, по принадлежности, в случае, если против народного судьи возбуждено уголовное дело.

Глава 4.

О народных заседателях и порядке призыва их к исполнению судейских обязанностей

48. Народных заседателей избирают граждане, имеющие право выбирать и быть избранными в советы.

49. Народные заседатели избираются ежегодно.

50. В случае исчерпания списка народных заседателей в отдельных районах народного суда ранее наступления общего срока перевыборов, по распоряжению окружного суда, а в АМСРР—по распоряжению Народного комиссариата юстиции АМСРР, в соответствующих районах народного суда производятся в общем порядке дополнительные выборы народных заседателей.

51. Для руководства выборами, составления и утверждения списков народных заседателей создаются в столичном городе АМСРР, в каждом окружном городе и в каждом районе особые комиссии для выборов народных заседателей.

52. Комиссии для выборов народных заседателей состоят:

1) в столичном городе АМСРР—при городском совете, под председательством члена президиума городского совета в составе: представителя от Народного комиссариата юстиции АМСРР, члена Главного суда АМСРР и представителей Молдавского совета профессиональных союзов и Молдавского центрального комитета незаможных селян—по одному от каждой из этих организаций;

2) в окружных городах—при окружном исполнительном комитете, под председатель-

окрутового виконавчого комітету в складі: члена міської ради, члена окрутового суду, представників окрутової ради професійних спілок і окрутового комітету незаможних селян—по одному від кожного і окрутового прокурора або його помічника;

3) в районах—при районному виконавчому комітеті, за головуванням члена районного виконавчого комітету в складі: місцевого народного судді, представника окрутової ради професійних спілок і районного комітету незаможних селян—по одному від кожного і завідувача адміністративного відділу районного виконавчого комітету.

53. Комісіям, що є при міській раді столичного міста АМСРР і при окрутових виконавчих комітетах, крім безпосереднього керівництва виборами народних засідателів у місці свого осідку, належить також загальне керівництво виборами народних засідателів у межах цілої АМСРР чи відповідної округи.

54. За два місяці до початку виборів народних засідателів Народний комісаріат юстиції АМСРР і окрутові суди встановлюють, яке належить обрати число народних засідателів для Головного суду АМСРР, окрутових судів і народних судів—окремо для камер столичного міста АМСРР і окрутових міст, і окремо—для районних камер.

Відомості про те, яке число народних засідателів належить обрати, надсилає Народний комісаріат юстиції АМСРР і окрутові суди відповідним комісіям.

Як саме встановлювати число належних до обрання народних засідателів, визначає Народний комісаріат юстиції УСРР, а в АМСРР, відповідно до встановлених в УСРР правил, — Народний комісаріат юстиції АМСРР.

55. Одержавши зазначені в арт. 54 відомості, відповідні комісії розподіляють припаде на них число народних засідателів:

1) в містах—по професійних спілках, військових частинах і міліційних районах столичного (в АМСРР) або окрутового міста;

ством члена окружного исполнительного комитета в составе: члена городского совета, члена окружного суда, представителей окружного совета профессиональных союзов и окружного комитета незаможных селян—по одному от каждого и окружного прокурора или его помощника;

3) в районах—при районном исполнительном комитете, под председательством члена районного исполнительного комитета в составе: местного народного судьи, представителя окружного совета профессиональных союзов и районного комитета незаможных селян—по одному от каждого и заведующего административным отделением районного исполнительного комитета.

53. Комиссиям, находящимся при городском совете столичного города АМСРР и при окружных исполнительных комитетах, кроме непосредственного руководства выборами народных заседателей в месте своего пребывания, принадлежит также общее руководство выборами народных заседателей в пределах всей АМСРР или соответствующего округа.

54. За два месяца до начала выбора народных заседателей Народный комиссариат юстиции АМСРР и окружные суды устанавливают, какое количество народных заседателей подлежит избранию для Главного суда АМСРР, окружных судов и народных судов—особо, для камер столичного города АМСРР и окружных городов, и особо—для районных камер.

Сведения о подлежащем избранию количестве народных заседателей препровождаются Народным комиссариатом юстиции АМСРР и окружными судами соответствующим комиссиям.

Порядок определения количества подлежащих избранию народных заседателей устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР, а в АМСРР, применительно к установленным в УСРР правилам,—Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

55. По получении указанных в ст. 54 сведений соответствующие комиссии распределяют падающее на них количество народных заседателей:

1) в городах—по профессиональным союзам, военным частям и милицйским районам столичного (в АМСРР) или окружного города;

2) в районах—по професійних спілках і сільських радах, військових частинах і міліційних районах районного центру.

Відомості про розподілене таким чином число народніх засідателів надсилається відповідним професійним спілкам, сільським радам, політвідділам або комісарам військових частин і міліційним районам.

Як саме розподілювати належне до обрання число народніх засідателів, визначає Народній комісаріят юстиції УСРР, а в АМСРР, відповідно до цього, — Народній комісаріят юстиції АМСРР.

56. Одержавши розподільні відомості, відповідні органи проводять вибори кандидатів на народніх засідателів таким чином:

1) професійні спілки, розподіливши припале на них число народніх засідателів по окремих підприємствах та установах через відповідні фабрично-заводські комітети й місцевками, проводять вибори на загальних зборах робітників та службовців;

2) міліційні райони проводять вибори на загальних зборах інших громадян, що мають право брати участь у виборах народніх засідателів;

Увага. На зазначених у п. 2 загальних зборах головує: в столичному місті АМСРР і в окружних містах—член міської ради, що його призначає президія міської ради, а в районних центрах—призначений від президії районного виконавчого комітету член цього комітету.

3) сільські ради проводять вибори на загальних зборах виборців села;

4) військові частини обирають своїх кандидатів під керівництвом політичного відділу або комісара військової частини на загальних зборах військових службовців.

Списки обраних кандидатів на народніх засідателів вивішують органи, що керували виборами, до загального відому в приміщеннях заводів, фабрик, установ, робітничих клубів, сільських рад, міліційних районів, селянських будинків тощо. Протягом тижня кожний трудящий має право заявити відповідному органу, що керував виборами (арт.

2) в районах—по професіональним союзам і сільським советам, военным частям и милийским районам районного центра.

Сведения о распределенном таким образом количестве народных заседателей рассылаются соответствующим профессиональным союзам, сельским советам, политотделам или комиссарам военных частей и милийским районам.

Порядок распределения подлежащего избранию количества народных заседателей устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР и, в соответствии с указанным порядком, Народным комиссариатом юстиции АМССР.

56. По получении разверсточных сведений соответствующие органы производят выборы кандидатов в народные заседатели следующим порядком:

1) профессиональные союзы, распределяя падающее на них количество народных заседателей по отдельным предприятиям и учреждениям через соответствующие фабрично-заводские комитеты и месткомы, проводят выборы на общих собраниях рабочих и служащих;

2) милийские районы проводят выборы на общих собраниях остальных граждан, имеющих право участвовать в выборах народных заседателей;

Примечание. На указанных в п. 2 общих собраниях председательствует: в столичном городе АМССР и в окружных городах—член городского совета, назначаемый президиумом городского совета, а в районных центрах—назначаемый президиумом районного исполнительного комитета член этого комитета.

3) сельские советы проводят выборы на общих собраниях избирателей села;

4) военные части избирают своих кандидатов под руководством политического отдела или комиссара военной части на общих собраниях военно-служащих.

Списки избранных кандидатов в народные заседатели вывешиваются органами, руководившими выборами, во всеобщее сведение в помещениях заводов, фабрик, учреждений, рабочих клубов, сельских советов, милийских районов, селянских будинков и т. п. В течение недели каждый трудящийся имеет право заявить соответствующему органу, руководившему выборами (ст. 55), мотиви-

55), мотивоване відставлення проти пооди-
нокних зазначених у списках осіб.

57. По десяти днів від дня вивіщення
списків зазначені в арт. 55 органи мають
надіслати списки обраних на народних засі-
дательств кандидатів у відповідну комісію на
затвердження, разом з заявами про відста-
влення проти окремих кандидатів та з своїм
висновком на ці заяви.

58. Одержавши з місць списки кандидатів
на народних засідателях, відповідні комісії
виключають з поданих списків осіб, які не
задовольняють вимогам, що їх ставить до
народних засідателів закон, а так само тих,
що проти них заявлені відставлення виз-
нано за поважні.

Крім того, комісія столичного міста АМСРР
вилучає з поданих списків особливий список
народних засідателів для участі на судових
засіданнях Головного суду АМСРР, а комі-
сії, що є при окружних виконавчих коміте-
тах, вилучають з поданих списків особливі
списки народних засідателів для участі на
судових засіданнях окружних судів. Район-
нові виборчі комісії так само складають
списки народних засідателів для виїзних се-
сій Головного суду АМСРР і окружних судів.

До особливих списків повинно включати
тих народних засідателів, що мають більший
за других життєвий досвід та громадсько-
політичний розвиток.

59. Особи, виключені зі списків народних
засідателів, мають право таке виключення
оскаржити до міської ради столичного міста
АМСРР чи до відповідного виконавчого ко-
мітету, до кого це належить; постанови за-
значених органів є остаточні.

60. Склавши в остаточній формі список
народних засідателів, що беруть участь на
засіданнях народних судів, комісія столич-
ного міста АМСРР і комісії при окружних
виконавчих комітетах затверджують їх і з
вотаткою про затвердження надсилають до
відповідних народних судів, а особливі
списки народних засідателів Головного суду
АМСРР і окружних судів комісії надсилають
на затвердження до Президії Центрального
виконавчого комітету АМСРР або відповід-

57. По истечении десяти дней со дня вы-
вешивания списков указанные в ст. 55 орга-
ны обязаны препроводить списки избранных
в народные заседатели кандидатов в соот-
ветствующую комиссию на утверждение, од-
новременно с отводами, заявленными против
отдельных кандидатов и со своим заключе-
нием по этим отводам.

58. По получении с мест списков канди-
датов в народные заседатели соответствую-
щие комиссии исключают из представленных
списков лиц, не удовлетворяющих требова-
ниям, предъявляемым законом к народным
заседателям, а также тех, против которых
заявленные отводы признаны уважитель-
ными.

Кроме того, комиссия столичного города
АМСРР выделяет из представленных спис-
ков особый список народных заседателей для
участия в судебных заседаниях Главного су-
да АМСРР, а комиссии, находящиеся при ок-
ружных исполнительных комитетах, выде-
ляют из представленных списков особые спи-
ски народных заседателей для участия в су-
дебных заседаниях окружных судов. Район-
ные избирательные комиссии составляют
также списки народных заседателей для вы-
ездных сессий Главного суда АМСРР и ок-
ружных судов.

В особые списки включаются народные за-
седатели, обладающие большим в сравнении
с остальными жизненным опытом и обще-
ственно-политическим развитием.

59. Лица, исключенные из списков народ-
ных заседателей, имеют право таковое ис-
ключение обжаловать в городской совет сто-
личного города АМСРР или в соответствую-
щий исполнительный комитет, по принад-
лежности; постановления означенных орга-
нов являются окончательными.

60. По составлении в окончательной форме
списка народных заседателей, принимающих
участие в заседаниях народных судов, ко-
миссия столичного города АМСРР и комис-
сии, находящиеся при окружных исполни-
тельных комитетах, утверждают их и с от-
меткой об утверждении препровождают в со-
ответствующие народные суды, а особые
списки народных заседателей Главного суда
АМСРР и окружных судов комиссии препро-
вождают на утверждение Президиума Цент-

ного окружного виконавчого комітету—до кого належить; одночасно з цим копії списків надсилається до Головного суду АМСРР або до відповідного окружного суду.

Списки народних засідателів, що їх остаточно склали комісії при районних виконавчих комітетах, подають ці комісії на затвердження до Центрального виконавчого комітету АМСРР і окружних виконавчих комітетів, до кого належить, і одночасно з цим у копіях надсилають до відповідних народних судів, а так само до Головного суду АМСРР або до окружних судів, до кого належить.

Народних засідателів викликається за списками, не чекаючи затвердження їх від Центрального виконавчого комітету АМСРР або окружних виконавчих комітетів.

61. Після прибуття чергових народних засідателів до суду, раніш як почнуть вони виконувати свої обов'язки, суддя повинен відібрати від кожного народного засідателя урочисту обітницю судити сумлінно й підписку про з'ясування їм їхніх прав та обов'язків.

Зазначену обітницю та підписку, що мають чинність на весь час, доки народний засідатель виконує свої обов'язки, належить зберігати при справах суду.

62. Кожний народний засідатель не може брати участі на судових засіданнях більш, ніж два дні на рік.

Відступати від цього правила можна тільки тоді, коли цього вимагають правила судового процесу.

63. На весь час участі народних засідателів на судових засіданнях за ними зберігається середній зарібок на місці праці, включаючи й час, потрібний для переїзду туди й назад.

Особи, що живуть із сільського господарства, кустарі, ремісники, а так само безробітні одержують добові гроші в розмірі, встановленому від Центрального виконавчого комітету АМСРР та окружних виконавчих комітетів, проте не меншому від мінімуму заробітної плати в даній місцевості, з коштів місцевого бюджету, якщо їх викликається до народного суду, й з коштів державного бюджету—за інших випадків.

Центрального виконавчого комітету АМСРР или соответствующего окружного исполнительного комитета—по принадлежности; одновременно с этим копии списков препровождаются Главному суду АМСРР или соответствующему окружному суду.

Списки народных заседателей, окончательно составленные комиссиями при районных исполнительных комитетах, представляются последними на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, и одновременно с этим в копиях посылаются соответствующим народным судам, а также Главному суду АМСРР или окружным судам, по принадлежности.

Вызов народных заседателей по спискам производится, не ожидая их утверждения со стороны Центрального исполнительного комитета АМСРР или окружных исполнительных комитетов.

61. По прибытии очередных народных заседателей в суд, до вступления их в исполнение своих обязанностей, судья обязан отобрать от каждого народного заседателя торжественное обещание судить по совести и подписку о разъяснении им их прав и обязанностей.

Означенное обещание и подписка хранятся при делах суда; они считаются действительными на все время выполнения народными заседателями своих обязанностей.

62. Каждый народный заседатель не может принимать участия в судебных заседаниях более двух дней в году.

Отступление от этого правила допускается лишь в том случае, если этого требуют правила судебного процесса.

63. На все время участия народных заседателей в судебных заседаниях за ними сохраняется средний заработок по месту работы, включая и время, необходимое для проезда туда и обратно.

Лица, получающие средства к существованию от сельского хозяйства, кустари и ремесленники, а также безработные, получают суточные в размере, устанавливаемом Центральным исполнительным комитетом АМСРР и окружными исполнительными комитетами, но не ниже минимума заработной платы данной местности, из средств местного бюджета, если они вызываются в народный суд, и из средств государственного бюджета—в других случаях.

Витрати на переїзд закликаним народним засідателям в обидва кінці так само оплачуються з цих коштів.

Кошти з місцевого бюджету, видавані на вищезазначені потреби, проводяться за кошторисом народного суду порядком, що його передбачено в арт. 34 цієї устави.

Розділ 5.

Трудові сесії народного суду.

64. Трудові сесії народного суду утворюються в тих містах та залюднених промислових пунктах, де це зважатиме за потрібне окружний суд, порозумівшись з окружною радою професійних спілок та окружним органом Народного комісаріату праці, а в АМСРР—Народний комісаріат юстиції АМСРР, порозумівшись з Молдавською радою професійних спілок і Народним комісаріатом праці АМСРР.

65. Трудові сесії народного суду включається в мережу народних судів порядком, передбаченим для встановлення цієї мережі, за арт. 28 цієї устави.

66. Трудові сесії чинять тільки в межах того міста або залюдненого промислового пункту, де їх утворено.

В інших місцевостях справи, підсудні трудовим сесіям, розглядають народні суди у звичайному складі, додержуючи проте правил, установлених для трудових сесій.

67. Трудові сесії чинять у складі:

1) народного судді, як голови, та

2) двох постійних членів трудової сесії.

68. Постійних членів трудових сесій виділяється по два від кожної з нижчезазначених установ:

1) в АМСРР—від Молдавської ради професійних спілок і Центральної ради народного господарства АМСРР;

2) в округах—від окружної ради професійних спілок і відділу місцевої промисловости, а там, де його немає—відділу місцевого господарства.

69. Членів трудових сесій затверджує на один рік: в столичному місті АМСРР—міська рада, а в інших місцевостях АМСРР—Пре-

Расходы по проезду призываемых народных заседателей в оба конца также оплачиваются из указанных средств.

Средства из местного бюджета, отпускаемые на вышеуказанные надобности, проводятся по смете народного суда в порядке, предусмотренном ст. 34 настоящего положения.

Глава 5.

О трудовых сессиях народного суда.

64. Трудовые сессии народного суда образуются в тех городах и населенных промышленных пунктах, где это будет признано необходимым окружным судом по соглашению с окружным советом профессиональных союзов и окружным органом Народного комиссариата труда, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по соглашению с Молдавским советом профессиональных союзов и Народным комиссариатом труда АМСРР.

65. Трудовые сессии народного суда включаются в сеть народных судов в порядке, предусмотренном для установления этой сети, согласно ст. 28 настоящего положения.

66. Трудовые сессии действуют только в пределах того города или населенного промышленного пункта, в которых они образованы.

В других местностях дела, подсудные трудовым сессиям, рассматриваются народными судами в обычном составе, с соблюдением однако правил, установленных для трудовых сессий.

67. Трудовые сессии действуют в составе:

1) народного судьи, в качестве председателя, и

2) двух постоянных членов трудсессии.

68. Постоянные члены трудовых сессий выделяются по два от каждого из нижеследующих учреждений:

1) в АМСРР—от Молдавского совета профессиональных союзов и Центрального совета народного хозяйства АМСРР;

2) в округах—от окружного совета профессиональных союзов и отдела местной промышленности, а там, где его нет, отдела местного хозяйства.

69. Члены трудовых сессий утверждают на один год: в столичном городе АМСРР—городским советом, в остальных местностях

зидія Центрального виконавчого комітету АМСРР на подання Народного комісаріату юстиції АМСРР, а в округах—президія окружного виконавчого комітету, міської або селищної ради, кому це належить, на подання окружного суду.

70. Щодо скликання та тимчасового відстановлення постійні члени трудових сесій підлягають правилам, встановленим цією уставою дотично народних судів.

Дотерміново відкликати постійних членів трудових сесій мають право ті установи, що їх затверджують, а так само установи, що від них членів трудових сесій делеговано.

71. Для розгляду підсудних трудовим сесіям справ, що їх повернула на новий розгляд касаційна інстанція, і для розвантаження обтяжених справами трудових сесій, можна утворювати, в разі потреби, другі склади трудових сесій, порядком, встановленим арт. арт. 68 і 69 цієї устави.

72. Щодо правил судочинства трудові сесії чинять на загальних для всіх народних судів підставах, за виключеннями, зазначеними в законі.

73. Щодо утримання штатів, звітності й нагляду з боку окружного суду, трудові сесії підлягають загальновстановленим для народних судів правилам.

ПОДІЛ III.

Округові суди.

Розділ 6.

Склад окружного суду.

74. Окружний суд чинить у складі:

- 1) пленуму окружного суду,
- 2) цивільного відділу,
- 3) кримінального відділу,
- 4) надзвичайної сесії,
- 5) особливої сесії у справах про неспроможність кооперативних організацій.

Для технічного обслуговування окружний суд має секретаріат у складі: 1) загальної канцелярії, 2) архіву й 3) господарської частини.

АМСРР—Президіумом Центрального виконавчого комітету АМСРР, по представленню Народного комісаріату юстиції АМСРР, а в округах—президіумом окружного виконавчого комітету, городского или поселкового совета, по принадлежности: по представлению окружного суда.

70. В отношении смещения и временного отстранения постоянные члены трудовых сессий подчиняются правилам, установленным настоящим положением в отношении народных судей.

Право досрочного отзыва постоянных членов трудовых сессий принадлежит тем учреждениям, которые их утверждают, а также учреждениям, от которых члены трудовых сессий делегированы.

71. Для рассмотрения подсудных трудовым сессиям дел, возвращенных на новое рассмотрение кассационной инстанцией, и для разгрузки обремененных делами трудовых сессий, разрешается создавать в случае необходимости вторые составы трудовых сессий в порядке, установленном ст. ст. 68 и 69 настоящего положения.

72. В отношении правил судопроизводства трудовые сессии действуют на общих для всех народных судов основаниях, с указанными в законе изъятиями.

73. В отношении содержания штатов, отчетности и надзора со стороны окружного суда трудовые сессии подлежат общеустановленным для народных судов правилам.

РАЗДЕЛ III.

Об окружных судах.

Глава 6.

О составе народного суда.

74. Окружной суд действует в составе:

- 1) пленума окружного суда,
- 2) гражданского отдела,
- 3) уголовного отдела,
- 4) чрезвычайной сессии,
- 5) особой сессии по делам о несостоятельности кооперативных организаций.

Для технического обслуживания окружной суд имеет секретариат в составе: 1) общей канцелярии, 2) архива и 3) хозяйственной части.

Для розв'язування справ за місяць утворюється відповідні виїзні сесії округового суду.

75. Цивільний і кримінальний відділи мають функції судової (першої) й касаційної (другої) інстанції.

76. Округовий суд складається з голови, його заступників та з постійних і запасних членів суду в числі, встановленому в штатах.

Крім того, до судової діяльності округового суду залучаються народні засідателі, порядком, зазначеним в арт. 95.

Технічний персонал округового суду складається з старшого й інших секретарів округового суду та з інших службовців в числі, встановленому штатами.

77. Пленум округового суду утворюється з усіх членів округового суду.

До складу пленуму входять, крім того, голова округової судово-земельної комісії, голова арбітражної комісії, що є при округовому виконавчому комітетові в місці осідку округового суду.

В засіданнях пленуму обов'язково бере участь округовий прокурор або його заступник.

78. На засіданнях пленуму можуть брати участь з правом дорадчого голосу голови корпусних та дивізійних військових трибуналів, що є в місці осідку округового суду, й голова колегії оборонців при округовому суді.

На засіданнях пленуму можуть бути присутні й інші особи на запрошення або з дозволу голови округового суду.

79. Засідання пленуму відбуваються за потребою.

Головує на засіданнях пленуму голова округового суду або один з його заступників, що виконує обов'язки голови.

80. Засідання пленуму є дійсні, коли на них є не менш половини всього складу округового суду та, крім того, округовий прокурор або його заступник.

81. Голову, його заступника і членів округового суду обирає округовий виконавчий комітет на один рік і ставить їх на затвердження Народного комісаріату юстиції УОПР, що має право пропонувати округо-

Для разрешения дел на местах образуется соответствующие выездные сессии окружного суда.

75. Гражданский и уголовный отделы имеют функции судебной (первой) и кассационной (второй) инстанции.

76. Окружной суд состоит из председателя, его заместителей и из постоянных и запасных членов суда в количестве, установленном штатами.

Кроме того, к судебной деятельности окружного суда привлекаются народные заседатели, в порядке, предусмотренном ст. 95.

Технический персонал окружного суда состоит из старшего и иных секретарей окружного суда и из других служащих в количестве, установленном штатами.

77. Пленум окружного суда состоит из всех членов окружного суда.

В состав пленума входят, кроме того, председатель окружной судебно-земельной комиссии и председатель арбитражной комиссии при окружном исполнительном комитете в месте нахождения окружного суда.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие окружной прокурор или его заместитель.

78. В заседаниях пленума могут принимать участие с правом совещательного голоса председатели корпусных и дивизионных военных трибуналов, расположенных в месте нахождения окружного суда, и председатель коллегии защитников, находящейся при окружном суде.

На заседаниях пленума могут присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения председателя окружного суда.

79. Заседания пленума происходят по мере надобности.

Председательствует на заседаниях пленума председатель окружного суда или один из его заместителей, исполняющий обязанности председателя.

80. Заседания пленума являются действительными, если на них присутствует не менее половины всего состава окружного суда и, кроме того, окружной прокурор или его заместитель.

81. Председатель, его заместитель и члены окружного суда избираются окружным исполнительным комитетом на один год и представляются на утверждение Народного комиссариата юстиции УССР, который име-

вому виконавчому комітетові й своїх кандидатів на посади голови, його заступників і членів округового суду. По скінченні речення тих самих осіб можна обирати знову.

82. Дотерміново відкликати голову, його заступників і членів округових судів можна тільки за постановою відповідного округового виконавчого комітету на пропозицію Народного комісаріату юстиції УСРР або з ініціативи самого округового виконавчого комітету, проте в останньому разі виключно з санкції Народного комісаріату юстиції. Відкликати зазначених осіб дотерміново односторонньою постановою округового виконавчого комітету не можна.

83. Скинути з посади голову, його заступників та членів округового суду можна тільки судовою.

84. Тимчасово відстановити від посади голову, його заступників та членів округового суду можна виключно в разі порушення проти них кримінальної справи. Справу про тимчасове відстановлення зазначених осіб розв'язує Народний комісаріат юстиції УСРР—дотично голів округових судів та їх заступників, а дотично членів округового суду—Народний комісаріат юстиції або пленум округового суду.

85. Переводити голову, його заступників і членів округових судів з одного округового суду до іншого можна за постановою Народного комісаріату юстиції УСРР, порозумівшись з обома заінтересованими округовими виконавчими комітетами.

86. На випадок Народний комісаріат юстиції двічі не затвердить виставлених за арт. 81 цієї устави кандидатів на посади голови, його заступників і членів округового суду, то цих урядовців може настановити Народний комісаріат юстиції УСРР безпосередньо.

ет право предлатать окружному исполнительному комитету своих кандидатов на должности председателя, его заместителей и членов окружного суда. После истечения срока те же лица могут быть избираемы вновь.

82. Досрочный отзыв председателя, его заместителей и членов окружных судов производится только постановлением соответствующего окружного исполнительного комитета по предложению Народного комиссариата юстиции УСРР или по инициативе самого окружного исполнительного комитета, в последнем случае, однако, исключительно с санкции Народного комиссариата юстиции. Досрочный отзыв указанных лиц односторонним постановлением окружного исполнительного комитета не допускается.

83. Смещение с должности председателя, его заместителей и членов окружного суда может иметь место исключительно по суду.

84. Временное отстранение от должности председателя, его заместителей и членов окружного суда допускается исключительно в случае возбуждения против них уголовного дела. Вопрос о временном отстранении указанных лиц разрешается Народным комиссариатом юстиции УСРР — в отношении председателей окружных судов и их заместителей, а в отношении членов окружного суда — Народным комиссариатом юстиции или пленумом окружного суда.

85. Перевод председателя, его заместителей и членов окружного суда из одного окружного суда в другой производится по постановлению Народного комиссариата юстиции УСРР по соглашению с обоими заинтересованными окружными исполнительными комитетами.

86. В случае двукратного неутверждения Народным комиссариатом юстиции представленных ему, согласно ст. 81 настоящего положения, кандидатов на должности председателя, его заместителей и членов окружного суда, все указанные должностные лица могут быть назначены Народным комиссариатом юстиции УСРР непосредственно.

Розділ 7.

Функції голови округового суду, його заступників, пленуму округового суду та старшого секретаря.

87. Голова округового суду відповідає за напрямки роботи округового суду та всіх підурядних йому органів юстиції.

Так само голова округового суду відповідає за точне і неухильне подержання в округовому суді законів і належних розпоряджень, а так само директив Народного комісаріату юстиції УСРР.

88. На випадок своєї тимчасової відсутності, голова округового суду покладає виконувати свої обов'язки на одного з своїх заступників.

89. Зокрема, до відання голови округового суду належить:

1) подавати на розв'язання відповідних органів свої проекти щодо встановлення мережі підурядних округовому судові органів юстиції, зокрема—подавати до пленуму округового суду свої пропозиції щодо мережі районів народного суду, нотаріальних контор та юридичних консультацій;

2) подавати пленумові округового суду списки кандидатів на народні суддів та ставити встановленим порядком до обрання або призначення кандидатури урядовців округового суду та підурядних йому органів юстиції, що їх за цією уставою обирає чи настановлює округовий виконавчий комітет або відповідна міська чи селищна рада;

3) настановляти, переводити та звільняти всіх службовців округового суду, що не підпадають під чинність попереднього п. 2, а так само затверджувати на посаді секретарів народних суддів;

4) складати кошториси на утримання округового суду й підурядних йому органів, що є на державному чи місцевому бюджеті, а так само наглядати, щоб округовий виконавчий комітет та міська рада округового міста вчасно фінансували ці органи;

5) вимагати, розглядати й затверджувати звіти всіх підурядних округовому судові установ та урядовців;

Глава 7.

О функциях председателя окружного суда, его заместителей, пленума окружного суда и старшего секретаря.

87. Председатель окружного суда отвечает за направление работы окружного суда и всех подведомственных ему органов юстиции.

Равным образом председатель окружного суда несет ответственность за точное и неуклонное исполнение в окружном суде законов и подлежащих распоряжений, а также директив Народного комиссариата юстиции УССР.

88. На случай временного отсутствия, председатель окружного суда возлагает исполнение своих обязанностей на одного из своих заместителей.

89. В частности, к ведению председателя окружного суда относятся:

1) представление на разрешение соответствующих органов своих проектов по установлению сети подведомственных окружному суду органов юстиции, в частности — представление пленуму окружного суда своих предложений в отношении сети районов народного суда, нотариальных контор и юридических консультаций;

2) представление пленуму окружного суда списков кандидатов в народные судьи и представление в установленном порядке к избранию или назначению кандидатур должностных лиц окружного суда и подведомственных ему органов юстиции, которые, согласно настоящему положению, избираются или назначаются окружным исполнительным комитетом или соответствующим городским либо поселковым советом;

3) назначение, перевод и увольнение всех служащих окружного суда, не попадающих под действие предыдущего пункта 2, а также утверждение в должности секретарей народных судов;

4) составление смет на содержание окружного суда и подведомственных ему органов, находящихся на государственном или местном бюджете, а также наблюдение за своевременным финансированием окружным исполнительным комитетом и городским советом окружного города указанных органов;

5) затребование, рассмотрение и утверждение отчетности всех подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц;

6) подавати до Народного комісаріату юстиції УСРР звіт про діяльність округового суду та всіх підурядних йому органів, а так само доповідати про діяльність цих органів округовому виконавчому комітетові та міській раді округового міста;

7) наглядати за діяльністю канцелярій і станом грошової, матеріальної та іншої звітності округового суду й інших підурядних йому органів;

8) зноситися в справах округового суду з Народним комісаріатом юстиції УСРР та іншими урядовими, установами й особами;

9) наглядати, щоб вчасно й відповідно до вимог закону складано списки народних засідателів;

10) призначати й скликати засідання пленуму округового суду, головувати на них, затверджувати порядок денний засідання пленуму й ставити окремі питання на обговорення пленуму з власної ініціативи, в тому числі подавати до пленуму пропозиції про тимчасове відстановлення народних суддів округу за випадків і порядком, зазначених в арт. 47 цієї устави, та про переведення народних суддів з одного району до іншого в межах округу;

11) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців округового суду, крім заступників голови округового суду, та проти всіх урядовців підурядних округовому судові органів і членів колегії оборонців, крім голови колегії, — в межах і порядком, що встановлені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглих;

12) розподіляти членів округового суду по відділах, формувати з числа членів суду особливі склади для розгляду окремих справ, призначати виїзні сесії і їх склад, ставити перед Народним комісаріатом юстиції питання про зміну штатів округового суду;

13) призначати ревізії всіх підурядних округовому судові установ та урядовців;

14) інструктувати народних суддів та інших підурядних округовому суду установ та урядовців в межах, визначених у наказі округовим судам і відповідно до об'являючих Народного комісаріату юстиції та Найвищого суду УСРР;

6) представление в Народный комиссариат юстиции УСРР отчетов о деятельности окружного суда и всех подведомственных ему органов, а также представление докладов о деятельности этих органов окружному исполнительному комитету или городскому совету окружного города;

7) наблюдение за деятельностью канцелярии и состоянием денежной, материальной и иной отчетности окружного суда и других подведомственных ему органов;

8) сношения по делам окружного суда с Народным комиссариатом юстиции УСРР и другими ведомствами, учреждениями и лицами;

9) наблюдение за своевременным и соответствующим требованиям закона составлением списков народных заседателей;

10) назначение и созыв заседаний пленума окружного суда, председательствование в таковых, утверждение порядка дня заседания пленума и внесение отдельных вопросов на обсуждение пленума по собственному почину, в том числе представление в пленум предложений о временном отстранении народных судей округа, в случаях и в порядке, указанных в ст. 47 настоящего положения, и о переводе народных судей из одного района в другой в пределах округа;

11) принятие мер дисциплинарного воздействия в отношении всех должностных лиц окружного суда, кроме заместителей председателя окружного суда, а также в отношении служащих подведомственных окружному суду органов и членов коллегии защитников, кроме председателя коллегии, — в пределах и порядке, установленных в законе о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

12) распределение членов окружного суда по отделам, формирование из числа членов суда особых составов для слушания отдельных дел, назначение выездных сессий и их состава, постановка перед Народным комиссариатом юстиции вопросов об изменении штатов окружного суда;

13) назначение ревизии всех подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц;

14) инструктирование народных судей и других подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц в пределах, указанных в наказе окружным судам и в соответствии с циркулярами Народного комиссариата юстиции и Верховного суда УСРР;

15) керувати й наглядати за колегією оборонців при округовому суді, зокрема—призначати ревізію каси, рахівництва й діловодства президії колегії та колективів членів колегії (юридичних консультацій), а так само перевіряти правильність відрахувань, що їх роблять поодинокі члени колегії оборонців до фонду колегії.

90. На заступників голови округового суду покладається, з призначення голови суду, заводити відділами округового суду. Крім того, заступники голови виконують інші обов'язки з доручення голови або пленуму округового суду.

91. До відання пленуму округового суду належить:

1) вислухувати доповіді голови округового суду, завідувачів відділів суду та інших підурядних округовому судові урядовців та установ, а так само доповіді голови колегії оборонців і голів округової судово-земельної та місцевої арбітражної комісії і ухвалювати з приводу вислуханих доповідей відповідні постанови, в тому числі і про призначення ревізій зазначених спеціальних судів;

2) вислухувати доповіді про наслідки зроблених ревізій та перевірок підурядних і піднаглядних округовому судові установ та поодиноких урядовців, вживати заходів до усунення зауважених за цього хиб і давати потрібні вказівки;

3) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення від посади народних суддів округу за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, а так само про перевід народних суддів у межах округу з одного району до іншого;

4) розв'язувати встановленим порядком питання про встановлення мережі районів народного суду, нотаріальних контор і юридичних консультацій;

5) виставляти кандидатів на народних суддів і нотарів;

6) розглядати окремі питання, що їх ставлять голова округового суду, завідувачі цивільного та кримінального відділів або окремі судові оклади цих відділів у першій чи касаційній інстанції округового суду або

15) руководство и наблюдение за коллегией защитников, находящейся при окружном суде, в частности—назначение ревизии кассы, счетоводства и делопроизводства президиума коллегии и коллективов членов коллегии (юридических консультаций), а также проверка правильности отчислений, производящихся отдельными членами коллегии защитников в фонд коллегии.

90. На заместителей председателя окружного суда возлагается, по назначению председателя суда, заведывание отделами окружного суда. Кроме того, заместители председателей исполняют другие обязанности по поручению председателя или пленума окружного суда.

91. К предметам ведения пленума окружного суда относится:

1) заслушивание докладов председателя окружного суда, заведывающих отделами суда и иных подведомственных окружному суду должностных лиц и учреждений, а также докладов председателя коллегии защитников и председателей окружной судебной-земельной и местной арбитражной комиссии и вынесение по заслушанным докладам соответствующих постановлений, в том числе и о назначении ревизий указанных специальных судов;

2) заслушивание докладов о результатах произведенных ревизий и проверок подведомственных и поднадзорных окружному суду учреждений и отдельных должностных лиц, принятие мер к устранению замеченных при этом недостатков и дача необходимых указаний;

3) разрешение вопросов о временном отстранении от должности народных судей округа в случаях и в порядке, указанных в ст. 47 настоящего положения, а также о переводе народных судей в пределах округа из одного района в другой;

4) разрешение в установленном порядке вопросов об установлении сети районов народного суда, нотариальных контор и юридических консультаций;

5) выдвижение кандидатов в народные судьи и нотариусы;

6) рассмотрение отдельных вопросов, вносимых председателем окружного суда, заведывающими гражданским или уголовным отделами или отдельными судебными составами этих отделов в первой или кассационной ин-

округовий прокурор—щодо неясности або неповноти чинних законів, але щоразу виключно у зв'язку з будь-якою конкретною справою або постановою, та подавати з приводу внесених питань свої міркування до Найвищого суду УСРР для розгляду за літ. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

92. Питання на пленумі розв'язується звичайно більшістю голосів.

Якщо голоси на пленумі поділяться на двояке, справу визнається за нерозв'язану і обидві думки голова засідання подає на остаточне розв'язання до Народного комісаріату юстиції УСРР, Найвищого суду і округового виконавчого комітету, залежно від того, кому підурядна справа.

В разі голова засідання не погодиться з постановою пленуму на питання, передбачені п. п. 1, 2, 3 і 4 арт. 91, він так само має право передати зазначені питання з усіма дотичними до них матеріалами на розв'язання згаданих вище органів.

Таке передання питання зупиняє виконання відповідної постанови пленуму.

Міркування пленуму у справах, передбачених п. 6 арт. 91, у всякому разі, незалежно від згоди з цими міркуваннями голови засідання, належить подавати до Найвищого суду на розв'язання за арт. 137 цієї устави.

93. У разі прокурор опротестує постанову пленуму, його протест зупиняє виконання постанови тільки за випадків, коли вона стосується питань, передбачених п. п. 1 і 2 арт. 91.

94. Старший секретар округового суду безпосередньо відає секретаріатом округового суду за наказом округовим судам та директивами голови суду.

Розділ 8.

Склад судових засідань округового суду та порядок виклику до округового суду народних засідателів.

95. Засідання цивільного й кримінального відділів округового суду, як суду першої інстанції, та їх виїзних сесій відбуваються

станції окружного суду, або окружним прокурором — в отношении неясности или неполноты действующих законов; всякий раз, однако, исключительно в связи с каким-нибудь конкретным делом или постановлением и представление своих соображений по указанным вопросам в Верховный суд УСРР для рассмотрения в порядке лит. «в» п. 1 ст. 137 настоящего положения.

92. Вопросы на пленуме разрешаются простым большинством голосов.

В случае разделения голосов в пленуме пополам вопрос считается неразрешенным и оба мнения представляются председательствующим на окончательное разрешение в Народный комиссариат юстиции УСРР, Верховный суд или окружной исполнительный комитет, в зависимости от подведомственности вопроса.

В случае несогласия председательствующего с постановлением пленума по вопросам, предусмотренным п. п. 1, 2, 3 и 4 ст. 91, он также имеет право передать указанные вопросы со всеми относящимися к ним материалами на разрешение указанных выше органов.

Такая передача вопросов приостанавливает приведение в исполнение соответствующего постановления пленума.

Соображения пленума по вопросам, предусмотренным п. 6 ст. 91, во всяком случае, независимо от согласия с этими соображениями председательствующего, подлежат представлению в Верховный суд для разрешения в порядке ст. 137 настоящего положения.

93. В случае опротестования постановления пленума прокурором его протест приостанавливает приведение в исполнение постановления только в том случае, если оно касается вопросов, предусмотренных п. п. 1 и 2 ст. 91.

94. Старший секретарь окружного суда непосредственно ведает секретариатом окружного суду, согласно наказу окружным судам и директивам председателя суда.

Глава 8.

О составе судебных заседаний окружного суду и о порядке вызова в окружной суд народных заседателей.

95. Заседания гражданского и уголовного отделов окружного суду в качестве первой инстанции и их выездных сессий происхо-

в складі одного постійного члена окружного суду, як голови, та двох народних засідателів, що їх викликає за списками (арт. 60) голова відповідного відділу окружного суду або його виїзної сесії.

Засідання особливої сесії окружного суду в справах про неспроможність кооперативних організацій відбуваються в складі члена окружного суду по цивільному відділу, як голови, і двох членів сесії—одного від окружного фінансового відділу, а другого—від окружного відділу торгівлі, окружного земельного відділу або окружного відділу місцевої промисловості чи місцевого (комунального) господарства, залежно від того, до якого виду кооперації належить неспроможна організація.

Членів сесії на кожне судове засідання викликає голова окружного суду за списком членів сесії, затверджуваним від президії окружного виконавчого комітету.

Увага. Членів особливої сесії окружного суду в справах неспроможності кооперативних організацій обирає на речення в один рік президія окружного виконавчого комітету в кількості, що її встановлює окружний суд, порозумівшись з окружними відділами—фінансовим, земельним, торгівлі, місцевої промисловості або місцевого (комунального) господарства, проте у всякому разі найменш по два члени від кожного з наведених відділів.

96. Засідання цивільного й кримінального відділів окружного суду як касаційної інстанції та їх виїзних сесій відбуваються за головуванням завідача відповідного відділу окружного суду в складі одного постійного члена суду та одного народного судді з числа народних суддів округу, викликуваного для участі на засіданні за чергою, що її встановлює пленум окружного суду.

За виняткових випадків голова окружного суду, на свою відповідальність, може покласти головування в касаційних інстанціях окружного суду на одного з членів відповідного відділу суду.

97. Голова окружного суду має право взяти на себе головування у кожній справі,

дит в складі одного постійного члена окружного суду, в якості председателя, и двух народных заседателей, вызываемых по спискам (ст. 60) председателем соответствующего отдела окружного суда или его выездной сессии.

Заседания особой сессии окружного суда по делам о несостоятельности кооперативных организаций происходят в составе члена окружного суда по гражданскому отделу, в качестве председателя, и двух членов сессии: одного от окружного финансового отдела и другого от окружного отдела торговли, окружного земельного отдела или окружного отдела местной промышленности или местного (коммунального) хозяйства, в зависимости от того, к какому виду кооперации относится несостоятельная организация.

Члены сессии вызываются на каждое судебное заседание председателем окружного суда по списку членов сессии, утверждаемому президиумом окружного исполнительного комитета.

Примечание. Члены особой сессии окружного суда по делам о несостоятельности кооперативных организаций избираются президиумом окружного исполнительного комитета сроком на один год в количестве, устанавливаемом окружным судом, по соглашению с окружными отделами—финансовым, земельным, торговли, местной промышленности или местного (коммунального) хозяйства, но во всяком случае, не менее чем по два члена от каждого из названных отделов.

96. Заседания гражданского и уголовного отделов окружного суда в качестве кассационной инстанции и их выездных сессий происходят под председательством заведывающего соответствующим отделом окружного суда в составе одного постоянного члена суда и одного народного судьи из числа народных судей округа, вызываемого для участия в заседании по очереди, устанавливаемой пленумом окружного суда.

В исключительных случаях председатель окружного суда под своей ответственностью может возложить председательствование в кассационных инстанциях окружного суда на одного из членов соответствующего отдела суда.

97. Председатель окружного суда имеет право принять на себя председательствова-

що їй розглядається в округовому суді у всякій інстанції.

98. Форми, реченні і порядок матеріальної, грошової і всякої іншої звітності округового суду встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

ПОДІЛ IV.

Головний суд АМСРР.

Розділ 9.

99. Головний суд АМСРР чинить у складі:

- 1) пленуму,
- 2) судової колегії в цивільних справах,
- 3) судової колегії в кримінальних справах,
- 4) касаційної колегії в цивільних справах,
- 5) касаційної колегії в кримінальних справах,
- 6) особливої сесії у справах про неспроможність кооперативних організацій,
- 7) надзвичайної сесії.

Для технічного обслуговування Головного суду є секретаріат Головного суду АМСРР у складі: 1) загальної канцелярії, 2) архіву й 3) господарської частини.

Для розв'язання справ на місцях утворюється відповідні виїзні сесії Головного суду АМСРР.

100. Головний суд АМСРР складається з голови, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР у числі, встановленому в штатах.

Крім того, до судової діяльності Головного суду залучається народних засідателів порядком, зазначеним в арт. 118 цієї устави.

Технічний персонал Головного суду АМСРР складається з старшого й інших секретарів суду та з інших службовців в числі, встановленому в штатах.

101. Голову Головного суду АМСРР, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР настановлює Президія Центрального виконавчого комітету АМСРР на подання Народнього комісара юстиції АМСРР.

102. Голову Головного суду АМСРР, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР може відкликати Президія

внє в любом деле, рассматриваемом в окружном суде в любой инстанции.

98. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности окружного суда определяется Народным комиссариатом юстиции УССР.

РАЗДЕЛ IV.

Главный суд АМСРР.

Глава 9.

99. Главный суд АМСРР действует в составе:

- 1) пленума,
- 2) гражданской судебной коллегии,
- 3) уголовной судебной коллегии,
- 4) гражданской кассационной коллегии,
- 5) уголовной кассационной коллегии,
- 6) особой сессии по делам о несостоятельности кооперативных организаций,
- 7) чрезвычайной сессии.

Для технического обслуживания Главного суда состоит секретариат Главного суда АМСРР в составе: 1) общей канцелярии; 2) архива и 3) хозяйственной части.

Для разрешения дел на местах образуются соответствующие выездные сессии Главного суда АМСРР.

100. Главный суд АМСРР составляется из председателя, его заместителя, председателей коллегий и членов Главного суда АМСРР в количестве, установленном в штатах.

Кроме того, к судебной деятельности Главного суда привлекаются народные заседатели в порядке, указанном в ст. 118 настоящего положения.

Технический персонал Главного суда АМСРР составляется из старшего и иных секретарей суда и других служащих в числе, установленном штатами.

101. Председатель Главного суда АМСРР, его заместитель, председатели коллегий и члены Главного суда АМСРР назначаются Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР по представлению Народного комиссара юстиции АМСРР.

102. Председатель Главного суда АМСРР, его заместитель, председатели коллегий и члены Главного суда АМСРР могут быть от-

Центрального виконавчого комітету АМОРР з власної ініціативи або на подання Народного комісара юстиції АМССР.

• 103. Скидати з посади зазначених в арт. 101 осіб можна тільки судово.

104. Тимчасово відновити від посади зазначених в арт. 101 осіб можна на подання Найвищого суду УССР або Народного комісара юстиції АМССР не інакше, як за постановою Президії Центрального виконавчого комітету АМССР в разі порушення проти зазначених осіб кримінальної справи.

105. Голова Головного суду АМССР відповідає за напівроботу Головного суду та за точне й неухильне додержання в Головному суді законів і належних розпоряджень, а так само директив Народного комісара юстиції АМОРР та обов'язкових на території АМОРР постанов і роз'яснень Народного комісаріату юстиції УССР.

106. Зокрема, до відання голови Головного суду АМССР належить:

1) настановити й звільнити встановленим у законі порядком всіх осіб технічного персоналу Головного суду АМОРР;

2) подавати Народному комісаріату юстиції АМОРР звіти про діяльність Головного суду АМОРР;

3) наглядати за діяльністю канцелярії Головного суду й станом грошової, матеріальної й іншої звітності;

4) призначати засідання пленуму Головного суду АМОРР, головувати на них, затверджувати порядок денний засідань пленуму й ставити окремі питання на обговорення пленуму з власної ініціативи, в тому числі подавати до пленуму пропозиції про тимчасове відновлення від посади народних суддів АМОРР за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, і порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМОРР питання про переведення народних суддів з одного району до іншого в межах АМОРР;

5) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців Головного суду АМОРР, крім заступників голови суду, та проти членів колегії оборонців, що є

зважаючи Президіумом Центрального виконавчого комітету АМССР по його ініціативі или по представленню Народного комісара юстиції АМССР.

103. Смещение от должности указанных в ст. 101 лиц может производиться только по суду.

104. Временное отстранение от должности указанных в ст. 101 лиц может быть, по представлению Верховного суда УССР или Народного комиссара юстиции АМССР, произведено не иначе, как по постановлению Президиума Центрального исполнительного комитета АМССР в случае возбуждения против указанных лиц уголовного дела.

105. Председатель Главного суда АМССР отвечает за направление работы Главного суда и за точное и неуклонное соблюдение в Главном суде законов, подлежащих распоряжений, а равно директив Народного комиссара юстиции АМССР, а также обязательных на территории АМССР постановлений и разъяснений Народного комиссариата юстиции УССР.

106. В частности, к ведению председателя Главного суда АМССР относятся:

1) назначение и увольнение в установленном законом порядке всех лиц технического персонала Главного суда АМССР;

2) представление в Народный комиссариат юстиции АМССР отчетов о деятельности Главного суда АМССР;

3) наблюдение за деятельностью канцелярии Главного суда и за состоянием денежной, материальной и иной отчетности;

4) назначение заседаний пленума Главного суда АМССР, председательствование на них, утверждение порядка дня заседаний пленума и внесение отдельных вопросов на обсуждение пленума по собственной инициативе, в том числе вхождение в пленум с представлениями о временном отстранении от должности народных судей АМССР в случаях и в порядке, указанном в ст. 47 настоящего положения, и возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМССР вопросов о переводе народных судей из одного района в другой в пределах АМССР;

5) принятие мер дисциплинарного воздействия против всех должностных лиц Главного суда АМССР, кроме заместителей председателя суда, и против членов колле-

при Головному суді, крім голови колегії,— в межах і порядку, що встановлені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості;

6) розподіляти членів Головного суду АМСРР по колегіях, формувати з членів Головного суду АМСРР особливі склади для розгляду окремих справ, призначати виїзні сесії та їх склад, а також порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМСРР питання про зміну штатів Головного суду;

7) керувати, відповідно до директив Народного комісаріату юстиції АМСРР, діяльністю колегії оборонців при Головному суді.

107. Голова Головного суду АМСРР є головою однієї з його касаційних колегій і в той же час має право взяти на себе головування в кожній справі, що є в інших колегіях Головного суду АМСРР.

108. На заступника голови Головного суду АМСРР покладається головувати в одній з касаційних колегій Головного суду АМСРР, з призначення голови Головного суду АМСРР, та виконувати інші обов'язки, з доручення пленуму Головного суду АМСРР або його голови.

109. Старший секретар Головного суду безпосередньо веде секретаріатом суду, за наказом Головному судові та директивами його голови.

110. Пленум Головного суду АМСРР утворюється з усіх членів Головного суду АМСРР.

До складу пленуму входять, крім того, голова Центральної судово-земельної комісії АМСРР і голова арбітражної комісії при Раді народних комісарів АМСРР.

В засіданнях пленуму обов'язково бере участь Прокурор АМСРР або його заступник.

111. На засіданнях пленуму можуть брати участь з правом дорадчого голосу представник військового трибуналу, що є у місці осідку Головного суду АМСРР, і голова колегії оборонців при Головному суді.

ти захитників, находящейся при Главном суде, кроме председателя коллегии—в пределах и порядке, установленных законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

6) распределение членов Главного суда АМСРР по коллегиям, формирование из членов Главного суда АМСРР особых составов для рассмотрения отдельных дел, назначение выездных сессий и их состава, а также возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМСРР вопросов об изменении штатов Главного суда;

7) руководство, соответственно с директивами Народного комиссариата юстиции АМСРР, деятельностью коллегии защитников, находящейся при Главном суде.

107. Председатель Главного суда АМСРР является председателем одной из его кассационных коллегий и в то же время имеет право взять на себя председательствование по любому делу, находящемуся в других коллегиях Главного суда АМСРР.

108. На заместителя председателя Главного суда АМСРР возлагается председательствование в одной из кассационных коллегий Главного суда АМСРР, по назначению председателя Главного суда АМСРР, и исполнение иных обязанностей, по поручению пленума Главного суда АМСРР или его председателя.

109. Старший секретарь Главного суда непосредственно веде секретариатом суда, согласно наказу Главному суду и директивам его председателя.

110. Пленум Главного суда АМСРР образуется из всех членов Главного суда АМСРР.

В состав пленума входят, кроме того, председатель Центральной судебно-земельной комиссии АМСРР и председатель арбитражной комиссии, состоящей при Совете народных комиссаров АМСРР.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие Прокурор АМСРР или его заместитель.

111. На заседаниях пленума могут принимать участие с правом совещательного голоса представитель военного трибунала, находящегося в месте нахождения Главного суда АМСРР, и председатель коллегии защитников, состоящей при Главном суде.

На засіданнях пленуму можуть бути присутні й інші особи на запрошення або з дозволу голови Головного суду АМСРР.

112. Засідання пленуму відбуваються за потребою. Головає на засіданнях пленуму голова суду або його заступник.

113. Засідання пленуму є дійсні, якщо на них є присутніми не менш половини членів Головного суду та, крім того, Прокурор АМСРР або його заступник.

За окремих випадків Прокурор АМСРР від імені Прокурора АМСРР у всіх або в може спеціально на кожний раз уповноважувати бути обов'язково присутнім на пленумі Головного суду АМСРР і виступати окремих питаннях порядку денного інших осіб прокурорського нагляду АМСРР.

114. До компетенції пленуму Головного суду АМСРР належить:

1) вислухувати доповіді голови Головного суду АМСРР, голів його колегій та голови колегії оборонців і ухвалювати з приводу вислуханих доповідей відповідні постанови;

2) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення від посади народних суддів АМСРР за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, та порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМСРР справи про перевід народних суддів з одного району до іншого в межах АМСРР;

3) виставляти кандидатів на нотарів;

4) розглядати окремі питання, що їх ставлять голова Головного суду АМСРР, голови колегій або окремі склади судових засідань колегій суду і Прокурор Головного суду АМСРР, зв'язані з неповнотою або неясністю чинних законів, проте щоразу виключно у зв'язку з будь-якою конкретною справою чи постановою, та подавати з приводу поставлених питань свої міркування до Найвищого суду УСРР для розгляду за лт. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

5) провідно тлумачити закони АМСРР у питаннях, що виникають у зв'язку з розв'язанням конкретних справ у всіх судах АМСРР, на пропозицію Президії Централь-

На засіданнях пленума можуть присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения председателя Главного суда АМСРР.

112. Заседания пленума происходят по мере надобности. Председательствует на заседаниях пленума председатель суда или его заместитель.

113. Заседания пленума действительны, если на них присутствует не менее половины членов Главного суда и, кроме того, Прокурор АМСРР или его заместитель.

В отдельных случаях Прокурор АМСРР может специально на каждый раз уполномачивать присутствовать на пленуме Главного суда АМСРР и выступать от имени Прокурора АМСРР по всем или по отдельным вопросам повестки дня других лиц прокурорского надзора АМСРР.

114. К компетенции пленума Главного суда АМСРР относятся:

1) заслушивание докладов председателя Главного суда АМСРР, председателей его коллегий и председателя коллегии защитников и вынесение по поводу заслушанных докладов соответствующих постановлений;

2) разрешение вопросов о временном отстранении от должности народных судей АМСРР в случаях и порядке, указанным в ст. 47 этого положения, и возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМСРР вопросов о переводе народных судей из одного района в другой в пределах АМСРР;

3) представление кандидатов в нотариусы;

4) рассмотрение вносимых председателем Главного суда АМСРР, председателями коллегий или отдельными составами судебных заседаний коллегий суда и Прокурором Главного суда АМСРР отдельных вопросов, связанных с неполнотою или неясностью действующих законов, каждый раз, однако, исключительно в связи с каким либо конкретным делом или постановлением, и представление по поводу внесенных вопросов своих соображений в Верховный суд УСРР для рассмотрения, согласно лт. «в» п. 1 ст. 137 этого положения;

5) руководящее толкование законов АМСРР по вопросам, возникающим в связи с разрешением конкретных дел во всех судах АМСРР, по предложению Президиума

ного виконавчого комітету АМСРР, Генерального прокурора УСРР, Прокурора АМСРР, голови Головного суду АМСРР або голів чинних в АМСРР спеціальних судів.

115. Питання на пленумі Головного суду АМСРР розв'язується звичайною більшістю голосів.

Якщо голоси на пленумі поділяться надвоє, справу визнається за нерозв'язну й обидві думки голова засідання посилає на остаточне розв'язання до Народного комісаріату юстиції АМСРР, Найвищого суду УСРР або Центрального виконавчого комітету АМСРР, залежно від того, кому підлегла справа.

В разі голова засідання не погодиться з постановою пленуму в питаннях, зазначених пп. 1 і 2 арт. 114, він так само має право передати ці питання з усіма дотичними їх матеріалами на розв'язання вищезгаданих органів, кому це належить. Таке передавання питання зупиняє здійснення відповідної постанови пленуму.

Міркування пленуму щодо питань, передбачених у п. 4 арт. 114, у всякому разі, незалежно від згоди з цими міркуваннями голови, належить подавати до Найвищого суду УСРР на розв'язання за літ. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

116. Якщо голова засідання пленуму передасть порядком, передбаченим в арт. 115, розглянуті на пленумі питання на остаточне розв'язання Центральному виконавчому комітетові АМСРР або Найвищому суду УСРР, про це одночасно належить сповістити Народній комісаріат юстиції АМСРР, додавши всі матеріали.

117. У разі Прокурор АМСРР опротестує постанову пленуму, її зупиняється тільки за випадків, коли вона стосується питань, передбачених у пп. 1 і 5 арт. 114.

118. Засідання судових колегій Головного суду АМСРР та їх виїзних сесій відбуваються у складі: одного постійного члена Головного суду АМСРР, як голови, й двох народних засідателів, що їх викликається за списком народних засідателів Го-

Центрального виконавчого комітету АМСРР, Генерального прокурора УСРР, Прокурора АМСРР, председателя Главного суда АМСРР или председателей действующих в АМСРР специальных судов.

115. Вопросы на пленуме Главного суда АМСРР разрешаются простым большинством голосов.

В случае разделения голосов на пленуме пополам, вопрос признается неразрешенным и оба мнения представляются председательствующим на окончательное разрешение в Народный комиссариат юстиции АМСРР, Верховный суд УСРР или Центральный исполнительный комитет АМСРР, в зависимости от подведомственности дела.

Если председатель заседания не согласится с постановлением пленума по вопросам, указанным в пп. 1 и 2 ст. 114, он также имеет право передать эти вопросы со всеми относящимися к ним материалами на разрешение вышеуказанных органов, по принадлежности. Такая передача вопроса приостанавливает осуществление соответствующего постановления пленума.

Соображения пленума относительно вопросов, предусмотренных в п. 4 ст. 114, во всяком случае, независимо от согласия с этими соображениями председателя, подлежат передаче в Верховный суд УСРР на разрешение, согласно лит. «в» п. 1 ст. 137 этого положения.

116. Если председательствующий в пленуме передаст в порядке, предусмотренном ст. 115, рассмотренные на пленуме вопросы на окончательное разрешение в Центральный исполнительный комитет АМСРР или в Верховный суд УСРР, то об этом одновременно оповещается Народный комиссариат юстиции АМСРР, с приложением всех материалов.

117. Если Прокурор АМСРР опротестует постановление пленума, оно приостанавливается только в случае, если оно касается вопросов, предусмотренных в пп. 1 и 5 ст. 114.

118. Заседания судебных коллегий Главного суда АМСРР и их выездных сессий происходит в составе: одного постоянного члена Главного суда АМСРР, как председателя, и двух народных заседателей, вызываемых по списку народных заседателей

Головного суду АМСРР в розпорядження толів відповідних колегій суду або їх виїзних сесій.

119. Засідання особливої сесії Головного суду АМСРР в справах неможливості кооперативних організацій відбуваються в складі члена Головного суду АМСРР по судовій колегії в цивільних справах, як голови, і двох членів сесії—одного від Народного комісаріату фінансів АМСРР, а другого—від Народного комісаріату торгівлі АМСРР, Народного комісаріату земельних справ АМСРР або Ради народного господарства АМСРР, залежно від того, до якого виду кооперації належить неспроможна організація. Членів сесії на кожне судове засідання викликає голова Головного суду АМСРР за списком членів сесії, затверджуваним від Президії ЦВК АМСРР.

Увага. Членів особливої сесії Головного суду АМСРР в справах неможливості кооперативних організацій затверджує на реченець на один рік Президія ЦВК АМСРР, на подання НКЮстиції ЦВК АМСРР, погоджене з НКФінансів, НКЗемосправ, НКТоргівлі й Радою народного господарства АМСРР, в кількості найменш по два члени сесії від кожного з наведених органів.

120. Засідання касаційних колегій Головного суду та їх виїзних сесій відбуваються за головуванням голови Головного суду АМСРР або його заступника в складі одного постійного члена Головного суду АМСРР і одного народного судді, викликуваного до участі на засіданні за чергою, що її встановлює Головний суд АМСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції АМСРР.

За винятком випадків голова Головного суду АМСРР на свою відповідальність може призначити головувати в касаційних колегіях замість себе або свого заступника—одного з членів Головного суду АМСРР.

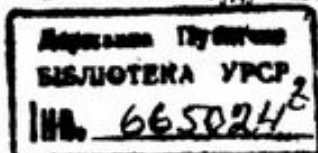
Головного суду АМСРР, по розпорядженню председателей соответствующих коллегий суда или их выездных сессий.

119. Заседание особой сессии Главного суда АМСРР по делам о несостоятельности кооперативных организаций происходят в составе члена Главного суда АМСРР по судебной коллегии по гражданским делам в качестве председателя и двух членов сессии—одного от Народного комиссариата финансов АМСРР и другого—от Народного комиссариата торговли АМСРР, Народного комиссариата земледелия АМСРР, или Совета народного хозяйства АМСРР в зависимости от того, к какому виду кооперации относится несостоятельная организация. Члены сессии вызываются на каждое судебное заседание председателем Главного суда АМСРР по списку членов сессии, утверждаемому Президиумом ЦИК АМСРР.

Примечание. Члены особой сессии Главного суда АМСРР по делам о несостоятельности кооперативных организаций утверждаются Президиумом ЦИК АМСРР сроком на один год, по представлению НКЮстиции АМСРР, согласованному с Народным комиссариатом финансов, Народным комиссариатом земледелия, Народным комиссариатом торговли и Советом народного хозяйства АМСРР, в количестве не менее чем по два члена сессии от каждого из названных органов.

120. Заседания кассационных коллегий Главного суда и их выездных сессий происходят под председательством председателя Главного суда или его заместителя, в составе одного постоянного члена Главного суда АМСРР и одного народного судьи, вызываемого для участия в заседании по очереди, устанавливаемой Главным судом АМСРР, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

В исключительных случаях председатель Главного суда АМСРР под своей ответственностью может назначить председательствовать в кассационных коллегиях вместо себя или своего заместителя одного из членов Главного суда АМСРР.

ПОДІЛ V.

Найвищий суд УСРР.

Розділ 10.

Склад Найвищого суду УСРР.

121. Найвищий суд УСРР чинить у складі:

- 1) президії,
- 2) пленуму,
- 3) касаційної колегії в цивільних справах;
- 4) касаційної колегії в кримінальних справах з особливою касаційною радою в справах надзвичайних сесій Головного суду АМСРР та окружних судів,
- 5) надзвичайної сесії Найвищого суду.

Для розв'язання справ на місцях утворюється відповідні виїзні сесії Найвищого суду УСРР.

122. Для розсуду:

- 1) кримінальних справ надзвичайної ваги або справ, підсудних Найвищому суду за персональною ознакою,
- 2) цивільних справ, що їх за Цивільним процесуальним кодексом Народний комісаріат юстиції передасть на розгляд Найвищого суду,
- 3) тих справ, що їх Найвищий суд за тим самим Кодексом визнає за потрібне прийняти до свого розгляду,
- 4) тих цивільних справ, що підсудні Найвищому суду на підставі спеціальних законів призначається за постановою президії Найвищого суду спеціальні склади суду.

123. Для технічного обслуговування Найвищого суду є секретаріат у складі:

- 1) загальної канцелярії,
- 2) архіву,
- 3) господарської частини.

124. Найвищий суд складається з голови Суду, його заступника, голів колегій та членів Найвищого суду в числі, встановленому у штатах.

Технічний персонал Найвищого суду складається з старшого й інших секретарів Найвищого суду, а так само з інших службовців у числі, встановленому в штатах.

125. Старший секретар Найвищого суду веде секретаріатом Суду. Точні функції старшого й інших секретарів та інших урядовців Найвищого суду встановлюється в наказі Найвищому суду.

РАЗДЕЛ V.

Верховный суд УССР.

Глава 10.

Состав Верховного суда УССР.

121. Верховный суд УССР действует в составе:

- 1) президиума,
- 2) пленума,
- 3) гражданской кассационной коллегии,
- 4) уголовной кассационной коллегии с особым кассационным присутствием по делам чрезвычайных сессий Главного суда АМСРР и окружных судов,
- 5) чрезвычайной сессии Верховного суда.

Для разрешения дел на местах образуются соответствующие выездные сессии Верховного суда УССР.

122. Для разрешения:

- 1) уголовных дел чрезвычайной важности либо дел, подсудных Верховному суду по персональным признакам,
- 2) гражданских дел, передаваемых, согласно Гражданскому процессуальному кодексу, Народным комиссариатом юстиции на рассмотрение Верховного суда,
- 3) тех дел, которые Верховный суд, согласно тому же Кодексу, признает необходимым принять к своему рассмотрению,
- 4) тех гражданских дел, которые подсудны Верховному суду на основании специальных законов, назначаются согласно постановлениям президиума Верховного суда, специальные составы суда.

123. Для технического обслуживания Верховного суда состоит секретариат в составе:

- 1) общей канцелярии,
- 2) архива,
- 3) хозяйственной части.

124. Верховный суд составляется из председателя Суда, его заместителя, председателей коллегий и членов Верховного суда в количестве, установленном штатами.

Технический персонал Верховного суда составляется из старшего и иных секретарей Верховного суда, а также из других служащих в установленном штатеми числе.

125. Старший секретарь Верховного суда ведает секретариатом Суда. Точные функции старшего и иных секретарей и других должностных лиц Верховного суда устанавливаются приказом Верховному суду.

Розділ 11. Конституційного Інституту Глава 11.

Голова Найвищого суду, його заступник, голів колегій та членів Найвищого суду

Председатель Верховного суда, его заместитель, председатели коллегий и члены Верховного суда

126. Голову Найвищого суду і його заступника настановлює безпосередньо Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Голів колегій Найвищого суду та членів його настановлює Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету на подання Народного комісара юстиції УСРР.

126. Председатель Верховного суда и его заместитель назначаются непосредственно Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Председатели коллегий Верховного суда и члены его назначаются Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета по представлению Народного комиссара юстиции УССР.

127. Голову Найвищого суду, його заступника, голів колегій та членів Найвищого суду відкликати або відстановити від посади може тільки Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету тим самим порядком, яким їх призначається.

127. Председатель Верховного суда, его заместитель, председатели коллегий и члены Верховного суда могут быть отозваны или отстранены от должности лишь Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета в том же порядке, в каком они назначаются.

128. Голова Найвищого суду відповідає за напрямок роботи суду та за точне й неухильне додержання в Найвищому суді законів і належних розпоряджень, а так само, відповідно до арт. 18 цієї устави, директив Народного комісара юстиції УСРР.

128. Председатель Верховного суда отвечает за направление работы суда и за точное и неуклонное соблюдение в Верховном суде законов и подлежащих распоряжений, а равно, в соответствии со ст. 18 настоящего положения, директив Народного комиссара юстиции УССР.

129. Голові Найвищого суду належить керівництво роботою пленуму, президії та колегій Найвищого суду. Зокрема, крім справ, передбачених відповідними артикулами процесуальних кодексів і дальшими артикулами цієї устави, до відання голови Найвищого суду належить:

129. Председателю Верховного суда принадлежит руководство работой пленума, президиума и коллегий Верховного суда. В частности, кроме прав, предусмотренных соответствующими статьями процессуальных кодексов и дальнейшими статьями настоящего положения, к ведению председателя Верховного суда относятся:

1) порушувати перед Народним комісаріатом юстиції та пленумом Найвищого суду, перед ким належить, справи, сполучені з діяльністю Найвищого суду, зокрема, подавати до Народного комісаріату юстиції УСРР пропозиції про поповнення складу Найвищого суду;

1) возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции, а также пленумом и президиумом Верховного суда, по принадлежности, вопросов, связанных с деятельностью Верховного суда, в частности, представление Народному комиссариату юстиции УССР предложений о пополнении состава Верховного суда;

2) вимагати від голів колегій Найвищого суду звітів про діяльність колегій, що на чолі їх вони є, складати на підставі цих звітів загальний звіт по Найвищому суду і подавати цей звіт на затвердження президії Найвищого суду;

2) истребование от председателей коллегий Верховного суда отчетов о деятельности коллегий, во главе которых они стоят, составление на основании этих отчетов общего отчета по Верховному суду и представление этого отчета на утверждение президиума Верховного суда;

3) покладати на членів Найвищого суду окремі доручення;

3) возложение на членов Верховного суда отдельных поручений;

4) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців Найвищого суду, крім членів президії Найвищого суду за випадків і порядком, що їх встановив закон про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості;

5) призначати, звільняти й переводити урядовців Найвищого суду, за винятком тих, що порядок їх призначення, звільнення й переводу окремо зазначено в законі;

6) скликати президію та пленум Найвищого суду.

130. На випадок відсутності голови Найвищого суду, всі обов'язки голови виконує його заступник.

Розділ 12.

Президія та пленум Найвищого суду.

131. Президію Найвищого суду складають: голова Найвищого суду, його заступник, голови колегій Найвищого суду й поодинокі члени Найвищого суду в числі, встановленому від Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

Склад президії Найвищого суду затверджує Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Крім того, у засіданнях президії Найвищого суду обов'язково приймає участь Прокурор Найвищого суду

132. До відання президії Найвищого суду належить:

1) розподіляти членів Найвищого суду поміж окремими його колегіями;

2) переглядати й затверджувати звіти окремих колегій та загальний звіт Найвищого суду;

3) призначати спеціальні склади суду в окремих справах, що їх Найвищий суд розглядає як суд першої інстанції;

4) призначати склад особливої касаційної ради в справах надзвичайних сесій окружних судів і призначати голову для ведення засідань цієї ради;

5) призначати склад судових засідань надзвичайної сесії Найвищого суду й спеціальні судові склади Найвищого суду;

4) принятие мер дисциплинарного воздействия против всех должностных лиц Верховного суда, кроме членов президиума Верховного суда, в случаях и в порядке, установленном законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

5) назначение, увольнение и перемещение должностных лиц Верховного суда, за исключением тех, порядок назначения, увольнения и перемещения которых особо указан в законе;

6) созыв президиума и пленума Верховного суда.

130. В случае отсутствия председателя Верховного суда все обязанности председателя выполняет его заместитель.

Глава 12.

Президиум и пленум Верховного суда.

131. Президиум Верховного суда составляют: председатель Верховного суда, его заместитель, председатели коллегий Верховного суда и отдельные члены Верховного суда в определенном Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета числе.

Состав президиума Верховного суда утверждается Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Кроме того, в заседаниях президиума Верховного суда обязательно принимает участие Прокурор Верховного суда.

132. К ведению президиума Верховного суда относятся:

1) распределение членов Верховного суда между отдельными его коллегиями;

2) рассмотрение и утверждение отчетности отдельных коллегий и общей отчетности Верховного суда;

3) назначение специальных составов суда по отдельным делам, рассматриваемым Верховным судом в качестве суда первой инстанции;

4) назначение состава особого кассационного присутствия по делам чрезвычайных сессий окружных судов и назначение председателя для ведения заседаний этого присутствия;

5) назначение состава судебных заседаний чрезвычайной сессии Верховного суда и специальных судебных составов Верховного суда;

6) призначати виїзні сесії колегій, надзвичайної сесії та спеціальних судових складів Найвищого суду;

7) встановлювати календарний план засідань пленуму Найвищого суду й затверджувати порядок денний цих засідань;

8) виділяти, на пропозицію Народного комісаріату юстиції УСРР, членів Найвищого суду для участі в ревізіях округових судів, що їх призначає Народний комісаріат юстиції.

У в а г а. Питання про виділення членів Найвищого суду для участі в ревізії Головного суду АМСРР порушує Народний комісаріат юстиції АМСРР перед Народним комісаріатом юстиції УСРР.

9) подавати до Народного комісаріату юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить, характеристику судової діяльності Головного суду АМСРР та округових судів, а так само поодиноких членів цих судів, на підставі практики касаційних колегій Найвищого суду;

10) давати відповіді Головному судові АМСРР та окремим округовим судам на їх запитання, подавані за п. 6 арт. 91 і п. 4 арт. 114 цієї устави, якщо вони не вимагають провідного тлумачення закону;

11) остаточно редагувати постанови пленуму Найвищого суду;

12) розв'язувати інші справи, що належать до відання президії, за наказом Найвищого суду.

133. Засідання президії Найвищого суду дійсні, коли на них бере участь не менше половини її складу та разом з цим Прокурор Найвищого суду.

На засіданнях президії Найвищого суду мають право бути Генеральний прокурор республіки й інші прокурори з доручення Генерального прокурора республіки.

У справах, дотичних нагляду за окружними судами, на засіданнях президії має право бути з дорадчим голосом завідувач організаційно-інструкторського відділу Народного комісаріату юстиції УСРР.

У справах, дотичних Головного суду АМСРР, на засіданнях президії Найвищого суду має право бути з ухвальним голосом

6) назначение выездных сессий коллегий чрезвычайной сессии и специальных судебных составов Верховного суда;

7) установление календарного плана заседаний пленума Верховного суда и утверждение повестки дня этих заседаний;

8) выделение, по предложению Народного комиссариата юстиции УСРР, членов Верховного суда для участия в назначаемых Народным комиссариатом юстиции УСРР ревизиях окружных судов;

П р и м е ч а н и е. Вопрос о выделении членов Верховного суда для участия в ревизии Главного суда АМСРР возбуждается Народным комиссариатом юстиции АМСРР перед Народным комиссариатом юстиции УСРР.

9) представление в Народный комиссариат юстиции УСРР или АМСРР, по принадлежности, характеристик судебной деятельности Главного суда АМСРР и окружных судов, а также отдельных членов этих судов на основании практики кассационных коллегий Верховного суда;

10) дача ответов Главному суду АМСРР и отдельным окружным судам на их запросы, подаваемые, согласно п. 6 ст. 91 и п. 4 ст. 114 этого положения, если они не требуют руководящего толкования закона;

11) окончательное редактирование постановлений пленума Верховного суда

12) разрешение иных дел, относящихся к ведению президиума, согласно наказу Верховного суда.

133. Заседания президиума Верховного суда действительны, если в них принимает участие не менее половины его состава и одновременно с этим Прокурор Верховного суда.

На заседаниях президиума Верховного суда имеет право присутствовать Генеральный прокурор республики и другие прокуроры по поручению Генерального прокурора республики.

По делам, касающимся надзора за окружными судами, на заседаниях президиума имеет право присутствовать с совещательным голосом заведывающий организационно-инструкторским отделом Народного комиссариата юстиции УСРР.

По делам, касающимся Главного суда АМСРР, на заседаниях президиума Верховного суда имеют право присутствовать с

голова Головного суду АМСРР або його заступник та Прокурор АМСРР.

134. Пленум Найвищого суду складають усі члени Найвищого суду. Крім того, до складу Найвищого суду, як його члена, входять голова Головного суду АМСРР або його заступник, голова Особливої колегії вищої контролі в земельних спорах, голова Вищої арбітражної комісії при Українській економічній нараді і Голова Військового трибуналу Української військової округи.

У засіданнях пленуму обов'язково бере участь Генеральний прокурор республіки або його Старший помічник чи Прокурор Найвищого суду УСРР.

135. На засіданнях пленуму має право брати участь з дорадчим голосом завідаючий організаційно-інструкторського відділу Народного комісаріату юстиції УСРР.

На засіданнях пленуму можуть бути й інші особи, на запрошення або з дозволу кожного разу голови Найвищого суду.

136. Засідання пленуму Найвищого суду дійсні:

1) коли на них бере участь не менш половини членів Найвищого суду;

2) коли на них є присутнім Генеральний прокурор республіки або його Старший помічник чи Прокурор Найвищого суду.

За окремих випадків Генеральний прокурор республіки може спеціально на кожний раз уповноважити бути присутнім на пленумі Найвищого суду й виступати від імені Генерального прокурора в усіх або в окремих питаннях порядку денного інших представників прокурорського нагляду.

137. До відання пленуму Найвищого суду належить:

1) провідно тлумачити закони в справах, що виникають підчас розв'язання справ у загальних судових установах УСРР на пропозицію:

а) Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Народного комісара юстиції та Генерального прокурора республіки, його Старшого помічника або Прокурора Найвищого суду та президії або голови Найвищого суду;

решаючим голосом президент Главного суда АМСРР или его заместитель, а также Прокурор АМСРР.

134. Пленум Верховного суда составляют все члены Верховного суда. Кроме того, в состав пленума Верховного суда, в качестве членов его, входит председатель Главного суда АМСРР или его заместитель, председатель Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам, председатель Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании и председатель Военного трибунала Украинского военного округа.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие Генеральный прокурор республики или его Старший помощник или Прокурор Верховного суда УСРР.

135. В заседаниях пленума имеет право участвовать с совещательным голосом заведывающий организационно-инструкторским отделом Народного комиссариата юстиции УСРР.

На заседаниях пленума могут присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения каждый раз председателя Верховного суда.

136. Заседания пленума Верховного суда действительны:

1) если в них принимают участие не менее половины членов Верховного суда;

2) если на них присутствует Генеральный прокурор республики или его Старший помощник или Прокурор Верховного суда.

В отдельных случаях Генеральный прокурор республики может специально на каждый раз уполномочить для присутствия в пленуме Верховного суда и для выступления от имени Генерального прокурора по всем или по отдельным вопросам порядка дня иных представителей прокурорского надзора.

137. К ведению пленума Верховного суда относится:

1) руководящее толкование законов по вопросам, возникающим при разрешении дел в общих судебных установлениях УСРР по предложению:

а) Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Народного комиссара юстиции и Генерального прокурора республики, его Старшего помощника или Прокурора Верховного суда и президиума или председателя Верховного суда;

б) голів особливих колегій Найвищого суду, складів окремих судових засідань цих колегій і спеціальних судових складів Найвищого суду;

в) пленумів Головного суду АМСРР та окружних судів, за п. 6 арт. 91 і п. 4 арт. 114 цієї устави;

2) провідно тлумачити закони в справах, що виникають під час розв'язання справ у Вищій арбітражній комісії при Українській економічній нараді, Особливій колегії вищої контролі в земельних спорах і Центральній комісії в справах недолітніх праволемців на пропозицію Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Генерального прокурора республіки й голови Вищої арбітражної комісії при Українській економічній нараді, Особливій колегії вищої контролі в земельних спорах і Центральній комісії в справах недолітніх;

3) розглядати, касувати й змінювати вироки й ухвали касаційних колегій та спеціальних судових складів Найвищого суду та будь-якого іншого загального чи спеціального суду Республіки за випадків, зазначених у Кримінально-процесуальному кодексі й Цивільному процесуальному кодексі УСРР;

4) розв'язувати інші питання, що належать до компетенції Найвищого суду на підставі Кримінально-процесуального кодексу й Цивільного процесуального кодексу та інших законів.

138. Постанови пленуму Найвищого суду в конкретних судових справах є остаточні. Право опротестувати їх до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету порядком нагляду надається тільки Генеральному прокуророві республіки.

139. Прокурор, що бере участь на засіданні пленуму Найвищого суду (п. 2 арт. 136), має право опротестувати перед Народним комісаром юстиції УСРР постанову пленуму Найвищого суду у справах провідного тлумачення законів, ухвалених на підставі п.п. 1 і 2 арт. 137.

Рішення Народного комісара юстиції у цих справах є остаточні.

б) председателей отдельных коллегий Верховного суда, составов отдельных судебных заседаний этих коллегий и специальных судебных составов Верховного суда;

в) пленумов Главного суда АМСРР и окружных судов, согласно п. 6 ст. 91 и п. 4 ст. 114 этого положения;

2) руководящее толкование закона по вопросам, возникающим при разрешении дел в Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании, Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам и Центральной комиссии по делам о несовершеннолетних правонарушителях, по предложениям Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Генерального прокурора республики и председателя Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании, Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам и Центральной комиссии по делам о несовершеннолетних;

3) рассмотрение, отмена и изменение приговоров, решений и определений кассационных коллегий и специальных судебных составов Верховного суда, а также любого общего или специального суда Республики; в случаях, указанных Уголовным процессуальным кодексом и Гражданским процессуальным кодексом УСРР;

4) разрешение других вопросов, относящихся к компетенции Верховного суда на основании Уголовного процессуального кодекса и Гражданского процессуального кодекса и других законов.

138. Постановления пленума Верховного суда по конкретным судебным делам являются окончательными. Право их опротестования в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета в порядке надзора предоставляется только Генеральному прокурору республики.

139. Прокурор, принимающий участие в заседании пленума Верховного суда (п. 2 ст. 136), имеет право опротестовать перед Народным комиссаром юстиции УСРР постановление пленума Верховного суда по вопросам руководящего толкования законов, принятых на основании п. п. 1 и 2 ст. 137.

Решения Народного комиссара юстиции УСРР по этим вопросам являются окончательными.

140. Постанови пленуму Найвищого суду в справах тлумачення законів про працю може опротестувати до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Народний комісаріат праці УСРР.

141. Тлумачення чинного законодавства, що їх пленум Найвищого суду ухвалює за п.п. 1 і 2 арт. 137 (оби́жники, роз'яснення тощо), оголошується через Народний комісаріат юстиції УСРР у його офіційних органах друку.

Розділ 13.

Колегії й спеціальні судові склади Найвищого суду.

142. Колегії та спеціальні судові склади Найвищого суду чинять під загальним наглядом і керівництвом голови Найвищого суду.

Голова Найвищого суду має право головувати в будь-якій справі, що її розглядають колегії або спеціальні судові склади Найвищого суду.

143. Склад судових засідань касаційних колегій утворюється з трьох осіб з числа членів касаційних колегій, в тому числі один голова та два члени судового засідання.

144. Особливу касаційну раду для розгляду касаційним порядком справ, розв'язаних надзвичайними сесіями Головного суду АМСРР та окружних судів, складають два члени касаційної колегії в кримінальних справах Найвищого суду й представник Державного політичного управління УСРР — член надзвичайної Сесії Найвищого суду. Головує на судових засіданнях особливої ради член цієї ради з призначення президії Найвищого суду.

145. Спеціальні судові склади Найвищого суду для розгляду кримінальних і цивільних справ, що їх Найвищий суд розглядає як суд першої інстанції, утворюється з числа членів Найвищого суду в складі голови та двох членів.

146. На пропозицію Народного комісара юстиції УСРР або за особливою постановою президії Найвищого суду засідання спеціальних судових складів у окремих справах можуть відбуватися в складі члена Найвищого суду, як голови, — з призначення пре-

140. Постановления пленума Верховного суда по вопросам толкования законов о труде могут быть опротестованы перед Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета Народным комиссариатом труда УССР.

141. Толкование действующего законодательства, даваемые пленумом Верховного суда согласно п. п. 1 и 2 ст. 137 (церкуляры, разъяснения и т. д.), оглашаются через Народный комиссариат юстиции УССР в его официальных органах печати.

Глава 13.

Коллегии и специальные судебные составы Верховного суда.

142. Коллегии и специальные судебные составы Верховного суда действуют под общим надзором и руководством председателя Верховного суда.

Председатель Верховного суда имеет право председательствовать при рассмотрении любого дела в коллегии или специальном судебном составе Верховного суда.

143. Состав судебных заседаний кассационных коллегий образуется из трех лиц из числа членов кассационных коллегий, в том числе один председатель и два члена судебного заседания.

144. Особое кассационное присутствие для рассмотрения в кассационном порядке дел, разрешенных чрезвычайными сессиями Главного суда АМСРР и окружных судов, составляется из двух членов уголовной кассационной коллегии Верховного суда и представителя Государственного политического управления УССР — члена чрезвычайной сессии Верховного суда. На судебных заседаниях особого присутствия председательствует член этого присутствия по назначению президиума Верховного суда.

145. Специальные судебные составы Верховного суда для рассмотрения уголовных и гражданских дел, рассматриваемых Верховным судом в качестве суда первой инстанции, образуются из числа членов Верховного суда в составе председателя и двух членов.

146. По предложению Народного комиссара юстиции УССР или согласно особому постановлению президиума Верховного суда заседания специальных судебных составов по отдельным делам могут происходить в составе члена Верховного суда, в качестве пред-

зидії Найвищого суду, й двох народніх засідателів, що їх призначає президія Найвищого суду за особливим списком народніх засідателів Найвищого суду, якого затверджує, на подання Народнього комісара юстиції УСРР, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

До особливого списку народніх засідателів Найвищого суду включається осіб, які відповідають загальним вимогам, що їх ставиться до народніх засідателів за арт. 23 цієї устави та що, крім того, мають не менш як чотирьохрічний стаж відповідальної роботи в громадських, партійних і професійних організаціях або в державних органах.

147. Щоб заступати членів спеціальних судових складів Найвищого суду на випадок їх несподіваного захворювання тощо, можна призначати запасних членів.

148. Прокурорів для участі в розгляді справ, передаваних спеціальним судовим складам Найвищого суду, призначає Генеральний прокурор республіки.

ПОДІЛ VI.

Державна прокуратура.

Розділ 14.

149. На чолі державної прокуратури, як Генеральний прокурор республіки, є Народній комісар юстиції УСРР.

Під його керівництвом і наглядом в складі Народнього комісаріату юстиції чинить Відділ прокуратури.

150. При Генеральному прокурорі республіки є Старший помічник, що є одночасно заступником Народнього комісара юстиції УСРР, і, крім того, помічники для нагляду:

- 1) за органами суду, слідства та дізнання (Прокурор Найвищого суду),
- 2) за трудовими справами,
- 3) за земельними справами,
- 4) за справами Державного політичного управління,
- 5) за адміністративними справами.

Крім того, в складі Відділу прокуратури Народнього комісаріату юстиції є: 1) прокурори колегій Найвищого суду, підлягаючі Прокуророві Найвищого суду, і

седателя,—по назначению президиума Верховного суда, и двух народных заседателей, назначаемых президиумом Верховного суда, согласно особому списку народных заседателей Верховного суда, утверждаемому, по представлению Народного комиссара юстиции УССР, Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

В особый список народных заседателей Верховного суда включаются лица, отвечающие общим требованиям, предъявляемым к народным заседателям, согласно ст. 23 этого положения, и которые, кроме того, имеют не менее четырехлетнего стажа ответственной работы в общественных, партийных и профессиональных организациях или в государственных органах.

147. Для замещения членов специальных судебных составов Верховного суда на случай их неожиданного заболевания и т. д. назначаются запасные члены.

148. Прокуроры для участия в рассмотрении дел, переданных специальным судебным составом Верховного суда, назначаются Генеральным прокурором республики.

РАЗДЕЛ VI.

Государственная прокуратура.

Глава 14.

149. Во главе государственной прокуратуры, в качестве Генерального прокурора республики, стоит Народный комиссар юстиции УССР.

Под его руководством и надзором в составе Народного комиссариата юстиции состоит Отдел прокуратуры.

150. При Генеральном прокуроре республики состоит Старший помощник, являющийся одновременно заместителем Народного комиссара юстиции УССР и, кроме того, помощники для надзора:

- 1) за органами суду, следствия и дознания (Прокурор Верховного суда),
- 2) по трудовым делам,
- 3) по земельным делам,
- 4) по делам Государственного политического управления,
- 5) по административным делам.

Кроме того, в составе Отдела прокуратуры Народного комиссариата юстиции находятся: 1) прокуроры коллегий Верховного суда, подчиненные Прокурору Верховного суда, и

2) прокурори Народного комісаріату юстиції, підпорядковані окремим помічникам Генерального прокурора республіки.

151. Старший помічник Генерального прокурора республіки безпосередньо керує Відділом прокуратури Народного комісаріату юстиції. Інші помічники Генерального прокурора республіки видають кожний окремою галуззю прокурорського нагляду.

152. Помічників Генерального прокурора республіки затверджує, відкликає та відстановлює від посади Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету на подання Генерального прокурора республіки.

Кандидатуру помічника свого для нагляду за трудовими справами Генеральний прокурор республіки ставить на затвердження Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, наперед погодивши її з Народним комісаром праці УСРР і Всеукраїнською радою професійних спілок. Прокурорів колегій Найвищого суду й прокурорів Народного комісаріату юстиції настановлює, звільнює та відстановлює Генеральний прокурор республіки безпосередньо.

Кандидатури прокурорів Народного комісаріату юстиції в трудових справах наперед повинні погоджувати з Народним комісаром праці УСРР.

153. Генеральний прокурор республіки здійснює функції прокурорського нагляду або безпосередньо, коли це він вважає за потрібне, або через своїх помічників і інших підлеглих йому прокурорів.

154. Місцевими органами державної прокуратури є Прокуратура АМСРР та окружні прокуратури, що їх утворюється в кожній окрузі.

155. На чолі Прокуратури АМСРР, як прокурор АМСРР, є Народний комісар юстиції АМСРР.

Народного комісара юстиції й Прокурора АМСРР та його заступника настановлюється порядком, установленим в арт. 30 Конституції АМСРР.

156. При Прокурорі АМСРР є його помічники, що їх настановлює Прокурор АМСРР. Число помічників Прокурора АМСРР встановлюється в штатах Прокуратури АМСРР.

2) прокурори Народного комиссариата юстиции, подчиненные отдельным помощникам Генерального прокурора республики.

151. Старший помощник Генерального прокурора республики непосредственно руководит Отделом прокуратуры Народного комиссариата юстиции. Остальные помощники Генерального прокурора республики ведают каждый отдельной отраслью прокурорского надзора.

152. Помощники Генерального прокурора республики утверждаются, отзываются и отстраняются от должности Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета по представлению Генерального прокурора республики.

Кандидатуру помощника своего для надзора по трудовым делам Генеральный прокурор республики представляет на утверждение Всеукраинского центрального исполнительного комитета, предварительно согласовав ее с Народным комиссаром труда УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов. Прокуроры коллегий Верховного суда и прокуроры Народного комиссариата юстиции назначаются, увольняются и отстраняются непосредственно Генеральным прокурором республики.

Кандидатуры прокуроров Народного комиссариата юстиции по трудовым делам предварительно должны быть согласованы с Народным комиссаром труда УССР.

153. Генеральный прокурор республики осуществляет функции прокурорского надзора или непосредственно, если он это сочтет необходимым, или через своих помощников и других подчиненных ему прокуроров.

154. Местными органами государственной прокуратуры является Прокуратура АМСОР и окружные прокуратуры, учреждаемые в каждом округе.

155. Во главе Прокуратуры АМСОР, в качестве Прокурора АМСОР, стоит Народный комиссар юстиции АМСОР.

Народный комиссар юстиции и Прокурор АМСОР и его заместитель назначаются в порядке, установленном ст. 30 Конституции АМСОР.

156. При Прокуроре АМСОР состоят его помощники, назначаемые Прокурором АМСОР. Число помощников Прокурора АМСОР устанавливается штатами Прокуратуры АМСОР.

157. Прокурор АМСРР здійснює функції прокурорського нагляду безпосередньо або через своїх помічників.

158. На чолі окружних прокуратур є окружні прокурори, підпорядковані безпосередньо Генеральному прокуророві республіки. При окружних прокурорах є помічники, що їх число встановлюється в штатах.

159. Окружних прокурорів та їх помічників настановлює, переводить, тимчасово відстановлює та звільняє Генеральний прокурор республіки. Двох помічників окружного прокурора настановлює Генеральний прокурор республіки за старших помічників, покладаючи на одного з них обов'язки судового, а на другого — адміністративного нагляду. Одного з них призначається на заступника окружного прокурора.

160. Окружний прокурор здійснює нападні його права особисто і через своїх помічників. Порядок діяльності окружних прокуратур визначається наказом, що його видає Народний комісаріат юстиції УСРР.

161. На органи державної прокуратури покладається:

1) наглядати від імені держави за законністю дій усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, чинних на території УСРР органів влади, господарських установ і громадських організацій, порушувати кримінальної справи проти винних у зламанні законів, опротестовувати встановленим в законі порядком ті постанови, накази, об'явлення й розпорядження, що ламають закони, вживати встановлених заходів проти приватних організацій і осіб в разі вони вчинять незаконні дії;

2) наглядати й керувати діяльністю органів дізнання й слідства в царині викриття злочинів і виявлення осіб, що їх вчинили, а так само наглядати за діяльністю органів Державного політичного управління;

3) здійснювати функції прокурорського нагляду, що їх передбачено Кримінальним і Цивільним процесуальними кодексами;

4) здійснювати функції прокурорського нагляду допитно комісій: а) судово-земель-

157. Прокурор АМСРР здійснює функції прокурорського нагляду безпосередньо або через своїх помічників.

158. Во главе окружных прокуратур стоят окружные прокуроры, подчиненные непосредственно Генеральному прокурору республики. При окружных прокурорах состоят помощники, число которых устанавливается штатами.

159. Окружные прокуроры и их помощники назначаются, перемещаются, временно отстраняются и увольняются Генеральным прокурором республики. Два из помощников окружного прокурора назначаются Генеральным прокурором республики старшими помощниками, с возложением на одного из них обязанностей судебного, а на другого — административного надзора. Один из них назначается заместителем окружного прокурора.

160. Окружной прокурор осуществляет предоставленные ему права лично и через своих помощников. Порядок деятельности окружных прокуратур определяется наказом, издаваемым Народным комиссариатом юстиции УСРР.

161. На органы государственной прокуратуры возлагается:

1) надзор от имени государства за законностью действий всех, кроме Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УСРР, действующих на территории УСРР органов власти, хозяйственных учреждений и общественных организаций, возбуждение уголовного дела против виновных в нарушении законов, опротестование в установленном законом порядке нарушающих закон постановлений, приказов, циркуляров и распоряжений, применение установленных мер против частных организаций и лиц в случае совершения ими незаконных действий;

2) надзор и руководство деятельностью органов дознания и следствия в области раскрытия преступлений и обнаружения лиц, совершивших таковые, а также надзор за деятельностью органов Государственного политического управления;

3) осуществление функций прокурорского надзора, предусмотренных Уголовным и Гражданским процессуальными кодексами;

4) осуществление функций прокурорского надзора в отношении комиссий: а) судебно-

них, б) арбітражних, в) у справах недолітків і г) інших спеціальних судів та органів, що виконують судові функції;

5) наглядати за виконавчими вироків;

6) наглядати за законністю й правильною тримання в'язнів під вартою;

7) наглядати за правильним функціонуванням поправно-трудових установ і здійснення у них пенітенціарної політики й режиму, зокрема, наглядати за діяльністю дозорних комісій при поправно-трудових установах.

162. До відання Генерального прокурора республіки належить:

1) робити подання до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету про зупинення, за арт. 59 Конституції Союзу РСР, чинності розпоряджень народних комісаріатів і рівних їм центральних установ Союзу РСР, в разі ці розпорядження явно не відповідають союзному законодавству чи законодавству УСРР;

2) наглядати за законністю дій усіх народних комісаріатів та інших центральних установ і організацій та пропонувати їм скасувати або змінити видані ними або підлеглим їм органами постанови, обіжники, накази тощо;

3) опротестовувати безпосередньо до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Ради народних комісарів УСРР зазначені в п. 2 розпорядження, постанови, обіжники й накази, щоб їх було скасовано;

Увага. Генеральний прокурор республіки має право порушувати перед Президією Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Радою народних комісарів УСРР питання про зупинення чинності опротестованих розпоряджень до розгляду їх.

4) Опротестовувати до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постанови пленуму Найвищого суду, з тим, що ці протести зупиняють запровадження до життя постанов пленуму;

земельних, б) арбітражних, в) по делах несовершеннолетних и г) других специальных судов и органов, исполняющих судебные функции;

5) наблюдение за исполнением приговоров;

6) наблюдение за законностью и правильностью содержания заключенных под стражей;

7) наблюдение за правильным функционированием исправительно-трудовых учреждений и осуществлением в них пенитенциарной политики и режима, в частности, надзор за деятельностью наблюдательных комиссий при исправительно-трудовых учреждениях.

162. К ведению Генерального прокурора республики относится:

1) представление в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета о приостановлении, согласно ст. 59 Конституции Союза ССР, действия распоряжений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений Союза ССР в случае явного несоответствия этих распоряжений союзному законодательству или законодательству УСОР;

2) надзор за законностью действий всех народных комиссариатов и иных центральных учреждений и организаций и предложение об отмене или изменении изданных ими либо подведомственными им органами, несогласных с законом распоряжений, постановлений, циркуляров, приказов и т. п.;

3) опротестование непосредственно в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета или в Совет народных комиссаров УСОР указанных в п. 2 распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов с целью их отмены;

Примечание. Генеральный прокурор республики имеет право возбуждать перед Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета или Советом народных комиссаров УСОР вопрос о приостановлении действия опротестованных распоряжений до их рассмотрения.

4) опротестование в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета постановлений пленума Верховного суда, при чем эти протесты приостанавливают проведение в жизнь постановлений пленума;

5) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх народніх комісаріатів;

6) розробляти разом з Народнім комісаріатом внутрішніх справ правила організації та порядку діяльності поправно-трудоих установ дотично позбавлення волі та примусової роботи;

7) керувати діяльністю всіх осіб прокурорського нагляду, давати їм пояснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати проти всіх урядовців, що працюють в органах прокуратури, заходів дисциплінарного впливу за законом про дисциплінарну відповідальність порядку підлеглості;

8) керувати операційною діяльністю інститутів науково-судової експертизи.

163. Генеральний прокурор республіки подає один раз на рік до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету звіт про свою діяльність та діяльність усіх підлеглих йому органів прокуратури.

164. Прокуророві АМСРР дотично всіх центральних органів влади АМСРР, крім Центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів АМСРР, та дотично всіх інших чинних на території АМСРР державних і громадських установ та підприємств, громадських і приватних організацій та поодиноких осіб належать всі права, надані цією ustawою органам державної прокуратури.

Нагляд за виконанням законів АМСРР Прокурор АМСРР здійснює самостійно, а дотично нагляду за виконанням законів УСРР і Союзу РСР Прокурор АМСРР підлягає Генеральному прокуророві УСРР, і в цьому разі пропозиції та завдання Генерального прокурора республіки є обов'язкові для Прокурора АМСРР.

165. Зокрема, на Прокурора АМСРР покладатися:

1) сповіщати Генерального прокурора УСРР для опротестування встановленим порядком про всі непогоджені з законами Союзу РСР і УСРР декрети й постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів АМСРР;

5) надзор за діяльністю юридических частей всех народных комиссариатов;

6) разработка совместно с Народным комиссариатом внутренних дел правил организации и порядка деятельности исправительно-трудоых учреждений в отношении лишения свободы и принудительных работ;

7) руководство деятельностью всех лиц прокурорского надзора, дача им разъяснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности и применение против всех должностных лиц, работающих в органах прокуратуры, мер дисциплинарного воздействия в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

8) руководство оперативной деятельностью институты научно-судебной экспертизы.

163. Генеральный прокурор республики представляет один раз в год в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета отчет о своей деятельности и деятельности всех подчиненных ему органов прокуратуры.

164. Прокурору АМСРР в отношении всех центральных органов власти АМСРР, кроме Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров АМСРР, и в отношении всех других действующих на территории АМСРР государственных и общественных учреждений и предприятий, общественных и частных организаций и отдельных лиц принадлежат все права, предоставленные этим положением органам государственной прокуратуры.

Надзор за соблюдением законов АМСРР Прокурор АМСРР осуществляет самостоятельно, а в отношении надзора за соблюдением законов УСРР и Союза ССР Прокурор АМСРР подчиняется Генеральному прокурору УСРР, и в этом случае предложения и задания Генерального прокурора республики обязательны для Прокурора АМСРР.

165. В частности, на Прокурора АМСРР возлагается:

1) сообщение Генеральному прокурору УСРР для опротестования в установленном порядке о всех несогласованных с законами Союза ССР и УСРР декретах и постановлениях Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров АМСРР;

2) опротестовувати перед Центральним виконавчим комітетом АМСРР непогоджені з законами Союзу РСР і УСРР постанови Ради народних комісарів АМСРР;

3) пропонувати всім необ'єднаним народним комісаріатам АМСРР і іншим центральним і місцевим установам та організаціям АМСРР скасувати або змінювати видані ними непогоджені з законами Союзу РСР, УСРР і АМСРР розпорядження, постанови, об'явки й накази та опротестовувати ці розпорядження, постанови, об'явки й накази безпосередньо перед Президією Центрального виконавчого комітету АМСРР або Радою народних комісарів АМСРР, щоб їх скасувати;

Увага. Прокурор АМСРР має право порушувати перед Президією Центрального виконавчого комітету АМСРР питання про зупинення чинності опротестованих розпоряджень, постанов, об'явок і наказів до їх розгляду.

4) робити подання до Президії Центрального виконавчого комітету АМСРР про зупинення розпоряджень, постанов, об'явок і наказів об'єднаних народних комісаріатів АМСРР і що є при Раді народних комісарів АМСРР представників уповноважених загально-союзних народних комісаріатів при Уряді УСРР у разі ці розпорядження, постанови, об'явки й накази явно не відповідають законам Союзу РСР, УСРР або АМСРР, одночасно повідомляючи Генерального прокурора УСРР і відповідний народний комісаріат чи уповноваженого об'єднаного народного комісаріату при Уряді УСРР;

5) сповіщати Генерального прокурора республіки, для опротестування встановленим порядком, про всі видані необ'єднаними народними комісаріатами УСРР об'явки й роз'яснення (арт. 32 Конституції АМСРР), непогоджені з чинними на території АМСРР законами УСРР або з законами АМСРР та про всі непогоджені з законами Союзу РСР, УСРР і АМСРР об'явки, постанови й розпорядження, що їх видали об'єднані народні комісаріати УСРР (арт. 35 Конституції

2) опротестование перед Центральным исполнительным комитетом АМСРР несогласованных с законом Союза ССР и УССР постановлений Совета народных комиссаров АМСРР;

3) предложение всем необъединенным народным комиссариатам АМСРР и другим центральным и местным учреждениям и организациям АМСРР об отмене или изменении изданных ими несогласных с законами Союза ССР, УССР и АМСРР распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов и опротестование этих распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов непосредственно перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР или Советом народных комиссаров АМСРР с целью их отмены;

Примечание. Прокурор АМСРР имеет право возбуждать перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР вопрос о приостановлении действий опротестованных распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов до их рассмотрения.

4) представление в Президиум Центрального исполнительного комитета АМСРР о приостановлении распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов объединенных народных комиссариатов АМСРР и состоящих при Совете народных комиссаров АМСРР представителей уполномоченных общесоюзных народных комиссариатов при Правительстве УССР в случае, если эти распоряжения, постановления, циркуляры и приказы явно не соответствуют законам Союза ССР, УССР или АМСРР, с одновременным уведомлением Генерального прокурора УССР и соответствующего народного комиссариата или уполномоченного об'єднаного народного комиссариата при Правительстве УССР;

5) уведомление Генерального прокурора республики, с целью опротестования в установленном порядке, обо всех изданных необъединенными народными комиссариатами УССР циркулярах и раз'яснениях (ст. 32 Конституции АМСРР), несогласованных с действующими на территории АМСРР, законами УССР или с законами АМСРР, а также обо всех несогласованных с законами союза ССР, УССР и АМСРР циркулярах, постановлениях и распоряжениях, изданных

АМСРР) і уповноважені загально-союзних народних комісаріатів при Уряді УСРР;

6) опротестовувати перед Президією Центрального виконавчого комітету АМСРР постанови пленуму Головного суду АМСРР у справах, передбачених у п. п. 1 і 5 арт. 114 цієї устави, та опротестовувати до Найвищого суду УСРР встановленим у Кримінально-процесуальному і Цивільному процесуальному кодексах УСРР порядком вироки, ухвали й постанови в судових справах, що їх винесли колегії або пленум Головного суду АМСРР;

7) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх народних комісаріатів АМСРР і інших радянських центральних і місцевих органів, чинних на території АМСРР;

8) керувати діяльністю всіх осіб прокурорського нагляду АМСРР, давати їм роз'яснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати проти всіх урядовців, що працюють в органах прокуратури, крім заступника Прокурора АМСРР, заходів дисциплінарного впливу, відповідно до закону про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості.

166. Прокурор АМСРР подає періодичні звіти про свою й своїх помічників діяльність Центральному виконавчому комітетові АМСРР і Генеральному прокуророві УСРР.

167. На Прокурора АМСРР покладається регулярно й вчасно направляти Генеральному прокуророві УСРР всі декрети й постанови, що їх затвердив Центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів АМСРР.

168. До відання окружних прокурорів належить здійснювати дотично чинних на території округи державних органів, громадських організацій і приватних осіб усі функції, покладені цією уставою на органи державної прокуратури.

169. Зокрема, на окружних прокурорів покладається:

1) подавати пропозиції до місцевих виконавчих комітетів про скасування або зміну невідповідних запові розпоряджень, поста-

об'єднаними народними комісаріатами УСРР (ст. 35 Конституції АМСРР) и уполномоченными общесоюзных народных комиссариатов при Правительстве УСРР;

6) опротестование перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР постановлений пленума Главного суда АМСРР по делам, предусмотренным п.п. 1 и 5 ст. 114 этого положения, а также опротестование перед Верховным судом УСРР в установленном Уголовно-процессуальным и Гражданским процессуальным кодексами УСРР порядке, приговоров, решений, определений и постановлений по судебным делам, вынесенным коллегиями или пленумом Главного суда АМСРР;

7) наблюдение за деятельностью юридических частей всех народных комиссариатов АМСРР и других советских центральных и местных органов, действующих на территории АМСРР;

8) руководство деятельностью всех лиц прокурорского надзора АМСРР, дача им разъяснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности, а также применение против всех должностных лиц, работающих в органах прокуратуры, кроме заместителя Прокурора АМСРР, мер дисциплинарного воздействия в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности.

166. Прокурор АМСРР представляет периодические отчеты о своей и своих помощников деятельности Центральному исполнительному комитету АМСРР и Генеральному прокурору УСРР.

167. На прокурора АМСРР возлагается регулярное и своевременное направление Генеральному прокурору УСРР всех декретов и постановлений, утвержденных Центральным исполнительным комитетом и Советом народных комиссаров АМСРР.

168. К ведению окружных прокуроров относится осуществление, в отношении действующих на территории округа государственных органов, общественных организаций и частных лиц, всех функций, возложенных, согласно этому положению, на органы государственной прокуратуры.

169. В частности, на окружных прокуроров возлагается:

1) внесение в местные исполнительные комитеты предложений об отмене или изменении несоответствующих закону распоря-

нов, об'єктивів та наказів, що їх видають виконавчі комітети або підлеглі їм органи;

2) опротестовувати зазначені в п. 1 розпорядження, постанови, об'єктиви й накази до вищих виконавчих комітетів і рад, а до-тично окружних виконавчих комітетів — через Генерального прокурора республіки до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або до Ради народних комісарів УСРР;

Увага. Подання протесту не зупиняє чинності опротестованої постанови, крім випадків, зазначених у законі.

3) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх відділів виконавчого комітету й інших місцевих радянських органів;

4) керувати діяльністю помічників окружного прокурора й давати їм роз'яснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати заходів дисциплінарного впливу проти усіх урядовців окружної прокуратури, крім старших помічників окружного прокурора, відповідно до закону про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості;

5) розробляти та подавати встановленим порядком на затвердження відповідних органів проект мережі камер народних слідчих та їх штатів;

6) складати кошториси на утримання народних слідчих та дбати про вчасне їх фінансування;

7) наглядати за діяльністю слідчих та вимагати від них грошової, матеріальної та іншої звітності;

8) подавати періодичні звіти про діяльність окружної прокуратури до Відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР та робити періодичні доповіді про діяльність окружної прокуратури окружному виконавчому комітету.

170. Генеральний прокурор республіки має право вимагати від всіх чинних на території УСРР центральних і місцевих державних органів, громадських і приватних організацій та окремих осіб потрібні йому відомості й матеріали. Ці вимоги для зазначених органів, організацій та осіб обов'язкові.

жений, постановлений, циркулярів и приказов, издаваемых исполнительными комитетами или подведомственными им органами;

2) опротестование указанных в п. 1 распоряжений, постановлений, циркулярів и приказов в вышестоящие исполкомы и советы, а в отношении окружных исполнительных комитетов, через Генерального прокурора республики, в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета или в Совет народных комиссаров УССР;

Примечание. Принесение протеста не приостанавливает действия опротестованного постановления, за исключением случаев, указанных в законе.

3) надзор за деятельностью юридических частей всех отделов исполнительного комитета и иных местных советских органов;

4) руководство деятельностью помощников окружного прокурора и дача им раз'яснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности, а также применение мер дисциплинарного воздействия против всех должностных лиц окружной прокуратуры, кроме старших помощников окружного прокурора, в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

5) разработка и представление в установленном порядке на утверждение соответствующих органов проекта сети камер народных следователей и их штатов;

6) составление смет на содержание народных следователей и наблюдение за своевременным их финансированием;

7) надзор за деятельностью следователей и затребование от них денежной, материальной и прочей отчетности;

8) представление периодических отчетов о деятельности окружной прокуратуры в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР и периодических докладов о деятельности окружной прокуратуры окружному исполнительному комитету.

170. Генеральный прокурор республики имеет право требовать от всех действующих на территории УССР центральных и местных государственных органов, общественных и частных организаций и отдельных лиц необходимые ему сведения и материалы. Эти требования для указанных органов, организаций и лиц являются обязательными.

Таке саме право має Прокурор АМСРР й округові прокурори дотично всіх чинних на території АМСРР або округи органів, організацій та поодиноких осіб.

Увага 1. Органи Державного політичного управління, вважаючи ту або іншу справу чи розпорядження за цілком таємною, мають право вимагати, щоб з такою справою знайомився безпосередньо сам прокурор, що наглядає за справами Державного політичного управління, у приміщенні ДПУ.

Увага 2. Щодо справ надзвичайно таємних, то органи Державного політичного управління мають право вимагати, щоб з такими справами знайомився безпосередньо сам Прокурор АМСРР або відповідний округовий прокурор, а в справах Державного політичного управління УСРР—Генеральний прокурор республіки.

171. Народні комісаріати й інші центральні установи УСРР повинні негайно надсилати до Відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР в трьох примірниках усі обіжники, інструкції та обіжникові розпорядження так ті, що вони їх надсилають до місцевих органів, як і ті, що вони їх одержують урядницьким порядком від народних комісаріатів та центральних установ Союзу РСР.

Свої бюлетені народні комісаріати та інші центральні установи УСРР повинні надсилати до Відділу прокуратури в трьох примірниках.

Так само народні комісаріати й інші центральні та місцеві державні органи АМСРР, а в округах—округові державні органи повинні негайно надсилати Прокуророві АМСРР або відповідному округовому прокуророві, кому це належить, у двох примірниках всі видавані від них обіжники, інструкції, обіжні розпорядження та бюлетені.

172. Особи прокурорського нагляду можуть бути присутніми на всіх з'їздах, нарадах, конференціях тощо, що їх влаштовують органи радянської влади, а також на засіданнях постійно діючих установ.

Таке ж саме право належить Прокурору АМСРР, й окружним прокурорам в отношении всех действующих на территории АМСРР или округа органов, организаций и отдельных лиц.

Примечание 1. Органы Государственного политического управления, считая то или иное дело или распоряжение совершенно секретным, имеют право требовать, чтобы ознакомление с делом производилось непосредственно самим прокурором, осуществляющим надзор за делами Государственного политического управления, в помещении ГПУ.

Примечание 2. По делам, имеющим чрезвычайно секретный характер, органы Государственного политического управления вправе требовать, чтобы ознакомление с такими делами производилось непосредственно самим Прокурором АМСРР или соответствующим окружным прокурором, а по делам Государственного политического управления УСРР—Генеральным прокурором республики.

171. Народные комиссариаты и иные центральные учреждения УСРР обязаны немедленно препровождать в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УСРР в трех экземплярах все циркуляры, инструкции и циркулярные распоряжения, как направляемые в местные органы, так и получаемые ими в ведомственном порядке от народных комиссариатов и центральных учреждений Союза ССР.

Свои бюллетени народные комиссариаты и другие центральные учреждения УСРР обязаны представлять в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УСРР в трех экземплярах.

Равным образом народные комиссариаты и другие центральные и местные государственные органы АМСРР, а в округах—окружные государственные органы обязаны немедленно представлять Прокурору АМСРР или соответствующему окружному прокурору, по принадлежности, в двух экземплярах, все издаваемые ими циркуляры, инструкции, циркулярные распоряжения и бюллетени.

172. Лица прокурорского надзора могут присутствовать на всех съездах, совещаниях, конференциях и т. п., организуемых органами советской власти, а также на заседаниях постоянно действующих учреждений.

На засідання Центрального і місцевих виконавчих комітетів та їх президій, а так само на засідання Ради народніх комісарів УСРР мають право бути присутніми Генеральний прокурор УСРР, в АМСРР—Прокурор АМСРР, а в округах—відповідний округовий прокурор чи, з окремого їх доручення, інші особи прокурорського нагляду.

ПОДІЛ VII.

Слідчі.

Розділ 15.

173. Слідчі є: 1) при Відділі прокуратури НКЮ УСРР; 2) при Прокуратурі АМСРР і окружних прокуратурах; 3) по окремих слідчих районах.

174. Слідчі, що є при Відділі прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР, звуться слідчими у важливіших справах і чинять на території цілої УСРР.

Слідчі при Прокуратурі АМСРР та окружних прокуратурах звуться старшими слідчими й чинять на території, що на неї поширюється відання того органу прокуратури, при якому вони є.

Слідчі, що обслуговують слідчі райони, звуться народними слідчими й чинять у межах доручених їм окремих слідчих районів.

175. Усі слідчі підлягають відповідним органам прокуратури і в адміністративному і в оперативному відношенні.

176. Слідчих у важливіших справах настановлює, скидає та за належних випадків тимчасово відстановлює Народний комісар юстиції та Генеральний прокурор УСРР.

Старших слідчих настановлюється, скидається і за належних випадків тимчасово відстановлюється за постановами тих органів прокуратури, що при них вони є. Зазначені постанови округові прокурори повинні подавати на затвердження Генерального прокурора УСРР.

Народніх слідчих настановлюють, скидають і за належних випадків тимчасово відстановлюють, на подання органів прокуратури, в столичному місті АМСРР і в окруж-

На засіданнях Центрального і місцевих виконавчих комітетів та їх президій, а також на засіданнях Совета народных комиссаров УССР имеют право присутствовать Генеральный прокурор УССР, в АМСРР—Прокурор АМСРР, а в округах—окружной прокурор, или по особому его поручению, другие лица прокурорского надзора.

РАЗДЕЛ VII.

Следователи.

Глава 15.

173. Следователи состоят: 1) при Отделе Прокуратуры НКЮ УССР; 2) при Прокуратуре АМСРР и окружных прокуратурах; 3) в отдельных следственных районах.

174. Следователи, состоящие при Отделе прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР, называются следователями по важнейшим делам и действуют на территории всей УССР.

Следователи при Прокуратуре АМСРР и окружных прокуратурах называются старшими следователями и действуют на территории, на которую распространяется ведение органа прокуратуры, при котором они состоят.

Следователи, обслуживающие следственные районы, называются народными следователями и действуют в пределах порученных им отдельных следственных районов.

175. Все следователи подчинены соответствующим органам прокуратуры как в административном, так и в оперативном отношении.

176. Следователи по важнейшим делам назначаются, смещаются и в подлежащих случаях временно отстраняются Народным комиссаром юстиции и Генеральным прокурором УССР.

Старшие следователи назначаются, смещаются и в подлежащих случаях временно отстраняются по постановлениям тех органов прокуратуры, при которых они состоят. Указанные постановления окружные прокуроры обязаны представлять на утверждение Генерального прокурора УССР.

Народные следователи назначаются, смещаются и в подлежащих случаях отстраняются, по представлению органов прокуратуры, в столичном городе АМСРР и в окруж-

вих містах—міські ради, в інших місцевостях—округові виконавчі комітети, а в АМСРР — Народний комісаріат юстиції АМСРР.

177. Скидати слідчих з посади можна тільки за випадків і порядком, що передбачені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлегlosti, або судово.

178. Для виконання обов'язків народних слідчих на випадок відстановлення, відсутності, хвороби або смерті та для полегшення тих районних слідчих, що перевантажені справами, вищенаведеним порядком призначається додаткових народних слідчих у межах штатного їх числа, встановленого загальним порядком.

179. Мережу камер народних слідчих в окрузі, за винятком мережі окружного міста, встановлює, на подання окружного суду, округовий виконавчий комітет, а в окружному місті таким саме порядком—міська рада.

Народний комісаріат юстиції має право запропонувати окружному виконавчому комітету або міській раді, кому це належить, відповідно до загального плану діяльності Народного комісаріату юстиції, провести зміни встановленого від окружного виконавчого комітету або міської ради числа та меж районів народних слідчих. Незгоди між округовим виконавчим комітетом або міською радою та Народним комісаріатом юстиції розв'язується загальноновстановленим порядком.

180. Мережу камер народних слідчих в АМСРР встановлюють, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції АМСРР, в районах—районові виконавчі комітети, а в столичному місті АМСРР—міська рада. Незгоди, що виникають в цій справі поміж Народним комісаріатом юстиції АМСРР та районними виконавчими комітетами й міською радою столичного міста, розв'язує Центральний виконавчий комітет АМСРР.

181. Для обслуговування національних меншостей утворюється окремі національні камери народних слідчих. Мережу цих камер встановлюється загальним порядком.

них городах—городскими советами, а в остальных местностях—окружными исполнительными комитетами, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

177. Смещение следователей с должности может производиться только в случаях и в порядке, предусмотренных законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности или по суду.

178. Для исполнения обязанностей народных следователей на случай отстранения, отсутствия, болезни или смерти и для облегчения районных следователей, перегруженных делами, в вышеуказанном порядке назначаются дополнительные народные следователи в пределах штатного их количества, установленного в общем порядке.

179. Сеть камер народных следователей в округе, за исключением сети окружного города, устанавливается, по представлению окружного суда, окружным исполнительным комитетом, а в окружном городе в таком же порядке—городским советом.

Народный комиссариат юстиции имеет право предложить окружному исполнительному комитету или городскому совету, по принадлежности, в соответствии с общим планом деятельности Народного комиссариата юстиции, произвести изменения установленного окружным исполнительным комитетом или городским советом количества и границ районов народных следователей. Разногласия между окружным исполнительным комитетом или городским советом и Народным комиссариатом юстиции разрешаются в общеустановленном порядке.

180. Сеть камер народных следователей в АМСРР устанавливается, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМСРР, в районах—районными исполнительными комитетами, а в столичном городе АМСРР—городским советом; разногласия, возникающие по этому поводу между Народным комиссариатом юстиции АМСРР и районными исполнительными комитетами и городским советом столичного города, разрешаются Центральным исполнительным комитетом АМСРР.

181. Для обслуживания национальных меньшинств организуются особые национальные камеры народных следователей. Сеть этих камер устанавливается в общем порядке.

182. При камері народного слідчого є технічний персонал в кількості, передбачений у штатах. Секретаря, коли його передбачено в штатах, затверджує Прокурор АМСРР або округовий прокурор, на подання слідчого, з осіб, що задовольняють вимогам, встановленим для секретарів народних судів.

183. Камери народних слідчих утримуються коштом місцевого бюджету. Кредити на зазначені потреби видається за спеціальним кошторисом, що його затверджують окружні виконавчі комітети на подання округової прокуратури, а в АМСРР—за кошторисом Народного комісаріату юстиції АМСРР. Інших слідчих утримуються за кошторисом органів прокуратури, що при них вони є.

184. У своїх взаєминах з судами, прокуратурою, органами дознання та іншими органами влади слідчі керуються правилами Кримінально-процесуального кодексу та інструкціями й вказівками Народного комісаріату юстиції.

185. Порядок матеріальної, грошової та іншої звітності слідчих встановлює відповідний Народний комісаріат юстиції УСРР або АМСРР.

ПОДІЛ VIII.

Колегії оборонців.

Розділ 16.

186. Колегії оборонців чинять при окружних судах, а в АМСРР—при Головному суді, під їх безпосереднім керівництвом і наглядом, що їх суди здійснюють за правилами цієї установи, а так само видаваним від Народного комісаріату юстиції УСРР наказом колегіям оборонців та за окремими розпорядженнями Народного комісаріату юстиції.

187. Приймає в члени колегії оборонців президія колегії, повідомляючи про прийняття: в АМСРР—Президію Центрального виконавчого комітету АМСРР і Головний суд АМСРР, а в округах—президію відповідного округового виконавчого комітету та окружний суд.

Зазначеним органам надається право відставляти прийнятих нових членів колегії протягом місяця від дня одержання повідом-

182. При камере народного следователя состоит технический персонал в количестве, предусмотренном штатами. Секретарь, если он предусмотрен штатами, утверждается Прокурором АМСРР или окружным прокурором по представлению следователя, из лиц, удовлетворяющих требованиям, установленным для секретарей народных судов.

183. Камеры народных следователей содержатся на средства местного бюджета. Кредиты на указанные надобности отпускаются по специальной смете, утверждаемой окружными исполнительными комитетами по представлению окружной прокуратуры, а в АМСРР—по смете Народного комиссариата юстиции АМСРР. Остальные следователи содержатся по смете органов прокуратуры, при которых они состоят.

184. В своих сношениях с судами, прокуратурой, органами дознания и другими органами власти следователи руководствуются правилами Уголовно-процессуального кодекса, инструкциями и указаниями Народного комиссариата юстиции.

185. Порядок материальной, денежной и иной отчетности следователей устанавливается соответствующим Народным комиссариатом юстиции УСРР или АМСРР.

РАЗДЕЛ VIII.

Коллегии защитников.

Глава 16.

186. Коллегии защитников состоят при окружных судах, а в АМСРР—при Главном суде, под их непосредственным руководством и наблюдением, осуществляемым судами в соответствии с этим положением, а также издаваемым Народным комиссариатом юстиции УСРР наказом коллегиям защитников и особыми распоряжениями Народного комиссариата юстиции.

187. Прием в члены коллегии защитников производится президиумом коллегии, с доведением о приеме: в АМСРР—до сведения Президиума Центрального исполнительного комитета АМСРР и Главного суда АМСРР, а в округах—до сведения президиума соответствующего окружного исполнительного комитета и окружного суда.

Указанным органам предоставляется право отвода принятых новых членов коллегии в течение месяца со дня получения уведом-

лення про це прийняття від президії колегії оборонців.

Якщо протягом зазначеного речення відставлення не буде заявлено, то особу вважається за прийняту в члени колегії оборонців.

188. Відмову прийняти в члени колегії оборонців можна протягом двох тижнів від дня повідомлення оскаржити до президії відповідного окружного виконавчого комітету. Після вимоги пояснень від президії колегії оборонців та висновку пленуму суду, що при ньому є колегія оборонців, президія виконавчого комітету, якщо визнає скаргу за правильну, вносить постанову про залічення даної особи до складу колегії.

Постанови президії виконавчого комітету є остаточні.

189. Народний комісар юстиції УСРР або, відповідно, АМСРР має право, без обмеження реченням, відстановити членів колегії оборонців за складу колегії порядком нагляду.

190. Залежно від потреби людності в юридичній допомозі, Народний комісар юстиції УСРР або АМСРР має право регулювати число членів колегій оборонців.

191. Особи, що їх Народний комісар юстиції УСРР чи АМСРР відстановив із складу колегії оборонців порядком нагляду або що їх виключено із складу колегії порядком дисциплінарним, мають право подавати заяви, щоб їх прийняли до складу колегії оборонців тільки після трьох років від дня виключення.

Порядок подання та розв'язання таких заяв встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

192. Не можна залічувати до складу колегії оборонців осіб, що перебувають під слідством або судом, будучи винувачені за злочини, що за них Кримінальний кодекс УСРР передбачає заходи соціальної оборони в формі позбавлення волі.

193. Членів колегії оборонців, що проти них почато слідство або що їх віддано під суд, може відстановити від виконання їхніх обов'язків президія колегії оборонців і до того, як слідчі або судові органи самі відстановлять їх.

лення об этом приеме от президиума коллегии защитников.

Если в течение указанного срока отвода не будет заявлено, то принятый считается зачисленным в члены коллегии защитников.

188. Отказ в приеме в члены коллегии защитников может быть в течение двух недель со дня извещения обжалован в президиум соответствующего исполнительного комитета. После затребования объяснений от президиума коллегии защитников и заключения пленума суда, при котором состоит коллегия защитников, президиум исполнительного комитета, в случае признания жалобы правильной, выносит постановление о включении данного лица в состав коллегии.

Постановления президиума исполнительного комитета являются окончательными.

189. Народный комиссар юстиции УССР или АМСРР, по принадлежности, имеет право, без ограничения срока, отводит членов коллегии защитников из состава коллегии в порядке надзора.

190. В зависимости от потребности населения в юридической помощи, Народный комиссар юстиции УССР или АМСРР имеют право регулировать количество членов коллегии защитников.

191. Лица, отведенные Народным комиссаром юстиции УССР или АМСРР из состава коллегии защитников в порядке надзора, или в случае исключения их из состава коллегии в дисциплинарном порядке, имеют право подавать заявления о принятии их в состав коллегии защитников лишь после истечения трех лет со дня исключения.

Порядок подачи и разрешения таких заявлений устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

192. Не подлежат зачислению в состав коллегии защитников лица, состоящие под следствием или судом по обвинению в преступлениях, за которые Уголовный кодекс УССР предусматривает меры социальной защиты в форме лишения свободы.

193. Члены коллегии защитников, против которых начато следствие или которые отпаны под суд, могут быть отстранены от исполнения своих обязанностей президиумом коллегии защитников и до отстранения их следственными или судебными органами.

194. Члени колегії оборонців не мають права обіймати посади у державних установах та підприємствах, за винятком випадків, установлених Народним комісаріатом юстиції УСРР.

195. На членів колегії оборонців покладается подавати юридичну допомогу людині, а саме:

1) вести у загальних і спеціальних судах кримінальні та цивільні справи з призначення суду чи з доручення заінтересованих осіб;

2) вести адміністративні справи;

3) складати папери в судових та адміністративних справах, договори й інші акти та давати усні й писані юридичні поради.

Обов'язки, покладені на членів колегії оборонців, вони виконують або персонально, або об'єднуючись у колективи (юридичні консультації).

Крім того, члени колегії оборонців повинні брати обов'язкову участь в юридичних консультаціях, що їх організує президія колегії.

Порядок організації й діяльності юридичних консультацій встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

196. Народний комісаріат юстиції УСРР має право організувати на колективному принципі роботу всіх членів колегії оборонців в окремих містах чи округах або на цій території УСРР.

197. Колективи членів колегії оборонців (юридичні консультації) чинять на підставі окремих статутів, що їх затверджує Народний комісаріат юстиції АМСРР або голова належного окружного суду на подання президії колегії.

Статути колективів членів колегії оборонців (юридичних консультацій) повинні відповідати типовому статуту, що його видає Народний комісаріат юстиції УСРР. Від дня затвердження статуту колектив (юридична консультація) має права юридичної особи.

Докладний порядок організації та діяльності колективів членів колегії оборонців (юридичних консультацій) встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

194. Члены коллегии защитников не могут занимать должностей в государственных учреждениях и предприятиях, за исключением случаев, устанавливаемых Народным комиссариатом юстиции УССР.

195. На членов коллегии защитников возлагается оказание юридической помощи населению, а именно:

1) ведение в общих и специальных судах уголовных и гражданских дел по назначению суда или по поручению заинтересованных лиц;

2) ведение административных дел;

3) составление бумаг по судебным и административным делам, договоров и других актов, а также дача устных и письменных юридических советов.

Обязанности, возложенные на членов коллегии защитников, выполняются ими или персонально, или путем объединения в коллективы (юридические консультации).

Кроме того, члены коллегии защитников должны принимать обязательное участие в юридических консультациях, организуемых президиумом коллегии.

Порядок организации и деятельности юридических консультаций устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

196. Народный комиссариат юстиции УССР имеет право организовывать на коллективном принципе работу всех членов коллегии защитников в отдельных городах или округах или по всей территории УССР.

197. Коллективы членов коллегии защитников (юридические консультации) действуют на основании особых уставов, утверждаемых Народным комиссариатом юстиции АМСРР или председателем подлежащего окружного суда по представлению президиума коллегии.

Уставы коллективов членов коллегии защитников (юридических консультаций) должны соответствовать типовому уставу, издаваемому Народным комиссариатом юстиции УССР. Со дня утверждения устава коллектив (юридическая консультация) имеет права юридического лица.

Подробный порядок организации и деятельности коллективов членов коллегии защитников (юридических консультаций) устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

198. Послуги, що їх подають колективи, а коли нема колективів—поодинокі члени колегій, оплачуються:

- 1) або за такою,
- 2) або за згодою з особами, що звертаються за допомогою.

Таксу, за якою оплачується праця членів колегій оборонців, а так само кою осіб, що має право платити за таксою, порядок оплати та випадки звільнення від плати встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

199. Члени колегії оборонців повинні подавати президії колегії звіти про свою діяльність.

200. Органами управління колегії оборонців є: 1) загальні збори членів колегії, 2) президія колегії й 3) районні бюро колегії або районні уповноважені президії колегії.

201. Загальні збори членів колегії оборонців скликає президія колегії з власної ініціативи, або на пропозицію голови Головного суду АМСРР чи належного окружного суду, або на вимогу не менш одної третини членів колегії оборонців.

Умови дійсності загальних зборів членів колегії оборонців визначає наказ колегіям оборонців.

202. До відання загальних зборів належить:

- 1) обирати президію колегії та вислухувати звіти її;
- 2) обговорювати справи, дотичні діяльності колегії оборонців;
- 3) встановлювати розмір і порядок внесків членів колегії оборонців до фонду колегії;
- 4) розглядати план організації консультацій для подання юридичної допомоги людині і подавати цей план на затвердження до пленуму окружного суду, а в АМСРР—до Народного комісаріату юстиції АМСРР;
- 5) затверджувати кошториси прибутків та видатків колегії оборонців.

203. Прокурор, присутній на загальних зборах членів колегії оборонців, в разі потреби, може давати висновки на поставлені на обговорення питання.

198. Услуги, оказываемые коллективами, а в случае отсутствия коллективов—отдельными членами коллегий, оплачиваются:

- 1) либо по таксе,
- 2) либо по соглашению с лицами, обращающимися за помощью.

Такса, по которой оплачивается труд членов коллегий защитников, а также круг лиц, имеющих право платить по таксе, порядок уплаты и случаи освобождения от платы устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР.

199. Члены коллегий защитников обязаны представлять президиуму коллегий отчеты о своей деятельности.

200. Органами управления коллегий защитников являются: 1) общее собрание членов коллегий, 2) президиум коллегий и 3) районные бюро коллегий или районные уполномоченные президиума коллегий.

201. Общее собрание членов коллегий защитников созывается президиумом коллегий по собственной инициативе, либо по предложению председателя Главного суда АМСРР или подлежащего окружного суда, либо по требованию не менее одной трети членов коллегий защитников.

Условия действительности общего собрания членов коллегий защитников определяются наказом коллегиям защитников.

202. К ведению общего собрания относятся:

- 1) избрание президиума коллегий и заслушивание его отчета;
- 2) обсуждение вопросов касающихся деятельности коллегий защитников;
- 3) установление размера и порядка взносов членов коллегий защитников в фонд коллегий;
- 4) рассмотрение плана организации консультаций по подаче юридической помощи населению и представление этого плана на утверждение в пленум окружного суда, а в АМСРР—в Народный комиссариат юстиции АМСРР;

5) утверждение сметы доходов и расходов коллегий защитников.

203. Прокурор, присутствующий на общем собрании членов коллегий защитников, в случае необходимости, может давать заключения по поставленным на обсуждение вопросам.

Копії протоколів загальних зборів повинно надсилати протягом трьох днів до відомства Народнього комісаріату юстиції УСРР, окружному судові й окружному прокуророві, а в АМСРР—Головному судові та Прокуророві АМСРР.

204. Президія колегії оборонців складається з голови колегії та членів президії в числі не менш двох.

Голову та членів президії загальні збори обирають з числа членів колегії на один рік. Голову колегії затверджує Народній комісаріат юстиції УСРР.

205. Районові бюро, в складі найменш трьох членів, організує президія колегії оборонців у місцях, де це вона визнає за потрібне, відповідно до вказівок наказу колегії оборонців, порозумівшись із окружним судом (Головним судом АМСРР).

Членів районних бюро обирається на один рік з числа членів колегії, що постійно перебувають у даному районі.

В районах, де районних бюро не організовано, президія колегії оборонців призначає, за згодою з окружним судом (Головним судом АМСРР), свого уповноваженого з числа членів колегії, що постійно перебувають у даному районі, на реченець в один рік.

206. На президію колегії оборонців покладается:

1) розглядати заяви про прийняття в члени колегії оборонців і про вибуття з неї;

2) розв'язувати питання про те, чи слід тих членів колегії, що проти них почато слідство або що їх віддано під суд, відставляти від виконання їхніх обов'язків ще до того, як слідчі або судові органи самі відстановлять їх;

3) розподіляти членів колегії на території округи, призначаючи їм місце праці;

4) наглядати й контролювати, як члени колегії виконують свої обов'язки, й за належних випадків ставити перед відповідними органами питання про порушення проти них дисциплінарної справи;

5) встановлювати порядок призначення безплатної оборони й оборони за такою;

6) організовувати відповідно до затвердженого плану і з власної ініціативи колек-

Копії протоколів общих собраний представляются в трехдневный срок для сведения Народному комиссариату юстиции УССР, в окружной суд и окружному прокурору, а в АМСРР—в Главный суд и Прокурору АМСРР.

204. Президиум коллегии защитников состоит из председателя коллегии и членов президиума в числе не менее двух.

Председатель и члены президиума избираются общим собранием из числа членов коллегии на один год. Председатель коллегии утверждается Народным комиссариатом юстиции УССР.

205. Районные бюро, в составе не менее трех членов, организуются президиумом коллегии защитников в местах, где он признает это нужным, соответственно указаниям наказа коллегии защитников, по соглашению с окружным судом (Главным судом АМСРР).

Члены районных бюро избираются на один год из числа членов коллегии, находящихся постоянно в данном районе.

В районах, в которых районные бюро не организованы, президиум коллегии защитников назначает, с согласия окружного суда (Главного суда АМСРР), своего уполномоченного из числа членов коллегии, находящихся постоянно в данном районе, сроком на один год.

206. На президиум коллегии защитников возлагается:

1) рассмотрение заявлений о принятии в члены коллегии защитников и о выходе из нее;

2) разрешение вопроса о том, подлежат ли члены коллегии, против которых начато следствие или которые отданы под суд, отстранению от исполнения своих обязанностей до отстранения их следственными или судебными органами;

3) распределение членов коллегии на территории округа, с указанием им места работы;

4) наблюдение и контроль за выполнением членами коллегии их обязанностей, и в подлежащих случаях—возбуждение перед соответствующими органами вопросов о возбуждении против них дисциплинарного дела;

5) установление порядка назначения бесплатной защиты и защиты по таксе;

6) организация, в соответствии с утвержденным планом и по собственной инициа-

тивні членів колегії (юридичні консультації), а так само керувати ними, наглядати за їхньою діяльністю та обслідувати й ревізувати їх;

7) встановлювати розміри внесків до фонду колегії оборонців з поодиноких членів колегії;

8) скликати загальні збори членів колегії й давати їм свої звіти;

9) організовувати районні бюро оборонців або призначати районних уповноважених президії колегії оборонців і наглядати за їх діяльністю;

10) розпоряджати належним колегії майном та прибутком;

11) вживати заходів до охорони справ померлих, тяжко хворих і тимчасово відставлених від посади членів колегії оборонців;

12) подавати періодичну та іншу звітність округовому суду, а в АМСРР—Народньому комісаріатові юстиції АМСРР і Головному суду АМСРР, за правилами й порядком, встановленим відповідним народним комісаріатом юстиції.

207. Присутній на засіданнях президії колегії оборонців прокурор, в разі потреби, може давати висновки в поставлених на обговорення справах.

Копії протоколів засідань президії колегії повинні надсилати протягом трьох днів округовому суду й округовому прокуророві, а в АМСРР—Головному суду й Прокуророві АМСРР.

208. Порядок скликання засідань президії колегії оборонців та умови дійсності цих засідань встановлює наказ колегії оборонців.

209. Компетенцію районних бюро колегії оборонців, президії колегії і районних уповноважених та порядок їх діяльності встановлює наказ колегіям оборонців.

210. Постанови загальних зборів членів колегії оборонців та її президії може опротестувати Прокурор АМСРР чи голова Головного суду АМСРР, відповідний округовий прокурор чи голова округового суду, до пленуму суду, що при ньому є колегія оборонців. Протест повинно подати протягом тяж-

бе, колективних членів колегії (юридических консультацій), а також керівництвом ними, надзор за їх діяльністю, обслідування та ревізії їх;

7) установление размеров взносов в фонд коллегии защитников с отдельных членов коллегии;

8) созыв общего собрания членов коллегии и представление ему своих отчетов;

9) организация районных бюро защитников или назначение районных уполномоченных президиума коллегии защитников и наблюдение за их деятельностью;

10) распоряжение принадлежащими коллегии имуществом и денежными средствами;

11) принятие мер к охране дел умерших, тяжело больных и временно отстраненных от должности членов коллегии защитников;

12) представление периодической или иной отчетности в окружной суд, а в АМСРР—в Народный комиссариат юстиции АМСРР и Главный суд АМСРР, по правилам и в порядке, установленным соответствующим народным комиссариатом юстиции.

207. Присутствующий на заседаниях президиума коллегии защитников прокурор, в случае необходимости, может давать заключения по поставленным на обсуждение вопросам.

Копии протоколов заседаний президиума коллегии препровождаются в трехдневный срок в окружной суд и окружному прокурору, а в АМСРР—в Главный суд и Прокурору АМСРР.

208. Порядок созыва заседаний президиума коллегии защитников и условия действительности этих заседаний устанавливаются наказом коллегии защитников.

209. Компетенция районных бюро коллегии защитников, президиума коллегии и районных уполномоченных и порядок их деятельности устанавливаются наказом коллегиям защитников.

210. Постановления общего собрания членов коллегии защитников и его президиума могут быть опротестованы Прокурором АМСРР, председателем Главного суда АМСРР, соответствующим окружным прокурором и председателем окружного суда в пленум суда, при котором состоит коллегия защит-

ня від дня одержання відповідного протоколу загальних зборів або засідання президії.

Таким самим порядком зазначені постанови можуть оскаржити в семиденний реченць від дня ухвали їх ті члени колегії оборонців, що їх безпосередньо стосуються оскаржувані постанови.

За всіх інших випадків постанови загальних зборів або президії колегії оборонців поодинокі члени колегії можуть оскаржувати тільки через Прокурора АМСРР або належного окружного прокурора.

Протест прокурора зупиняє виконання опротестованої постанови.

211. Народному комісаріатові юстиції УСРР (АМСРР) належить право зупинити виконання постанов, а так само касувати постанови загальних зборів та президії колегії оборонців порядком нагляду без обмеження реченцем.

212. Президії колегії оборонців, а так само організовані від неї юридичні консультації та інші установи колегії оборонців утримується коштом фонду колегії оборонців, що утворюється із внесків членів колегії.

ПОДІЛ IX.

Державний нотаріат.

Розділ 17.

213. Для виконання функцій, що їх передбачає Нотаріальна устава, по містах УСРР та по інших зазначених пунктах, де в тому буде потреба, закладаються державні нотаріальні контори.

214. Мережу нотаріальних контор в округах затверджує на подання окружного суду Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, а в АМСРР—Народний комісаріат юстиції АМСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів АМСРР.

215. По районах, де нема нотаріальних контор, нотаріальні функції, окремо зазначені в арт. 2 Нотаріальної установи, покладається на народних суддів, а по районах,

нижов. Протест представляється в течение недели со дня получения соответствующего протокола общего собрания или заседания президиума.

В таком же порядке могут быть опротестованы указанные постановления в семидневный срок со дня утверждения их теми членами коллегии защитников, которых опротестовываемые постановления непосредственно касаются.

Во всех прочих случаях постановления общего собрания или президиума коллегии защитников могут быть опротестованы отдельными членами коллегии только через Прокурора АМСРР или подлежащего окружного прокурора.

Протест прокурора приостанавливает исполнение опротестованного постановления.

211. Народному комиссариату юстиции УСРР (АМСРР) принадлежит право приостанавливать исполнение постановлений, а также отменять постановления общего собрания и президиума коллегии защитников в порядке надзора, без ограничения сроком.

212. Президиум коллегии защитников, а также организуемые им юридические консультации и другие учреждения коллегии защитников содержатся на средства фонда коллегии защитников, образуемого из взносов членов коллегии.

РАЗДЕЛ IX.

Государственный нотариат.

Глава 17.

213. Для совершения действий, предусматриваемых Нотариальным положением, учреждаются в городах УСРР и других населенных пунктах, где в том окажется надобность, государственные нотариальные конторы.

214. Сеть нотариальных контор в округах утверждается, по представлению окружного суда, Народным комиссариатом юстиции УСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УСРР, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов АМСРР.

215. В районах, где нет нотариальных контор, производство нотариальных действий, особо указанных в ст. 2 Нотариального положения, возлагается на народных

де нема народного суду, ці нотаріальні функції виконують районні виконавчі комітети на тих самих засадах. По селах і селищах, що не є районними центрами, в яких немає нотаріальних контор і народних судів, виконувати нотаріальні функції, зазначені в арт. 3 Нотаріальної устави, покладається на сільські й селищні ради.

216. На чолі нотаріальних контор стоять нотаріи, що їх настановлює, переводить та звільнює: в столицьому місті АМСРР—Центральний виконавчий комітет АМСРР, в окружних містах—відповідний окружний виконавчий комітет і в інших місцевостях—відповідні районні виконавчі комітети, на подання Головного суду АМСРР або належного окружного суду.

Кандидатури на нотаріів виставляє пленум Головного Суду АМСРР або належного окружного суду із числа осіб, що мають право бути обраними на народних суддів і які, крім того, склали відповідного іспита.

217. У кожній нотаріальній конторі, що є в окружному місті, при нотареві є помічник, що заступає нотаря в разі його відсутності через хворобу, відраження або відпуску та на випадок недовгочасної відсутності нотаря в службових справах.

218. У тих округах, де є тільки одна нотаріальна контора, посаду помічника нотаря можна не утворювати. За цих випадків обов'язки нотаря, в разі його відсутності через хворобу, відраження або відпуску тимчасово виконує член окружного суду по цивільному відділу, з окремого кожного разу призначення голови окружного суду.

219. Нотаревих помічників голова окружного суду може відраджати за перелічених в арт. 218 випадків для тимчасового виконання обов'язків нотаря до інших контор, так тих, що є в окружному місті, як і тих, що є поза окружним містом.

220. Дотично нотаріальних контор АМСРР справу про призначення нотареві помічників та про порядок роботи їх розв'язує законодавство АМСРР.

судей, а в районах, где нет народного суда, указанные нотариальные действия производятся районными исполнительными комитетами на тех же основаниях. В селах и поселках, не являющихся районными центрами, где нет нотариальных контор и народных судов, производство нотариальных действий, указанных в ст. 3 Нотариального положения, возлагается на сельские и поселковые советы.

216. Во главе нотариальных контор стоят нотариусы, назначаемые, перемещаемые и увольняемые: в столицьом городе АМСРР—Центральным исполнительным комитетом АМСРР, в окружных городах—соответствующим окружным исполнительным комитетом и в других местностях—соответствующими районными исполнительными комитетами по представлению Главного суда АМСРР или подлежащего окружного суда.

Кандидатуры в нотариусы выставляются пленумом Главного суда АМСРР или подлежащего окружного суда из числа лиц, имеющих право быть избранными в народные судьи и, кроме того, выдержавших соответствующее испытание.

217. В каждой нотариальной конторе, находящейся в окружном городе, при нотариусе состоит помощник, заменяющий нотариуса на случай его отсутствия по болезни, командировки или отпуска, а также на случай непродолжительного отсутствия нотариуса по служебным делам.

218. В тех округах, в которых есть лишь одна нотариальная контора, должность помощника нотариуса может не учреждаться. В этих случаях обязанности нотариуса, на случай его отсутствия по болезни, командировки или отпуска, временно исполняет член окружного суда по гражданскому отделу, по назначению в каждом отдельном случае председателя окружного суда.

219. Помощники нотариуса могут быть откомандированы председателем окружного суда в перечисленных в ст. 218 случаях, для временного исполнения обязанностей нотариусов в другие конторы, как находящиеся в окружном городе, так и вне окружного города.

220. В отношении нотариальных контор АМСРР вопрос о назначении нотариусу помощников и о порядке работы последних разрешается законодательством АМСРР.

221. Нотарі не можуть обіймати інших державних посад, крім виборних і викладацьких, не можуть бути членами колегії оборонців, працювати з найму у кооперативних і громадських організаціях і приватних осіб, а так само брати участь у торгових і промислових підприємствах.

222. Державні нотаріальні контори, включаючи оплату праці нотарів та інших співробітників цих контор, утримується коштом державного бюджету УСРР за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (АМСРР).

Оплати, що їх беруть нотаріальні контори за нотаріальні дії та за технічні послуги, зараховується на прибуток державного бюджету УСРР за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (АМСРР).

223. Оплати, що їх беруть за нотаріальні дії та за технічні послуги органи, що виконують нотаріальні функції й є на місцевому бюджеті, зараховується на прибуток відповідних місцевих бюджетів.

Витрати, сполучені з виконанням нотаріальних функцій від органів, що є на місцевому бюджеті, робиться з коштів відповідного місцевого бюджету.

224. Штати нотаріальних контор затверджується загальним порядком.

225. Призначає та звільняє співробітників нотаріальних контор у межах, встановлених штатами, нотар на свою відповідальність і про кожну зміну персонального складу нотаріальної контори негайно повідомляє Народний комісаріат юстиції АМСРР або окружний суд, кого належить.

226. Загальне керівництво, нагляд і інструктування всіх нотаріальних органів здійснює Народний комісаріат юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить.

Безпосереднє адміністративно-організаційне керівництво й нагляд за нотаріальними органами здійснюють окружні суди в межах і порядку, що їх встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, а в АМСРР—Головний суд АМСРР за директивами Народного комісаріату юстиції АМСРР.

221. Нотариусы не могут занимать других государственных должностей, кроме выборных и преподавательских, не могут быть членами коллегии защитников, работать по найму в кооперативных и общественных организациях и у частных лиц, а также принимать участие в торговых и промышленных предприятиях.

222. Государственные нотариальные конторы, включая оплату труда нотариусов и других сотрудников этих контор, содержатся на средства государственного бюджета УССР по смете Народного комиссариата юстиции УССР (АМСРР).

Сборы, взимаемые нотариальными конторами за нотариальные действия и за технические услуги, зачисляются в доход государственного бюджета УССР по смете Народного комиссариата юстиции УССР (АМСРР).

223. Сборы, взимаемые за нотариальные действия и за технические услуги органами, исполняющими нотариальные действия и состоящими на местном бюджете, зачисляются в доход соответствующих местных бюджетов.

Расходы, связанные с выполнением нотариальных действий органами, состоящими на местном бюджете, производятся за счет соответствующего местного бюджета.

224. Штаты нотариальных контор утверждаются в общем порядке.

225. Назначение и увольнение сотрудников нотариальных контор в пределах, установленных штатами, производится нотариусом под своей ответственностью, с немедленным уведомлением о каждом изменении личного состава нотариальной конторы Народного комиссариата юстиции АМСРР или окружного суда, по принадлежности.

226. Общее руководство, надзор и инструктирование всех нотариальных органов осуществляется Народным комиссариатом юстиции УССР или АМСРР, по принадлежности.

Непосредственное административно-организационное руководство и надзор за нотариальными органами осуществляется окружными судами в пределах и в порядке, установленными Народным комиссариатом юстиции УССР, а в АМСРР—Главным судом АМСРР, согласно директивам Народного комиссариата юстиции АМСРР.

227. Порядок виконання нотаріальними органами покладених на них функцій встановлюється Нотаріальною уставою та інструкціями Народного комісаріату юстиції УСРР.

ПОДІЛ Х.

Судові виконавці.

Розділ 18.

228. Судові виконавці є: 1) при окружних судах і 2) при народних судах.

В АМСРР усі судові виконавці є при Народному комісаріаті юстиції АМСРР.

229. Судові виконавці чинять в межах району, призначеного їм від окружного суду, а в АМСРР—від Народного комісаріату юстиції АМСРР. В разі потреби судовий виконавець провадить виконавчі дії також поза своїм районом, але в межах того самого міста чи округи.

230. Судовий виконавець, що є при окружному суді, утримується коштом державного бюджету, інші—коштом відповідного місцевого бюджету. Кредити на утримання судових виконавців видається з коштів місцевого бюджету і їх проводиться за спеціальним кошторисом, що його подає окружний суд на затвердження окружному виконавчому комітетові, а в АМСРР—за спеціальним кошторисом, що його подає Народний комісаріат юстиції АМСРР на затвердження Центральному виконавчому комітетові АМСРР.

231. Штати судових виконавців затверджується загальним порядком. Щодо судових виконавців, утримуваних коштом місцевого бюджету, Народний комісаріат юстиції УСРР та, відповідно, АМСРР має право встановлювати мінімальне число камер судових виконавців для кожної адміністративно-територіальної одиниці.

232. Судових виконавців призначає, переводить і звільняє голова окружного суду, а в АМСРР—безпосередньо Народний комісаріат юстиції АМСРР.

233. Адміністративно-організаційне керівництво судовими виконавцями здійснює в

227. Порядок виконання нотаріальними органами возлагаемых на них функций устанавливается Нотариальным положением и инструкциями Народного комиссариата юстиции УССР.

РАЗДЕЛ Х.

Судебные исполнители.

Глава 18.

228. Судебные исполнители состоят: 1) при окружных судах и 2) при народных судах.

В АМСРР все судебные исполнители состоят при Народном комиссариате юстиции АМСРР.

229. Судебные исполнители действуют в пределах района, назначенного им окружным судом, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР. В случае необходимости судебный исполнитель производит исполнительные действия также вне своего района, но в пределах того-же города или округа.

230. Судебные исполнители, состоящие при окружном суде, содержатся на средства государственного бюджета, а прочие—на средства соответствующего местного бюджета. Кредиты на содержание судебных исполнителей, отпускаемые из средств местного бюджета, проводятся по специальной смете, представляемой окружным судом на утверждение окружного исполнительного комитета, а в АМСРР—по специальной смете, представляемой Народным комиссариатом юстиции АМСРР на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР.

231. Штаты судебных исполнителей утверждаются в общем порядке. В отношении судебных исполнителей, содержащихся на средства местного бюджета, Народный комиссариат юстиции УССР и АМСРР, по принадлежности, имеет право устанавливать минимальное число камер судебных исполнителей для каждой административно-территориальной единицы.

232. Судебные исполнители назначаются, перемещаются и увольняются председателем окружного суда, а в АМСРР—непосредственно Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

233. Административно-организационное руководство судебными исполнителями осу-

межах своєї округи округовий суд, відповідно до наказів і інструкцій Народного комісаріату юстиції УСРР.

В АМСРР судові виконавці підлягають безпосередньо Народному комісаріату юстиції АМСРР.

Нагляд за процесуальними діями судових виконавців провадиться за процесуальними законами.

234. Форми, реченні й порядок матеріальної, грошової й всякої іншої звітності судових виконавців встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР (або АМСРР).

ПОДІЛ XI.

Судові перекладачі.

Розділ 19.

235. Судові перекладачі є при округових судах (в АМСРР—при Народному комісаріаті юстиції АМСРР) в числі, встановленому штатами.

Судових перекладачів настановлює та звільняє голова округового суду, а в АМСРР—Народний комісаріат юстиції АМСРР.

236. Крім судових перекладачів, що їх встановлено належно затвердженими штатами, при округових судах (в АМСРР—при Народному комісаріаті юстиції АМСРР) можуть бути й нештатні перекладачі з числа осіб, що задовольняють всім вимогам, що їх ставляться до судових перекладачів.

Нештатні судові перекладачі виконують всі покладені на судових перекладачів обов'язки нарівні зі штатними перекладачами.

Нештатних перекладачів призначається й звільняється таким самим чином, як і штатних.

237. На судових перекладачів покладається обслуговувати судові та слідчі органи за всіх випадків, передбачених процесуальними кодексами та іншими законами.

Порядок та форми цього обслуговування встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

238. Функції судових перекладачів можуть виконувати й нотарі, якщо вони знають відповідну мову.

ществляється в пределах своего округа окружным судом в соответствии с наказами и инструкциями Народного комиссариата юстиции УССР.

В АМСРР судебные исполнители непосредственно подчинены Народному комиссариату юстиции АМСРР.

Надзор за процессуальными действиями судебных исполнителей производится согласно процессуальным законам.

234. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности судебных исполнителей устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР (или АМСРР).

РАЗДЕЛ XI.

Судебные переводчики.

Глава 19.

235. Судебные переводчики состоят при окружных судах (в АМСРР—при Народном комиссариате юстиции АМСРР) в числе, установленном штатами.

Судебные переводчики назначаются и увольняются председателем окружного суда, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

236. Кроме судебных переводчиков, устанавливаемых подлежаще утвержденными штатами, при окружных судах (в АМСРР—при Народном комиссариате юстиции АМСРР) могут быть и нештатные переводчики из числа лиц, удовлетворяющих всем требованиям, предъявляемым к судебным переводчикам.

Нештатные судебные переводчики исполняют все возложенные на судебных переводчиков обязанности, наравне с штатными переводчиками.

Нештатные переводчики назначаются и увольняются в таком же порядке, как и штатные.

237. На судебных переводчиков возлагается обслуживание судебных и следственных органов во всех случаях, предусмотренных процессуальными кодексами и другими законами.

Порядок и формы этого обслуживания устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР.

238. Функции судебных переводчиков могут выполняться и нотариусами, если они знают соответствующий язык.

239. За виконувану судовими перекладачами роботу береться з державних органів і приватних осіб, що в їх інтересах цю роботу виконано, плату за такою, що встановлює Народний Комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР. Цю плату вноситься на прибуток держави за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР або АМСРР.

240. Не оплачується такі роботи судових перекладачів:

1) переклади, що їх судові перекладачі роблять на словах в судових засіданнях та за слідчих дій;

2) переклади вироків, ухвал, постанов тощо судових і слідчих органів та переклади інших документів в справі, що їх сторони бажають мати на своїй рідній мові;

3) переклади на українську мову справ першої інстанції за їх касаційного перегляду.

241. Судових перекладачів утримується на кошти державного бюджету за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (або АМСРР). Штатні перекладачі одержують ставку платню, а нештатних оплачується за такою, що її встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Всеукраїнською радою професійних спілок і Народним комісаріатом праці УСРР.

242. Судові перекладачі повинні для запису своєї роботи вести книги за інструкцією, що її видає Народний комісаріат юстиції УСРР.

ПОДІЛ XII.

Інститути науково-судової експертизи.

Розділ 20.

243. Інститути науково-судової експертизи підурядні безпосередньо Народному комісаріату юстиції УСРР і чинять за його наказом інститутам науково-судової експертизи. Утримується інститути за рахунок виданих на це кредитів за державним бюджетом.

244. Інститути науково-судової експертизи мають такі секції:

239. За исполняемую судебными переводчиками работу с государственных органов и частных лиц, в интересах коих эта работа была выполнена, взимается плата по таксе, установленной Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. Эта плата вносится в доход государства по смете Народного комиссариата юстиции УССР или АМСРР.

240. Не оплачиваются следующие работы судебных переводчиков:

1) переводы, производимые судебными переводчиками на словах в судебных заседаниях и при производстве следственных действий;

2) переводы приговоров, решений, определений и постановлений судебных и следственных органов и переводы других документов по делу, которые стороны желают иметь на своем родном языке;

3) переводы на украинский язык дел первой инстанции при их кассационном рассмотрении.

241. Судебные переводчики содержатся на средства государственного бюджета по смете Народного комиссариата юстиции УССР (или АМСРР). Штатные переводчики содержатся по твердым окладам, а нештатные оплачиваются по таксе, устанавливаемой Народным комиссариатом юстиции УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов и Народным комиссариатом труда УССР.

242. Судебные переводчики обязаны для записи своей работы вести книги, согласно инструкции, издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР.

РАЗДЕЛ XII.

Институты научно-судебной экспертизы.

Глава 20.

243. Институты научно-судебной экспертизы подведомственны непосредственно Народному комиссариату юстиции УССР и действуют согласно издаваемому им наказу институтам научно-судебной экспертизы. Содержатся институты за счет отпускаемых на этот предмет кредитов по государственному бюджету.

244. Институты научно-судебной экспертизы имеют следующие секции:

- 1) хімічних і фізико-хімічних досліджень,
- 2) біологічних досліджень,
- 3) фотографічних досліджень,
- 4) ідентифікації.

245. Нові секції відкриваються залежно від потреби за постановою Народного комісаріату юстиції, а коли це вимагає нових кошторисних асигнувань, то нові секції затверджуються загальним порядком.

246. Персональний склад інституту науково-судової експертизи становлять: директор інституту, його заступник, завідателі секцій, наукові співробітники, асистенти, завідають музею, вчені лаборанти, аспіранти й технічний персонал в числі, встановленому штатами.

Аспіранти з вищою освітою працюють при секціях інституту для спеціалізації в царині науково-технічних досліджень у судових справах.

247. Директора інституту призначає й звільняє з посади безпосередньо Народний комісар юстиції УСРР.

Заступників і завідателів секцій призначає й звільняє з посади Народний комісар юстиції УСРР на подання директора інституту, а інших співробітників призначає й звільняє директор інституту.

248. Дослідження з доручення органів суду, слідства і пізнання інституту роблять безплатно. За всіх інших випадків інститут роблять дослідження за плату за такою, що її встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР. У разі безплатного провадження досліджень вартість їх зараховується до судових витрат, що їх суд бере загальним порядком.

249. З плати за дослідження складаються спеціальні кошти інститутів.

До спеціальних коштів інститутів так само зараховується прибутки, що їх інститут мають від продажу виготовлених від них сироваток, музейних препаратів тощо, від виконання з доручення різних наукових установ фото-зйомки та інші.

Як одержувати, переховувати та витрачати спеціальні кошти й подавати за них звітність встановлюється спеціальними законами та інструкцією, що її видає Народний ко-

- 1) химических и физико-химических исследований,
- 2) биологических исследований,
- 3) фотографических исследований,
- 4) идентификации.

245. Новые секции открываются по мере надобности по постановлению Народного комиссариата юстиции, а если это вызывает необходимость новых сметных ассигнований, то новые секции утверждаются в общем порядке.

246. Личный состав института научно-судебной экспертизы состоит из: директора института, его заместителя, заведывающих секциями, научных сотрудников, ассистентов, заведывающего музеем, ученых лаборантов, аспирантов и технического персонала в числе, установленном штатами.

Аспиранты с высшим образованием работают при секциях институтов для специализации в области научно-технических исследований по судебным делам.

247. Директор института назначается и увольняется с должности непосредственно Народным комиссаром юстиции УССР.

Заместители и заведывающие секциями назначаются и увольняются с должности Народным комиссаром юстиции УССР, по представлению директора института, а остальные сотрудники назначаются и увольняются директором института.

248. Исследования по поручению органов суда, следствия и дознания производятся институтами бесплатно. Во всех остальных случаях институты производят исследования за плату по таксе, устанавливаемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. В случаях бесплатного производства исследований стоимость их засчитывается в судебные расходы, взимаемые судом в общем порядке.

249. Плата за исследования составляет специальные средства институтов.

В специальные средства институтов также засчитываются доходы, получаемые институтами от продажи изготовляемых ими сывороток, музейных препаратов и т. п., за исполнение по поручению различных научных учреждений фото-съемки и т. д.

Порядок получения, хранения и расходования специальных средств и представление по ним отчетности устанавливается специальными законами, а также инструкцией

місаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

250. Для утворення в музеях, що є при інститутах, колекцій, усі судові органи повинні передавати інститутам:

1) зняття злочину, конфісковані встановленням у законі чином;

2) зазначені в п. 3 арт. 69 Кримінально-процесуального кодексу речі, якщо інститут їх вимагає і коли до видання цих речей не буде перешкод.

Крім того, інститути мають право залишити для своїх музеїв знахідки до подання в суд об'єкти досліджувань або їхні частини (в тому числі й від трупів), що мають інтерес для науки.

251. Для наукового дослідження праволомців інститутам надається право проводити потрібні роботи в місцях позбавлення волі та установах для невідлечених праволомців.

Порядок і умови провадження цих робіт встановлюється в інструкції Народного комісаріату юстиції УСРР, що її він видає, порозумівшись з Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР і Народним комісаріатом фінансів УСРР.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету Г. Петровський.

Голова Ради народних
комісарів УСРР В. Чубар.

Вик. обов. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету К. Горлинський.

издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

250. Для создания в музеях, находящихся при институтах, коллекций, все судебные органы передают институтам:

1) орудия преступлений, конфискованные в установленном законом порядке;

2) указанные п. 3 ст. 69 Уголовно-процессуального кодекса предметы в случае затребования их институтом и если к такой выдаче не будет препятствий.

Кроме того, институты имеют право оставлять для своих музеев не подлежащие представлению в суд объекты исследований или их части (в том числе и от трупов), имеющие интерес для науки.

251. Для научного исследования правонарушителей институтам предоставляется право производства необходимых работ в местах лишения свободы и учреждениях для несовершеннолетних правонарушителей.

Порядок и условия производства этих работ устанавливаются инструкцией Народного комиссариата юстиции УССР, издаваемой по соглашению с Народным комиссариатом внутренних дел УССР и Народным комиссариатом финансов УССР.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета Г. Петровский.

Председатель Совета народных
комиссаров УССР В. Чубарь.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета К. Горлинский.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the transparency and accountability of the organization. This section also outlines the various methods used to collect and analyze data, ensuring that the information is reliable and up-to-date.

2. The second part of the document focuses on the implementation of the proposed changes. It details the steps involved in the transition process, from the initial planning phase to the final execution. This section also addresses the potential challenges that may arise during the implementation and provides strategies to overcome them.

3. The third part of the document discusses the impact of the proposed changes on the organization's overall performance. It highlights the expected benefits, such as increased efficiency, reduced costs, and improved customer satisfaction. This section also includes a comparison of the current state of the organization with the projected future state, demonstrating the positive impact of the proposed changes.

4. The fourth part of the document provides a summary of the key findings and conclusions. It reiterates the importance of the proposed changes and the need for continued monitoring and evaluation. This section also includes a list of recommendations for further action, ensuring that the organization remains committed to the goals and objectives outlined in the document.

5. The fifth part of the document is a conclusion, summarizing the main points of the document and expressing the confidence in the proposed changes. It also includes a statement of support from the relevant stakeholders, reinforcing the commitment to the proposed changes and the belief in the organization's ability to achieve its goals.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 27 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 24 Листопада

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів УСРР

(7 серпня—13 жовтня 1929 р.)

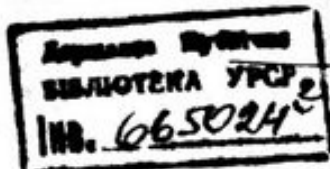
- 204. Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукових робітників.
- 205. Про зміну арт. 17 „Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіів державних та місцевих податків, оплат і мита“.
- 206. Про накладання штрафів за зламання деяких правил про державний промисловий податок.
- 207. Про зміну положення про технікуми УСРР.
- 208. Про установи соціального виховання для дефективних дітей і підлітків.
- 209. Про пільги промислово-кооперативним організаціям підчас розробітку будівельних матеріалів.
- 210. Про пільги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям.
- 211. Про доповнення „Уставу про народній комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР“ і „Уставу про округові з'їди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури“.
- 212. Про мірчук (гарцеву оплату).
- 213. Про поширення чинности „Правил брання ренти з міських земель“ на селища, де утворено селищні ради.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(7 августа—13 октября 1929 г.)

- 204. О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников.
- 205. Об изменении ст. 17 „Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам сборам и пошлинам“.
- 206. О наложении штрафов за нарушение некоторых правил о государственном промышленном налоге.
- 207. Об изменении положения о техникумах УССР.
- 208. Об учреждениях социального воспитания для дефективных детей и подростков.
- 209. О льготах промислово-кооперативным организациям при разработках строительных материалов.
- 210. О льготах бывшим красным партизанам и красногвардейцам.
- 211. О дополнении „Положения о народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УССР“ и „Положения об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах“.
- 212. О гарцевом сборе (мерчуке).
- 213. О распространении действия „Правил взимания ренты с городских земель“ на поселки, в которых образованы поселковые советы.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

204. Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукових робітників.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Увагу 1 до арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 11 листопада 1925 р. «Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкільних закладів і робітничих факультетів, а так само наукових робітників» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 88-89, арт. 507) ухвалити в такій редакції:

«Увага 1. Право одержувати пенсію порядком цієї постанови мають так само і ті викладачі вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукові робітники, що хоч і не були зараховані на штатні посади через неможу повного запровадження штатної системи, але в іншому задовольняють вимогам цієї постанови. Розмір пенсії для цих осіб визначається за окладом відповідних позаштатних посад, згідно з правилами, що їх видає Народний комісаріат соціального забезпечення, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти, Народним комісаріатом фінансів і Народним комісаріатом праці УСРР».

2. Арт. 10 зазначеної постанови ухвалити в такій редакції:

«10. Кредити на оплату пенсій включаються до кошторису Народного комісаріату соціального забезпечення УСРР встановленим порядком.

У разі призначення, порядком цієї постанови, пенсії особам, що мають право на забезпечення згідно з правилами про соціальне страхування, суму, що відповідає розміру страхового забезпечення порядком соціального страхування, вносить Народний комісаріат праці УСРР до Народного комісаріату соціального забезпечення УСРР на виплату пенсії».

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

204. О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Примечание 1 к ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 11 ноября 1925 г. «О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников» (С. У. УССР 1925 г. № 88—89, ст. 507) изложить в следующей редакции:

«Примечание 1. Право на получение пенсии в порядке настоящего постановления имеют также и те преподаватели высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научные работники, которые хотя и не были зачислены на штатные должности в виду невозможности полного проведения штатной системы, но в остальном удовлетворяют требованиям настоящего постановления. Размер пенсии для этих лиц определяется по окладу соответствующих внештатных должностей, согласно правилам, издаваемым Народным комиссариатом социального обеспечения по соглашению с Народным комиссариатом просвещения, народным комиссариатом финансов и Народным комиссариатом труда УССР».

2. Ст. 10 указанного постановления изложить в следующей редакции:

«10. Кредиты на оплату пенсии включаются в смету Народного комиссариата социального обеспечения УССР в установленном порядке.

В случае назначения, в порядке настоящего постановления, пенсии лицам, имеющим право на обеспечение согласно правилам о социальном страховании, сумма, соответствующая размеру страхового обеспечения в порядке социального страхования, вносится Народным комиссариатом труда УССР в Народный комиссариат социального обеспечения УССР на оплату пенсии».

II.

3. Відповідно до арт. 1 цієї постанови, визнати за скасовану постанову Ради народних комісарів УСРР з 6 травня 1926 р. «Про розмір пенсій викладачам вищих шкіл і робітничих факультетів, а також науковим робітникам на 1925-26 бюджетовий рік» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 27-28, арт. 223).

Харків, 7 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 17 серпня 1929 р., № 189.

III. Інструкція до статуту Народного Господарства

3. В соответствии со ст. 1 настоящего постановления считать отмененным постановление Совета народных комиссаров УССР от 6 мая 1926 года «О размере пенсий преподавателям высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научным работникам на 1925-26 бюджетный год» (С. Уз. УССР 1926 г. № 27—28, ст. 223).

Харьков, 7 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 17 августа 1929 г., № 189.

205. Про зміну арт. 17 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіів державних та місцевих податків, оплат і мита».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 17 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіів державних і місцевих податків, оплат і мита», затверджених від ВУЦВК і РНК УСРР 28 березня 1928 року (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 9, арт. 82) ухвалити в такій редакції:

«17. Товари, що належать неплатііві, продаються або загальним порядком з прилюдних торгів, або через кооперативні організації.

Список товарів, що їх направляється на продаж через кооперативні організації, а так само умови їх продажу встановлює Народний комісаріат фінансів УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі УСРР».

205. Об изменении ст. 17 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственному и местным налогам, сборам и пошлинам».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Ст. 17 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственному и местным налогам, сборам и пошлинам», утвержденных ВУЦИК и СНК УССР 28 марта 1928 г. (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 9, ст. 82) изложить в следующей редакции:

«17. Принадлежащие недоимщику товары продаются, либо в общем порядке с публичных торгов, либо через кооперативные организации.

Список товаров, обращаемых в продажу через кооперативные организации, а также условия их продажи устанавливаются Народным комиссариатом финансов УССР, по согласованию с Народным комиссариатом торговли УССР».

II.

Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 жовтня 1929 р. «Про зміну Уставу про збирання податків» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 25, арт. 216).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 9 жовтня 1929 р., № 234.

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и ОНК Союза ССР от 3 апреля 1929 г. «Об изменении Положения о взимании налогов» (С. З. СССР 1929 г. № 25, ст. 216).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 октября 1929 г., № 234.

206. Про накладання штрафів за зламання деяких правил про державний промисловий податок.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати Народньому комісаріатові фінансів АМСРР і окружним фінансовим відділам, кому належить, право накладати штрафи за нижченаведені зламання правил про державний промисловий податок:

1) коли в торговому або промисловому підприємстві (оперативних одиницях) не вивішено на видноті реєстраційного свідоцтва, чи не вивішено копії реєстраційного свідоцтва, вибраного на основне підприємство, в конторах, що провадять закуп товарів для власних підприємств або ведуть виключно рахівництво та діловодство;

2) коли на торговому або промисловому закладі нема вивіски із зазначенням фірми підприємства, що мусить відповідати вимогам «Уставу про фірму»;

3) коли в складському приміщенні не вивішено на видноті реєстраційного свідоцтва, а так само коли на складському приміщенні нема вивіски із зазначенням фірми підприємства, згідно з «Уставом про фірму»;

206: О наложении штрафов за нарушение некоторых правил о государственном промысловом налоге.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Предоставить Народному комиссариату финансов АМСРР и окружным финансовым отделам, по принадлежности, право налагать штрафы за нижеследующие нарушения правил о государственном промысловом налоге:

1) за невывешивание на видном месте регистрационного свидетельства в торговом или промышленном предприятии (оперативных единицах), а равно за невывешивание копии регистрационного свидетельства, выбранного на основное предприятие, в конторах, производящих закупку товаров для собственных предприятий или ведущих исключительно счетоводство и делопроизводство;

2) за отсутствие на торговом или промышленном заведении вывески с обозначением фирмы предприятия, каковая должна соответствовать требованиям «Положения о фирме»;

3) за невывешивание на видном месте регистрационного свидетельства в складском помещении, а равно за отсутствие на складском помещении вывески с обозначением фирмы предприятия, согласно «Положения о фирме»;

4) коли власники приватних торгових чи промислових підприємств, що склали з приватними особами або організаціями договори підлягу чи поставки, не подадуть Народному комісаріату фінансів АМСРР або округовому фінансовому відділові, в місці перебування зазначених володільців підприємств, відомостей про ці договори або подадуть зазначені відомості по скінченні місячного речення від дня, коли складено договора.

2. За зламання, зазначені в арт. 1 цієї постанови, Народний комісаріат фінансів АМСРР і округові фінансові відділи мають право накладати штрафи в такому розмірі:

1) за зламання, передбачені в п.п. 1 і 2 арт. 1 цієї постанови, на володільців торгових і промислових підприємств,—розміром найбільш двадцять п'ять карбованців;

2) за зламання, передбачені в п. 3 арт. 1 цієї постанови—розміром найбільш десять карбованців;

3) за зламання, передбачені в п. 4 арт. 1 цієї постанови—розміром найбільш триста карбованців.

3. У разі повторності зламання, зазначених в арт. 1 цієї постанови, штраф можна накладати розміром не більш від подвійного розміру сум, зазначених у арт. 2 цієї постанови.

4. Народний комісаріат фінансів АМСРР і округові фінансові відділи не пізніше як протягом двох тижнів від часу одержання протоколу про зламання правил цієї постанови і зазначених за протоколом додаткових відомостей повинні розглянути справу і винести в ній постанову, що її оголошується під розписку особі, на яку накладено штраф.

5. Постанови Народного комісаріату фінансів АМСРР і округових фінансових відділів можуть оскаржити особи, що на них накладено штраф, протягом місяця від дня оголошення їм постанови, до податкової комісії АМСРР або до округової податкової комісії, до кого належить

II.

6. Цю постанову видається на підставі п. «б» арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 серпня 1928 р. «Про надання чинності уставі про державний промисловий

4) за непредставлення Народному комиссариату финансов АМСРР или окружному финансовому отделу владельцами частных торговых или промышленных предприятий, заключивших с частными лицами или организациями договоры подряда или поставки, по месту жительства указанных владельцев предприятий, сведений об этих договорах или же за представление указанных сведений по истечении месячного срока со дня заключения договора.

2. За нарушения, указанные в ст. 1 настоящего постановления, Народный комиссариат финансов АМСРР и окружные финансовые отделы имеют право налагать штрафы в следующем размере:

1) за нарушения, предусмотренные в п.п. 1 и 2 ст. 1 настоящего постановления, на владельцев торговых и промышленных предприятий,—в размере не свыше двадцати пяти рублей;

2) за нарушения, предусмотренные в п. 3 ст. 1 настоящего постановления,—в размере не свыше десяти рублей;

3) за нарушения, предусмотренные в п. 4 ст. 1 настоящего постановления,—в размере не свыше трехсот рублей;

3. В случае повторности нарушений, указанных в ст. 1 настоящего постановления, штраф может быть наложен в размере не свыше двойного размера сумм, указанных в ст. 2 настоящего постановления.

4. Народный комиссариат финансов АМСРР и окружные финансовые отделы не позднее двухнедельного срока со времени получения протокола о нарушении правил настоящего постановления и затребованных по протоколу дополнительных сведений обязаны рассмотреть дело и вынести по нему решение, которое объявляется под роспись лицу, на которое наложен штраф.

5. Постановления Народного комиссариата финансов АМСРР и окружных финансовых отделов могут быть обжалованы лицами, на которых наложен штраф, в месячный срок со дня объявления им постановления, в налоговую комиссию АМСРР или окружную налоговую комиссию по принадлежности.

II.

6. Настоящее постановление издается на основании п. «б» ст. 6 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 августа 1928 г. «О введении в действие положения о госу-

податок» (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 50, арт. 442).

7. З виданням цієї постанови скасується постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 липня 1928 р. «Про заходи адміністративного впливу за зламання правил провадження торгівлі й промислів» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 19, арт. 176).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 23 жовтня 1929 р., № 246.

державному промисловому податку» (С. З. УСРР 1928 г. № 50, ст. 442).

7. С изданием настоящего постановления отменяется постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 июля 1928 г. «О мерах административного воздействия за нарушение правил производства торговли и промыслов» (С. У. УССР 1928 г., № 19, ст. 176).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 23 октября 1929 г., № 246.

207. Про зміну положення про технікуми УСРР.

Для погодження законодавства УСРР про технікуми з директивами Уряду Союзу РСР про порядок розміщення на роботу осіб, що закінчили технікуми, — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в Положенні про технікуми УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 46, арт. 208 і Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 94) такі зміни:

1) Арт. 49 ухвалити в такій редакції:

«49. Студентів, що закінчили індустріально-технічні й сільсько-господарські, економічні, медичні та педагогічні технікуми, а так само індустріально-технічні, сільсько-господарські, економічні, медичні і педагогічні факультети та відділки технікумів, по одержанні диплому розміщують на роботу порядком, встановленим у спеціальних законах.

Студенти інших технікумів чи факультетів та відділків, як закінчать курс, повинні відбутися в державних установах або дер-

207. Об изменении Положения о техникумах УССР.

В целях согласования законодательства УССР о техникумах с директивами Правительства Союза ССР о порядке размещения на работу лиц, окончивших техникумы, — Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в Положение о техникумах УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 46, ст. 208 и Зб. Зак. УССР 1929 г. № 12, ст. 94) следующие изменения:

1) Ст. 49 изложить в следующей редакции:

«49. Студенты, окончившие индустриально-технические и сельскохозяйственные, экономические, медицинские и педагогические техникумы, а также индустриально-технические, сельскохозяйственные, экономические, медицинские и педагогические факультеты и отделения техникумов по получении диплома размещаются на работу в порядке, установленном специальными законами.

Студенты прочих техникумов либо факультетов и отделений после окончания курса обязаны отбыть в государственных уч-

жавних, громадських чи приватних підприємствах стаж із свого фаху».

2) Увагу до арт. 51 ухвалити в такій редакції:

«Увага. Студентам технікумів, а так само факультетів і відділків, перелічених з абз. 1 арт. 49, посвідку про закінчення технікуму (диплом) видається після виконання кваліфікаційної (дипломної) праці».

II.

З виданням цієї постанови змінюється постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 21 вересня 1927 р. «Положення про технікуми УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 46, арт. 208) і касується арт. арт. 7 і 8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 квітня 1929 р. «Про зміну і доповнення положення про технікуми УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р., № 12, арт. 94).

Цю постанову видано відповідно до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 18 травня 1929 р. «Про порядок розміщення на роботу осіб, які скінчили вищі учебні заклади й технікуми» (Зб. Зак. СРСР 1929 р., № 34, арт. 298).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 16 жовтня 1929 р., № 240.

208. Про установи соціального виховання для дефективних дітей і підлітків.

Щоб поліпшити справу виховання й навчання глухонімих, сліпих, розумово відсталих та калікуватих дітей і підлітків, та щоб підготувати їх до громадсько-корисної праці, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Установити таку систему установ соціального виховання для глухонімих, сліпих, розумово відсталих та калікуватих дітей і підлітків:

режедних або в державних, громадських або приватних підприємствах стаж по своїй спеціальності».

2) Примечание к ст. 51 изложить в следующей редакции:

«Примечание: Студентам техникумов, а также факультетов и отделений, перечисленных в абз. 1 ст. 49, удостоверение об окончании техникума (диплом) выдается после выполнения квалификационной (дипломной) работы».

II.

С изданием настоящего постановления изменяется постановление ВУЦИК'а и СНК УССР от 21 сентября 1927 г. «Положение о техникумах УССР» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 46, ст. 208) и отменяется ст. ст. 7 и 8 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 17 апреля 1929 г. «Об изменении и дополнении положения о техникумах УССР» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 12, ст. 94).

Настоящее постановление издано в соответствии с постановлением ЦИК'а и СНК Союза ССР от 18 мая 1929 г. «О порядке размещения на работу лиц, окончивших высшие учебные заведения и техникумы» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 298).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 16 окт бря 1929 г., № 240.

208. Об учреждениях социального воспитания для дефективных детей и подростков.

В целях улучшения воспитания и обучения глухонемых, слепых, умственно отсталых детей и подростков, детей и подростков калек, а также для подготовки их к общественно-полезному труду, — Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Установить следующую систему учреждений социального воспитания для глухонемых, слепых, умственно отсталых детей и подростков и для детей и подростков-калек:

- 1) для дітей дошкільного віку від 4 до 8 років—дитячі садки;
- 2) для дітей і підлітків віком від 8 до 15 років—трудова школа;
- 3) для підлітків віком від 15 до 18 років, що не мали змоги вступити до трудових шкіл або не закінчили в них курс навчання, учбово-виробничі майстерні;

4) для дітей і підлітків з легкими формами розумової відсталості—спеціальні допоміжні групи при трудових школах для нормальних дітей.

Увага. При установах, зазначених у п. п. 1, 2 і 3, можуть бути інтернати (дитячий садок-інтернат, школа-інтернат).

В установах, зазначених у п. 2, можна організовувати додаткові ремісничі групи з курсом навчання від одного до трьох років.

2. В установах соціального виховання для дефективних дітей і підлітків приймається дітей і підлітків легких та середніх ступенів відсталості.

Дітей останнього ступня відсталості (ідіотів), що їх не можна втягти у будь-які трудові процеси і дітей психічно-хворих та епілептиків треба посилати до відповідних установ Народного комісаріату охорони здоров'я.

3. Устави про зазначені у цій постанові типи установ соціального виховання та навчальні програми цих установ затверджує Народний комісаріат освіти УСРР.

II.

З виданням цієї постанови касується відділ четвертий частини другої книги другої (арт. 236—243) Кодексу законів про народну освіту УСРР (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 49, арт. 729).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 жовтня 1929 р., № 236.

- 1) для детей дошкольного возраста от 4 до 8 лет—детские сады;
- 2) для детей и подростков в возрасте от 8 до 15 лет—трудова школы;
- 3) для подростков от 15 до 18 лет, которые не смогли поступить в трудовые школы или не закончили в них курса обучения—учебно-производственные мастерские;

4) для детей и подростков с легкими формами умственной отсталости—особые вспомогательные группы при трудовых школах для нормальных детей.

Примечание. При учреждениях, указанных в п. п. 1, 2 и 3, могут быть интернаты (детский сад-интернат, школа-интернат).

В учреждениях, указанных в п. 2, могут быть организованы дополнительные ремесленные группы с курсом обучения от одного до трех лет.

2. В учреждения социального воспитания для дефективных детей и подростков принимаются дети и подростки легких и средних степеней отсталости.

Дети последней степени отсталости (идиоты), которые не могут быть втянуты ни в какие трудовые процессы, и дети психически-больные и эпилептики подлежат направлению в соответствующие учреждения Народного комиссариата здравоохранения.

3. Положения об указанных в настоящем постановлении типах учреждений социального воспитания и учебные программы этих учреждений утверждаются Народным комиссариатом просвещения УССР.

II.

С изданием настоящего постановления отменяется раздел четвертый части второй книги второй (ст. ст. 236—243) Кодекса законов о народном просвещении УССР (Собр. Уз. УССР 1922 г. № 49, ст. 729).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

* Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 октября 1929 г., № 236.

209. Про пільги промислово-кооперативним організаціям під час розробітку будівельних матеріалів.

Щоб забезпечити максимальний розвиток виробництва будівельних матеріалів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Родовища будівельних нерудних і загальнопоширених копалин дається під розробіток промислово-кооперативним організаціям і кустарним артілям на однакових підставах з державними підприємствами.

II.

2. У зв'язку з арт. 1 цієї постанови додати до арт. 94 Горничого кодексу УСРР (36. Уз. УСРР 1928 р. № 22, арт. 192) увагу такої редакції:

«Увага. Чинність частини 2 цього артикулу не поширюється на випадки здавання під розробіток будівельних нерудних і загальнопоширених копалин промислово-кооперативним організаціям і кустарним артілям; в цьому разі копалини під розробіток дається на однакових підставах з державними підприємствами».

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 8 жовтня 1929 р., № 233.

210. Про пільги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям.

Щоб поліпшити матеріальне становище колишніх червоних партизан і червоногвардійців, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Надати колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям, на додаток до тих пільг,

209. О льготах промислово-кооперативным организациям при разработках строительных материалов.

В целях обеспечения максимального развития производства строительных материалов, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Месторождения строительных нерудных и общераспространенных ископаемых предоставляются под разработку промислово-кооперативным организациям и кустарным артелям на одинаковых основаниях с государственными предприятиями.

II.

2. В связи со ст. 1 настоящего постановления дополнить ст. 94 Горного кодекса УСРР (36. Уз. УСРР 1928 г., № 22, ст. 192) примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Действие части 2 настоящей статьи не распространяется на случаи сдачи под разработку строительных нерудных и общераспространенных ископаемых промислово-кооперативным организациям и кустарным артелям; в этом случае сдача ископаемых под разработку производится на одинаковых основаниях с государственными предприятиями».

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Дудник.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 8 октября 1929 г., № 233.

210. О льготах бывшим красным партизанам и красногвардейцам.

В целях улучшения материального положения бывших красных партизан и красногвардейцев, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

Предоставить бывшим красным партизанам и красногвардейцам, в дополнение к

що їх було надано їм постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 18 лютого 1928 р. (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 4, арт. 47), такі пільги та переваги:

1. Колективи з аграрно перенаселених округ, коли до складу цих колективів увійдуть безземельні або малоземельні особи з числа колишніх червоних партизан або червоногвардійців, мають право на першочергове, супроти інших колективів, переселення на землі розселенського фонду у межах УСРР і загальносоюзного переселенського фонду.

2. Безземельні й малоземельні особи з числа колишніх червоних партизан і червоногвардійців аграрно перенаселених округ мають право переселятися на землі розселенського фонду у межах УСРР і загальносоюзного переселенського фонду однаково з колективами.

3. Видати тим з колишніх червоних партизан і червоногвардійців, що їхні житла знищено під час громадянської війни і до цього часу не відбудовано, безплатно лісоматеріалу на відбудову цих житл.

Запропонувати Народньому комісаріатові земельних справ УСРР, розподіляючи фонд пільгової видачі лісу на 1929-1930 рік, виділити потрібну для цього кількість лісу.

II.

Цю постанову видається на доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 18 лютого 1928 р. «Про пільги і переваги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям, а так само військовим службовцям Робітническо-селянської червоної армії і Робітническо-селянської червоної флотії та їхнім родинам у зв'язку з десятиріччям Робітническо-селянської червоної армії» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 4, арт. 47).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого

комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 жовтня 1929 р., № 236.

тем льготам, которые были предоставлены им постановлением ВУЦИК'а и СНК УССР от 18 февраля 1928 г. (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 4, ст. 47), нижеследующие льготы и преимущества:

1. Коллективы из аграрно-перенаселенных округов, если в состав этих коллективов входят безземельные либо малоземельные лица из числа бывших красных партизан или красногвардейцев, имеют право на первоочередное, по сравнению с иными коллективами, переселение на земли расселенческого фонда в пределах УССР и общесоюзного переселенческого фонда.

2. Безземельные и малоземельные лица из числа бывших красных партизан и красногвардейцев аграрно перенаселенных округов имеют право переселения на земли расселенческого фонда в пределах УССР и общесоюзного переселенческого фонда, наравне с коллективами.

3. Выдать тем из бывших красных партизан и красногвардейцев, жилища которых были уничтожены во время гражданской войны и до настоящего времени не восстановлены, бесплатно лесоматериалы для восстановления этих жилищ.

Предложить Народному комиссариату земледелия УССР, при распределении фонда по льготному отпуску леса на 1929-30 год, выделить необходимое для этого количество леса.

II.

Настоящее постановление издается в дополнение к постановлению ВУЦИК и СНК УССР от 18 февраля 1928 г. «О льготах и преимуществах бывшим красным партизанам и красногвардейцам, а также военнослужащим Рабоче-крестьянской красной армии и Рабоче-крестьянского красного флота и их семьям в связи с десятилетием Рабоче-крестьянской красной армии» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 4, ст. 47).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного

комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 октября 1929 г., № 236.

211. Про доповнення «Уставу про Народній комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР» і «Уставу про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Додати до арт. 2 «Уставу про Народній комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1929 р., № 6, арт. 46) пункт 3¹ такої редакції:

«3¹. Вносити обов'язкові для всіх державних установ і підприємств, а так само кооперативних та громадських організацій, постанови:

а) про заборону назавжди або на час служити по всіх ланках радянського і кооперативного апарату, а так само по громадських організаціях особам, оцінюючи роботу яких, виявилось, що вони безперечно шкодять інтересам робітничої класи, а через це залишення їх на службі є абсолютно неприпустиме;

б) про заборону назавжди чи на час бути на посаді в певній місцевості або в певному урядовому, установі, підприємстві чи організації;

в) про заборону назавжди або на час обіймати ту чи іншу категорію посад у радянському та кооперативному апараті, а так само у громадських організаціях».

2. Додати до «Уставу про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18) арт. 125¹ такої редакції:

«125¹. Округовому відділові робітничо-селянської інспекції надається право вносити обов'язкові для державних установ і підприємств, кооперативних та громадських організацій місцевого значення постанови:

а) про заборону назавжди або на час служити по всіх ланках радянського і кооперативного апарату, а так само по громадських організаціях особам, оцінюючи роботу яких, виявилось, що вони безперечно шкодять інтересам робітничої класи, а через це залишення їх на службі є абсолютно неприпустиме;

211. О дополнении «Положения о Народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УССР» и «Положения об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Дополнить ст. 2 «Положения о Народном Комиссариате Рабоче-Крестьянской Инспекции УССР» (Зб. Уз. УСРР 1929 г., № 6, ст. 46) пунктом 3¹ в следующей редакции:

«3¹. Выносить обязательные для всех государственных учреждений и предприятий, а также кооперативных и общественных организаций, постановления:

а) о запрещении навсегда или на время службы во всех звеньях советского и кооперативного аппарата, а также в общественных организациях лицам, при оценке работы которых выяснилось, что они безусловно вредят интересам рабочего класса, вследствие чего оставление их на службе является абсолютно недопустимым;

б) о запрещении навсегда или на время занимать должности в определенной местности или в определенном ведомстве, учреждении, предприятии или организации;

в) о запрещении навсегда или на время занимать ту или иную категорию должностей в советском и кооперативном аппарате, а также в общественных организациях».

2. Дополнить «Положение об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 3, ст. 18) ст. 125¹ в следующей редакции:

«125¹. Окружному отделу рабоче-крестьянской инспекции предоставляется право выносить обязательные для государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций местного значения постановления:

а) о запрещении навсегда или на время службы во всех звеньях советского и кооперативного аппарата, а также в общественных организациях лицам, при оценке работы которых выяснилось, что они безусловно вредят интересам рабочего класса, вследствие чего оставление их на службе является абсолютно недопустимым;

б) про заборону назавжди або на час бути на посаді в певній місцевості або в певному урядовій, установі, підприємстві чи організації;

в) про заборону назавжди або на час обіймати ту чи іншу категорію посад у радянському та кооперативному апараті, а так само у громадських організаціях».

II.

3. Цю постанову видається на підставі арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 1 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних органів, кооперативних та громадських організацій» (36. Зак. СРСР 1929 р. № 35, арт. 313).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 20 жовтня 1929 р., № 244.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

212. Про мірчук (гарцеву оплату).

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Плату за перемелювання зерна та за переробіток його на крупу, а так само за переробіток олійного насіння береться виключно натурою—мірчук (гарцеву оплату). Це правило обов'язкове для всіх млинів, млинарсько-круп'яних, круп'яних та олійних підприємств, незалежно від місцевості та належності цих підприємств.

2. Розміри мірчука (гарцевої оплати) (в кілограмах з центнера перероблюваного зерна або олійного насіння) встановлює Народний комісаріят торгівлі УСРР або, на його

б) о заперещени навсета или на время занимать должности в определенной местности или в определенном ведомстве, учреждении, предприятии или организации;

в) о заперещени навсета или на время занимать ту или иную категорию должностей в советском и кооперативном аппарате, а также в общественных организациях».

II.

3. Настоящее постановление издается на основании ст. 6 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 1 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (С. З. СССР 1929 г. № 35, ст. 313).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 октября 1929 г., № 244.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

212. О гарцевом сборе (мерчуке).

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Взимание платы за помол зерна и за переработку его в крупу, а также за переработку маслосемян производится исключительно в натуральной форме — гарцевый сбор (мерчук). Правило это обязательно для всех мельниц, мукомольно-крупяных, крупяных и маслосемянных предприятий, независимо от мощности и принадлежности указанных предприятий.

2. Ставки гарцевого сбора (мерчука) (в килограммах с центнера перерабатываемого зерна и маслосемян) устанавливаются Народным комиссариатом торговли УССР, или

доручення, Народний комісаріат торгівлі АМССР та округові виконавчі комітети.

3. Володільці й орендарі млинів, мливарсько-круп'яних, круп'яних та олійних підприємств повинні здавати увесь мірчук (гарцеву оплату) акційному товариству «Союзхлеб» за цінами, що їх встановлює Народний комісаріат торгівлі УССР на підставі директив Народного комісаріату зовнішньої та внутрішньої торгівлі Союзу РСР.

Увага. У тих місцевостях, де «Союзхлеб» зовсім не має хлібозаготівельного апарату або має недостатній хлібозаготівельний апарат, «Союзхлеб» повинен доручити збирання мірчука (гарцевої оплати) кооперативним організаціям або державним підприємствам на договірних засадах.

4. Акційне товариство «Союзхлеб», порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі АМССР та округовими відділами торгівлі, визначає для кожного окремого підприємства (арт. 1) найменший розмір мірчука (гарцевої оплати), який належить здати протягом сільсько-господарського року, зазначивши культури та реченці здачі. Про це підприємству надсилається спеціальне повідомлення.

Млини й олійниці, що належать державним підприємствам та кооперативним організаціям, здають належну з них кількість мірчука (гарцевої оплати) на підставі договорів, що їх вони укладають з акційним товариством «Союзхлеб».

5. У разі нездачі мірчука (гарцевої оплати) в належному розмірі та культурах і в установлені реченці, його стягають натурою безспірним порядком на підставі правил, що їх видає Народний комісаріат торгівлі УССР, у містах—органи міліції, а в сільських місцевостях—сільські ради.

Увага. Коли у зазначених в арт. 1 приватних осіб—володільців і орендарів підприємств—не буде натурою хлібопродуктів чи олійного насіння, то на цих володільців і орендарів накладається порядком, зазначеним в арт. 10 цієї постанови, штраф у десятиразовому розмірі вартості належного з них зерна, або олійнасіння.

по його порученню, Народним комісаріатом торгівлі АМССР і окружними виконавчими комітетами.

3. Владельцы и арендаторы мельниц, мукомольно-крупяных, крупяных и маслосеяных предприятий обязаны сдавать весь гарцевый сбор (мерчук) акционерному обществу «Союзхлеб» по ценам, устанавливаемым Народным комиссариатом торговли УССР на основе директив Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР.

Примечание. В тех местностях, где «Союзхлеб» вовсе не имеет хлебозаготительного аппарата или имеет недостаточный хлебозаготительный аппарат, «Союзхлеб» должен поручить собиранье гарцевого сбора (мерчука) кооперативным организациям или государственным предприятиям на договорных началах.

4. Акционерное общество «Союзхлеб», по соглашению с Народным комиссариатом торговли АМССР и окружными отделами торговли, определяет для каждого отдельного предприятия (ст. 1) наименьший размер гарцевого сбора (мерчука), подлежащего сдаче в течение сельскохозяйственного года, с указанием культур и сроков сдачи, о чем предприятию посылается специальное извещение.

Мельницы и маслосеяные заводы, принадлежащие государственным предприятиям и кооперативным организациям, сдают причитающееся с них количество гарцевого сбора (мерчука) на основании заключаемых ими с акционерным обществом «Союзхлеб» договоров.

5. В случае не сдачи гарцевого сбора (мерчука) в надлежащем размере и культурах и в установленные сроки, он взыскивается в натуре в бесспорном порядке на основании правил, издаваемых Народным комиссариатом торговли УССР, в городах—органами милиции, а в сельских местностях—сельскими советами.

Примечание. Если у указанных в ст. 1 частных лиц—владельцев и арендаторов предприятий—хлебопродуктов или маслосемян в натуре не окажется, то на этих владельцев и арендаторов налагается в порядке, указанном в ст. 10 настоящего постановления, штраф в десятикратном размере стоимости причитающегося с них зерна или маслосемян.

6. Для розгляду скарг на визначення розміру мірчуку (гарцевої оплати) при районних виконавчих комітетах утворюється комісія за головуванням представника районного виконавчого комітету у складі одного представника комітету незаможних селян та районного контролера акціонного товариства «Союзхліб» у справі мірчука (гарцевої оплати).

Для розгляду скарг на визначення розміру мірчука (гарцевої оплати) з підприємств, що є в столичному місті АМСРР і в окружних містах УСРР, утворюється відповідні комісії при міських радах за головуванням представника міської ради.

Народньому комісаріату торгівлі АМСРР і окружним відділам торгівлі надається право касувати постанови зазначених комісій порядком нагляду.

Подання скарги не припиняє стягання мірчука (гарцевої оплати).

7. Хлібопродукти та олійнасія, що надходять на підставі цієї постанови, використовуються за вказівками Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР. Частина мірчука (гарцевої оплати) розміром, що його встановлює Народний комісаріат зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР, порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі УСРР, залишається у розпорядженні місцевих органів на постання сільській бідноті.

8. На Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР та окружні відділи торгівлі покладається наглядати брання й використання мірчука (гарцевої оплати).

9. Народний комісаріат торгівлі УСРР має видати інструкцію про прикладання цієї постанови. В цій інструкції треба встановити: порядок, як брати й використовувати мірчук (гарцеву оплату), методи визначення цієї оплати, порядок розрахунків за мірчук (гарцеву оплату), порядок, як виконувати й оскаржувати постанови про визначення розміру оплати та про накладання штрафів.

10. До приватних осіб, що зламали правила про мірчук (гарцеву оплату), крім випадків, передбачених в увазі до арт. 5 цієї постанови, застосовується за постановами Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату торгівлі АМСРР або

6. Для рассмотрения жалоб на определение размера гарницевого сбора (мерчука) при районных исполнительных комитетах образуются комиссии под председательством представителя районного исполнительного комитета в составе одного представителя комитета незаможных селян и районного контролера акционерного общества «Союзхлеб» по гарницевому сбору (мерчуку).

Для рассмотрения жалоб на определение размера гарницевого сбора с предприятий, находящихся в столичном городе АМСРР и в окружных городах УСРР, образуются соответствующие комиссии при городских советах, под председательством представителя городского совета.

Народному комиссариату торговли АМСРР и окружным отделам торговли предоставляется право отмены постановлений указанных комиссий в порядке надзора.

Подача жалобы не приостанавливает взимания гарницевого сбора (мерчука).

7. Хлебопродукты и маслосемена, поступающие на основании настоящего постановления, используются по указаниям Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР. Часть гарницевого сбора (мерчука) в размерах, устанавливаемых Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР по соглашению с Народным комиссариатом торговли УСРР, остается в распоряжении местных органов для снабжения сельской бедноты.

8. На Народный комиссариат торговли УСРР, Народный комиссариат торговли АМСРР и окружные отделы торговли возлагается надзор за взиманием и использованием гарницевого сбора (мерчука).

9. На Народный комиссариат торговли УСРР возлагается издание инструкции о применении настоящего постановления. В этой инструкции должны быть установлены: порядок взимания и использования гарницевого сбора (мерчука), методы определения этого сбора, порядок расчетов по гарницевому сбору (мерчуку), порядок исполнения и обжалования постановлений об определении размера сбора и о наложении штрафов.

10. Частные лица, нарушившие правила о гарницевом сборе (мерчуке), за исключением случаев, предусмотренных примечанием к ст. 5 настоящего постановления, подвергаются по постановлениям Народного комиссариата торговли УСРР, Народного комис-

округових відділів торгівлі штраф до двох тисяч карбованців.

Право накладати штраф надається так само районним виконавчим комітетам з тим, проте, що в разі потреби накладти штраф на суму понад п'ятьсот карбованців, районний виконавчий комітет подає свою постанову на затвердження до Народного комісаріату торгівлі АМССР або до округового відділу торгівлі, до якого належить.

У разі зловмисного зламання правил про мірчук (гарцеву оплату), приватних осіб притягається до кримінальної відповідальності за арт. 58 Кримінального кодексу УСРР.

Урядові особи за зламання правил про мірчук (гарцеву оплату) відповідають як за урядові (службові) злочини.

11. Суми штрафів, що їх стягається за зламання правил про мірчук (гарцеву оплату), повертається на прибуток відповідного місцевого бюджету.

II.

12. З виданням цієї постанови касується:

а) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 7 січня 1929 року «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 29);

б) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 18 червня 1929 р. «Про зміну арт. 9 постанови «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 132).

13. Цю постанову видається на підставі арт. 13 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 17 липня 1929 р. «Про гарцеву оплату» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 47, арт. 409).

Харків, 6 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народніх комісарів УСРР **Сербиченко**.

Заст. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **Яворський**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 9 жовтня 1929 р., № 234.

сариата торгівлі АМССР або окружних отделов торгівлі штрафу до двох тисяч рублей.

Право наложения штрафов предоставляется также районным исполнительным комитетам с тем, однако, что в случае необходимости наложить штраф в сумме свыше пятисот рублей районный исполнительный комитет представляет свое постановление на утверждение Народного комиссариата торговли АМССР или окружного отдела торговли, по принадлежности.

В случае злостных нарушений правил о гарцевом сборе (мерчуке), частные лица привлекаются к уголовной ответственности по ст. 58 Уголовного кодекса УССР.

Должностные лица за нарушение правил о гарцевом сборе (мерчуке) подлежат ответственности, как за должностные (служебные) преступления.

11. Суммы штрафов, взыскиваемые за нарушение правил о гарцевом сборе (мерчуке), обращаются в доход соответствующего местного бюджета.

II.

12. С изданием настоящего постановления отменяются:

а) постановление Совета народных комиссаров УССР от 7 января 1929 г. «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 4, ст. 29);

б) постановление Совета народных комиссаров УССР от 18 июня 1929 г. «Об изменении ст. 9 постановления «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 16, ст. 132).

13. Настоящее постановление издается на основании ст. 13 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 17 июля 1929 г. «О гарцевом сборе» (С. З. СССР 1929 г. № 47, ст. 409).

Харьков, 6 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 октября 1929 г., № 234.

**213. Про поширення чинності «Правил
брання ренти з міських земель» на селища,
де утворено селищні ради.**

Рада народних комісарів УСРР поста-
новила:

I.

1. Чинність «Правил брання ренти з місь-
ких земель» поширити на невіднесені до
міських селищ селища, де утворено селищ-
ні ради.

2. Сміуту зазначених в арт. 1 селищ що-
до брання ренти встановлює в межах зе-
мель, що є у віданні відповідної селищної
ради, районний виконавчий комітет на по-
дання селищної ради та висновок районо-
вого фінансово-податкового відділку і за-
тверджує Рада народних комісарів АМСРР
або окружний виконавчий комітет, кому
слід.

3. Облік оподатковуваних рентою земель
у зазначених в арт. 1 селищах та вираху-
вання розмірів ренти провадять відповідні
селищні ради.

4. Цій постанові надати чинності з 1-го
жовтня 1929 року.

II.

5. У зв'язку з виданням цієї постанови
чинність постанови Української економічної
наради з 8 липня 1929 р. «Про розподіл
міських селищ та робітничих і дачних се-
лищ УСРР на класи для брання ренти з зе-
мель у 1928-1929 році» (Зб. Зак. УСРР
1929 р. Від. II, № 14, арт. 56) дотично за-
значених у тій постанові робітничих та дач-
них селищ — скасувати.

6. Цю постанову видається на підставі
постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 16 січ-
ня 1929 р. «Про надання урядам союзних
республік права поширювати справляння
ренти на робітничі й дачні селища, що не
залічені до міських селищ» (Зб. Зак. СРСР
1929 р. № 5, арт. 41).

**213. О распространении действия «Правил
взимания ренты с городских земель» на по-
селки, в которых образованы поселковые
советы.**

Совет народных комиссаров УССР по-
становил:

I.

1. Действие «Правил взимания ренты с
городских земель» распространить на неот-
несенные к городским поселениям поселки,
в которых образованы поселковые советы.

2. Черта указанных в ст. 1 поселков в
отношении взимания ренты устанавливает-
ся в пределах земель, находящихся в ве-
дении соответствующего поселкового совета,
районным исполнительным комитетом по
представлению поселкового совета и за-
ключению районного финансово-налогового
отделения и утверждается Советом народ-
ных комиссаров АМСРР или окружным ис-
полнительным комитетом, по принадлежно-
сти.

3. Учет облагаемых рентой земель в ука-
занных в ст. 1 поселках и исчисление ок-
ладов ренты производится соответствующи-
ми поселковыми советами.

4. Настоящее постановление ввести в
действие с 1 октября 1929 года.

II.

5. В связи с изданием настоящего поста-
новления, действие постановления Украин-
ского экономического совещания от 8 июля
1929 г. «О распределении городских поселе-
ний, рабочих и дачных поселков УССР по
классам для взимания ренты с земель в
1928—29 году» (С. З. УССР 1929 г. Отд. II,
№ 14, ст. 56) в отношении указанных в
том постановлении рабочих и дачных поселе-
ков — отменить.

6. Настоящее постановление издается на
основании постановления ЦИК и СНК Союза
ССР от 16 января 1929 г. «О предостав-
лении правительствам союзных республик
права распространять взимание ренты на
рабочие и дачные поселки, не отнесенные к
городским поселениям» (С. З. СССР 1929 г.
№ 5, ст. 41).

Харьков, 13 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета Народных
комиссаров УССР **Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 октября
1929 г., № 244.

Харків, 13 жовтня 1929 р.
Заст. Голови Ради
народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ
Ради народних комісарів УСРР **Касян.**

Одложено в „Вістях ВУЦВК“ 20 жовтня
1929 р., № 244.

Видает **Народний Комісаріят Юстиції** Редагують: Редактори-консультанти НКЮ

№ 944
 ФУНДАМЕНТАЛЬНА
 БІБЛІОТЕКА
 Київського Інституту
 Народного Господарства

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 28 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 7 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського централь-
 ного виконавчого комітету й Ради
 народніх комісарів УСРР

(23—25 жовтня 1929 р.)

214. Устава про Народній комісаріат торгівлі УСРР.
215. Про зміну арт. 8 постанови „Про порядок опису, арешту й продажу з прилюдних торгів майна неплатіів державних та місцевих податків, оплат і мита“.
216. Про доповнення „Положення про сільські ради“.
217. Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю.
218. Про поширення чинности „Устави про належні державі будинки в містах і селищах міського типу та про порядок виконання житлових приміщень у цих будинках“ на всі селища, де утворено селищні ради.
219. Про зміну розпису місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках.
220. Про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ.
221. Устава про Український науково-дослідчий інститут лісового господарства при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского цент-
 рального исполнительного комитета
 и Совета народных комиссаров УССР

(23—25 октября 1929 г.)

214. Положение о Народном комиссариате тор-
 говли УССР.
215. Об изменении ст. 8 постановления „О по-
 рядке производства описи, ареста и про-
 дажи с публичных торгов имущества не-
 плательщиков п. государственным и мест-
 ным налогам, сборам и пошлинам“.
216. О дополнении „Положения о сельских со-
 ветах“.
217. О реорганизации системы управления рыб-
 ной промышленностью.
218. О распространении действия „Положения
 о принадлежащих государству домостро-
 ениях в городах и поселениях городского
 типа и о порядке использования жилых
 помещений в этих домостроениях“ на все
 поселения, в которых образованы посел-
 ковые советы.
219. Об изменении росписи местностей УССР
 по классам для выплаты государственного
 промышленного налога в твердых ставках.
220. О мерах кразвитию вкладных и переводных
 операций кредитных учреждений.
221. Положение об Украинском научно-иссле-
 довательском институте лесного хозяйства
 при Народном комиссариате зем. еделия
 УССР.

Державна Публічна
 БІБЛІОТЕКА УСРР
 № 665024

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

214. Устава про Народній комісаріят торгівлі УСРР.

I.

1. Народній комісаріят торгівлі УСРР відає, у межах наданих йому повноважень, провадженням державної торгової політики на території УСРР, організацією і регулюванням внутрішньої торгівлі УСРР, зокрема, розробитком і запровадженням до життя плану хлібозаготівель, регулюванням ринку сільсько-господарської сировини і продуктів, регулюванням загального товарообороту УСРР, встановленням крайніх товарних надвишок роздрібних і етикетних цін, регулюванням млинарсько-круш'яної промисловості і хлібопечива, а так само в межах установлених між Народнім комісаріатом зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР і Народнім комісаріатом торгівлі УСРР взаємин, регулюванням зовнішньої торгівлі на території УСРР.

2. На чолі Народнього комісаріату торгівлі УСРР стоїть народний комісар торгівлі УСРР. При Народньому комісарі торгівлі є Колегія в складі двох заступників народнього комісара і членів Колегії числом, що його визначає Рада народніх комісарів УСРР.

Права і обов'язки Народнього комісара торгівлі УСРР, його заступників і членів Колегії, а так само порядок настановлення і звільнення їх з посади визначається «Загальним положенням про народні комісаріати УСРР».

3. Народній комісаріят торгівлі складається з таких відділів:

- 1) загального відділу;
- 2) хлібо-фуражного відділу;
- 3) відділу регулювання сільсько-господарської сировини та продуктів;
- 4) відділу регулювання ринку промислових товарів;
- 5) планово-економічного відділу;
- 6) відділу регулювання зовнішньої торгівлі;
- 7) будівельно-технічного відділу.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА.

214. Положение о Народном комиссариате торговли УССР.

I.

1. Народный комиссариат торговли УССР ведает, в пределах предоставленных ему полномочий, проведением государственной торговой политики на территории УССР, организацией и регулированием внутренней торговли УССР, в частности, разработкой и проведением в жизнь плана хлебозаготовок, регулированием рынка сельско-хозяйственного сырья и продуктов, регулированием общего товарооборота УССР, установлением предельных товарных нахлесток розничных и этикетных цен, регулированием мельнично-крушяной промышленности и хлебобулочения, а также, в пределах установленных между Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР и Народным комиссариатом торговли УССР взаимоотношений, регулированием внешней торговли на территории УССР.

2. Во главе Народного комиссариата торговли УССР стоит народный комиссар торговли УССР. При Народном комиссариате торговли состоит Коллегия в составе двух заместителей народного комиссара и членов Коллегии, в числе, определяемом Советом народных комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного комиссара торговли УССР, его заместителей и членов Коллегии, а также порядок назначения и освобождения их от должности определяется «Общим положением о народных комиссариатах УССР».

3. Народный комиссариат торговли состоит из следующих отделов:

- 1) общего отдела;
- 2) хлебо-фуражного отдела;
- 3) отдела регулирования сельско-хозяйственного сырья и продуктов;
- 4) отдела регулирования рынка промышленных товаров;
- 5) планово-экономического отдела;
- 6) отдела регулирования внешней торговли;
- 7) строительно-технического отдела.

Увага. При планово-економічному відділі є планова комісія, що склад і порядок роботи її визначає народний комісар торгівлі УСРР.

4. При Народному комісаріаті торгівлі є: Центральний холодильний комітет, Постійна сировинна нарада, Комітет у справах друку, Бюро стандартизації сільсько-господарської сировини і Постійна нарада для розподілу дефіцитних будівельних матеріалів, які діють на підставі спеціальних про них устав, що їх затверджує Рада народних комісарів УСРР або Українська економічна нарада, а так само Всеукраїнська торгово-показова виставка і Всеукраїнський торговий музей, що діють на підставі устав про них, які затверджує Народний комісар торгівлі УСРР.

5. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по загальному відділу належить:

1) розробляти структуру і штати центрального апарату Народного комісаріату торгівлі і давати вказівки місцевим органам Народного комісаріату торгівлі щодо розроблення їхніх штатів і структури;

2) інструктувати і інспектувати місцеві органи Народного комісаріату торгівлі, а так само наглядати закономірність їхніх вчинків;

3) розробляти і запроваджувати до життя заходи до раціоналізації апарату Народного комісаріату торгівлі і до режиму економі;

4) провадити облік особового складу робітників апарату Народного комісаріату торгівлі і відповідальних робітників підурядних йому органів;

5) зводити канцелярію, реєстратуру, експедицію, таємною частиною і архивом Народного комісаріату торгівлі, а так само господарсько обслуговувати Народний комісаріат торгівлі;

6) складати проекти кошторисів Народного комісаріату торгівлі, розподілити кредити, видані за кошторисом Народного комісаріату торгівлі, між його місцевими органами, а так само контролювати витрачання зазначених коштів;

7) координувати роботу відділів Народного комісаріату торгівлі у справах, зв'язаних із завданнями вищих урядових і підпорядкованих органів та наглядати порядок подан-

Примечание. При планово-экономическом отделе существует плановая комиссия, состав и порядок работы которой определяется народным комиссаром торговли УССР.

4. При Народном комиссариате торговли существует: Центральный холодильный комитет, Постоянное сырьевое совещание, Комитет по делам печати, Бюро по стандартизации сельско-хозяйственного сырья и Постоянное совещание по распределению дефицитных строительных материалов, действующих на основании особых о них положений, утверждаемых Советом народных комиссаров УССР или Украинским экономическим совещанием, а также Всеукраинская торгово-показательная выставка и Всеукраинский торговый музей, действующие на основании положений о них, утверждаемых Народным комиссаром торговли УССР.

5. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по общему отделу относятся:

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного комиссариата торговли и дача указаний местным органам Народного комиссариата торговли по разработке их штатов и структуры;

2) инструктирование и инспектирование местных органов Народного комиссариата торговли, а также надзор за закономерностью их действий;

3) разработка и проведение в жизнь мероприятий по рационализации аппарата Народного комиссариата торговли и по режиму экономии;

4) учет личного состава работников аппарата Народного комиссариата торговли и ответственных работников подведомственных ему органов;

5) заведение канцелярией, регистрацией, экспедицией, секретной частью и архивом Народного комиссариата торговли, а также хозяйственное обслуживание Народного комиссариата торговли;

6) составление проектов смет Народного комиссариата торговли, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного комиссариата торговли, между его местными органами, а также контроль за израсходованием указанных средств;

7) координирование работы отделов Народного комиссариата торговли по вопросам, связанным с заданиями высших правительственных и планирующих органов, а

ня справ на розгляд вищих урядових органів;

8) складати на підставі матеріалів, що їх подають відділи Народного комісаріату торгівлі, а так само на підставі планів робіт вищих урядових органів, календарний план роботи Народного комісаріату торгівлі, контролювати виконання цього плану, складати збірні звітні доповіді Народного комісаріату торгівлі;

9) контролювати, як відділи Народного комісаріату торгівлі і його місцеві органи виконують завдання вищих урядових органів і Народного комісаріату торгівлі;

10) юридично обслуговувати Народний комісаріат торгівлі і підготовляти та провадити в судових та інших установах УСРР та інших союзних республік справи, що в них Народний комісаріат торгівлі або підурядний йому орган виступає як позивач або зацікавлений;

11) видавати обов'язкові постанови в царині торгівлі за випадків, спеціально зазначених у законі;

12) розробляти статистичні матеріали, що надходять від місцевих органів Народного комісаріату торгівлі і від підурядних Народному комісаріату торгівлі установ, порозумівшись з Центральною статистичною управою УСРР;

13) розглядати й затверджувати, відповідно до чинного законодавства, статuti акційних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю і державних торгових підприємств;

14) реєструвати торгові підприємства, що їх за законом треба реєструвати в Народному комісаріаті торгівлі УСРР, і керувати справою реєстрації торгових підприємств на території УСРР;

15) керувати роботою ліквідаційних комісій у справах торгових підприємств;

16) організувати і обслуговувати з'їзди та наради, що їх скликає Народний комісаріат торгівлі;

17) керувати видавничою діяльністю Народного комісаріату торгівлі;

18) розробляти і здійснювати заходи щодо внутрішнього ладу робіт Народного комісаріату торгівлі.

також надзор за порядком внесення пропозицій на розгляд вищих правительственных органов;

8) составление на основании материалов, представляемых отделами Народного комиссариата торговли, а также на основании планов работ высших правительственных органов, календарного плана работы Народного комиссариата торговли, контроль за исполнением этого плана, составление сводных отчетных докладов Народного комиссариата торговли;

9) контроль за исполнением отделами Народного комиссариата торговли и его местными органами заданий высших правительственных органов и Народного комиссариата торговли;

10) юридическое обслуживание Народного комиссариата торговли, подготовка и проведение в судебных и иных учреждениях УСРР и других союзных республик дел, по которым Народный комиссариат торговли или подведомственный ему орган выступает в качестве истца или ответчика;

11) издание обязательных постановлений в области торговли в случае, особо указанных в законе;

12) разработка статистических материалов, поступающих от местных органов Народного комиссариата торговли и от подведомственных Народному комиссариату торговли учреждений, по соглашению с Центральным статистическим управлением УСРР;

13) рассмотрение и утверждение, в соответствии с действующим законодательством, уставов акционерных обществ, товариществ с ограниченной ответственностью и государственных торговых предприятий;

14) регистрация торговых предприятий, подлежащих по закону регистрации в Народном комиссариате торговли УСРР, и руководство делом регистрации торговых предприятий на территории УСРР;

15) руководство работой ликвидационных комиссий по делам торговых предприятий;

16) организация и обслуживание съездов и совещаний, созываемых Народным комиссариатом торговли;

17) руководство издательской деятельностью Народного комиссариата торговли;

18) разработка и осуществление мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного комиссариата торговли.

6. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по хлібо-фуражному відділу належить:

1) розробляти річні плани хлібних заготівель (хлібо-фуражу, олійнасіння, насіння-трав) по окремих районах і періодах та запроваджувати до життя зазначені плани по затвердженні їх встановленим порядком;

2) встановлювати склад заготівців хлібо-фуражу, кількість і місце заготівельних пунктів, визначати райони для кожного хлібозаготівця і регулювати мережу заготівельних пунктів;

3) встановлювати і регулювати заготівельні і збутові ціни на хлібопродукти в межах чинного законодавства;

4) розробляти плани будівництва допоміжних для хлібної торгівлі споруд (елеватори, зерно-сушарні тощо), загально керувати їх будівництвом, а так само розробляти заходи до найдоцільнішого використання цих споруд;

5) розробляти питання фінансування хлібозаготівців, розробляти заходи, що сприяють поліпшенню якості зерна, встановлювати основні умови для здачі зерна (базисні кондиції на зерно) і розрахункові норми до хлібної торгівлі;

6) розробляти справи, зв'язані з калькуляцією витрат на заготівлю, збут і транспортування хлібо-фуражних продуктів;

7) провадити облік і вивчати стан хлібного ринку та провадити хлібну статистику;

8) наглядати роботу хлібних арбітражних комісій;

9) виявляти потреби УСРР у хлібо-фуражних продуктах та розробляти плани постачання цих продуктів споживчим і промисловим центрам УСРР, а так само плани вивозу хлібо-фуражних продуктів до інших союзних республік;

10) запроваджувати до життя потрібні заходи постачання хлібних продуктів і насіннєвого матеріалу людомі і армії, а так само постачання промисловості хлібною сировиною;

11) складати проекти планів утворення державного хлібного фонду, його зберігання

6. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по хлебо-фуражному отделу относятся:

1) разработка годовых планов хлебных заготовок (хлебо-фуража, маслосемян, семян-трав) по отдельным районам и периодам и проведение в жизнь указанных планов после их утверждения в установленном порядке;

2) установление состава заготовителей хлебо-фуража, количества и местонахождения заготовительных пунктов, определение районов для каждого хлебозаготовителя и регулирование сети заготовительных пунктов;

3) установление и регулирование заготовительных и сбытовых цен на хлебопродукты в пределах действующего законодательства;

4) разработка планов строительства подсобных для хлебной торговли сооружений (элеваторы, зерно-сушилки и т. п.), общее руководство их строительством, а также разработка мероприятий по наиболее целесообразному использованию этих сооружений;

5) разработка вопросов финансирования хлебозаготовителей, разработка мероприятий, содействующих улучшению качества зерна, установление основных условий по сдаче зерна (базисных кондиций на зерно) и расчетных норм по хлебной торговле;

6) разработка вопросов, связанных с калькуляцией расходов по заготовке, сбыту и транспортированию хлебо-фуражных продуктов;

7) учет и изучение состояния хлебного рынка и ведение хлебной статистики;

8) наблюдение за работой хлебных арбитражных комиссий;

9) выяснение нужды УССР в хлебо-фуражных продуктах и разработка плана снабжения этими продуктами потребляющих и промышленных центров УССР, а также плана вывоза хлебо-фуражных продуктов в иные союзные республики;

10) проведение в жизнь необходимых мероприятий по снабжению хлебными продуктами и семенным материалом населения и армии, а также по снабжению промышленности хлебным сырьем;

11) составление проектов планов образования государственного хлебного фонда, его

й фінансування, а так само проєкт порядку його використання і відновлення;

12) розробляти справи, зв'язані з організацією і калькуляцією хлібопечива і організацією торгівлі печеним хлібом, регулювати ціни на печений хліб, наглядали роботу відповідних підприємств і організацій в царині будівництва хлібних заводів;

13) встановлювати, відповідно до директив Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР, контингент хлібних культур для експорту, розробляти плани вивозу хлібо-фуражних продуктів і наглядали календарний план, за яким повинні виконувати їх хлібо-експортні організації;

14) розробляти на підставі директив Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР календарні плани концентрації хліба у портах і його навантаження та наглядали за тим, як виконують їх торгові організації.

15) розробляти і наглядали запровадження до життя заходів, до здешевлення хлібо-експортних операцій, розробляти кондичії експортованих хлібо-продуктів, а так само наглядали виконання встановлених належним порядком кондичії;

16) регулювати млинарсько-крупуяну промисловість, урахувавши млинарські підприємства УОПР, встановлюючи план помолу, розробляючи плани і заходи до завантаження підприємств млинарських об'єднань і пресів, а так само кооперативних та приватних млинарських підприємств, встановлюючи контингент функціонуючих товарних і напівтоварних млинів, розробляючи читання до відновлення і розширення млинарської промисловості та побудування нових млинів регулюючи млинарську орендну політику, розглядаючи і даючи висновки на виробничі збутові і фінансові плани трестованого млинарства, встановлюючи сталі стандарти на борошно, як у державних та кооперативних, так і в приватних підприємствах, встановлюючи порядок збуту продукції млинарських об'єднань і трестів, встановлюючи норми виходів і інші умови переробки зерна, даючи дозволи на будівництво і переустаткування млинарських підприємств;

хранения и финансирования, а также проекта порядка его использования и возобновления;

12) разработка вопросов, связанных с организацией и калькуляцией хлебопечения и организацией торговли печеным хлебом, регулирование цен на печеный хлеб, наблюдение за работой соответствующих предприятий и организаций в области строительства хлебных заводов;

13) установление, в соответствии с директивами Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР, контингента хлебных культур для экспорта, разработка планов вывоза хлебофуражных продуктов и наблюдение за календарным планом выполнения их хлебо-экспортными организациями;

14) разработка на основании директив Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР календарных планов концентрации хлеба в портах и его погрузки и надзор за их выполнением торговыми организациями;

15) разработка и наблюдение за проведением в жизнь мероприятий по удешевлению хлебо-экспортных операций, разработка кондичий экспортируемых хлебо-продуктов, а также наблюдение за выполнением установленных в подлежащем порядке кондичий;

16) регулирование мукомольно-крупуяной промышленности путем учета мукомольных предприятий УССР, установления плана помолу, разработки планов и мероприятий по загрузке предприятий мукомольных объединений и трестов, а также кооперативных и частных мукомольных предприятий, установления контингента действующих товарных и полутоварных мельниц, разработки вопросов восстановления и расширения мукомольной промышленности и постройки новых мельниц, регулирования мукомольной арендной политики, рассмотрения и дачи заключений по производственным, сбытовым и финансовым планам трестированного мукомолья, установления твердых стандартов на муку, как в государственных и кооперативных, так и в частных предприятиях, установления порядка сбыта продукции мельничных объединений и трестов, установления норм выходов и иных условий переработки зерна, дачи разрешений на постройку и переоборудование мукомольных предприятий;

17) розробляти, спільно з Народним комісаріатом земельних справ УСРР, заходи до розширення площі засіву масивів односортних травнистих рослин;

18) регулювати постачання споживчим районам олію, встановлювати ціни на бустарну олію та макуху, у порядку заготівлі та реалізації цих продуктів, а так само встановлювати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, норми їх виходу;

19) брати участь у роботі державної хлібної інспекції на Україні і керувати її роботою у справах, віднесених до компетенції Народного комісаріату торгівлі УСРР;

20) брати участь у науково-дослідчій роботі, скерованій на дослідження зерна, борошна і хліба (лабораторії, курси для підготовки робітників хлібної справи, тощо).

7. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання ринку сільсько-господарської сировини та продуктів належить:

1) регулювати ринки сільсько-господарської сировини і продуктів УСРР по всіх основних видах сировини та продуктів (м'ясо, м'ясні продукти, молочарські продукти, овочівна, щетина, конопля, хміль, тютюн, махорка, цілющі трави, оливне і городнє насіння, яйця тощо) і встановлювати гуртові збори цих видів сировини та продуктів;

2) погоджувати заготівельну діяльність по ринку сільсько-господарської сировини і продуктів державних та кооперативних підприємств, встановлюючи контингенти основних заготовачів по кожному виду сировини і продуктів, та визначаючи для кожного з них райони і реченці заготівлі, а так само розробляючи методи заготівлі для зазначених підприємств;

3) регулювати заготівлю сільсько-господарської сировини і продуктів приватними організаціями та особами;

4) встановлювати розміри подання й ліміту сільсько-господарської сировини та продуктів і визначати частину сировини і продуктів, що її можна вивезти за межі УСРР;

5) визначати потрібні додаткові витрати всіх стадіях заготівлі і переробки сільсько-

17) разработка, совместно с Народным комиссариатом земледелия УССР, мероприятий по расширению площади засева односортных злаковых массивов;

18) регулирование снабжения потребляющих районов растительным маслом, установление цен на кустарное растительное масло и жмых в порядке заготовки и реализации этих продуктов, а также установление, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, норм их выхода;

19) участие в работе государственной хлебной инспекции на Украине и руководство ее работой по вопросам, отнесенным к компетенции Народного комиссариата торговли УССР;

20) участие в научно-исследовательской работе в области зерна, муки и хлеба (лаборатории, курсы по подготовке работников по хлебопечному делу и т. д.);

7. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования рынка сельскохозяйственного сырья и продуктов относится:

1) регулирование рынков сельскохозяйственного сырья и продуктов УССР по всем основным видам сырья и продуктов (мясо, мясные продукты, молочные продукты, шерсть, щетина, пенька, хмель, табак, махорка, лекарственные травы, масличные и огородные семена, яйца и т. д.) и установление валовых сборов этих видов сырья и продуктов;

2) согласование заготовительной деятельности по рынку сельскохозяйственного сырья и продуктов государственных и кооперативных предприятий путем установления контингентов основных заготовителей по каждому виду сырья и продуктов и определения для каждого из них районов и сроков заготовки, а также путем разработки методов заготовки для указанных предприятий;

3) регулирование заготовки сельскохозяйственного сырья и продуктов частными организациями и лицами;

4) установление размеров предложения и спроса сельскохозяйственного сырья и продуктов и определение части сырья и продуктов, могущей быть вывезенной за пределы УССР;

5) выяснение необходимых накладных расходов по всем стадиям заготовки и пе-

господарської сировини та продуктів і співвідношення цін на сировину і продукти та цін на інші товари, встановити нормальну калькуляцію щодо переробки сировини та продукції;

6) розглядати, погоджувати і затверджувати заготівельні плани державних і кооперативних заготовців щодо сільсько-господарської сировини і продуктів;

7) забезпечувати постачання промисловості сільсько-господарської сировини і продуктів і вживати, в разі потреби, заходів до перевезу сировини і продуктів мас та до розподілу їх по окремих районах УСРР;

8) розробляти питання до забезпечення державних заготовців і кооперації потрібними кредитами на сировинні і продуктові заготівлі;

9) наглядати виконання всіх регулятивних заходів Народного комісаріату торгівлі в частині щодо сировинних і продуктових заготівель та переробок;

10) розробляти спільно з Вищою радою народного господарства УСРР заходи до розширення площі засіву технічних культур;

11) розробляти заходи до забезпечення робітничого постачання сільсько-господарською сировиною і продуктами.

8. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання ринку промислових товарів належить:

1) складати плани і визначати контингенти постачання УСРР промислових товарів української, неукраїнської і імпортової продукції;

2) встановити плановий розподіл товарних ресурсів внутрішнього виробництва за основними торговими системами (державна торгівля, кооперативна торгівля і приватна торгівля);

3) розподіляти контингент імпортованих товарів між окремими організаціями, що реалізують товари на внутрішньому ринку;

4) встановити обов'язкові порайонові плани завозу недостатніх товарів;

5) розглядати товарні плани основних торговельних організацій у частині основних груп промислових товарів;

6) розмежовувати функції і сфери діяльності між окремими торговими системами й

переробки сільсько-господарського сировини і продуктів і співвідношення цін на сировину і продукти з цінами на інші товари, установити нормальну калькуляцію по переробці сировини і продуктів;

6) рассмотрение, согласование и утверждение заготовительных планов государственных и кооперативных заготовителей по сельско-хозяйственному сырью и продуктам;

7) обеспечение снабжения промышленности сельско-хозяйственным сырьем и продуктами и принятие, в случае необходимости, мер к переброске сырьевых и продуктовых масс и к распределению их по отдельным районам УССР;

8) разработка вопросов по обеспечению государственных заготовителей и кооперации необходимыми кредитами для сырьевых и продуктовых заготовок;

9) наблюдение за выполнением всех регулирующих мероприятий Народного комиссариата торговли в части, касающейся сырьевых и продуктовых заготовок и переработок;

10) разработка совместно с Высшим советом народного хозяйства УССР мероприятий по расширению площади засева технических культур;

11) разработка мероприятий по обеспечению рабочего снабжения сельско-хозяйственным сырьем и продуктами.

8. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования рынка промышленных товаров относятся:

1) составление планов и определение контингентов снабжения УССР промышленными товарами украинской, неукраинской и импортной продукции;

2) установление планового распределения товарных ресурсов внутреннего производства по основным торговым системам (государственная торговля, кооперативная торговля и частная торговля);

3) распределение контингента импортных товаров между отдельными организациями, реализующими товары на внутреннем рынке;

4) установление обязательных порайоновых планов завоза недостаточных товаров;

5) рассмотрение товарных планов основных торгующих организаций в части основных групп промышленных товаров;

6) разграничение функций и сфер деятельности между отдельными торговыми

організаціями, що торгують промисловими товарами;

7) регулювати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, взаємини між промисловістю і торговими системами, а так само між окремими ланками торгових систем, у частині просування промислових товарів;

8) розробляти, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, проекти генеральних договорів між промисловістю і окремими торговими системами, а так само встановлювати умови розрахунків між промисловістю і торгівлею та між окремими ланками торгових систем по основних групах товарів;

9) розробляти, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, заходи до зниження цін на промислові товари;

10) встановлювати крайні товарні накидки по всіх ланках державної і кооперативної торгівлі, а так само встановлювати крайні роздрібні і етикетні ціни;

11) встановлювати і раціоналізувати торгову мережу, стосовно до основних груп промислових товарів і з погляду найправильнішого і раціонального розміщення товарних мас;

12) встановлювати нормальний асортимент торгівлі промисловими товарами і брати участь у розробці виробничих програм промисловості і імпортових планів;

13) брати участь у розробці стандартів на промислові товари;

14) розробляти заходи до забезпечення постачання робітництва промисловими товарами;

15) наглядати у межах чинного законодавства діяльність державних, кооперативних та приватних торгових організацій, що реалізують промислові товари;

16) наглядати виконання заходів Народного комісаріату торгівлі УРСР в частині регулювання ринку промислових товарів і оперативний облік товарної маси та умов її просування до споживача;

17) постачати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, промисловості сировину.

системами і торгуючими промисловими товарами організаціями;

7) регулирование, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, взаимоотношений между промышленностью и торговыми системами, а также между отдельными звеньями торговых систем, в части продвижения промышленных товаров;

8) разработка, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, проектов генеральных договоров между промышленностью и отдельными торговыми системами, а также установление условий расчетов между промышленностью и торговлей и между отдельными звеньями торговых систем по основным группам товаров;

9) разработка, по согласованию с Высшим советом народного хозяйства УССР, мероприятий по снижению цен на промышленные товары;

10) установление предельных товарных накидок по всем звеньям государственной и кооперативной торговли, а также установление предельных розничных и этикетных цен;

11) установление и рационализация торговой сети, применительно к основным группам промышленных товаров и с точки зрения наиболее правильного и рационального размещения товарных масс;

12) установление нормального ассортимента торговли промышленными товарами и участие в разработке производственных программ промышленности и импортных планов;

13) участие в разработке стандартов на промышленные товары;

14) разработка мероприятий по обеспечению рабочего снабжения промышленными товарами;

15) надзор в пределах действующего законодательства за деятельностью государственных, кооперативных и частных торговых организаций, реализующих промышленные товары;

16) наблюдение за исполнением мероприятий Народного комиссариата торговли УССР в части регулирования рынка промышленных товаров и оперативный учет товарной массы и условий ее продвижения к потребителю;

17) снабжение, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, промышленности сырьем.

9. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по планово-економічному відділу належить:

- 1) складати контрольні цифри і перспективні плани товарообороту, виявляти кон'юнктури по окремих ринках і торгових системах і загальну кон'юнктуру торгівлі;
- 2) вивчати елементи народного господарства у зв'язку з розвитком товарообороту (товарність сільського господарства і промисловості, питому вагу УСРР і окремих її районів в економіці Союзу РСР тощо);
- 3) вивчати структуру й динаміку цін, валюту, товарні індекси і товарні еквіваленти;
- 4) вивчати структуру і динаміку товарообороту по основних торгових системах;
- 5) вивчати фінансовий стан, кредитування і фінансування торгових систем та умови роботи торгових установ;
- 6) складати і зводити кредитові та бюджетові заявки по торгівлі;
- 7) вивчати торгову діяльність споживчої сільсько-господарської і інших видів кооперації, а так само регулювати цю діяльність у точній відповідності до чинного законодавства і постанов Ради праці й оборони та Української економічної наради;
- 8) вивчати і регулювати діяльність державної торгівлі;
- 9) вивчати і регулювати діяльність торгових інститутів (музей, торгові палати, біржі, ярмарки тощо);
- 10) вивчати і регулювати діяльність об'єднань приватної торгівлі і розробляти загальні форми впливу на її роботу;
- 11) вивчати і регулювати загальні питання транспортно-експедиційної справи;
- 12) розробляти загальні заходи до зниження цін, раціоналізації та удешевлення товаропровідної системи і її окремих ланок, а так само заготівельної мережі;
- 13) збирати і розробляти статистичні матеріали у справах товарообороту, фінансового стану торгової системи, цін, постачання робітництва тощо.

9. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по планово-экономическому отделу относится:

- 1) составление контрольных цифр и перспективных планов товарооборота, выяснение кон'юктур по отдельным рынкам и торговым системам и общей кон'юктуре торговли;
- 2) изучение элементов народного хозяйства в связи с развитием товарооборота (товарность сельского хозяйства и продукции промышленности, удельный вес УССР и отдельных ее районов в экономике Союза ССР и т. д.);
- 3) изучением структуры и динамики цен, валюты, товарных индексов и товарных эквивалентов;
- 4) изучение структуры и динамики товарооборота по основным торговым системам;
- 5) изучение финансового состояния, кредитования и финансирования торговых систем и условий работы торговых учреждений;
- 6) составление и свод кредитных и бюджетных заявок по торговле;
- 7) изучение торговой деятельности потребительской, сельско-хозяйственной и иных видов кооперации, а также регулирование этой деятельности в точном соответствии с действующим законодательством и постановлениями Совета труда и обороны и Украинского экономического совещания;
- 8) изучение и регулирование деятельности государственной торговли;
- 9) изучение и регулирование деятельности торговых институтов (музей, торговые палаты, биржи, ярмарки и т. п.);
- 10) изучение и регулирование деятельности объединений частной торговли и разработка общих форм воздействия на ее работу;
- 11) изучение и регулирование общих вопросов транспортно-экспедиционного дела;
- 12) разработка общих мероприятий по снижению цен, рационализации и удешевлению товаропроводящей системы и ее отдельных звеньев, а также заготівельной сети;
- 13) собирання и разработка статистических материалов по вопросам товарооборота, финансового состояния торговой системы цен, рабочего снабжения и т. п.;

10. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання зовнішньої торгівлі належить:

1) розробляти, порозумівшись з відповідними урядовими, проект експортно-імпортового плану УСРР і наглядати виконання, цього плану по його затвердженні, а так само розробляти питання, зв'язані з установленням і запровадженням до життя основ зовнішньої торгової політики Союзу РСР;

2) розробляти і, за відповідних випадків, встановлювати, порозумівшись з відповідними урядовими, номенклатуру і стандарти експортних та імпортових товарів;

3) регулювати експортно-імпортову діяльність всіх установ, організацій і осіб, що проводять операції по зовнішній торгівлі, і брати участь у роботі відповідних відділів Народного комісаріату торгівлі УСРР щодо регулювання заготівель експортних номенклатур;

4) наглядати точне виконання всіх постанов і правил про монополію зовнішньої торгівлі;

5) організувати участь УСРР на міжнародних виставках і ярмарках та організувати постійні й тимчасові виставки зовнішньої торгівлі;

6) брати участь в розробці міжнародних торгових договорів і угод;

7) розробляти питання щодо чужоземних концесій в царині зовнішньої торгівлі й акціонування окремих галузей зовнішньої торгівлі, проводити переговори про концесії по зовнішній торгівлі і розробляти інші питання, зв'язані з притягненням чужоземного капіталу в царині зовнішньої торгівлі;

8) складати плани фінансування й кредитування експортно-імпортових операцій (крім експорту хліба) і зв'язані з зазначеними операціями валютні плани;

9) аналізувати баланси експортно-імпортових організацій і давати висновки на них;

10) видавати ліцензії і свідоцтва на право довозу і вивозу товарів у межах встановлених контингентів;

11) наглядати, в межах чинного законодавства, роботу інституту бракерів по номенклатурі експортних товарів;

10. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования внешней торговли относится:

1) разработка, по согласованию с соответствующими ведомствами, проекта экспортно-импортного плана УССР и надзор за исполнением этого плана по его утверждению, а также разработка вопросов, связанных с установлением и проведением в жизнь основ внешней торговой политики Союза ССР;

2) разработка и, в соответствующих случаях, установление, по соглашению с соответствующими ведомствами, номенклатуры и стандартов экспортных и импортных товаров;

3) регулирование экспортно-импортной деятельности всех учреждений, организаций и лиц, производящих операции по внешней торговле, и участие в работе соответствующих отделов Народного комиссариата торговли УССР по регулированию заготовок экспортных номенклатур;

4) наблюдение за точным исполнением всех постановлений и правил по монополии внешней торговли;

5) организация участия УССР на международных выставках и ярмарках и организация постоянных и временных выставок по внешней торговле;

6) участие в разработке международных торговых договоров и соглашений;

7) разработка вопросов, касающихся иностранных концессий в области внешней торговли и акционирования отдельных отраслей внешней торговли, ведение переговоров о концессиях по внешней торговле и разработка иных вопросов, связанных с привлечением иностранного капитала в области внешней торговли;

8) составление планов финансирования и кредитования экспортно-импортных операций (за исключением экспорта хлеба) и связанных с указанными операциями валютных планов;

9) анализ балансов экспортно-импортных организаций и дача заключений по ним;

10) выдача лицензий и свидетельств на право ввоза и вывоза товаров в пределах установленных контингентов;

11) наблюдение, в пределах действующего законодательства, за работой института бракерів по номенклатуре экспортных товаров;

12) видавати інструкції й установи у справах регулювання експорту та імпорту;

13) давати висновки на прохання чужоземних фірм дозволити їм проводити торгові операції на території УСРР;

14) розробляти заходи до торгівлі УСРР з державами Близького Сходу;

15) наглядати діяльність митних установ на території УСРР;

16) провадити статистичний і оперативний облік щодо експорту й імпорту та статистику вантажообороту по портах;

17) вивчати питання вартості перевозок по експорту і імпорту;

18) розробляти і запроваджувати до життя економічні заходи боротьби з пачкарством.

11. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по будівельно-технічному відділу належить:

1) регулювати у технічному і економічному відношенні торгове будівництво, що його провадять підурядні Народному комісаріату торгівлі торгові організації та підприємства;

2) розглядати й затверджувати ескізні проекти та будівельні конториси об'єктів торгового будівництва;

3) організувати технічну експертизу торгового будівництва;

4) загально наглядати й інструктувати провадження на місцях роботи щодо торгового будівництва;

5) розробляти питання фінансування торгового будівництва;

6) складати заявки на будівельні матеріали, потрібні для провадження робіт торгового будівництва;

7) розробляти питання стандартизації торгового будівництва;

8) складати загальні плани торгового будівництва на підставі матеріалів оперативних відділів Народного комісаріату торгівлі і підурядних йому організацій та підприємств.

III.

Цю Уставу видається відповідно до постанови 4 З'їзду рад Союзу РСР з 26 квітня 1927 р. «Про запровадження до Конституції Союзу РСР змін, що постають з ухвалених Центральним виконавчим коміте-

12) издание инструкций и положений по вопросам регулирования экспорта и импорта;

13) дача заключений по ходатайствам иностранных фирм о допущении их к производству торговых операций на территории УССР;

14) разработка мероприятий по торговле УССР с государствами Ближнего Востока;

15) надзор за деятельностью таможенных учреждений на территории УССР;

16) ведение статистического и оперативного учета по экспорту и импорту и статистики грузооборота по портам;

17) изучение вопросов стоимости перевозок по экспорту и импорту;

18) разработка и проведение в жизнь экономических мероприятий по борьбе с контрабандой.

11. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по строительно-техническому отделу относится:

1) регулирование в техническом и экономическом отношениях торгового строительства, проводимого подведомственными Народному комиссариату торговли торговыми организациями и предприятиями;

2) рассмотрение и утверждение эскизных проектов и строительных смет объектов торгового строительства;

3) организация технической экспертизы торгового строительства;

4) общий надзор и инструктирование производимых на местах работ по торговому строительству;

5) разработка вопросов финансирования торгового строительства;

6) составление заявок на строительные материалы, необходимые для производства работ по торговому строительству;

7) разработка вопросов стандартизации торгового строительства;

8) составление общих планов торгового строительства на основании материалов оперативных отделов Народного Комиссариата Торговли и подведомственных последнему организаций и предприятий.

II.

Настоящее Положение издается в соответствии с постановлением 4-го Съезда советов Союза ССР от 26 апреля 1927 г. «О внесении в Конституцию Союза ССР изменений, вытекающих из принятых Цен-

том Союзу РСР постанов з часу 3 З'їзду рад Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 21, арт. 242), на розвиток постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з 12 жовтня 1924 р. «Про затвердження загального положення про народні комісаріати УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р., № 43, арт. 273) і на скасування: постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 3 вересня 1924 р. «Тимчасове Положення про Народний комісаріат внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р., № 31-32, арт. 228), постанови Ради народних комісарів УСРР з 16 лютого 1925 р. «Про постійну торговельно-кооперативну нараду при Народному комісаріаті внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1925 р., № 5, арт. 38), постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 28 квітня 1926 р. «Про утворення Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р., № 22, арт. 180), постанови Ради народних комісарів УСРР з 15 липня 1926 р. «Про зміну «Положення про постійну торговельно-кооперативну нараду при Народному комісаріаті внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р., № 48, арт. 318) і постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 15 червня 1927 р. «Про перейменування Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі УСРР в народний комісаріат торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 28, арт. 137).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

тральним виконавчим комітетом Союзу ССР постановлений со времени 3-го Съезда советов Союза ССР» (С. 3. СССР 1927 г. № 21 ст. 242), в развитие постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета от 12 октября 1924 г. «Об утверждении общего положения о народных комисариатах УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 43, ст. 273) и в отмену: постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 3 сентября 1924 г. «Временное Положение о Народном комиссариате внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 31—32, ст. 228), постановления Совета народных комиссаров УССР от 16 февраля 1925 г. «О постоянном торгово-кооперативном совещании при Народном комиссариате внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1925 г. № 5, ст. 38), постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 28 апреля 1926 г. «Об образовании народного комиссариата внешней и внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1926 г. № 22, ст. 180), постановления Совета народных комиссаров УССР от 15 июля 1926 г. «Об изменении «Положения о постоянном торгово-кооперативном совещании при Народном комиссариате внутренней торговли УССР» (С. У. 1926 г. № 48, ст. 318) и постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 15 июня 1927 г. «О переименовании Народного комиссариата внешней и внутренней торговли УССР в Народный комиссариат торговли УССР» (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 28, ст. 137).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

215. Про зміну арт. 8 постанови «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків, оплат і мита».

Вважаючи за потрібне знизити встановлені норми хлібних продуктів, що їх не можна описувати або арештовувати підчас стягання державних і місцевих податків, оплат і мита,—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Пункти «и» і «к» арт. 8 своєї постанови з 28 березня 1928 р. «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних і місцевих податків, оплат і мита» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 9, арт. 82) ухвалити в такій редакції:

«и) на запаси палива і продуктів харчування, потрібні для членів родини неплатія і тих утриманців, що живуть з ним, на три місяці, з розрахунку на місяць: на опалення—250 кілограмів кам'яного вугілля, або 500 кілограмів дров, або 750 кілограмів соломки, або 700 кілограмів торфу на все господарство, на харчування—по 14 кілограмів борошна або 16 кілограмів хліба зерном на кожну особу;

«к) на продукти харчування для платіїв єдиного сільсько-господарського податку в кількості, потрібній до нового врожаю, з розрахунку по 14 кілограмів борошна, або 16 кілограмів хліба зерном на кожного члена господарства (двору) на місяць».

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального
виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 13 листопада 1929 р., № 262.

ПОСТАНОВЛЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

215. Об изменении ст. 8 постановления «О порядке производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам».

Считая необходимым снизить установленные нормы хлебных продуктов, которые не могут быть подвергнуты описи и аресту при взыскании государственных и местных налогов, сборов и пошлин,—Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Пункты «и» и «к» ст. 8 постановления своего от 28 марта 1928 года «О порядке производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам» (С. У. УССР 1928 г., № 9, ст. 82) изложить в следующей редакции:

«и) на запасы топлива и продуктов продовольствия, необходимых для членов семьи недоимщика и проживающих вместе с ним лиц, находящихся на его иждивении, на три месяца, из расчета на месяц: для отопления—250 килограммов каменного угля, или 500 килограммов дров, или 750 килограммов соломки, или 700 килограммов торфа на все хозяйство, для продовольствия—по 14 килограммов муки или 16 килограммов хлеба в зерне на каждое лицо;

«к) на продукты продовольствия для плательщиков единого сельскохозяйственного налога в количестве, необходимом до нового урожая, из расчета по 14 килограммов муки или 16 килограммов хлеба в зерне на каждого члена хозяйства (двора) в месяц».

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального
исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 ноября 1929 г., № 262.

216. Про доповнення «Положення про сільські ради».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. До арт. 13 Положення про сільські ради (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 47, арт. 212) додати п. «ю» такої редакції:

«ю) організують громадську контролю за роботою апарату зв'язку щодо обслуговування ним людності (приставка листів, газет, швидкість руху кореспонденції тощо)».

2. До арт. 16 зазначеного положення додати п. «о» такої редакції:

«о) переглядають проекти розвитку місцевої мережі зв'язку і наближення її апарату до людності, вивчають якість обслуговування людності зв'язком, вживають заходів до утворення умов, що забезпечують нормальну роботу апарату зв'язку (прокладення поштових шляхів, дання придатних для операції приміщень тощо).

3. До арт. 19 зазначеної устави додати п. «х» такої редакції:

«х) проводять роботу по боротьбі з пошкодженнями мережі зв'язку ставлячи доповіді і лекції про значення зв'язку як засобу культурного розвитку, а так само мобілізують громадську допомогу в справі радіомовлення і радіофікації».

Харків, 25 жовтня 1929 г.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

216. О дополнении «Положения о сельских советах».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Ст. 13 Положения о сельских советах (С. У. УССР 1927 г. № 47, ст. 212) дополнить п. «ю» в следующей редакции:

«ю) организуют общественный контроль за работой аппарата связи в отношении обслуживания им населения (доставка писем, газет, скорость движения корреспонденции и др.).

2. Ст. 16 указанного положения дополнить п. «о» в следующей редакции:

«о) просматривают проекты развития местной сети связи и приближения ее аппарата к населению, изучают качество обслуживания населения связью, принимают меры к созданию условий для обеспечения нормальной работы аппарата связи (устройство почтовых дорог, предоставление пригодных для операции помещений и др.).

3. Ст. 19 указанного положения дополнить п. «х» в следующей редакции:

«х) проводят работу по борьбе с повреждениями сети связи путем постановки докладов и лекций о значении связи, как средства культурного развития, а также мобилизуют общественную помощь в деле радиовещания и радиофикации.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

217. Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Передати у відання Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного коміса-

217. О реорганизации системы управления рыбной промышленностью.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Передать в ведение Народного комиссариата торговли УССР, Народного комисса-

ріяту торгівлі АМСРР і місцевих органів Народного комісаріату торгівлі УСРР, кому належить, регулювання та планування рибної промисловості.

2. Надати Народному комісаріату торгівлі УСРР право утворювати порядком, передбаченим у чинному законодавстві, державні рибно-промислові підприємства.

3. Зосередити в Народному комісаріаті торгівлі УСРР, у Народному комісаріаті торгівлі АМСРР і в місцевих органах Народного комісаріату торгівлі УСРР нагляд за господарською роботою рибальської кооперації.

4. Нагляд і контроль за станом рибних запасів, регулювання ловів риби та організацію виборозведення залишається у віданні Народного комісаріату земельних справ УСРР і місцевих земельних органів.

5. Доручити Народному комісаріату юстиції УСРР протягом двох тижнів подати на затвердження Ради народних комісарів УСРР проект змін чинного законодавства УСРР, що впливають з цієї постанови.

II.

6. Цю постанову видається на підставі арт. 7 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 р. «Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 48, арт. 423).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 10 листопада
1929 р., № 260.

риата торгівлі АМСРР и местных органов Народного комиссариата торговли УССР, по принадлежности, регулирование и планирование рыбной промышленности.

2. Предоставить Народному комиссариату торговли УССР право образовывать в порядке, предусмотренном действующим законодательством, государственные рыбо-промышленные предприятия.

3. Сосредоточить в Народном комиссариате торговли УССР, в Народном комиссариате торговли АМСРР и в местных органах Народного комиссариата торговли УССР наблюдение за хозяйственной работой рыбацкой кооперации.

4. Надзор и контроль за состоянием рыбных запасов, регулирование лова рыбы и организация выборозведения остаются в ведении Народного комиссариата земледелия УССР и местных земельных органов.

5. Поручить Народному комиссариату юстиции УССР в двухнедельный срок представить на утверждение Совета народных комиссаров УССР проект изменений действующего законодательства УССР, вытекающих из настоящего постановления.

II.

6. Настоящее постановление издается на основании ст. 7 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «О реорганизации системы управления рыбной промышленностью» (С. З. СССР 1929 г. № 48, ст. 423).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 10 ноября
1929 г. № 260.

218. Про поширення чинності «Устави про належні державі будинки в містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» на всі селища, де утворено селищні ради.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Поширити з 1 жовтня 1929 р. чинність «Устави про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167) на всі селища, де утворено селищні ради.

II.

2. Поробити нижчезазначені зміни і доповнення в таких законах УСРР:

1) У заголовкові і в арт. 1 своєї постанови з 11 липня 1928 року «Про затвердження Устави про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 166) та в заголовкові і в усьому тексті своєї постанови з 11 липня 1928 р. «Устава про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167) слова: «селища міського типу» замінити на слова: «селища, де утворено селищні ради»;

2) До арт. 1 вищезазначеної «Устави» додати увагу такої редакції:

«Увага. У невідкесених до селищ міського типу селищах, де утворено селищні ради, що в них не провадилось націоналізації та денационалізації будівель на підставі постанови Ради народніх комісарів УСРР з 1 листопада 1921 р. «Житловий закон» (Зб. Уз. УСРР 1921 р. № 22, арт. 641) та виданих на додаток і зміну цієї постанови інших законодавчих актів, за належні державі вважається нижчезазначені будинки, коли їх установленням у законі порядком не передано у

218. О распространении действия «Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» на все поселения, в которых образованы поселковые советы.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Распространить с 1 октября 1929 г. действие «Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 167) на все поселения, в которых образованы поселковые советы.

II.

2. Внести нижеуказанные изменения и дополнения в следующие узаконения УССР:

1) В заголовке и в ст. 1 постановления своего от 11 июля 1928 г. «Об утверждении Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 166), а также в заголовке и во всем тексте постановления своего от 11 июля 1928 г. «Положение о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 167) слова: «поселения городского типа» заменить на слова: «поселения, в которых образованы поселковые советы».

2) Ст. 1 вышеуказанного «Положения» дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В неотнесенных к поселениям городского типа поселениях, в которых образованы поселковые советы, где не производилась национализация и денационализация домостроений на основании постановления Совета Народных Комиссаров УССР от 1 ноября 1921 г. «Жилищный закон» (С. У. УССР 1921 г. № 22, ст. 641) и изданных в дополнение и во изменение этого постановления иных законодательных актов, принадлежащими государству признаются нижеследующие домостроения, если они в установленном

власність кооперативним громадським або приватним організаціям або поодиноким особам;

1) що до Жовтневої революції та під час влади контр-революційних урядів належали державі, містам, земству, релігійним установам та організаціям, громадським, кооперативним, становим та іншим публічно-правним організаціям;

2) що їх експропрійовано на підставі революційного права або що взагалі перейшли у власність держави до 24 серпня 1922 року (увага 1 до арт. 59 Цивільного кодексу УСРР);

3) що їх конфісковано, реквізовано або іншим шляхом примусово вивласнено на користь державі установленим у законі порядком;

4) що перейшли у власність держави, на підставі спеціальних законів та інших постанов Урядів УСРР і Союзу РСР;

5) що їх збудували будь-які державні установи, підприємства та організації;

6) що перейшли у власність держави на підставі договору або вироку судових органів;

7) що їх перед виданням цієї постанови у відповідних реєстрах будинків і права забудови зареєстровано як належні державі».

3) Додати до арт. 3 вищезазначеної «Устави» увагу такої редакції:

«Увага. У селищах, де утворено селищні ради і що не є районні центри, всі права та обов'язки органів місцевого (комунального) господарства, передбачені цією Уставою, здійснюють селищні ради».

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 17 листопада 1929 р. № 266.

законом порядке не переданы в собственность кооперативным, общественным или частным организациям или отдельным лицам:

1) принадлежавшие до Октябрьской революции и во время власти контр-революционных правительств государству, городам, земству, религиозным учреждениям и организациям, общественным, кооперативным, сословным и другим организациям публично-правового характера;

2) экспроприированные на основании революционного права или вообще перешедшие во владение государства до 24-го августа 1922 года (примечание 1 к ст. 59 Гражданского кодекса УССР);

3) конфискованные, реквизиционные или иным путем принудительно отчужденные в пользу государства в установленном законом порядке;

4) перешедшие в собственность государства на основании специальных законов и других постановлений Правительств УССР и Союза ССР;

5) возведенные какими-либо государственными учреждениями, предприятиями и организациями;

6) перешедшие в собственность государства на основании договора или решения судебных органов;

7) зарегистрированные до издания настоящего постановления в соответствующих реестрах домостроений и права застройки, как принадлежащие государству».

3) Ст. 3 вышеуказанного «Положения» дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В поселениях, в которых образованы поселковые советы и которые не являются районными центрами, все права и обязанности органов местного (коммунального) хозяйства, предусмотренные настоящим положением, осуществляются поселковыми советами».

Харків, 25 окт. бря 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 ноября 1929 г., № 266

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

219. Про зміну розпису місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

Поробити у затвердженому 12 вересня 1928 року «Розписові місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 24, арт. 213, додаток 2) нижчепаведені зміни:

1. Місто Балту виключити з числа зазначених у розписові місцевостей—3-ої класи й віднести до числа місцевостей 4-ої класи.

2. Додати до переліку місцевостей, що її віднесено до 3-ої класи, такі міські селища: Костянтинівка, Рикове (колишнє Єнакієво), Слав'янське й Тираспіль.

3. Віднести до місцевостей 4-ої класи такі закладені пункти Київської округи: Бориспіль, Ржищів, Боярка, Ірпень, Буча і Ворзель.

II.

Цій постанові надати чинності з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено у Вістях ВУЦВК* 31 жовтня 1929 р. № 253

ПОСТАНОВЛЕННЯ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

219. Об изменении росписи местностей УССР по классам для выплаты государственного промышленного налога в твердых ставках.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

Внести в утвержденную 12 сентября 1928 г. «Роспись местностей УССР по классам для выплаты государственного промышленного налога в твердых ставках» (С. У. УССР 1928 г., № 24, ст. 213, приложение 2), нижеследующие изменения:

1. Город Балту исключить из числа указанных в росписи местностей 3-го класса и отнести к числу местностей 4-го класса.

2. Дополнить перечень местностей, отнесенных к 3-му классу, следующими городскими поселениями: Константиновка, Рикове (бывш. Енакиев), Славянск и Тирасполь.

3. Отнести к числу местностей 4-го класса следующие населенные пункты Киевского округа: Борисполь, Ржищев, Боярка, Ирпень, Буча и Ворзель.

II.

Настоящее постановление ввести в действие с 1 октября 1929 года.

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 31 октября 1929 г. № 253.

220. Про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ.

Щоб створити найоприятливіші умови для розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ, Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. На всі суми, вношувані до кредитових установ на вклади, поточні рахунки і для переказу, а так само на цінні папери, передані на схов, можна направляти стягання,

220. О мерах к развитию вкладных и переводных операций кредитных учреждений.

В целях создания наиболее благоприятных условий для развития вкладных и переводных операций кредитных учреждений, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. На все суммы, вносимые в кредитные учреждения на вклады, текущие счета и для перевода, а также на ценные бумаги, переданные на хранение, может быть обращено

накладати арешт або застосовувати конфіскацію не інакше як за спеціальною кожного окремого разу постановою судових і судово-слідчих органів.

Увага. Правила цього артикулу поширюються так само на вклади до кооперативних організацій, що їм дозволено приймати вклади.

2. На вклади грошима і цінними паперами, вношувани до державних трудових ощадних кас та кредитово-кооперативних товариств, можна направляти стягання і накладати арешт тільки в кримінальних справах, за спеціальною кожного окремого разу постановою судових або судово-слідчих органів.

Крім того, на вклади, внесені до кредитово-кооперативних товариств, можна направляти стягання по претензіях кредитово-кооперативних товариств, до яких ці вклади внесені.

3. Члени управлінських органів і ревізійних комісій, урядовці та співробітники кредитових установ і кооперативних організацій, яким дозволено приймати вклади, а так само органи, що провадять обслідування установ і організацій, повинні зберігати таємницю в усіх справах стосовно операцій і рахунків кредитової установи чи вкладів до кооперативної організації.

4. Довідки про всілякі операції і рахунки клієнтів кредитових установ та про вклади до кооперативних організацій, що їм дозволено приймати вклади, можна видавати тільки самим клієнтам та їхнім представникам, а так само судовим і слідчим органам, додержуючи в останньому разі порядку, встановленого в Цивільному процесуальному та Кримінально-процесуальному кодексах УСРР. Крім того, довідки про операції та рахунки державних підприємств, що є клієнтами кредитових установ, можна видавати тим державним органам, у безпосередньому віданні яких ці підприємства перебувають.

Жодні інші державні органи, не виключаючи й податкової інспекції, не мають права вимагати зазначених довідок.

Всякі довідки про вкладників та інших клієнтів, а так само про стан рахунків по вкладах та інших операціях державних

взыскание, наложен арест или применена конфискация не иначе, как по особому в каждом отдельном случае постановлению судебных или судебно-следственных органов.

Примечание. Правила настоящей статьи распространяется также на вклады в кооперативных организациях, которым разрешен прием вкладов.

2. На вклады, как деньгами, так и ценными бумагами, вносимые в государственные трудовые сберегательные кассы и кредитно-кооперативные товарищества, может быть обращено взыскание и наложен арест только по уголовным делам, по особому в каждом отдельном случае постановлению судебных или судебно-следственных органов.

Кроме того, на вклады, внесенные в кредитно-кооперативные товарищества, может быть обращено взыскание по претензиям кредитно-кооперативных товариществ, в которые эти вклады были внесены.

3. Члены органов управления и ревизионных комиссий, должностные лица и сотрудники кредитных учреждений и кооперативных организаций, которым разрешен прием вкладов, а также органы, производящие обследования этих учреждений и организаций, обязаны хранить тайну по всем делам, касающимся операций и счетов кредитного учреждения или вкладов в кооперативной организации.

4. Справки о всякого рода операциях и счетах клиентов кредитных учреждений и о вкладах в кооперативных организациях, которым разрешен прием вкладов, могут быть выдаваемы лишь самим клиентам и их представителям, а также судебным и следственным органам, с соблюдением в последнем случае порядка, установленного Гражданским процессуальным и Уголовно-процессуальным кодексами УССР. Кроме того, справки об операциях и счетах государственных предприятий, являющихся клиентами кредитных учреждений, могут быть выдаваемы тем государственным органам, в непосредственном ведении которых указанные предприятия находятся.

Никакие другие государственные органы, не исключая и налоговой инспекции, не имеют права требовать указанных справок.

Всякие справки о вкладчиках и других клиентах, а также о состоянии счетов по вкладам и другим операциям государствен-

трудоу ошадних кас і по операціях клієнтів кредитно-кооперативних організацій по позиках, виладах, дисконту векселів та інших зобов'язань, купівлі, продажу та схову цінних паперів, дорученнях про платіж, одержання й переказ грошових сум (п. п. «а»—«е» арт. 13 «Устави про кооперативний кредит» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 4, арт. 44) можна видавати судовим та судово-слідчим органам тільки в кримінальних справах, що є в їхньому справуванні.

5. Доручити Народному комісаріатові юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, видати інструкцію про прикладання цієї постанови, передбачивши в ній за постановами яких саме судових і судово-слідчих органів та на яких підставах можна накладати арешти і направляти стягання на кошти, внесені до кредитових установ.

II.

6. З виданням цієї постанови касується постанову Ради народних комісарів УСРР з 4 липня 1925 р. «Про заходи до розвитку вкладових і переказових операцій кредитових установ» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 52, арт. 318).

7. Цю постанову видається відповідно до арт. арт. 16 і 16¹ «Устави про кооперативний кредит» в редакції постанови ЦИК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 34, арт. 301) і арт. арт. 7 і 10 «Устави про державні трудові ошадні каси Союзу радянських соціалістичних республік» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 17, арт. 140).

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 31 жовтня 1929 р. № 253.

ных трудовых сберегательных касс и по операциям клиентов кредитно-кооперативных организаций по ссудам, вкладам, учету векселей и иных обязательств, покупке, продаже и хранению ценных бумаг, поручениям о платеже, получении и переводе денежных сумм (п. п. «а»—«е» ст. 13 «Положения о кооперативном кредите» — С. З. СССР 1927 г., № 4, ст. 44) могут быть выдаваемы судебным и судебно-следственным органам лишь по производящимся у них уголовным делам.

5. Поручить Народному комиссариату юстиции СССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов СССР издать инструкцию по применению настоящего постановления, предусмотрев в ней, постановлениями каких именно судебных и судебно-следственных органов и по каким основаниям могут быть налагаемы аресты и обращаемы взыскания на средства, внесенные в кредитные учреждения.

II.

6. С изданием настоящего постановления отменяется постановление Совета Народных Комиссаров СССР от 4 июля 1925 г. «О мерах к развитию вкладной и переводной операций кредитных учреждений» (С. У. СССР 1925 г. № 52, ст. 318).

7. Настоящее постановление издается в соответствии со ст. ст. 16 и 16¹ «Положения о кооперативном кредите», в редакции постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. (С. З. СССР 1928 г. № 34, ст. 301) и ст. ст. 7 и 10 «Положения о государственных трудовых сберегательных кассах Союза советских социалистических республик» (С. З. СССР 1929 г., № 17, ст. 140).

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров СССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров СССР **Яворский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 31 октября 1929 г. № 253

221. Устава про Український науково-дослідний інститут лісового господарства при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.

1. Український науково-дослідний інститут лісового господарства є науково-дослідною установою, що нею видає Народній комісаріат земельних справ УСРР по Всеукраїнській управі лісами.

2. Завданнями інституту є:

1) провадити наукові досліді в царині лісового господарства України і застосовувати ці досліді в інтересах соціалістичного господарського та культурного будівництва УСРР;

2) готувати нові кадри наукових робітників і високо кваліфікованих фахівців у царині лісового господарства;

3) обслуговувати потреби Всеукраїнської управи лісами і інших лісокористувачів, урядових та виробничих установ науковою консультацією, експертизами, виконанням потрібних для них дослідів і обслідувань, розробкою окремих планів тощо;

4) популяризувати наукові знання в царині лісового господарства серед широких робітничо-селянських мас.

3. Свої завдання інститут виконує через:

1) провадження наукових дослідів та спробних робіт в царині лісового господарства, як-ось: лісобіологічних, лісокультурних, лісоекономічних, вивчення технічних властивостей деревини, питань розробки та транспорту лісу, хемічного переробки деревини, одержання каніфолі та шпигинафу тощо; зазначені досліді і спробні роботи інститут провадить з доручення Всеукраїнської управи лісами, заінтересованих урядових, виробничих та промислових установ і організацій, а так само і з власної ініціативи;

2) розробку наукової методології у питаннях лісового господарства;

3) влаштування прилюдних лекцій, конкурсів і наукових демонстрацій, скликання, додержуючи встановлених правил, конференцій, з'їздів і нарад, а так само участь на республіканських, загальносоюзних та міжнародних конференціях і з'їздах у справах лісового господарства;

221. Положение об Украинском научно-исследовательском институте лесного хозяйства при Народном комиссариате земледелия УССР.

1. Украинский научно-исследовательский институт лесного хозяйства является научно-исследовательским учреждением, состоящим в ведении Народного комиссариата земледелия УССР по Всеукраинскому управлению лесами.

2. Задачами института является:

1) производство научных исследований в области лесного хозяйства Украины и применение этих исследований в интересах социалистического хозяйственного и культурного строительства УССР;

2) подготовка новых кадров научных работников и высоко-квалифицированных специалистов в области лесного хозяйства;

3) обслуживание нужд Всеукраинского управления лесами и других лесопользователей, ведомств и производственных учреждений научной консультацией, экспертизами, выполнением необходимых для них исследований и обследований, разработкой отдельных планов и т. д.;

4) популяризация научных знаний в области лесного хозяйства среди широких рабоче-крестьянских масс.

3. Свой задачи институт выполняет путем:

1) производства научных исследований и опытных работ в области лесного хозяйства, как то: лесобіологічних, лісокультурних, лісоекономічних, изучения технических свойств древесины, вопросов разработки и транспорта леса, химической переработки древесины, получения канифоли и скипидара и т. п.; указанные исследования и опытные работы институт производит по поручению Всеукраинского управления лесами, заинтересованных ведомств, производственных и общественных учреждений и организаций, а также по собственной инициативе;

2) разработки научной методологии по вопросам лесного хозяйства;

3) устройства публичных лекций, конкурсов и научных демонстраций, созыва, с соблюдением установленных правил, конференций, съездов и совещаний, а также участия в республиканских, общесоюзных и международных конференциях и съездах по вопросам лесного хозяйства;

4) організацію експедицій, екскурсій і наукових відряджень у межах Союзу РСР і закордоном за планом, що його розробляє інститут;

5) збирання потрібних наукових матеріалів і відомостей через своїх кореспондентів, а так само інших осіб, установ і організацій;

6) науковий зв'язок із Всеукраїнською академією наук та іншими державними науковими установами, вищими школами, господарськими і промисловими організаціями Союзу РСР і закордоном та притягнення для участі в своїй роботі поодиноких фахівців;

7) готування молодих наукових сил (аспірантури);

8) влаштування курсів для лісових робітників, семінарів і практичних занять для аспірантів та наукових робітників, що їхні програми погоджується з Народним комісаріатом освіти УССР;

9) видання своїх наукових праць, а так само періодичної і неперіодичної літератури (наукової і популярної) у відповідних частинах науки;

10) обмін своїми виданнями з науковими установами Союзу РСР і закордоном;

11) влаштування доповідей, лекцій, звітів тощо серед широких робітничо-селянських мас для ознайомлення їх з досягненнями науки та із своєю діяльністю.

4. Для розвитку своєї діяльності в межах, передбачених цією уставою, і з дозволу Народного комісаріату земельних справ УССР, інститут організує власні досвідні лісництва і станції, досвідні партії, лабораторії, кабінети, музеї, архіви, книгозбірні й інші допоміжні досвідно-виробничі установи.

5. Інституту надається право безпосередньо аноситися з усіма установами Союзу РСР, крім Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР, Ради праці й оборони, а так само Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УССР і Української економічної наради, що з ними інститут зноситься через Народний комісаріат земельних справ УССР.

6. Відповідно до порядку, встановленого у Митному кодексі Союзу РСР, інститут має

4) организации экспедиций, экскурсий и научных командировок в пределах Союза ССР и за границей по плану, разрабатываемому институтом;

5) собирания необходимых научных материалов и сведений через своих корреспондентов, а также иных лиц, учреждений и организаций;

6) научной связи с Всеукраинской академией наук и иными государственными научными учреждениями, высшими учебными заведениями, хозяйственными и общественными организациями Союза ССР и за границы и привлечения участия в своей работе отдельных специалистов;

7) подготовки молодых научных сил (аспирантуры);

8) устройства курсов для лесных работников, семинаров и практических занятий для аспирантов и научных работников, программы которых согласуются с Народным комиссариатом просвещения УССР;

9) издания своих научных трудов, а также периодической и неперіодической литературы (научной и популярной) в соответствующих областях науки;

10) обмена своими изданиями с научными учреждениями Союза ССР и за границы;

11) устройства докладов, лекций, отчетов и т. д., среди широких рабоче-крестьянских масс для ознакомления их с достижениями науки и со своей деятельностью.

4. В целях развития своей деятельности в пределах, предусмотренных настоящим положением, и с разрешения Народного комиссариата земледелия УССР, институт организует собственные опытные лесничества и станции, опытные партии, лаборатории, кабинеты, музеи, архивы, библиотеки и прочие подсобные учреждения опытно-производственного характера.

5. Институту предоставляется право непосредственного сношения со всеми учреждениями Союза ССР, за исключением Центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров Союза ССР, Совета труда и обороны, а также Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, с которыми институт сносится через Народный комиссариат земледелия УССР.

6. В соответствии с порядком, установленным Таможенным кодексом Союза ССР, ин-

право безмитно та безакцизно одержувати з-за кордону вантажі, призначені для наукової і дослідчої мети інституту.

7. Щодо оподаткування державними і місцевими податками та оплатами інститут має всі права, надані за законом науково-дослідним установам, що є на державному бюджеті.

8. Для потреб допоміжних досвідно-виробничих установ, що є при ньому, інститут має право від свого імені:

- 1) брати замовлення й укладати всі інші потрібні справочини;
- 2) кредитуватися в кредитових установах і зобов'язуватися векселями;
- 3) вступати за члена в організації й об'єднання, засновані для технічних удосконалень, і що не мають безпосередньої мети одержувати комерційний зиск.

Увага. Стягання за обов'язання інституту, що виникли на підставі цього артикулу, можна звертати тільки на прибутки від досвідно-виробничих установ, а так само й на майно їх, коли його, згідно з чинним законодавством, не виключено з обороту й ним вільно розпоряджає інститут. Державна скарбниця за ці зобов'язання не відповідає.

9. Інститут здійснює зазначені в арт. 8 права відповідно до інструкції Народного комісаріату земельних справ УСРР, виданої за порозумінням з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

10. Інститут поділяється на відділи і секції. Для виконання окремих наукових завдань інституту можна утворювати наукові комісії.

Інституту надається право відкривати свої відділки на території УСРР.

11. Інститут має печатку із своєю назвою.

12. На чолі інституту стоїть управа у складі голови управи (він же директор інституту), його заступника, вченого секретаря, та двох членів. Голову управи, його заступника і вченого секретаря настановлює Народний комісар земельних справ УСРР на подання Всеукраїнської управи лісами.

інститут має право получати из заграницы без уплаты таможенных пошлин и акциза грузы, предназначенные для научных и исследовательских целей института.

7. В отношении обложения государственным и местным налогами и сборами институт пользуется всеми правами, предоставленными по закону учреждениям научно-исследовательского характера, находящимся на государственном бюджете.

8. Для нужд состоящих при нем вспомогательных учреждений опытно-производственного характера институт имеет право от своего имени:

- 1) принимать заказы и заключать все прочие необходимые сделки;
- 2) кредитоваться в кредитных учреждениях и обиваться векселями;
- 3) вступать в качестве члена в организации и объединения, учрежденные для технических усовершенствований и не имеющие непосредственной целью получение коммерческой прибыли.

Примечание. Взыскания по обязательствам института, возникшие на основании настоящей статьи, могут быть обращаемы только на доходы от опытно-производственных учреждений, а также и на имущество последних, если таковое, согласно действующему законодательству, не исключено из оборота и состоит в свободном распоряжении института. Государственная казна по этим обязательствам не отвечает.

9. Институт осуществляет указанные в ст. 8 права в соответствии с инструкцией Народного комиссариата земледелия УССР, изданной по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

10. Институт разделяется на отделы и секции. Для выполнения отдельных научных заданий института могут быть образованы научные комиссии.

Институту предоставляется право открывать свои отделения на территории УССР.

11. Институт имеет печать со своим наименованием.

12. Во главе института стоит правление в составе председателя правления (он же директор института), его заместителя, ученого секретаря и двух членов.

Председатель правления, его заместитель и ученый секретарь, назначаются народным комиссаром земледелия УССР. по представ-

погоджене з Народним комісаріатом освіти УСРР. Двох членів управи обирають: одного—наукові робітники інституту і другого—аспіранти інституту.

Увага. Взаємини між управою й директором визначається в спеціальній інструкції, що її видає Народний комісаріат земельних справ УСРР.

13. До відання управи інституту належить:

1) загально направляти й керувати науково-дослідною роботою інституту;

2) наперед розглядати кошторисні звіти інституту, як на кошти, одержувані з державного бюджету, як і на спеціальні кошти, для подання цих кошторисів і звітів на затвердження до Народного комісаріату земельних справ УСРР;

3) розглядати річні плани робіт і кошториси на наукові дослідження й розподіляти кошти між установами, що увіходять до складу інституту, а так само розглядати звіти про роботу установ, що увіходять до складу інституту;

4) обсаджувати посади наукових співробітників інституту;

5) розглядати інші питання, що їх подає на обговорення управі директор інституту;

14. До обов'язків директора належить:

1) керувати, за директивами управи, діяльністю інституту в науковому, адміністративному й господарському відношеннях;

2) складати плани робіт і кошториси, наглядати правильне надходження і витрачання коштів інституту;

3) складати й видавати інструкції, що визначають діяльність підурядних інститутові установ;

4) здійснювати зв'язок з державними установами й підприємствами у справах інституту;

5) приймати і звільняти технічних робітників інституту, додержуючи чинних законів і правил;

6) укладати договори й угоди, відповідно до завдань інституту, як за готівку, як і на кредит, додержуючи чинних законів і розпоряджень Народного комісаріату земельних справ УСРР, у межах бюджетових асигнувань інституту та його спеціальних коштів;

ленню Всеукраїнського управління лесами, согласованному с Народным комиссариатом просвещения УССР. Два члена правления избираются: один—научными работниками института и другой—аспирантами института.

Примечание. Взаимоотношения между правлением и директором определяются особой инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия УССР.

13. К ведению правления института относятся:

1) общее направление и руководство научно-исследовательской работой института;

2) предварительное рассмотрение смет и отчетов института, как по средствам, получаемым из государственного бюджета, так и по специальным средствам, для представления этих смет и отчетов на утверждение Народного комиссариата земледелия УССР;

3) рассмотрение годичных планов работ и смет на научные исследования и распределение средств между учреждениями, входящими в состав института, а также рассмотрение отчетов о работе входящих в состав института учреждений;

4) замещение должностей научных сотрудников института;

5) рассмотрение иных вопросов, вносимых на обсуждение правления директором института.

14. К обязанностям директора относятся:

1) руководство по директивам правления, деятельностью института в научном, административном и хозяйственном отношениях;

2) составление планов работ и смет, наблюдение за правильным поступлением и расходованием средств института;

3) составление и издание инструкций, определяющих деятельность подведомственных институту учреждений;

4) осуществление связи с государственными учреждениями и предприятиями по делам института;

5) прием и увольнение технических работников института, с соблюдением действующих законов и правил;

6) заключение договоров и соглашений в соответствии с задачами института, как за наличные, так и в кредит, с соблюдением действующих законов и распоряжений Народного комиссариата земледелия УССР, в пределах бюджетных ассигнований института и его специальных средств;

7) представляти інститут в усіх установах і організаціях, дотримуючи правил арт. 5 цієї устави;

8) представляти інтереси інституту в судових установах без спеціальних довіреностей;

9) видавати від імені інституту довіреності.

15. Програми науково-дослідної діяльності інституту затверджує Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР.

За науково-дослідною діяльністю інституту загально наглядає Народний комісаріят освіти УСРР.

16. При інституті організується науково-технічну раду. До відання ради належить: розглядати програми, порядок і методологію розробки питань, що їх ставить управа інституту, Всеукраїнська управа лісами або сама рада.

17. До складу ради увіходять: наукові робітники інституту, представники науково-дослідних організацій і інститутів, зв'язаних з роботою науково-дослідного інституту лісового господарства, представники заінтересованих господарських організацій і установ, а так само спеціально запрошені особи.

18. Персональний склад ради, в тому числі і голову її, настановлює Народний комісар земельних справ УСРР на подання Всеукраїнської управи лісами, погоджене з Народним комісаріатом освіти УСРР.

19. Кошти інституту складаються з:

1) асигнувань з державного бюджету;

2) спеціальних коштів;

3) коштів, що їх видають на науково-дослідну роботу заінтересовані державні і господарські органи, кооперативні та громадські організації.

Увага. Порядок одержання, схову й витрачання спеціальних коштів, а так само звітність про них визначається в спеціальних законах, а так само в інструкції, що її видає Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумів-

7) представительство от имени института во всех учреждениях и организациях, с соблюдением правил ст. 5 настоящего положения;

8) представительство интересов института в судебных учреждениях без особых доверенностей;

9) выдача от имени института доверенностей.

15. Программы научно-исследовательской деятельности института утверждаются Народным комиссариатом земледелия УССР, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР.

Общий надзор за научно-исследовательской деятельностью института осуществляется Народным комиссариатом просвещения УССР.

16. При институте организуется научно-технический совет. К ведению совета относится рассмотрение программ, порядка и методологии разработки вопросов, выдвигаемых правлением института, Всеукраинским управлением лесами или самим советом.

17. В состав совета входят: научные работники института, представители научно-исследовательских организаций и институтов, связанных с работой научно-исследовательского института лесного хозяйства, представители заинтересованных хозяйственных организаций и учреждений, а также специально приглашенные лица.

18. Личный состав совета, в том числе и председатель его, назначается Народным комиссаром земледелия УССР по представлению Всеукраинского управления лесами, согласованному с Народным комиссариатом просвещения УССР.

19. Средства института составляют из:

1) ассигнований по государственному бюджету;

2) специальных средств;

3) средств, отпускаемых на научно-исследовательскую работу заинтересованными государственными и хозяйственными органами, кооперативными и общественными организациями.

Примечание. Порядок получения, хранения и расходования специальных средств, а также отчетность по ним определяется специальными законами, а также инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия УССР по со-

шися з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

20. Штати інституту встановлюється й затверджується на загальних підставах.

21. Інститут ліквідується за постановою Ради народних комісарів УСРР на подання Народного комісаріату земельних справ УСРР.

Все майно інституту, що залишилось по його ліквідації, передається Народному комісаріатові земельних справ УСРР.

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради
народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівного справ
Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

глашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

20. Штаты института устанавливаются и утверждаются на общих основаниях.

21. Институт ликвидируется по постановлению Совета народных комиссаров УССР по представлению Народного комиссариата земледелия УССР.

Все имущество института, оставшееся после его ликвидации, передается Народному комиссариату земледелия УССР.

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета
народных комиссаров УССР **Яворский.**

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ГОЛОВНИЙ СКЛЕП ТА ЕКСПЕДИЦІЯ — ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, № 31.

К Р А М Н И Ц І:

ХАРКІВ, вул. 1-го Травня, 8. КИЇВ, вул. Воровського, 17.

Представництва в усіх окружних містах України (при окрсудах)

8 рік видання

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1930 РІК**

8 рік видання

„ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“

Двотижневий журнал Наркомюсту і Юридичного
Товариства УСРР

ВИДАЄТЬСЯ ЗА РЕДАКЦІЄЮ:

Юр. МАЗУРЕНКА, С. ПРИГОВА, А. СТРОЄВА
та Ф. ЧУМАЛА

ВИХОДИТЬ УКР. МОВОЮ

Журнал, обслуговуючи переважно судових робітників, своїм широким змістом є також дуже потрібний посібник для радянських, адміністративних, господарських, кооперативних, фінансових, професійних, громадських робітників, робітників міліції та юрисконсультів госпорганів.

ЖУРНАЛ МІСТИТЬ:

I. Провідні передові та науково-теоретичні статті в усіх питаннях радянської політики, права та процесу.

II. Відділи: 1) на чергові теми, 2) огляд радянського законодавства, 3) хроніка, 4) на місцях, 5) в українському юридичному товаристві, 6) в радянському союзі, 7) за радянським кордоном, 8) з практики Найвищого Суду по Пленуму, Президії, Цивільно-касаційній та Кримінально-касаційній колегіях, 9) з практики Вищої арбітражної комісії, 10) бібліографія, 11) запитання й відповіді.

Соціалістичне змагання. — Огляд важливіших політичних процесів за кордоном.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

На 1 рік—12 крб. На 6 міс.—
6 крб. 50 коп.

ДЛЯ РІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИПУСКАЄТЬСЯ
РОЗСТРОЧКУ ПЛАТЕЖУ:

Перший внесок при передплаті—4 крб.

Другий „ 1 квітня 1930 р. 4 крб.

Третій „ 1 червня 1930 р. 4 крб.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 29 НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 17 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського централь-
ного виконавчого комітету й Ради
народних комісарів УСРР

(25 жовтня—18 листопада 1929 р.)

- 222. Про увільнення від місцевої оплати відвідувачів пересувних кіно-театрів (кіно-пересувок).
- 223. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетам вводити торговий відбукток для навантаження й розвантаження хлібних вантажів.
- 224. Про організацію в складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини.
- 225. Про зміну постанови ВУЦВК'у й РНК УСРР „Про комірне (квартирну плату) й заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу“.
- 226. Про доповнення „Положення про інститути УСРР“ та „Положення про технікуми УСРР“.
- 227. Про спеціальні кошти урядництва і установ, що є на державному й місцевому бюджеті.
- 228. Про скасування постанови „Про порядок ліквідації державних, промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю з виключною або переважною участю державного капіталу“.
- 229. Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю.
- 230. Про передачу на місцевий бюджет лікувальних установ, утримуваних з фонду медичної допомоги застрахованим та сільських лікувальних установ Українського червоного хреста.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского цент-
рального исполнительного комитета
и Совета народных комиссаров УССР

(25 октября—18 ноября 1929 г.)

- 222. Об освобождении от местного сбора посетителей передвижных кино-театров (кино-передвижек).
- 223. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить трудовую повинность для погрузки и выгрузки хлебных грузов.
- 224. Об организации в составе Народного комисариата здравоохранения УССР отдела транспортной медицины.
- 225. Об изменении постановления ВУЦИК'а и СНК УССР „О квартирной плате и мерах к урегулированию пользования жилищами в городах и поселениях городского типа“.
- 226. О дополнении „Положения об институтах УССР“ и Положения о техникумах УССР“.
- 227. О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах.
- 228. Об изменении постановления „О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала“.
- 229. Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде.
- 230. О передаче на местный бюджет лечебных учреждений, содержимых за счет фонда медицинской помощи застрахованным и сельских лечебных учреждений Украинского красного креста.

Державна Публічна

БІБЛІОТЕКА УРСР

Інв. 665024

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

222. Про увільнення від місцевої оплати відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок).

Для допомоги розвитку пересувних кінотеатрів і кінопересувок Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Увільнити від передбаченої в арт. 52 Положення про місцеві фінанси УСРР оплати з відвідувачів платних прилюдних вистав і розваг відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок).

II.

2. У зв'язку з поділом 1 цієї постанови поробити в Положенні про місцеві фінанси УСРР (36. Уз. УСРР 1927 р. № 60—62, арт. 238) такі зміни:

а) п. «я» арт. 53 ухвалити в такій редакції:

«відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок)».

б) п. «я» чинної редакції зробити пунктом «к».

III.

3. Цю постанову видається на підставі арт. 3 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 р. «Про податкові пільги для кінопромисловості» (36. Зак. СРСР 1929 р., № 48, арт. 422).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 13 листопада 1929 р., № 262.

**ПОСТАНОВЛЕНИЯ
ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

222. Об освобождении от местного сбора посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек).

В целях содействия развитию передвижных кинотеатров и кино-передвижек, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Освободить от предусмотренного ст. 52 Положения о местных финансах УССР сбора с посетителей платных публичных зрелищ и увеселений посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек).

II.

2. В связи с разделом 1-м настоящего постановления внести в Положение о местных финансах УССР (С. У. УССР 1927 г. № 60-62, ст. 238) следующие изменения:

а) п. «я» ст. 53 изложить в следующей редакции:

«посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек)».

б) п. «я» существующей редакции сделать пунктом «к».

III.

3. Настоящее постановление издается на основании ст. 3 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «О налоговых льготах для кинопромышленности». (С. 3. СССР 1929 г. № 48, ст. 422).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 ноября 1929 г., № 262.

223. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетами вводити трудовий відбукток для навантаження й розвантаження хлібних вантажів.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Дозволити Центральному виконавчому комітету АМСРР та окружним виконавчим комітетам за потрібних випадків заводити до 1 лютого 1930 р. платну трудову повинність для виконання робіт щодо навантаження й розвантаження хлібних вантажів розміром, що його встановлюють відділи праці.

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 5 листопада 1929 р., № 257.

223. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить трудовую повинность для погрузки и выгрузки хлебных грузов.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Разрешить Центральному исполнительному комитету АМОСР и окружным исполнительным комитетам в случаях необходимости вводить по 1 февраля 1930 г. платную трудовую повинность для производства работ по погрузке и выгрузке хлебных грузов в размере, устанавливаемом отделами труда.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 ноября 1929 г., № 257.

224. Про організацію у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини.

Щоб встановити єдине планове керівництво медично-санітарними заходами на транспорті у межах УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Утворити у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділ транспортної медицини з інспекторсько-організаційними функціями.

II.

2. Поробити в Уставі про Народний комісаріат охорони здоров'я УСРР (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 85) такі зміни й доповнення:

224. Об организации в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдела транспортной медицины.

В целях установления единого планового руководства медико-санитарными мероприятиями на транспорте в пределах УССР Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Образовать в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдел транспортной медицины с инспекторско-организационными функциями.

II.

2. Внести в «Положение о Народном комиссариате здравоохранения УССР» (С. З. УССР 1929 г. № 11, ст. 85) нижеследующие изменения и дополнения:

1) До арт. 3 додати пункт 3¹ такої редакції:

«3¹. Відділу транспортної медицини».

2) Додати до зазначеної Устави арт. 9¹ такої редакції:

«9¹. До відання Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР по відділу транспортної медицини належить:

1) керувати медично-санітарною справою і вживати протиепідемічних заходів на всіх залізницях, водних, морських, шосейних і битих шляхах у межах УСРР;

2) організувати лікарно-санітарні установи на шляхах сполучення й розробити, спільно з органами соціального страхування й професійними органами, плани до поліпшення і розвитку медично-санітарної справи на транспорті;

3) інспектувати, наглядати і контролювати діяльність органів, що керують медично-санітарною справою на шляхах сполучення, а так само лікарні й санітарні установи на шляхах сполучення;

4) забезпечувати всіма видами медично-санітарної допомоги робітників транспорту і членів їхніх родин, а так само організувати швидку медичну допомогу пасажиром, що раптово захворюють на шляхах сполучення;

5) розробити й здійснювати заходи до санітарної охорони морських кордонів;

6) вживати на шляхах сполучення (залізничних і водних) як загальносанітарних заходів, як і заходів до боротьби з соціальним, професійним і епідемічним захворюванням, заходів до охорони дітей, охорони підлітків, а так само заходів до санітарної освіти;

7) видавати обов'язкові постанови й правила в царині медично-санітарної справи на шляхах сполучення».

3) У п. 1 арт. 8 і п. 1 і 3 арт. 10 слова: «в тому числі і на транспорті» — виключити.

4) Пункт 4 арт. 8 ухвалити в такій редакції:

1) Ст. 3 доповнити пунктом 3¹ в наступній редакції:

«3¹. Отдела транспортной медицины».

2) Дополнить указанное Положение статьей 9¹ в следующей редакции:

«9¹. К ведению Народного комиссариата здравоохранения УССР по отделу транспортной медицины относятся:

1) руководство медико-санитарным делом и принятие противоэпидемических мер по всем железным дорогам, водным, морским, шоссеиным и грунтовым путям в пределах УССР;

2) организация лечебно-санитарных учреждений на путях сообщения и разработка, совместно с органами социального страхования и профессиональными органами, планов по улучшению и развитию медико-санитарного дела на транспорте;

3) инспектирование, наблюдение и контроль за деятельностью органов, руководящих медико-санитарным делом на путях сообщения, а также за лечебными и санитарными учреждениями на путях сообщения;

4) обеспечение всеми видами медико-санитарной помощи работников транспорта и членов их семей, а также организация скорой медицинской помощи пассажирам, внезапно заболевшим на путях сообщения;

5) разработка и осуществление мероприятий по санитарной охране морских границ;

6) принятие на путях сообщения (железнодорожных и водных), как общесанитарных мер, так и мер борьбы с социальными, профессиональными и эпидемическими заболеваниями, мер по охране детей, охране подростков, а также мер по санитарному просвещению;

7) издание обязательных постановлений и правил в области медико-санитарного дела на путях сообщения».

3) В п. 1 ст. 8 и в п. 1 и 3 ст. 10 слова: «в том числе и на транспорте» — исключить.

4) Пункт 4 ст. 8 изложить в следующей редакции:

Із заробітку	Для одинаків	При 1 утри- ман., що не має самост. заробітку	При 2 утри- ман., що не мають само- стійн. зар.	При 3 утри- ман., що не мають само- стійн. зар.
У відсотках				
До 30 крб.	30	45	60	70
" 40 "	20	35	50	60
" 50 "	10	25	40	50
" 60 "	5	15	30	40
" 70 "	—	10	20	30
" 80 "	—	—	10	20
" 90 "	—	—	—	10
" 100 "	—	—	—	5
Од 100 до 125 крб.	—	—	—	2

При зароботке	Для одиночек	При 1 не имеющем самост. за- раб. иждив.	При 2 не имеющ. са- мост. зара- бот. иждив.	При 3 не имеющ. са- мост. зара- бот. иждив.
В процентах				
До 30 руб.	30	45	60	70
" 40 "	20	35	50	60
" 50 "	10	25	40	50
" 60 "	5	15	30	40
" 70 "	—	10	20	30
" 80 "	—	—	10	20
" 90 "	—	—	—	10
" 100 "	—	—	—	5
От 100 до 125 р.	—	—	—	2

4. Додати до арт. 10 увагу такої редакції:

«Увага. Осіб, що перед виданням устави про державний промисловий податок з 10 серпня 1928 р. (Зб. Зак. СРСР 1928 р., № 50, арт. 443) повинні були торгувати за патентами першого розряду, а нині виплачують промисловий податок на особисті промисли в сталих розмірах, згідно з першим і другим розрядами розкладу оподатковуваних прибутком особистих промислів (податок 1 до устави про державний промисловий податок), прирівнюються до кустарів і ремісників, що не мають зовсім найманих робітників або мають одного найманого робітника.

Перелік особистих промислових праць, що підпадають під чинність цієї уваги, встановлює Народний комісаріат внутрішніх справ, порозумівшись із Народним комісаріатом фінансів УСРР».

5. Додати до зазначеної постанови арт. 14¹ такої редакції:

«14¹. Усі пільги й знижки, передбачені в арт. 4, 5 і 14 цієї постанови, застосовується тільки до площі, що не перевищує 13,65 кв. метрів на особу».

4. Дополнить ст. 10 примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Лица, которые до издания положения о государственном промысловом налоге от 10 августа 1928 г. (С.З. СССР 1928 г. № 50, ст. 443) должны были торговать по патентам первого разряда, а ныне уплачивают промысловый налог на личные промыслы в твердых ставках, согласно первому и второму разрядам расписания облагаемых налогом личных промыслов (приложение 1 к положению о государственном промысловом налоге), приравниваются к кустарям и ремесленникам, не имеющим совсем наемных рабочих или имеющим одного наемного рабочего.

Перечень личных промысловых занятий, подлежащих действию настоящего примечания, устанавливается Народным комиссариатом внутренних дел по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР».

5. Дополнить указанное постановление ст. 14¹ в следующей редакции:

«14¹. Все льготы и скидки, предусмотренные ст.ст. 4, 5 и 14 настоящего постановления, применяются лишь к площади, не превышающей 13,65 кв. метров на человека».

II.

Цій постанові надати чинності з 1-го листопада 1929 року.

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заступник Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 19 листопада 1929 р. № 267.

II.

Настоящее постановление ввести в действие с 1 ноября 1929 года.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 ноября 1929 г., № 267.

226. Про доповнення «Положення про інститути УСРР» та «Положення про технікуми УСРР».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Додати до «Положення про інститути УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 30, арт. 141) артку 57¹ такої редакції:

«57¹. Усі викладачі інститутів підлягають періодичним перевиборам на свої посади: професори I групи—по скінченні десятих років, професори II групи—по скінченні сімох років, старші викладачі—по скінченні п'ятих років і молодші викладачі—по скінченні трьох років перебування на відповідній посаді.

Порядок перевиборів викладачів інститутів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР.

Народному комісаріатові освіти УСРР надається право, незалежно від зазначених рішень, призначати перевибори викладачів—загальні для всіх інститутів або для інститутів окремого виду або для викладачів тих чи інших груп дисциплін.

У в а г а. Порядок перевиборів викладачів індустріальних інститутів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, а викладачів індустріальних інститутів, підурядних Вищій

226. О дополнении «Положения об институтах УССР» и «Положения о техникумах УССР».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Дополнить «Положение об институтах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) статьей 57¹ в следующей редакции:

«57¹. Все преподаватели институтов подлежат периодическим переизбраниям на свои должности: профессора I группы—по истечении десяти лет, профессора II группы—по истечении семи лет, старшие преподаватели—по истечении пяти лет и младшие преподаватели—по истечении трех лет нахождения на соответствующей должности.

Порядок переизбрания преподавателей институтов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР.

Народному комиссариату просвещения УССР предоставляется право, независимо от указанных сроков, назначать переизборы преподавателей—общие для всех институтов либо для институтов отдельного вида или для преподавателей по тем или иным группам предметов.

П р и м е ч а н и е. Порядок переизбрания преподавателей индустриальных институтов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, а преподавателей индустриальных

радї народного господарства УСРР, Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР».

2. Додати до «Положення про технікуми УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 46, арт. 208) арт. 59¹ такої редакції:

«59¹. Усі викладачі технікумів підлягають періодичним перевиборам на свої посади: професори I групи — по скінченні десятих років, професори II групи — по скінченні сімох років, старші викладачі — по скінченні п'ятих років і молодші викладачі — по скінченні трьох років перебування на відповідній посаді.

Порядок перевиборів викладачів технікумів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР.

Народньому комісаріатові освіти УСРР надається право, незалежно від зазначених реченців, призначати перевибори викладачів — загальні для всіх технікумів або для технікумів окремого виду, або для викладачів тих чи інших груп дисциплін.

У в а г а. Порядок перевиборів викладачів індустріальних технікумів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, а викладачів вищих технічних шкіл, підурядних Вищій раді народного господарства УСРР — Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР».

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченно.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» 19 листопада
1929 р., № 267.

стріальних інститутів, підведомствених Вищому совету народного хозяйства СССР, Высшим советом народного хозяйства СССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения СССР».

2. Додати до «Положення о техникумах СССР» (С. У. СССР 1927 г. № 46, ст. 208) статей 59¹ в следующей редакции:

«59¹. Все преподаватели техникумов подлежат периодическим переизбраниям на свои должности: профессора I группы — по истечении десяти лет, профессора II группы — по истечении семи лет, старшие преподаватели — по истечении пяти лет и младшие преподаватели — по истечении трех лет нахождения на соответствующей должности.

Порядок переизбрания преподавателей техникумов устанавливается Народным комиссариатом просвещения СССР.

Народному комиссариату просвещения СССР предоставляется право, независимо от указанных сроков, назначать переизборы преподавателей — общие для всех техникумов либо для техникумов отдельного вида или для преподавателей по тем или иным группам предметов.

Примечание. Порядок переизбрания преподавателей индустриальных техникумов устанавливается Народным комиссариатом просвещения СССР по соглашению с Высшим советом народного хозяйства СССР, а преподавателей высших технических учебных заведений, подведомственных Высшему совету народного хозяйства СССР — Высшим советом народного хозяйства СССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения СССР».

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров
УССР **Сербиченно.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 19 ноября
1929 г., № 267.

227. Про спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному й місцевому бюджеті.

Для спрощення порядку утворення спеціальних коштів урядництв і установ, що є на державному й місцевому бюджеті, а також для погодження закону УСРР із законодавством Союзу РСР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Спеціальними коштами є кошти, утворені на підставі спеціальних постанов Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Ради народних комісарів УСРР з прибутків установ, які є на державному або місцевому бюджеті, і що їх можуть витратити ці установи на мету, передбачену в зазначених постановах, не провадячи за прибутковою й видатковою частиною державного або місцевого бюджету.

Увага. Постанови Української економічної наради, що за ними до 28 січня 1928 р. тим або іншим установам було надано право мати спеціальні кошти, зберігають силу.

2. Урядництва й установи, що є на державному бюджеті УСРР, складають щороку по кожному виду спеціальних коштів кошториси як по прибутках, як і по видатках і подають їх до Народного комісаріату фінансів УСРР, у формі додатку до кошторисів відповідних урядництв по державному бюджету, одночасно з останнім. Кошториси спеціальних коштів розглядає й затверджує Народний комісаріат фінансів УСРР, порозумівшись з відповідними урядництвами.

Кошториси спеціальних коштів урядництв і установ, що є на державному бюджеті АМСРР, затверджує тим самим порядком Народний комісаріат фінансів АМСРР.

Увага. Кошториси спеціальних коштів по установах Народного комісаріату фінансів затверджує Народний комісаріат фінансів, порозумівшись з Народним комі-

227. О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах.

В целях упрощения порядка образования специальных средств ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, а также для согласования закона УССР с законодательством Союза ССР, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Специальными средствами являются средства, образуемые на основании особых постановлений Всеукраинского центрального исполнительного комитета или Совета народных комиссаров УССР из доходов учреждений, состоящих на государственном или местном бюджетах, и которые могут расходоваться этими учреждениями на цели, предусмотренные означенными постановлениями, без проведения по доходной и расходной части государственного или местного бюджета.

Примечание. Постановления Украинского экономического совещания, которыми до 28 января 1928 года тем или иным учреждениям было предоставлено право иметь специальные средства, сохраняют силу.

2. Ведомства и учреждения, состоящие на государственном бюджете УССР, составляют ежегодно по каждому виду специальных средств сметы как по доходам, так и по расходам и представляют таковые в Народный комиссариат финансов УССР, в виде приложения к сметам соответствующих ведомств по государственному бюджету, одновременно с последним. Сметы по специальным средствам рассматриваются и утверждаются Народным комиссариатом финансов УССР по соглашению с соответствующими ведомствами.

Сметы специальных средств ведомств и учреждений, состоящих на государственном бюджете АМСРР, утверждаются в том же порядке Народным комиссариатом финансов АМСРР.

Примечание. Сметы специальных средств по учреждениям Народного комиссариата финансов утверждаются Народным комиссариатом финансов по сог-

сягати робітничо-селянської інспекції УСРР.

3. Установи, що є на місцевому бюджеті, складають щорічну по кожному виду спеціальних коштів кошториси і по прибутках, і по видатках та подають їх одночасно із своїми основними кошторисами належним виконавчим комітетам або радам на затвердження.

Затвержені кошториси спеціальних коштів подається до відомо Народного комісаріату фінансів УСРР разом із загально-округовою збіркою місцевих бюджетів.

4. Якщо поданий встановлений речення до Народного комісаріату фінансів УСРР або АМСРР чи до виконавчого комітету або ради, до кого належить, кошторис спеціальних коштів не буде затверджений встановленим порядком (арт. арт. 2 і 3) перед початком бюджетного року, то видатки аж до затвердження кошторису можна робити в межах сум, що їх вираховувало урядництво або установа в поданому від них проекті кошторису.

Якщо кошториса спеціальних коштів не подасть урядництво чи установа, що є на державному або місцевому бюджеті, в установленій речення, то Народні комісаріати фінансів УСРР або АМСРР видаються до Ради народних комісарів УСРР або АМСРР, до кого належить, а місцеві фінансові органи—до відповідних виконавчих комітетів або рад з поданням про позбавлення відповідного урядництва або установи права мати дані спеціальні кошти і про направлення на прибуток державного або місцевого бюджету, за належністю, решти цих коштів, що є в розпорядженні зазначеного урядництва або установи.

Увага. Всі кошти, що є в розпорядженні урядництва або установ, що на право користування ними, як спеціальними коштами, нема постанов відповідних органів, направляється на прибуток державного або місцевого бюджету, за належністю.

5. В разі, коли право мати спеціальні кошти буде надано урядництву або установі протягом бюджетного року, то відповідне урядництво або установа повинні протягом

лишенню с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УССР.

3. Учреждения, состоящие на местном бюджете, составляют ежегодно по каждому виду специальных средств сметы как по доходам, так и по расходам и представляют их одновременно со своими основными сметами на утверждение подлежащих исполнительных комитетов или советов.

Утвержденные сметы специальных средств представляются для сведения Народному комиссариату финансов УССР вместе с общеокружным сводом местных бюджетов.

4. Если представленная в установленный срок в Народный комиссариат финансов УССР или АМСРР или в исполнительный комитет или совет, по принадлежности, смета специальных средств не будет утверждена установленным порядком (ст.ст. 2 и 3) до начала бюджетного года, расходы впредь до утверждения сметы могут производиться в пределах сум, исчисленных ведомством или учреждением в представленном ими проекте сметы.

Если же смета по специальным средствам не будет представлена ведомством или учреждением, состоящим на государственном или местном бюджете, в установленный срок, то Народные комиссариаты финансов УССР или АМСРР входят в Совет народных комиссаров УССР или АМСРР, по принадлежности, а местные финансовые органы—в соответствующие исполнительные комитеты или советы с представлением о лишении соответствующего ведомства или учреждения права иметь данные специальные средства и об обращении в доход государственного или местного бюджетов, по принадлежности, остатка этих средств, находящегося в распоряжении означенного ведомства или учреждения.

Примечание. Все находящиеся в распоряжении ведомств или учреждений денежные средства, на право пользования которыми, как специальными средствами, не имеется постановлений соответствующих органов, обращаются в доход государственного или местного бюджета, по принадлежности.

5. В случае, если право иметь специальные средства будет предоставлено ведомству или учреждению в течение бюджетного года, соответствующее ведомство или

місяця від дня видання відповідної постанови подати на затвердження Народному комісаріатові фінансів УСРР або АМСРР або відповідному виконавчому комітету чи раді, за належністю (арт. арт. 2 і 3), прибутковий і видатковий кошторис спеціальних коштів на ту частину бюджетного року, що лишається.

6. Спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному і місцевому бюджеті, переходять на відсоткових поточних рахунках в касах, на які покладено касове виконання кошторисів відповідних урядництв і установ.

Увага. Народному комісаріатові фінансів УСРР, порозумівшись із заінтересованими урядництвами, надається право дозволяти переходувати спеціальні кошти установ, що є на державному і місцевому бюджеті, в державних трудових ощадних касах.

7. Спеціальні кошти належить витратити в точній відповідності до призначення цих коштів у межах затверджених кошторисів і потівки.

У разі недонадходження прибутків за кошторисом спеціальних коштів урядництва або установ повинні вжити заходів до відповідного скорочення видатків.

8. Решту спеціальних коштів, що утворилася на кінець бюджетного року, переноситься на прибуткову частину відповідного кошторису спеціальних коштів наступного року, якщо інше направлення решти не передбачено в постановах про дані спеціальні кошти.

9. Ревізується й контролюється спеціальні кошти загальним порядком, встановленим для коштів, проводжуваних по державному й місцевому бюджету.

10. Народний комісаріат фінансів УСРР має видати інструкцію на розвиток цієї постанови, зокрема про порядок рахівництва й звітності щодо спеціальних коштів.

II.

11. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 11 січня 1928 р. «Про спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному

утреждение обязано в месячный срок со дня издания соответствующего постановления представить на утверждение Народного комиссариата финансов УССР или АМСРР или соответствующего исполнительного комитета или совета, по принадлежности (ст. ст. 2 и 3) доходную и расходную сметы по специальным средствам на остающуюся часть бюджетного года.

6. Специальные средства ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, хранятся на процентных текущих счетах в учреждениях, на которые возложено кассовое исполнение смет соответствующих ведомств и учреждений.

Примечание. Народному комиссариату финансов УССР по соглашению с заинтересованными ведомствами предоставляется право разрешать хранение специальных средств учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, в государственных трудовых сберегательных кассах.

7. Расходование специальных средств должно производиться в строгом соответствии с назначением этих средств в пределах утвержденных смет и наличности.

При недопоступлении доходов по смете специальных средств ведомства или учреждения обязаны принять меры к соответствующему сокращению расходов.

8. Остатки специальных средств, образовавшиеся к концу бюджетного года, переносятся в доходную часть соответствующей сметы по специальным средствам следующего года, если иное обращение остатков не предусмотрено постановлениями о данных специальных средствах.

9. Ревизия и контроль специальных средств производится в общем порядке, установленном для средств, проводимых по государственному и местному бюджетам.

10. Народному комиссариату финансов УССР издать инструкцию в развитие настоящего постановления, в частности, о порядке счетоводства и отчетности по специальным средствам.

II.

11. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 11 января 1928 г. «О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих

і місцевому бюджеті» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 1, арт. 10)—скасувати.

12. Цю постанову видається на підставі арт. 10 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 березня 1927 р. «Про спеціальні засоби установ, що перебувають на державному бюджеті» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 16, арт. 173) і відповідко до арт. 9 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 24 квітня 1929 р. «Про затвердження Устави про касове виконання єдиного державного бюджету Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 31, арт. 282).

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 22 листопада 1929 р., № 270.

228. Про скасування постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу».

Для погодження раніш виданих законів УСРР про ліквідацію державних підприємств з наступними законами про окремі види державних підприємств, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Вважати, що в зв'язку з виданням спеціальних постанов про державні промислові трести, про державні торгові підприємства (торги) та про акційні товариства втратили силу:

1) постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 7 жовтня 1925 року «Про порядок ліквідації дер-

на государственном и местном бюджетах» (С. У. УССР 1928 г. № 1, ст. 10) — отменить.

12. Настоящее постановление издается на основании ст. 10 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 23 марта 1927 г. «О специальных средствах учреждений, состоящих на государственном бюджете» (С. 3. СССР 1927 г. № 16, ст. 173) и в соответствии со ст. 9 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 24 апреля 1929 г. «Об утверждении положения о кассовом исполнении единого государственного бюджета Союза ССР» (С. 3. СССР 1929 г. № 31, ст. 282).

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 ноября 1929 г., № 270.

228. Об отмене постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала».

В целях согласования ранее изданных законов УССР по вопросу о ликвидации государственных предприятий с изданными затем законами об отдельных видах государственных предприятий, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Считать, что в связи с изданием специальных постановлений о государственных промышленных трестах, о государственных торговых предприятиях (торгах) и об акционерных обществах утратили силу:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 7 октября 1925 г. «О порядке ликвидации

каких промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 75—76, арт. 437);

2) постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 23 лютого 1927 р. «Про зміну арт. 14 постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 6, арт. 35);

3) постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про доповнення арт. 20 постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 34).

2. Арт. 321¹¹ Цивільного кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 58—59 арт. 236) ухвалити в такій редакції:

«321¹¹. Ліквідацію справ товариств з обмеженою відповідальністю провадитися стосовно до правил про ліквідацію акційних товариств».

3. Ліквідацію справ державних підприємств, що переведені на господарський розрахунок і не підпадають під чинність уставу про державні промислові трести та державні торгові підприємства (торгов.), провадитися стосовно до порядку, встановленого для ліквідації трестів і торгов. Точний порядок ліквідації справ таких державних підприємств визначається в спеціальних про них уставах або в їхніх статутах.

4. У статутах інших функціонуючих підприємств з числа вказаних в арт. 3 вносити протягом трьох місяців поробити зміни, що випливають з цієї постанови, і уста-

новити державних промислових і торговельних підприємств, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УСРР 1925 г. № 75 — 76, ст. 437);

2) постановление ВУЦВК и РНК УСРР от 23 февраля 1927 г. «Об изменении ст. 14 постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УСРР 1927 г. № 6, ст. 35);

3) постановление ВУЦВК и РНК УСРР от 1 февраля 1928 г. «О дополнении ст. 20 постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УСРР 1928 г. № 3, ст. 34).

2. Положить ст. 321¹² Гражданского кодекса УСРР (С. У. УСРР 1927 г. № 58 — 59, ст. 236) в следующей редакции:

«321¹². Ликвидация дел товариществ с ограниченной ответственностью производится, применительно к правилам о ликвидации акционерных обществ».

3. Ликвидация дел государственных предприятий, переведенных на хозяйственный расчет и не подпадающих под действие положений о государственных промышленных трестах и государственных торговых предприятиях (торгах) производится применительно к порядку, установленному для ликвидации трестов и торгов. Точный порядок ликвидации дел такого рода государственных предприятий определяется особыми о них положениями либо их уставами.

4. В уставы ныне действующих предприятий из числа указанных в ст. 3 должны быть в трехмесячный срок внесены изменения, вытекающие из настоящего по-

новити порядок ліквідації справ цих підприємств.

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

становлення и установлен порядок ликвидации дел этих предприятий.

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

229. Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю.

Для погодження Кодексу законів про працю із загальносоюзним законодавством Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Внести в Кодекс законів про працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р., № 52, арт. 751, 1928 р., № 19, арт. 180 і № 29, арт. 251) такі зміни і доповнення:

1. Арт. 4^а — скасувати.

2. До арт. 47 додати п.п. «и» і «к» такої редакції:

«и» коли на посаду відновлюється, за вироком розцінючно-конфліктної комісії або суду, чи на підставі відповідного закону про збереження посад, найманця, що раніш обіймав цю посаду».

«к» якщо орган робітничо-селянської інспекції, за порядком постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 26 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних органів, кооперативних і промислових організацій» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 146) ухвалить постанову про заборону найманцеві служити або обіймати посаду».

3. Увагу 1 до арт. 47 ухвалити в такій редакції:

«Увага 1. Розірвати договір за випадків, зазначених у п. «в», можна лише, за вироком розцінючно-конфліктної комісії, за рішенням розірвання трудового

229. Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде.

Для согласования Кодекса законов о труде с общесоюзным законодательством Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

Внести в Кодекс законов о труде (С. У. УСРР 1922 г. № 52, ст. 751, 1928 г. № 19, ст. 180 и № 29, ст. 251) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Ст. 4^а — отменить.

2. Ст. 47 дополнить п.п. «и» и «к» в следующей редакции:

«и» в случае восстановления в должности, по решению расценочно-конфликтной комиссии или суда, либо на основании соответствующего закона о сохранении должностей, нанявшегося, ранее занимавшего эту должность».

«к» в случае вынесения органом рабоче-крестьянской инспекции, в порядке постановления ВУЦИК и СНК УСРР от 26 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 146) постановления о воспрещении нанявшемуся службы или занятия должности».

3. Примечание 1-ое к ст. 47 изложить в следующей редакции:

«Примечание 1. Расторжение договора в случаях, указанных в п. «в», может последовать не иначе как по решению расценочно-конфликтной комиссии».

договору з особами, зазначеними в увазі 4 до цього артикулу.

Розірвання договорів за випадків, зазначених у п. «г», може статися:

1) в державних установах, а так само в державних, промислових, транспортних, торгових і інших підприємствах — в самостійного розпорядження наймача з тим, проте, що звільнений має право опротестувати своє звільнення до розцінючо-конфліктної комісії;

2) у всіх інших установах та підприємствах — не інакше, як з дозволу на це розцінючо-конфліктної комісії».

4. Додати до арт. 47 увагу 4 такої редакції:

«Увага 4. Розірвання трудового договору з особами, що мають право наймати і звільняти в усіх підприємствах та установах (в тому числі і приватних), а так само з іншими відповідальними робітниками державних установ і підприємств, кооперативних та громадських організацій, не можна оскаржити конфліктним або судовим порядком. Перелік категорій відповідальних робітників установлює Народний комісаріат праці Союзу РСР, порозумівшись із Всесоюзною центральною радою професійних спілок, стосовно державних підприємств і установ загальносоюзного значення, і Народний комісаріат праці УРСР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок, стосовно всіх інших установ, підприємств і організацій.

Питання про відновлення на посаді означених робітників розглядають виключно вищі, порядком підлеглості, органи і особи».

5. Додати до Кодексу законів про працю артикул 77¹ такої редакції:

«77¹. Робітникам і службовцям звільненим від роботи через обрання їх на членів рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів чи їхніх виконавчих органів, а так само на виборні посади в професійні організації, гарантується протягом усього часу роботи з обрання посади (служби) в передуючому місці роботи».

за исключением расторжения трудового договора с лицами, указанными в примечании 4 к настоящей статье.

Прекращение договора в случаях, указанных в п. «г», может последовать:

1) в государственных учреждениях, а также в государственных промышленных, транспортных, торговых и т. п. предприятиях — по самостоятельному распоряжению нанимателя, причем, однако, уволенный имеет право опротестовать свое увольнение в расценочно-конфликтную комиссию;

2) во всех остальных учреждениях и предприятиях — не иначе как с разрешения на это расценочно-конфликтной комиссии».

4. Дополнить ст. 47 примечанием 4-м в следующей редакции:

«Примечание 4. Расторжение трудового договора с лицами, имеющими право найма и увольнения во всех предприятиях и учреждениях (в том числе и частных), а также с другими ответственными работниками государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций не может быть обжаловано в конфликтном или судебном порядке. Перечень категорий ответственных работников устанавливается Народным комиссариатом труда Союза ССР, по соглашению с Всесоюзным центральным советом профессиональных союзов, в отношении государственных предприятий и учреждений общесоюзного значения и Народным комиссариатом труда УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов, в отношении всех остальных учреждений, предприятий и организаций.

Вопрос о восстановлении в должности указанных работников рассматривается исключительно вышестоящими, в порядке подчиненности, органами и лицами».

5. Дополнить Кодекс законов о труде ст. 77¹ в следующей редакции:

«77¹. Рабочим и служащим, освобожденным от работы вследствие избрания их в члены советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов или их исполнительных органов либо на выборные должности в профессиональные организации, гарантируется в течение всего времени работы по выборам должность (служба) в прежнем месте работы».

6. Арт. арт. 78, 87¹—87² Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«78. За робітниками й службовцями, що їх викликається до судових або слідчих органів, а так само до органів єдиного-полюбовного розгляду як свідків, експертів або засідателів, зберігається пересічний заріток за увесь час виконання ними покладених на них обов'язків».

«87¹. Коли розціночно-конфліктна комісія або трудова сесія народного суду, за належністю, визнають переведене звільнення за неправильне, то вони виносять вирок:

- 1) про відновлення звільненого робітника або службовця на роботі чи на посаді;
- 2) про заплату неправильно звільненому робітникові або службовцеві за час вимушеного прогулу від моменту звільнення до вступу на нову роботу або до фактичного відновлення на посаді, із розрахунку фактичного зарітку звільненого за календарний місяць, попередній місяцю звільнення».

«87². За тих випадків, коли неправильно звільнений робітник або службовець вже має відповідну до кваліфікації і оплати роботу в іншому підприємстві або установі, розціночно-конфліктна комісія або трудова сесія можуть обмежитися установленням неправильного звільнення, не виносячи вироку про відновлення робітника або службовця на роботі або на посаді».

«87³. Право одержувати заплату за час вимушеного прогулу зберігається за неправильно звільненим робітником або службовцем на час до одного місяця за всіх випадків, а понад один місяць тільки за випадків, коли неправильно звільнений робітник або службовець протягом одного місяця від дня звільнення зареєструвався на біржі праці і не відмовлявся без поважливих причин від запропонованої йому роботи».

«87⁴. Якщо неправильно звільнений робітник або службовець за час між звільненням і фактичним відновленням на посаді або одержанням нової постійної праці виконував платну роботу або одержував допомогу, як безробітний, від органів соціального

6. Ст. ст. 78, 87¹ — 87² Кодекса законов о труде изложить в следующей редакции:

«78. За рабочими и служащими, вызываемыми в судебные или следственные органы, а также в органы примирительно-третьейского разбирательства в качестве свидетелей, экспертов или заседателей, сохраняется средний заработок за все время выполнения ими возлагаемых на них обязанностей».

«87¹. В случае признания расценочно-конфликтной комиссией или трудовой сессией народного суда, по принадлежности, произведенного увольнения неправильным, ими выносятся решение:

- 1) о восстановлении уволенного рабочего или служащего в должности или на работе;
- 2) о вознаграждении неправильно уволенного рабочего или служащего за время вынужденного прогула с момента увольнения до поступления на новую работу или до фактического восстановления в должности, из расчета фактического заработка уволенного за календарный месяц, предшествовавший месяцу увольнения».

«87². В тех случаях, когда неправильно уволенный рабочий или служащий уже имеет соответствующую по квалификации и оплате работу в другом предприятии или учреждении, расценочно-конфликтная комиссия или трудовая сессия может ограничиться установлением неправильности увольнения, не вынося решения о восстановлении рабочего или служащего на работе или в должности».

«87³. Право на получение вознаграждения за время вынужденного прогула сохраняется за неправильно уволенным рабочим или служащим на время до одного месяца во всех случаях, сверх же одного месяца лишь в случае, если неправильно уволенный рабочий или служащий в течение одного месяца со дня увольнения зарегистрировался на бирже труда и не отказывался без уважительных причин от предлагаемой ему работы».

«87⁴. В случае, если неправильно уволенный рабочий или служащий за время между увольнением и фактическим восстановлением в должности или получением новой постоянной работы выполнял платную

страхування, то належну до виплати заплату за час вимушеного прогулу зменшується на одержану ним суму.

Увага. Органам соціального страхування надається право одержати від належного наймача суму страхової допомоги, що вони виплатили її робітникові або службовцеві, відновленому на посаді або на роботі, за час його вимушеного безробіття».

«87^о. Коли наймач не виконує вирока розцінючно-конфліктної комісії або трудової сесії про відновлення звільненого робітника або службовця на роботі або на посаді, то зазначений робітник або службовець, має право одержати зарплату за увесь час прогулу, що стався від невиконання наймачем відповідного вироку, до моменту фактичного відновлення на посаді або на роботі.

Цю заплату справляється з наймача, без другого розгляду справи по суті, примусовим порядком за виконавчим листом, що його видає трудова сесія (дотично справ, розв'язаних нею), або за документом, що має силу виконавчого листа, якого видає належний орган праці (дотично справ, розв'язаних на розцінючно-конфліктних комісіях)».

«87^о. У справах про відновлення на посаді або на роботі неправильно звільнених робітників або службовців, що їх розсуджує трудова сесія, вона може з власної ініціативи покласти на урядовців державних, кооперативних і громадських підприємств та установ, що вчинили неправильне звільнення, обов'язок відшкодувати підприємству або установі втрати, заподіяні їй виплатою зарплати неправильно звільненому робітникові або службовцеві. Зазначене відшкодування не може перевищувати трьохмісячного заробітку відповідного урядовця».

7. Арт. арт. 89 і 90 Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«89. В разі розірвання трудового договору з причин, передбачених в арт. арт. 36 (ч. 2), 37, п. «и» арт. 47, арт. арт. 47 і

роботу или получал пособие по безработице от органов социального страхования, подлежащее выплате вознаграждение за время вынужденного прогула уменьшается на полученную им сумму.

Примечание. Органам социального страхования предоставляется право получения от подлежащего нанимателя суммы страхового пособия, выплаченного ими рабочему или служащему, восстановленному в должности или на работе, за время его вынужденной безработицы.

«87^о. В случае неисполнения нанимателем решения расценочно-конфликтной комиссии или трудовой сессии о восстановлении уволенного рабочего или служащего на работе или в должности, указанный рабочий или служащий имеет право на получение вознаграждения за все время прогула, вызванного неисполнением со стороны нанимателя соответствующего решения, до момента фактического восстановления в должности или на работе.

Это вознаграждение взыскивается с нанимателя, без вторичного рассмотрения дела по существу, в принудительном порядке по исполнительному листу, выдаваемому трудовой сессией (в отношении дел, разрешенных ею), или по имеющему силу исполнительного листа документу, выдаваемому подлежащим органом труда (в отношении дел, разрешенных в расценочно-конфликтных комиссиях)».

«87^о. По делам о восстановлении в должности или на работе неправильно уволенных рабочих или служащих, рассматриваемым трудовой сессией, последняя может по собственной инициативе возложить на должностных лиц государственных, кооперативных и общественных предприятий и учреждений, произведших неправильное увольнение, обязанность возместить предприятию или учреждению убытки, причиненные последнему выплатой вознаграждения неправильно уволенному рабочему или служащему. Указанное возмещение не может превышать трехмесячного заработка соответствующего должностного лица».

7. Ст. ст. 89 и 90 Кодекса законов о труде изложить в следующей редакции:

«89. В случае расторжения трудового договора по причинам, предусмотренным ст. ст. 36 (ч. 2), 37, п. «и» ст. 47, ст. ст. 48

80, наймачеві видається вибувну допомогу розміром двохтижневого його заробітку».

«90. У разі розірвання трудового договору з причин, передбачених у п. п. «г», «д», «е», «ж», «з» і «к» арт. 47 та арт. 49, а так само розірвання договору з власного бажання наймача, порядком арт. 46, — вибувної допомоги не видається».

8. Додати до Кодексу законів про працю арт. арт. 93¹—93⁴ такої редакції:

«93¹. На спори, що виникають на ґрунті зняття найманої праці, загально-громадянське трирічне давнення не поширюється».

«93². Для подання до розцінючо-конфліктної комісії заяв про розгляд конфліктів встановлюються такі речення:

1) для робітників і службовців:

а) у справах про звільнення, за усіх випадків звільнення, — не пізніше як протягом 14 днів від дня пред'явлення робітником або службовцем розрахунку;

б) у справах оплати позачергових робіт — не пізніше як протягом одного місяця від дня, коли, згідно з установленими для даного підприємства або установи правилами, виплачується винагорода за роботу, або від дня відмови задовольнити вимогу, заявлену не пізніше, як через тиждень після зазначеного вище речення;

в) у всіх інших справах — не пізніше як протягом 3 місяців від дня переведення відповідного розрахунку, або відмови задовольнити вимогу, коли цю вимогу подано протягом тижня, по скінченні зазначених речень, або від дня, коли переведено було оскаржувані чинності.

2) для наймачів, що повинні подавати до розцінючо-конфліктної комісії питання про звільнення робітників або службовців за невиконання обов'язків (п. «г» арт. 47), — у справах про таке звільнення найпізніше протягом 14 днів від дня, коли робітник або службовець вчинив злочин, що дає підставу порушити справу про звільнення;

3) для всіх наймачів у справах про вивертання із заробітної плати робітника або службовця найпізніше протягом 14 днів від

я 80, наявному видається вихідне пособие в розмірі двухвищного его заработка».

«90. В случае расторжения трудового договора по причинам, предусмотренным п. п. «г», «д», «е», «ж», «з» и «к» ст. 47 и ст. 49, а равно прекращения договора по собственному желанию нанявшегося в порядке ст. 46, — выходное пособие не выдается».

8. Дополнить Кодекс законов о труде ст. ст. 93¹—93⁴ в следующей редакции:

«93¹. На споры, возникающие на почве применения наемного труда, общегосударственная трехлетняя давность не распространяется».

«93². Для подачи в расценочно-конфликтную комиссию заявлений о рассмотрении конфликтов устанавливаются следующие сроки:

1) для рабочих и служащих:

а) по делам об увольнении, во всех случаях увольнения, — не позднее 14 дней со дня пред'явления рабочему или служащему расчета;

б) по делам об оплате сверхурочных работ — не позднее одного месяца со дня, в который, согласно установленным для данного предприятия или учреждения правилам, выплачивается вознаграждение за работу, или со дня отказа в удовлетворении требования, заявленного не позднее одной недели после указанного выше срока;

в) по всем остальным делам — не позднее трех месяцев со дня производства соответствующего расчета, или получения отказа в удовлетворении требования, если это требование пред'явлено в течение недели после истечения указанных сроков, или со дня производства обжалуемых действий;

2) для наймателей, которые должны вносить в расценочно-конфликтную комиссию вопросы об увольнении рабочих или служащих за неисполнение обязанностей (п. «г» ст. 47), — по делам о таком увольнении не позднее 14 дней со дня совершения рабочим или служащим нарушения, дающего повод для возбуждения вопроса об увольнении;

3) для всех наймателей по делам о вычете из заработной платы рабочего или служащего — не позднее 14 дней со дня записи

дня, коли робітник або службовець заявив про незаконність вивертання або про неправильність його розміру».

«93». Для подання до трудової сесії народного суду заяв про розгляд конфліктів встановлюється такі реченні:

1) у справах про конфлікти, що не підлягають обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії: за випадків звільнення — найпізніше протягом 14 днів після пред'явлення робітникові або службовцеві розрахунку, за всіх інших випадків — не пізніше як протягом трьох місяців від дня переведення відповідного розрахунку або відмови у виплаті, або від дня вчинення оскаржуваних чинностей;

2) у справах про конфлікти, що підлягають обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії, — найпізніше протягом 14 днів з дня повідомлення про те, що цю справу розціночно-конфліктна комісія при розгляді не розв'язала, або від дня повідомлення про скасування вироку розціночно-конфліктної комісії порадком нагляду».

«93». Розціночно-конфліктні комісії і трудові сесії народного суду можуть приймати до свого розгляду заяви, подані з проминенням речення, за тих випадків, коли речення проминено з причин, визнаних ними за уважливі».

9. Частина 2 арт. 160 ухвалити в такій редакції:

«Звільняти членів комітету робітників і службовців, а так само членів робітничої частини розціночно-конфліктної комісії можна, крім додержання загальних правил про припинення і розірвання трудового договору (арт. арт. 44 і 47), тільки за згодою відповідної професійної (виробничої) спілки».

10. Додати до Кодексу законів про працю арт. арт. 161¹—161² такої редакції:

«161¹. Наймачі повинні повідомити комітети робітників і службовців (фабрично-заводські, місцеві й інші комітети) про наступні найми робітників і службовців, а так само про робітників і службовців, прийнятих на роботу».

«161². Комітети робітників і службовців найпізніше за три дні від моменту одержання повідомлення про прийом робітника або службовця мають право за випадків, коли

заявлення робітником или служащим о незаконности вычета или о неправильности его размера».

«93». Для подачи в трудовую сессию народного суда заявлений о рассмотрении конфликтов устанавливаются следующие сроки:

1) по делам о конфликтах, не подлежащих обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии; в случаях увольнения не позднее 14 дней после пред'явления рабочему или служащему расчета, во всех остальных случаях — не позднее трех месяцев со дня производства соответствующего расчета или отказа в увольте, либо со дня совершения обжалуемых действий;

2) по делам о конфликтах, подлежащих обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии, — не позднее 14 дней со дня уведомления о том, что данный вопрос при рассмотрении в расценочно-конфликтной комиссии не получил разрешения, или со дня уведомления об отмене решения расценочно-конфликтной комиссии в порядке надзора».

«93». Расценочно-конфликтные комиссии и трудовые сессии народного суда могут принимать к своему рассмотрению заявления, поданные с пропуском срока, в тех случаях, когда срок пропущен по причинам, признаваемым ими уважительными».

9. Часть 2-ую ст. 160 изложить в следующей редакции:

«Увольнение членов комитета рабочих и служащих, а равно членов рабочей части расценочно-конфликтной комиссии может быть произведено, помимо соблюдения общих правил о прекращении и расторжении трудового договора (ст. ст. 44 и 47), лишь с согласия соответствующего профессионального (производственного) союза».

10. Дополнить Кодекс законов о труде ст. ст. 161¹ — 161² в следующей редакции:

«161¹. Наниматели обязаны извещать комитеты рабочих и служащих (фабрично-заводские, местные и т. п. комитеты) о предстоящем найме рабочих и служащих, а также о рабочих и служащих, принятых на работу».

«161². Комитеты рабочих и служащих не позднее 3-х дней с момента получения извещения о приеме рабочего или служащего имеют право в случаях, если наем произве-

наймач найняв, зламавши чинне законодавство про працю або колективний договір, заявити свої заперечення проти прийому даного робітника або службовця на роботу».

«161³. Коли наймач не погоджується із запереченням комітету робітників і службовців, то комітет має право найгірніше протягом трьох днів від дня заявлення своїх заперечень, передати конфлікт на розгляд місцевого відділу праці, а в місцевостях, де відділів праці нема, місцевої інспекції праці.

Відділ праці або інспекція праці повинні розв'язати конфлікт протягом трьох днів від дня надходження відповідної заяви. Рішення зазначених органів є остаточні й їх може переглянути тільки порядком нагляду вищий орган праці».

«161⁴. За масового або групового скорочення штатів перелік скасовуваних посад наймач повинен не пізніше як за два тижні до звільнення надіслати комітетові робітників і службовців».

«161⁵. У тих підприємствах і установах, де нема фабрично-заводських і місцевих комітетів, права їхні (арт. арт. 161³—161⁴) відповідно здійснюють належні групові комітети або делегати-уповноважені професійних спілок».

11. Розділ XVI Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«Про розв'язання трудових конфліктів і розгляд справ про зламання законів про працю».

168. Трудові конфлікти, що виникають на ґрунті встановлення і запровадження умов праці, обумовлених законом, колективним або трудовим договором і правилами внутрішнього розпорядку, розглядаються:

1) в органах єдиально-полюбовного розгляду (розціночно-конфліктних комісіях, єдиальних камерах і полюбовних судах);

2) в трудових сесіях народного суду, а де трудових сесій не організовано, в народньому суді.

Органи єдиально - полюбовного розгляду чинять на підставі спеціальної про кожний з них устави.

ден наймателем с нарушением действующего законодательства о труде или коллективного договора, заявит свои возражения против приема данного рабочего или служащего на работу».

«161³. В случаях несогласия нанятателя с возражением комитета рабочих и служащих, последний имеет право не позднее, чем в трехдневный срок со дня заявления им своих возражений, передать конфликт на рассмотрение местного отдела труда, а в местностях, где отделов труда не имеется, местной инспекции труда.

Конфликт должен быть разрешен отделом труда или инспекцией труда в трехдневный срок со дня поступления соответствующего заявления. Решения указанных органов являются окончательными и они могут быть пересмотрены лишь в порядке надзора вышестоящим органом труда».

«161⁴. При массовом или групповом сокращении штатов перечень упраздняемых должностей должен быть не позднее, чем за две недели до увольнения, сообщен нанятателем комитету рабочих и служащих».

«161⁵. В тех предприятиях и учреждениях, в которых не учреждены фабрично-заводские и местные комитеты, права их (ст. ст. 161³—161⁴) соответственно осуществляются подлежащими групповыми комитетами или делегатами-уполномоченными профессиональных союзов».

11. Изложить главу XVI Кодекса законов о труде в следующей редакции:

«О разрешении трудовых конфликтов и рассмотрении дел о нарушении законов о труде».

168. Трудовые конфликты, возникающие на почве установления и применения условий труда, обусловленных законом, коллективным или трудовым договором и правилами внутреннего распорядка, рассматриваются:

1) в органах примирительно-третейского разбирательства (расценочно-конфликтных комиссиях, примирительных камерах и третейских судах);

2) в трудовых сессиях народного суда, а в местностях, где трудовые сессии не образованы, в народном суде.

Органы примирительно-третейского разбирательства действуют на основании особого о каждом из них положения.

Трудові сесії народного суду організуються і вони чинять на підставі правил, установлених в уставі про судустрой УССР і в Цивільно-процесуальному кодексі УССР.

169. До відання розціночно-конфліктних комісій належить:

1) затверджувати за випадків і в межах, передбачених у колективних договорах або в законі, норми виплати, акордові розцінки, розбивку робіт і посад на тарифні розряди, встановлювати нормальний відсоток браку, форми випробування, спроби та інші нові умови праці, а так само розв'язувати ті питання, що їх за законом або колективним договором спеціально віднесено до відання розціночно-конфліктних комісій;

2) розв'язувати всі конфлікти, що виникають між робітниками або службовцями й наймачами, коли прикладається закон про працю, колективні й трудові договори та правила внутрішнього розпорядку.

169¹. До відання розціночно-конфліктних комісій не належать:

1) справи про звільнення й про відновлення на посаді осіб, що мають право наймати і звільняти, а так само інших відновлених робітників, засначених в увазі 4 до арт. 47 цього Кодексу;

2) справи про розірвання трудових договорів з робітниками й службовцями на ґрунті професійної спілки;

3) питання про зміну службової плати, установлені порядком державного нормування заробітної плати і про зміну штатів;

4) конфлікти між робітниками або службовцями й наймачами на ґрунті давання й розподілу житних приміщень, задоволення побутових та інших потреб робітників, що не випливають із обов'язань за колективними й трудовими договорами;

5) трудові справи, що їх розсудила трудова сесія народного суду, єдина камера або полюбовний суд, а так само трудові справи, що є на розгляді у цих органів;

6) справи про дисциплінарні заходи впливу порядком підлеглости.

169². Обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктних комісіях, як основній первинній інстанції, підлягають конфлікти в справах:

Трудовые сессии народного суда организуются и действуют на основании правил, установленных в уставе про судустрой УССР и в Гражданском процессуальном кодексе УССР.

169. К ведению расценочно-конфликтных комиссий относятся:

1) утверждение в случаях и пределах, предусмотренных в коллективном договоре или в законе, норм выработки, сдельных расценок, разбивки работ и должностей по тарифным разрядам, установление нормального процента брака, форм испытания, проб и иных новых условий труда, а также разрешение тех вопросов, которые законом или коллективным договором специально отнесены к ведению расценочно-конфликтных комиссий;

2) разрешение всех конфликтов, возникающих между рабочими или служащими и нанимателем при применении законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка.

169¹. Ведению расценочно-конфликтных комиссий не подлежат:

1) дела об увольнении и о восстановлении в должности лиц, имеющих право найма и увольнения, а также других ответственных работников, указанных в примечании 4 к ст. 47 настоящего Кодекса;

2) дела о расторжении трудовых договоров с рабочими и служащими по требованию профессионального союза;

3) вопросы изменения должностных окладов, установленных в порядке государственного нормирования заработной платы, и изменения штатов;

4) конфликты между рабочими и служащими и нанимателями на почве предоставления и распределения жилых помещений, удовлетворения бытовых нужд работников и т. д., не вытекающие из обязательств по коллективным и трудовым договорам;

5) трудовые дела, разрешенные трудовой сессией народного суда, примирительной камерой или третейским судом, а также трудовые дела, находящиеся на рассмотрении этих органов;

6) дела о дисциплинарных мерах воздействия в порядке подчиненности.

169². Обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтных комиссиях, как основной первичной инстанции, подлежат конфликты по вопросам:

1) перевodu на іншу роботу й сполучених із переводом зберіганням заробітку або видачею вибувної допомоги;

2) оплати при недовиробленні норм;

3) звільнення через не придатність і за невиконання обов'язків;

4) компенсації за використання струменю, що належить робітникові;

5) видачі спецодягу й спецхарчування і, за належних випадків, грошової компенсації за них; застосування скороченого робітничого дня і довшої відпустки;

6) оплати за виконання робіт різної кваліфікації при заступанні;

7) оплата перестояю;

8) оплати за готування до акордового наряду;

9) оплати незакінченого акордового наряду;

10) відрахування із заробітної плати робітника або службовця за випадків, передбачених в арт. 4 постанови Центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів Союзу РСР з 12 червня 1929 р. «Про відповідальність майном робітників і службовців за шкоду, що вони її вчинили таймачеві» (Зб. Зак. Союзу РСР 1929 р. № 42, арт. 367), і оплати браку;

11) оплати за час відставлення від роботи;

12) видачі грошової компенсації за надану відпустку;

13) розміру оплати за час випробування;

14) розміру належної робітникові або службовцеві премії;

15) оплата позачергових робіт;

16) виплати вибувної допомоги, у разі розірвання трудового договору найманцем з вини наймача;

17) інші конфлікти, віднесені до обов'язкового розгляду на розціночно-конфліктних комісіях стосовно підприємств та організацій загально-союзного значення і установ Союзу РСР Народним комісаріатом праці Союзу РСР, порозумівшись із Вищою радою народного господарства Союзу РСР і Всесоюзною центральною радою професійних спілок, а стосовно всіх інших підприємств, установ та організацій Народним комісаріатом праці УСРР, порозумівшись із Вищою радою народного господарства УСРР і Всеукраїнською радою професійних спілок.

1) перевodu на другу роботу и связанных с переводом сохранением заработка либо выдачей выходного пособия;

2) оплаты при недовыработке норм;

3) увольнения по непригодности и за неисполнение обязанностей;

4) компенсации за использование инструмента, принадлежащего рабочему;

5) выдачи спецодяга и спецпитания и, в подлежащих случаях, денежной компенсации за них; применения сокращенного рабочего дня и удлиненного отпуска;

6) оплаты при выполнении работ разной квалификации при замещительстве;

7) оплаты простоя;

8) оплаты подготовки к сдельному наряду;

9) оплаты незаконченного сдельного наряда;

10) вычета из заработной платы рабочего или служащего в случаях, предусмотренных в ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 12 июня 1929 г. «Об имущественной ответственности рабочих и служащих за ущерб, причиненный ими нанимателям» (С. З. СССР 1929 г. № 42, ст. 367), и оплаты брака;

11) оплаты за время отстранения от работы;

12) выдачи денежной компенсации за непредоставленный отпуск;

13) размера оплаты за время испытанья;

14) размера причитающейся рабочему или служащему премии;

15) оплаты сверхурочных работ;

16) выплаты выходного пособия, в случае расторжения трудового договора нанявшимся по вине нанимателя;

17) иные конфликты, отнесенные к обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтных комиссиях в отношении предприятий и организаций общесоюзного значения и учреждений Союза ССР Народным комиссариатом труда Союза ССР по согласованию с Высшим советом народного хозяйства Союза ССР и Всесоюзным центральным советом профессиональных союзов, а в отношении всех остальных предприятий, учреждений и организаций Народным комиссариатом труда УССР по согласованию с Высшим советом народного хозяйства УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов.

У всіх інших конфліктах робітник та службовець з власного вибору може звертатись або до розціночно-конфліктної комісії або до трудової сесії народного суду.

169². До відання єдинальних камер і полюбовних судів належить розв'язувати:

1) конфлікти, що виникають у зв'язку з прикладанням законів про працю, колективних і трудових договорів, правил внутрішнього розпорядку і таблиці заходів впливу

2) конфлікти, що виникають на ґрунті установлення нових умов праці, по яких не досягнуто було згоди на розціночно-конфліктній комісії.

169⁴. Розглядові у трудових сесіях народного суду підлягають конфлікти на ґрунті вживання найманої праці, що виникають через невиконання законів про працю, колективних і трудових договорів і правил внутрішнього розпорядку або через неправильне прикладання таблиці заходів впливу, за випадків:

1) коли конфлікт, що підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії (арт. 169²), підчас розгляду на розціночно-конфліктній комісії не був розв'язаний;

2) коли робітник або службовець удався до трудової сесії у справі про конфлікт, що не підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії;

3) коли вирок розціночно-конфліктної комісії скасував орган праці порядком нагляду;

4) усі справи про зламання законів про працю і колективних договорів (тарифних угод), розглядані кримінальним порядком.

170. Розціночно-конфліктні комісії організується з однакового числа представників від наймача, з одного боку, і комітету робітників та службовців підприємства, установи або господарства чи групового комітету — з другого боку.

Конфлікти на розціночно-конфліктних комісіях розв'язується виключно за згодою сторін (представників від робітничої частини з представниками наймача).

170¹. Розціночно-конфліктні комісії не мають права виносити вироків, що змінюють, доповнюють або касують умови колективного договору, якщо такого права їм не надано за колективним договором.

По всем остальным конфликтам возможно обращение по выбору рабочего и служащего либо в расценочно-конфликтную комиссию, либо в трудовую сессию народного суда.

169³. К ведению примирительных камер и третейских судов относится разрешение:

1) конфликтов, возникающих в связи с применения законов о труде, коллективных и трудовых договоров, правил внутреннего распорядка и таблицы мер воздействия;

2) конфликтов, возникающих на почве установленя новых условий труда, по которым не было достигнуто соглашение в расценочно-конфликтной комиссии.

169⁴. Рассмотрению в трудовых сессиях народного суда подлежат конфликты на почве применения наемного труда, возникающие вследствие неисполнения законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка или вследствие неправильного применения таблицы мер воздействия, в случаях:

1) когда конфликт, подлежащий обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии (ст. 169²), при рассмотрении в расценочно-конфликтной комиссии не получил разрешения;

2) когда рабочий или служащий обратился в трудовую сессию по делу о конфликте не подлежащем обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии;

3) когда решение расценочно-конфликтной комиссии было отменено органом труда в порядке надзора;

4) все дела о нарушении законов о труде и коллективных договоров (тарифных соглашений), рассматриваемые в уголовном порядке.

170. Расценочно-конфликтные комиссии организуются из равного числа представителей нанимателей, с одной стороны, и комитета рабочих и служащих предприятия, учреждения или хозяйства или группового комитета — с другой стороны.

В расценочно-конфликтных комиссиях конфликты разрешаются исключительно по соглашению сторон (представителей рабочей части с представителями нанимателя).

170¹. Расценочно-конфликтные комиссии не вправе выносить решений изменяющих, дополняющих или отменяющих условия коллективного договора, если такое право не предоставлено им по коллективному договору.

171. Єднальні камери і полюбовні суди організуються при Народному комісаріаті праці УСРР та його місцевих органах за особливим щоразу порозумінням відповідної професійної спілки з наймачем, у складі уповноважених на розв'язання даного конфлікту представників сторін, по одному від кожної сторони.

Голову єднальної камери настановлює відповідний орган праці.

Єднальні камери організуються так само при районних виконавчих комітетах. За цих випадків, голову єднальної камери настановлює районний виконавчий комітет.

Голову полюбовного суду обирають сторони або його настановлює орган праці на прохання сторін або, в разі утворення полюбовного суду примусовим порядком (арт. 172), на прохання однієї сторони.

Вироки єднальних камер ухвалюється тільки за згодою сторін.

Вироки полюбовного суду ухвалюється за порозумінням сторін, а коли не досягнено порозуміння, їх ухвалює голова полюбовного суду (суперарбітр).

172. Для розв'язання конфліктів між професійними спілками і державними підприємствами та установами відповідні органи праці організують полюбовні суди на заяву однієї з сторін у конфлікті. За цих випадків друга сторона повинна обов'язково прийняти полюбовний суд.

Не допускається організовувати обов'язковий полюбовний суд для розв'язання конфліктів у справах зміни або скасування умов колективних договорів до скінчення речення їх чинності.

173. Вироки розціночно-конфліктних комісій, єднальних камер і полюбовних судів остаточні і не підлягають перегляду по суті. Ці вироки можуть скасувати тільки органи праці порядком нагляду, згідно з спеціальною ustawoю.

174. Коли наймач не виконає вирока розціночно-конфліктної комісії, єднальної камери чи полюбовного суду, яким на користь робітників чи службовців або профе-

171. Примирильные камеры и третейские суды организуются при Народном комиссариате труда УССР и его местных органах по особому каждый раз соглашению соответствующего профессионального союза с нанимателем, в составе уполномоченных на разрешение данного конфликта представителей сторон, по одному от каждой стороны.

Председатель примирительной камеры назначается соответствующим органом труда.

Примирильные камеры организуются также при районных исполнительных комитетах. В этих случаях, председатель примирительной камеры назначается районным исполнительным комитетом.

Председатель третейского суда избирается сторонами или назначается органом труда по просьбе сторон или, в случае образования третейского суда в обязательном порядке (ст. 172), по просьбе одной стороны.

Решения примирительных камер принимаются исключительно по соглашению сторон.

Решения третейского суда принимаются по соглашению сторон, а в случае недостижения соглашения — председателем третейского суда (суперарбитром).

172. Для разрешения конфликтов между профессиональными союзами и государственными предприятиями и учреждениями третейские суды организуются соответствующими органами труда по заявлению одной из сторон в конфликте. В этих случаях принятие третейского суда для другой стороны является обязательным.

Не допускается организация обязательного третейского суда для разрешения конфликтов по вопросам изменения или отмены условий коллективных договоров до истечения срока действия последних.

173. Решения расценочно-конфликтных комиссий, примирительных камер и третейских судов окончательны и не подлежат пересмотру по существу. Эти решения могут быть отменены лишь органами труда в порядке надзора, на основании особого о том положения.

174. В случае неисполнения нанимателем решения расценочно-конфликтной комиссии, примирительной камеры или третейского суда, коим в пользу рабочих или

сійної оцінки присуджено певну грошову суму, то ці вироки виконуються примусовим порядком за документами, що їх видає орган праці, які мають силу виконавчого листа.

II.

12. Цю постанову видається на підставі арт. 4 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 29 серпня 1928 року «Про затвердження правил про еднальний і судовий розгляд трудових конфліктів» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 56, арт. 494), арт. 6 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 1 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних, кооперативних і громадських організацій» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 35, арт. 313), арт. 7 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 5 червня 1929 р. «Про обов'язки наймачів сповіщати комітети робітників та службовців про найм і звільнення робітників» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 37, арт. 325) і відповідно до постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 31 липня 1929 року «Про зміну правил про еднальний і судовий розгляд трудових конфліктів» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 50, арт. 449).

13. Скасувати нижченаведені закони УСРР:

1) постанову РНК УСРР з 27 квітня 1923 року «Положення про примирні камери і третейські суди» (Зб. Уз. УСРР 1923 року № 13, арт. 243);

2) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 19 травня 1926 р. «Про зміну арт. 174 Кодексу законів про працю» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 26, арт. 220);

3) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 9 червня 1926 р. «Про зміну арт. 171 Кодексу законів про працю» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 30, арт. 241);

4) арт. 17 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 липня 1928 р. «Про зміни в чинному законодавстві УСРР у зв'язку з виданням нових положень про сільські ради, про селищні ради, про міські ради та про райо-

служущих или профессионального союза присуждена определенная денежная сумма, эти решения приводятся в исполнение в принудительном порядке по выдаваемым органом труда документам, имеющим силу исполнительного листа».

II.

12. Настоящее постановление издается на основании ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 29 августа 1928 г. «Об утверждении правил о примирительно-третейском и судебном рассмотрении трудовых конфликтов» (С. 3. СССР 1928 г. № 56, ст. 494), ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 1 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных, кооперативных и общественных организаций» (С. 3. СССР 1929 г. № 35, ст. 313), ст. 7 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 5 июня 1929 г. «Об обязанности нанимателей извещать комитеты рабочих и служащих о найме и увольнении работников» (С. 3. СССР 1929 г. № 37, ст. 325) и в соответствии с постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 31 июля 1929 г. «Об изменении правил о примирительно-третейском и судебном рассмотрении трудовых конфликтов» (С. 3. СССР 1929 г. № 50, ст. 449).

13. Отменить нижеследующие законы УССР:

1) постановление СНК УССР от 27 апреля 1923 г. «Положение о примирительных камерах и третейских судах» (С. У. УССР 1923 г. № 13, ст. 243);

2) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 19 мая 1926 г. «Об изменении ст. 174 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1926 г. № 26, ст. 220);

3) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 9 июня 1926 г. «Об изменении ст. 171 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1926 г. № 30 ст. 241);

4) ст. 17 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 4 июля 1928 г. «Об изменениях в действующем законодательстве УССР в связи с изданием новых положений о сельских советах, о поселковых советах, о го-

нові з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 17, арт. 152);

5) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 липня 1928 р. «Про доповнення Кодексу законів про працю статтями 4¹, 87¹ — 87⁶» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 19, арт. 180).

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 4, 6, 8 грудня
1929 р., №№ 281, 283, 285.

родских советах и в районных съездах советов и районных исполнительных комитетах» (С. У. УССР 1928 г. № 17, ст. 152);

5) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 июля 1928 г. «О дополнении Кодекса законов о труде статьями 4¹, 87¹ — 87⁶» (С. У. УССР 1928 г. № 19, ст. 180).

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4, 6, 8 де-
кабря 1929 г., № № 281, 283, 285.

ПОСТАНОВА

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

230. Про передачу на місцевий бюджет лікувальних установ, утримуваних з фонду медичної допомоги застрахованим, та сільських лікувальних установ Українського червоного хреста.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Лікувально-профілактичні установи, утримувані коштом фонду медичної допомоги застрахованим, коли ці установи в 1928-1929 році були відкриті для обслуговування усієї людності, належить передати на відповідні місцеві бюджети. Цю передачу треба провадити поступово протягом чотирьох років, починаючи з 1929-1930 бюджетного року.

2. Зазначені вище лікувально-профілактичні установи передається на місцевий бюджет щороку за загальними планами, що їх складають на кожну округу місцеві органи Народного комісаріату охорони здоров'я та Народного комісаріату фінансів УСРР і затверджують округові виконавчі комітети. В АМСРР відповідний план складає Народний комісаріат охорони здоров'я АМСРР та Народний комісаріат фінансів АМСРР і затвер-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

230. О передаче на местный бюджет лечебных учреждений, содержащихся за счет фонда медицинской помощи застрахованным, и сельских лечебных учреждений Украинского красного креста.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Лечебно-профилактические учреждения, содержащиеся за счет фонда медицинской помощи застрахованным, если эти учреждения в 1928 — 1929 году были открыты для обслуживания всего населения, должны быть переданы на соответствующие местные бюджеты. Такая передача производится постепенно в течение четырех лет, начиная с 1929 — 1930 бюджетного года.

2. Передача указанных выше лечебно-профилактических учреждений на местный бюджет производится ежегодно согласно общим планам, составляемым по каждому округу местными органами Народного комиссариата здравоохранения и Народного комиссариата финансов УССР и утверждаемыми окружными исполнительными комитетами. В АМСРР соответствующий план составляется Народным комиссариатом адра-

дає Рада народних комісарів АМСРР. Плани ці слід затвердити найпізніше 1 січня 1930 року.

3. Після передачі на місцевий бюджет утримання лікувально-профілактичних установ, зазначених в арт. 1, з фонду медичної допомоги застрахованим повинно асигнувати дотації до відповідних місцевих бюджетів розміром, який відповідає кількості застрахованих, що їх обслуговують ці установи.

4. Сільські лікувально-профілактичні установи (сільські амбулаторії, туберкульозні й венеричні диспансери, консультації тощо), утримувані коштом товариства Українського червоного хреста, передається на відповідні місцеві бюджети протягом двох років, починаючи з 1929-1930 року за планом, що його складає товариство Українського червоного хреста, порозумівшись з Народним комісаріатом охорони здоров'я і Народним комісаріатом фінансів УСРР.

Харків, 18 листопада 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 27 листопада 1929 р. № 275.

воохранения АМСРР и Народным комиссариатом финансов АМСРР и утверждается Советом народных комиссаров АМСРР. Планы эти должны быть утверждены не позднее 1 января 1930 года.

3. После передачи на местный бюджет содержания лечебно-профилактических учреждений, указанных в ст. 1, из фонда медицинской помощи застрахованным должны быть ассигнуемы дотации в соответствующие местные бюджеты в размере, соответствующем количеству застрахованных, обслуживаемых этими учреждениями.

4. Сельские лечебно-профилактические учреждения (сельские амбулатории, туберкулезные и венерические диспансеры, консультации и т. п.), содержимые за счет средств общества Украинского красного креста, передаются на соответствующие местные бюджеты в течение двух лет, начиная с 1929 — 1930 года по плану, составляемому обществом Украинского красного креста, по согласованию с Народным комиссариатом здравоохранения и Народным комиссариатом финансов УСРР.

Харьков 18 ноября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УСРР **Яворский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 ноября 1929 г. № 275.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР
ІНВ. 665024

ВИЩІ ПОЗАОЧНІ ЮРИДИЧНІ КУРСИ

при НКЮ УСРР

(Уставу затвердив Держнаукметодком НКО
УСРР 9-XI 1928 р.).

В. П. Ю. К.

мають на меті: 1) підвищити кваліфікацію робітників юстиції, ДПУ, міліції й розшуку; 2) розповсюдити юридичну освіту серед робітників адміністративного апарату; 3) підготувати висуванців робітників та селян до самостійної праці в органах юстиції та в адміністративному апараті.

В. П. Ю. К.

розраховані на 24 місяці. Протягом цього часу через видання друкованих лекцій та методологічних порадників буде пройдено курс дисциплін відповідно до програми правничого факультету інституту народного господарства.

Слухачами-передплатниками В. П. Ю. К. можуть бути робітники юстиції, ДПУ, міліції та розшуку, робітники адміністративного апарату та інші особи.

До складу авторів-викладачів запрошені кращі наукові сили.

Особи, що бажають стати слухачами-передплатниками В. П. Ю. К., повинні попередньо надіслати до Юридичного Видавництва НКЮ УСРР (Харків, вул. «Ртема», 31) заяву з своєю адресою. Потім їм надішлять безплатно проспекти з вказівками про курс навчання, умови прийняття та передплату.

ФУНДАМЕНТАЛЬНА
БІБЛІОТЕКА
Київського Інституту
Народного Господарства

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 30 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929 Р.**
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 31 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови: 2-ої сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету XI скликання та Ради народніх комісарів УСРР

(25 листопада—13 грудня 1929 р.)

- 231. Про затвердження постанов, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 сесією ВУЦВК'у X скликання й II-ю сесією ВУЦВК'у XI скликання.
- 232. Про зміну Положення про Машино-тракторний комітет при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.
- 233. Про заходи до розвитку тваринництва.
- 234. Про дозвіл Раді народніх комісарів АМСРР і окружним виконавчим комітетам збільшити надвишки в місцеві кошти до державного від прибуткового податку.
- 235. Про право вдов військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, що загинули у боротьбі з контр-революцією, вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів.
- 236. Про розмір і порядок брання грошових внесків на ліквідацію неписьменности з осіб, позбавлених виборчих прав.
- 237. Про пільгове оподаткування єдиним сільсько-господарським податком прибутків селян-середняків від оранки смуг у бідняцьких господарствах по здешевлених цінах.
- 238. Про затвердження Устави про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.
- 239. Устава про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления: 2-ой сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета XI созыва и Совета народных комиссаров УССР

(25 ноября—13 декабря 1929 г.)

- 231. Об утверждении постановлений, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4-ой сессией ВУЦИК X созыва и II-ой сессией ВУЦИК XI созыва.
- 232. Об изменении Положения о Машино-тракторном комитете при Народном комиссариате земледелия УССР.
- 233. О мерах к развитию животноводства.
- 234. О разрешении Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам повысить надбавки в местные средства к государственному подоходному налогу.
- 235. О праве вдов военнослужащих, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, на вступление в кооперативные объединения (артели) инвалидов.
- 236. О размерах и порядке взимания денежных взносов на ликвидацию неграмотности с лиц, лишенных избирательных прав.
- 237. О льготном обложении единым сельско-хозяйственным налогом доходов крестьян-середняков от вспашки полос в бедняцких хозяйствах по удешевленным ценам.
- 238. Об утверждении Положения о Гидро-метеорологическом комитете УССР.
- 239. Положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

Державна Публічна

БІБЛІОТЕКА УСРР

ІНВ. 6650242

ПОСТАНОВА

2-ої СЕСІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ХІ СКЛИКАННЯ.

231. Про затвердження постанов, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 Сесією ВУЦВК Х скликання і 2 Сесією ВУЦВК ХІ скликання.

Друга Сесія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету ХІ скликання, заслухавши доповідь про постанови, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 Сесією ВУЦВК Х скликання і 2 Сесією ВУЦВК ХІ скликання, і що підлягають затвердженню Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, постановила затвердити постанови, що їх прийнято між 10 листопада 1928 р. і 5 листопада 1929 р., а саме:

а) Про затвердження Кодексів законів УСРР, змін та доповнень до них.

1. З 12 січня 1929 року «Про зміну арт. арт. 46 і 47 Устави про державні промислові трести» (36. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 36).

2. З 12 червня 1929 року «Про зміну Устави про державні промислові трести УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 123).

3. З 24 липня 1929 року «Про зміну постанов «Про затвердження Устави про державні промислові трести УСРР» і «Устава про державні промислові трести УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 166).

4. З 10 листопада 1928 року «Про зміну арт. 39 постанови про промислову кооперацію» (36. уз. УСРР 1928 р. № 30, арт. 266).

5. З 2 січня 1929 року «Про зміну арт. 59 постанови Про промислову кооперацію» (36. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 24).

6. З 17 липня 1929 року «Про доповнення арт. 94 і про зміну арт. 75, 96 і 131 Кодексу законів про працю» (36. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 161).

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

2 СЕССИИ ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА ХІ СОЗЫВА.

231. Об утверждении постановлений, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4 Сессией ВУЦИК Х созыва и 2 Сессией ВУЦИК ХІ созыва.

Вторая Сессия Всеукраинского центрального исполнительного комитета ХІ созыва, заслушав доклад о постановлениях, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4 Сессией ВУЦИК Х созыва и 2 Сессией ВУЦИК ХІ созыва, и подлежащих утверждению Всеукраинского центрального исполнительного комитета, постановила утвердить постановления, принятые между 10 ноября 1928 года и 5 ноября 1929 года, а именно:

а) Об утверждении Кодексов законов УСРР, изменений и дополнений к ним.

1. От 12 января 1929 года «Об изменении ст.ст. 46 и 47 Положения о государственных промышленных трестах» (36. зак. УСРР 1929 р. № 5, ст. 36).

2. От 12 июня 1929 года «Об изменении Положения о государственных промышленных трестах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 123).

3. От 24 июля 1929 года «Об изменении постановлений «Об утверждении Положения о государственных промышленных трестах УСРР» и «Положение о государственных промышленных трестах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 166).

4. От 10 ноября 1928 года «Об изменении ст. 39 постановления о промышленной кооперации» (36. зак. УСРР 1928 р. № 30, ст. 266).

5. От 2 января 1929 года «Об изменении ст. 59 постановления «О промышленной кооперации» (36. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 24).

6. От 17 июля 1929 г. «О дополнении ст. 94 и об изменении ст.ст. 75, 96 и 131 Кодекса законов о труде» (36. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 161).

7. 3 12 червня 1929 року «Про доповнення арт. 1 Кодексу законів про працю» (36. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 110).

8. 3 12 червня 1929 року «Про доповнення: 1) арт. 154 «Кодексу законів про працю» та 2) арт. 8 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майка неплательщиків державних та місцевих податків, оплат і мита» (36. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 122).

9. 3 18 вересня 1929 року «Про зміну уваги до арт. 106 «Кодексу законів про працю» (36. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 194).

10. 3 5 листопада 1929 року «Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю» (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 229).

11. 3 23 січня 1929 року «Про стипендію для студентів вищих шкіл і робітничих факультетів» (36. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 49).

12. 3 17 квітня 1929 року «Про зміну і доповнення Положення про технікуми УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 94).

13. 3 25 вересня 1929 року «Про зміну Положення про технікуми УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 27, арт. 207).

14. 3 11 вересня 1929 року «Про зміну й доповнення Положення про інститути УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 22, арт. 184).

15. 3 5 листопада 1929 року «Про доповнення Положення про інститути УСРР та Положення про технікуми УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 226).

16. 3 14 грудня 1928 року «Про доповнення увагами арт. 52 і 69 Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану» (36. зак. УСРР 1929 р. № 1, арт. 10).

17. 3 18 вересня 1929 року «Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та про акти громадянського стану» (36. зак. УСРР 1929 р. № 22, арт. 181).

18. 3 14 грудня 1928 року «Про зміну відділу III частини IV Земельного кодексу УСРР Про порядок розв'язання земельних спорів» (36. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 20).

19. 3 26 червня 1929 року «Про затвердження Устави про векселі» (36. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 148).

7. От 12 июня 1929 года «О дополнении ст. 1 Кодекса законов о труде» (36. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 110).

8. От 12 июня 1929 г. «О дополнения: 1) ст. 154 «Кодекса законов о труде» и 2) ст. 8 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам» (36. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 122).

9. От 18 сентября 1929 года «Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде» (36. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 194).

10. От 5 ноября 1929 года «Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде» (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 229).

11. От 23 января 1929 года «О стипендиях для студентов высших учебных заведений и рабочих факультетов» (36. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 49).

12. От 17 апреля 1929 года «Об изменении и дополнении Положения о техникумах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 12, ст. 94).

13. От 25 сентября 1929 года «Об изменении Положения о техникумах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 27, арт. 207).

14. От 11 сентября 1929 года «Об изменении и дополнении Положения об институтах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 22, ст. 184).

15. От 5 ноября 1929 года «О дополнении Положения об институтах УСРР и Положения о техникумах УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 226).

16. От 14 декабря 1928 года «О дополнении примечаниями ст.ст. 52 и 69 Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния» (36. зак. УСРР 1929 р. № 1, ст. 10).

17. От 18 сентября 1929 г. «Об изменении Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния» (36. зак. УСРР 1929 р. № 22, ст. 181).

18. От 14 декабря 1928 года «Об изменении раздела III Части IV Земельного кодекса УСРР «О порядке рассмотрения земельных споров» (36. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 20).

19. От 26 июня 1929 года «Об утверждении Положения о векселях» (36. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 148).

20. 3 11 вересня 1929 року «Про зміну постанови «Про затвердження Устави про векселі» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 191).

21. 3 5 листопада 1929 року «Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 р.» і «Цивільний процесуальний кодекс УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 25, арт. 200 і 201).

22. 3 3 квітня 1929 року «Про відшкодування втрат активним робітникам села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 82).

23. 3 6 лютого 1929 року «Про відповідальність за перешкодження особам байманської праці на селі, здійснювати свої виборчі права» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 51).

24. 3 28 вересня 1929 року «Про зміну арт. 57 і додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 197).

25. 3 6—13 лютого 1929 року «Про зміну й доповнення Кримінально-процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 57).

26. 3 19 червня 1929 року «Про товариські суди й єдині камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 141).

27. 3 11 вересня 1929 року «Про кадання чинності Уставі про судустрой УСРР в ред. 1929 р.» і «Устави про судустрой УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 26, арт. 202 і 203).

28. 3 12 червня 1929 року «Як утримувати в поправно-трудових установах в'язнів, що належать до класово-ворожих елементів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 111).

29. 3 30 серпня 1929 року «Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 «Положення про сільські ради», арт. 14 «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», арт. 13 «Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» і «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189).

20. От 11 сентября 1929 года «Об изменении постановления «Об утверждении Положения о векселях» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 191).

21. От 5 ноября 1929 года «Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УСРР 1929 года» и «Гражданский процессуальный кодекс УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 25, ст.ст. 200 и 201).

22. От 3 апреля 1929 года «О возмещении убытков активным работникам села лицами, которые на почве классовой борьбы уничтожили их имущество путем поджогов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 82).

23. От 6 февраля 1929 года «Об ответственности за препятствование лицам наемного труда в деревне осуществлять их избирательные права» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 51).

24. От 28 сентября 1929 года «Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 197).

25. От 6—13 февраля 1929 года «Об изменении и дополнении Уголовного процессуального кодекса УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 57).

26. От 19 июня 1929 года «О товарищеских судах и примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 141).

27. От 11 сентября 1929 г. «О введении в действие Положения судустройства УСРР в редакции 1929 г.» и «Положения о судустройстве УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 26, ст.ст. 202 и 203).

28. От 12 июня 1929 года «О порядке содержания в исправительно-трудовых учреждениях заключенных, принадлежащих к классово-враждебным элементам» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 111).

29. От 30 августа 1929 года «Об изменении и дополнении Административного кодекса УСРР и об изменении: ст. 13 «Положения о сельских советах», ст. 14 «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», ст. 13 «Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» и «Положения о районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, ст. 189).

б) Інші постанови.

1. З 30 серпня 1929 року «Про організацію спробко-показової округи» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 190).

2. З 12 січня 1929 року «Про міські районні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 45).

3. З 14 грудня 1928 року «Устава про секції робітничо-селянської інспекції при сільських радах та районних виконавчих комітетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 19).

4. З 23 січня 1929 року «Про секції робітничо-селянської інспекції при місцевих і селищних радах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 47).

5. З 25 жовтня 1929 року «Про доповнення Положення про сільські ради» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, арт. 216).

6. З 18 вересня 1929 року «Про утворення на території Запорізької округи, Хортицького району з переважною німецькою людністю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 193).

7. З 12 червня 1929 року «Про утворення на території Запорізької округи Ново-златопільського району з переважною єврейською людністю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 124).

8. З 12 червня 1929 року «Про зміну законодавства УСРР в зв'язку з каданням чинності засадам про майнові права місцевих рад» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 115).

9. З 3 липня 1929 року «Про поширення прав місцевих рад щодо сприяння виконанню загально-державних завдань і планів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 153).

10. З 23 січня 1929 р. «Устави про Народний комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р., № 6, арт. 46).

11. З 25 вересня 1929 року «Про доповнення Устави про Народний комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР і Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 211).

12. З 3 квітня 1929 року «Устава про Вищу раду народного господарства УСРР»

б) Прочіе постановления.

1. От 30 августа 1929 года «Об организации опытно-показательного округа» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 190).

2. От 12 января 1929 года «О городских районных советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 45).

3. От 14 декабря 1928 года «Положение о секциях рабоче-крестьянской инспекции при сельских советах и районных исполнительных комитетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 19).

4. От 23 января 1929 года «О секциях рабоче-крестьянской инспекции при городских и поселковых советах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 47).

5. От 25 октября 1929 года «О дополнении Положения о сельских советах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, ст. 216).

6. От 18 сентября 1929 года «Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 193).

7. От 12 июня 1929 года «Об образовании на территории Запорожского округа Ново-златопольского района с преобладающим еврейским населением» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 124).

8. От 12 июня 1929 г. «Об изменении законодательства УСРР в связи с введением в действие основных положений об имущественных правах местных советов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 115).

9. От 3 июля 1929 года «О расширении прав местных советов в отношении содействия выполнению общегосударственных заданий и планов» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 153).

10. От 23 января 1929 года «Положение о Народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р., № 6, ст. 46).

11. От 25 сентября 1929 г. «О дополнении Положения о Народном комиссариате Рабоче-крестьянской инспекции УСРР, и Положения об окружных с'ездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 27, ст. 211).

12. От 3 апреля 1929 года «Положение о Высшем совете народного хозяйства

(36. зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 84).

13. З 12 червня 1929 року «Устава про Народний комісаріат фінансів УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 116).

14. З 19 червня 1929 року «Про затвердження Устави про Народний комісаріат праці УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 142).

15. З 24 листопада 1928 року «Про обов'язки Народного комісаріату праці УСРР за здійсненням політики в царині будівництва робітничих жител» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 1, арт. 4).

16. З 19 червня 1929 року «Про зміну й доповнення постанови «Про обов'язки Народного комісаріату праці УСРР за здійснення політики в царині будівництва робітничих жител» (36. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 138).

17. З 11 вересня 1929 року «Устава про Народний комісаріат юстиції УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 192).

18. З 3 квітня 1929 року «Устава про Народний комісаріат охорони здоров'я УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 85).

19. З 25 жовтня 1929 року «Про організацію у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини» (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 224).

20. З 25 жовтня 1929 року «Устава про Народний комісаріат торгівлі УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 28, арт. 214).

21. З 27 лютого 1929 року «Про затвердження Устави про Народний комісаріат соціального забезпечення УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 67).

22. З 27 лютого 1929 року «Про затвердження Устави про Центральну статистичну управу УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 68).

23. З 6 лютого 1929 року «Устава про Головне управління шосевих і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 56).

24. З 26 червня 1929 року «Про чистку апарата державних органів, кооперативних і громадських організацій» (36. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 146).

УСРР» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 11, ст. 84).

13. От 12 июня 1929 года «Положение о Народном комиссариате финансов УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 116).

14. От 19 июня 1929 года «Об утверждении Положения о Народном комиссариате труда УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 142).

15. От 24 ноября 1928 года «Об обязанностях Народного комиссариата труда УСРР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ» (36. зак. УСРР 1929 р. № 1, ст. 4).

16. От 19 июня 1929 года «Об изменении и дополнении постановления «Об обязанностях Народного комиссариата труда УСРР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ» (36. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 138).

17. От 11 сентября 1929 года «Положение о Народном комиссариате юстиции УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 192).

18. От 3 апреля 1929 г. «Положение о Народном комиссариате здравоохранения УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 11, ст. 85).

19. От 25 октября 1929 года. «Об организации в составе Народного комиссариата здравоохранения УСРР отдела транспортной медицины». (36. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 224).

20. От 25 октября 1929 года «Положение о народном комиссариате торговли УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 28, ст. 214).

21. От 27 февраля 1929 года «Об утверждении Положения о Народном комиссариате социального обеспечения УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 9, ст. 67).

22. От 27 февраля 1929 года «Об утверждении Положения о Центральном статистическом управлении УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 9, ст. 68).

23. От 6 февраля 1929 года «Положение о Главном управлении шоссежных и ґрунтовых дорог и автомобильного транспорта УСРР» (36. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 56).

24. От 26 июня 1929 года «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (36. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 146).

25. З 29 березня 1929 року «Про найменші агрикультурні вимоги, що їх зобов'язані виконувати установи, організації та окремі селянські господарства, що користуються землею сільсько-господарського призначення» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 80).

26. З 7 серпня 1929 року «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 21, арт. 173).

27. З 27 лютого 1929 року «Про трудовий шляховий відбук» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

28. З 12 червня 1929 року «Про фонди допомоги дітям наймитів та бідноти» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 130).

29. З 24 липня 1929 року «Про пільги з єдиного сільсько-господарського податку господарствам сільських активістів, що потерпіли від куркульського терору» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 168).

30. З 3 липня 1929 року «Про заходи до ліквідації неписьменности серед дорослої трудящої людности УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 151).

31. З 3 квітня 1929 року «Про страхування від терористичних актів робітників низових органів влади та громадських організацій села в органах державного страхування» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 81).

Харків, 26 листопада 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Г. Петровський.

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету М. Василенко.

ПОСТАНОВИ

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР

232. Про зміну положення про Машинотрансний комітет при Народному комісаріаті земельних справ УСРР.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

Арт. 3 своєї постанови з 9 лютого 1928 р. «Положення про Комітет регулювання сільсько-господарського машино- та тракторо-

25. От 29 марта 1929 года «О минимальных агрокультурных требованиях, подлежащих выполнению учреждениями, организациями и отдельными селянскими хозяйствами, пользующимися землей сельскохозяйственного назначения» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 80).

26. От 7 августа 1929 года «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 21, ст. 173).

27. От 27 февраля 1929 года «О трудовой дорожной повинности» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 63).

28. От 12 июня 1929 года «О фондах помощи детям батраков и бедноты» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 130).

29. От 24 июля 1929 г. «О льготах по единому сельскохозяйственному налогу хозяйствам сельских активистов, пострадавшим от кулацкого террора» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 168).

30. От 3 июля 1929 года «О мероприятиях по ликвидации неграмотности среди взрослого трудящегося населения УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 151).

31. От 3 апреля 1929 года «О страховании от террористических актов работников низовых органов власти и общественных организаций села в органах государственного страхования» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 81).

Харьков, 26 ноября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета Г. Петровский.

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета М. Василенко.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

232. Об изменении положения о Машинотрансном комитете при Народном комиссариате земледелия УССР.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

Ст. 3 своего постановления от 9 февраля 1928 г. «Положение о Комитете по регулированию сельскохозяйственного ма-

постачання (Машинно-тракторний комітет) при Народному комісаріаті земельних справ УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 42) ухвалити в такій редакції:

«3. До складу комітету входять: два представники Народного комісаріату земельних справ УСРР (голова і заступник голови Комітету) та по одному представнику від: Вищої ради народного господарства УСРР, Народного комісаріату фінансів УСРР, Народного комісаріату торгівлі УСРР, Всеукраїнського сільсько-господарського банку, Всеукраїнської спілки спілок сільсько-господарської кооперації й колективізації, Всеукраїнської спілки сільсько-господарських колективів і Всеукраїнського центрального комітету незаможних селян.

Голову і заступника голови Комітету вишуває Народний комісаріат земельних справ УСРР і затверджує Українська економічна рада. Членів Комітету настановлюють відповідні урядові установи й організації як своїх постійних представників.

Увага. Комітет може запрошувати на свої засідання з правом дорадчого голосу представників інших заінтересованих установ і організацій».

Харків, 25 листопада 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Заст. керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 30 листопада 1929 р., № 278.

233. Про заходи до розвитку тваринництва.

Щоб розвинути тваринництво, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати всі сільсько-господарські виробничі об'єднання і колективи, кооперативні й громадські організації та земельні громади мати пастухів для своїх черід великої рогатої худоби, овець та свиней.

Порядок здійснення зазначеного обов'язку та відповідальність за зламання його

шинно-трактороснабження (Машинно-тракторний комітет) при Народному комісаріаті земледілля УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 42) изложить в следующей редакции:

«3. В состав комитета входят: два представителя Народного комиссариата земледелия УСРР (председатель и заместитель председателя Комитета) и по одному представителю: от Высшего совета народного хозяйства УСРР, Народного комиссариата финансов УСРР, Народного комиссариата торговли УСРР, Всеукраинского сельскохозяйственного банка, Всеукраинского союза союзов сельскохозяйственной кооперации и коллективизации, Всеукраинского союза сельскохозяйственных коллективов и Всеукраинского центрального комитета незаможных селян.

Председатель и заместитель председателя Комитета выдвигаются Народным комиссариатом земледелия УСРР и утверждаются Украинским экономическим совещанием. Члены Комитета назначаются соответствующими ведомствами, учреждениями и организациями в качестве их постоянных представителей.

Примечание. Комитет может приглашать на свои заседания с правом совещательного голоса представителей иных заинтересованных учреждений и организаций».

Харьков, 25 ноября 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко**.

Зам. управляющего делами Совета народных комиссаров УСРР **Яворский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 ноября 1929 г., № 278.

233. О мерах к развитию животноводства.

В целях развития животноводства Совет народных комиссаров УСРР постановил:

1. Обязать все сельскохозяйственные производственные объединения и коллективы, кооперативные и общественные организации и земельные общества содержать производителей для своих стад крупного рогатого скота, овец и свиней.

Порядок осуществления указанной обязанности и ответственность за ее нарушение

встановлюється в обов'язковій постанові, що її видає Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись із Всеукраїнським сільсько-господарською кооперації та колективізації.

2. Затропонувати Раді народніх комісарів АМСРР вжити заходів до запровадження відповідних заходів в АМСРР.

Харків, 25 листопада 1929 р.

Заст. голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 30 листопада 1929 р., № 278.

234. Про дозвіл Раді народніх комісарів АМСРР і окружним виконавчим комітетам збільшити надвишки в місцеві кошти до державного відприбуткового податку.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

Дозволити Раді народніх комісарів АМСРР і окружним виконавчим комітетам УСРР збільшити надвишки в місцеві кошти до державного відприбуткового податку стосовно осіб, оподатковуваних за розписами №№ 2, 2-а і 3 ставок відприбуткового податку (додатки 3, 4 і 5 до «Устави про державний прибутковий податок», — 36. Зак. СРСР 1928 р. № 1, арт. 2; 1929 р. арт. № 68, 639), до 50% з тим, щоб всі встановлені перед виданням цієї постанови надвишки входили в цю норму.

II

Цю постанову видається на підставі уваги 3 до арт. 25 «Положення про місцеві фінанси» (36. Зак. СРСР 1926 р., № 31, арт. 199).

Харків, 2 грудня 1929 р.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 грудня 1929 р., № 288.

на встановлюється обивательним постановленням, издаваемым Народным комиссариатом земледелия УСОР по соглашению с Всеукраинским союзом союзов сельско-хозяйственной кооперации и коллективизации.

2. Предложить Совету народных комиссаров АМСРР принять меры к проведению соответствующих мероприятий в АМСРР.

Харьков, 25 ноября 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР **Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 ноября 1929 г., № 278.

234. О разрешении Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам повысить надбавки в местные средства к государственному подоходному налогу.

Совет народных комиссаров УСОР постановил:

I.

Разрешить Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам УСРР повысить надбавку в местные средства к государственному подоходному налогу в отношении лиц, облагаемых по расписаниям №№ 2, 2-а и 3 ставок подоходного налога (приложения 3, 4 и 5 к «Положению о государственном подоходном налоге» — С. 3. СССР 1928 г. № 1, ст. 2; 1929 г. № 68, ст. 639), до 50% с тем, чтобы все установленные до издания настоящего постановления надбавки входили в эту норму.

II.

Настоящее постановление издается на основании примечания 3 к ст. 25 «Положения о местных финансах» (С. 3. СССР 1926 г. № 31, ст. 199).

Харьков, 2 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР **Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 декабря 1929 г., № 288.

235. Про право вділ військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, що загинули у боротьбі з контр-революцією, вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Надати тим, що належать до трудових категорій, удовам військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, які загинули у боротьбі з контр-революцією, право вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів на однакових підставах з інвалідами війни та праці, незалежно від того, чи мають право ці вдови на соціальне забезпечення або забезпечення порядком соціального страхування чи ні.

2. Умови і порядок вступу зазначених в арт. 1 осіб до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів та вибуття їх з цих об'єднань (артілей) визначається в правилах, що їх видає Народний комісаріат соціального забезпечення УСРР.

Харків, 5 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР Сербиченко.

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР Касян.

Сголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 грудня 1929 р. № 288.

235. О праве вдов военнослужащих, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, на вступление в кооперативные объединения (артели) инвалидов.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Предоставить принадлежащим к трудовым категориям вдовам военно-служаших, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, право вступления в кооперативные объединения (артели) инвалидов на одинаковых основаниях с инвалидами войны и труда, независимо от того, пользуются ли эти вдовы правом на социальное обеспечение или обеспечение в порядке социального страхования или нет.

2. Условия и порядок вступления указанных в ст. 1 лиц в кооперативные объединения (артели) инвалидов и выбытия их из этих объединений (артелей) определяются правилами, издаваемыми Народным комиссариатом социального обеспечения УССР.

Харьков, 5 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР Сербиченко.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР Касян.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 декабря 1929 г., № 288.

236. Про розміри і порядок брання грошових внесків на ліквідацію неписьменности з осіб, позбавлених виборчих прав.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Усі письменні особи віком 18—50 років, позбавлені виборчих прав, щороку вносять до фонду ліквідації неписьменности грошові внески розміром:

«1) Платіти відприбуткового податку за розписом № 1—0,4% суми щорічного оподаткованого прибутку.

2) Платіти того самого податку за розписом №№ 2 і 2а з суми щорічного оподаткованого прибутку до 1.200 зрб.—0,5%;

від 1.201 зрб. до 2.800 зрб.—0,75%;

від 2.801 зрб. до 4.000 зрб.—0,1%;

від 4.001 зрб. до 6.000 зрб.—1,5%;

від 6.001 зрб. до 8.000 зрб.—1,75%;

від 8.001 зрб. добільше—2%.

236. О размерах и порядке взимания денежных взносов на ликвидацию неграмотности с лиц, лишенных избирательных прав.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Все грамотные лица в возрасте 18—50 лет, лишенные избирательных прав, ежегодно вносят в фонд ликвидации неграмотности денежные взносы в размере:

«1) Плательщики подоходного налога по расписанию № 1—0,4% суммы ежегодного облагаемого дохода.

2) Плательщики того же налога по расписанию №№ 2 и 2а с суммы ежегодного облагаемого дохода до 1.200 р.—0,5%;

от 1.201 руб. до 2.800 руб.—0,75%;

от 2.801 руб. до 4.000 руб.—1%;

от 4.001 руб. до 6.000 руб.—1,5%;

от 6.001 руб. до 8.000 руб.—1,75%;

от 8.001 руб. и выше—2%.

3) Платіти того самого податку за розміром № 3 з суми щорічного оподаткованого прибутку до 1.200 крб.—1%;

від 1.201 крб. до 2.800 крб.—1,5%;

від 2.801 крб. до 4.000 крб.—2%;

від 4.001 крб. до 6.000 крб.—2,5%;

від 6.001 крб. до 8.000 крб.—3%;

від 8.001 крб. до 10.000 крб.—3,5%;

від 10.000 крб. і більше—4%.

4) платіти сільсько-господарського податку—15% від окладу сільсько-господарського податку;

5) особи, що не підлягають оподаткуванню ні відприбутковим, ні сільсько-господарським податком за не досягненням їхніх прибутків необов'язаного мінімуму, залежно від поясів місцевостей, установлених для брагання відприбуткового податку, а саме:

для 1 поясу—5 крб., для 2 поясу—4 крб., для 3 поясу—3 крб., для 4 поясу—2 крб.

2. За осіб, що не мають самостійних джерел прибутку і що є цілком на утриманні інших осіб, позбавлених виборчих прав, грошові внески роблять ті, хто їх утримує, в половинному розмірі внесків, які належать з самого платія, що має утриманців.

Увага. Правила цього артикулу не поширюються на осіб, оподаткованих сільсько-господарським податком.

3. Зазначені в цій постанові грошові внески нараховують на платіів єдиного сільсько-господарського податку місцеві ради, а на інших платіів—ті органи, що оподатковують відприбутковим податком, одночасно з нарахуванням цього податку. Зазначені внески виплачуються раз у перший реченець, установлений для уплати відприбуткового або єдиного сільсько-господарського податків, за належністю.

4. Брагання передбачених у цій постанові грошових внесків, а так само оскарження чинностей відповідних органів щодо нарахування та брагання їх провадиться порядком, зазначеним в Уставі про брагання податків.

II.

5. Цю постанову видається на підставі арт. 14 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 липня 1929 р. «Про заходи до ліквідації

3) Плательщики того же налога по размеру № 3 с суммы ежегодного облагаемого дохода до 1.200 руб.—1%;

от 1.201 руб. до 2.800 руб.—1,5%;

от 2.801 руб. до 4.000 руб.—2%;

от 4.001 руб. до 6.000 руб.—2,5%;

от 6.001 руб. до 8.000 руб.—3%;

от 8.001 руб. до 10.000 руб.—3,5%;

от 10.001 руб. и выше—4%.

4) плательщики сельско-хозяйственного налога—15% от оклада сельско-хозяйственного налога;

5) лица, не подлежащие обложению ни подоходным, ни сельско-хозяйственным налогом вследствие недостижения их доходов необлагаемого минимума, в зависимости от поясов местностей, установленных для взимания подоходного налога, а именно:

для 1-го пояса—5 рублей, для 2-го пояса—4 рубл., для 3-го пояса—3 рубл., для 4-го пояса—2 рубл.

2. За лиц, не имеющих самостоятельных источников дохода и состоящих целиком на иждивении других лиц, лишенных избирательных прав, денежные взносы делаются теми, на чьем иждивении они находятся, в половинном размере взносов, причитающихся с самого плательщика, имеющего иждивенцев.

Примечание. Правила настоящей статьи не распространяются на лиц, обложенных сельско-хозяйственным налогом.

3. Указанные в настоящем постановлении денежные взносы начисляются на плательщиков единого сельско-хозяйственного налога местными советами, а на прочих плательщиков—теми органами, которые производят обложение подоходным налогом, одновременно с начислением этого налога. Указанные взносы уплачиваются единовременно в первый срок, установленный для уплаты подоходного или единого сельско-хозяйственного налога, по принадлежности.

4. Взимание предусмотренных настоящим постановлением денежных взносов, а также обжалование действий соответствующих органов по начислению и взиманию их производится в порядке, указанном в Положении о взимании налогов.

II.

5. Настоящее постановление издается на основании ст. 14 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 3 июля 1929 г. «О мероприя-

неписьменности серед дорослої трудящої людності УСРР» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 151).

Харків, 6 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради
народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ
Ради народних комісарів УСРР **Насян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 18 і 20 грудня 1929 р., № 293 і 295.

237. Про пільгове оподаткування єдиним сільсько-господарським податком прибутків селян-середняків від оранки смуг у бідняцьких господарствах по здешевлених цінах.

Рада народних комісарів УСРР поста-
новила:

I.

Раді народних комісарів АМСРР і округо-
вим виконавчим комітетам надається право
увільняти від оподаткування єдиним сіль-
сько-господарським податком або оподатко-
вувати на пільгових умовах прибутки зе-
лян-середняків від оранки смуг у бідняцьких
господарствах по здешевлених цінах, уста-
новлених: у сільських місцевостях за поста-
нвою загальних зборів громадян або райо-
нового виконавчого комітету, а в міських
селищах—за постановою загальних зборів
земельної громади, що є у межах цього се-
лища, або міської чи селищної ради.

II.

Цю постанову видається на доповнення
постанови РНК УСРР з 26 березня 1929 р.
«Про затвердження васади проведення єдино-
го сільсько-господарського податку на тери-
торії УСРР в 1929-1930 році» (36. Зак.
УСРР 1929 р., № 10, арт. 79).

Харків, 6 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради
народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ
Ради народних комісарів УСРР **Насян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 15 грудня
1929 р., № 291.

тиях по ліквідації неграмотності среди
взрослого трудящогося населення УСРР»
(С. 3. УСРР 1929 г. № 18, ст. 151).

Харьков, 6 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УСРР **Дудник.**

Управляющий делами Совета
народных комиссаров УСРР **Насын.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 18 и 20 де-
кабря 1929 г., № 293 и 295.

**237. О льготном обложении единым сельско-
хозяйственным налогом доходов крестьян-
середняков от вспашки полос в бедняцких
хозяйствах по удешевленным ценам.**

Совет народных комиссаров УСРР по-
становил:

I.

Совету народных комиссаров АМСРР и
окружным исполнительным комитетам, пре-
доставляется право освобождать от обложе-
ния единым сельско-хозяйственным нало-
гом или облагать на льготных условиях до-
ходы крестьян-середняков от вспашки полос
в бедняцких хозяйствах по удешевленным
ценам, установленным: в сельских местно-
стях — постановлением общего собрания
граждан либо районного исполнительного
комитета, а в городских поселениях—по-
становлением общего собрания земельного
общества, находящегося в пределах этого
поселения, либо городского или поселкового
совета.

II.

Настоящее постановление издается в до-
полнение постановления СНК УСРР от 26
марта 1929 г. «Об утверждении основных
положений проведения единого сельско-хо-
зяйственного налога на территории УСРР в
1929-30 году» (36. зак. УСРР 1929 г.
№ 10, ст. 79).

Харьков, 6 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета
народных комиссаров УСРР **Дудник.**

Управляющий делами Совета
народных комиссаров УСРР **Насын.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 15 декабря
1929 г., № 291.

238. Про затвердження уставу про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

Щоб створити єдину гідро-метеорологічну службу на території УСРР та найкраще обслуговувати метеорологію і гідрологію всіх галузей народного господарства та оборони країни, Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Затвердити уставу про гідро-метеорологічний комітет УСРР.

2. Зобов'язати Гідро-метеорологічний комітет УСРР протягом двох тижнів від дня його організації взяти до свого відання Українську метеорологічну службу, крім служби врожаю, що залишається у віданні Народного комісаріату земельних справ УСРР.

3. У міру організації Гідро-метеорологічного комітету УСРР і місцевих гідро-метеорологічних бюро, на їх вимогу, центральні й місцеві метеорологічні, гідро-метеорологічні й гідрологічні адміністративні органи, що є у віданні окремих урядових, державних установ і підприємств, слід розформувати, а їхні станції та пости, а так само всі існуючі на території УСРР метеорологічні й гідрологічні науково-дослідні установи з належними до їх складу і тими, що є при них, геомагнетовими установками, з усім устаткуванням, майном і кредитами, слід передати Гідро-метеорологічному комітетові УСРР та відповідним гідро-метеорологічним бюро.

Усім центральним і місцевим установам забороняється організовувати загальнометеорологічні й загальногідрологічні установи, станції, пости тощо.

Окремим народним комісаріатам і прирівненим до них центральним установам, а так само окремим місцевим установам надається право мати виключно для задоволення їхніх спеціальних потреб гідро-метеорологічні станції, пости тощо, що не увходять до загальної мережі гідро-метеорологічних установ, але не інакше, як порозумівшись з Гідро-метеорологічним комітетом УСРР.

238. Об утверждении положения о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

В целях создания единой гидро-метеорологической службы на территории УССР и наилучшего обслуживания в отношении метеорологии и гидрологии всех отраслей народного хозяйства и обороны страны, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Утвердить положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

2. Обязать Гидро-метеорологический комитет УССР в течение двухнедельного срока со дня его организации принять в свое ведение Украинскую метеорологическую службу, за исключением службы урожая, каковая остается в ведении Народного комиссариата земледелия УССР.

3. По мере организации Гидро-метеорологического комитета УССР и местных гидро-метеорологических бюро, по их требованию, центральные и местные метеорологические, гидро-метеорологические и гидрологические административные органы, состоящие в ведении отдельных ведомств, государственных учреждений и предприятий, подлежат расформированию, а их станции и посты, а равно все существующие на территории УССР метеорологические и гидрологические научно-исследовательские учреждения с входящими в их состав и состоящими при них геомагнитными учреждениями, со всем оборудованием, имуществом и кредитами, подлежат передаче Гидро-метеорологическому комитету УССР и соответствующим гидро-метеорологическим бюро.

Всем центральным и местным учреждениям воспрещается организовывать общеметеорологические и общегидрологические учреждения, станции, посты и т. п.

Отдельным народным комиссариатам и приравненным к ним центральным учреждениям, а также отдельным местным учреждениям предоставляется право иметь исключительно для удовлетворения их специальных нужд гидро-метеорологических станции, посты и т. п., не входящие в общую сеть гидро-метеорологических учреждений, но не иначе, как по соглашению с Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

4. До організації Гідро-метеорологічного комітету УСРР та місцевих гідро-метеорологічних бюро і передачі їм відповідних функцій та органів (арт. 3) зберігається існуючий порядок обслуговування гідро-метеорологічними даними Робітничо-селянської червоної армії і всіх галузей народного господарства.

II.

5. З виданням цієї постанови касується постанова РНК УСРР з 18 листопада 1921 р. «Про метеорологічну службу на Україні» (36. Ув. УСРР 1921 р., № 24, арт. 689).

6. Цю постанову видається на підставі постанови РНК Союзу РСР з 28 серпня 1929 р. «Устава про Гідро-метеорологічний комітет» (36. зак. СРСР 1929 р., № 56, арт. 523).

Харків, 13 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради
народних комісарів УСРР Дудник.

Керівничий справ
Ради народних комісарів УСРР Насян.

4. До организации Гидро-метеорологического комитета УССР и местных гидро-метеорологических бюро и передачи им соответствующих функций и органов (ст. 3) сохраняется существующий порядок обслуживания гидро-метеорологическими данными Рабоче-крестьянской красной армии и всех отраслей народного хозяйства.

II.

5. С изданием настоящего постановления отменяется постановление СНК УССР от 18 ноября 1921 г. «О метеорологической службе на Украине» (С. У. УССР 1921 г. № 24, ст. 689).

6. Настоящее постановление издается на основании постановления СНК Союза ССР от 28 августа 1929 г. «Положение о Гидро-метеорологическом комитете» (С. З. СССР 1929 г. № 56, ст. 523).

Харьков, 13 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета народных
комиссаров УССР Дудник.

Управляющий делами Совета народных
комиссаров УСРР Насян.

239. Устава про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

1. Для керівництва гідро-метеорологічною службою на території УСРР організувати при Раді народних комісарів УСРР Гідро-метеорологічний комітет УСРР в складі голови, його заступника, п'ятьох членів—з призначення та директорів центральних науково-дослідних установ гідро-метеорологічної служби УСРР—за посадою.

Голову, заступника голови і членів комітету з призначення настановляє Рада народних комісарів УСРР, причому заступника голови комітету настановлюється на подання Водного комітету при Українській економічній нараді, а членів комітету — на подання Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР, по одному з кандидатів, висунених від Народного комісаріату військових і морських справ, Народного комісаріату шляхів, Вищої ради народного господар-

239. Положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

1. Для руководства гидро-метеорологической службой на территории УССР организовывать при Совете народных комиссаров УССР Гидро-метеорологический комитет УССР в составе председателя, его заместителя, пяти членов—по назначению и директоров центральных научно-исследовательских учреждений гидро-метеорологической службы УССР—по должности.

Председатель, заместитель председателя и члены комитета по назначению назначаются Советом народных комиссаров УССР, при чем заместитель председателя комитета назначается по представлению Водного комитета при Украинском экономическом совещании, а члены комитета—по представлению Гидро-метеорологического комитета Союза ССР по одному из кандидатов, предложенных Народным комиссариатом по военным и морским делам, Народным комис-

ства УСРР, Народного комісаріату освіти УСРР та Народного комісаріату земельних справ УСРР.

2. У своїй роботі Гідро-метеорологічний комітет УСРР керується і директивами Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР, і вказівками Ради народніх комісарів УСРР.

3. На Гідро - метеорологічний комітет УСРР покладається:

1) керувати Українською метеорологічною службою, її філіями та місцевими гідро-метеорологічними бюроми, відповідно до потреб народного господарства та оборони країни.

2) погоджувати програми робіт науково-дослідних установ республіканського значення, що працюють у царині гідро-метеорології УСРР, покладати на ці установи спеціальні завдання і давати для розробітки цих завдань методологічні вказівки;

3) організовувати спеціальні гідро-метеорологічні й геофізичні постійні та тимчасові комісії, а так само експедиції, лабораторії та кабінети для вивчення впливу різних геофізичних чинників на розвиток народного господарства.

4. Гідро - метеорологічному комітету УСРР надається право:

1) давати всім установам метеорологічної служби, гідро - метеорологічним бюроам, науково-дослідним установам, станціям і постаам потрібні директиви, інструкції та вказівки, а так само встановлювати методологію роботи переданих у відання комітету метеорологічних і гідрологічних установ УСРР, відповідно до покладених на них завдань;

2) подавати на розгляд Ради народніх комісарів УСРР доповіді й проекти постанов, скеровані до належного розвитку гідро-метеорологічних досліджень та обслуговування наслідками цих досліджень всіх галузей народного господарства;

3) порушувати перед Радою народніх комісарів УСРР питання про припинення порядком арт. 5 «Устави про Гідро-метеорологічний комітет» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 56, арт. 523) розпоряджень Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР;

сарианом путей сообщения, Высшим советом народного хозяйства СССР, Народным комиссариатом просвещения СССР и Народным комиссариатом земледелия СССР.

2. В своей работе Гидро-метеорологический комитет СССР руководствуется как директивами Гидро-метеорологического комитета Союза ССР, так и указаниями Совета народных комиссаров СССР.

3. На Гидро-метеорологический комитет СССР возлагается:

1) руководство Украинской метеорологической службой, ее отделениями и местными гидро-метеорологическими бюро, в соответствии с нуждами народного хозяйства и обороны страны;

2) согласование программ работ научно-исследовательских учреждений республиканского значения, работающих в области гидро-метеорологии СССР, возложение на эти учреждения специальных заданий и дача для разработки этих заданий методологических указаний;

3) организация специальных гидро-метеорологических и геофизических постоянных и временных комиссий, а также экспедиций, лабораторий и кабинетов для изучения влияния разных геофизических факторов на развитие народного хозяйства.

4. Гидро-метеорологическому комитету СССР предоставляется право:

1) давать всем учреждениям метеорологической службы, гидро-метеорологическим бюро, научно-исследовательским учреждениям, станциям и постаам необходимые директивы, инструкции и указания, а также устанавливать методологию работы переданных в ведение комитета метеорологических и гидрологических учреждений СССР в соответствии с возложенными на них заданиями;

2) представлять на рассмотрение Совета народных комиссаров СССР доклады и проекты постановлений, направленных к надлежащему развитию гидро-метеорологических исследований и обслуживанию результатами этих обследований всех отраслей народного хозяйства;

3) возбуждать перед Советом народных комиссаров СССР вопросы о приостановлении в порядке ст. 5 «Положения о Гидро-метеорологическом комитете» (С. З. СССР 1929 г. № 56, ст. 523) распоряжений Гидро-метеорологического комитета Союза ССР;

4) розглядати й затверджувати проекти та програми робіт гідро-метеорологічної служби УСРР, що їх вона виконує для обслуговування різних урядових установ та організацій на спеціальні від них завдання;

5) порушувати питання перед Радою народних комісарів АМСРР і окружними виконавчими комітетами про організацію при них гідро-метеорологічних бюро і нарад при цих бюрох;

6) вимагати для розгляду і координування планів та програм робіт тих, що є у віданні урядових установ і організацій, гідро-метеорологічних науково-дослідних установ, станцій і постів, які обслуговують спеціальні потреби цих урядових установ і організацій, а так само давати висновки про потрібні зміни й доповнення до зазначених планів та програм;

7) оголошувати конкурси, обирати й затверджувати на посадах науковий та адміністративний персонал метеорологічної служби УСРР і безпосередньо підурядних Комітетів науково-дослідних установ;

8) звільняти з посади, а так само порушувати питання про притягнення до відповідальності осіб провідного персоналу гідро-метеорологічної служби УСРР і безпосередньо підурядних Комітетів науково-дослідних установ, а так само застосовувати до них заходи дисциплінарного впливу;

9) переводити ревізії й інспектувати метеорологічну службу УСРР та безпосередньо підурядні Комітетів науково-дослідні установи, а так само інспектувати апарати й гідро-метеорологічні установи, що обслуговують спеціальні потреби різних урядових установ і організацій на території УСРР, в тому числі й організації загальносоюзного значення;

10) подавати на розгляд Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР проект й доповіді в питаннях своєї компетенції, які слід погодити у загальносоюзному масштабі, а так само безпосередньо зноситися з ним у всіх інших питаннях.

5. У безпосередньому віданні Гідро-метеорологічного комітету УСРР є Українська ме-

4) рассматривать и утверждать проекты и программы работ гидро-метеорологической службы УСРР, выполняемых для обслуживания различных ведомств, учреждений и организаций по специальным заданиям последних;

5) возбуждать вопросы перед Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами об организации при них гидро-метеорологических бюро и совещаний при этих бюрох;

6) требовать для рассмотрения и координирования планы и программы работ, находящихся в ведении ведомств, учреждений и организаций гидрометеорологических научно-исследовательских учреждений, станций и постов, обслуживающих специальные нужды этих ведомств, учреждений и организаций, а также давать заключения о необходимых изменениях и дополнениях к указанным планам и программам;

7) объявлять конкурсы, избирать и утверждать в должностях научный и административный персонал метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений;

8) увольнять от должности, а также возбуждать вопросы о привлечении к ответственности лиц руководящего персонала гидро-метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений, а также применять к ним меры дисциплинарного воздействия;

9) производить ревизии и инспектирование метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений, а также инспектировать аппараты и гидрометеорологические учреждения, обслуживающие специальные нужды различных ведомств, учреждений и организаций на территории УСРР, не исключая организаций общесоюзного значения;

10) представлять на рассмотрение Гидрометеорологического комитета Союза ССР проекты и доклады по вопросам своей компетенции, требующие согласования в общесоюзном масштабе, а также непосредственное сношение с ним по всем иным вопросам;

5. В непосредственном ведении Гидрометеорологического комитета УСРР состоит

метеорологічна служба, що чинить на підставі постанов, затверджуваних від Гідро-метеорологічного комітету УСРР.

6. Для погодження інтересів урядових установ і організацій в царині метеорології та гідрології і для спрямовування гідро-метеорологічної служби УСРР відповідно до інтересів народного господарства, Гідро-метеорологічний комітет УСРР періодично обликає наради у складі: голови Комітету і його членів, а так само представників народних комісаріатів і центральних установ, науково-дослідних установ і кооперативних організацій.

Постанови нарад стають чинні по тому як затвердить їх Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

7. Для технічного обслуговування Гідро-метеорологічний комітет УСРР має свій апарат.

8. Для безпосереднього керування на місцях єдиною гідро-метеорологічною службою при Раді народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетах, на подання Гідро-метеорологічного комітету УСРР, організується гідро-метеорологічні бюро (з обов'язковою участю в них представника військового урядництва) і наради при цих бюро. Зазначені бюро чинять на підставі устав, що їх затверджує Рада народних комісарів АМСРР і окружні виконавчі комітети.

Якщо Гідро - метеорологічний комітет УСРР визнає за доцільне утворити гідро-метеорологічне бюро й нараду при цьому бюро з обсягом діяльності в межах двох чи більш округ, то проект відповідної постанови, погоджений з відповідними окружними виконавчими комітетами, Гідро-метеорологічний комітет подає на затвердження Раді народних комісарів УСРР.

9. Гідро-метеорологічний комітет УСРР: підурядні йому науково-дослідні установи, станції та експедиції республіканського значіння утримуються коштом державного бюджету УСРР. Коштом державного бюджету УСРР виконують так само науково-дослідні роботи і завдання республіканського значіння.

Украинская метеорологическая служба, действующая на основании положения, утверждаемого Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

6. В целях согласования интересов ведомств, учреждений и организаций в области метеорологии и гидрологии и для направления гидро-метеорологической службы УССР в соответствии с интересами народного хозяйства, Гидро-метеорологический комитет УССР периодически созывает совещания в составе: председателя Комитета и его членов, а также представителей народных комиссариатов и центральных учреждений, научно-исследовательских учреждений и кооперативных организаций.

Постановления совещаний входят в силу после утверждения их Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

7. Для технического обслуживания Гидро-метеорологический комитет УССР имеет свой аппарат.

8. Для непосредственного управления на местах единой гидро-метеорологической службой при Совете народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетах, по представлению Гидро-метеорологического комитета УССР, организуются гидро-метеорологические бюро (с обязательным участием в них представителя военного ведомства) и совещания при этих бюро. Указанные бюро действуют на основании положений, утверждаемых Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами.

Если Гидро-метеорологический комитет УССР признает целесообразным образовать гидро-метеорологическое бюро и совещание при этом бюро с объемом деятельности в пределах двух или более округов, то проект соответствующего постановления, согласованный с соответствующими окружными исполнительными комитетами, представляется Гидро-метеорологическим комитетом на утверждение Совета народных комиссаров УССР.

9. Гидро - метеорологический комитет УССР и подведомственные ему научно-исследовательские учреждения, станции и экспедиции республиканского значения содержатся за счет государственного бюджета УССР. На средства государственного бюджета УССР относятся также выполнение научно-исследовательских работ и заданий республиканского значения.

10. Організовані при Раді народніх комісарів АМСРР і округових виконавчих комітетах гідро-метеорологічні бюро та науково-дослідні установи, станції й пости місцевого значення утримуються коштом відповідних місцевих бюджетів.

11. Гідро-метеорологічні установи, станції тощо, що обслуговують спеціальні потреби окремих урядових установ і організацій утримуються коштом цих урядових установ і організацій.

12. Гідро-метеорологічний комітет УСРР має печатку із своєю назвою і державним гербом.

Харків, 13 грудня 1929 р.

Зам. Голови Ради народніх комісарів УСРР Дудник.

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР Касян.

10. Организованные при Совете народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетах гидро-метеорологические бюро и научно-исследовательские учреждения, станции и посты местного значения содержатся за счет соответствующих местных бюджетов.

11. Гидро-метеорологические учреждения, станции и т. п., обслуживающие специальные нужды отдельных ведомств, учреждений и организаций, содержатся за счет средств этих ведомств, учреждений и организаций.

12. Гидро-метеорологический комитет УСРР имеет печать с изображением своего наименования и государственного герба.

Харьков, 13 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР Дудник.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР Касян.

Поправки до 36. зак. УСРР за 1929 р. від. І-ий

Український текст

36. зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано:	Треба:
28	814	20 зг. 21	... що- стимісячного звіту що місячного звіту ...
25	881	18 зн.	Харків, 11 ве- ресня 1929 р.	Харків 5 ли- стопада 1929 р.
Російськ. текст				
—	—	19 зн.	Харьков, 11 сен- тября 1929 г.	Харьков, 5 ноября 1929 г.
26	956	24 зг.	видавані для	видавані від

Поправки до 36. зак. УСРР за 1929 р. від. І-ий

Український текст

36. зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано	Повинно бути
26	1013	14 зг.	... та пленумом та пленумом і президією ...
26	1029	19 зг.	... встановлює на подання ок- ругового суду встановлює на подання округового прокурора ...
—	1027	15 зн.	... до Відділу про- куратури до Відділу прокура- тури НКЮ УСРР ...

Зак. зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано	Повинно бути
—	997	23 зг.	... за арт. 28 за арт. 29 ...
—	995	1 зг.	... 55) 56) ...
—	—	4 зг.	... зазначені- в арт. 55 зазначені в арт. 56 ...
—	—	—	російськ. текст	—
—	997	25 зг.	... согласно ст. 28 согласно ст. 29 ...
—	995	4 зг.	... указанные в ст. 55 указанные в ст. 56 ...
—	994	1 зн.	... (ст. 55) (ст. 56) ...
—	—	21 зг.	окружного суда ...	окружного прокурора ...
—	1028	7 зг.	... или по особому его поручению или по особому их поручению ...
—	—	3 зн.	... и в надлежащих случаях отстраняются	... и в надлежащих случаях временно отстра- няются ...
—	998	12 зн.	О составе народного суда ...	О составе окружного суда ...

ХИЖОСКОМІСІЯ
НАРОДНОГО СУДУ

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
№ 665024

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, № 31.

8 рік видання

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1930 РІК**

8 рік видання

„ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“

Двотижневий журнал Наркомюсту і Юридичного
Товариства УСРР

ВИДАЄТЬСЯ ЗА РЕДАКЦІЄЮ:

Юр. МАЗУРЕНКА, С. ПРИГОВА, А. СТРОЄВА
та Ф. ЧУМАЛА

ВИХОДИТЬ УКР. МОВОЮ

Журнал, обслуговуючи переважно судових робітників, своїм широким змістом є також дуже потрібний посібник для радянських, адміністративних, господарських, кооперативних, фінансових, професійних, громадських робітників, робітників міліції та юрисконсультів госпорганів.

ЖУРНАЛ МІСТИТЬ:

I. Провідні передові та науково-теоретичні статті в усіх питаннях радянської політики, права та процесу.

II. Відділи: 1) на чергові теми, 2) огляд радянського законодавства, 3) хроніка, 4) на місцях, 5) в українському юридичному товаристві, 6) в радянському союзі, 7) за радянським кордоном, 8) з практики Найвищого Суду по Пленуму, Президії, Цивільно-касаційній та Кримінально-касаційній колегіях, 9) з практики Вищої арбітражної комісії, 10) бібліографія, 11) запитання й відповіді.

Соціалістичне змагання. — Огляд важливіших політичних процесів за кордоном.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

На 1 рік—12 крб. На 6 міс.—
6 крб. 50 коп.

**ДЛЯ РІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИПУСКАЄТЬСЯ
РОЗСТРОЧКУ ПЛАТЕЖУ:**

Перший внесок при передплаті—4 крб.

Другий „ 1 квітня 1930 р. 4 крб.

Третій „ 1 червня 1930 р. 4 крб.

Усі річні передплатники на „ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“, що повністю внесли наперед передплату, можуть одержати за зниженою ціною ті ж самі додатки і на тих же самих умовах, що зазначені в об'яві на передплату „ЧЕРВОНОГО ПРАВА“